

செவ்வாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—(00)—

திருவிவியாடல்

நாடகம்.

—(*)—

22650

இஃது
திரிபுரத்தாழ்வார் திருவாய்

திருவண்ணாமலை பாரதிகள் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

—[...]—

தேவாரப்பகுதிதான் சாமிஅப்பர் புத்திராசனிய

முந் து வை ய ர ல்

மருவிப்பட்டனம்.

மேலும் முதலிராகக் காலையில்
அச்சிப்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

வினாயகம் (ஸ்ரீ) சித்திகாமன்

இதன் வினாயகம்

1896

Copyright Registered.

மதுரை வது வயதில், சந்திராசம் பூண்டு, பரிபூரணதனசெய்து அடைந்தனர். இவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் அறுவர்; பெண்கள் நாலவர்.

பாரதிகள் அரோகதிடகாத்திராக நெடுங்காலம் ஜீவித்திருந்தனர். இவரும் மரணபரியந்தம் தமது விடாநாயர்செய்தும் மனவலிமையினும் எவ்வளவெனும் தளர்ச்சியடைந்ததில்லை. இதற்கு திருஷ்டாந்தம், இவர் சித்தியடைவதற்கு முன்னர் வந்து வகுடங்களுக்கு முன்னே மாத்திரமே, எழுதிய “விருஷபவாகனம் கோதசவகர்த்தனை” யே போதுமானது. இவர் வித்தியாவிஷயத்திலுள்ள நென்கெவிஷயங்கள் பலவற்றினும் மிக்க நேர்செயுள்ளவர். கண்கண்டது கெடும்படி என்பது பல சிறப்பதுபமான காரியமும் செய்யவல்லது. வாயாரையும் வசைகரம் செய்யும் சாமர்த்தியமும் ஒருவருக்கும் அஞ்சாதாரமும் செருக்கும் உள்வவர்.

பாரதிகள் சிறிதுகாலம் உதாராமாயணரேத்தனை பாகவதரேத்தனை முதலிய பல நூல்களைப் படிப்பின அனந்தபாரதிகளிடத்தில் கலவி பவிந்து கொண்டிருந்ததாகவும், பின்பு அவரது நாஸ்துதிசெய்யும் சுபாவத்தை வென்று அவரை விட்டு நீங்கிவிட்டதாகவும் சொல்வார்கள். பாரதிகளுக்கு காலத்த விததுவாக்களில் முக்கியமான நண்பர், கல்விக்கடையாக, கவி முகியாய் வடிவெடுத்திருந்த திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவானுடைய மீனாக்ஷிசுரம் பிள்ளையவர்களுக்கும் சிறிதுகாலம் வித்தியாபோதகாரியிருக்கப் பெற்ற திரிசிரபுரம் விதவெதாத்த விவேககொமணியாடைய ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்கள். பிள்ளையவர்கள் பாரதியவர்களுக்குக் கல்வி விஷயத்தில் ஒருவாறு குறுபாவத்தை வகுத்திருப்பினும், வயசுற் சமாளமானவான்றியும், பாரதிகளிடத்தில் மிக்க விசுவாசமும் மதிப்பும் கொண்டவர். இவர் திருவிளையாடற் றேத்தனைக்குக் கொடுத்தனன் சாத்துகவியைப் படிப்பவர்களுக்கு இவ்வண்மை எளிதில் விளங்கும்.

பாரதிகள் திருவிளையாடல் அரங்கேற்றம்படிக்காக மதுரைக்குச் சென்ற பொழுது, அங்குமேற்படி நூலைப் பாரதிகளைப்போலவே தேர்த்தனையாகச் செய்து காட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளின் ஆதரவைப்பெற்றிருந்த சுப்பிரமணிய ஐயர் என்பவரும் தமதுநூலை அரங்கேற்றம்படி வந்திருந்ததாகவும், பாரதிகளே நூலுக்குமுன் தமதுநூலை பிரகாசியாதே என்னும்படி மீனாக்ஷிசுரம் பிள்ளையவர்கள் பாரதிகள் அறமதியோடு முன்னதாக அரங்கேற்றவித்துக்கொண்டு சென்றதாகவும் கேள்வி.

திருவிளையாடற் தேர்த்தனையை முதலாளியுடைய பாஞ்சோதிமுனிவர் புராணத்தை ஒட்டியே செய்திருப்பினும், செல்லெவிடங்களில ஆதிநூலாகிய ஸம்ஸ்கிருதத்தை அதுசரித்தும், இந்நூலாசிரியர் சுப்பிரமணியனை அதுஷ்டித்தும் மாறிவிடுகின்றனர். உககிரபாணடியுந்திருஅவதாரப்படலத்தில் மதுரைக்கோத்தார் செய்விளையாட்டு விளையாடலாகவும், வணியலவிற்ப்புடலத்திலுள்ள செட்டியாக வடிவெடுத்த வந்தவையி தம் மூகத்திற செதும் குறுகேற்றை வந்ததார் பெண்கள் வீத படுமேறுதெறித்ததாகவும் கூறியிருப்பதனாலும் இன்னும் இது போன்ற செல்லெவிடப் பேதங்களாலும் இது காணப்படும்.

பின்வரும்மீர்த்தனை பாரதிகள் மதுரையில் மீனாட்சி அம்மைசன்னிதானத் திப்பாடியது.

கலியாணி சூதி.

பலலலி

மலையத்வசபாண்டியராஜகுமாரீ நல்வாக்கருள்வாய்

மதுராமீனாகுபிசந்தரவல்லியே சாமளவல்லியே கோமளவல்லியே

அதுபலலலி.

கலையணியுஞ் சடாதரியேலீல காதராரிய சந்தரமூர்த்திக்குத்

தலைமையாகும்மதுராவளர்ஜகஸ்கலிமீனாட்சி கடாட்சிபஞ்சாட்சரி மலைய சரணககள்.

மாலயனுக்கரிதாளுகதிருவடி மேலணிதண்டைசிலம்போடரைநூல்

மாலையுடர்விகோடியுதிக்கின்ற மாமுடியும்ரத்தாரூ உரகமணி (கொண்டேய்

மாலையுடர் தும்பை மாலைகளுக் கொன்றை மாலைகளும் விலவ மாலைகளுக்

மாலுக்கிரையங் கேளுகன மோகினி மாயேயை தாயேயுள் சேயை அறிவாயே மலயத்வஜ

வணக்கையுக்குழலுண்டெடியேயுரை கண்டமுதேநகை கொண்டவளே

மண்டலம் விண்டலம் நின்றபசுந்தங்க மாமலைநனைவளை கடும் பரப்பரையே

அண்டருடனபல தொண்டர்களுக்கறும் புண்டரிகமுகுனி பென்றவரும்பலர்

கொண்டிதிமபணி ஐனறபத்திமு க்கோணிஷ்டக்கோணி ஸர்வாணிகலைவாணி மலயத்வஜ (பைய

உ சித்தியமா முனப தத்தினிலேமனம் வைத்திடுகதொண்டர்க்குத் தலினை

கற்றிலிமெழூரணத்திசமர்த்திலா கம்பிசையேபால கிருஷ்ணனைகலிக கருளே

வெற்றிபெறுஞ்சிவசத்திமெஞ்ஞானத்தினலித்தேசுதாரி டத்தில வளர்நாற்

பத்துமுக்கோணத்தினை உந்தவளேசுசம்பா ரிஉதாரிலுக்காரிசிககாரி ய மலய

சரித்திரச்சுருககம் முறறம.

—(...)—

உ

சிலமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பெருங்கருணை சேடசுவதானி

(முத் தமுக்கையங்காரி அவுள் இப்பற்றியது.

அதிபெருகு கலியாணபி ராங்கா பிரத்துத் தொளவிரத் தைம்பதின
மேற், சொனமூன்று சாலிவா கனவருட மாவிரத் துடனேழு னாற்றி னெ
முபான், தொடர்மானி கைழ்பரீ தாபிகள் விபிணமுதற் றேனதுகளை வளா
பக்கமும், அநிகையக திதியுடைய புதியபுத வராமுஞ் சுந்தமா சந்தமீனும்
பதிபுகழ்தருகதினத் ததிசிதிகொண மதுரையம்பதிபிள திமதிமிலைநத, பழ
முதலெனுஞ் சுந்த ரேசர்திரு விளையாடல பகர்பெருக காப்பியமதரப,
பாடலசெய் பாஞ்சோதி மாமுனி மொழிசெய்ய பதவிருததம் பிதவுமின,
பாடக ரிசைக்குமா பாடக மெனாவிகை பசுதமிழத் தேன ருகையினைப்,
பொதியவரைமுதியவரை சிகர்கலைவலேளும் புராணமுறை தெரியுமையே
ர், புண்ணிய ரகேசோடு நண்ணியுறை யாறுகாற பொற்பிட மீதனைவரும்

போற்றிமகிழ் வறவரக் கேற்றினு னுற்றினுயர் பொன்னிட பால்வினக்கு
 பூண்டு மணிமல்கு சோண்டுகல் விபவம் பொருந்துதிரு கயங்கரிவ்வாழ், ப
 திசயத் திகழுமழை காட்டுப பெருஞ்சுனத் தந்தனின் மத்திரியைகேர், ஆ
 வரில் வேங்கட்ட ராமவே தியனின்ற வனககவுணியருளீனன், ஆரணத்தன்
 னேவி புரணத் தனபுகள் அபராவ தாரருபன், அப்பாவை யப்பெயரோடி
 பாரெ லாம்புகழ மதுகவி இருஷ்ணய்யனே

—[0]—

மதுரை—அஷ்டாவதானம்,

நாகலிங்கம்மிள்ளை ஆவர்கனியற்றியது

சாற்றுக்கலி நான்கா பிரத்துத் தொளாயிரத் தைமபதுடன் மூன்றதிக
 மேற், சாலயவா காவருட மாயிரத் தெழுநூற்றி னெழுபத்துநான்குசார்
 து, தக்கபரி தாயிரா மத்திலகு சம்வத சரவகன்னி மதிசேகர், தானை
 தேதிவிவ பூர்வப ஸ்கந்ததியை சௌரியவா ரமும்மத்தமும், ஏற்றசுந்
 னத்திற் பரஞ்சோதி மாமுனிவ னெம்பிரான் மென்கூடலில, எளிதிறபுரி
 தகிரு விளபாட லெட்டெட்ட டுனுக்கும்வட மொழியினின்றும், இனியகந்த
 மிழிற் புரணஞ்செய் காதையினை யெறிதிரைப் பொன்னிகதி சூழர், தென்
 னிலவள மூதற்சா ணுட்டிற் பசுந்தள விலங்குமணி மாப்பனமுதற், போ
 ற்றுதிறு மாலமுருக வேளிருவர் சன்னிதி பொருந்தியெக் காலுமழியாப, புன
 னைய நிராவதிரு கயங்கரி சமேன்மைமிது பூசார் குலாதிபதியாம், பனிதன்
 வேங்கடராம னினினருள் புத்திரன் புத்தியினி லெனறுமதுரர், புரியரசு
 புரிசோம சுந்தரக கடவனிரு பொன்னடியை மறவாதவன், காற்றிறைபி லு
 ளலிலகண்ணகலிருக்கொண்டாநி ளாவலன்பாவினமிக்க, நயமதுர கவிஞ்ஞ்ண
 பாசதி வடித்த ரித்த ரசவாரி கொண்கிலகினில, நலலோர்க்கு மெல்லோர்க்
 குமானந்த மீக்கொள்ள நாடகசெய்யுளாக்கி, கவிவரக் கேற்றினு னுறகா
 ம்பீடமிசை காவலர்கள் துதிசெய்யவே.

—[0]—

ஷெய்யர் கெட்சிணாழ்க்கிங்கவிராயியற்றியது

தடத்திகழ் தருஞ்செவிய டுக்கொடு நெரிம்புய தவழ்கநிடு பிறக்க விடை
 வாய், தவம்பெறு மறுதீத வமுதுகுந் திரணமால தவளவென குழலி மதி
 யம், சகதத் முயர்தாரு வர்ப்பத்தென வென்கோடு தாகதியோல் கிப்பரவு
 றும், தாணமொரு முறையும் பொழிந்தடைத் திசைமேவு தந்தா வளங்கடாந்
 கும், நெரிம்புவி களிக்கலிரு திண்கூல முங்ககைய சிலைபெற்ற வாககதமாம்,
 ஈசசற்ற வெள்ளமா நெழ்பரிகொ ளையியன் நேபமுத வெய்து நெறியை,
 கெகிழா திருந்தளவு முயர்புரிசை வாழ்கூட னித்தியச குணமெட்டினுள்,
 திருமலன் மழுவளி மாணுளி யருளாளி கிளரேற்கு சோதியாதி, படக்கொ
 டி விளகுது திறமகட செவிபூண் படைத்தாண் படைத்த செலவன், பண
 புகழ்முகட பிரானவனவிள யாடலாம் பறறுமறு பத்து நான்கும்,
 பரஞ்சோதி கூறுக தமிழகஞைய நாடகப் பாங்கினவிறை விந்குறிகற, பஞ்
 சூல ஸ்ணநிபுண ருஞ்செட னுத்தலை பரிந்தசைப் பசுசெய தன்ன, வடம்பரி

செழுந்தரன் மன்பரோ டேமென் மடவியர்க ணித்தெறிய வான், மனைதொ
றுத் தெண்ணிலா வேவிரித் தார்சோழ மாககடி டாட்டின்மேவும், வாருலாம்
பொன்னிக்கு வடபாற் பொருந்துரீன் மாத்திரு நயப்பதிவில்வாழ், மதையவ
ர்கள் குலாதக் மரக்கல்வி யகடலை மாரதிய கிருஷ்ணய்யனே

—[*]—

திரிசிரபுரம் வித்வவேதாந்த மிவேக சிரோமணியாகிய

ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களியற்றியது.

பொருணயமுஞ் சொன்னயமும் பானயமு மினசநயமும் பொலிவது தோன்
இருநயமும் பெறவெவர்க்கு மியற்செவியோ னேன்மாக்குக கினிமையாக (ற
அருணயஞ்சேர் கூடனகர்க் கேளணி யாடலைநா டகமாச செய்தான்
திருநயம் பாவைய னெனும் கிருஷ்ண பாரதிமா செலவ வானே.

அனாதிபதி பசபாச மெனப்புகலா கம்பொருளா யரிய முன்னூல
மனாதிபதித் தளக்கரிதாம் பூரணமே மூலலிங்க வடிவ மாகிக
கனாதிபதி மானமுற்றற கனபருககா வாடல்புரி காதை முந் துற
தனாதிபதி யெனுங்கிருஷ்ண பாரதிமா டகமாகச் சாற்றி னானே

—(1)—

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான்.

மீனாசுபிக ந்தரம்பிள்ளை அவர்களியற்றியது.

பாவுதிரு வாலவாய்ப் பெருமாளு ராடவறு பத்து நாளும்
உரவுசெறி பலபதமாப புணைக தரைத்தா னியாவர்களு முவக்கு மாறு
கரவுதவிர் வளம்பொலிபுத் திருநயத்தி லெஞ்ஞான துவ களிப்போன மெனமை
வாவுதவி ராதபுகழக் கிருஷ்ணபா ரதியெனுமா மதையேன் றானே.

—[*]—

கும்பகோணம்காலேஜ் தமிழ்ப்பிரதமபண்டிதர்

திரிசிரபுரத்தியாகராஜசெட்டியார் அவர்கள் ஆற்றியது.

மாமேவு திருவால வானிடத் தருட்கடலாய் வைகு மெம்மான்
நாமேவு விளையாடற் சொற்பொருணத் பத்திகலத் துண்கிமேவட
பாமேவு செந்தமிழா ந பாடியுலாந் தனை கழனிப் பரப்பிற் பொருசேர்
பூமேவு திருநயம்வாழ கிருஷ்ணபா ரதிப்பெயர்ப்பூ சுரனென கோனே.

—(*)—

திருநயம் — மாற்குடூதேசவாசாஸ்திரிகள இயற்றியது.

சீருலவு கிலமக னுதறற்கு மெனனவொளர் திருவால வாய்த்த ஸத்திஸ்
திருமாலு மயனுமற் யாதந்ரு வடிபுடித் ததவதே வஷ்டரித்த
ஞருலவு விளையாட லுததது நால்க கட பின் ததம்மு தென்ன வுனை
யாவரும் விருடபுறத் தமிழ்நாடகமா விாழ்ந்நு னனைக நகரும்
தேருலவு பொன்னகரு ளானமுள் மீதுறத் திருநய பிலுக்கு வடபால
நிகழ்திரு நயாபதிவில வேககட்ட ராமவே நியனுடபு சுதனிபுகுன
சீருலவு செஞ்சடைச் சோமகந நாரடியை நீத்தநிலை சித்தன வள்ளி
கேசனுக் கொப்பான கிருஷ்ணபா ரதியம நிபுண கவி யெனஞரவனே.

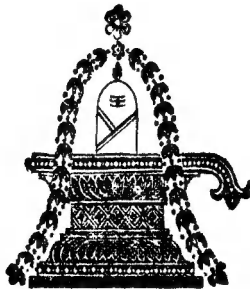
செடப்புப்பாயிரம்முற்றும்

படல அகராதி.

படலம்.	படலம்.	பக்கம்
அங்கம்வெட்டினபடலம்.	197	நரிபரியாக்கியபடலம். 347
அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம்	222	நாகமெய்தபடலம். 200
அருச்சுணைப்படலம்.	404	நாரைக்குழுத்திகொடுத்தபடலம். 296
அன்னக்குழியும்வையுமழைத்த	93	நான்மாடக்கூடலானபடலம் 161
இசைவாதுவென்றபடலம்.	278	பரிநரியாக்கியபடலம். 362
இடைக்காடனபிணக்குத்தீர்த்த	327	பலகைவிட்டபடலம் 276
இத்திரன்பழித்தீர்த்தபடலம்	25	பழியஞ்சினபடலம். 137
இத்திரன்முடிதகர்த்தபடலம்	124	பன்றிக்குட்டிக்குப்பால் கொடுத்த 282
இரசவாதஞ்செய்தபடலம்	237	பன்றிக்குட்டிகளை மக்கிரிளாக்கிய 290
உக்கிரபாண்டியதேவர் திருஅவதார	103	பாண்டியன் சுரத்தீர்த்தபடலம். 385
உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல் வளை		மலையத்துவசனையழைத்தபடலம். 100
செண்டுக்கொடுத்தபடலம்.	112	மண்சுமந்தபடலம் 369
உலவாக்கிழியருளியபடலம்.	211	மாணிக்கம்விற்பபடலம். 141
உலவாக் கோட்டையளித்தபடலம்	245	மாபாதகத்தீர்த்தபடலம் 192
எல்லாம் வல்லசித்தர் திருவிளைபா	165	மாமனாகலந்தவழக்குரைத்த 249
எழுக்கடலழைத்தபடலம்.	68	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் 204
கடல்சுவைவேல்விட்டபடலம்.	120	மாறியாடினபடலம். 184
கரிக்குருவிக்குபதேசித்தபடலம்.	293	மெய்க்காட்டிட்படலம். 207
கல்லாளைக்குக்கரும்புத்தையபட	169	மேருவைச்செண்டாசுடித்த 131
கிரணுக்கிலக்கணமுபதேசித்த	321	யானையெய்தபடலம். 173
கிரணுக்கையேற்றியபடலம்.	318	வாரானனுக்குச்சிவலேகைக்காட்டி 255
குண்டோ நரனுக்கன்னமிட்ட...	90	வருணன் விட்டகடலைவற்றச் 90
சங்கத்தார்கலகத்தீர்த்தபடலம்.	325	செய்தபடலம். 156
சங்கப்பலகைதத்தபடலம்.	306	வலைவீசினபடலம். 331
சுமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்.	392	வளைவயல்விற்பபடலம். 215
சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.	308	வன்னியும்மிணை மயிலிவகழும்
சோழனை மருகிவிட்டபடலம்	242	அழைத்தபடலம் 309
தடையனகப்பிராட்டியார் திருவவதார	49	சாதஞ்சுரங்களுக்குப்படுத்தபடலம் 338
தண்ணீர்ப்பருதலுபைத்தபடலம்.	231	விடைவிலச்சினை விட்டபடலம் 224
தருமிக்குப்பொற்றிழியளித்த...	312	விருத்தகுமாரபாலானபடலம். 179
தலவிசேடம்.	15	விதருவிற்பபடலம். 265
திருக்கரம்கண்டபடலம்	43	வெள்ளாளனைச்சாபத்தீர்த்தபடலம். 35
திருமணபடலம்.	62	வெள்ளரியம்பலத்திருக்கூத்தாடிய 86
திருமுகவகொடுத்தபடலம்.	272	வேதத்துக்குப்பொருளுரைத்த 138
திருவாசலையானபடலம்.	297	
திரத்தவிசேடம்	621	முற்றம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிவியாடற்புராண

நாடகம்.

விவியாடர்வணக்கம் — தேசீசைவண்பா.

சிலகுமீசை திருவிவியாடர்க்குதையப
பரிசுருகாடகமடாட்டி—உரிசுரு
சங்கமலிச்செவ்வையுமிறுசுசுதிசுருசுரத்தின்
சுருகமலித்தாடாதுசுரு.

சுரு—சாகம், மதியமாவதி தாளம், சூதி.

டலலல.

கணபிபா சரணம் சூயசு கணபிபா சரணம்

சுருபலலல

சுருகாடாபா ஸேசுபகாடா—கோலமேவுபா சாங்குசுரகாடா, சுருதி

சரணங்கள்.

சோதிவிநாயகனே—பசுந்—தோகைவாகனுக்கு மூத்தவராகனே
திசுநதரிமகனே திருவிளையாடல்நாடகத்துக் கருள்செய்கஜ் முகனே

உ மங்களகரம்நாணம் உன்னுடை வரத்தினாலேநல்லவாக்குகள் தோணம்
அங்கமதுநாணம் திருவிளையாடல்நாடகத்துக்கருள்செய்ய வேணம்

க. தொண்டருக்கிதவானே கொடு தும்பிமுகாசரனை வெனறுழிமாந்
அண்டர்களபணிவோனே திருவிளையாடலுடகத்துக்கருள்செய்தாடன

சுந்தரோசர்தோத்திரம்

விருத்தம்

செந்திரு வளஞ்சாக்குந் திருவால வாயி னின்று
சிகதைசெய் திருநா லெட்டுத் திருவிளையாடல் செய்து
சந்தத மடியார்க் காரச் சாந்தியம் புரியும் சோம
சுந்தரக் கடவுள் செம்பொற்றுணையடி வணங்கு வேனே.

இராகம் சுருட்டி, தாளம் திரிபுடை.

பல்லவி.

கருத்தி லுனதடி நினைக்க வெனக்கருள்வாய்—ஸ்ரீ சுந்தரோசர கருத்தில்

அதுபல்லவி.

மருந்து வன்பழியை யகத்திப்பின்னயிரா
வெத்துக்குறுசாபம் துரத்திமதுரை
கரத்தையமைத்தும லயத்துவசனுக்கல்
கயங்குண ணியைமக ளெனத்தந்தவனே

கருத்தில்

சரணங்கள்

செனித்ததடாதகை மணத்தைச்செய்துநீதி
செலுத்தி ரஜதவம் பலத்துள்நடித்துயர்
அனத்தைக்குடாபகிக் களித்தன்னகருழியும்
அழைத்துவையையும் கழைத்ததெய்வமே

கருத்தில்

தனிக்கடலைவா வழைத்துமலயத்வ
சனேபபொன் னுலகைவிட் டழைத்துக்கிரகம்
ரனைத்தந்துசத்திசக் கரத்துடனே செண்டும்
அளித்தவளியுக்கைக் கொடுத்தவரசே

கருத்தில்

தடக்கடலசுவற விடுத்திந்திரன்முடி
தகர்த்துவடமலை யடுத்தபெருந்தி
எடுத்தந்தணமுனி வருக்குமுறைப்பொருள்
இருக்கும்வகைதெரிந் துரைக்குமண்ணலே கருத்தில்

ச விலைக்களவிலமணி யளித்தொருவருணன்
விடுத்தகடலைவற் றடித்துமதுனையச
சதுஷ்கூடபுரமென் னுணக்கச்செயதுசித்த
சரித்திரம்புரிந்தா தரிக்குமையனே கருத்தில்

டு பறத்த்கருங்கல்லா னையைக்கரும்பருந்தும்
படிக்கெசுத்தமண ரனுப்புங்கயங்கொன்று
விருத்தனைக்குமா னுருசெய்துவழுதி
விருப்பினபடிமாறி நடக்கின்றவனே கருத்தில்

சு சமிககரியகொடும் பழிக்கஞ்சிமகாபா
தகத்தத்தவிர்த்தாசி ரியர்க்குதுணையினை
ரமிககநிலைத்தசீ டனைசசெகுத்துவாள
ரவைச்சங்கரித்தவி டபத்துவசனே கருத்தில்

எ கிழிக்கவருமாயப் பசுக்கடிந்துதென்னன்
கெலிக்கும்படிசாமந் தனுக்கருளிபடரி
செழிக்குமுளவாககி ழியைத்தநதுவணிகத்
தெருக்குளவனைவிற்ற முத்தக்கடவுளே கருத்தில்

அ திடத்துடனவந்தசித் தியைச்சொல்லிசென்னிக்குச
சிற்றக்கும்வாசலுநிறந் தடைத்தொருசெழியன்
படைக்குரீப்பநதல்வைத் தடுத்திரசவாநம்
பலிக்கசெய்தருளன் பருக்கெரியனே கருத்தில்

ஊ தெரித்தசோழனைம டிவிதநள்ளிப்பிவ்னொரு
திறத்தொண்ணுக்குத்தண் டிலபடைகொழுந்துமுன்
குறித்தமாமனாக வழுக்குரைத்துவர
குணறகுசசிவனுல னெனக்குநதுயயனே கருத்தில்

ய முனைத்தந்தனச்சமை வகித்துலவித்திரு
முதற்கைவரைத்துசசே ரனுச்சனுப்பித்தங்க
மணிப்பலகைவாண னிசைக்குறிவியவனே
மனைக்கிசையிலவாது வெலச்செய்தவனே கருத்தில்

கக தவிக்கும்பன்றிக்குட்டி கருக்குமுலைப்பாது
தவிப்பின்னவைக்கும்ந் திரித்தனத்தத்தநது
பலித்திடுவகரிக்கு ருவிக்குபதேசித்துப்
பழிப்பிலநாணாக்குமுத் தியைத்தந்தவனே கருத்தில்

- க2 புரந்துக்காலவாய்ப்பே எமதுச்சுந்தரப்பேர்
பொறிக்குங்கணைதொடுத் தினிக்குந்தமிழ்மணம்
விரிக்குஞ்சங்கப்பல கையைக்கொடுத்துத்தரு
மியைக்கனகக்கிழி பெறச்செய்தவனே கருத்தில்
- க3 தருக்கமிடுகற்கோ னைக்களையேற்றிச்செந்
தமிழ்நீர் லபகஸ்தி யரைக்கொண்டறிவித்துப்
பெருக்குந்தமிழ்ச்சங்கை யகந்நியிலுடக்காடன
பிணக்குந்தீர்த்தருநங் குணக்குஞ்சாமே கருத்தில்
- க4 ஜலத்தில்வலையீசித் துதிக்கும்வா தஞ்சரீ
தமக்கைகந்தெழுந்திலமுப பொருட் சூப்பயன் சொல்லிப்
பலத்தநிறியைக்க வனப்பரிகள்செய்து
பரிக்கொருநியா முடுக்குமீசினே கருத்தில்
- க5 அணைக்குமனைசசுமந் திறைக்குவருஞ்சரம்
அகந்நிப்பலசம ணைக்கழுவிவிடிக்
கிளைத்துயரும்வள்ளி மரத்துடனிலைகம்
உறையுமதுவாக் கழைத்தவள்ளலே, கருத்தில்

அபசாரக்ஷமை

விருத்தம்.

திருவளநம் புராணமூ லாறுட் காநகம்
சிறத்ததி லாலவாய்ப் புகழை யீசன
உருவளரம் பிகைக்குணாக்க முருக வேள்கேட்
புணர்த்ததைக்கொண் டகத்தியராய்க் கொடும் வண்ணம்
பெருகுபரஞ்சே திமுனி தமிழ்ப்பா வாகப்
பேசினார் யானதையா டகமாக்கூறல்
கருட முனையூர் கொசுருபந் திட்டாந் போலக்
காடடினேன பேதைமைபா ராடடினேனே.

வல்லாரமுன் னென்னதுசிற் றறிவினாலே
மதுராபு ரேசர்வின யாடல முற்றும்
பல்லார்சொந் தேடனோதும் கிளியைப் போலே
பரிந்துபரித துளறுவதற் பயனே தெனறற்
சொல்லாரும் பாவலரும் மலநங் கொண்டு
துணைபடியிற் குட்டியமெய்த் தொண்டர் போலே
கல்லாலும் விலலாலு மெறிந்த பேரும்
காட்சிபெற்ற தேயிதற்குச் சாட்சி யாமே

மோகன சாகம்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சாமியென்றன் சாரம்—சூழாதுழை—சாரமாகக்கொளவதுன்பாடம்

அதுபல்லவி

சூழாதுழைமாலும் புரந்தரனும் தேனும்

மாறாதுரேபுரத்திலு மனனிமாதிநினறும்

சாமி

சரணங்கள்

மேருமலையேமையாக—மண்டலத்தருமும்—வேலையேமசிக்கூடாகத
தாரணியேபத்ரமாகக்—கற்பகத்தருசு—சாலையேலேவினி மருகப
புரநிலிக்கருவி சேரக்கருதியிகப் பரிந்துபரிந்தவனமுன னுநிலை
ஆனனேபுனது சீருயருமகிமை மதனைவரைந்தவனான னிலை
காசிபுலமபுமலேவினியுந்தேய்ந்ததுமனநி சுழதாசுநதேயந்திடவிடபுல
நீரமுடனையெழு தினதுமெழுநாததும் தினையுமபனையுமான துநிலை
தமிழையனுனதே

தேடினதுதிக்கஆசை கூடியேமுயலதின்னது

கூடியபாலாழியுணை நாடியசுற்றெழும்புநீரால்

நீர்க்கமநியில்லாமல வடகநிலவந்ததைச்சொன்னேன்

காக்ககடனென்றோறும் நீக்கக்கருணையெய்யாய்

மருகநந்தரமோ வறியேன் தோத்திரம்பண்ணும்

மார்க்கமோயினனதென் றறியேன்

சீதைவிலைன்னவோ வறியேன் கூப்பிடவென்றால்

நிருப்பெயனோவீதென் றறியேன்

அவசமிருமலைமொழிந்தமொழியிலொரு அருதரமுற்படிந்திவால்
விவலதமிழருந்தசாத்திரந்தனிலெவ்வளவும் விருப்பங்கொண்புபுதல்
சந்தமிருந்தகணி தந்தனிலெவ்வளவும் சாரங்கணபுபுதல்
எனநளமுழைபுரிந்திடஆகமங்கள் ஓதுவதும்படிந்த நிலை

என்புனசொல்லென

யோக்யமோபிழைகண்டுள்ள யோக்யமோஅல்லதுதள்ள

யோக்யமோசிந்தையிற்கொள்ள யோக்யமோவறியேனகல்லி

ஊககமினநிராடகம் ஆக்குவதுசிறியான

மூக்ககப்பிடித்தாள்வாய் ஆவெனகவுமறியான சாமி

இலக்கியமோதெரியாது பொருளும்சொல்லும் எவ்விதமோதெரியாது
இலக்கணமோதெரியாது யதிரசுசுககன முன்புபதுவந்தெரியாது
கலக்குரிபோரளவையில மலக்காமல்விதிபுடன
ரஞ்சிப்பிக்கவுதணி வுனமோ

சொலுக்குத்தரும்பொருளும், கலங்கியின்றுநிகது
 சொல்லிப்போதிக்குதுணி வுண்டோ
 நிலைக்கும்நவரசுத்தின் விசுக்கமும்வண்ணவனக்
 நெறிகண்டோதவுந்துணி வுண்டோ
 ஒலிக்கும்ரீர்கப்பரிசை நாளப்பரிசைதெரிந்
 துசசரிக்கவுந்துணி வுண்டோ நலமிள்ளதென்
 னுணர்ந்திலென் குற்றமின்னதென் னுணர்ந்திலென் சொல்லெமெய்டபிகக
 உணர்ந்திலென் சாமிமெய்ப்பிக்க, உணர்ந்திலென் ஒன் னுமிலல, மல
 லுபிரிவிக்குருடன் ஒண்டொன்னரிப்பதுபோல்
 பெருஞ்சேருன்றன்புகழைப் புகழ்த்துமாசையாற்சொன்னேன் சாமி

என் முன்னரீயுமைக்குச்சொன்ன தநிததுகும்ப
 முனிக்கதைச்சணமுகன்சொன்ன
 பின்னதையம் முனிசொன்ன துணர்ந்தோடன்பு
 பெருநுபரஞ்சோதிசொன்ன
 தனனைபொருநாடகம் பண்ணத்துணிந்ததினென்
 தவறுவெளிப்படுத்த லானேன்
 உன்னுங்கவிவலவ ரென்னகவிதையிதென்
 ரோதிரநதிக்கப்பட லானேன்
 மன்னுஞ்சபமொழிய சபமொழியங்காணுவென்
 மதியைத்தெரிவித்திட லானேன்
 மின்னுமணிவிளங்கும் பன்னகபூஷணுவென்
 விரசமறிவித்திடலானேன் ஆகையாலெந்த
 வித்திநுறசொலவதெனது மதத்தினுல்யாதுந்தோணுமல
 பிதறிநுலுமுன்சித்தத்தின இத்திநுட்கொண்டபொறுத்தே
 வெள்ளைமொழியிதுவென் நெள்ளிவிடாமற்றநனத்
 டிள்ளமகிழவதுபோல சாமி

நூற்பெருமை

விருத்தம்

பலவொணு வீசன் காதை பலகோடி சரித்ர மாகும்
 தொகையிலோ ரெழுத் துரைத்தாற் றொடர்பவத் தொலையு மென்றே
 குகைசொல முனியகலத்யர் கூறிய நெறிகன் டந்த
 மகிமையான் நெறிந்த மடமும் வகுத்ததை யுரைசெய் வேவே.

தொழுகாகம்—ரூபகதாளம்.

பல்லவி

பெறவொணுதமோகூத்தரு மிதுசிவகதைனே

குறுமுனிமுகவாரிஜ மலரில்பெருகும்சுதையே பெறவொ

அறுபல்லவி

பெறவேண்டும் பேறுகள் பெறுவதல்லால் முடிவில்
பிதபா ஹக்கும் மருகதிது பெறவொ

சரணங்கள்.

க மதுராபுர நாதன்செய்து வந்ததுமுன் னாலே
களைநுத்திரு விளையாடலை மகிழ்ந்துகேட்பதாலே
மதியாமலதனாலே சங்க நிதியோடினசவாலே பத்ம்
நிதியாதிதன் டாலே பெற்ற நிதிபதிபைப்போலே
நிதிபுந தருகும் மேலே
நீளும்புகழுடனே கெருங்குமொருக்காலே பெறவொ

உ மரணம்வரி லெமதண்டனே வாராமலே முடுக்கும்
வானோருல கதிலேசென்று மலனுப்படி விடுக்கும்
சுரபம்வந்ததிற்கும் அவருள் னரியடோகம்கொடுக்கும் சிவ
தருபம்செய்த லெடுக்கும் ஐயன் திருவடிக்கீழொடுக்கும்
பெருகும் இனபம் தொடுக்கும்
பீழைவெக்காடும் பிரியாமலேதடுக்கும் பெறவொ

ங பஞ்சம்பந்துடனே பெறு பொருளும்வந்து காமம்
பொருதும்பகை கடுக்கவகொண்டு புறங்காட்டியேயோடும்
மெத்தகலம் தீதும் மங்கலத்தை யுதச் ருடும் கோ
உற்றவாழவும்பீடம் ஈதற வற்றசெல்வத் தோடும்
புத்தி யறிவும் நீடும்
பூர்ணவிடனே போகபாக்கம் கூடும் பெறவொ

அறுபாடகம்

விருத்தம்.

காரூ ருகாகயிறும் பதரு மாயிங்
நான்குமவர் பானமணிகெல விவற்றிற் கூடிங்
பாருல்கெல வினாமதித்துக் கொள்வார் போலே
பவகயன்மால் தேடியுங்கா னாத மூர்த்தி
சீருடருந் திருவிளையாட் டதனிற் சேர்ந்த
செவ்விக்கொண்டென புனமொழியா லிசைத்த வீர்தட்
பேருயரும் நாடகப்பா வினத்திற் குற்றம்
பேசிலார் கலவிதிகழ் மாசிலாரே.

திருவிளையாடல்நாடகம்

முத்தியயன் மந்தபொற்றா மரையில் கந்தி
முதலவர்புக நடைநதுளபே ததுபோ லிப்போ
தந்தமகா தீர்த்தத்தில மனித ருஞ்சென
குடிமுத்தி பெறுகின்ற ரதுடோல நீல
கந்தரினே தியகதையைக் குகனற் தேர்த்து
கடமுனிவர் சொலப்பரஞ்சா தியும் புகளூர்
செந்தமிழ்கீர்த் துணையாக யானும் சொன்னேன்
தெருளுவீ மென்பிழைநீர்த் தருளு வீரே.

சுவேரி ராகம், சாடபுதாளம்.

பல்லவி

குற்றம்மொழக்கவெனும் கல்லோரே குளக
குன்றன்மேலவிளகரும் வல்லோரே.

அனுபல்லவி

முத்திபுரத்தில்தொழும் கர்த்தன்சுரிதையித
முறையென துணர்ந்துமுன ராமனும்சொ துமென்றன் குறமம்

சரணங்கள்

பூர்வமீசனுரைத்த சங்கிதையிலாலவாய்ப்
புகழையுணமகஞ்ச சொல்லி விரித்தாரே
சார்வபௌமனாகிய குகனறித்ததைக்கும்ப
சம்பவ முனிவர்க்குச் சரித்தாரே
ஏவையாகவம்முனி யறிந்துவடமொழியால
இருமூன்றுபிரமாவில் தரித்தாரே
ஆர்வமு டையபரஞ் சோதிதமிழக்கவிமூ
வாயிரத்துமுநூறு விரித்தாரே
சேர்வையா பிவர்கூற நானுமதந்ருப பின்னர்
சிறகங்கர்செங்குவொரு முயலுங்கவிய தென்ன
பார்வைக்கி தெருநாடகமாகவுலகில் மன்ன
பைத்தமிழியாவென னெழைமையினுற்சொன்ன குறமம்

கன்னகநதிமுதலாச் சேரும்வாரிதிதன்னில்
கால்வாயுஞ்சேருமன்றோ கோணமல்
புங்கமிகும்பெரியோர் சொல்லிக்கொள்ளுவிடெனநன்
புன்சொல்லதைபுத்தடை க்ருணமல்
அங்கமிஞ்ந்தலிலக்கிபமுமிலக்கணமும்
ஆய்ந்தவுங்கள்போறகூறத் தோணமல்
துங்கமுடையதொண்டர் துதிக்கக்கீர்த்துணையாகச்

பு. ம. த. ச. ச. ன் டு ச. டு	பு. ம. த. ச. ச. ன் டு ச. டு	பு. ம. த. ச. ச. ன் டு ச. டு	பு. ம. த. ச. ச. ன் டு ச. டு
க. த. ரு. ல. க. ய. ம. டு. ப். ரு. க.	க. த. ரு. ல. க. ய. ம. டு. ப். ரு. க.	க. த. ரு. ல. க. ய. ம. டு. ப். ரு. க.	க. த. ரு. ல. க. ய. ம. டு. ப். ரு. க.
ச. து. மு. க. ன். க. க. ம. க். து. க. ரி.	ச. து. மு. க. ன். க. க. ம. க். து. க. ரி.	ச. து. மு. க. ன். க. க. ம. க். து. க. ரி.	ச. து. மு. க. ன். க. க. ம. க். து. க. ரி.
ம. த. வ. ர. அ. த. த. ய. ய. க. ரி.	ம. த. வ. ர. அ. த. த. ய. ய. க. ரி.	ம. த. வ. ர. அ. த. த. ய. ய. க. ரி.	ம. த. வ. ர. அ. த. த. ய. ய. க. ரி.

ச தவமுதும் அடியவ ளறு கூடின் சதிமறலியையுதைத் திடும் காலன்
பவமகலவேயுள் றுண் சிலன் பண்பிசையைப் பாட ஆஆ
அவனடிதொழுவரும் சுரர் பந்தி அணிமுடியிசைதன் தடிபொந்தி
நவமணிசிதறவே செய்யும் மந்தி நாதன்றான் துணையே ஜயஜய

இ மாதங்கமாயிவ தனை யுரித்தோன் மாரணைநடுவிழி யாலெரித்தோன்
ஏதற்களையாவையு மப கரித்தோன் இன்னிசையைப் பாட ஆஆ
வேதங்கள் தேடரும் சிவனை யொரு வேசித் னாடலை யகற்றவரும்
தாதங்கமாம்படி யனுப்பு ந்திருச சுந்தரர்தான் துணையே ஜயஜய

ச முந்தியமூவர்க்கு முதல் நாதன் முடியடிநடுவிகந் தவ
சுந்தரமூர்த்திக்கு னிய தாதன் சுபகதையைப் பாட
ஐத்தெழுத்தாலம னர்கள் பூட்டும் அருங்கல்லுடனேகட லையுமீட்டும்
அந்தமியெழுபிற விபுந தாட்டும் அப்பர்தான் துணையே ஜயஜய

எ இசுபரமருளிய கறைக் கண்டன் இருவினையிருளகற் றியசண்டன்
தக்கையுள் தொண்டருக் குத் தொண்டன் சரித்திரத்தைப் பாட ஆஆ
சகமகிழ்காழியி லுதித் தடர்ந்த சமணனைக் கழுவுறச் செய் துயர்ந்த
மகிமைபெருகும் ஞான சம் பந்த வள்ளல்தான் துணையே ஜயஜய

அ ஆணிப்பொன்மாமலை தனைவளைத்தோ னறுபத்துமூவர்க்குள் விளைத்தோன்
பேணிக்கொள்வாருளமதில்முனைத்தோன் பெருமையைக்கொண்டாட ஆ
ஆணிக்கையாகுமன் பதிலநேரும் ஆதியைத்தொழுதவரடிசேரும்
மாணிக்கவாசகதருள்சாரும் மலரடிகள் துணையே ஜயஜய

மங்களம், விருத்தம்

ஆதிபக வனுக்குமு வருக்கு மிநதி
ராதிதேவருக்குமுனி வருக்கும் நந்தி
நாதருக்கும் கணபதிவே லருக்கும் தொண்டர்
நாலவருக்கு மிக்கதைமுன் னுரைத்தோ ருக்கும்
திதகலும் அடியார்க்கு மிதையன்போடே
செப்புவர்களுங் கேட்பவாக்கும் பாவ ருக்கும்
மாதுமையங் கபற்கணிக்கும் மதுரா நாதன்
மங்களத்தை வளம்பெறயான் வருத்து வேளே.

சுருட்டி ராகம், ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் சுந்தர மங்களம் அங்கையற்கண்ணி தன்கணவருக்கு மங்களம்
அறுபல்லவி.

மக்கைவளர் காத்தாருக்கு னாமுந்திரி கேத்தாருக்குத்
தவகவேத ஸ்தோத்தாருக்கு த்வாதசாதத சேத்தாருக்கு. மங்களம்
சரணங்கள்

இஃகினைக் காத்தவர்க்கு ஐராவதத்துக் கிருடிசாபம் தீர்த்தவர்க்குச்
இஃகயிருள் தீர்த்தவர்க்குத் தொண்டரிடத்துச் செழுங்குணை பூத்தவர்க்கு

அத்திவண்ணம் பூண்டவர்க்கு அவனிமுழுதாண்டவர்க்கு
விந்தைசெய்யும் தாண்டவர்க்கு மேலும்புகழ்நீண்டவர்க்கு மங்கள்

உ. பூமதியைத் தரித்தவர்க்கு மதம்பொழியும் போதகத்தை யுரித்தவர்க்கு
காமனங்க மெரித்தவர்க்கு முப்புரமெரி காணமென்னச் சிரித்தவர்க்கு
சாமகான லோலருக்கு தண்டதர காலருக்கு
மாமவுன சீலருக்கு வையிருந்த சூலருக்கு மங்கள்

ங. வாரிதியையழைத்தவர்க்கு ஆலகாலத்தை வாரியுண்டுபிழைத்தவர்க்குப்
பாரிலென லும்தழைத்தவர்க்கு லீலைகளறு பத்துநாலுமிழைத்தவர்க்குப்
பாரிஜாத நாதருக்குப் பங்கஜைச மேதருக்கு
சீருலவும் வேதருக்குத் தேடரும்பொற் பாதருக்கு மங்கள்

பாயிரம் முற்றும்.

வெண்பா ௧, விருத்தம் ௮ கீர்த்தனை எ.

உ
உலமயம்

புராணவரலாறு.

திருக்கைலாசச் சிறப்பு.

விருத்தம்.

கூடலெம் பெருமா னன்பு கூர்ந்துதொண்டருக்காச் செய்த
ஆடல்நா லெட்டிரண்டு மரியநா டகமாச் சொல்ல
மாடுவீ டருன்பு ராண வரலாற்றை யுரைக்க முந்தித்
தேடருந் திருக்கை லாயச் சிறப்பினைப் புகலு வேனெ

சௌராஷ்டிர ராகம், ஆதி தாளம்

திருக்கயிலாசச் சிறப்பினைக் கேளும் மண்ணில்
திரிகாலத்திலும் அழிடாமல் நீளும்

அதுபல்லவி

திருக்கைக ளைக்குவித்துத் திருமாலயன்முனியோர்
சென்னிமேல் வைத்துத்துதி செய்ய வரமளித்து
இருக்குமு தல்மறையின் முடிதனை யுக்கடந்த
ஈசனவீற் திருப்பதம் கிருப்பிட மாயுயர்ந்த திருக்கயி

சாணங்கள்

மகவாலுலகுமா

மாறிவருகின்றபோ

மகிமையைக்கொண்டுவரு

வலிகெடாமலேநிலை

பகரும்பெய்வமங்கையர்

யவனுலகும்

நிலுயிலகும்

முழிதோறும் தன

நின்றாய்நும்

பாடலொலியுமாடும்

பரதநாட்டியவொலியும் மத்தளத்தின்னொலியும்
பிகவும்பாணிகளொலி யும்மருவிவொலியும்
விண்டலத்தன்னிலநிறைத் தெண்டிசையம்நிறைக்கும் திருக்கயி

உ. அண்ணலேச் சிந்தித்தசை யாததேகமும் கண்ணீர்
அருளியும்நீறணிமே னியும் யோகமும்
அருந்தமகொண்டமுனிவோர் களையடுத்து உள்ளம்
கிழித்திடத்தனதுசா ருபம்கொடுத்து
வெண்மையுள்ளவஸ்திரம் விரித்ததுபோலருவி
வெள்ளமுமெய்ப்பொருளைத் தேடித் துக்காமலதுங்கி
பண்ணும்விரதமுனிவர் கண்களில்நின்றவறும்
பாஷ்பரீரும்பெருகி வாய்ப்பச்சிறந்துவரும் திருக்கயி

ங. கோட்டுமலரும்நிறும் கொடிமலரும் நீரிசு
குலவும்மலரும்பசுந் செடிமலரும்
பாட்டுமலர்களும்கொண் டசனடிமேல் பூசை
பணிந்துசெய்யும்தொண்டர்கள் குழலுருபால்
கோட்டாணைகளும்புலி களும்சர்ப்பங்களும்உண்மை
கூர்ந்தமுனிவர்களைக் கண்டாதியிழ்ப்புசித்த
நாட்டமுன் றுடைபவ னாகவுட்கொண்டவரை
நண்ணுவதனைக்கண்டு விண்ணம்மண்ணும்புகழும் திருக்கயி

சூதரைத்துதித்து முனிவர்கள் சிவகதை சொல்லவேண்டல்

விருத்தம்

கயிலையான் சன்னிதிக்கண் சிவதீர்த் தத்தின்
கரையினிலோ ராயிரக்கால் மண்ட பத்தில
இயமரிய மங்களுடன் புலித்தோ லின்மேல்
இருந்திலகும் சூதபரா ணிகரைப் பார்த்தே
அயனினம கோதரனோ டிக்ர வீர்யன்
அரபத்தன் சதானந்தன் முதலோ ரெல்லாம்
வயமுறையும் தங்கள்மனத் தையம் தீர
மதிக்கின்றார் அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றாரே
சாவேரி — ஆதி

பல்லவி

சூதமுனிவரே ஆதிபகவன்கதை தொடுத்துச்சொல்ல வேணும்
எங்களுக்கருள் கொடுத்துச்சொல்ல வேணும்

அ. வேதவி யாசமுனி யருளா லுலகில் மன்ன
விளங்கும்பு ராணநீபதி னெட்டும்வ கையாச் சொன்ன சூதமுனி
சாணகங்கள்.

க. மேருமத் தரத்தென்கிப் பொருப்புழு தலனந்தம்
விடையேறா நையம்பதி வளமைசொன் னதில்பந்தம்
சாரூயின், பழம்நீயிம்முருவதெ னும்பிரபந்தம்
தந்திரத்தா ரணவயன் சாற்றிவந் திரேயெந்தம் சூதமுனி

- உ பற்றிவ ரும்சந்தேக முதலாங்கும் மமும் தாமும்
படிக்கெனக் னுக்குச்சொல்லக் கேட்டுவத் திற்குமும்
சிற்சிறி வகன்றுள்ளம் தெனியவில் லையே நாளும்
திமமைகண் டருளசெய்ய வேணுமின் னமும் கேளும் சூதமுனி
- ங சாற்றருத் தலங்கடஞ் முதலாம கிமை பூணம்
தலமுத்தீர்த் தங்களுஞ் நலமாந்தீர்த் தமந்தோணம்
மூர்த்திக ளுக்குள்ளு மூர்த்தியா கவும்
மூன்றும்வி னவரும்சிவ ஸ்தலமொன்று ளைக்க வேணும் சூதமு

சூதமுனிவர் : புராணவரலாறு முனிவர்களுக்குக் கூறல்

விருத்தம்.

முனிவர்களில் வாறுணாக்கத தெரிநது சூதர்
முகமலர்நது புராணமூ வாறுட் காந்தம்
தனையிருமுச சங்கிதையாச் சனத்கு மாரன்
சங்கரன்மா லபன்சூதன் கதிரோன் சொல்லத்
தனிவளரும் சங்கிதைக்கு ளீசன் சொன்ன
சங்கிதையின பொருளையுமைக் குறைக்கும் டோதே
அனைமடிமீ திருந்துகதை முழுது முள்ளத்
தாக்கின னுறிரண்டு நோக்கினே

சூகனநிதா கும்பமுனிக் குறைத்தா னந்நாட
கொண்டதுவே யகஸ்தியசங் கிதையா நின்றிச்
சகமதிம்பேர் கேட்டளவி லின்பம் வீடு
தருந்தலமொன மதிற்சொலுமத் தலம்பா தென்னில்
மகிமைதரும் திருவால வாயென் றேத
மகிழ்நதவரம் முனிவரைப்பார்ந் ததைபெங் கட்டுப்
பகருமிப்போ தெனத்துதிக்க மனங்கொண் டளபு
பரிக்கினார் சூதர்மொழி விரிக்கின் றாரே.

தரு செளராடடிராசகம், நபகதாளம்

- க புராணவர லாறுகேளும் புண்ணியமுனி வேரே பெருங்
கராசலத்தை யுரித்தணியுமக் கண்ணனுக்கடி பாரே
- உ பண்ணொன்முகன் காசித்தலத்தில் பரிமேதம்செய்யத் தொடுத்தான் தவ
மண்டும்மைமிசா ரணியவாசிகன் வரும்படிசொல்லி விடுத்தான்
- ங அகஸ்தியர்சன காதியர்சுகர் அத்திரிபரத் வாசர் சக்தி
மிகுத்தவசிட்டர் வாமதேவர்வான் மீகிவகுணர் வ்யாசர்
- ச புலஸ்தியர்கவ சிகர்கவுதமர் போதாயனநேயர் போதம் தவ
கலத்தில்கிந்த கெர்க்கர்காசிபர் நாரதமுனிசேஷர்
- டு மகத்தொழில்முடித் தனைவருமுபர் கரிசபெருந்தொண்டாடினார் இந்த
ஐசுத்தையிதிக்கும் பிரமதேவரும் சதமகிழ்ந்து

- க நின்றமுனிவ ரனைவரும்காசி நிமலனடியிற் பணிந்து முத்தி
மண்டபத்திலி ருத்தறமுதல் வசனித்தனியா யிருந்து
- வசிட்டனா முதல் முனிவர்காரத மாமுனிமுகம் திரும்பி எங்கும்
பாசித்தமாகவே மூன்றுலோகமும் பார்த்துவந்திரேவிரும்பி
- அ திவ்யமாகிய ஸ்தலமும்லிகமும் தீர்த்தமும்சிறந் தேற்க ஒரு
சைவஸ்தலத்தின் மகிஷமெமக்குச் சாற்றுவீரென்று கேட்க
- மகிழ்ந்துகலைக ளனைத்தும்கனக்கு மாரரிஷியின் பாலே படித்
துகந்தவ்யாச ரிடத்தில்கேளுமென் றேதினாரதன் மேலே
- ய வேதவ்யாசர் குகணுடைத்திட வேதந்தொட்டொருக் காலே கலை
யோதும்கல்தய முனியைக்கேட்டுநீ ருணர்வீரென்றா ரிப்பாலே

முனிவர்கள் யுத்தியனா சிவகதைசொல்ல வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

மாதவ விபாசர் இந்த வகைசொலக் கண்டு தேர்ந்த
போதமா முனிவோ ரெல்லாம் பொதியமா தவர்பாற் சென்றே
ஓதரும் தமிழ் வளர்க்கும் ஒண்முடி லேயென் றேதி
வேதமோர் ஆயி ரம்போல் விளங்கிடத் துதிக்கின றுரே.

பந்தவராளிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

கூறவேணும் ரும்பமுனியே கூறவேணும்

அது பல்லவி

கூறவேணும் சிவபத்தி மீறவேணும் இருவினே
மாறவேணும் சென்மம்கடைத் தேறவேணும்பெய்செய்து கூறவே
சரணங்கள்

ஆரருத்ரா க்ஷவிபூதி தாரணமுச் சிறப்போடிப்
பாரிஸ்ஸாரி பாகன்புகழ் சேரும்ஓர்த லத்தைக்கண்டு கூறவே

காவினில்வ ரும்முனிவர் ஆவியைக்கு டித்திடும்வா
தாவிலில்வ லனைக்கொன்ற தேவனாக ருணைவைத்துக் கூறவே

சந்திரன்ர லிக்குடறு தந்துயர்விண் ணளவுறும்
லித்தமாம லையின்கரு வந்தணித்தி மெமுனியே கூறவே

ஆதியில்வருத் ரனைச்சம்ப பேதிசுக ரிப்பதற்கம்
போதியைக்கு டித்திடும்பாக் டாதியைக்கொன் ளும்முனியே கூற

வாமதேவ னுமையவன் மாமணத்தன் னிலெதெற்குப்
பூமிசிறுத் தப்பொதியு மாமலை ரும்முனியே கூறவே

சண்முகரி டத்திலேநின் துண்மையெழுத் தைத்தெரிந்து
தென்மொழித் தோப்பொழிந்த கணமணிபா கும்முனியே கூடவே

பூவிலுள்ள வருவந்த பாவலர்த மிழக்கிசைந்த
திராவிடகுத் தத்தத்தைந்த தேவனைய ருள்புரிந்து கூறவே

அகத்தியர் முனிவர்களுக்கு ஆவ்வாய்ப்பெருமை கூறுதல்.

விருத்தம்

வசையறுஞ்சேர் வசிட்டாதி முனிவோரேத்த
மகிழ்ந்தகஸ்த்யர் முத்திமண் டபத்தில னான்கு
திசையிலுறும் சேவல்களை ங்கரன்வி சாகன்
தெக்பிண மூர்த்தியையும் பணிந்தெ மக்குப்
பசுபதியம் பிகைக்கருளசங் கிதையைச் செவ்வோ
பகர்ந்தவற்றி லெட்டெட்டா டலுஞ்செய் தீசன்
இசைபெறுமுச் சிறப்புமுள ஆவ்வாசுய
யிவ்வுலகிற் சிவனுலகென் றியம்ப லாமே.

அருமைபெறு முனிவர்களே யத்தலத்தே
அறையுமொரு முச்சிறப்பு மதிலெந் னானும்
தருமலகிற் பலவுயிர்க்கும் அருள்செய் தோங்கும்
சங்கரன்செய் திருவினையாட் டிருநா லெட்டெம்
பெருமையைத் துணைத்தவே லவ னெனக்குப்
பெரிதிதென்றே விளம்பியவா றுமக்குச் சொல்வேன
ஒருமையுடன் கேட்டறிவீ ரென்று கும்பத்
துதித்திட்டார் விதிமுறையாப் பதித்திட டாரே.

புராணவரலாறு முற்றும்.

ஆக. விருத்தம் எ, கீர்த்தனை ௩, தருக

த ல வி சே ட ம்

விருத்தம்.

சீருலவு முனிவர்களே கேட்பீரீண்டு செப்புகின்ற திருவால வாயைப் போ
லித் — தாரணியீ தொருதலமு மதிலே செம்பொற் றுமண்போ லேயொருதீ
ர்த் தமும்பொற் கொன்றைத் — தாரணியும் சோமசுந் தரமா லிங்கம் தனைப்
போலே லிங்கமுழு வுலகும் சென்று — பாருமரி தென்றுமுத ற்றலவி சே
டம் படித்திட்டா ரெழுக்கலைக் குடித்திட டாரே.

சாவேரி ராகம், திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி

தலத்தின் மகிமைகண் டொப்ப தரிதரிதே உணாக்கவேழுப்பு
வனத்தி னுக்குட்பல தலத்து மிதுபெரிதே

அதுபுல்லவி

உலத்தினடியவர்க் காகவேமொழிந்த நா லுபதினா லீயுளன்பொருத்த
நிலத்திலவினையாமெச்சந்தார்க்குமுந்த நேயமாகுமாலவாயெனச்சிறந்த தல

சாணங்கள்

■ அவனியிற்றரும தலம்பெரிதவற்றில் அதிகமாஞ்சுவ சேஷத்திரம்
அவற்றி லுறுபத்தெட்ட திகமவைதம்மில் ஆகுமபதினா காத்திரம்
கவனமாக்கேளு மவற்றிந்நா லுதலம் கதித்ததென்று சொல்லும் சாஸ்திரம்
கனகசபைகாசி காளத்தியாலவாய் கனத்ததென்றும்வேதஸ் தோத்திரம்
இவையிற் காணத்திலலை யிறக்கக் காசி தனில்
இசைந்தர்ச் சிக்கக்காளத் தியிற்ப லமே தெனில்
பலிகமாகுமிக பரமிதுகா நிநில்
பரிந்து கேட்கிலின்ப வீடளிக்கும் தனித் தலத்தி

உ நினைக்கச்செவ்வமும்கேட்கஅறமும் தர் சனத்துக்கின்பமுங்கொடுக்குமே
நிரந்தரமும்வசத் திருந்தவர்க்கு மோஷ நிலைமைதருகெறி யடுக்குமே
கனத்தகாசிமுதற்நிலத்தில் மறுமையில் கதியளிக்ருமிசை பெயிக்குமே
காயத்துடன சீவன் முத்திதந்துபா கதியிலிதுபின்னே விடுக்குமே
தனிக்கும்பலதலம் தேடிப்போய் மெய்க்கும்
தவஞ்செய் வதனிய பாலுடன்ரு சிக்கும்
அனத்ததைக்கவிட்டு முழங்ககதனை நக்கும்
அவனுக்கினையாகும் பெருமைகொண்டி ருக்கும் தலத்தி

௩ அங்கமுடனன்ய ஸ்தலத்திலேபரிமே தாதிமகம்செய்த பேறுமே
அகிலதானங்கள் செய்தபேறும் இஷ்டி அனைத்தையும்புரிந்த பேறுமே
கங்கைநதிமுத லாமும்பேறுமுயர் காசிமுதல்தங்கும் பேறுமே
கருதும்தில்வதிந் தோர்க்குளங்கைநெல்லிக் கனிபோல்வரும்பல பேறுமே
வன்கொடும்பிரமஹத்திமுதற் சுற்றி
வருகும்பாதகம் ஐந்தையும் கற்றிப்
புங்கயிருந்துல கெங்கினும்பா சித்தி
பூண்டிலங்கும்சீங்கள் வேண்டும்சீவன் முத்தித் தலத்தின்

ச மதியந்தோறும்சாந் த்ராயணத்தைச்செய்து வருகும்பலனிதில் பாருமே
வாசம்செய்துநகத் போசனத்தைச்செய்த மகிமையினால்வந்து சேருமே
பதியுமொருதிக்கட் பட்டினியிங்கோர் ளான் பட்டினியிருக்கில் சாருமே
பகரும்நா லுமாத விரதபலனஷ்டமி பரிந்து நோற்றிடிஸ் நேருமே
துதிக்கொளாறுதிங்கள் நோற்கும்பலன்
சோமவாரநோன் பிதிலிருக்கில் தரும்
சதிர்கொளாண்டொன்று நோற்கும்பலன் அரும்

பின்பல்வகைப்பூசை செய்பவனுந்	தங்கும்
பெருகும்பலதவம் செய்பவனுந்	எங்கும்
பண்புயரும்பல கேள்வியால்வி	ளங்கும்
பலனுத்தருமிதில் இருப்பவர்க்கி	லங்கும் தலத்தின்

விருத்தம்.

விதிமுதனாட் கைலைமுதற் றலமோர் தட்டும்
விளம்பியவித் தலமுமோர் தட்டுந் தூக்க
அதிகனைங் கண்டதினா லுலக மூன்றுள்
ஆலவா யுயர்ந்ததென்ற ரதற்கு நாமம்
நதிபெருகும் சிலநகரம் சமட்டி வித்யா
நகரமுத்தி புரங்கன்னி புரந்தென் கூடல்
மதுரைநகர் கடம்பவனம் த்வாத சாந்தம்
வன்மையாம் காரணத்தா லுண்மை யாமே

தலவிசேடம் முற்றும்.

ஆக விருத்தம் உகிர்த்தனை ■ ஆக ந

-----*-----

தீர்த்தவிசேஷம்.

பொற்றாமையின் உற்பத்தி கூறுதல்.

விருத்தம்.

பூத்தெழுந் கடம்பு சூழ்ந்து பொருந்திய வால வாயாம்
கோத்திர மகிமை யாவும் தெரிந்தெவ ருரைக்க வல்லோர்
வாய்த்தவத் தலத்திற் செம்பொன் வாரிசு மலர்கள் மேவும்
தீர்த்தமா மகிமை தன்னிற் சிலதெடுத்த னுரைசெய் வேனே.

தரு. ரீதிகவுளை சாப்பு

■ தீர்த்தவரலாறு கேளும் த வமுனி	வோரே	அஷ்ட
மூர்த்திதிருவடிச் கன்புசெய்யக்கனி	வீரே	
உ கங்கைமுதலாம் நதியும்கருங்கடல்	நீரும்	மே
கங்கைமேதோற்றுமுன் னாகவுண்டானது	பாரும்	
ந டிட்டளமாயிடி சந்தரமூர்த்திதன்	அலே	மூல
விக்கரத்திற்சக ளங்கொண் டெழுந்தார்முன்	அலே	
■ வெண்மதிசூழும் சடையுமரவணி	நூலும்	மூத்
கண்ணொளியுமிதிரி சூலகபாலமும்	மேலும்	
ரு வாமத்தி லங்கயற் கண்ணியுமையவள்	வாழ	வெகு
நேமத்துடன்நந்தி பாதிசுணங்களும்	சூழ	
■ பூம்பொளிகிடுக்கெங்கும் வீசஉரகச	கரமும்	ஒளி
செய்யும்மலவான் புரமும்மலரயன்	புரமும்	

இதுவுமது.

இருத்தபின் அத் தீர்த் தம் கொண் டிலிங்கமா முடிமே லாட்டி
திருத்திய விதியாற்புனை செய்துயர் ஈந்தி யாதி
பொருத்திய கணத்தோர் வேண்டும் பொருளெலா மடைந்தா ரிப்பாள்
வருந்தம் லியக்கஞ்ச மகிமைபு யினிசொல் வேனே

மோகனராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கீர்த்தியிருந்திடும் தீர்த்தமகிமைதன் கீர்த்தியை என்ன சொல்வேன்

அதுபல்லவி

நாற்றிசையிலுள்ள தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் கீர்த்தி
ஏற்றமறாயுற்ற மூர்த்திகாரம்பெற்ற கீர்த்தி

சரணங்கள் [யேறும் பல

பார்த்திபுலப்பாவத் தொடர்ச்சியுறும் ஸ்ரீநம் பணின்ல் அபிஷ்டம்கை
தீர்த்தமும் ஆயும்பலனிடிலேசித்தம் சேர்நதாடவேவரும் கூறும்
ஆர்த்தவிதிப்படிமந் திரத்தைச்சொல்லி ஆழற்பல தீர்த்தந்தோறும் ஆடி
வாய்த்தமறையவர்க்கெப்பொருளுந்நானம் வண்மையி னீந்திட்ட பேறும்

தோற்றும் நினைவுவே ருகியொருக் காலே
தொட்டா லும்பாவங்கள் ஓடாதெது போலே
தேற்றும்மனமறியாமல்தொடர்ன் மேலே
செந்திசுடாமல விடுமே|| அது போலே
தேடிநிதம் பத்தி கூடியின்கத்தி
ஆழற்சீவனமுத்தி னாடிவரும்சித்தி கீர்த்தி

உ. உற்றதிலாடிப்பரணையும்தேடி யுவந்துதொழக்கதி அடுக்கும் பல
சுத்ததுவர்க்குட் சொல்லம்பரிசுத்தத்தில சுத்தமென்றேபுகழெடுக்கும்
சித்தம்விதும்பாதபேருயிலிலநானம் செய்யில் ஹக்கத்தில்கிடுக்கும் மனம்
பத்திசொண்டாடித்தருப்பணம்செய்யில் பலமகம்செய்பலன் கொடுக்கும்

கற்றஸ்தலங்களி லேயிருநது ஸ்தானம்
மாதவம்புனையோமர்விரதம் தானம்
சுத்தியமாகச் செய்யுத்தருமம் தானம்
தம்மைச்செயும்பலன் தன்னிலுமெய் ஞானம்
தவருயிதி லாடிக் கங்கிலவைநாடி
இங்குசெயிலகோடி பங்குவரும் நீடி கீர்த்தி

உ. தித்தானில் அந் ரீராடிச்சென்மம் ஒழியும்புமேடம் தேனும் மும்
பதுக்குமாடிப் பிதிர்பின்டம்வைக்கில் பவமவர்க்கில்லையெந் நாளும்
விதித்தவாறுபிதிக்களுக்கென்றீர் விடுக்கில் அவர்கட்குக் கேளும் அதில்
பதித்தளனென்றே முகையிராமன்டெயர் பக்கத்தரசது நீளும்

கதித்தினைநீர்த்தம்தொழக் கொண்ட
நீர்த்தநீர்த்தமென்களும்அதி கொண்டை

KAHAMAHOPADHYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY

BESANT NAGAR, MADRAS - 90

மதித்துமூழ்க்கடப்பத்தரு	நின்ற
வனத்தனைப்பூசைசெய்யப்பிறப்	பென்ற
வாரிக டத்தருள்	வாரிப டத்திருள்
சேருமனம் தெருள்	சாரும்நிசப்பொருள்
	கீர்த்தி
சு பேறுதருத்தானக் தவமுதற்செய்து பெறும்பலனத்தட	மீது நலம்
கூறுமடியவர்க்கேத்துவரும்பேற்றில் கோடியிலொன்றுக்கொவ்	வாது
மாறுகொள்முற்பவந்தோறுமொழுக்கம்மகம்விராதங்கள் பொய் பாது செய்து	
தேறும் அருந்தவச்சித்தருக் கல்லதிக் சென்மத்திலாடக்கிட் டாது	
வேறுவேறாய்நதி தீர்த்தம்பல	விதம்
விளங்கினாலும் அவையிதற்குச்	சதம்
நூறுவிரத்தில் ஒருபங்கிலே	சதம்
நூறுவிரத்தில் ஒருபங்கிலே	மிதம்
துவலனா மல்ல துவமையா வல்ல	
தெவையுண்டாந் சொல்ல அவனிமேல் நல்ல	கீர்த்தி
தி செங்கதினாமிதி சேர்கையிலாடல் செய்யுமபலனென்றுக்குதூறு	வரும்
திக்கட்பிறப்பதி லாடிவைவரும்பலன் செப்பவென்றூ ல்பத்து நூறு	
பொங்குந்தலாம்சித்திகாபிற் பிழாடிப் புண்ணியம்நூறுக்குதூறு	வரும்
அங்கமுதும்அய னங்களிலாடித் சொல்லுமபலநூறு	
தற்கும்பலன்லகும்	பங்குபராகத்தில்
தர்ப்பணம்செய்யத்	தரும்விதிபாதத்தில்
அங்கதிலாடிச்செயும்	தருப்பணத்தில்
ஆகும் அனந்தம்	பலன்சோமவாரத்தில்
ஆயுக்கதிர்மதி	தோயிற்படிவதி
லேயனந்தம்கதி	யேயருளும்மதி
	கீர்த்தி
கூ சீராமகரமுழுதும்ப்ரயாகையில் சென்றுமந்தாகினி	யாரும் பலன்
ஆராயில்நதில்மனுமுறையோர் தினம் ஆடல்புரிந்திடில்	சீரெம்
நராறுதிந்ன்படித்துமைபாகளை ஏற்றுந்நியமத்தால்	ருடும் பலன்
தீராமலடிக்கு நன்மகப்பேறு சிறக்கவுண்டாந்திறம்	கூடும்
நேராகக்கண்டதி	நூலதத்தின் பலம்
நேருந்தொடப்பெருள்	சேருமனக்கத் தலம்
நீராயுட் கொள்ளவின்	பம்பெருரும் நலம்
நின்றதிலாடவே	வீட்டுளும் பலம்
நீடவறிந்தாதி	சேடனாலுங் க்யாதி
பாடவிசையாதித்	கூடற்புரத் தாதி
	கீர்த்தி

பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் திருநாமம்கூறல்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

பெருமைதரு மிந்தமா தீர்த்தமுன் னவர்கொலும் பெயரினோடவர்கே னிவிந்
பெருகு மந்தாகினிப் புனல்கலந் திடிலினம் பெரியசில நகங்கை யெனவும்
ஒருமைகொண் டெருகுள்ள தீர்த்தங்க ளுக்கிதக உத்தமம் பெற்றி விதலால்

உத்தமத் தீர்த்தமன மெண்ணுவது தரலிது லயர்காம தீர்த்த மெனவும்
தருமமுதல் லாஹுபொரு ளுத்தருகுமானதால் தருமயிகுதீர்த்தமெனவும்
தனதருமையாலர்த்த தீர்த்தமெனவும்முத்தி சால்முத்திதீர்த்தமெனவும்
இருமையும்பற்றிவரு டாவமெனும்விறகினுக் கெரியாகமேலிமலர்கொண்
டிரணியக்கமலம்வர லாலேபொற்றாமரை யெனும்பொய்க்கேதுவிதுவே
விருத்தம்.

இப்படித் தலத்தின்மிக்க பெருமைபு மிதழ்செழிக்கும்
பொற்பது மத்திர்த்தத்தின் பெருமையும் புகலக்கேட்டோர்
ஒப்பிலாப போகம் வீடு முறுகுவ ரென அறிந்த
வைப்பினி லுயருங் கும்பமாமுனி மொழிந்திட டாரே.

தீர்த்தவிசேஷம் முற்றும்.

விருத்தம் ச. ஆசிரியம் க தீர்த்தனை க. தரு க. ஆக எ.

—*—

மூர்த்திவிசேடம்.

சோமகந்தபுரம் தீர்த்தம் வரலாறு கூறுதல்.

விருத்தம்.

திருவால வாய்ப் பொற் கஞ்ச தீர்த்தத்தின் பெருமை யெல்லாம்
ஒருவாம லுணர்க்க வல்லோ ருலகினயீ துளரோ முத்தி
தருவான்முக் கண்ண னாதத தலத்தினி லறிவாநாத
உருவாய்வந் திலிங்க மாக வுதித்தவா றினிசசொல வேனே

சங்கராபரணம், சாப்பு.

பலலவி

மூர்த்திவரலாறுகேளும் சேன் முத்திபுரத்திலு தித்ததிடேலும் மூர்த்தி
அதுபல்லவி

மூர்த்திக்கெல்லாமா நி மூர்த்தியென்றே மெத்த
கீர்த்திவிளங்கியருள் பூர்த்தியொடு மிருத்த மூர்த்தி
சானங்கன்

க மேருமந்தரம்கேதாரம் துய்ய வெள்ளியங்கிரி கங்கையோரம் தங்கும்
வாரணவாசிகம்பீரம் வளர் மாதலமுற்சொண்டா காரம்
சேரும்பராபரச் சிவலிங்கக்கட்டு முத்தச்
சாரம்கடம்பிடைபிற் சைவலிங்கமா வந்த மூர்த்தி

கோ லுமத்தலம்லிங்கம்யாவ மருள் குறிகொண்டுகுக்குப்பின்புமேவும்கினை
போபொன்னியிகுக்கெஞ்ஞந்தா வயிவை பொருந்துமேதுவிரண்டால் கூவும்
சேமெய்யொளிமுத்துந் திரண்டோருரு வாய்த் தேதும்
மூலலிங்கமென்றே மூவுடி கமுல் கூடும் மூர்த்தி

அந்தமெண்ணைக்கையும்ருடி மேனி அழகுபூண்டிருப்பதுகாடிக்கொண்டு
 மந்தகாசத்துடன் நீடி மெப்பில வளரும்உமையழகுக் கூடிச்
 சந்ததமும்விளங்கும் தகைமை யினால் சோம
 சாதாரணனத்தேவர் சொல்லித்துதித்த காம மூர்த்தி
 சதருவுக்குரூபத்திலநீனா விடச் சாகைதழைப்பதுபோற்சீராப் பெற்றுப்
 புரியும்விபடலிங்ககேரே செனறும் போற்றும்பலனைத்தநதிப்பாரா
 உருவமுனைத்துலகுக் குள்ளேசுமட்டி கொண்டு
 அருமைகாழ்வாத்தன்பர்க் கருளைபொழியு மொண்டு மூர்த்தி
 னு அகிலசராசரமென்கூற வ்யாபி ஆகவேகிறைத்திலங்கும் அந்த
 மகிமைதன்சீருச்சரித்தங்கும் புகழ வழுதிகைப்பிரம்படிபொங்கும்
 பகவான் திருமேனில பட்டதமும்பு மூத்தச
 கவலவீரகன்கூறும் நாக்கினதே சிறந்த மூர்த்தி
 ---:::(*)---:::-----

மூலவிங்கவிசேஷம்கூறுதல்.

விருத்தம்.

இருநிலத் தெத்தலத்தில் யாவனெண் ணுங்கி ரண்டு
 திருவிளையாடல் செய்த தேவன்மற் றவனுக் கொப்பா
 விரியுமெவ் வுலகின் பாலும் விளம்புதற் கரிதார் தன்மை
 அருமையாக் கேளு மென்றே யகத்திய முனிசொல் வாரே

சௌரஷ்டர ராசும், சாப்பு தானம்.

பல்லவி

லிங்கங்களுக்குட் சிறப்புயரும் மூல லிங்கவிசேஷத்தைக் கேளும்

அதுபல்லவி.

மங்கைபடருமெய் யன்கதைககநதரன் வா மூர்திருக்கயி லாசமுதற்சிவ லிங்க
 சரணங்கள்.

■ பாரிஷ்மலைக்குள்மகாமேருப்போலும் பண்ணுமகத்திப்பரிமேதம்போலும்
 தாருக்குள்ளேகற்பகத்தருப்போலும் தானங்களிலன்னதன்னத்தைப்போலும்

லிங்கங்க

உவானவருக்குள்மகாதேவர்போலும் மந்திரங்கட்குட்பஞ்சகாசம்போலும்
 மானிடருக்குள் மறையவர் போலும் மாவிரதத்திந்து வந்தத்தைப்போலும்

லிங்கங்க

■ மின்னுமணிக்குட்சிந்தாமணிபோலும் மேலாமணித்துட்சிவநம்பிப்போலும்
 மன்னுதுதிக்குட்சிவஸதுதிபோலும் மாதலத்துள்ளவலாபத்தகம்போலும்

லிங்கங்க

தீர்த்தங்களுக்குட்பொற்றாமனாடோலும் தேனுக்களிற்சாவித்தகம்போலும்
 மூர்த்திக்குள்ளேசோமசுந்தரரீடுபாலும் முத்தருக்குட்சிவபத்தகம்போலும்

லிங்கங்க

சோமசுந்தரலிங்க மகிமை உரைத்தல்.

விருத்தம்

கூதரிய மூலலிங்கம் கண்டோர் பாவம்
குலிசமருக் திரவியெரி சிங்கம் கோபம்
வீறுகரு டன்வாயு லோபம் காமம்
விளங்குசிவ ஞானமீவ்வா நிர்ணயித்தான்
மீறுமலை நோயிருள்பஞ் சாணை கோண்பு
வித்தைபணி முகில்குணங்கல் லதிவு காணோ
டாநிரண்டும் உசித்திடுதல் போல்குண னத்தை
அடையுமதன் மகிமையினி வறிந்துகொள்

கல்யாணி ராகம், சரீர்ப்புதானம்.

பல்லவி

இந்தவுலகில் கதம்பவனத்தனில் வாழும்
சுந்தரலிங்க மகிமைதனைச் சொலவக் கோரும்.

அறுபல்லவி

மந்தரம்மேருகை லாசம்ஸ்ரீபர்வதம் உரணவாசிடம்
அந்தலிங்கமெல்லாம் வந்துதொழறிதம் ஆகந்தம்தந்து மரணமாய்வுன்னதம்

சரணங்கள்

1 சிலத்துடன்ப்ராதக்காலத்திலேசென்று சேவித்திடிவத னாலே காணு
தென்கடல்குழும் புவிமுழுதும்தானம் செய்தபலனவரும் பாஸே
மேலுச்சிக்காலத்தில் சேவித்திடிவம்மறை வேதியர்தங்கட்கன் பாஸே உள்ள
மெய்த்திடவாயிரம் கோதானமீபவன் மேவும்தவப்பயன் போஸே
கோலத்துடனந்தி வேனையிலேசென்று கும்பிடக்கோடிக்கோ வீர்தபலனுண்டு
மாலைத்தருமர்த்த ஜாமத்திலே கண்டு வந்திக்கமாமேதம்செய்தபலனன்டும்

2 புண்ணியம்சேரிந்தக் காலங்கள்தோறும் புருந்துதரிசித்த பேர்க்கு இக
போகங்களைபும் கொடுத்திசன்தாமரைப் பூவடிமீழலில் சேர்க்கும்
திண்ணமுடன்பாமம் காதினுற்பிப்பத்துச் சென்மலினைகளைப்போர்க்கும் நூறு
பொன்மலினைகள் நிறைக்கிலகலும் தெரிசிக்கவீரடி பார்ர்க்குள்
கண்ணிலாடிதம் சென்மலினைதிரும் ராஜகுயபாகமாயிரத்தைப்பாரும் [ரும்
பண்ணுமபலனத்தித்தோர்க்காயிரம்சேரும்பரிமேதப்பலனபார்த்தவர்க்கேசா

இதவுலகில்

3 அண்கயவாவரும் கண்ணினாலே அபிஷேசத்தையொரு கோரம் செய்யில்
அண்ணிபலிங்க மனந்தங்களுக்கூநீர் ஆட்டிபதாமந்த ஸாரம்
பொங்குத்ததத்தும் கலந்தபிஷேகங்கள் பூசையொட்டிய சாரம்
போற்றிபுரிந்திடிப் புண்ணியமாதி பொருள்நாலைபும்தரும் திரை
மங்கலமாகச்சி வாகமத்திற்கும் வண்ணமொருக்காந்நிரலியமொடு
அங்கங்கூர்ரவே யாட்டிலவரும்கேதம் அயிரமுறுமாமேதம்செய்தபலன

பல்லவி

சு வன்னமலரொன்றருச்சிக்குமீழ்மிக்குள் ஆரமும்லிங்கம்தோறுழ்காடி தங்க
மாமலர் தூறுகொண்டர்ச்சித்திரிம்பலன் வந்துலபிக்குமே தேடி
மன்னியொருக்கால் நறும்புகையீர்திடிஸ் வாக்குமனமெய்யும் கூடி செய்த
லன்பிழையாபிரம் நீங்கும்விளக்கிடிஸ் வந்திரிமச்சாருபம் நீடி
அன்னநிவேதனம் தன்னவிழக்கோருகம் அண்ணலுலகி விருக்கத்தரும்சுகம்
மின்னும்பளிதவிளக்கிடிஸ்மெய்யகம் வெண்ணிமமுதாதற்கண்ணும்வருமுகம்
இந்தவுலகில்

—(*)(*)—

சோமசுந்தரர் திருநாமம் உரைத்தல்.

ஆசிரியம்.

சந்ததம் வளர்சோம சுந்தரன் மகுடசுந் தரன்மான் மதச்சுந் தரன்
சமட்டிலித் யாபுரே சூன்கடம் பவனசுந் தரன்முத்தி புரநா யகன்
கந்தமிரு சண்பகச் சுந்தரன புகழ்பெருகு கன்னிகா புரநா யகன்
கல்யாண சுந்தரன் பழியஞ்சு சுந்தரன கருதரிய மதுரை நாதன்
சிர்தைமகி முபிராம சுந்தரன் பூலோக சிவலோக நாத னருளும்
சீருயர் கருப்பூர சுந்தரன் மகிமைவளர் திருவால வாய்ச்சுந் தரன்
அந்தமிரு மட்டாள சுந்தரன் யாவர்க்கு மருள்மூல லிங்க முதலா
அகிலா நிறை பெறவந்த சைவலிங் கந்தனைக் கனந்தநா மங்க ளுளவே

விருத்தம்.

இந்தமகா லிங்கத்தின் முன்னொ ருக்கால்
இயற்றியமந் திரமோமம் தருமம் தானம்
வந்தணவி னளவுசெயின் மேரு வாகும்
மகிமையெவ ராள்துரைக்க வல்லோர் முத்தி
தகதிடுமித் தலம்போலே தலமும் செம்பொற்
ருமணபோற் நீர்த்தமுமெய் பொளிவித் தாகும்
சுந்தரமா லிங்கம்போ லிலிங்க மும்முத்
தொல்லுருகு மில்லைபெளச் சொல்லி னொர.

முந்திவிசேடம்முற்றம்.

ஆக விருத்தம் ச. ஆசிரியம் க. கிர்த்தனை நட.
ஆதிபீடிகைமுற்றப் பெற்றது.

—(*, [(° ■ °)] (*), ———

■ ஸ்ரீமீனாகபிசோமசுந்தரேசர் *
* திருவடிகளே துணை. *

முதலாவது.

இந்திரன்பழித்தபடலம்

—0—

அவதாரிகை. — விருத்தம்.

விண்ணவர் பெருமான்முன்னாள் விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
எண்ணரும் பழிவி டாம லெத்தலக் களிலும் தேடி
மண்ணினி லுயர் கடம்ப மாவனம் தனிலே வாழும்
அண்ணலை யிறைஞ்சிப் பூசித் தகன்றவா றுரைசெய் வேனே.

குருவைக் காணாமல் இந்திரன்தேடுதல்.

விருத்தம்.

ஆதியுகம் தனிலேகற் பகலி ருக்கத்
தடிநிழலி லரியனை யீ திருநத ரம்பை
மாதரினா டல்கண்டும் பாடல் கேட்டுடி
வாசவன்மோ கக்கடலில் மயங்கும் காலைப்
போதமிகும் குருவந்தா ரவர்க்குப் பூசை
புரிந்திடா திருந்திடக்கண டகன்ற ரத்தால்
மாதளம்நா னம்கல்வி மலிநம் கொள்ள
வாடினான் பின்குருவைத் தேடி னானே.

மோகனம், சாப்பு

பல்லவி

தேடித்திரிநதலைந் தானே தங்கள் தேசிகளை இந்திரன் தானே
அநுபல்லவி

தேடிக்கண் கெட்டபின் குரியகமஸ்காரம்
செய்வது போலேதன் செல்வங்கள் போனபின்

தேடி

சரணங்கள்

க ஆசானிருக்கு மிடந்தன்னில்
அவ்விடத் தில்லாமை கண்டருள்
பாசங்களைககெடுத் திட்டமுனிவர்
பலர்கள் விளங்கும் பதிசென்று

நோக்கியே

தேக்கியே

தாக்கியே

தேடி

உ மும்மண்டலத்திலும் தங்கும்இடம்
முற்றிலும் காணாமலஆலோசனை
எம்முடையகுரு வானவரெவ்விடம்
ஏகியிருக்கின்ற ரோவென்றெண்ண

நண்ணி

பண்ணி

தெண்ணித்

தேடி

ஈ எங்கெங்கும்ஆராய்ந்து பார்த்தா லும்
லேசங்கைகொண்ட மனம்சற்றும்
புக்கமலராயன் தங்கும்தலத்தும்
புகுந்தங்குமில்லா தறிந்தொன்றும்

காணும்

நாணுமல்

தோணுமல்

தேடி

பிரமன்இந்திரனைப் பார்த்துக்கூறல்.

விருத்தம்.

திசைமுகன்மன் நிருக்கையிலும் பார்த்த வன்பொற்
சேவடியிற் பணிந்தனைத்தும் சொன்னு னந்த
வசனமெலாம் அறிந்துரு வுருமட் நெது
வட்டாவின் மவனசா குலத்தில வந்தோன்
இசையுளசெய் கையினாலும் அறிவினாலும்
ஏற்றமுடையோன்றலெழுன் றுடையோ னான
விசவரு பனைக்குருவாய்க் கொள்வா யென்று
விதித்திட்டான் இந்திரன்சம் மதித்திட டானே.
அரவிந்த னீதுரைக்க வவனெண் ணத்தை
அறியாம லேபுவந்திந் திரனவ் வாறே
குருவென்றே விசவரு பனைவ ரித்துக்
கொண்டவன்மா யத்தையறி யாம லய்யா
ஒருமகஞ்செய் திடவேண்டு மென்றா னபபோ
தும்பருக்காக் கம்வாக்காற் சொலித்த னக்கு
வருவதறி யானவுண் ருக்கு சேஷமம்
வருகவெனக் கருதிமகம் புரினெ றுனே.

தரு. காம்போதி, சாப்பு.

- ஆகண்டலன்தெய்வ லோகத்தனிற்சிறப் பாகும் நலம்பெற நாளும் மிக்க யாகஞ்செயும்போதி லேகவடாக நடந்ததைச் சொல்லுவென் றேனும்
- உ. வானவர்கோலுக் கொருகுருவாக வரித்துக்கொள்ளும்பிர தாபன இகல் தானவருக்குள் மகிமைசிறந்த தலைமூன்றுள்ளவிச்வ ருடன் [கொடும்
௩. தேவர்களுக்கவிர்ப் பாகமெல்லோர்க்கும் தெரியும்படியாகக்கொடுத்தான பாலிஅசரருக்கும் அவிர்ப்பாகம் பரோக்ஷமதாவியத் தொடுத்தான்
- செய்யுமகத்தின் கவடிந்திரன்ஞான த்ருஷ்டியினற்கண்டுபிடித்தான் மலர்க் கையினிலவச்சிரம் தன்னையெடுத்தகத் கன்போலிதழினைக்கடித்தான்
௫. கோவத்துடன்மாறு பாடுபுரியும் குருவிச்வ ருபனைக் கிடடினான் கிடடித் தாவித்தனித்தனி யாகவவன்முத் தலையும்விழும்படி வெட்டினான் [னும்
௬. வெட்டிமுழன்சோம பானத்தைச்செய்து விளக்குமுகம்காடையாகப் பின் கட்டுமதுபானம் தன்னைப்புரியு முகமூர்க்குருவிய தாக
- அன்னமருந்து முகம்சிச்சிலிப்பகி யாகவவைகளைப் போக்கி அருகு மன்னுமுதிரத்தைப்பேயுண்ணச்செய்யவே வாசவனைச்சூழ்ந்துதாக்கி
- அ. சீறிவந்தேப்ரம்ஹ ஹத்திமஹாபாவம் சித்தமாப்பற்றிட லாலே அது மாறும்வகைஎந்த வாறென்றுவிண்ணுள்ள வானவரீயோசித்திப்பாலே [ரிந்
- க. பைந்தருக்கள்மா தர்மண்ணீரிடத்தும் பருத்துப்பிரார்த்தித்துச்சேர்க்கத்தெ திந்தமகாப்பழி தீர்க்கும்வகையெங்கட் கெனனென்றநாள்வரும்கேட்க
- ய. நீரினிடத்து ஹரையாயுமிந்த நிலத்தினிடத்துவ ராயும் செய்ய காரிகையார்தம் மிடத்திலேதிண்டாத கன்றிமெழும்புப்பதுவாயும்

■ கப்புமரத்தில் பிசினுருவாயும் கழியக்கடவதென் றும்பர் கூற
இப்பழியைச்சுமக் கின்றதாலென்களுக் கென்னலமென்றுவினம்ப
கஉ நாரணிதன்னிற் பறித்தகுழியதுன்னுலெக்காலழும் மாற நாய
நீரையிறைக்கும்போ தெல்லாம்சுரகது நிறமும்பொலிவுபெற்றாற
கநு மாதர்களுக்கு ப்ரசவம்வரைக்கும் மகிழகருடன்போகம்மீறப் பின்
போதுமரக்களை வெட்டவெட்டத்துளி ருண்டாகவுமவர் கூற
கச இவ்வரம்பெற்றத்தநாலவரும்தங்க ளிருக்கையிற்சேர்ந்தாரப்போதுமிக்க
செவ்விபெருகச் சுரபதியுள்ளம் செழித்திருந்தான்சைப மீது

விருத்திராசுரன்உதித்தல்

விருத்தம்

இந்திரனில் வாறிருக்கத் துவஷ்டா மைந்தன்
இறந்தவகை அறிகதுவெருண் டேயிர்த்துச சீறி
அகதரிமி ஷம்கொடிய பாகம் செய்ய
அம்மகக்குண் டத்திலிருந் திருகண் செந்நீச
சுந்திடவாளையிறதுக்கிச் சினத்தாகாசம்
திசைமுழுதும் செவிபெட வார்த்துப்பொங்கி
வந்ததொரு கொடியவிஷம் போலே வ்ருத்ரன்
வரக்கண்டார் அமரர்பய மிகக்கொண்டாரே
புன்னாகவராளி, சாப்பு.

பலலவி

விருத்திரா சுரனுதித்தான் மிக
மருத்துவன்தன்னுடன வானவர்கடுகை விருத்திரா
அநுபலலவி

நித்தமோ ரம்பெய்யும்நாரம் சென்று நீண்டுநீண்டிப்படித் தானேவிஸ்தாரம்
மெத்தவு திக்கும்சரீரம் தர்மம் விரும்பாமலடுக்கொடு வினைபோலன்னேரம்
விருத்திராசு

சாணங்கள்

■ தானவர் கோனசினத் தோங்கிச செய்யும்
தன்னதுவேள்விக்குண் டத்தெரிநீங்கி
வானவர்கோனுயிர் வாங்கிக் கொண்டு
வருவாடென்றேவும் பிதாமொழி தாகி விருத்திரா
உ சிவதுவடவையைய போலே மிகச்
சீறிச்சினத்துவரக்கண்டிப் பாலே
இந்திரன்வெள்ளாணை மேலே பிருந்
தெதிர்வரத்தாக்கிப்பற் கடித்தானமென்மேலே விருத்தி
■ பண்ணியத்தனைபபாவம் சதிக்க வந்தாற்
போலெதிர்த்தாசுரன் முன்னம் கதிக்க
விண்ணவர்கோனுள்ளம் கொதிக்க வங்ர
வேலெடுத்தேவீசிமெய்யினிற் பதிக்க விருத்திரா

ச திருப்புலக்கைவினாலே யடித்தான் அது
 இரத்திரன் தோளிற் பட்டவசமா த் துடித்தான்
 திருப்பியும்வெருண்டிதழ் மடித்தான் கண்ட
 தேவரெல்லோர்க்கும்பயந்திட மடித்தான் விருத்திரா

இந்திரனுக்குத்திருமால்வச்சிராயுதம்பெறஉபாயம்கூறல்

விருத்தம்

கண்டகவிருத்திரானல் வீழ்ந்தவிர்தான்
 கண்விழித்து மூர்ச்சைதெளிந் திவன்முன்னின்று
 சண்டைசெய வலிலிலமென் மெண்ணிச் சென்றச்
 சதுமுகனைத் தாழ்ந்துதன திடுக்கண் யாவும்
 விண்டுசொல இரத்திரானே டேகி மாயன்
 மெய்யடியிற் பணிந்துவந்த விதத்தைச் சொல்லக்
 கொண்டல்லவண் டன்மெனக்கேட்டதற்கு பாயம்
 கூறுவான் வலாரிமனம் தேறுவானே.

சந்தவிருத்தம்.

மகபதியுன்கையி னுறுகுலிசம்பெரு வயதுகழிந்தது இனிமேலே
 மருவலர்தங்களை வெலவலிதந்திடு மறுகுலிசம்பெரு வகைகளாய்
 அகலவரும்பய உததியிலும்பர்கள் அசுரருடன்கடை யமுனாலே
 அவர்படைதம்மொடு செலுவதுகுந்தக மதுவருமென்றுநம் அருளாலே
 மகிமைமிருந்ததி சிமுனியிடம்தனில் வலியவேதந்தவர் வெருகாலம்
 வருகுதலின் நிய னைவருமிருந்தது மறையுனிகண்டவை உணலாலே
 பகழிகளம்முனி நெடுமுதுகென்பொடு பதியுமிர்த்ததுபெறுவாயேல் [யே
 பலமுறுமென்பது கொடுகுலிசம்செய்து பகையைவெ லுந்திற முறுவா

திபதை. கல்பாணி ராகம், சாப்பதாளம்.

- செப்பிநெடுமாலனுப்பத்தேவேந்திரன் தேவர்கள் தம்முடனாடினை விரைந்
 தப்பொழுதேகித் ததிசிகாமுனி ஆச்சிரமம்வந்து கூடினை
- உ கூடியதேவரைப்பார்த்தம்முனிஅன்பு கூர்ந்தினிதாயெனக் கேர்க்க முகம்
 வாடியினைத்துவந் தீர்களிவ்வண்ணம் வரும்மூலம்யா தெனக் கேட்க
- ங் பாலிவிருத்திர னாலேமெலிந்துத்தம் பாதம்கதினெச் சார்த்தோம் அந்தத்
 திவினைமாற்றி அருளக்கடா கூழ்மீர் செய்குவினென்ருன்பு கூர்ந்தோம்
- ச ஏதெனில்தேவரீரங்கத்திருப்பதென் றிந்திரன்சொல்லவுமனைத்தும் கண்ட
 மாதவன்ருரியனைக் கண்டகமலம்போல் வாயமலர்ந்தனபகம் நிறைத்து
- ரு நாயும்நரியும் நமனுமெரியும் நமதுகமதென்னும் நோயும் தந்தை
 தாயும்நமதென்னும் போலேளமதென்னும் தன்மையாமார திக் காயம்
- சு கோளரவின் தோ லும்பகழியிருக்கும் குடம்பையும்நா னெனல் போலே ஐவர்
 வாழும்பகாயத்தை யானெனண்ணில் மதிமோசம்ஆகையி னாலே
- ஆனபலிபிணி யுற்றஉடம்பீந் தறமும்புகழையும் சேர்ந்து பெறு
 வேனெனியாக்கை எடுத்தபயனிதே மெய்யென்றுயோகத்தில் சார்த்து

அ பார்த்துள்ளேபிர்ம காழுவழிக்கொண்டுக பா லம்கிழிந்திடத் தாலினர் தவம்
வாயத்தபயனால் வரும்விமானத்தேறி மா தேவன் லோகத்திலமேவினர்
க மேவும்முனீவனளித்தமுதுகென்பை விசுவகர்மாப்பரிந்தெடுத்தான் அதைச
சீவியோர்வச்சிர மாக்சசெய்திறநிரன் செங்கமலக்கையில கொடுத்தான்
ய தசுணமேயுயி ராவமேறியே தானைக்கடலுடன் சூழநதான் சூழந
தசுணம்விர்த்திரான தங்குமிடம்தேடி ஆகண்டலன்வந்த சேர்ந்தான்.

இந்திரனுக்கும்விருத்திராசுரனுக்கும்உயுத்தம்.

விருத்தம்

வானவர்கோன் இகதவிதம் குலிசம்பெற்று
வந்தனன்பண டாழியிலே ஒளித்திருந்த
சேனைசமுத் திரமெனவே ஆர்த்துக்கூடச
செருக்களத்தில வந்துகலக திட்டானாகே
தானவர்கோ னுளவனும் வடவைசசெநதி
சைலயிம்ச யோவகியழை நெழுநதாறடோலே
மானமிகத் தலைக்கொள்ளத் தானேசூழ
வளைத்திட்டா இருவரும்போர் விளைத்திட டாரே.

கலலிபாணி, சாபபு.

பலலவி

வாசவனுக்கும் ஆசுரனுக்கும் வளர்ந்த தேசணடை

அதுபலலவி

ஈசனைப்போற்றும்த்தீசிமுனிநகந் என்பைக்குலிசம்செய்தும்பருடன்வந்த வா

சரணங்கள்

■ மூடவசுரத்தலைவரிடிபோல முழங்கிச்சுவரியம் பேசினார் பேசிக்
கோடியவிலவளைத்தேறிடநொண்ணெவி கொண்டு வசையுரத்த தேசினார்
சாடியவேல்மழுசக்கரம்தோமரம் தண்டாயுதம்முதல வீசினார் ஒளி
நீடியவெங்கண்ணரக்கெனப்பொங்கி நெருப்பெழவானவர் கூசினார்
தேடியவும்பாபடைத்தலைவர் கிடடிச் செவவகயினுடையவகள்ளேதட்டிக்
கேட்கவகளுனகேட்ககளைமுட்டிக் கொச்சித்தாமநிர்வாளிநுலேவெட்டி
கேளும்சிலர்தலை அறுநதுபுரளபடக் கிழிநதுசிலர்விரி மார்பும்துளைபடத்
தாளும்தோளுமுதரத்திலமைபடத் தகர்ந்தவுணர்கால ணாரிலநிலைபட
வாசவன

[ம்

■ அங்கமதுகுறைநதா லுங்குறையாமெய்யணடர்கள்சேனையிற்சிலபேர் நாத
தங்கியவீரகண்டாமணிதன்னுடன தாள்களறுபட்டார் சிலபேர்
தங்கமணிமுடியோடேவிளவரும் தலைகளறுபட்டார் சிலபேர் உத்
துங்கியிருந்தகேயூரத்துடனேதிண் தோள்களறுபட்டார்சிலபேர் [ழிறகிட
செங்கைகளவாளோடறுபட்டிழிறகிடச சிலர்களதும்பையும்போருமொ
அங்கியுடனகலமாற்புகிழிந்திட ஆணமையுமானமுமோடிக்கழிறகிட
அண்டிகமுருடனபருநதுகூடவும் அறுத்துக்குடல்களையிழுத்தத் கோடவும்
மண்டலகைசேரியுண்டுடாடவும் மாண்டபிணத்தின் மேல்கவந்தமூடவும்
வாசவ

ந. இந்நாளைப்படைபோடவருணுஸ்தர்மய்யதவுண்ணதை ஆற்றினான் பின்னும்
 கந்தவாகாஸ்தர்மவிடஅவுண்ணதைக் கட்செவியாஸ்தர்மத்தாஃ மாற்றினான்
 பிந்திநாகாஸ்தர்மவிடக்கருடாஸ்தர்மபிடித்தசான்வெருண்டேற்றினான்
 கந்தமோகாஸ்தர்மத்தைப்போடஅசுரன்ருா னுஸ்திரத்தாலதைத் துற்றினான்
 விறையுடனிருள் நீங்கிடவும்மேக மின்னலைவிடதுபோலேவிரைவாக
 சந்தமிகும்குவிசாயுத்தைப்பாக சாதனன்வீசிடக் கண்டி பயமாக
 சகலதெய்வதப்படைகளையும்விண்டு சலநியிலவுணன்மறைந்திடவுங்கண்டு
 மகபதியுத்தெடர்ந்தரியாமலேபண்டு மைநாகமொளித்தவகைபோலாகக்
 வாச (கண்டு)

அகத்தியர் கடலைக்குடித்தல்.

விருத்தம்.

இகலவிளைத்தா சரன்மறைந்தா னிப்பால விண்ணோர்க்
 இறைவனயன பாற்சென்று நடந்த தெலலாம்
 புகலவவன் தன்னருளா லகத்தியன்பால
 போநதுரைக்க நம்பரமன் அருளபெற் றோர்க்குச்
 சகமதிலதெத் தொழி லரிதாம் நாரி பாகன்
 தன்னழித் தீவடிவை யவன்தியா னித்தே
 அகல்கடலை யுழுந்தளவா கத்திரட்டி
 அங்கையிற்கொண்டரைநொடிக்குள் அருந்தி னானே

சுருட்டிராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கடலை ஆகருவித்தாரே முடிவில்வரும் வடவைபோலக்குடித்தரே.

அதுபலலவி

படிவம்மிகும்கும்பசம் பவமாமுனிவனைந்த கடலை

சரணங்கள்.

க திடமாம்அறத்தைமறந்து சம்பாதிக்கின்றோர் செலவம்போலவேவறந்து
 வடவாக்கினியோவென்ன மாணிக்கங்களும் மின்னப்
 படரும்அதின்கைபோல பவளம்எழுந்து துணைக் கடலை
 உ பிசகில்ரத்திசுங்களாலே செய்தணியைதத் பெட்டிவாய்திறந்தாற்போலே
 உ சிதமணிகள் மிக்க ஒளிசெய்திருள் விலக்கப்
 பசுவாவந்திடும்வலன் பட்டசெங்குளம் ஒக்கக் கடலை
 ன பிறைவாள்எழுத்து நிரம்ப வீசுவதுபோல் பிறங்கும்மீனினம் எழும்ப
 தறையிற்சர்ப்பம் விளங்கச் சக்கமுத்தும் இலங்கச்
 சிறுமீனெலாம் பருந்தின் சிவந்தமூக்கினில தொக்க கடலை

இத்திரனைப் பிர்மஹத்தி பிடித்துக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

வாரிதியிவ் வகைசுவற அவுண னங்கோர்
 மலைமேற்கொண் டினிரேரும் வகைதோன் றுமல்

சாருமும்பர் தீவினையோர் வடிவெடுத்துத்
தவம்செய்த லெனத்தவம்செய் திடப்பார்த் திந்தரன்
கூரியவஜ்ராயுதத்தைச் சீர்ப்படுத்திக்
கொள்ளுதல்போலவன்தலையெ யறுத்தானாகே
சோரிகடல் நிரம்பியது பிரம ஹத்தி
தோஷமவ னைச்சேர்ந்து தொடக்கண் டானே.
பெலகிராகம் சாப்புதாளம்.

பலலவி

பிரமஹத்தி இந்நிரனைப் பிடித்துக்கொண்டதேவந்து பிரம
அருபலலவி
உரமிகுத் தவவுணன் உயிரைக்கொன் றதால்வந்த பிரம
சரணங்கள்

■	மார்க்பைத்தட்டு மும்மென்னும் வாயைமடிக்கும் பின்னும்	
	கோபித்தெழுமெழுது கூக்குரல்செய்து தன்னும்	பிரம
உ	ஓமெதிரும்பும்விழும் உக்ரமுடனே யெழும்	
	நீடுஞ்செரிக்குமழும் நெருங்குமகலும் தொழும்	பிரம
௩	சமர்புரியத்துடிக்கும் தந்தங்களைக் கடிக்கும்	
	அமருமிமைப்பொழுதும் அகலாதுடன் நடிக்கும்	பிரம

நகுஷன் இந்நிரபதவியடைதல்.

இந்நிரனிவ் விதமடைநது விரைவி லேசென்
நீசான திசையிலொரு தடத்தில் வீழ்ந்து
கந்தமலர்த் தாமரைநா லுக்குட் சென்று
கரந்திருந்தா னிப்பாற்பொன னுலகம் முன்போல
அநதமிலா திருக்கையிறகு ரியகு லத்தின்
அரசனெனும் நகுஷன்சுவ மேத யாகம்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருநாறும் செய்தா னின்பம்
தேடினான் துறக்கம்வாது கூடினானே.

பூரிகல்யாணிராகம் ஆதிதாளம்.

பலலவி

இன்னம்சொலுவோம் முனிவோரே
திசனுக்கன்புசெய் வீரே

அடி-----

மன்னனில்லாவறுமை நோக்கெருஷனுக்கு
மகுடம்புனைந்தமாரர் தருமராகக்கொண்டார் இன்னம்
சரணங்கள்

அந்தநகுஷன்சொர்க்கக்கூடி சசியைத்தன்கண் அழைத்துவருவீரெனஓடி
வந்ததுவார்சொல்ல வாடி இதைன்ன மாறுபாடென்றாசானே நாடி.

என்றன்பதியுலகத் திருக்கையிலே பின்னும்
வந்துவேறொருவன்றோன்மருவலாகுமோ வென்னும் இன்னம்
உ சிவிகைமுமுனிவர்பரிக்க வந்த தீரனே இந்திரனுமென் றுரைக்க
அவனேபதியெனவும்ரமிக்கச் சசி ஆசானைப்பணிந்துசம் மதிக்க
உவகையுடன்இங்குவந் தறவேகடவதென்றே
அவசரக்காரரைத்து தனுப்பியிருந்தாளன்றே இன்னம்
ங போகமதிலமுநது மதியான் சிவிகை பொறுக்கும்மாதவர்களை மதியான்
வேகமதிலழியும் நிதியான் இரதிராணி விளங்குமிடம்முறித்துழ் விதியான்
ஏருமின்சர்ப்பசர்ப்ப வெனநகுஷன் மொழிந்தான்
ஆகையினுலென்சாபத் தாலாவாய் விழுந்தான் இன்னம்
இந்திரன் பிரமகத்திநீங்கும்பொருட்டு சிவதரிசனத் துக்கேகல்
விருத்தம்.

அற்பருக்குச் செல்வமே பகையா மென்றார்
அதுநிசமே நகுஷனும்ப ருலகத் தெய்தும்
சொற்பகே ரத்திலகம் கொண்டு பாம்பாய்த்
தொல்லுலகி லென்சாபத் தாலே வீழ்ந்தான்
அப்பொழுதே விண்ணவர்தங் குரவ னைசசாரந்
தரசிலாக் குறைசொலத்தேர்ந் தவரோ டுந்திரன்
தப்பியொளித் திருககுமலர்த் தடஞ்சேர்ந்துள்ளம்
தழைத்திடடா ரன்புடனே யழைத்திட டாரே.
ஆசிரிய னழைக்க வந்தீ சனுக்குச் செய்யும்
அரும்பிழைகள் தேசிகனா லாற்ற லாகும்
தேசிகர்க்குச் செய்தபிழை தன்னை யந்தத்
தேசிகனே யன்றியெவர் தீர்ப்பொன்றே
வாசவனறன கொடும்பழியைத் துடைக்க வேண்டி
மலரடியிற் பணிந்தெழுந்து கேடக விரதக்
காசினிவாழ சிவதரிச னத்தாற் றீரும்
காணென்றார் மற்றதெல்லாம் வீணென்றாரே.

தரு. பூரிராகம் சாப்புதாளம்.

க ஆதிருபதம் போற்றினான் கொடி தாகும்பெரும்பழி மாற்றினான்
ஓதரும்பத்தியோடேத்தினான் உன் உவந்தான்விழிபத்துறுத்தினான்
உ ஆசானுடன்சொர்க்கம்மேவினான் உசசம் ஆகும்புரவியில் தாலினான்
கூசாமல்தேவரைக்கூவினான் வேட்டை கொள்ளும்வியாசமு லாலினான்
ங பொன்னுலகம்விட்டிறங்கினான் பாணம் பூட்டுதனுபோடி லங்கினான்
தன்னுலகொண்டு தலங்கினான் ஆசான் தன்னுடன்கூடி இ ணங்கினான்
ச வெள்ளிமலைமுதல் தேடினான் ஈசன் மேவும்தலம்பின்னும் நாடினான்
தென்னநதிதோறும் ஆடினான் சிவ தெரிசனத்துக்கன்பு கூடினான்
ரு அத்தலம்தோறும் பின்னாலே விருத்திர ஹத்திடொடர்ந்திட மேலே
பற்றியநாகத்தி னாலே ஒளி பங்கமுதும்சந்திரன் போலே
உம்பருடன்நடந் தோதும் கடம் போங்கும்வனம்தெரி யாது
சம்பபேதிவழி மீது அதின் சாயிபத்தில்வரும் போது

இந்திரன் பிரமகத்திறீங்கி கடம்பவனத்தைக்கண்டதிரயித்தல்.

விருத்தம்.

சதமகனிப் படிக்கடப்ப வனத்தே ஞங்கால்
தன்பழிவே றுகிரிந்தக் கண்டா னந்த
அதிசயம்தே கினநிந்தா னிவிடத் தின்மேல்
ஆனசிவ ஸ்தலமும் தீர்த் தமும் மமக்கிங்
குதவியதா யுறல்வேண்டும் சோதி யென்றான்
உடனறிந்து வரச்சிலரை யனுப்பி காண
விதமிருகம் பகலிகள் சஞ் சரிக்கும் பாதை
மேற்கொண்டான் கண்களதின் பாற்கண் டானே.

முகாரிராகம், சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கண்டா னிந்தான் — அதிசயம் — கொண்டா னிந்தான்.

அறுபல்லவி.

வண்டிலவியரீப வனத்தினி டையின் மேலே
அண்டரு டன்தள தாயிரம் கண் னாலே கண்டான்
சரணங்கள்.

அருவிகொழிக்கும்மணி தனைக்குரங்குகன்பாறை
அதினமேல்வைத்தருவிரீர் அபிஷேகம்தொடுப்பதும்
மருமலர்கொய்தர்ச்சனை செய்துகனிகளுட்டி வணங்கிரின்றடுப்பதும்
கரியும்பாளியுமொரு துறையிலினங்கித்தும்பிக்
கரத்திலீரேடுத்தானைக் கன்றின்வாய் விடுப்பதும்
பரவினமான்ருட்டிக் கிரங்கிமெய்புளகித்துப்
பரிந்துவன்புலிமுலைப் பாலூட்டக் கொடுப்பதும் கண்டான்

அண்டவரியகொடும் வெய்யிலிடையில்லிடம்
தரவின்குட்டிகன்பல அழன்று மெய் பொரிவதும்
கண்டிரங்கிச்சிறகால் சிழல்செய்துவணப்பகலி கணம்சுற்றித்திரிவதும்
வண்டினங்களுவணம் வருத்தப்படுதல்தோக்கி
வாய்விட்டரற்றியாவச் சோவென்று பரிவதும்
கொண்டமடமந்திகள் அருவிரீர் தனைச்சுங்கின்
குடங்கொண்டெடுத்ததன்மேல் கருங்கையாலசொரிவதும் கண்டா
வன்னமயில்கள்தங்கள் பெட்டைகளைமருவ
வாளரவிரத்தின மணிவிளக கெரிப்பதும்
மன்னியகருங்குவில் கூட்டினிலோமென்று வாய்கொண்டுச்சரிப்பதும்
பின்னும்மினத்துடனே துன்னும்மிளிகளெல்லாம்
பெருமைதருகும்பஞ்சா கூரத்தைவிஸ் தரிப்பதும்
அன்னதைக்குருவுப தேசம்போல்பூவைகள்
அறிந்துசுந் தோஷத்தோ டகம்தனில் தரிப்பதும் கண்டான்

இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைக்கண்டு தெரிசித்தல்.

சூரத்தம்.

அன்ட்ரோர் இத்தவண்ணம் கண்டு வந்தே
அங்கிருக்குந் போதுமுன்போ னவர்கள் வந்து
சண்டியபா ருருந்திப்பவர்க் கினிய தேனைச்
சொரித்ததுபோ லிமிகிழ்ச்சி பெருக வெந்த
மண்டலத்து மெக்காலும் காணொ ணாத
மாநிதிகண் டதுபோலோர் தீர்த்த மூங்கண்
டண்டையிலே கடம்பிடையோ ரிலிங்க மூங்கண்
டறிந்துவந்தோ மெனவணங்கி யறைந்திட டாரே.
இதுசெலிக்கின் பூட்டியது துவரோ டுந்திரன்
இருகைகுவித் தம்பொற்று மரைகண் டாடி
அருகிலரு வாகியரு வாகிப் பினனும்
அருவுருவா யுயிர்க்கொளியா யனாதி பாடிச்
சாமசா மாய்வினக்கு முலகம் பாலும்
தன்னிடத்தில் தோன்றியவா றெடுக்கி நின்ற
கருவுருவாய் முனைத்தசிவக் கொழுந்தி னைத்தன்
கண்கள்பல வும்களிப்பக் கண்டிட டாளே.

தரு காம்போதிராக்ம் சாப்புதாளம்.

க இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைத் தர்சித் திறைஞ்சியெழுந்த முன்னாலே மிகச்
சிந்தையிலொன்றிய ஆனந்தக்கண்ணீர்ச் செழுங்கடலாடியின்பாளே பூசைக்
உ தோத்திரம்செய்தன் புருவாகிநின்று துறக்கத்திற்கென்றிமைப் போதில
கேற்றவெல்லாம்கொண்குவாருமென்றோற்றரை யேவிடுத்தான்வெளி யீதில்
ஈ தேவர்குலத்தச்சுனைஞர்விமானத்தைச்செய்துவரும்படிக்கேவினான் விரைந்
தாவனுடன்சுவாயி பூசைக்குப்புஷ்பம் அகப்படாமலுகுறைமேவினான்
ச புண்ணியதீர்த்தக் கரையருகேவரும் போதிலய்யனாள் கொண்டு எழுந்
தெண்ணரும்பானு ஒருகடல்மீதில் இசைந்துதித்ததென விண்டு
ஊ செம்பொன்மாமலர்கண்டா னுவகை சிறந்திடஆயிரம்கண்ணினான் அதில்
அன்புடன்தோய்ந்தேமபத்மாகரமென்றதற்கோர்நாமதேயம்பண்ணினான் [ன்
துயபொற்றாமரைப்பூக்களைச்சென்கையால்தொட்டெடுத்துக்கரை ஏறினான் த
நோயைவிலக்கமுனைத்தமருந்தினே கோக்கித்தன துள்ளம் தேறினான்
எ சுற்றியகாட்டைஅழித்துநிலத்தினைச் சுத்திசெய்துவரும் காலே ஞான
வித்துருக்கொண்டசிவக்கொழுந்தாகும் விமலன்திருமுடி மேலே
அ பானுவின்னிரணம்ஆனதுமெல்லப் பரிசிக்கக்கண்ணினம் துடித்தான் தேவர்
கோலுமபபோதுதன்சுந்திரவட்டக் குடையால்நிழல்செய்யப்பிடித்தான்
■ அப்பொழுதேயொருரத்நவிமானம் தம்பரம்மன்னில் இருந்து எழுந்
திப்புவிடில்சூர்யமண்டலமான திறங்குதல்போலே இழிந்து
யி அஷ்டகஜங்கனோர்எட்டுத்திசையிலும் முட்டிச்சுமந்தநின் ரேக்ககால்
எட்டுச்சிங்கங்களும்கிடடியவற்றோடெட் டெட்டுக்கணங்களும் தாங்க
கக கொடியிரவிஉதித்ததுபோற்சொர்ன கும்பங்களுக்கிடில் இலங்க வாகை
குமிழிடவக் கொழிகண்டெட்கும் சொபிதமாகவே துலங்க

னக்கிப்பொன்மேற்கட்டிமுத் துச்சரங்கள் தொடுத்தனென்பதும் ஐயலே ஒளி
தாக்கிய அவ்விமர்னத்தைமயன்தாச் சாத்தினுண்டுமூன் னுலே [சிங்
கந் உம்பருக்குஞ்சென் றவர்ப்புசைக் குபகரணங்கள் தொண்டியந்தார் தெ
தம்பொற்கமலத்தில் ஆடிப்பிறப்பை அறுக்கும்விழுநின்புண்ணுதான் (யில்
சுசு) செய்யருத்ராசுமணித்தாவடம்பூண்டு தேவர்கோன் ஆதரவடுத்தான் மெ
பையரவாமெப்பராபரணப்பூசை பண்ணமுறைப்படி தொடுத்தான்

கரு சித்தமகிழ்நதுருருவுடனேமறை செப்புமுறைமைபா ராட்டினுன்
மத்தின்படிதன்மனம்வாக்குக்காயமொன் றுகஉதுதியை நாட்டினுன்
கசு தேவிதன்விம்பத்துடனேபரிவார தேவதைகள்யாவும் பதித்தான் பதித்
தாவலுடன்றுத்ரமா திமொழிந்தே அபிஷேகத்தைச்செய்ய மதித்தான் (சிவ
கள தேனுவின்பா லும்பஞ்சாமுதமும்கங்கா தீர்த்தமுதல்யாவும் சேர்த்தினுன்
ஞானமிகுத்தபிஷேகா தியைச்செய்து நல்லபீதாம்பரம் சூத்தினுன்
கஅ வாசம்மிருத்தநற்கந்தமணிந்து மணிமாலைகள் பல பூட்டினுன் தய்ய
தேசுள்ளபொற்றமரைமுதலாயுள்ள திவ்வியமலர்களைச் சூட்டினுன்
கக னுபதிபரிவேதன முதல்செய்து சோடசோபசாரம்புரித்தான் பின்னு
மாபதியையடிக்கடிபிரதக்ஷணம் வந்துபணிந்தெழுந் துவந்தான்

இந்திரன் சுந்தரலிங்கத்தைப்பூசைசெய்துதுதித்தல்.

விருத்தம்.

விதிமுறையால் பூசைசெய் தஷ்டாங் கத் தோடும்
மேலுயரும் பஞ்சாங்கத் துடனே தாழ்ந்து
குதிகொளுமானந்தவெள்ளம் கண்ணி ராகக்
கொண்டுபிர தக்ஷணம்வந் துடல்கம் பிக்கக்
கதிதரும்நற் காரணமொரு மூன்றுமொன்றாக்
கலந்திருகை யஞ்சலித்து நிருத்தம் செய்தே
மதியனியும் கடவுளையன்புடனுள்ளத்தில்
மதிக்கின்றான் வானவர்கோன் துதிக்கின் றானே.

ஆனந்தபைரவிராகம் ஆதிதானம்.

பல்லவி

உமாபதியேசரணம் சோமசுந்தர தயாரிதியேசரணம் என்னோகிக்கும் உம
அதுபல்லவி

உமாபதியேசின்மயமா முனக்கொருவர் சமாண மோஹரிபிரமாதி தேடரிய
உமாப

சரணங்கள்

ஆரணங்கள் தேடும்மூல காரணங்ளைத்தையுமுன்
டாக்கியும ளித்துமழித் தவனே
தாரணியி லேசுகல ரூபமுமாய் நின்றவற்றில்
தானென்றுமில் லாமல் கழித் தவனே
திரமாயெல் லாமற்றிதும் யாவையும் மறந்தெப்போதும்
செழுஞ்சுட ராகவே செழித் தவனே

கூரமும்செய்யும்போலுல கெங்கும்கலத்தும்கலவாத்
 தேவனே என்பழி ஒழித் தவனே
 சீலா பரி பாலா அம்புத லீலா யாரும் செப்பரிய சாமகான
 லோலா ஆதிமூலா கரக பாலா விசாலானுகூலா காலகாலா உமாப
 மங்கலம்மி கும்கடம்ப மாவனத்தனே கயற்கண்
 மனனனே ஈதில்லா முத லவனே
 துங்கமா யெங்கும்பரவும்கடரொளி விமானத்திடை
 சுந்தர லிங்கமாய் எழந் தவனே
 அங்கனானே அறிந்தோர்க்கரும்பந்தத் தைநிவிர்த்தி
 ஆக்கமறந் தாய்முனைக்கும் பவனே
 ஈங்குள்ளாயகனே லோகம் எங்கும்வியாபித்த உன்னை
 யாவராலும் அறியப்படா தவனே
 யோகா பேரனேகா என்னேநீகா மனத்தெண்ணிரியபுண்ணிய நூன
 யோகா இடபவாகாதிவ்வியதேகா பெண்பாகாவைபோகாசகன்மோகா
 உமாபதியே

ஆகமப்ப டிதொழும்மார் க்கண்டனுக்கெந் நாளும்பதி
 னுறுவய தளிக்கும் வாம தேவா
 ஆகுமனு வக்குளனு வாயும்மேரு வக்குமேரு
 வாயும்விளங் கிடும் மகா தேவா
 ஏகமா யிருக்கும்பர்ம்ம ரூபனே யுனைபல்லாமல்
 இதரதெய்வ மில்லை ஆதி தேவா
 பாகம்மிருந் திடும்பல யாகம்செய்மா தவருக்கப்
 பலனுவந்த ளிக்கும் தேவ தேவா
 பாரா தருள்தாரா துறல்சீரா சூலபாணிமதிபூணிகொன்றைத்
 தாரா பொருட்சாரா அலங்காரா உதாரா தெம்பீரா என்னேரான உமா
 பூசாரோதும் மறையின் முடியிலே நடக்கும்பரி
 பூர்ணமா நிறைந்த பரா பரனே
 பேசும்பொரு ளாயும்அறி வாயும்அறி பவராயும்
 பிறங்கியே கீழும் சூல தரனே
 பூசையும் பொருளுமாகிப் புரியுமவ னாகியந்தப்
 பூசைகொண்ட தற்கருளும் வரனே
 ஈசனுமா கியென்போத வாசனை யுமாயென்பூசைக்
 கிசைந்தெனை ரகஷிக்கின்ற சங் கரனே
 ஈசா பஞ்சகோசா சர்வேசா பணிந்தேத்தும்அடியார்க்கருளும்
 நேசா பாபநாசா கூடல்வாசா உல்லாசா பூதேசா மந்தகாசா உமா

இந்திரனுக்கு ஈசன் தாரானம்கொடுத்து அருள் ிரிதல்.

விருத்தம்

கங்கைமதி இளகும்மணி முடியும்காநில்

கதிர்விடுகுண் டலமும்அங் கதமும்நாக

கங்கனமும் செங்கைமழு மாணும்மீல

கண்டமும் அம்பிகைபடர்மே னியும்முகம்
சங்கும்இள ககையும்அருள்முகமும் கொன்றைத்
தாமமும்பூண் டுளங்கதிர்போல் ஐயன்மூல
லிங்கமதில் இருந்திரந்தரன் துதிக்கேட்டன்பு
நீட்டினார் எழுந்துருவம்காடடி னாரே.

இன்னவகை தோன்றிமகிழ்ந் தருடகண ணேக்கி
யாதுனத பேகைபுறையென்ற ரப்போ
துன்னதுபெ ரும்பதிக்குள் வருமுன் நீங்கா
துறுபழியும் தொல்வினையும் துடைத்தா யுனறன்
தன்னடியா ருக்குளொரு தொண்டுகைத்
தக்கதுவே வேண்டுமென ப்பணிந்தா னந்தப
பொன்னகர்வா சனுக்கிரங்கி யீச னன்பு
பொழிகின்ற னதற்குவகை மொழிகின் றுளே

அடாணு சாப்பு.

■ வாசவனேருது ஆறுக்குளவசந்த	காலம்	வளர்
மாதங்களுக்குள் சிறப்பாகும் மேஷம்வி	லாசம்	
பேசரியதிதிக் குள்ளயரும்பூர்ணை	யாமே	சலம்
பெற்றறகூத்திரத்தில் சித்திரையாமுயர்	பூமேல்	
உ ஓதியஇந்நாலும் எந்தத்தினத்திலே	சேரும்	அஃ
துத்தமமாகிய சித்திராபூர்ணையில	நேரும்	
திதையகற்றும் எமதுதலம் தனை	நாடி	முத்தித்
தீர்த்தத்திலேமகிழ்ந் தாடிமகிமையைக்	கூடி	
க நேரொளிபொற்று மரைமலர்கொயதன்பி	னிலே	மூல
லிங்கவடிவாம் எமைபூசைபண்ணத்	னிலே	
ஆரும்முற்றாற்றது பத்தைநது நாளும்	தப்பாமல்	பூசை
ஆற்றம்பயனை அடைவாயதுவு	மல்லாமல்	
ச அந்நாளில் செய்யும் ஜபஹோம தர்ப்பண	தானம்	தர்ச
னாதிமுதற்செய்வ தாலேயகலுமஞ்	ஞானம்	
பன்னாளில் செய்திடும் பாவங்களிலலாமல	போகும்	பூசை
பண்ணிடித்தேச புகழ்முதலாவிர்த்தி	பாகும்	
ரு இப்போதமரரு டன்விண்ணு லகத்தில்	பரிவாய்	புகுந்
தெப்போதும் போலே சுவர்க்காதிபத்தியம்	புரிவாய்	
அப்பாலயன்மால் முதற்பலதேவராச	சிறப்போர்	பதத்
தாசையும்நே யுயர்ந்த நல்லீனெக்	களிப்போம்	
சு எந்தமக்காககீ சாத்தும்விமானத்துக	கிலங்கும்	பெயர்
இந்த்ரவிமானமென றுன்தன்பேரென றைக்கும் விளக்கும்		
இந்தப்பதிக்கழி வில்லைபிரளயத்	தாலே	புரத்
தெந்தொண்டர்மூவர் எரிக்குட்பிழைத்தது	போலே	

இந்நிரன் விடை பெற்றுக்கொண்டு தேவலோகத்துக்குப்போதல்

விருத்தம்

விடையருளீ சனைப்பணிந்து புளகப்போர்வை
மெய்க்கணிந்தஞ் சலிக்கமலம் தலைமேல்வைத்துக்
கடைதிறந்தா னந்தக்கண் ணீர்துளும்பக்
சாசுதிதரும் ஐயன்மொழி கருத்துட் கொண்டே
உடையவனு க்கினைநாடிப்பிரிவாற்றாமை
உன்னிவிமா னத்தைவளைந னுளம்பூரித்து
நடைபெயர்வா னவருடனே சென்றுசொர்க்கம்
கண்ணினுன் னூறுபத்துக் க:

தாலாட்டு ரூபகம்.

க அமராவதி நகர்வீதியில் அனைவோர்களும்	மகிழ
இமையோருடன் முனிவோர்களும் இசைந்தேமறை	புகழ
உ மந்தாரமும் சந்தானமும் மலர்மாரிகள்	னற்றச்
சந்தோஷமா விண்ணாடர்கள் தாளில்முடி	சாத்த
க வேலார்வரி விழிமங்கையர் வெண்சாமரை	வீசக்
கோலாகல் மொடுகின்னார் கூறுமிசை	பேச
ச கயலார்விழி உமைநாயகன் கருணைக்கடல்	ஆழந்தான்
நயமாம்பழை முறைசெய்துவிண்ணோடோருடன்	வாழந்தான்

பலசுருதி விருத்தம்.

இந்நிரன் பழியைநீக்கும் இந்தலீ லையமொழிக்	தோர்
சிந்தையில் உவந்துகேட்போர் சிறந்தறம் செல்வ	மோங்க
நிந்தையாம் பாவமீங்கி நிரோகரா யிருப்பதல்	லால்
சந்ததம் சுபமுண்டாகத் தழைத்துவீம் நிருப்பர்	தாமே

க வது இந்நிரன்பழித்ததிருவிளையாடல்முற்றும்.

விருத்தம் — (உ) சந்தம் — (க) கீர்த்தனை — (அ) தரு — (சு) ஆக — ௧௩௩.

உ

வெள்ளானைச்சாபந்திர்த்த படலம்.

அவதாரிகை விருத்தம்.

விழியொரு ஞான்றோனிந்திரன் விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற
பழிதொகைத் தாடல்செய்த பாவ்குமுன் னுரைத்தேனிட்பால்
மொழியும்வெள் ளானைக்கக்நான் முனிவான் கொடுத்தாபம்
கழியுமா நறளிச்செய்த கதையினை விளம்புவேனே.

‘ரன்பவனிவர துருவாசமுனிகாணுதல்’.

காசியிலே துர்வாசமுனிவர்தம்பேர்
கண்டிலிவாம் தனையமைத்தர்ச் சிக்குங்காலவ்
வீசரனதன் திருமுடியின மேல்நின் ருபபோ
தெழுந்தெழுதா மரைப்பூவீழந் திடக்கையேந்தி
நேசமுடன் தமதுவிழிமுடியுரதில்
நிகரிலா உவகையுடன் அணைத்தெழுந்து
மாசுகலும் பொன்னுலகில புகுங்காலிந்தரன்
வானவர்கூழ்ந் திடப்பவனி வருகின்றனே

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி

அந்தஇந்திரன் பவனிவரும்சிறப்பின் அதிசயம்கேளும் முனிலோரே

ஐந்தருவம்தேனுவும் சிந்தாமணியும் நாளும்
சிந்தையிலுணர்ந்துநெ ரிந்தளிக்கம கிடும்
சரணங்கள் அந்த

க சுற்றிவிசயசங்கத் தொனி	மீறச்	சண்டை
தொடுத்தசுரரைக்கொன்று இசை	மீர	
வெற்றிமாலைபூண்டுதோள் வலி	மீறச்	சூழும்
விண்ணோராம்சேனைக்கடல் ஒலி	மீற	
பத்தியுடனையவந் மங்கலங்க		ளுகிககப்
பல்லாண்டும்வேதமும் பக்கவகளில		கதிகக
மத்தியிலேதனது நகரத்தினர்		மதிக்க
வருகும்பிசயங்கண் டனைவர்களுந்		துதிக்க அந்த

உ இருநாலுதிக்கிலும் படை	யிவ் வகக்	காலென
நிசைந்தனையுடன்பல வியம்	முழங்கப	
பெருகுமமுதரசமென	விளங்கத்	தெய்வப்
பெண்கள்பாடுமிசை செலிக்	கூணங்கப்	
பரவும்சேனை ஆகிய கடல்வநிலைமை		கொண்டு
பத்திபத்தியாகவே தத்தித்தத்திப்பு		ரண்டு
வருமலைகண்டோல்வெண்சா மரைக்கூட்டங்கள்		சுழன்று
வரிசைவரிசையாக அசைப்பவதனைக்		கண்டு அந்த

ஊ சங்குலலியகடலுந்	வாலே	நாவாய்
தனனைச்செலுத்தும்மீகா மனைப்	டோலே	
திங்களையொத்தநாடையொருக	காலே	நிழல்
செய்யவயர்ந்தவெள்ளா னையின்	மேலே	
தங்கும்விண்ணுடர்தனித் தனியாய் ருகில்		வந்து
தங்கள் தங்கள்மனதுக் கிசைந்தகாணிக்கை		தந்து
செங்கைகளை எடுத்துக் குவித்துக்கொண்டுநி		ரந்து
சேவடியில்தொழுது காணமிகப்ப		ரிந்து அந்த

தூர்வாசமுனிஇந்திரனைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்

அமரர்கோ னிந்தவிதம் பவனிவந்தான்
 அரியதுரு வாசரும்கண் டாசுகூறித்
 தமதுகையி லிருந்தார்க்கும் கொடுக்கொணாத
 தாமரைப்பூ வினைக் கொடுத்தா ரந்தப்பூனை
 மமதையடைந் தொருகையை நீட்டிவாகு
 மதமிருமை ராவதயா னையின்மேல்வைத்தான்
 தமருடைக்கை யாலதனைக் கீழேதள்ளித்
 தாளினால சிதைக்கமுனி தாங்கண்டாரே

இதுவுமது.

மண்ணிலிந்த வாறுமலர் சிதையக்கண்டு
 மன்மதனை யெரித்தசிவ னுடையநெற்றிக்
 கண்ணிலிருந் துண்டானதிப்போலேதம்
 கண்ணிலிருந்துநீர்ந்திடவே கோக்கிக்கோபம்
 பண்ணியரு கினிலுள்ளவிண்ணோரல்லாம்
 பபநதோட வார்ப்பரித்து வலனைவென்ற
 திணைமிகும் இந்திரன்முன் அடர்ந்துசீறிச்
 செப்புவார் உருத்திரனை யொப்புவாரே

சங்கராபரணம், சாபு.

என்செய்தாய் இந்திரனேநீ என்செய்தாய்

அறுபல்லவி

சஞ்சமலரபனும் கண்ணனும் பணிந்தேத்த
 நஞ்சையுண் டருள்செய்த நாதன்ம லரையிகழந் தென்

- புள்ளியம்புலித்தோ லுடுத்தது வெண்மை பூண்டெழில்மிகுநத ளுறத்து மிசை
 நள்ளியசிவனைச் சிந் திதது அன்பை நாடுமடியார்கள் வெறுத்துத்
 தள்ளிநிந தித்தசெலவத் தருக்காலகண் தெரியாமல்
 உள்ளருந்தவத்தோரென் றோர்சதெண்ணிப் புரியாமல் என்செய்
- உ இமையோர் தரும் காணிக்கைமதித்து எம திசன்மணி முடிமேல்பதித்து வந்த
 கமலமலரையகங் கரித்து ஒரு கையால்வாங்கியவ மதித்து
 முமதம்பொழியும்பாளை முதுகின்மீதினில் வைக்க
 மமதையினாலது மண்ணில்தள்ளி மிதிக்க என்செய்
- ங திசைமுகன்படைக்கின் மறப்பு மவைசெந்திருமால் காக்கும் காப்பும் துட்ட
 அசுரனைவென்றகி நாப்பும் கொண்டு அமரர் குழுமுன்னிறு மாப்பும்
 பசுபதி யைப்பூசித்த பலனென்று குறியாமல்
 இசையும் பரகதிக்கும் ஹேதுவென் மறியாமல் என்செய்

இந்திரனுக்கும் ஐராவதனுக்கும் தர்வாசமுனி
சாபம் கொடுத்தல்.

மன்னுமுனி வான்வெகுண்டிந் திராணச் சீறி
வழுதியர்க்குள் ஒருவன்வனை தடியா லிந்திரன்
சென்னிசுதைந் திடவும்வெள்ளை யானை காட்டில்
செறிந்தகளி றுகவுமே கடவ தென்று
துன்னியசா பம்கொடுக்கத் தெரிந்து தேவர்
சூழ்ந்தாசும் யானையும் தீங் குற்ற காலே
அன்னவர்தம் பொன்னடியில் பணிந்தி திப்போ
தகற்றுமென அவர்க்கிரங்கி யருள்செய் வாரே.

பரமசிவன் சேஷநிந் தனையெஞ் ஞானமும்
பரிசாரத் தாலகலா தானு லிந்திரன்
சிரமனவா னதுமுடிமட் டாவிச் சாபம்
தீர்த்திடவே கடவதுவெள்ளாணை காட்டில்
கரியதுவாய் துறாண்டு சென்ற பின்பு
கழிந்தைரா வதமாகக் கடவ தென்று
வரமுனிவர் விண்ணவரை நோக்கி யாங்கே
மறுசாபம் அளித்திருக்கை மகிழ்ந்துத் துரே.

திபதை—மோகனம், சாப்பு.

க	மாவலரேதலம்	நீளும்	துரு	வாசரகன்றபின்	கேளும்
	தேவர்கள் பொன்முடி பங்கப் பட்ட			செய்கைபின் சொள்வோம் துலங்க	
உ	அஞ்சிவெள்ளாணை விண்ணு	விட்		டறிவழிந்து துக்கத்	தீதாநி
	அஞ்சனக் குன்றெனச் சோர்ந்து காட்			டாணை யின் கூட்டத்தில்	சேர்ந்து
ங	துய்யவெண்கொம்பிரண் டாக	வலி		தோற்றுத் தெழுவந்தன்மை போக	
	செய்யபூமுல்லை நிலத்தும்	வனம்		சேர்த்தமலைப்	தலத்தும்
ச	ஒடியலைந்துடலினைத் து	நலம்		உற்றிடாதுள்ளம்	கனைத்து
	வாழ்த்தவிக்குமக்காலே	அர்த		மாமுனிதன்னரு	ளாலே
டு	ஆண்டொரு துறுமகன்று	கடம்		பாரணியர்தனில்	சென்று
	வேண்டும் பொற்றாமரைகண்டு	கரை		மீதினெனின் தன்பு	கொண்டு

ஐராவதம் சாபம் நீங்கிச் சுந்தரேசனாத் துதித்தல்.

விருத்தம்

மண்டலத்தி னுலைந்துபொற்று மரையைக் கண்ட
மாத்திரத்தி லறிவுவந்தத் திர்த்தம் தோயப்
பண்டுருவா கவுமீசன் கருணை யால்முன்
பரானந்த லிங்கமுறக் கையா லந்நீர்
மொண்டபிஷே கம்புரிந்து பூசை செய்ய
முன்னவன் வானையுப்பார்த் துனத பேகை.

விண்ணோரெயென் தருளமுன்னே நடந்த வெல்லாம்
விளம்பியதோர்ந் திடும்தவத்திஸ்மேவு வீரே.

தரு—மத்தியமாவதி, சாப்பு.

■ சாமிசரண்ம் சரணமபயம் தரும்சோம சந்தரனே அரி
பூமன்வருத்தியும் காணருஞ்சீறும் பூலோக சந்தரனே
■ என்னவரம்பேண்டி மென்றெனைக்கேட்கவிசைந்தாயேசந்தரனே ஐயா
உன்னையடைந்து தொழுதவர்க்குக்குறை உண்டாமோ சந்தரனே
■ திராவினைக்குத்தெய் வமேதுணையென்ற செய்திநற் சந்தரனே
தாரணிசொல்லும்படிக்கென்றன்சாபம் தவிர்த்தாயேசந்தரனே
■ இன்பமெனக்குற வாருமிருநால் இபத்துடன் சந்தரனே
தொன்பதுபேரா யடியேனும்சூடி ஒருமையாய்ச் சந்தரனே
■ சந்ததமுன்பொன் னடியிரியாமலுன் தன்முன்னே சந்தரனே காளு
இத்தவிமானம் முதுகில்சுமக்க எனக்கருள் சந்தரனே

ஐராவதம் விடைபெற்றுத் தேவலோகம் செல்லுதல்.

கூ.

போற்றும்வென் னானைக் கிரங்கியென் பத்தன் புரந்தரன் தனைச்சுமப் பதுவே
புகழெனச் சோம சந்தர மூர்த்தி புங்கமா வரங்கொடுத்தனுப்ப
மேற்றிசை போய்த்தன் பெயர்க்கொரு தடமும் விடாயக னையும்பா மனையும்
விளகைவல் கமைத்தர்ச் சிக்கையில் மகவான் விடுத்தது துவரைமுன்னனுபயி
கீழ்த்திசையினிஸ்தன் பெயர்க்கொருதலமும் கேளாயிற்றோச்வா மென்னும்
கிரிச்சிறகரித்தோன்பெயர்க்கொருதலமும்கிளர்க்கிடவமைத்திறைஞ்சுங்கால்
மாற்றியும் துதரழைக்கவா னடைந்திம் மாநிலத் துலைந்ததும் கடப்ப
வனத்தலால் தனது சாபநீர் கிபதும் வகையுடன் வணங்கிவிண் டதுவே.

விருத்தம்.

கருதியவி ராவததீர்த் தம்ப டிந்து

கணேசனா னையும்பணிந்தி யானே செல்லும்

இருவழிபோய் வையைபடிந் ததன்தென பக்கத்

திந்திரே சனைப்பணிந்தோர் இகத்தில வாழ்ந்து

சரபதியீ ரொழுவர்பட்டம் வரைக்கும்விண்ணில்

சுகித்திகழ்ந் தாறுலகில் செல்வா ரீதை

உரைசெய்வர்கேட் பவர்பவனோய் நீங்கியென்றும்

உறுதிபெறும் செல்வமடைந் துறைகுவாரே.

ஆக விருத்தம்— சு, தரு— உ, திபதை— உ.

இரண்டாவது வெள்ளானைச்சாபம் தீர்த்த திருவிளையாடல்
முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாகபிசுந்தரேசர்திருவடிகளேசரணம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

திருநகரம் கண்ட படலம்.

-----(*)-----

அவதாரிகை—விருத்தம்.

விடந்திகழ் கண்டத் தெந்தை வெள்ளைவா ரணத்தைச் சூழ்ந்து
தொடர்ந்திடும் முனிசா பத்தைத் துடைத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
கடம்பமா வனத்தை மாற்றிக் கடிக்கொளமா நகர மாகத்
திடம்பெறக் கண்ட வாடற் சிலதெடுத் துரைசெய் வேனே.

தனஞ்சயன் கடம்பவனத்தில் மூலலிங்கத்தைக்கண்டுபூசித்தல்.

மன்னிவரும் சுரும்பினங்கள் பயில் கடம்ப
மாவனத்தின் கிழக்காக மகிமை யோங்கும்
தென்னர்குல சேகரனென் றெருவன் செங்கோல்
செலுத்திமுறை செய்திருக்கும் மணலூர் தன்னில்
முன்னவன்சே வடிக்கடிமை பூண்ட மெய்யன்
முக்கியமாச் சிவபூசை செய்யும் துய்யன்
நன்னிதிசேர் வசியகுலோத் துங்க னும்சொல்
நயனென்பான் சிறந்ததனஞ் சயனென் பாணே.

திபதை—புன்னகவராளி, சாப்பு.

- கல்லியாணலூரிலிருந்துநெடுநாளாக் கப்பல்வியாபாரம்பண்ணுவான் மிக
உல்லாசமாகச்சிவனடியாருக் குதவியேதக்கதென் மெண்ணுவான் [வன்
உ சிலத்துடன்வாணிகம்செய்யவேண்டுந் திரவியத்தைக்கொண்டுநடந்தான்அ
மேலைத்திசையைக்குறித்துத்தனதுரை விட்டுநெடுந்தூரம் கடந்தான்
- தூரத்தொலையிலிருக்கும்வளம்பதி தோறும்புகுந்துசஞ்சரித்தான் பல
சீராத் தரும்வாணிபத்தைச்செய்துதேவ தேவன்நாமத்தையுச்சரித்தான்
- நேமமுடனேதனதுபதியை நினைந்துவரும்வழிக் கொண்டான் அன்று
ஸோமவார விர்தமராதனால்கடை சோர்ந்தினைப்பாகவேசென்றான் [மறைந்
டு செல்லத்தடத்தில் கடம்பவனத்தினடச் சேர்கையில்சூரியன் மறைந்தான்
தல்லுக்குள்ளேதனித் தஞ்சிவழிதெரி யாமலக்கானகத் துறைந்தான்
- பனிமிருகம் முதலாத்தமது பதியிலடங்கியங் குறையத் தனக்
கணிதெரியாதிருட்டுக்குளநீர்ச்சடை அண்ணலிடத்தன்பு நிறைய
எ தாங்குமிருநாலு யானைப்பிடரியில் தன்னுயிரக்கதி ராலே மிக
வீங்குமிருளைத் தூரத் துமரவிபோல் விமானம்கண்டானெதி ராலே
- கண்டவிமானத்தமரும்திருநீல கண்டனைக்கண்டிரு தயத்தில் அன்பு
மண்மூவகையுடனேபணிந்தெழு வாணவரந்தச்ச மயத்தில்

■ சோமவாரத்தினமென்றுயரும்சோம சுந்தரலிங்கத்தைப்பரிவால் அவர்
பாமமொருநாளும்பூசித்தருச்சுனை ஆகமத்தின்மூறை புரிவார்

■ அண்டர்கன்வந்ததுதொண்டனிய அமலனும்ஞானக்கண் ணிந்தான் திரி
புண்டரகெற்றித்தனஞ்சயனுமையன் போர்தங்கொண்டண்டரைச்சார்ந்தான்

■ தானும்செழித்தபொற்றாமரையாடித் தனதிசன்கோயிலையடுத்தான் உயர்
வானவர்கையில்அபிஷேகத்துக்குள்ள வாசவருக்கங்கள் கொடுத்தான்

■ உமாமண்டபத்திலிருந்துதவள மதிச்சடையோன்பூசையாற்றினான் திகழ்
சோமசுந்தரக்கடவுளைக்கும்பிட்டேச் சுற்றிவளைந்தெதிர் ஏத்தினான்

தினஞ்செயன் தான்கண்டதைக் குலசேகரனுக்குத் தெரிவித்தல்.

தனஞ்சயனில் வாறுபூ சித்தெ முந்தான்

தன்வினையு மிருளமங்கே லீங்கக் கண்டான்

இன்மசெறிந்த விண்ணவரைக் காணன் முன்னே

இலங்கியதோர் விமானம்கண் டதிச யித்தான்

தனம்தனியே மணலூர்க்கு வந்தான் செங்கோல

தரித்தருல சேகரபாண் டியன்பால் லீப

வனம்தனில்தான் கண்டவண்ண மெல்லாம் சொல்லி

மகிழுவான் விவரமுடன் புகழு வானே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி

கண்டதைக்கே ளாய்குலசே கரபாண்டி யராஜனே

அறுபல்லவி

வண்டினம்ப யில்கடம்ப மாவனத்தி ரலில்கணனால் கண்ட

சரணங்கள்

1. க. நான்வரும்போ தந்தக்கானம் மண்ணிமிகக் கொண்டேன்தினம்

பாவநாச ரைத்தி யானம் பண்ணுமுன்னே ரேவி மானம் கண்ட

2. அகரவத் தொருக் காலே அர்ச்சனைசெய்தாரமேன் மேலே

நினைக்கும்கண் ணின்முன்னாலே லிங்கக்குறி யையன பாலை கண்ட.

3. தவணத்தா மரை யாடி சுந்தரனைத் தாழ்த்து தேடி

சிவபூசை செய்தேன் லீடி செங்கதிரு திக்க நாடி கண்ட

சுந்தரேசர் கடம்பவனத்தில் பட்டணங்கட்டிம்படி ஆக்குபிக்க

அரசனகணமு துறுத்தல.

விருத்தம்

சிவபத்தி மாணிவகை சொல்ல மேற்குத்

திசைநோக்கிப் பணிந்தரசன் இருக்கவந்நான்

தவமுனிவர் தேடரியோன் சித்த ராகத்

தன்யிரவில் அவ்வரசன் கனவில் தோன்றி

உவமையிலாச் சசிஞலசே கரணே இம்மேற்
ஞாபர்கடம்ப வனத்திடையெம் விமானம் சூழ
நவமதாய் உனக்கொருபட்டணம்செய் பென்று
கடந்திட்டார் தமதிருக்கை யடைந்திட்டாரே.

கனவுகண்டாங் கெழுநதரசன் அமைச்சர் மற்றோர்
களுக்குமுரைத் துச்சேனே புடன்கடம்ப
வனமடைந்து செய்யபொற்றா மரைநீ ராடி.
மனமகிழ்ச்சி பூண்டுவிமா னத்துள் மேலித்
தனிவளரும் மங்கைபா கனைப்ப ணிந்து
தனதுடலம் கம்பிக்க வந்து காயம்
மனமொழியொன் றாகநின்ற னந்தக் கண்ணீர்
வடிக்கின்றான் துதித்தெதிரே நடிக்கின்றனே

செஞ்சுருட்டி ஏகதாளம்.

பல்லவி

சாமியுன் — தந்திருவடி — சரணம்

அதுபல்லவி

தாமோதரனும் அயனும் தேடிய மாமலரடி முடியும் நீடிய சாமி
சரணங்கள்

- க ஏகனே சரணம் விடை வாகனே சரணம்
நாகபூஷண னே கயற்கண்ணி பாகனேரித்திய தேகனே என்றன் சாமி
- உ அரகர சரணம் திரி புரகர சரணம்
வானேபரசு தரனேசோமசே கரணே மெஞ்ஞான பரனே என்றன் சாமி
- ங ஈசனே சரணம் கூடல் வாசனே சரணம்
பூசனே யன்பர் நேசனேபவ நாசனேபஞ்ச கோசனே என்றன் சாமி

அரசனா லாக்கட்டல் வெட்டியழித்தல்.

விருத்தம்

துதித்துமறை பரவறியா துனதுபாதம்
துறவிகடகல் லாமலிநத மண்ணையாண்டு
கதித்தநா கெய்தியுழல் ஏழையேற்குக்
காணவெளி தோகருணைக் கடலேயன்பு
பதித்தெனது குலமுழுதும் அடிமைகொண்டு
பாலிக்க முனைத்தபரஞ் சுடரேயெனறு
மதித்தகுல சேகரபாண் டியனங்கோர்பால்
மன்னினுன் அமைச்சரொழிம் துன்னினனே.

திபதை— புன்னகவராளி, ஆதிதாளம்.

■ இருந்தபின்மகராசன் ஆக்ஞையால் இசைத்திமெந்திரிகளியம்பும்வண்ணம்
வினாந்தெழுந்தேவலர்கள் துறைதொறும் மேலியனுப்பபெடுங்காட்டைவெட்டி
உ அதிசயநகரமைக்கச் செய்யுந்தொழி லாட்களளவில்லாம லேயெழுந்து
உத்திபோலார்ப்பரித்துக்கொண்டுசென் றெண்கொடுவானும் கோடாலிகளும்
■ வகிக்கின்றதோளினரும் அரையினில் வைச்சுவரித்துக்கட்டும் கச்சினரும்
மிக்ககறுத்திரும்பினைப்போ லேயொளி விளங்கியதேகத்தை யுடையவரும்
■ பூட்டியவாரிதூக்கும் செருப்பினைப் பூண்டுகொல்களை யுடையவரும்
காட்டினைவெட்டியழிககப் போவதும் கடுத்துவருவதுமா. இயவொலியும்
டு மட்டிலாவண்டொலிக்கவும் மரங்களை வளைந்துலைபடுங்கவெட்டுமொலியும்
வெட்டுகிறவர்களொலியு மம்மரங்கள் மேலும்சத் தித்துழறினின்றவொலியும்
■ முறிந்துவீழும்மொலியும் நீருண்ட முகிலொலியினுமதி கமாயொலிக்க
செறிந்தமலரும்தேனும் சிந்தவொலி செய்துவயிரமுள்ளவன்மரங்கள் [தென
எ கவைகளொடியும்படிக்கு விழுந்தது களத்திலகொம்பொடிந்தாளை விழுந்த
அவிடத்திதுறுமளிகள் பாங்குள்ள ஆரணியம்சோலைகள் சென்றடைந்திடவே
அ பறவைகள் விண்ணிலிருக்கும் கற்பகப் பசுந்தருக்களைநாடிப் பறந்தோட
இறைவன்வரக்கண்டோடும் குறும்பர்போ லேபலமிருக்ககள் ஓட்டம்பிடிக்க
க மெய்யுணர்ந்தவர்மனம்போல் தெளிவுற வெட்டியபக்காட்டினை வெளியாக்கி
ஐயனடியார்ப்பிறப்பை வேருடன் அகற்றல்போல்வேருடனகழ்ந்தனரே தான

குலசேகரபாண்டியன்ஈசன்சொற்படிநகர் அமைத்தல்

ஏவலர்கள்வனத்தையிவ்வா றழித்திடப்பார்த்
தினிகருண்டாக்குவதெவ் வாறென்றெண்ணிக்
காவலனமந்திரருடனயோ சிக்குங்கால்முன்
கனவில்வந்த படிசித்த வேஷம் பூண்டு
பூவடியிந் நிலம்படிய மெய்யில பூதி
புனைத்தப்பை யும்கரத்தில் விளங்க வந்த
தேவனைக்கண் டடிபணிந்தா சனமீந் தன்பால்
தேற்றினான் மெய்யுணர்ந்து போற்றினு னே.

தென்னவன் புக்கிணங்கும் சித்தர் தாமுன்
செப்பியமுன் னூல்சார்ந்த னூல்சொல் வண்ணம்
வன்னமிகும் ஆலயமும் நகரும் திவ்ய
மண்டபங்கோ புரங்கள்சுற்று மதில்க ளாதி
இன்னபடி செய்யெனவே மொழிந்திம் மென்றான்
கேகிமறைந் திடக்குலசே கரனும் பாண்டி
மன்னவன்ம் முறைசிற்ப னூல்கொண் டெல்லை
வகுத்திட்ட ி. 7 10 கரமைக்கத் தொகுத்திட் டானே.

கல்லியாணி ரூபகம்.

பல்லவி

கதம்பவனம் தனை விளங்கும் கரமாகவே சந்திரகுலசே

கரபாண்டிய ராசன்செய்தனன் கேளும் நாளும் நீளும் எழில் கதம்ப

அதுபல்லவி

சிதம்பெருகும் இளம்பிறை குடிய நித்தன்நிரமலன் சித்தருபத்தைக்கொண்
டிதம்பெறச்சொன்னவாதேவனாந் துலகெங்கும்விளங்கும்சனங்கள்புகழ்ந்திட

கதம்ப

சரணங்கள்

க மண்டலமெய்க்கும் மறைநிலும்பதம் மண்டபமும்ரீத்தமண்டபமும்மஹா
மண்டபமும்ஷட பதப்பீடமும்நிரீத்த மண்டபமும்திருநாள்கள்

கொண்டமண்டபமும்

பண்டைமகம்பயில்சாலை திருமடைபபள்ளியும்சூழும்பரிவாரதேவர்கள்[யிலும்
அண்டிடுங்கோயிலுந்தொண்டரினத்துக்கருட்கொண்டளிக்கும்கயற்கணிகோ

கதம்பவன

உ ஒத்தபொன்மாளிகைபெற்றதிருமதிலும்கொடிகள் திகழும்மண்டபங்களும்
சுத்தவெண்மாளிகை களும்நகைத்தரங்கள். சூழும்சிகரங்கள்மேவும்

பொற்கோபுரமும்

சித்திரங்கள் தீட்டும்கடைத்தெருக்களும் சித்ரகூடமும் திருவிழாவீதியும்

மெத்தநாற்சாதி யகழ்அரணங்களும் மேடையும்நாடகம் ஆடாக்காதியும்

கதம்பவன

ங ஆதிமுனிவர்க்கிருப்பிடமும்பிர மாலயமும்ராசவீதியும்வையியர்

வீதிகளும்ஊமை தங்கும்வேளாளர்கள் வீதிகளும்பலவாகும்

குடித்தெருவும்

மோதும்கரிபரிதேர்கட்கிருக்கையும் முழங்கிடும்கல்விசசாலைகளும்துய்ய

சாதுஜனங்கட்கறுசுவையோடன்ன சத்ரமுப்பத்ரண்ட நத்துடனேமுற்றும்

கதம்பவன

ச மங்கலபேரிகள் தங்கும்கொத்தளமும் மாமலசோடையும்வா வியும்கூபமும்

தெற்குறுந் தவனங்குளரிச்சோலையும் திருநகருக்கழகு பெறும்வளமும்

தங்கும்நகரின்வடகிழக்குத்திசை தன்னிலதனக்கரணமனை முதலாகியக்க

புங்கமுடன் சித்தபுனலின்முறைப்படிபூமிக்குளளேமிக்கவாய்முக்கியமா மெ

கதம்பவன

மதுராபுரியென்று நகர்க்கு நாமம்கூட்டுதல்.

விருத்தம்

தென்னினிந்த வாறுநகர் அமைத்துச்சாந்தி

செய்யவென்று லோகிக்கு மனவிலேசன்

தன்னுடைய வேணியின்மீ தமைத்ததிங்கள்

தன்கலையின் அமிர்தமதைச் சொரிந்தார்சென்றம்

முன்னவன் தன் திருவடிசேர், அன்பர்தாமும்
முதல்வனென விளக்குதல்போல் நகரமுற்றும்
தன்மயமாக் கியதறிந்தவ் வாறேநாமம்
சாத்தினன் பலருடிகொண் டேற்றினனே.

சாரங்கம் சாப்பு.

பல்லவி

மதுராபுரமெனப்பேர் சூட்டினன் நாலு வருணத்தாரையும்நிலை நாட்டினன்
அதுபல்லவி

சதுரானன்மாயன் தேடும்கடவுளணி
மதியாரமுதாற்சாந்தி விதியாலபுரிந்ததாலே

மதுரா

■ ஏலும்பீழுவாயில்சாஸ்தாவும் தெற்கில் இடும்வாயில்சத்தமாதாவும் [ம்
மேலைவாயிலின்னைபர்த்தாவும் என்னோள் விளங்கும்காளிவடவாய் த்தாவு
கோலநகரைக்காத்துக் கொள்ளும்படிக்குசசேர்த்து
சீலமுடனேநாலு திசையிலும்சென்றுபார்த்து மதுரா

உ சோமசுந்தரேசரைநாளும் அடி தொழுதருச்சனைசெய்யக்கேளும்
நேமமுடன்காசியில்வாழும் புண்ணிய நெறிமுனிவோர்களையும் நீளும்
தாமுவந்தேயாதி சைவராநியமித்துப
பூமிபுகழ்மந்தப் புரந்தனிலேதாபித்து மதுரா

௩ உத்தமக்குலக்குடி நாலும் அதில உற்பலக்குலக்குடி நாலும்
மற்றக்கோளகர்முதலேலும் மூன்ற வகுக்கும்குலக்குடியெககாலும்
தத்தம்மார்க்கத்தினில் தவறதொழுதி யார்க்கும்
சித்தமுவந்திடவே திகழநின்றோங்கத்தெய்வ மதுரா

மாமதுரா புரம்செழிக்கச் செய்து கூடல்
வள்ளலுக்குச் சிறப்பொடுபு சனை நடத்தி
பூமியையா ருயிரமாண் டிந்தி ரன்போல்
புரந்துமல யத்துவசன் தனனைப் பெற்றுத்
தாமமுடி சூட்டிவைத்து லூல லிங்கம்
தனில்குலசே கரணக்கிய மடைந்தா னீதை
யேமொழிவோர் கேட்பவர்பா வம்போய்ச் செல்வம்
இணங்குவார் சிவனடியின் வணங்கு வாரே.

----- (0) (0) -----

விருத்தம் (ய) தரு (ச) திபதை (உ)

திருநகர்கண்டதிருவினையாடல்முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர்திருவடிகளேசரணம்.

----- (*) -----

உ

சிவமயம்.

கான்காவது

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரப்படலம்

அவதாரிகை — விருத்தம்.

தேவர்கள் எல்லாம் போற்றும் தேவனே பெரும் கடம்ப
மாவனம் நகரம் செய்த வளம்சில வுரைத்தே னிப்பால்
பூவுல கின்றான் தென்னன் புதல்வியாய் அவதரித்துக்
காவலன் செலுத்தும் செங்கோல் கைக்கொண்ட தினிச்சொல் வேனே.

மலயத்துவசன்ராஜ்யம்ஆளுதல்

விருத்தம்.

பார்வினங்க வரும்ஞலசே கரபாண்டிய ராசனாள் பால னென்னும்
பேர்வினங்க வரும்லயத் துவசபாண் டியராசன் பெருநா டெங்கும்
கார்வினங்க முறைசெய்து வடமொழிதென் மொழிக்கெல்லை கண்டு தர்மச்
சேர்வினங்க உலகமெலாம் தன்குடைநீழிவிவளரச் செய்தான் டானே.

சாவேரி, சாப்பு.

பல்லவி.

பாரைராசர்க்கு ராசன்மலயத்வச பாண்டியன் புரந்தானே

அதுபுல்லவி.

சேரயறும்திரு ஆலவாய்க்கடவுள்

திருவடிமலர் தேடித் தினம்தோறும்பணித்திர்தப்

பாரை

சரணங்கள்.

■ அரனூலயத்துக்கு நித்தியஸூமித்தியங்கள் அனுதினமும்வளர்ந் தேறவே
அசுவமேதயா காதிமகங்கள்செய் தந்தணர் ஆசிகள் கூறவே
பெருகும்மாதங்கள் தோறும்மும்மாரிகள் பெய்யக்கண்டம்புலி தேறவே
பிறக்கும்வச்சரம் தோறும்மும்போகத்தின் பெருமையால்வளம் மீறவே

இந்தப்—பாரை

உ தருமம்நாலுபாதத் தோடேடந்தவரத் தனதுகோல்முறைகோ னுமலே
சாதர்வருணமும் தங்கள்தங்கள்நெறி தவறுதலென்றும்பூ னுமலே
திருநாலிருவரும் தனதரண்மனைவிட்டுச் செல்லமனசிற்தோ னுமலே
திடக்கொண்டாறிலோர் கடமைகொண்டேயர் செம்பொன்னுக்கெல்லையா னு

இந்தப்—பாரை

■ ஆகண்டலன்பரி கரிபோலமுஞ்ள ஆண்பரிகளும்ல் லாமலே
அளவிறந்தா தங்களும்காலாரும் ஆகும்படைகுறைவில் லாமலே
வாகுபலம்கொண்டு துஷ்டர்கள்மேற்சென்று மற்றவர்மேலேசெல் லாமலே
மனுமுறைப்படி நீதிசெய்துமனம் வாக்காசசத்தியம்சொல் லாமலே

இந்தப்—பாரை

மலயத்வசன்புந் திரகாமேஷ்டியாகம்செய்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தமல யத்வசபாண் டியனீ ரைந்தா
யிரமினிப கன்னியகா மணந்து நீதி
தெரிந்தொழுஞ் பாலுவுஞ் சத்தில் குர
சேனன்மகள் தாஞ்சனமா லையைப்பின் வேட்டுப்
பரிந்தவுடனா டிசனே முக் காலும் போற்றிப்
பதினா டி ரம்புருடம் புலியை ஆண்டும்
வருந்தினையர் இல்லாத குறையால் உள்ளம்
வாழ்நான் அதற்குவகை தேடி னானே.

திபதை—ஆனந்தபாவி, சாப்பு.

■ மதிமரபினி லவதரித்துயர் மனுஷபொக்குமூல்	லாசன்
வளமேலிய மதுராபுர மலயத்த்வச	ராசன்
விதிமுறைப்படி நடக்கையில்சிவ விரதமா திசொல்	நூலை
விசுவாசமொ டாராய்த்தெழில் மிகுகாஞ்சன	மாலை
௨. அலாநாட்புல சிவலிரதங்கள் அடுக்கடுக்காக	எடுத்தான்
அரனார்மகிழ் மதிவாரத்தில் அநிகேமத்தைத்	தொடுத்தான்
சிவனையர்ச்சனை செயுமவர்க்கனன் திரலிபத்துடன்	கொடுத்தான்
திவசாரியும் தவறாமலே சிவசக்சிதிக்	கடுத்தான்
௩. மறைமொழிப்படி பரிமேத்யாகம் மகிமைகண்டுதொண்	ஊறு
மகமோடொன்ப ததனைச்செய்து வருகாளதின்	பேறு
கிறையமற்றொரு மகமுமுற்றிடும் நிலைபெற்றிடிக்	குறித்தான்
நெடுவாணுறு மடிசொனந் நிலைவந்ததை	மறித்தான்
■ பதியுனக்கொரு குழந்தையைத்தரும் படிக்கோரிஷ்டிசெய்	என்றான்
பலதேவர்க ளுடனேவந்த படிதன்னகர்	சென்றான்
அகவிரும்பொடும் மகம்நடத்திட அணிந்திடும்நிம்பத்	தாரன்
அதற்காணுஷ யாவும்விரைக் தனமத்தானேகம்	பீரன்
௪. தரும்நியமத் துத குரியபதிலி தனனு ளைசாலை	புகுந்தான்
தருமாகம நெறிதேர்ந்தவர் தம்மோடன்பு	மிகுந்தான்
சுருதியாய்ந்ததம் குருமொழிப்படித் தொடங்குகமதரகு	தாததம்
சொரிதம்அனு தாதம்ஒசை சோராமல்வே	தார்த்தம்
■ பரிவுடன்கொலித் திசைவிசும்பிடைப் பசம்புககயெழுந்	துறையப்
பலவாழ்சயித் தொடுமெய்பொரி பரிந்தோமத்தில்	நிறையப்
கருணைகொண்டெண் ணவர்க்கமுதுடன் கதிக்கவாகுதி	பெய்தான்
கனவேதிய ருடனே புதரகாமேஷ்டியைச்	செய்தான்

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரம்செய்தல்.

விருத்தம்

இவ்வகையாய் புத்திரகா மேஷ்டி யைச்செய்
தெழுந்துதவும் பூரண குதிபெய் யுங்கால்

மெய்வடிவாம் பானுனால் அதனில் நின்று
மீனவர்கோன் வலதுமணித் தோன்று டிக்கக்
கொவ்வையிதழ்க் காஞ்சனைதன் இடைதன் ளாடக்
கொக்கையில் தீம் பாலொழுக மேனை நாணச்
செவ்விதரும் அங்கயற்கண் தாயே வந்து
சிறந்திட்டான் மகளாகப் பிறந்திட் டாளே.

வியாகடைராகம், ஆதிதாளம்.

நாள

அண்டம்பிண்டம் ரண்டும்படைத் தாதாரம் ஆகும் அன்னை

அதுபல்லவி.

மன்னும்காஞ்சனையுடன் மலயத்துவசபாண்டிய மன்னன்குறையைத் தீர்க்க

உல — கன்னை

சரணங்கள்

க ஸ்ரீயியுடனேயுல கேழுமகிழத்தொண்டர் பொருத்துமசைவாகமநெறிபடிக்க
ஆமனசிலஞ்ஞானம் நீங்கியறம்செழிக்க அமரர்புகழ்த்துத்துந் துயியடிக்கத்
தாமமாமலர்நிகர் கன்னியர்கச்சணியும் தனன்கன்குலங்கபர தங்கள்நடிக்க
மாமதுரைநகரு ளாரும்சுதினமென்று மாலைசென் னியில் முடிக்க

உல —

உ தாரணியில்மூவாறு பாலைக்குளையிசைக்குந் தமிழ்வினங்குந்திருகாடது
வீரமுடனரசசெலுத்துமன்னவர்களில் மீனவர்குலமேமகிமைபிறக்க [பறக்க
பாரும்க்கினிதேவன்பண்ணுத்தவத்தாலெய்து பலன்தளிர்ொனக்கொழுந்துகள்
கேரும்ஒமகுண்டத்தில் கமலம்முனைத்துமலர் நீயும்கொடியபோல் சிறக்க

உல — கன்னை

ந வண்டுலவியசிறு கொண்டையுரிதமதி வதனமுமுத்துமூக்குத்தியிலங்க
வெண்டரளச்சட்டியணிந்தநெற்றியுமதில் மின்னும்திலதமும்கிரணத்துண்க
கண்டொழும்குதலை அமுதம்வழிமார்பில் கதிர்வடம்கண்டிருள் நிலைசுலங்க
மண்மேநித்திலமணி மாலையுடனபவள மாலைகமுத்தில் இலங்க

■ சிற்றிடைவில்கிறிய பொற்றுதுலும்வனைந்த செழுமணிமேகலை புறம்முழச்
சுற்றுமணியழுத்துமதாடக்கமும்குதம்பைத் தொகைலுயிருபுய மிசைநாழ
சுற்றுமுனைத்திடும்பல் வரிபும்மழைமொழி தன்னுடன்அமுதம் தும்பிழை
முத்தனமும்வயது மூன்றுள்ளகன்னியாக மூதுலகங்கள் வாழ

உல — கன்னை

பிராட்டியார்காஞ்சனமாலைமடியில்வந்திருத்தல்.

விருத்தம்.

கன்னிகையாய்ப் பிறந்துசிறு மடியிற் பூணும்
கதிர்மணிது புரம்சதங்கை ஒலிககச் சின்ன
அன்னாடை தளரவின நகையும் தோன்ற

அரசுடன்வீத் திருக்கும்பொன் மாலை தன்பால்
மன்னியவன் மடியினில்வந் தொருபெண் பின்னை
வடிவாக இருந்தனனெவ் வுலகு மீன்ற
அன்னையிவர் தமக்குமக ளாக என்னேன்
பாற்றிஞ ரெனப்பவரும் போற்றி ஐரே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு.

பல்லவி.

காஞ்சனமாலை மடியிலுமையொரு கன்னிகையாயிருந் தாளே

அதுபல்லவி

மிக — வாஞ்சையுடனே யணைத்துச் சி மோந்துசெவ்

வாய்முத்தம்கொண்டின்பம் ஸூரித்திடப்பெற்ற

காஞ்சன

சரணங்கள்

க சித்திரமும்யாக சாலையில்வந்து தெருண்டவருள்ளன்பு திகழ சிவ
சத்திதிருமக ளானதுமன்னன் தவமேதவமெனப் புகழ
முற்றியுண்டாகும் கருப்பக்குறிகள் முழுதுயில்லாமலே மகிழ தெய்வ
புத்திரியைப்பெற்ற பாக்கியசாஸ்தன் புண்பமேமுன்செய்த புண்யமாகிகழ

காஞ்சன

உ மாமகசாலையில் பெண்ணுருவாக வரக்கண்டோர்மங்கலம் நீட வெகு
தேமமுடையபொன் மாலைதவப்பயன் நேராகவந்துகை கூட
பூமன்குடும்பம் செழிக்கவுயர்ந்த புவிக்கும்பெருமையைத் தேட வரும்
சோமகுலமே பெரிதென்றுலகம் துதித்துச்சந்தோஷமிருத்துக்கொண் டாட

காஞ்சன

நு மைத்தரில்லாமல்பலநாள்வருத்தி மகம்செய்தேனிப்புவி மீது அது
வித்தைமுலையொருமுன் றுடன்ஓர்பெண் விளங்கவேதந்ததிப் போது
இத்தவிகாரத்தைக் கண்டுபகைவர்கள் ஏசுவாரீதுபொல் லாது என்று
சிந்தைகலங்கியமன்னவன்சுந்தரர் திருவடிகினைந்துருகிடும் போது

காஞ்சன

■ மன்னவனேயுன்மகட்டுச்சகலமும் மைத்தனைப்போலவே நல்ல வேதம்
பன்னியவாறுகடத்தித்தடாதகைப் பாவையெனும்பெயர் செல்ல
பன்னமுடிசூட்டு வாயன்பனைக்காணில் மாறுமொருமுலை மெல்ல என்று(ல
மன்னியசனருளாலசரீரிவாக்கொன்றெழுந்தியும்ருக்கேட்கவிண்ணில்சொல்

காஞ்சன

பிராட்டியபாமைலயத்துவசன் அரண்மனைக்குக்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

அன்னையிடி மீதுகன்னி யிவ்வா றுய்வந்

தமைந்திடும்போ நாகாச வாக்குக் கேட்டுத்

தன்னிருகா தம்ருளிர்நது மனம்பூ ரித்துச்

சங்கையற்றே ஆனந்தக் கண்ணீர் பொங்கத்

அன்னமகம் முடித்தெழுந்து சாலை நீங்கித்

துணைவியுடன் அம்மகவை ஏந்திக் கொண்டு

பின்னைவளர் அரண்மனைக்குட் புருந்தான் வேந்தன்
பெருமைதான் பெற்றதுவும் அருமை தானே.

பூரிகல்யாணி ஆதி.

பல்லவி.

செகத்திலேசி மந்ததென்னன் அகத்திலேகன் எனிகையாகத்
தேவியுமை யைக்கொண்டுவந் தானே.

செகத்தில் இகபரத்தின் சுகத்தைக் கொடுக்கும்ஈசன
மகத்துவத் தைத்தெரிந்து மிருத்தவிரு தம்புரிவீர் செகத்
சரணங்கள.

க முரசுதிரமங்கலம் ஏறதியெதிர்வருவார்
முகமலர்ந்துமுறுவல் செய்ய
அரசன்பலருடனே ஆஸ்தானமண்டபத்தில்
அமர்ந்துமனமகிழந்து துய்ய
வரமருளுமந்தணர் முதலாளவர்க்கும்சொர்னம்
மழைபோலேவாரிவாரிப் பெய்ய
பரவும்சோமசந்தரர் கோயில்சிறப்பும்பரி
புகற்கள நேகம்மபி ஷேகங்களவை போகம்செய்ய செகத்

உ சிறையில்இருக்கின்றவர் தமையும்விட்டுவிட்டவர்
சிறைச்சாலை யுமுடனே மாற்றி
இறையெந்தநிலத்துக்கும் ஏழுவருஷம்மடமும்
இலையெனக்ருடியைத் தேற்றி
தினையந்தமன்னவர்க்கும் நீக்கிப்பினஆயத்துறைத்
தீர்வையும்இலையெனறு சாற்றி
நிறையும்பேரிஒலிக்கக்கடடியத் தின்பெருமை
நீடப்புதழ் சூடப்பலர் நாடக்கொண்டாடலிந்த செகத்

ங முடிமன்னவரைச்சிறை விடுத்தவரிசையுடன்
முன்போலவேஅரசும் கொடுத்து
படியில்உள்ளபேர்எல்லாம் கொள்களையசிறந்த
பண்டாரத்தைத்திறந்து விடுத்து
வடிவயுறம்பசும்பொன் னடைபலமணிகள்
வாரிக்கொண்டேகவிடை கொடுத்து
அடியவர் தமக்கன்னம் அறுசுவையோடளித்து
ஆசைமறை ஓசைசிவ பூசைசெய்து நேசம்பெற செகத்

ச புலவர்சொலும்மககல கவிகட்கிருநிதியும்
பூணுத்துகில்ஆரமும் அளித்து
நிலமும்கரிபரிதேர் முதலாப்பலபொருளும்
நேர்ந்தவர் அவருள்ளம் களித்து

குலமுறைப்படிசெய்து சுண்ணமோடெண்ணெய்விழாக்
 கூடிக்கொண்டனவரும் குளித்து
 பலரும்புகழ்மதுரை அன்றிமற்றநகரும்
 பாக் காச் சிறப்போங்கக் கலீநீங்கச் சுபம்தாங்க இந்த செகத்
 பிராட்டியின் திருவிளையாட்டைக்கண்டு பெற்றோர் மகிழ்தல்

இந்தவகை யாமலயத் துவச பாண்டியன்
 இசைந்தபல தானமும்செய் தீசன் வாக்குத்
 தந்தபடி சாதகர னாதி செய்து
 சதுமறையும் தேடரிய தைய ■■■■
 வந்தவொரு கன்னியையம் மேனை போலே
 வாஞ்சையுடன் காஞ்சனைசெந் தளிர்க்கை பேந்தி
 சந்ததமும் வளர்ப்பஇம வான்டோல் உள்ளம்
 தழைத்திட்டார் தடாதகையென் றழைத்திட் டாரே.

நிபதை—மத்தியமாவதி, சாபடி.

- க கன்னிவரவறிந் தன்னே எனச்சொல்லும்
 காஞ்சனமாலையும் வாஞ்சையுடன்பெற்ற
 மன்னனும்பிள்ளைச் சீர் கொள்ளக்கிடைக்குமா
 வையகம்தன்னினென்பார் சோமசுந்தர ஐயன்செயவிதென்பார்
- உ அங்கம்மிருந்தம கங்கப்பலசெய்
 தருமையாப்பெற்ற பெருமைகண்டாகாச
 கங்கைகுறித்தது போலேநமக்கிந்தக்
 காட்சிடைத்ததென்பார் மகிழ்ந்தர சாட்சிடைத்ததென்பார்
- ஈ செம்மைவிளையும்பயிர்முனையிலே
 தெரியுமென்றிந்தச்சகத்துவழக்கம்போல்
 நம்மதடாதகைப் பெண்ணுல்அறம்முதல்
 னாலும்தழைக்கும்என்பார் உலகமென் மேலும்பிழைக்குமென்பார்
- ச மோதிவரும்கோடி துக்கம்முழந்தை
 முகம்கண்டாலாறியும் என்னும்மொழிபோலே
 கேதம்எல்லாந்தீர்க்கக் கண்டோமென்றுள்ளம்
 இளர்ச்சியுடன்புரிவார் னான்தோறும் வளர்ச்சிகண்டுபரிபார்
- ரு சாலையிப்படித் தக்கோருமொக்கலும்
 சார்ந்திதேகார்யமாய் வேடிக்கைபார்த்திட
 காலில்சிலம்புகள் கல்லீர்கலீரெனக்
 காட்டிநடக்கக்கண்டார் சகிமானாக் கூட்டிநடக்கக்கண்டார்
- க மின்னியசித்திரம் தன்னுடன்வாது
 விளம்பிவிளக்கைக் கிளம்பிப்பிடிக்கையில்
 அன்னைகண்டோடி எடுத்துச்சிமோந்துதன்
 ஆகம்பூரித்துவந்தாள் அரசனும் தேகம்பூரித் துவந்தான்

■ சின்னமருங்கினில் அன்னையுநித்திய
செற்றுடையைக்கையில் வைத்திடும்பெரற்பாவை
தன்னில் அணிந்தெழில் கண்ணாடியில்பிம்பம்
தன்னைப்பிடிக்கக்கண்டாரீ வாராமல் தன்னிலிடிக்கக்கண்டார்

அ திருத்தாமழலை மொழிந்துசெயுடன்
சேர்ந்துவெளிவந்து சிற்றில்விளையாடி
விருந்தாக துண்மணற் சேரதுசமைத்து
விளம்பிமதிக்கக்கண்டார் பிறகு கிளம்பிக்குதிக்கக்கண்டார்

க அம்புயத்தோன்தரும் அண்டமெல்லாம்சிற்றில்
ஆகஇழைப்பவ ளேகன்னியாவந்து
அம்புவிமீதில் பலவிளையாடல்செய்
தம்மனைநாடக்கண்டார் சமுற்குபத் தம்மனை ஆடக்கண்டார்

ய மீட்டியபாச வினைக்கயிற்றூலிந்த
மேதினியைக்கீழும் மேலும்தள்ளிஊசல்
ஆட்டுதல்போலவே பொன்னாசல்தாம்பசைத்
தாடிமகிழக்கண்டார் சகிமாரைக் கூடிமகிழக்கண்டார்.

பிராட்டியாருக்குமலபத் துவசன்முடிசூட்டல்

விருத்தம்.

செயருக்கும் அன்னைபிதா வுக்கும் இன்பம்
தருபவளாய்க் கலையனைத்தும் தனிதி டைக்கண்
மகிமையுடன் மேகலையாய் அணியும் தேவி
மறைகள்முதல் பல்கலையும் ஆராய்ந தியானை
வகைபரிதேர் முதல்கடத்தும் திறனும் விவ்வாள்
வஞ்முதல் படைத்தொழிலும் கண்டு தென்னன்
அகமகிழ்ந்தம் மகட்டுமரு டாபி லேகம்
அடுத்தசுப தினமதிற்செய் தருளி னானே.

மோகனம் திரிபுடை

செவி

திருமகளுக்குமுடி சூட்டினான் வளர் தென்னர்குலத் தெநிலை நாட்டினான்

அருபல்லவி.

தரு மம்பெருகும்மது ராபுரவாசன் சகலகுணசம்பன்ன கீர்த்திபிர காசன்
தருமுயிர்க்குத்தாயிலு மதிகவிச்வாசன் தழைக்குமலபத்வசபாண்டியராசன்
சரணங்கள்

■ மங்கலபேரிடொ லிக்களமுத்த மத்தகசத்திலே வைத்துக்கொணர்ந்த
கங்கைமுதலொன்பது தீர்த்தம்நிறைந்த காஞ்சனகும்பத்தைப் பூசித்துயர்ந்த
புங்கமுன்னாலை ஓதுவர் தங்களினுலே வேள்வியி
லங்கமென்மேலே செய்துவி ளங்கஅன்பாலே கதிர்விடு
தங்கத்தகட் டாலொளிஆடிய துங்கப்பெரு மாமணி குடிய
அங்கத்தொடு பூசனைகூடிய சிங்கத்தவி சின்மேல்நீடிய திருமகள்

உ திருமுடியைமத யானேமேல்வைத்துச் சிறந்தநகரைவலம் செய்துபூசித்து
 குருமணியாலும்பொன் னாலுமிழைத்துக் கோதீரம்ஜீர்த்தலாகம்கவழித்து
 அருமணியின்னப் பலகதிர் பொருதியதென்னத் தலையிசை
 விரிபடம்தன்னத் திருவளர் அரிபீடமன்னக் கண்டெயர்
 பெருவானவர் ஆனவரோதுய்ய மருமாமலர் மாரிகளைப் பெய்ய
 தருமாகமுன்முறையாய்ச்செய்ய வருரீர்பிஷேகமிசைத்துய்ய திருமக
 னுபாலேநிகரும்வெள்ளைக் கவிகைநிழற்றப் பரவியிலகும்மணிக் கவரிசுழற்ற
 ஏலும்மகரக்கொடி மேலேயுயர்த்த இரசதகிரியிசை யினம்ஞரியனுதித்த
 கோலம்படைத்துக்கமழ் நிற்ப மாலைதொ ரித்தயிராவத
 மேலேயெறித்து நகர்வலம் குழவிடுத்து உரியசென்
 கோலாரணி யங்கைபிடித்திட நாலாவித பேரியடித்திட
 சேலார்விழி மாதீரடித்திட ஏலாரிட வாருதுடித்திட திருமக
 ச ஆதரவுடன்தெய்வ மறையவர்கூட அருந்தவமுனிவர்கள் ஆசிகள்ரீட
 கோதாரம்பையர்முத லோர்கடமாடக்கூர்முனிமங்கையர் சோபனம்பாட
 வேதம்து லங்கத் துந்துபி நாதம்து லங்கப் பலபல
 தேம்து லங்க அறம்நாலு பாதம் துலங்கமுறையுடன்
 ஒதருமமைச் சென்றவரும்வல்ல பூதலம்புரக் கின்றவரும்நல்ல
 பாதமிறைஞ்சிநின்றவரும்செல்ல மாதரசென்றுவந்துவரிசைசொல்ல திரும

தடாதகைப்பிராட்டியார்அரசியல்

விருத்தம்.

திருமகளுக் கிந்தவண்ணம் மகுடம் சூட்டிச்
 சிலநாட்டுசென் றமரர்பதம் சேர்ந்தான் மன்னன்
 ஒருமையுடன் விரதநெறி அடைந்து தநதைக்
 ஞரியகடன் அனைத்துலகும்ஈனறாள் செய்தே
 அருமைதரும் சோமசுந்தர லிங்கத்தை
 அனுதினமும் தொழுதுசின்காதனமேல் கொண்டு
 பொருதரகைப்புலனம்எலாம் செலுத்திச் செங்கோல்
 பூண்டிட்டாள் ஒருகுடைக்கீழே ஆண்டிட்டாளே.

இராகம் ரா தாளம் மகிரியை, தாளம்.

பல்லவி

பூபரிபாலனம் செய்தா னேதேவி மது ராபுரத்திருந்து பூபரி

அதுபல்லவி

பூபதிமார் அனைவோர்களும்போற்றிப்புக்கழமனுவிஞ்ஞானேச்வரமொழியாற்றி
 தாபயில்லாமலெவர்க்கும் துயர்மாற்றிதன்னுயிர்போலேமன்னுயிர்காப்பாற்றி
 பூபரிபாலனம்

சரணங்கள்.

காலையுந் துரீ ராடித் காவலன்கு ஸத்துவாடித்
கைப்படிதா னங்கள்ரீடித் கருதினந்தா லயம் நாடி

ஆலமுண்ட வனைவனைத்து ஆகமமுறை
பால்அடித் கமலம்பணிந்து தனதுசெம்பொன்
மாலாண்ம னையில்புகுந்து மணிஇழைத்த
வாள்அரியா னங்கிருந்து சாமரைஇரு

பாலினுமாமகள் நாமகளிருவரும்வீசத் காளாஞ்சியடைப்
பைகளனிந்திதைக மலினிபும்ஏந்தப்பலதேசப் பதிகளும்பின்
ஞாலம்மதிக்கவறும் சேரன்சோழனிரு ராசர் அவர்முடியில
உண்ணியமாலகளைத் தன்னடியிற்சாத்திவிச வாசம் ஆகவணங்க
கோலமுடையகூர் வாள்கொண்டுநிற்கச்சில ராசர் மார்பில்கைகளைக்
கூட்டியனைத்துக்கட்டிக் கொண்டுமேநிற்கச்சில ராசர் ஏப்போகடைக்கண்
ஞலையருள்வாரோவென் நிமைக்காமல்நிற்கச்சிலராசர் நின்றருள்செய்தால்
அங்கைவாய்பொத்திக்கொண்டுபிழைத்தோமென்றோதச்சிலராச ரிதுவலாம்

லேலுமஞ்சாமையீகை அறிவூக்கம் நாலும்
இன்சொலமொழிந்தளிக்கும் திறனுமெக் காலும்
சாலும்மன்னவர்க்குள்ள ஷடங்கமும் கோலும்
சகலமும்பூர்ணமாய்த் தழைக்கமென் மேலும்

பூபரிபாலனம்

ஆங்கவனம் ராடமன்னன் அடுத்தவன்வி ராடமன்னன்
அவன்கரு ணுடமன்னன் ஆகுமிவன் குருமன்னன்

ஈங்கிவரே சோழன்கோஷ்டி உடனேசேரன்
என்பவனி வனென்றீட்டிக் கஞ்சகர்கையில்
தாங்குபொற்பி ரம்புநீட்டி சன்னிதானத்தில்
சமயமநிற் தாங்குகாட்டிப் பக்கத்தில்திந்க

தேக்கமமும்தமிழ் ஆரியம்கரைகண்ட பேரும் ஆரணம்முதல்
சிறத்தபுத்தகாலு கலைகள்முழுதும்படித் தோரும் இரண்டபத்து
நீங்கிடத்தாறத்தவர் ஆடியசைவமாத வோரும் அறுவிதமா
நிகழும்சமயசாஸ் திரங்களைப்படித்துணர்ந் தோரும் தற்போதமந்தே
ஒங்கிவருமாயையின் தீங்ககல்மெஞ்ஞானி மாறும் முன்னிருந்துமேல்
உறவரும்கருமங்கள் தெளியவுணர்த்தும்பெரி யோரும் கணிதத்தினால்
பாவ்குறும்வினைகளைப் பகுத்துசொல்லும்சோ திடத் தாரும்அமைச்சியலின்
பண்பறிசுமதிமத் திரியுடன்பலமந்திரி மாறும் நிறைந்திருக்கத்

தாங்கியேழுப்பல பேர்கட்கும் ஈயத்
தாணியிலொப்புர வறிதலைச் செய்யத்
தேங்கியசலதிகும் உலகெங்கும் உய்யத்
திங்கள்தோறுமும்மாநி, சிறக்கவே பெய்ய

பூபரிபாலனம்

வேதவிருத் திகளையும் மெய்அரன்பூ சைகளையும்
மேலறச்சா லைகளையும் மேதினிக்ரு டி

ஈதலாலின் னம்மென்மேலும் உள்ளகாரியங்கள்
 யுருவபூம்மத் தரிசுளா லும் அறிந்தும்தனி
 மேதனியே ஒற்றா லும் தெரித்ததனி
 ஏதமது கேரிட்டா லும் தன்முத்தும் தீர்த்தும்

ஆதியுத் தேசத்தா லும் இலக்கணங்களினு லும்தும்தும் காக்கிகொண்டுபார் த்
 தனைச்சோ தனைபா லும் சொன்னபொரு ளனுந் தித்தும் ரீதியுடனிப்
 போதப்ர காரங்கண்டித் துந்தவழியிலேதா பித்தும் வா திகள்வாதம்
 புரிந்துகொ லும்புட்டத்தி னிடத்திலம்மனமகிழ்ச்சி பெற்றும் கற்றபுலவர்
 ஓசும்பெய் புளிலமு தொழுதவேநாவில்வி னாத்தும் ஊட்டச்செவிதட் (தும்
 குணவுகொண் டெதவிட்டும் படிக்குண்டுளத்தில்சந்தோஷித்தும் மறைகளோ
 வேதியார் ஓசுவர்து மந்தவர்க்கறுசுவை யொத்தும் முல்லை முகைபோல்
 விளக்குமுணவருத்தி யவர்கொல்லமுதினைப்பு சித்தும் அபரான்னத்தில
 சூதமகாமுனிவர் மொழிந்தமு வாறு
 தொகையாகவிலங்கும்பு ராணவா லாறு
 பேதமுறவேயா ராய்ந்தவர் கூறும்
 பெருமையால்பெரும்பகல் கழித்திந்த வாறு
 பூபரிபாலனம்

மின்னிடைமா தர்களாட விஞ்சையரி ராகம்பாட
 வேடிக்கைபார்த் துச்சந்தோஷம் மேவியேறல் லருளரீட
 முன்னிருந்த வரு ணடாக்கி வைத்ததருமம்
 முழுவதும் பழுது ரீக்கி அறங்கள் மிகப்
 பினைபு மைத்து லோக்கி மகங்கள்செய்யப்
 பெருநீதியளித்து ணக்கி கல்விசெல்வத்தைத்

தன்னிருகண்ணத் தழைக்குமபடிக்குச்செய்து பரிந்து மணம்கமழும்
 தன்மலர்மாலையை அணிந்தமணிமுடிபு னைந்து கொண்டிருளிர்த
 வன்னம்மிருந்தச்சந்திர வட்டக்குடையின்கீழி ருந்து மனுவினாலே
 வரைபமையேற்படுத்தி வைத்தசாஸ்திரத்தில் மொழிந்து வருமுறையை
 இந்நீலமுறைசெய்து மனுபெனக்காத்துலக ளாந்து நடப்பொதுமல்
 ஏதிரீலமுறைசெய்து ஆய்ந்துமபிரீமுனைவ கிரந்து சீர்த்துலகுக்
 கண்ணியேஒருகிறு கன்னியாயரகப ரிந்து செங்கோலையேந்தி
 ஆற்றெருகடமை கொண்டரசாட்சியில மைந்து புகழ்பெருக

தென்னர்வங்கிசமேபிவ் வுளினில மிக்க
 சிரேஷ்டம்என்றேயிசைந்துயாரும்து திக்க
 கன்னல்வளரும்பாண்டி நாட்டை யுவக்க
 கன்னிளாடென்றுலகில் எவருமு ரைக்க
 பூபரிபாலனம்

அகத்தியர் முனிவர்களுக்கு வித்யாவதியின்வரலாறுகூறல்
 விருத்தம்.

பூமிபரி பாலனமில் வாறு செய்யும்
 புதுமையைக்கேட் டகங்களித்தம் முனிவோ ரெல்லாம்
 மாமறைதே டரியவெம் பிராட்டி தக்கன்

மலையாச னிவர்பகைகள் வருந்தி நோற்கத்
தாமதலை யாகவந்தான் மனித னாகத்
தழைத்தமல யத்வசபாண் டியன்பெண்ணாக
நேமமுடன் வந்தகா ரணம்பா தென்ன
நிகழ்த்தின ருந்தமிழைப் புகழ்த்தி னாரே.

திபதை.—கல்யாணி, சாப்பு.

க விச்வாவசுவென்றோர் வித்யாதரன்பெற்ற வித்யாவுதியென்னுமாது அவன்
விச்வாசம்கொண்டுமையாளிடத்துள்ளன்பு முேவியிருக்கின்றபோது தேவி
உ தந்தையைத்தாழ்ந்தையனேயுமேபூசனை தன்னைச்செய்யவேணும் என்றான்
மந்திரம்தன்னைத் தனதுமகட்டு மெழந்துபதேசித்து நின்றான்
ந சொன்னதிரும்பி ரத்தா லுமையைத் துதித்துவருகையிலாக்கம் கொண்டு
பின்னுமுமையையாரா திக்கத்தக்க பெரும்தலம்பா தெனக் கேட்க
ச எப்பதிக்கும்வாத சாந்தம்பெரிதென் றெமக்குச்சதானந்த ராலே கண்டு
செப்பும்வளம்பதி மண்டலமீதில் சிவபுரமாகுமென மேலே
ரு சேடன்சுமக்கின்ற ஸ்ரவுலகுக்குள் சிமந்துயரும்சத்தி பீடம் அதில்
நாடிமகிமை பெருகுமறுபத்து ஊலதற்குள்முதல் பீடம்
க நீண்டுகசபூண்ட திருவாலவாயிற் நிலத்திலேபோகமும் வீடும் தரும்
வேண்டியவாறெந்தச் சித்தியும்புத்தியும் வேணுமென்ற லும்கை கூடும்
எ விந்தையாயசூர் வசபூரணர்ச்வச்ச வித்யர்வித்யாதரர் நிகரில் லாத
எந்தையோடைவர்கள் வேண்டும்வரம்பல எய்திவந்தார்களந் நகரில்
அ மேவுமச்சராசரம் யாவையும்பெற்று விளங்கிவளருமீ னாக்ஷி அம்மை
சேவடிக்கன்புபூண் டாராதனம்பாவர் செய்யினுமீவளே காட்சி (றை
க என்றபிதாவைப் பணிநது விடைபெற் றெழுந்துவழிக்கொண்டு நடந்தான்
மண்டும்மலர்ச்சொடி போலேயசைந்து வளம்மலையாறெல்லாம் கடந்தான்
ய நீடியபாதை குறுகிமகிமை நிறைந்தமதுரையை நாடினான் எழில்
கூடும்இளம்பிடி போலவேயா டகக் கோகனதரீரில் ஆடினான்
மாமறைதேமே சிவனையும்செல்விழிவல்லியடியும் வணங்கினான் வெகு
நேமமுடன்தேவி பூசனைக்கன்பு நிறைந்துதைமாசம் துடங்கினான்
கஉ மகரமாசத்தில் மத்யானத்திலுண்டு மாசியிலாரத்திரி உண்டும் இந்த
வகைநிவதியில் லாமலுதவி வருமுண்டியினத்திற் உண்டும்
கந சித்திரையில்இலையாய்முதல்உண்டும்நிலத்துள் இடபத்திலுண்டும் மிது
னத்திற்சாந்திராயணநோணபிழைத்தைக்கவயம்உண்ணிக்கடகத்திலுண்டும்
கச ஆவணிமாசத்தின்பாலுண்டும்புறட்டாசியிலுண்ணீரை உண்டும் நலம்
கூவுதுலாத்திற்குசாகிரீரைஉட் கொண்டும்தேளில்காற்றை உண்டும்
கரு பத்தியுடன்மார்கழித்திங்களில்சுத்தபடமினியாய்த்தவம்சிறக்கச்செய்து
முற்றிவருகும் சுறமதியில்பதி மூன்றாகும்நிங்குநம் பிறக்க

வித்யாவதி தோத்திரம்

விருத்தம்.

வித்தியா வதியாதி ரண்டு திங்கள்
 விரதமிருந் திப்பாற்சன் னிதியில் சென்று
 பத்தியுடன் பணிந்தெழுந்து நின்றமாவின்
 பைந்தளிர்ச்சே வடியுமின் னிடையும் கார்தள்
 ஒத்தகரங் களும்நெருங்கும் தனமும் திங்கள்
 ஒத்தமுக மும்திருமங் கலக்க மூத்தும்
 சுற்றிவண்டார் குழலுமுடை யங்கயற்கண்
 ரொளியைத் திபானித்துத் துலங்கினுளே.

பதமுதல்கே சத்தனவிப் போது சொன்ன
 படிநினைந்தி யாழ்க்குளதெய் வத்தை வேண்டி
 இதயமுலந் திருகைகுவித் திறைஞ்சி வீணை
 எடுத்துப்பொன் னுறைநீக்கிப் புயத்தில் சார்த்தி
 மதிவிளங்கு மந்தவித்யா வதியா னோர்ந்து
 மாடகத்தை முறுக்கித்தந் தியைத் தெறித்து
 மதுரமிகும்-பண்ணினைமுன் னெழுப்பிப் பாடி
 ின் பராபரையைத் துதிக்கின்றாளே.

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி.

தேவிஸ்ரீ கதம்பவனநிலையே தெரிசனம்தாராய் அம்மா

அறுபல்லவி.

பூவிலறுபத்துநா லு பொருந்தும்சத் திபீடத்துள்
 முவுண்கும்புகழும் முதற்பீடத்திலவளரும்

தேவிஸ்ரீ

சரணங்கள்

மாநிலத்துயிர்களை ஈன்றவ்வுயிரையெல்லாம்
 மச்சம்போலேநோக்கி ரகவிக் கின்றவென்றாயே
 மாணேமலையரசன் மகளாயவதரித்து
 மயின்பைங்கினிவளர்த்து வினையாடும்மாயமென்ன
 அமையும்பலவண்டங்கள் ஆகியவெண்மணற்சோ
 ருக்கித்தனியேவினா யாடுகின்றவென்றாயே
 இமயமலையருவி முத்தால்சிறுசோரூக்கி
 இணங்கும்தோழிகளுடன் வினையாடும்மாயமென்ன

தேவிஸ்ரீ

தேவிஸ்ரீ

நிலைகென்மறைமுடிவில் ஆனந்தவடிவாக
 நிறைந்திடும்மெய்ப்பொருளே பரம்பரையென்தாடியே
 மலையரசன்மார்பிலும் திருத்தோளிலும்யிதித்
 மலையாடிகள்கிவக்து வினையாடும்மாயமென்ன

தேவிஸ்ரீ

ச சகலலோகத்துக்கும் மூல காரணியே
சகரர்க்குச்சகத்தைத் தருகும் பூரணியே
செகத்தில்ஒருதரம்பூ சிக்கக்கொண் டாரணியே
செல்வங்கள்வேண்டும்படிக் கொடுக்கின்ற சீரணியே தேவியே

பாமசிவனானவர் தமதிடம்வளர் தாயே
பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தச்செய்வதும் நீயே
பெருகும்முத்தியைவேண்டு வோர்க்குள்செய்யு மாயே
பிரமவித்தையை யுப தேசம்பீபண்ணு வாயே தேவியே

க புகழமு னதுகிருபா லேசத்தினாலே மாட்சி
பொருந்தும்போ கமோக்ஷங்கள் கொடுக்கும்சர்வ சாக்ஷி
மகிழும்வா ணியும்மலர் மகளும்துதிக்கும் ரூட்சி
மங்களமூர்த்திகர மாகவளர்மீ கைகி தேவியே

வித்யாவதிக்கு மீனாக்ஷி அம்மைவரம்கொடுத்தல்.

அருமையுட னிவைதுகிக்கக் கேட்டு மகத
ஹாசம்செய் தொருகையிற் செ ங்கழுநீர்ப் பூவும்
ஒருகையிலே கைங்கியிலும் தூய செம்பொன்
உடுக்கையும்செம் மலர்பணிபூண் டங்க யற்கண்
திருநிறைந்து மூவயதுக் கனனி யாகச்
சிறந்துவெளி வந்திலங்கு மண்ட டத்தில்
அருளிஎன் கண் டிறைஞ்சும்வித்யா வதியைப்பார்த்தென்
அம்மாரீ வேண்டுவதே தறைகென் றானே.

சேல்விழிவினம்பவித்தி யாவதிபணிந்தெனக்குள் சேவடியிலன்பு நிக்
கொடுகாரும், — சீரருள்சிறந்தளிக்க வேணுமெனவிண்ணுமற்ற தேவை யை
மொழிந்துகைக்கொள் எனஒது, — ஆவலுடனிறுதித்த கோலமுட னென்
தனக்குன் ஆடலதுகண்டுவக்க மனமீதில், — ஆசைபெனவுருதிருத்த மாயடி
பணிந்திரக்க ஆகவென்வுள்ளுவந்து புலிமீது — பூவலர்புகழந்துயர்த்த மீன
வனெனும்செழித்த பூபதிமணந்திருக்க வருவாய்ப் — போதிவுரு வம்சிறக்க
வேவருவமென்றுபெற்ற புரணிமகிழ்ந்துரைக்க மகிழ்வானுள் — மாவலரே
சிறந்தையுற்ற கோதைவிடுமன்றியித்தை மா லுட னிசைந்துரைப்பர் அறிவோ
ரும் — மாதனம்வளர்ந்துபுத்தர் ஆயுளும்நிறைந்திகத்தில வாழ்சி வ புரம் கி
டைத்து மகிழ்வாரே.

————— < * > —————

ஆக விருத்தம் கக. சந்தம் க கீர்த்தனை எ திபதை க
நான்காவது தடாதகைப்பிராட்டியார் திருஅவதாரப்படலம்.

முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசோமசுந்தரேச்வரர்திருவடிகளே துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது,

திருமணப்படலம்.

—கரு—

அவதாரிகை—விருத்தம்.

தரும்புகழ் வழுதி செல்வத் தடாகப் பிராட்டி விர்தப்
பெரும்புவி முழுதும் காத்த பெருமையை யுரைத்தே னிப்பால்
திரும்பவும் மாதை யீசன் திருக்கலியாணம் செய்து
விரும்பியிவ் வுலகை யாண்ட வித்தினிற் சிலசொல்ல வேனே.

சாவேரிராகம் ஆதிதானம்.

பல்லவி.

கேளும் முனிவர்களே சிவகதையைக் கேளும் முனிவர்களே

கேளும் அரசுசெய்த டாதகை செம்பொற் றுனில்
சூழும் மன்னர்தொழச்செங் கோல்முறை செய்யும் ளாளில் கேளும்
சரணங்கள்.

■ படியிலாக் ஞாசக்கிரமா கியரவி	ஒளிபெய்ய	
பாவமா கியகலி யிருள்பறந்	திடத்துயர்	
குடையாகி யதவள மதிதண்ணி	முலைச்செய்யக்	
கூறும் மனுஷெறியால புரக்கும்கா	ஞாலகூய்யக்	கேளும்
உநாரும் கண்ணிப்பருவம் முதிர்ந்து	குதியுண்டாக	
காளொரு வண்ணமும் பெழுதோர்மே	னியுமாக	
கூடெறி ரவிருளை வெள்ளை	நிறமதாகக்	
கொண்ட கருங்குழலும் வண்டினத் துக்கொப்பாகக்		கேளும்
கூவாலைப் பருவம்கீங்கிச் சிற்றிடை	யுமினைக்க	
மார்பில் தனக்களிது மாப்புக்கொண் டினைக்கச்		
சேலைப் பொருவும்விழி செவியிவ்வு	சல்வினைக்கத்	
திருக்கலி யாணம்செய்யும் பருவம்வந் துமுனைக்கக்		கேளும்

டாதகைப் பிராட்டியார் கிக்குவினையம்செய்தல்.
விருத்தம்.

கண்ணிவிர்தப் படியிருக்கும் பருவம் கண்டு
காலம்செய் வதுகோலம் செய்யு மாவென்
நிர்நிலம்சொல் லியபடியே திருக்கல் யாணம்
இன்னமும்செய் திடவினையே யென்றாக் தெண்ணி
தன்னிதயத் திரக்கமுற்றுத் தாயு ரைக்கத்
தடாதகைப்பி ராட்டியதை யுணர்ந்து பெற்ற
அன்னையரே வருந்திடலீர் ஆங்கா லாமென்
தமறந்திடடாள் உலகமெங்கும் நிறைந்திட் டாளே

இதுவுமது.

அன்னகாஞ் சனமாலை மனத்தைத் தேற்றி
அங்கிருந்தி அஷ்டதிக்கும் உலகம் யாவும்
தன்னுடைய கொடிநாட்டி மீளவென்றே
தடாதகைகூர யகிசென்ற ளவற்றை மாடி
மன்னவரும் அமைச்சர்களும் பிரரும் சூழ
வீணந்தடுத்தார் புரவிகளை வலவன் தூண்டத்
தென்னர்குலம் விளங்கவெற்றிச் சங்கம் ஆர்ப்பத்
தேறினாள் கொடிஞ்சித்தேர் ஏறினாளே

கரதகாமக்கிரியை சாப்பு

பல்லவி.

விசயத்தைக்குறித்தாள் இந்திராதியர் விருதெல்லாம்பறித்தாள்

அநுபல்லவி.

விசயத்து டனையெட்டுத் திசையும்த னதாநட்டு
மீனக்கொடிவிளங்கத் தானைப்ப டையிலங்க
விசைகொண்ட பரிநாறு பூண்டா தத்திலேறி
மேருவைச் சுற்றிமெய்க்கும் சூரியன் போலேதிக்கு

விசய

சரணங்கள்

க பேரித டாரிமல்	லாரிஉடுக்குமொந்தை
பெருகும்சின் னம்எக்காளம்	வருகா கெசமேளம்
வீரசங் கம்முதலாப்	பதினெட்டு வாத்தியமும்
மேகத்தி லும்அதிகம்	ஆகத்தொ ளிஎழும்ப
விரைந்தெங்கும் அடிக்க மகரக்கொடி	பரிந்தங்கு பிடிக்க வரிபாந்த
காரிகை யார்தங்கள்	விழிபோலே ளைக்கின்ற
கண்பூட்டி பதனாவும்	பரிசைவா ளும்சூலமும்
சூரிமுத லாகிய	பதினெட்டா யுதங்களும்
தொடுத்தப்பெண்டெய் உம்போலடுத்திரத்தத்திலேறிச்	
சுற்றிலும்துலங்கத் தானுமவர்கள் மத்தியில்விளங்க வண்டில்களிற்தப்	
பாரைவ கிர்த்துபிலத்	துவாரத்தெய் லையடைக்கப்
பரந்தகொடுங்கையாலே	விரிந்ததிசையுடைக்க
நேருமம் பரபகங்கை	நீர்முழு துத்துடைக்க
செடியசா ரிசுற்றும	கொடிகளால் சிகரங்கள்
நீமும்பொற் மேரும அதனைச்சுற்றி	ஒமும்பொற் மேரும நெருங்கிச்சூழ
போரிஸி ருப்புலக்கை	ஏந்தி யமனைப்போலே
புரிந்துமும் மதநீரைச்	சொரிந்துகொம் புகளாலே
காரைவ யிற்றைக்கீறி	நீரைக்குடிக்கவாயைக்
காட்டிவ நுதலபோலே	நீட்டிம்த டக்கையானே
தருமலை போலும் அளவிறந்த	பெருமலை போலும் வரயோகியர்
நீரழு டன்வாயுபைத்	தம்பித்து ளத்தைவசம்

செய்துநினைத்தவிடம்	செல்லும்மனத்துக்கொப்ப
ஆருமைக் கதியுடன்	கடையுக் முடவில்பார்
ஆளவரும்புரவி	போலனே கம்பரிகள்
அணி கொண்டு சொலிக்க காலில்	மணிகல்லென் றெலிக்க எழும்பிரசண்ட
மாருதத் திலும்வேக	மாகநடப்போர்காலன்
வந்தாலும் முதுகிட்டு	டைத்தோடச் செய்துமீள்வர்
வீரமிரும்அரவின்	பல்லின்வி ஷத்தினிலும்
மீளாவி ஷத்தைச்சிந்தும்	வேலாளர் களும்சூழ

விஜயத்தை

எண்ணவ ரியசது	ரங்கப்ப டைகளாலே
இருநிலத் தைமறைக்கக்	கொடிவெண்கு டைகளாலே
விண்ணை மறைக்கவெழும்	தூளிக திரவன்மன்
விழியை மறைக்கமிக்க	ஒலியாலே கடலோசை
வீறையும் மறைக்க நிரைநிரையா	ஆறெங்கும் நிறைக்கத் தேரொலி
நண்ணும் கதிகளுடன்	செவிலும் பரியொலியும்
நாடும் களிறெலியும்	வீரர் பிறிறெலியும்
கண்ணகன் றெலிசெய்யும்	வீர மணிகள் காலில்
கட்டிம் சேவகர்தோளில்	தட்டிம் கனவொலியும்
கண்டண்டம் பிளக்க மிகுத்தவோசை	சென்மெங்கும் அளக்க பரித்தெழுந்த
நுண்ணிய துகளாலே	தினகரன் மறைபட
கோக்க அரியவிருள்	ஆக்கமும் நிறைபடத்
தண்ணில வொளிர்ப்புத்துக்	குடைபின்சோ தியும்முடி
தரித்தமன னரணியில்	பரித்தவஜ் ரவொளியும்
தனிரில வெறிக்க அதனாலெங்கும்	பகலெனக்குறிக்க தேர் அணிகள்
பண்ணும்கப் பல்களாகப்	பரிகள் அலைகளாக
பலமுரசொலியாகப்	படைகள்மீன் களாக
வெண்ணுரை கவரியாத்	ததும்பவரும் யானைகள்
மேகநி ரைகளாக	ஏகும்க டைப்போலே
விசைகொண்டு நடக்க நடந்தெட்டுத்	திசையெங்கும் மடக்களழில்மிகுத்த
பெண்ணினம் கள்திரண்டு	வெண்கவ ரிகள்வீசப்
பெருகும்வே தியர்புகழந்	தாசியொ ருபால்பேச
பண்ணுட் னேயமுத	கீதமொ ருபுறத்தில்
பாடச்செ விக்கினிமை	கூடவொ ருபுறத்தில்
பாவலர் துதிக்க முடிபுனைந்த	காவலர் மதிக்க என்னசொல்லுவேன்
திண்ணமு டையமீனக்	கொடியும் புலிக்கொடியும்
செம்பொன் தனுக்கொடியும்	கும்பலா கவேசுந்ற
வண்ணமு டனேபசுந்	கழைநிகர் தோளில்நிம்ப
மாலைய ணிந்துதேரின்	மேலேயி ருந்துதிக்கு

விஜயத்தை

வேதம்ப லமுகம்கொண்
மின்னே எனதுகுல

டேத்தியும்அறியாத
மன்னன் மகளாய்வையம்

நீதிமுறைசெலுத்தி மாசகம்றுதல்போலே
 நீயெனதுமுகத்து மாசகம்மெனத்திந்தன்
 நீழற்றுதல்போலும் கவிகைசுற்றும் தழைக்கமென்மேலும் அமைச்சியலை
 ஓதியுணர்ந்துதெளித் துரைக்கும்சுமதிமந்திரி
 ஒண்டொடி ரதத்துடன் தன்தேர்நடத்தும்மந்திரி
 சேதியுரைத்துச்சது ரங்கப்படைகள்செல்லச்
 செங்கைப்பி ரம்புகொண்டு நங்கைகுறிப்பறிந்து
 சேவகம்செலுத்த ஆயுதத்துடன் நால்விதம்வருத்தபலசேனைக்கும்
 ஸூதலம்என்கும்தனனைப போலேசெலவதுன்றிப்
 புரந்தரன் இருக்கும்பொன னுலகம்முதலாகிய
 மாதிரம் களிவம்பின் மற்றிடங் களும்செல்ல
 வலிமையளித்துப்பல பலமன்னர் திருவைத்தன்
 வசம்செய்யநடந்தான் நடந்துவட திசையின்மேல் தொடர்ந்தாள்வலிடத்துள்
 மாதங்கபதிமுத லான அரசர்களின்
 வலியை அடக்கிவென்று மதயானைகள்பரிகள்
 கோதில்லா இரதங்கள் மாதர்முதலவர்கள்
 கொடுத்துத்தி றைப்பொருளும் கொடுத்து வணங்கவாங்கிக்
 கொண்டகமகிழ்ந்தாள் எண்டுகைதோறும் வென்றிட நினைந்தாள் தேரைவலவ
 னோதநீரிலகப்பலேத் துண்ம்கால எனத்துண்ட
 உம்பர் உலகில்சென்று வெம்போர் வினைக்கப்பரு
 கூதனை அமர்க்கஞ்சித் தும்பைமாலைபுடனே
 கொண்டபுவலியும் விண்டொரு வருடனும்
 கூடாமல முடுக்கி அமரரைபின நாடாமல் அடக்கி விண்ணுலகுள்ள
 மாதர்களையும்வெள்ளை வாரணத்தையும்பரி
 மாவையும் நலநதரும் கோவையும் ஓரைந்து
 பாதபங்களையும்சந் தாமணி யையும்கையில்
 பற்றிக்கொண்டதுபோலே மற்றத்திசையும்வெல்ல
 விஜயத்தை

பிராட்டியார் கைலைமலையை முற்றுகைசெய்ததல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதம் பொன்னுலகம் ஜயித்த பினமற்
 மெற்குமுள திசையுளகா வலர்தாளாணமை
 சிந்தஅமர் செய்துவெற்றி மாலை சூழத்
 இறைகொண்ட தடாதகைப்பி ராட்டி பின்னும்
 முகதியுயர் கனகமலை தனைவனைத்து
 முப்புரம்சுட்டவணர்வலி அடக்கும் நீல
 கந்தரன்வாழ் கயிலையில்சென் றமர்பொருத்தக்
 கருதினான் சேனையுடன பொருதினானே.

இப்பதை—காம்போதி, சாப்பு.

■ வெள்ளிமலையைக்குறித்துத்தடாதகை வெற்றிப்பரித்தேரில்வறினான் வெகு
 முள்ளர் திரண்டு கடலினுமிக்க வயங்கொலிகொண்டெதிர் கூறினார்

உ. பேரிடபக முதலானதுரியம் பேரொலிசெயமனம் கடுத்தார் இந்தப் பாரினிலுழிகள் தோறும்விளங்கும் பருப்பதம்தன்னைவந் தடுத்தார் (சென்று

கூ. சேர்ந்தன்கொருமலை யோடெதிர்தாக்கும்செழுமலைக்கூட்டங்கள் போலே பாய்ந்துபொருது மதவாரணங்களும் பாரித்துக்கர்ச்சிக்க மேலே

சு. மீமத்தருங்கணையூட்டும்வில்லாளிகள் மேகத்திடிபோலார்ப்பரித்தார் தூய மாமலைக்காவலர் கண்டோடியிந்த வகையெல்லாமுந்திக்குச் சரித்தார்

■ நந்தியறித்தேனத்தேடக்கிடையாத நாதனுக்கம்மொழி தொடுத்தார் சாமி தந்தமொழிப்படித் தாளேபூதகணம் தங்களைச்சண்டைக்கு விடுத்தார்

■ ருன்றிமணியெனக் கண்களில்திப்பொறி கொப்புளிக்கச்சென்றதிவொர் கூற் கண்டுமொழியான் பெருஞ்சேனைமீது கடலும்கடலும்போல் அடுவார்

■ ஆலத்துடனே வடவானலும்போல் அடுத்திருசேனையும் சிறினர் ஊழிக் காலைத்தெழுந்து வரும்கடலென்னக் களம்தனில்கர்ச்சித்து மீறினர்

அ ருலம்மழுப்படை வாள்களழுக்கடை தோமரம்நேமிகள் தண்டம் பிண்டி பாலமுதற்படை வீசிக்கொண்டேசண்டை பண்ணத்தொடுத்தாருத் தண்டம்

■ ஏந்தும்படையுமெறியும்படையும்பின் எய்யும்படைமுதலெடுத்து கொண்டு சேர்ந்தொருவர்க்கொரு வர்விடுக்கும்படை செந்நிறப்புண்ணிரில் அடுத்து

■ பட்டுப்பிழைக்கின்ற னவும்றுழைந்து பறிகின்றனவுமெய் நோக மிக முட்டிமுறிசின்ற னவும்ஒப்பாகும் முயன்றார்வினைப்போக மாக

■ ஈசனைக்கண்டு தரிசிக்கவந்தாந் கிமையோர் கள்வாகனம் நிறையச் சிறை வீசியஅன்னம் கருடப்புள்ளாதி வெருவிப்பறந்தோடி மறைய

கஉ. மீளும்விமானம்மிருகங்கள்வீழ்ந்தனமேலும்படைகள்சென்றடிக்கப் பத்ர காளிமுன்னுண்டது போலிரத்தம்மக்கித் காலந்தன்வாகனம் துடிக்க

ககூ. போகமும்வீடும் தருகின்றதேவனைப் போற்றிவித்யாதார் காட வந்து பாருமொழியா ளமார்க்கஞ்சிவெரோரு பாதையைக்கூடிக்கொண் டோட ினும்

கசு. நிற்கப்படையைவிடுக்கவதற்கெதிர் செங்கதிரோன்படைஏற்றினார் பின் அங்கிப்படையைத் தொடுக்கப்பெறும்வரு னுஸ்திரத்தாலதை மாற்றினார்

கரு. நாரசிக்கப்படை போடச்சரப நறும்படையாலதைத் தாக்கினார் சண்ட மாருதவெம்படை வீசிடநாக வடிக்கணைவிட்டதை நீக்கினார்

ககூ. இப்படிச்சண்டை புரிபவர்தங்களி லேகந்திக்கன்பர்கள்தோற்றின ரவர் கைப்படைதூள்படச் செய்துதடாதகைக் கன்னிகணைமாரி தூற்றினார்

கஎ. செங்கைப்படையற்ற பூதகணத்தார் சிலைஎடுத்தேளநிற் தார்த்தார் வீர மங்கைபொய்யுள்ளத்தோர்செய்யுந்தவம்போலமாயவஜ்ஜுவேலைத் தூர்த்தான்

துண்டங்களாகத் துணிபட்டுடலங்கள் சோர்ந்துவிழுந்தன்கேவாழ்நா ரம்மை தண்டத்தினுலங்கே சிந்தவர்தங்களைத் தாக்கவும்சாம்பிப்பின் ஓடினார்

■ ஆயுதமற்றபி மானமுமற்றணி மாலையுமற்றோடு வாரும் சென்று பாயும்புலியைக்கண் டஞ்சுமான்கள்போல் பயம்பிடித்துச்சாடு வாரும்

உ.யி. இந்தவிதம்நா லு வாசலிலும்போ ரினைத்துக்கணநாதர் முறித்தார் அதை நந்தியறித்தோடிச் சொல்லக்கவிலாச நாதனுமவ்வகை அறிந்தான்

பிராட்டிபார் சதாசிவருபத்தைத் தரிசித்தல்

விருத்தம்.

தேவதே வனும்அறிந்து மந்த ஹாசம்
செய்திடபம் தனிலேறிப் படைகைக் கொண்டு
மேவரிய அமார்க்களம்வந் தடுத்துப் பூத
வீரர்களைச் செயித்துவெற்றி மாலை சூடி
சேவகம்கொண் டெவர்வரினும் செயிப்போம் என்றோர்
சிங்கத்தின் பேடெனவே நிற்கும் ஆதி
தேவிநிரு உருவமும்வீ ரமும்பார்த் தன்பு
தேக்கிடுமுன் தாயும்எதிர் நோக்கி னாளே.
பரசுராகம் ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

ஸதா சிவ ஸ்வரு பத்தைக் கண்ணால் கண்டாள் கன்னி
தடா தகைப் பிராட் டி.வி ஜயம் கொண்டாள்
அதுபல்லவி.

பிதாமகனும் கேசவனும்வி புதாரும்இந்தி ரனும்முனிவரும்
ஸதாகாலமும் தேடரியசுச் சிதாநந்த பூர்ணசாம்ப ஸதாசிவ
சரணங்கள்.

க சோதிவார்கழல் பாதமும்புலித் தோலு டையும் தூயவி
பூதியணிந்த மெய்யும்கங்கைவ ளர்ச டையும்
காதில்குழையும் பரசுதரித்த கரமும்ரீசைத் தரமும்தன்மிசை
யேதிரும்பிய விழியும்தன்வலப் பாதியாகிய ஆதிசாம்ப ஸதாசிவ
உ கண்டொருமுலை மறையுமெல்லையி லொருக் காலே நாணம்
கொண்டுதுவண்டு வரைந்திடும்கூங் கொம்பு போலே
பண்டன்பணுக வேமலர்க்குழற் பாரமும்பிடர் தாழ்ச்சேல்விழி ஸதா
ரண்மொழியின்புறத்தைப்பார்க்கவிந் நிலத்தைக்கிளைத்துமின்னைப்போனினு
நு முந்தவேள்வியில் வந்தருள்செய்தா காச வாணி சொன்னது
மந்திரிஆகும் சுமதிஎன்பவன் நெஞ்சில் தோணி
சுந்தரிஉன்னை மணம்செய்யத்தரும் சுவாமிஎன்றடி பணிந்துமொழிய
அந்தமொழியே செவிக்கறதாக அருந்திஆனந்தம் பொருந்திச்சாம்ப ஸதா

சேலைநிகர் விழியன்னை நிற்க என்று
திக்குகளை வெலக்கருதி யெழுந்தாய் அன்றே
ஆலவா யினைவிட்டுள் பின்னே நாமும்
அடுத்தவந்தோம் எனவையன் அருளிப் பின்னும்
ஓலமறை புதல்நாளை யிந்து வாரத்
தோரைநலம் தொட்டுவரு கின்ற நாளில்
மாலைமுடி மணம்செய்ய வருவோம் உள்ள
வாமென்றார் நின்னகர்க்குச் சேரென் றுரே.

மதுரைநகர் அலங்கரித்தல்

விருத்தம்.

கங்கைவே னியன்விடைபெற் றவனமேல் அன்பும்
கருத்தையும்வைத் தணிதேர்மேல் கொண்டெ முந்து
புங்கமதி குலம்விளக்கும் கன்னி கூடல்
புரத்திலன்னை மகிழ்ந்திடமா ளிகைபுகுந தாள்
மங்கலவே! லைகளெழுதி யரசர்க் கெல்லாம்
மத்திரிமா ரனுப்பினகர் அலங்க ரிக்க
அங்கமிக்கும் மணமுரசம் யானை பின்மேல
அமைத்தடிக்கச செய்தெவர்க்கும் அறிவித் தாரே.

திபதை—மத்தியமாவதி, சாப்பு.

- மங்கலபேரிகை அறைந்தார் புலமாந்தரும்சுநதோஷம் நிறைந்தார்
தின்கட்சுபிலனைப் பணித்தார் நகர்சிற்காரம்செய்திடத் துணித்தார்
- ஆடவர்மாதர்மென மேலே உலகன்னைமணத்துக்கள பாலே
தோடணிகைவளை மாலை சிந்தத்தோனாமல்செய்துவார் வேலை
- என்றைக்குக்கலயாணம் என்பார் நாளை இந்துவாரத்தினம் என்பார்
அன்றைக்கின்றறுமாள என்பார் யுகம்ஆறுகளைநேமே என்பார்
- மங்கைதிருமணம் காணவே தம்வலத்தோள் துடித்ததென் றுணவே
செங்கைதழுவித் திகழுவார் சும்பல சேர்ந்துமகிழ்ந்து புகழுவார்
- மாளிகைவெண்சதை பூசுவார் அதின் வாலொளிகண்டுகண கூசுவார்
கோளிலாச்சித்திரம் எழுதுவார் திண்ணை குவருமங்கொண்டு மெழுகுவார்
- சுற்றிலும்பாலிகை விம்பமும் தளிர் தோயும்நீர்பூரண சும்பமும்
வைத்துயர்வேதிகை அமைத்தார் பல மகரதேரணவகள் சமைத்தார்
எ நீரும்பொற்றாண்களை நாட்டினார் வீதி மெட்டும்நடைபந்த லீட்டினார்
பாளைகழுநு திரட்டினார் வாழைப் பைங்கரும்பும்கூடக் கட்டினார்
அருளியன்போலொளி நீடி எங்கும் சோபிக்கும்கண்ணாடி கோடி
நேருக்குமேராக மாட்டினார் எங்கும் நீண்டகொடிகளை நாட்டினார்
- பாவைத்தீபங்களுண் டாக்கினார் கெடும்பந்தலெங்கும்மா லை தூக்கினார்
பூவும்பனிநீரும் இறைத்தார் பொன் பொரியும்சுண்ணமும் நிறைத்தார்
- ஆவணவீதிபி தென்னவே மணி ஆரம்பொன்மாலைகளை மின்னவே
காவணமீத உலக ரித்தார் ரத்தினக் கம்பளமெங்கெங்கும் விரித்தார்
- கக தேரில்புரவிகள் பூட்டினார் கதி சேரும்பரிக்கணி சூட்டினார்
வாசனங்கட்கழை காற்றினார் மணி மங்கலத்தீபங்கள் ஏற்றினார் [வார்
- கட முன்புள்ள நலகையைத் தள்ளுவார் பெண்கள் முற்றும்புதிதாகக் கொள்ளு
பண்புள்ளகுங்குமம் குழைத்தார் தன பாரம்மறைபட இழைத்தார்
- கட சந்தனம்பூசி உலாத்துவார் வாசனை தங்கும்சுவைகள் சேர்த்துவார்
சுந்தரக்கண்ணாடி நோக்குவார் மைசதர் தோயும்பரவசம் ஆக்குவார்
- வேலவிழிக்கஞ்சனம் திட்டெவார் மைநதர் மேலேஉரத்திடை நாட்டுவார்
தாள்களிலசெம்பஞ் சிறுத்துவார் மணித் தண்டைசதங்கை திருத்துவார்

கருதையல்லாந் லாந் கூடுவார் இடை தன்னிடக் கள்ளுண்டு வாடுவார்
செய்யருயில்போலே மொழிவார் பலர் சேர்ந்துருவைகள் பொழிவார்
கன அன்னங்கன்போலவே செல்லுவார் வீணை ஆதியாம்காணத்தில வெல்லுவார்
கன்னி அரகடி தொழுவார் திருக் கல்லியாணமெய்ப்புள செழுவார்
கள அத்தமுடன் வீணை மீட்டுவார் கேட் டதற்குத்தியாகம்பா ராட்டுவார்
சிற்தமகிழக்கொண்டேற்பார் நறும் தேனையருந்திட வாய்ப்பார் [ஆம்
க அ வ ரு சை யு ட ன் ம ன ன ன் பெண்களும் துய்ய மாமறையோர் குலப் பெண்க
காஞ்சனையைக்கண்டு மதித்தார் உடன் கன்னிமணத்திறம் துதித்தார்
க கூ பொன்னின்ருடங்களை எடுத்து நறும் பூமாலை சுற்றிலும் தொடுத்து
மன்னும்புகளின் சுழற்ற சந்திர வட்டமணிக்குடை நிழற்ற
உய புன்கமிகும் கங்கை ஆறும் துய்ய பொன்னிமுதற்றுறை தோறும்
மங்கலவாத்தியம் பெருக தீர்த்தம் வாரணமேலகொண்டு வருக
உக வீட்டுக்குவீடுகல் யாணம் போலே வேண்டும்பணிகளைப் பூண
ஈட்டும்மறையவர் அருந்த மென்னும்சுவை அன்னம் பொருந்த
உஉ செய்யமணத்தில் இனங்குவார் அதி திக்கெதிர்நோக்கி வணங்குவார்
மெய்யடியார்களைப் பூசிப்பார் மது விதிமுறைதூலை வாசிப்பார்

கல்பாணமண்டபம் அலங்கரித்தல்.

கன்னிபுரம் தன்னையிவ்வா றலங்க ரிக்கக்
கடிமணமாப பிளைஞ்ஞமண மகட்டும் வேறு
பன்னவினை யில்லையென்று லிவர்க்கு வேடகப்
பண்புறுயிற் நகர்க்குணையெவ் வுலகத் துண்டாம்
இந்நகரில் வணம்செய்ய அதன்முன் அனைந்
கினியமண மண்டபமும் இனசக்க வெண்ணித்
துன்னும்நிலைத் தேர்கள்வா னளவும் நாட்டிச்
சுபம்செய்வார் மிகுந்தொளிரவை பவம்செய் வாரே.

கேதாரகவுளை ஆதி.

பல்லவி.

சிக்காரம் செய்தானே சுமதி கல்யாணமண்டபம்
சிக்காரம் செய்தானே சுமதி

அநுபல்லவி.

கங்காதாளுக்கும் தடாதகைப் பிராட்டிக்கும்
காணவரியதிரும் கல்லியாணம் தனைச்செய்ய சிக்காரம்
சாணங்கள்.

க பாரும்பனிக் காண்க எரிநபா லும்பொருந்தப்பொற் படிசூழ்மீலத்தி னாலே
ஏறும்கேசரிகளை நிறுத்தி நவமணிவைத் திழைத்திண்ணையும்செய்திப் பாலை
சேரும்புறத்தி லுள்ளோர் மெய்நிழல்சிரம்போலே திகழ்பபுகழ்மணி யாலே
ஆரும்சுவரைஎட்டுத் திடையிச்சாளாம்பச்சை யாலேநிருயித்தொருக் காலே

நேரும்பவளத்தாலே ஆயிரம்கால் நாட்டி
 நீலப்போதிகைவைத்துச் செம்பொன்உத்திரம் பூட்டி
 சாரும்பதுமராகத் தாஸ்துலாங்களைச் சூட்டி
 சந்திரகாந்தக்கல்லாலே மாடங்களைச்செய் திட்டி சிங்காரம்

ஆணரித்திலங்களைக் கோத்துப்பாளைகளாக அணிந்துநாறுபக்கமும் தொங்க
 தோணும்மரகதரத் தினங்களாலேபசிய துளிரும்இலைகளும்வி னங்க
 பூணும்பரவாளத்தினல் செய்துருலைகுலையாய்ப் பொருந்தும்பழங்களுந் துலங்க
 காணும்வெள்ளியினுலே கோழரையுடன்செய்த கமுகமரங்களும்இ ணங்க

நீணிதத்துப்பினுலே செம்மலரும்தொ தெது
 நெடியபச்சிலைகளை மரகத்தத்தா ல்அ மைத்து
 மாணும்களகத்தாலே பழக்குலைகளும் வைத்து
 வாழைமரங்கள்ஒளி துலங்கிடநிறு வித்து சிங்காரம்

நு பைத்தசண்பகமும்பா திரியும்குருக்கத்தியும் பலபலதருவுடன் கூட
 சுற்றுமவரிசையாக வளர்த்ததில்மதுகரம் சூழ்நதகீம்கனித்திசை பாட
 மற்றுமதுமணத்தைக்கவர்த்துகொண்டுசா ளரவாயில்தோ றும்தவழ்த்துநாட
 தித்திக்கின்றமதுவின்றுளிகளையினம்தென்றல் தெளிக்கின்றபூந்தோட்டம்நீட

ஒற்றுமையாகவே வேதிகையுமு யர்ந்த
 ஒமகுண்டமும்பாக சாலையுடனி சைந்த
 முற்றுமேகலையும்சி வாகமத்திஸ் மொழிந்த
 முறைமையினுலேசெய் தமைத்துமிகச் செறந்த சிங்கார

மாசகன்றிமேஅல்டமங்கலங்களைச்சித்ர வகையாலேற்படுத்திப்பின்வாய்த்து
 வாசயிக்கும்சுந்தனம் கஸ்தூரியும்கும்கும மலரும்பனிநீருடன் சேர்த்து
 நேசமுறவேகுழும் பாக்கியக்குழும்பாலே நிலத்தைமெழுகிவிண்ணில் ஆர்த்து
 வீசியுலவுகின்ற சூர்யமண்டலம்நாண விளங்கும்நாகரத்தங்கள் ஏர்த்து

காசலவும்திப்பங்கள் இருபுறமும்ப கட்டி
 கையிலேநதிப்பிரதிமை நித்பவிருள்வி ரட்டி
 தேசலவும்உடுக்கள் போல்பன்மணிக ளொட்டி
 செய்திலங்கியகம்ப லங்களைமேலே கட்டி சிங்கார

பேராசிரியம்.

திருமணிக் கோயிலே யமைத்துமுன் வான்றொடத் திசைகள்மறை யப்பந்தனா
 சிறப்புடன் செய்துபொற் பாலிகையி லேமுனை தெளித்தயன் முதல்வா னவர்
 சேர்ந்திருக் கக்கம்ப ளம்விளித் ததனுளே திருத்தவி சிருத்தி வளரும்
 செழுமதிச் சடையனடி யாருக்கு மாசனம் செய்துவைத் ததன்மத் தியில்
 தருவைத்து மீன்றவயி ரத்தா லியன்றகே சரிகளின் பிடரி யின்மேல்
 சாதகும் பப்பலகை வைத்ததில் துகிரினால் சதூரக் குடத்துண் களும்
 தன்கொள் பளிக்குத்தி ரங்களும் பவளம் தனூல்கொடுங் கைக ளுமேலே
 தங்கும்நில மூன்றாக வேவிமா னம்சிற்ப சாஸ்தரமுறை செய்த தற்குள்
 பெருமைதரு மாறங்க மும்கால்க ளாகியும் பிரணவமா சனமாகியும்
 பேசரிய நான்மறைகள் முத்துவட மாகியும் பிறையணிப் பரம சிவனெம்
 பிராட்டியொடு வீற்றிருந் திடுவதற் காகவிப் பிரகாரம் வடிவெடுத்துப்
 பிறங்குவதுபோல்மணியிழைத்தபொற் மலிசனைப் பெட்டமுச் செய்துமேலும்

கருதரிய அமுதமுட னுண்டியை வகைகளும் காமதே னுக்கொடுக்கக்
கற்பக விருகுகங்கள் பீதாம்ப ரங்களும் கனகபூ ஷணமும் அருளக்
கதிர்கொள்சின் தாமணி நினைத்தது கொடுத்திடக் கண்டிந்த வண்ணம் ஒங்கக்
கண்ணதா யிரவனக் கீரணம் பழிக்க-ஹ காரம்செய் தான்சு மதியே.

கல்பாணம் காணப்பலதேச மன்னர் வருதல்.

விருத்தம்.

திருநகரைப் பலபலசின் காரம் செய்தார்
தென்னன்மகள் திருக்கலியா ணத்தி னேலை
வருகமகிழ்ந் தரசரெதிர் வணங்கித் தங்கள்
மலர்க்கரத்தி லேந்திமணி முடிமேல் வைத்துப்
பொருவருவா சுகமறிந்து கொணர்ந்த வர்க்குப்
பூஷணமும் பொற்றுதிலும் கொடுத்து வெல்லத்
கருமைதரும் படைகளுடன் பாதை மேற்கொண்
டாடினார் மதுரைவந்து கூடி னாரே.

தோடிநாகம், சாப்புதாளம்

பல்லவி.

மன்னர் மகிழ்ந்துவர் தாரேதடாதகை அனனை திருமணம் காணவே

அதுபல்லவி

கன்னிதடாதகை தன்னைமணம்செய்யக் கைலாசநாதர் வருவதுகண்டிய்ய [டி
சென்னியின்மீதும லர்க்கைகுவித்தெங்கும் சோழச்சோழி நேரடிக்கொண்டா

சரணங்கள்

க கல்லியாணர் கோசலர் வனகாளர்	சோனகர்
காந்தாரர் கொங்கணர் ஓடடிபா	சீனகர்
கொல்லர் மகநர் குகுதர்வை	தர்பபர்
குலிங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர்	எனத்திகழ மன்னர்
உ குச்சரர் மாளவர் சாளவர்	ஆரியர்
கொங்கர் குருநாடர் கேகயர்	நேரிடர்
மச்சரர் சிங்களர் பாஞ்சாலர்	வங்கர்
மராடர் விராட்கர் ணுடரொ	பெருமூடி மன்னர்
ந கன்னோசி நாடர் பவுளகர்	பலலவர்
காம்போசர் சாவகர் பப்பரர்	விலலவர்
மன்னர் முதலைப்பத் தாறுதேசத்	தோரும்
மங்கலம்சொல்லிக்கொண் டெங்கும் நின்றநிட	மன்னர்

எல்லாஉலகத்தாரும்கைலைக்குச் சேர்ந் துவருதல்.

விருத்தம்.

பலதேச மன்னர்களும் சேனை சூழப்
பார்மீதில் சமுத்திரம்போல் பரவத் தங்கள்
தலவளங்கொண் டாலவாய்க் கெய்திச சிங்கா
தனத்திருக்கும் தேவியடி தாழ்ந்தங் கங்கம்

மலமிருந்த தமதிடம்சென் திருந்தார் அவ்வுர்
நாளிலத்தைந் திடப்பொருளும் நிரம்பி மிக்க
பொலிவுபெற்று விளங்கினதால் இனியெம் மையன்
புதுமணம்செய் திடவருமற் புதம்சொல் வேனே.

இதுவுமது.

சங்கரன்போர்க் களமகன்று கைலை சேர்ந்து
தலைமைபெறும் நந்திசர்க் கருளும் வண்ணம்
செங்கண்மால் அயன்மகவான் முதலா யுள்ள
தேவர்களை வரக்கருதி அவர்நாட் டுக்கு
சங்குகன்னன் முதலாம்பா ரிடவீ ரானைத்
தான்விடுக்க வரும்சோம வார நாள்தம்
மங்கைபா கன்மணமென் றுரைப்ப அன்பு
மனம்கொண்டார் வரத்தேவர் இனம்கொண் டாரே.

மத்தியமாவதி ஆதி:

பல்லலி.

சேர்ந்து வந்தனரே கயிலா சுகிரியைச் சார்ந்து வந்தனரே
அநுபல்லலி

சேர்ந்து மலயத்துவச வேந்தன் மகளைத் தரிபு
ராதகன் மணம்செய்ய வாய்ந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு
சுரணவகள்.

க ஒளும்கா லாக்கினிருத்திர ரும்தச ருத்திரரும்
றுருத்திரரும் அஷ்டவித்தி யேசுவரரும்
பூதவீ ரரும்கண நாதரும் கூஷ்மாண்டரும்
புண்ணியன் குளியனா றுருத்திரரும்
நீதம் உறுமஅஷ்டமூர்த் தியும்ஆட கேசுவரரும்
நீலலோகி தரும்சேஷத்திர பாலகரும்
பாதுகாக் கும்சாஸ்தாவும் ஏகாத் சருத்திரரும்
பகாமலே மகாருத் திரர்முதல் சேர்ந்து

உ மால்அயன இந்நிரன்முதல் ஆனதிக்கதிபரெண்
வசுக்கள் மருத்துவர்கள் இருவோரும்
மேலும்மருத்தெழுவர்ஞரியர்பன்னிருவர்
வெண்சுடர் மதிவுழ் அனைமாரும்
ஏலும்கின்னரர்சித்தர்வித்தியா தரர்இயக்கர்
இமையவர் உரகர்கந் தருவோரும்
சா லும்நிருதரும்பேதாளப்படைகள்முதல்
சமேதரா கமான மேற்கொண்டு சேர்ந்து

ங செய்ய பதஞ்சலி யாக்கீர்பா தமுனிவர்
திகழும் பிருகுவெனறுபேர் உறுமுனியும்
மெய்யை உணரும்சன காதியோ கியர்சுகர்
வேதவி யாசமுனி குறுமுனியும்

வையம் புகழும்வாம தேவர்கா ரதர்முதல்
மாதவம் தனில்நிலை பெறுமூனியும்
பையா வையணியும் துய்யனைத் தேடியின்னம்
பலபல நலமு எனவரும் சேர்த்து

வருஷம் அயனம்பரு வந்திங்கள் பகும்திதி
வாரம்ந கூத்திரம்க ரணம் போகம்
இரவு பகல்பொழுது நாழிஎண் திசையானை
எழுகடல நதிமலை மின்னல் மேகம்
மருவும்பூ தம்புவனம் மந்திரம் னால்கள்தத்து
வம்கலை சுருதிப தமாம்அ எனகம்
சரியையகி ரிபையோக னுனசித் திகள்முதல்
சதாசிவா ஹராஹரா என்று சேர்த்து

ஆயிரம் வாரிதியொன் றாக வருவதுபோல்
ஆயிர மாம்சேனைக் கடல் மேலே
ஆயிரம் செங்கதிரை வீசி எழும்பிவரும்
ஆயிரம் சூர்யனுதித் தது போலே
ஆயிரம் ருத்திரர்கள் துந்துபி அடித்தண்டம்
ஆயிரம் கலங்கிட ஒருக் காலே
ஆயிரம் சதகோடி யோசனை வழிகடந்
தவாளவாள் பவாசிவா என்று சேர்த்து

ஆனை முதல்வாகனம் ஏறி மனைவியுடன்
அரன்உருக் கொண்டெவந்து குதிப்பாரும்
மானயீ தில்அம்பர வழிவந் துடல்புளகம்
மருவ முடியிலசெங்கை பதிப்பாரும்
மாநிலத் தில்மெய்யுற வணங்கி எழுந்துதங்கள்
மனமகிழ்ந் தனபொழுகத் துதிப்பாரும்
ஆனந்தத் தேன்மலையை அளிகள்மொய்த் ததுபோலே
அமோகமா நமோநமோ என்று சேர்த்து

விருத்தம்

வந்தயன்மால் முதலான பேரீவ் வண்ணம்
வரும்போது நந்திரம் படிக்குட் பட்டுச்
சிந்துமணி முடிப்பொடிகள் பறக்கத் தோன்றும்
தினகரமண் டலத்துக்குள் அடங்கும் பூர்ண
சந்திரமண் டலமிலங்கும் வகையே போலத்
தனிவிளங்கும் கயிலைபரன் திருமுன் னாகப்
பந்திபந்தி யாகநின்றுத் தரவின் பேரில்
பணிஇன்றூர் கண்காட்சி அணிஇன றுரே.

பாமசிவனுக்குக் குபேரன்மணக்கோலம்செய்தல்.

விருத்தம்.

கடிவந்து பணிபவரில் சிலர்க்கு வார்த்தை

கடியும்பின் - சிலர்க்கும்ந்த ஹாசம் செய்தும்
 தேடரியு கடாசுமதால் சிலர்க்குப் பார்த்தும்
 சிலர்க்குமுணி முடிஅசைத்தும் இவ்வா றையன்
 நாடரிய கருணையென்னும் வரிசை நலகி
 நயந்தெழுந்தோர் மண்டபத்தில் செனறே ஆங்கோர்
 பீடமிசை இருந்தருளக் குபேரன் அன்பைப்
 பெய்கின்றான் மணக்கோலம் செய்கின் ருனே.

அசாவேரி; சாப்பு.

பல்லவி.

மணவாளக் கோலம்செய் தானே முக்கண் வரதன் மனசுக்கிசைந் தானே
 அதுபல்லவி.

கணம்கொண்ட மறைகளும் மாலயன் முனிவரும்

அரியகை லாச வாசனுக்கு

மணவாள

க பூந்துகில் எடுத்துக்கொய் திடையில் உடுத்திரட்டைப்

பொன்னரை ஞாண்முதல் பூட்டி

வாய்ந்தக ளபம்பூதி திகழ்மெய்க் கணிந்துமுடி

மன்னக்கற் பகமாலை குட்டி

தோய்த்த மதிஇரவி போலே செவியில்வன்னத்

தோடும்ருண் டலங்கனும் சோந்து பளபளென்னக்

காந்தி நிறைந்தமதிக் கணம்கொண் டிசைத்ததென்னக்

கண்டுகை ஒளிரீல கண்டம்தன் னிலேமின்ன

உ மலைஅரு வியைப்போலே மாறிபிடையி லேழுந்துல்

வலம்கொண்டு கிடந்தெழில் ஆட

தலையில் அணித்தமதி ஒழுகும் அமுதமென்னத்

தாளமா லிகைஒளி கீட

அலைதரும் பாற்கடல் மீதினம் கதிர்போலே

ஆரப தக்கம்இருள் அகற்றிட அப்பாலே

வலயம் கேழூர்கள் நாலு புயத்தின்பாலே

வாய்க்கப் புணர் துபல பூஷணங் கள்மென்மேலே மணவாள

க அடுத்தபவித்திரங்கைக் கிசைத்தானைத் தோலரீக்கி

அணிந்துத்தரியமும் இலங்க

உடுத்தகோவணநிமில்ஐந்துதலைநாகம்போல்

ஒளிர்பீதாம்பரம்முன் துலங்க

தெடுத்தாமலைகள் தோளில்சாத்திதுபுரம் தொட்டு

சொற்பதம்கடந்தன்புர்க்கடுத்ததாளினில் இட்டு

எடுத்ததன்பதிசெய்தவப்பவன்வெளிப் பட்ட

தென்றனைவரும்சொல்லிஇசைத்தடியில்கும் பிட்டு மணவாள

ஈசன் மணக்கோலத்துடன் மதுரைநகர்க்கு வருதல்.

விருத்தம்.

மால் அயன்இந் திரன்முதல்தே வர்கள் பலர்க்கும்
மற்றுமுள்ள யாவருக்கும் சுமங்க லத்தைச்
சீலமுடன் வாக்கடைக்கண் அருளும் தேவ
தேவனுமம் கலம்புனைந்தான் போல் மணுளக்
கோலம்இசைந் தமரர்கள்பூ மாரி பெய்யக
குண்டோத ரன்முதுநின் மேல்தான் ஊன்றி
மால்இடப மீதேறி வழிமேல் செல்ல
மதியுற்றான் தென்மதுரைப் பதியுற் றானே.

தோடிதாகம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசன் வெள்ளியங்கிரி வாசன் மலயத்துவச ராசன் பதிக்குவந்தானே
அதுபல்லவி.

வாசம் மருவுக்கம லாச னனும்வைருந்த
வாசனும் தேவருடன் வாசவ னும்துதிக்க

ஈசன்

சரணங்கள்

அந்தரத் தவர்ஐந்து துந்துபி களடிக்க
வந்தபூ தர்இயக்கர் பந்தமி கும்அரக்கர்
தந்தம்விருது நீட விந்தமுலையார் கூட
திந்தியினநடிக்க தாளயி சைந்துவிஞ்சையர் பிடிக்க
உந்தி ஆயிதம் குகைக்குள்மென் மேலே ஒலிக்கும்ஆயிரம்கேசரிபோலே
அந்தமேவுசங்கு கன்னனாயிரம்சி

மந்தசங்கம்ஊத மிருதங்கம்மோத பாணன்பூத சமேத

ஈசன்

சூடும் முடியில்செங்கை கூடிவருமவரும்

பாடி இருகைகொட்டி ஆடிவருமவரும்

தேடிப் புளகம்மெய்யில் முடிவருமவரும்

நாடியசிவகணரும் மழைபோல ஓடிநீர்வருகணரும்

ஆடும்க ற்கைமுதல் நவநதிக் கன்னி அவர்கள் சாமரைகள் சுழற்றவேதுன்னி

நீடும் வெண்குடைகுண் டோதரன் மிகக்கொண்

டாடிக்கொண்டு தாங்க அன்புதேங்க தொண்டர்ஓங்க ராசாங்க ஈசன்

வாசவன் பொன்மணிக்கா ளாசி ஏந்தஅடைப்பை

ஈசானன் ஏந்தவன்னி வாசப் புகை எழுப்பப்

பேசும் வருணன்கும்பம் ஏந்தி வரமாருதன்

வீசிடஆலவட்டம் நிருதிபின் மாசகல்ஆடிவட்டம் பிடித்திட

ராசராசன்பொன் மாரிகள் பெய்ய நயந்துகாலன்கஞ் சுகிவினை செய்ய

மாசகன்மமுடி ஆயிரத்துரகர்

தேளவிளக்கினங்கள் தரித்திலங்க மறைபதங்கள் இணங்க

ஈசன்

மின்னும் இடிக்கொடியும் அன்னக் கொடியும்பலி
 மன்னுரு வக்கொடியும் துன்னிச் சேவகம்செய்ய
 மன்னும் கொடியத்தியில் பொன்னிட பக்கொடியேன்
 தென்னவருகொருபால் குடவுதாம் தன்னுடைப்பூதம்ஒருபால்
 முன்னவன்அருகில் அரிஅபனடுத்து முனைத்ததென்னமுத் தலைப்படைபிடித்து
 வன்னமேவுபதி னெண்படைக்கலமும்
 பின்னிவளைந்துகூட வருகநீட பெருமைநாடக் கொண்டாட ஈசன்
 ஐ ஏலும் மறைப்பொருளைப் போலே பாடல்செய்தெதி
 ராலே புஷ்பதந்தனை பாலே துதிசெய்யப்பின்
 நீலமெய் யுடைத்திரு மாலும் அயனும்இரு
 பாலினும்துதிபெருகக் கரங்குவித்துச சீலமுடனேவருக [இருந்து
 மேலும்வெள்ளிமலை தன்னுடன்எழுந்து விரைநதுசெல்வதென் விடையிசை
 கோலமேவுதிரு வாலவாய்அரசி
 மேலேஆசைஅண்ட ஈசன்திலக்கொண்ட ஒளிநிரண்ட ஸ்ரீகண்ட ஈசன்

மூவருக்கும் முதல்வனிவ்வா நெழுந்த மாற்றம்
 முழங்கியபொற் சின்னமொலித் திடவெக் காலும்
 சேவகத்தைக் கன்னியா சிவன்பால் நின்ற
 செலுத்திவரும் மந்திரிகள் பலரும் பூமி
 காவலரும் சேனைகளும் எதிரே சென்று
 கரங்குவித்து வணங்கியுப சரிக்கப் பூவில்
 தேவருள கிற்கினையாம் மதுரை வீதி
 சேர்ந்திட்டார் தொண்டருள்ளம் சார்ந்திட் டாரே.

வீதியில்வரும்சுவாமியைப்பார்த்துப்பெண்கள்கூறல்.

மதுரைவீதியில்வருமை யனைச்சார்ந் தவ்லூர்
 மாதர்தமிழ் முதற்பதினெண் மாதர் விண்ணோர்
 பதிபுளமா தரும்மாந் தனவ னத்தில்
 பன்மலர்நூத் திருப்பதுபோல அவர்மெய் யெங்கும்
 பதியவே தங்கள்கண்க ளான நீலோற்
 பலமலரைச் சாத்தியிரு கையாம் கஞ்சப்
 புதுமலர்க ளைக்குழல்மேல் அணிந்து கொண்டு
 போற்றுவார் போலிவற்றைச் சாற்று வாரே.

திபதை—எதுகுலகாம்போதிஆதி.

க தேவர்கள்தே டரும்கூடல் ஆவணத்தில் வரும்ஐயன்
 திருமுகம் காணவந்தார் பலமாதர்
 காவலர்மூ வர்காட்டுக்குள் என்னபுண்யம் செய்ததோயிக்
 கன்னிநா டென்றுரைத்தார் பலமாதர்
 உ மங்கைத னக்கிசைந்த புருஷனைச் சேரச்செய்த
 மாதவம் யாதோவென்றார் சிலமாநர்

- இங்கிலன் தன்னைச் செங்கை பிடித்திட ஸ்வாமிதவம்
என்னமுன் செய்தானென்றார் சிலமாதர்
- ௩ இர்தம துரைசெய்த பாக்கியம் என்னோஐயன்
ஈங்குறப் பெற்றதென்றார் சிலமாதர்
- சுந்தரம் ஆமிவர்கள் திருமணம் காணநாமுன்
தொகுத்தபுண் யம்என்னென்பார் சிலமாதர்
- ௪ மன்னன்வ ருந்தியிந்தப் பெண்ணைப்பெற் றோக்கச்செய்த
மகமேம கமென்பார்கள் சிலமாதர்
- அன்னம கங்கள் செய்தும் இவர்மணம் காணத்தவம்
ஆற்றிலன் மன்னன்என்றார் சிலமாதர்
- ௫ அதிருப மாமிவனைக் கல்யாணம் செய்யத்தக்க
அழகனிவனேஎன்றார் சிலமாதர்
- மதுராபு ரத்துக்கினி அரகின் அலலால்வேறு
மன்னவன் இல்லைஎன்றார் சிலமாதர்
- ௬ தோகைஅ முகுக்கேற்ற சமுகனைத் தந்ததிர்த
சுமதிவல் லபம்என்பார் சிலமாதர்
- பாகுமொ ழியாள்தன்னைப் பெற்றகாஞ் சனைசெய்த
பாச்யமே பாச்யம்என்றார் சிலமாதர்
- ௭ சாரிசா ரிகளாக உடுக்கைகெ ழிழமாணம்
தலைக்கொண்டு சாய்ந்துநின்றார் சிலமாதர்
- வாரிகு குழல்முடித்து மேனிஎவ கும்மன்மதன்
வாளிபு தையச்சோர்வார் சிலமாதர்
- ௮ வாசம லர்கள்மிக்கத் தேசளி பெற்றிருந்தும்
வாளியாய்ப் பாய்ந்ததென்பார் சிலமாதர்
- கேசமிலங்குமுல்லை நீலத்தா ரும்வெறுத்துக்
கீண்டெறிந் தோடிவந்தார் சிலமாதர்
- ௯ மாமைவி ழியும்மலர் வதனமும் பல்வரியும்
மன்மதன் வாளிஎன்றார் சிலமாதர்
- ஆமென் றவரவர்கள் முகத்தைபபா ராமல்தங்கள்
அடிகளைப் பார்த்துச்சென்றார் சிலமாதர்
- ௧௦ விடைமேல் இருந்துகம துள்ளத்தில் மேவும்மாயம்
விமலன்என் செய்தான்என்றார் சிலமாதர்
- கெடுமதி என்றெழுந்து நம்மைச் சுடுவதென்னோ
நெருப்பெனச் சோர்ந்துசெல்வார் சிலமாதர்
- ௧௧ புங்கவன் முடிமேலே இருப்பது போலேநம்மைப்
புதுமதி சுடுமென்றார் சிலமாதர்
- அங்கவர்க் கிந்தவெப்பம் கொள்ளுமென் றல்லோகங்கை
அணிந்து காணும்என்றார் சிலமாதர்
- ௧௨ கலையும்நா ணமும்சோரக் கருத்தும் நிறமும்மாடக்
கண்ணிர் ஆறுகநின்றார் சிலமாதர்

- உலையின்மே முகுபோலே ஐயன்ப வனிகண்டே
உருகிமெய்த் தொண்டர்ஓத்தார் சிலமாதர்
- கங் கலந்தார்க்கிடுக்கண்வரக் கண்டுகை விடுவார்போல்
கைவளை சோரரின்றார் சிலமாதர்
உலந்தாலும் செய்துநன்றி மறவார்போல் காவில்சிலம்
பொட்டிக்கு டக்கரின்றார் சிலமாதர்
- கச வன்னம யிலேஎன்றன் சாமிமுன் தூதுபோன
மனம்வரக் காணோம்என்றார் சிலமாதர்
என்மனம் போயிருக்க உன்மனத் தைஏன்விட்டாய்
என்றுசண் டைப்பிடித்தார் சிலமாதர்
- கரு ஆலத்தை உண்டலீல கண்டன்மேல் ஆசைகொண்டு
ஆவலு டனேவந்தார் சிலமாதர்
கோலமங் கையர்க்கிரங் கா தநெஞ் சிரும்பென்றே
குறியிட்ட கறுப்பென்றார் சிலமாதர்
- கச இவனை எழுதித்தந்தால் வேண்டு வ தீவேனென்றே
எழுதவல் லார்முன்சென்றார் சிலமாதர்
அவனை எழுதவல்லார் எவரென்று சொல்லத்தம்
தாவிசோர்ந் தார்கள்துதில் சிலமாதர்
- கச ஆசைமுன் பற்றிக்கொள்ளப் பாசம்பின் பற்றித்தள்ள
அகப்பட்டுக் கொண்டுவந்தார் சிலமாதர்
மாசுணை கார்முலையார் காஞ்சிந முவிக்காலில்
மாட்டுமத னையோபோலுன்றார் சிலமாதர்
- கசு மேலாடை சோரக்கலை புரிவனை சோரக்காம
வெள்ளத்தில் மூழ்கிவந்தார் சிலமாதர்
மூலமு தல்ஆனந்த மதுக்கட லைக்கண்வாயால்
முகந்துகொண் டோடிவந்தார் சிலமாதர்
- கசு கைத்தலம் கூப்பிடுரு கண்களும் பார்த்துமனம்
கரைந் துமா டுட் டில்தின்றார் சிலமாதர்
வைத்தமண் பாவைபோலும் சித்திரம் போலும் தங்கள்
வடிவுவே றற்றுநின்றார் சிலமாதர்

விருத்தம்.

இத்தவகை பூத்துதிர்ந்த பொற்கொடிபோல் ஒளிரிடவார்
இட்ட சங்கும்
விரைநறுங் கலைவளையும் சண்ணமும்விண் ணோர்இறைக்கும்
விரைமென் பூவும்
நந்திபக வான்கரத்தின் பிரம்படிவான் அமரர்முடி
நண்ணித் தாக்க
சுந்தினமா மணிக்குவையும் வீதிஎங்கும் குப்பையதாச்
செறித்த வன்றே.

சுவாமி கல்யாணமண்டபத்துள் எழுந்தருளுதலு.

விருத்தம்.

அரசிலைத ரூப்பையும்தோய் கும்ப நீரை
அந்தணர்கள் இறைக்கஅலா மாதர் தட்டின்
விரசுமணி ஆலத்தி சுழற்ற எட்டு
விதமாகும் மங்கலங்கள் எதிர்வந் தோங்க
மூரசதிரக் கருப்பூரத் தீபம் ஏந்தி
மொய்குழலார் மூனறுதரம் வலம்செய் தீடடப்
பரசுதரன் விடையிகந்தாந் கயனமால் ஈகைப
பற்றினான் உலகம்நிறை சித்தி னானே.

சாவேரிராகம்

பலலவி.

நாதன் வந்தாளே கைலாச நாதன் வந்தாளே

அறுபல்லவி.

வேதங்கனும்தேடிக்கா னாமல்உடலினைத்துப
பாதுகையாகமலர்ப் பாத்திணங்கப்பெற்று

நாதன்

சரணங்கள்.

க	துய்யகடைப்பாவாடை பரப்பிநிசும்	மறைக்கச்	
	சுகந்தமதுவினில்சே வடிநனைந்து	மணக்கத்	
	தெய்வமந்தாரமாரி யாலேமுடி	நனைக்கத்	
	திருமண்டபத்துள்எழுந் தருளித்தெனனர்	பிழைக்க	நாதன்
உ	மங்கையர்சூழ்ந்திடக்காஞ் சனமாலை வந்தன	பாலே	
	மருமகன்வரக்கண்டு மனமகிழ்ந்தெதி	ராலே	
	கங்கையில்முகந்தபொற் கலசநீர்த	னாலே	
	காலிலினக்கிஅந்நீர் தலைமேற்கொள்ளமென்	மேலே	நாதன்
ங	பாதகமலசரம் படடால்துடைத்து	மாற்றப்	
	பணிரீர்கல்துரிசேர்ந்து குருகுமச்சேறு	சுத்த	
	ஓதுமந்தாரமலர் கொண்டருச்சித்து	வாய்த்த	
	உச்சியில்கைகுவித்தற்குபசாரம்சொல்லிய	போற்ற	நாதன்

விருத்தம்.

முன்னவனை இவ்வாறு பூசித்தெ னான்
மொய்குழலை மணஞ்செய்திக் கன்னி நாடு
தன்னையும்கைக் கொண்டரசாண் டிருத்தி என்னுள்
சாயியுமுட் கொண்டணிமண் டபத்தைச் சேர்ந்து
பொன்னரிஆ சனத்திருந்து சூழ நின்ற
பூவயன்மால் உருத்திராநியர்விண னோரை
அந்நிலைபொற் றவிசில்இருந் திடக் கடைக்கண்
ஆற்றினார் தேவர்மலர் னுற்றி னாரே.

தடா ■■■ நப் பிராட் டுபாருக்கு அலங்காரம் செய்தல்

விருத்தம்.

சாமிபுடன் எய்வுலகத் தவறும் ஈண்டத்
தாணிஒளி யாதிருத்தல் முன்போல் கும்ப
மாமுனியை வடதிகையில் இருத்தி னானே
மகாதேவன் ஆக்கினையோ அறியோம் ஐயன்
பூமருவும் நிருமணத்துக் கிசைந்த ஓரை
பொருத்துமட்டும் நிருத்தம்பாத் திருந்தா னிப்பால்
கோமளமாம் தேவியைச்சின் காரம் செய்யக்
கூடினார் சிலதியர்கொண் டாடி னானே.
சுருட்டிராகம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அலங்காரம் செய்தாரே தடாதகைக் கலங்காரம் செய்தாரே

அனுபல்லவி.

அலங்காரத் துடன்வரும் அந்திவண் ணனுக்கேர்க்க
நலங்காண எல்லோரும் நாடி மகிழ்ந்து பார்க்க அலங்கா
சரணங்கள்.

க மங்கைமார் திரண்டுபொன் ஆசனத் தின்மீது

வைத்துக்கண் துரியை அணிந்து

குங்குமக் குழம்பினைப் பூசிவா சரீராட்டிக்

குளிர்தவஸ் திரம்உடுத்தி மகிழ்ந்து

அங்கமு டன்அரசர் குலத்துக்குத் தகுதியா

அநதணர் களுக்கன்பு புரிந்து

செங்கைநி நையப்பொருள் வாரி அளித்தவர்கள்

சிந்தை மகிழ்ச்செய்யச் செய்தடி பிற்பணிந்து அலங்கா

உ செந்திரு வும்வாணியும் செம்பஞ்சிக் குழம்பினைச்

சேவடி யிலேபூசி மின்ன

கந்தரம் தனைஒத்த குழலுக்கு வாசனை

கலந்தசாந் தைநீவி மன்ன

சுந்தனம் தனைப்பனி நீரில்ரு மைத்துப்பூசித்

தனத்தின்மி சைபளப னென்ன

சுந்தகம் மிருந்ததா புரத்துடனேபாத

சரங்கனும் கிண்கிணியும் திருவடி யிலே துன்ன அலங்கா

ங விநிகை பருமம்க லாபம்மே கலைகாஞ்சி

கீதம்ஐந்தும் இடையீதில் விளங்க

வரிவண் டெறையும்காத்தன் போலே மணி ஆழிகள்

வரியால் விரல்கள இலங்க

இருகரத் திலும்வைரக் கடகங்க ளும்புயத்துக்

கேற்பத் தொடிகளும் பிறங்க

இரவியு டையகிர ணங்களா கும்கைகளை

எடுத்தாக்கும் பிடும்படிக் கணிந்துமி கத்துலங்க அலங்கா

- பவளமாலைபொன்மாலை மரகத மாலையும்
பரிந்தணிந் திந்தரவிற் போலே
தவளமுத் துமாலையும் மலை அரு விபோல்கொங்கை
தன்பால் தழுவப்பூட்டி மேலே
குவிபுமே ருவைத்ருவ சக்கிரமெ னப்பதக்கம்
கொங்கையைச் சூழவொருக் காலே
செவியுடன் மகரமும் மதியும்பே சுவந்தாற்போல்
சேரும் குழைகுண்டலங் களையும் அணிந்தன்பாலே அலங்கார
- மழைக்கும் மதிக்கும்இடை வானவில்கிடந்தாற்போல்
மணிப்பட்டம் நெற்றியில் மாட்டி
விழைக்கும் முகிலைஇனிப் பிறக்கும்உக்ரனிவ்வண்ணம்
விலங்கிடு வான் என்று காட்டி
இழைக்கும் முறைமைபோலே வாசக்கருங்குழல்மேல்
எழில்பெரு டிடமாலை சூட்டி
தகைக்கும் கற்பகம்தந்த ஆபரணங்கள் எல்லாம்
தங்கத் திருமேனியில் எங்கும் ஒளிரப் பூட்டி அலங்காரம்
- கடாதடைபட்டிராட்டியார கல்யாணமண்டபம்வருதல்.

பாதமுதல் அலங்காரம் இந்த வண்ணம்
பரிந்துசெய்து சமயம்வரப் பார்த்துக் கஞ்சச்
சோதிமலர் வாணியும்பொன் மகளும் முன்னே
சோபனம்பா டிப்பணிந்து திருக்கை நீட்ட
ஏதமில்லா லெட்டறமும் வளர்த்த கையால்
எம்பிராட் டியும்பிடித்தா ரணங்கள் ஒங்கச்
சேளவான் மலர்பொழிய இயங்கள் ஆர்ப்பத்
தெருளினா லந்தரில்வந்தெருளினே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

அம்மை தடாதகைவந்தாளே தேவாதிதேவர் அனைவர்க்கும் காட்சிதந்தாளே
அதுபல்லவி.

வெண்மதிப்-பிறை சூடி விமலனி டத்தை காடி
எம்மண்ட-லத்தில்உள்ள யாவர்க ளும்கதிக்கத்
தெனமது ராபுரியில் சேர்ந்துவந்து துதிக்க அம்மை
சரணங்கள்

அடைப்பை இந்தராணி தாங்கத் திலோத்தமைகண்
னாடி கையில்லகொண் டோங்கக் காளாஞ்சிரம்பை
மடக்கொடி கையில் இசைக்க காவசிபொன்
மணிஆல வட்டம் அசைக்கத் உருவசிபொன்
துடிக்கி சைந்திடை மேளகை யின்ன

- சொர்ணம் லரின்தட்டம் ஏந்தியே துன்ன
தொடுத்த பூமகளும் துய்யசென் கோல்பிடிக்கத்
தொருத்த பலசனத்தின் நெருக்கம் ஒதுக்ககடந் தம்மை
- உ. போதுடன் பணி நீரும் பொண்ணிறக்கந்தப்
பொழிகெரீண்டு வருவோரும் நறும்புகைதந்
தாதரவுசெய் வாரும் சுடர்த்தீபம்கொண்
டருகே உவந்து சாரும்
மாதர் சூழப்பணி நீருமன் பாலே
மலரும் தெளித்தநடைப் பாவாடை மேலே
தாதுலவும்கமல மீதில அனத்தை ஒத்துத்
தண்டை முதலஒலிக்கக் கொண்டடி மெல்லவைத்து அம்மை
- ந. பூமகளுமா மகளும் கைகளைத்தாங்க
பொருளுடனேசல் விகளும் பெறும்சமயம்
ஆமென் றுரைத்தால் போலும் தூபுரம்காலில்
அலம்ப நடந்திடப் பாலும்
மாமணத் தவிசின் மேலுற மாணி
வணங்கி ஒதுங்கிமெல்ல இருந்தனபு பூணி
சாமிபு டனேமண வறையில இருந்து மெத்த
தலைவைய வணக்கிநிமிர்ந்துலகளைத் தையும் பெற்ற அம்மை

எச்சன்தடாத்தைப்பிராட்டிபாரைமணம்புரிதல்.

விருத்தம்.

தங்குமல ரும்மணமும் பண்ணும் சொல்லும்
சலமும்தண் மையும்பாலும் சுவையும் செய்ய
துங்கமணி யும்ஒளியும் வேறு வேறு
சொருபம்கொண் டிருந்தனபோல் உலகை ஈன்ற
மங்கைதடா தைகப்பிராட் டியுடன செம்பொன்
மணவறையின் மீதில்இருந் தாதி தேவன
புங்கவர்லு மழைபொழிய மங்கல் யத்தைப்
பூட்டினான் மணமாலை சூட்டி னானே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பலலவி.

திருமா மணம்புரிநதாரே கைலாசநாதர் திருமாமணம்புரிந்தாரே

அதுபல்லவி.

வரும்நிலத் ததிபரும் தருநிலத் ததிபரும்
மாதிரத் ததிபரும் பாதலத் ததிபரும்
மாதவ யோகியரும் போதமெய்ஞ் ஞானியரும்
மறைபயில் வேதியரும் பிறவுள சாதியரும்
வானாட்டுத் தேவர்களும் மேனாட்டு மூவர்களும்
வந்தாஸ வாய்கதிகள் எந்தாய் எனத்துதிக்கத் திருமா

சரணங்கள்.

க மாலிர ணியகும்ப நீர்சொரிந்து மலர்ச்
காலை விளக்கிச்சந்த னம்பரிந்து
வன்ன மலர்கொண்டருச் சித்துவந்தி னபம்
தன்னுடன தீபமும் சுற்றிப்பணிந்து
மாதவரும் தானும்சுதூர் வேதனும் சதமகனும்
வானவரும் ஈந்தியுட னேதிரந்த
ஓதரும் கணகாதரும் தொண்டரும்அப் பாதரீரை
உள்ளும் புறம்புமேகொண் டன்புபொருந்த
மங்குல்வண்ணன் அய்யன்திருச் செங்கையி லொருகமல
மலர்மிசைப் பூத்தகாந்த னொளவரிய
தங்கைகையை வைத்துமந்தி ரங்களை யுரைத்துப்புனல்
தனைவிடச் சுரர்கள்பூ மழைசொரிய
வரிவிழிஅரம்பையர் பரதவிதம்நடிக்க
அருமையுடன்விஞ்சையர் அமுததேம்படிக்கப்
பரவுமுனிலோர்ஹர ஹரவென்றே தித்துதிக்கச்
சுரர்கன்மெய்யிற்புளகம் தோனநிநின்றுமதிக்க
வந்தேகண்டங் கட்டாந்தபலகளை நுந்த மங்கைத் தலங்கள்முடியில
ணிந்தானந்தப் பெருஞ்சலதியில மிழந்தேதும்பிட் டெழுந்தஅரசர்கள்
மற்றுமனத்துறு தித்தவமுற்றொரு புத்தனெடுத்தெறி வுற்றகலைக்கமழ்
பெற்றமலர்க்கிணை மத்திமுடித்துயர் பத்தர்தமக்கருள் வைத்தவிடைக்கொடி
வாகாபரமஞான யோகாஅழிவில்லாத
தேகாமலைம்கள்தன் பாகாளழிலமிகுத்த
மாமனுக்கும் காமனுக்கும் பூமனுக்கும் மேல்மிகுத்த
வாமாவென் றுசிபேச ஏமாக்கூ தைகள்வீசக்
கோமானமதுரைவாச ஸ்ரீமானென வுல்லாச திருமா
உ காமந வும்சுரபி யருள்பா லும் சருக்
கரையும்தே னும்கிருத மும்நாலும்
கற்பகக் கனியுடன் மென்மேலும் கலந்
தற்புத மாமைந்தமு தைச்சாலும்
காசலவும் நவமணிப் பாசனத்தி லிட்டமலர்ச்
கரம்வைத் தருளுவீரென் றுரைநாட
வாசமிகுந் தவமுதை நேசமுட னேயருநதி
மத்தஹாசம் புரிந்தய்யன் அருள்நீட
கற்பினில் மிகுந்தெழில்ப ரப்பியதே வர்முனிவர்
கன்னியர னைவர்களுந் சுபம்சூட
பொற்புதும் திருமகனும் அற்புதவா ணியும்சொன்ன
பூவையரு டனேசோ பனம்பாட
கந்தமலரயன்ப யந்தகா சிபர்முதல்
மைந்தருடனோமகுண் டந்தனைச்சூழ்ந்துவேத
மந்திரமொ ழிந்துகெய்சொ ரிந்திடக்கிளம்பிவ
லஞ்சுழித்தெழுந்தோமச் செந்தீமி கச் சொலிக்க

கஞ்சஞ்சொல்லம் திரத்துநா தழும்செஞ்சொல்லின்பண் ணிசைக்கும்வேதழும்
கங்கெனஞ்சுந் கொலிக்குமோதழும் புங்கங்கொண்டங் கொலிக்கவேபல
கற்றவர்கற்றவர் சுற்றிவ்மொய்க்கவே பொற்றிருவுற்றகயிற்றையிசைத்துல
கத்திலெவற்றையும் பெற்றுவகுத்துவ ளர்த்தவளநற்கம லக்கரம்பற்றிய

கையன்று னே அகநிதே வய்யன்று னே வளர்க்கும்
மெய்யன்று னே புரிக்கும் துய்யன்று னே ஆகிய
காரணத்தன் ஆரணத்தன் வாரணத்தின் தோலுடுத்த
காமாரி என்றுதுய்ய பாமாரி வாரண்செய்ய
மாமாரி கொண்டுதொய்ய பூமாரி தேவர்பெய்யத் திருமா

ந. பூமனு வோதித்தந் திரம்தொடுத்துச் செய்யும்

நேமமு டனேமண வறைஅடுத்துப்

பூங்கொடி யுடன்பொரி தனைஎடுத்து ஐவாலை

ஓங்குமோ மாக்கினி வாய்மடுத்துப்

புங்கவ மறைமுனிவர் தங்களுக்குத் தக்கதானம்

பொருந்தச்செய் தக்கினியை

வலமாற்றித்

தங்கமய மாகவேலி ளங்கியஅம் மியில்அம்மை

தனதுசே வடியைக்கொங்

கலர்ஆத்தி

திங்களஞ்ச டைப்பரமன் அங்கையில்பி டித்துமாதிரம்

திருந்த மொழிந்துவிதிப்

படிஏற்றி

துங்கவசி ஷ்டன்மனைவி எங்கேஎன்று ரைக்கஅவள்

தொழுதுமுன் வரக்கடைக்

கண்சாத்தி

பூரிபொன் மழைபோலே வாரிவா ரிஇறைக்க

ஆருமந் நிதிஇல்லம் தோறும்கொண்

நெிறைக்க

பூசும்க தம்பப்பொடி வாசமென கும்உறைக்கப்

பேசுமன் கலநாதம் வாரிதி

பையமறைக்க

புன்னுக்கம்சன் பகம்குருந்தையும் முன்னுருமவில் வழும் கரந்தையும்

பொன்பூரைத் துடன் குமுருமெனத் தண்பூவாசத் துடன் கமகமென

பொங்கொலிகொள்முர சந்தூர்த்தம்மென சங்கமுழங்கொலி பம்பம்பம்மென

அங்கிசை தம்புரு கிண்கிண் கிண்ணென மலகையிடுதெய்வகடம்திம்திம்மென

பூலோக நானவர்கள் மேலோக வானவர்கள்

போலேயா ரும்சிரத்து மேலே கரம்குவித்துப்

பொற்றிறு நாற்றிசையு மேத்திமணம் பூர்த்திசெயது

பொன்மலை பெற்றெடுத்த நன்மாதிரைஉயர்த்த

சிம்மாச னத்திள்மெத்த இம்மாரி லம்புகழ்த்த

திருமா

விருத்தம்.

திருமணத்தைச் சோமசுந் தாரிலில் வாறு

செய்துமண வறைநீங்கி மண்ட பம்சேர்ந்

தரிஅணையீ திருத்தயன்மால் முதல்வா னோர்க்கும்

அங்கணத்தோர்க் கும்பரிசும் விடையும் ஈந்தே

பரவுயிரை ஆட்டிவைப்பான் ஆழிக் காட்டும்

பான்மையைப்போல் அரசருக்கிவ் வரசு செய்து
கருணையுடன் காட்டுவா னாகி ஆங்கே
கருதினான் முப்புரத்தைப் பொருதி னானே.

நச்சன் சுந்தரபாண்டியனாகி அரசுசெலுத்தல்.
விருத்தம்.

இடபகே தனம்மீனத் துவசு மாக
இசைந்திரிம்பன் எனகப்பணிபொற் பணிக ளாகக்
கடித்திவீழும் கொன்றைநிம்ப மாலை ஆகக்
காய்புலித்தோல் எழிற்கனகாம் பரம தாக
நெடியமதிச் சடைவயிர மஞ் ட மாக
நேர்த்தால வாயுறையும் நிமல மூலக்
கடவுள்சுந் தரபாண்டிய னாகி நின்று
காட்டினார் மகிழ்ந்துசெங்கோல் காட்டி னாரே.

திபதை—காதகாமககிரியை, சம்பை.

க துண்டமதிசூழுகொண்ட சொரூபம் தனக்கிசைந்தாற்போல
சூழும்சங்குகன்னன முதல் வாழும்கணதிபரும்
பண்டவரவருக்கிசைந்த வடிவைவமைத்துத்தெய்வ
பாண்டியபர்தம்பணிவிடையில் வேண்டுகின்றாரே.

உ பூமன்னர்சிவபூசை புரிதல்முறைஎனமறைகள்
புகன்றபடிக்கவரவர்கள் மனம் துணிந்துசெய்யத்
தாமும்சிவபூசைசெய்யும் பொருட்டால் அந்நகர்நடுவில்
சாஸ்திரப்படியேகோயில் வாய்த்திடச்செய்தாரே.

ங அருட்குறியைநிறுத்தி இஹா பீஷ்டேசுவரலிங்கம்
ஆமெனப்பேர்சொலிப்பூசை நேமமுடன்செய்து
மருக்குலவும்கதம்பவன நாதனை முக்காலும்வலம்
வந்துபணிந்தே அரசு புரிந்துமகிழ்ந்தாரே.

விருத்தம்.

அரிபிரமர் தேடும்அய்யன் தானே பூசை
ஆற்றும்லிங்கப் பெருமைகண்டா ருலரக்க வல்லோர்
தரியலர்க்கோர் சிங்கமதா நரர்க்கு வேந்தாத்
தையலர்க்கைந் கணைமதனுப் புவிக்கு மாலாப்
புரிபலமத் தோர்க்கறிவா னந்த மாகப்
பொருந்தில காண்டிருந்தான் இதைஅன் போடே
ரைசெய்வர்கேட் பவர்கள்மணம் சம்பத் தும்பெத்
தோற்குவார் இருவினையும் கீங்கு வாரே.

3. விருத்தம் (உரு) பேராசிரியம் (க) கீர்த்தனை (கஉ) திபதை (ச) ஆக ௪௨
ஐந்தாவது திருமணப்படலம் முற்றும்.

மீமினாகிசுந்தரேசர், திருவடிகளே துணை.

உ

ஆறுவது

வெள்ளிஅம்பலத் திருக்கூத்தரடியபடலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

மதிசூல விளக்கை வேட்டு மணிமுடி புனைந்திப் பாரை
விதிமுறை நடத்தும் ஈசன் விசித்திரம் உரைத்தே னிப்பால்
அதிதவ முனிவர்க் காக ஆனந்தக் கூத்தைக் கூடல்
பதிதனில் ஆடல செய்த பான்மையை இனிச்சொல் வேனே.

ஈசன்ம துரையின்விசேஷம்எடுத்துக்கூறுதல்.

விருத்தம்.

வல்லவன்சுந் தரபாண்டியன் அருளால் பொற்றூ
மரைபடிந்தக் தார்வேத முனிவோர் வேந்தர்
பல்லவரும் போசனம்செய திடவ ருங்கால்
பதஞ்சலிவி யாக்கிரபா தருமுன் கூத்தைத்
தில்லையில்பார்த் துண்பதென அக்கூத் திங்கு
செய்குவோ மஃதுலக புருஷத் குள்ளம்
சொல்லரும்இத் தலம்துவாத சாந்த மென்னத்
தொழுதவர்மற் றதுகேட்கச் சொல்லு வாரே.

சௌராஷ்டிரம் சாப்பு.

பல்லவி.

பிரமரு பத்துக் கங்கம் பிரபஞ்சரு பமுத் தங்கம்

அதுபல்லவி.

அரைக்குமேல் உலகேழும் அதற்குக்கீழ் ஏழும்கேளும் பிரம
சரணங்கள்.

க ஆறரே மூல ஸ்தானம் ஆனைக்காவே ஸ்வாதிஷ்டானம்
தேருமணி பூரம்நானம் தெருளண்ணும லைரி தானம் பிரம
உ ஸ்சுள்ள நில லேற்றரு தயம் திருக்கூ னத்தி கண்டமையம்
காகியேபு ருவ மத்தியம் கைலைபீரம் ரந்திரம் சுயம் பிரம
ங இம்மதுரை த்வாதசாந்தம் இதுக்குண்டோ சொல் லதிரிஷ்டயந்தம்
அம்மறையக னினிசித்தாந்தம் ஆதியில்தோன் றும்விர்த்தாந்தம் பிரம

விருத்தம்.

நிதம்இறைஞ்ச முனிவருக்குச் சந்த ரோசர்
கெடும்பிரம புருஷனுக்கங் கங்கள் இந்த
விதமெனவே உரைத்தவரோ டெழுந்து வந்து
விடைஉருமா நியதோ அங் கயிலை யோவெண்
கதிர் பெருகும் சந்திரமண் டலமோ வென்னத்
கண்டவர்கள் ஆச்சரியம் கொளவே ஆங்கே

சுதமகன்தன் விமானத்தின் கீழ்பால் இவ்வி
தங்கண்டார் வெள்ளியம்பலம்கண்டாரே.

சுந்தரேசர் வெள்ளியம்பலத்தின் திருநடனம்சொந்தரவ்.

கண்டயர்ந்த வெள்ளியம்பலத்துள லேபால்
கடல்நடுவின முளைத்தகதி ருதயம் தானோ
தொண்டர் இரு தயகமலம் தானோ அல்லால்
சுருதிமுடி தானோவென் றொளிமா ணிககம்
கொண்டமைந்த பீடிகைமேல் ஒருகா லத்தில்
கோடிரு ரியனுதித்தாற போலே ஏறி
அண்டர்முனி வோர்கன்ஜய ஜயவென தேத்த
ஆடினார் இளம்பிறையையச சூடினாரே

கல்யாணி, ரூபகம்.

பல்லவி.

சுந்தரர் ஆடினாரே சொர்னமாலை மகன்க்கூடி
சுபமங்குள கரம்மண்ணிய சுந்தரர் ஆடினாரே

அதுபல்லவி

சின்தைமெய் மொழி ஒருமிக்கச் செர்த்து ஞாபகமாக்கினும்
திந்தியி தோமெனபரத வந்தையா ரஜத வம்பலத்தில்
த்தம்பரவும் பதஞ்சலித்தவ முனிகளும்அடியவர் இனமொடு துதிசெய
முதுதழலெரிவிழி சிதறிடலா யொலிகொண்டும்
சீறியமுயலகல முதுகினில்அடியுற
விரிகடல்நடுவினிலெழுந்த ரவியொளிபரவிட
தச்சந்தகசந் தசந்தசெந்தரி செகதரிசூருதரிடெதகதகணக
டதக தகணகதாந் தகதிர்திம்

தகதரிடெதக தளங்கு தகததிங்கணமென

சுந்தர

சுரணங்கள்.

நந்தியிரு தங்கமுழக்க ஞாலமுன் டவந்தாளம் போட
மொந்தை கணங்களடிக்க முறைசந் தருவர்கள் பாடத்
துந்துபி ஐந்துமொலிக்கச் சுருதிநா மசள்இசை கூடக்
கந்தமலரயன்வீணைபி சைந்துசாமகா ன கீதமொழிய
அநதரத்துடுக்கொளச்செர் நிறதசகந்தம்நிறைந்திட சுந்தர

வாரிஜத் தாளும்திசை மருவியபத்துக்கையும் படையும்
தாருமுக் கன்ணும்மறைக்கந் தர்மும்பிறைவளர் சடையும்
வாரீசுழைச்செவியும்உரமும் வாளரலக்கச்சணி இடையும்
பாரிசமொ துங்கும்வல்லிமேல் சாரும்பார்வைபுந்திறும்கையும்
சேரும்வதனமதியமும் சேறும்பேரொளியாரிட சுந்தர

ந. கங்கையு ஸம்பமொலியும் கடுக்கையின்மலர்வன் டொலியும்
மங்களவாத்தியவொலியும் மறைமந்திரமொழி யொலியும்
செங்கைகடவண்டையொலியும் திருவடிமலர்ச்சிலம்பொலியும்
எங்கணும்பிரம்பவடியர் தங்கள் காநினில் அமுதெனவ
முங்கிடப்பாதவிதந யங்கள் கலின்கலினென்கலே சந்தா
விருத்தம்.

சாமியிவ்வா நிரஜதவம் பலத்தில ஆமே
தாண்டவத்தைக் கண்டேர வசமேற் கொண்டு
பூமியின்கண் விழுந்திறைஞ்சிச சுருதி பாடிப்
போற்றினார் பதஞ்சலிவி யாககிர பாத
மாமுனிவர் பொருட்டாற்பல் லோரும் கண்டு
வணங்கினார் திருமணத்தைப் டார்க்க வந்த
பூமனித ரும்காணப் பெற்றோம் என்று
புகழ்ந்திட்டார் அவரவர்கள் மகிழ்ந்திட டாரே

ரடனதர்சனம்பெற்ற முனிவர்கள் மகிழ்ந் துதுகித்தல்.

விருத்தம்.

தினம்பரவும் பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதர்
ஜகதீசன் திருநிருத்தம் கண்டா னந்தம்
மனம்தனிலே பார்த்துமென் மேலும் பொங்கி
வரைகடந்த வெள்ளம்வழிந் திடுதல் போலே
புனைந்திருவர் திருமார்பில் இலங்குங் துய்ய
புண்ணிய ரீறும்கரையப் பொழிகண் ணீரால்
நனைந்திடச்சென் கரங்குவித்துத் தலைமேற் கொண்டு
நாடுவார் கடவுளைக்கொண் டாடு வாரே.

திபதை— பரசு ரூபகம்.

க	ஆதிதேவ னேதுரியா தீதனே	சரணம்	சன
	கா தியோகியர் தேடெனிய அனாதியே	சரணம்	
உ	ஒ தும்சுடலில் மேவியஜகஜோதியே	சரணம்	எப்
	போதுமங்கயற் கண்டமைவலப் பா தியேசரணம்		
ந	பண்டுமாலயன் தேடரும்பீல கண்டனே	சரணம்	ஒளி
	மண்டும்பினையும் நதியுமுடியிற் கொண்டவா சரணம்		
ச	கண்ண னுக்காழி கொடுத்தருளுமுக் கண்ணனே சரணம்		பத்தி
	பண்ணும்களத்தில விளங்கும்அந்தி வண்ணனே சரணம்		
அ	அடியுமுடியும் நடுவுமாகும் கடவுளே	சரணம்	சாமி
	படியில்நலமும் தீதுமாகிய விடையனே	சரணம்	
	ஆரணங்கள் தேடுமூல காரண	சரணம்	மத
	வாரணத்துரி டோர்த்திடும்பரி பூரண	சரணம்	
	முந்தியொன்றும் ஐத்தமாப மைந்தவா	சரணம்	பின்
	அந்தஇருபத் தைந்துமாடி வந்தவா	சரணம்	

அ	சென்றகாளும் இன்றுமாயுறு கின்றவா கின்றகாளும் ஆகியுலகில் நின்றவா	சரணம் சரணம்	வரு
■	சிரித்துமூப்புரம் எரித்துவெற்றியைக் குறித்தவாசரணம் பரித்திடும்செங்க ணெருத்திடைவரும் ஒருத்தனேசரணம்		ஒளி
ய	நயமுறும்சரா சரமுமாம்நிரா மயனேயுள் மயனே நித்தியா னநதம்அருள பயனேயுள்	சரணம் சரணம்	கின்
கக	அண்டும்மதனை எரித்திடக்கோபம் கொண்டவா கண்டலுக்காயெ மனையுதைத்தருள் கின்றவா	சரணம் சரணம்	மார்ச்
கஉ	துய்யவிபூதிப் பொடியணிந்தருள் மெய்யனே செய்யும்மமூவும் மாணும்விளங்கும் கையனே	சரணம் சரணம்	கதிா
கங	அம்பலத்தினி லாடும்நிரா லம்பனே அன்பருக்கருள் பொழிகின்றசிவ சம்புவே	சரணம் தொழும் சரணம்	

விருத்தம்

ஏத்துமுனி யிருவரையும் நோக்கி ஈசன
யா துமத பேனையெனப் பணிந்திக் கூத்தி
கேஷத்திரத்தில் மாரீகழிஆ திரைநாள் தோறும்
செய்தருள வேண்டுகண் டோர்க்கு முத்தி
வாய்த்திடவும் வேண்டுமெனத் தொழஅவ் வாறே
வரம்அளித்தார் கணங்களொடு சுரர்கொண்டாடப்
பார்த்திருமா தவர்களையும் புல்லிஸ் தோத்ரம்
பண்ணினார் பலமுனிவர் நண்ணி னாரே

விருத்தம்.

மாரீகழிமா சம்திருவா திரைதொட் டுப்பின்
மாரீகழிமட் டெம்பொற்றா மரைநீ ராடி
ஏகநா யகண்டம்பார்த் திருந்தீ ரைம்பத்
தெண்மடங்கைந் தெழுத்துரைத்திந் நிலையில் நிற்போர்
ஆகமதிற் பிணியனுகார் மகப்பே றுண்டாய்
அரியபயன் பெறுவரிதைப் படிப்போர் கேட்போர்
வாகுடனே மனோபீஷ்ட மெல்லாம் பெற்று
மன்னுவார் சிவனுலகில் துன்னு வாரே.

ஆக விருத்தம் (அ) கீர்த்தனை (உ) தரு (க)

ஆறுவது வெள்ளிஅம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவடிகளே துணை.

ஔவதாது,

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

எம்பிரான் திரும னாஞ்செய் திருமுனி வருக்கா வெள்ளி
அம்பலத் தாடல் செய்த அருமையை உரைத்தே னிப்பால்
பின்புருண் டோத ரன்மன் பெரும்பசித் கன்னக் ஞன்றை
வெம்பிவர் தருத்தச் செய்த விதமினிச் சிலசொல் வேனே.
போசனம்செய்யத் தந்தபோர்களை வரச்சொல்லும்படி
பிராட்டியார் ஸ்வாமியை வேண்டினாள்.

விருத்தம்.

மங்கையருக் கரசிதிரு மனைபு ருந்த
மாதவர் அந் தணர்முதலா னவர்க்கும் அன்னம்
தங்கமயக் கலத்திலறு சுவையோ டிந்து
சந்தனம்தாம் பூலமணிப பூணப் டாடை
அங்கவர்க்குக் கொடுத்துறுங்கால் அட்ட அன்னத்
தாயிரத்தோர் பங்கும்அழி விலையென் றட்டோர்
புங்கமிகும் தேவியிடத் துரைக்க அன்பு
பொழிகின்றான் சாமிமுன்போய் மொழிகின் றானே.
எழுனாகல்யாணி திரிபுடை.

பல்லவி.

சாமி நீரின்னம் போச னம்செய்யத் தக்கபேரவரச் சொல்லுமே சாமி
அநுபல்லவி.

நேமிதரிக்கின்ற மாமனும்துய்ய நீரஜத்தில்வளர் பூமனும்
காமனுடனெழும் தருளிவருவது கண்டதேசமைக் கின்றதே சாமி
சரணங்கள்.

■ கணங்கொண்டமரர்கள் பொருதியேசிவ கணங்களுடன்வரக் கருதியே
இணங்கும்சுவையிருமன்னம்சமைத்ததற் கெல்லையேஅவைக்கிலலையே சாமி
உ னாயமடைப்பள்ளித்தொழிலிலேவலர் சூழ்ந்துசமைத்திடும்தொகையிலே
ஆயி ரத்திலொரு பங்கு கூடச்செல வாகவே யில்லை யாகவே சாமி
௩ இமயமலை போலே அன்னமும் அதற் கிசைந்தமலைபோலே இன்னமும்
அமையும்கறிமுதல் மிஞ்சியேகிடந் தாறுதேஉள்ள வாறிடே சாமி

விருத்தம்.

இந்தவிதம் தடாதகைவந் துரைத்தி டக்கேட்
டெம்பிரான் தேவியிடத் தன்பி னாலோ
சிந்தைதனி லொருவிளையா டலைச்சிந் தித்தோ
சிறந்தசிவ கணங்களிற்குண் டோத ரன்மன்
விந்தைமிகும் வலியினையன் றுலகில் டார்க்கும்
வெளிப்படையாக் காட்டுலிக்க வேண்டு மென்றோ
மந்தகைத் புரிந்தம்மை தனதெண் ணத்தை
மாற்றுவான் வதில்மொழிந்து தேற்று வானே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

பெண்ணே யுன்னேப் போலே பெருஞ்செல்வத்தைப்
பெற்றதா ருண்டுதடா தகையே

அதுபல்லவி.

மண்ணுளும் மும்முடி வேந்தருக் குட்சிறந்த
மலயத்து வசபாண்டியன் அருமைத் தவத்தில்வந்த பெண்

சரணங்கள்

1. பூமன்ன வர்சம்பத்தும் பொருந்தென்முக் கோர்சம் பத்தும்
நீமகிழ்ந் திடப்பெற்ற நெடியசெல் வமனைத்தும்
மாமுனி வோரந்தணர் மன்னவ ருடன மற்றும்
நாமும் அறியவேண்டி நவின் ததல் லாமல் முற்றும் பெண்
2. உசிதமா கச்சமைத்த ஊணருந் திடச் செல்ல
உயர்ந்த நமதுகணங் களுக்குள் எவரும் வல்ல
பசியாலே களைபோட்டு வாயைவா யை மெல்லப
பட்டினி யாயிருப்போ ரெவருயில் லைபே நல்ல பெண்
3. பாலாற் குறையோவில்லை பாக்யத்தால் தாழுவோ இல்லை
பங்களை எட்டுப்பேரும் பணிந்துகேட் பாருன சொல்லை
மேலாரும் உன்றன்பெரும் செல்வத்துக் கில்லை எல்லை
விரித்துவாய்க் குக்கையுப சாரம்தே வை இல்லை பெண்

விருத்தம்.

முடிபுனைந்த திருமணச்சுந் தரரிவ் வாறு
மொழிந்தடுக்க நின்றகுண்டோ தரன் வயிற்றில்
வடவையனல் தனைமடுக்க நினைக்கும் போது
வரதுறுமக் கனல்மேற்கொண் டுடலம் சேர்ந்து
கடைதளர்ந்து கண்களிருண் டால முண்ட
நலிவினைப்போல மயங்கிவெயர்த் தாவி தனலை
நெடியபசி வருத்துதெனச் சாரிறு போய
நின்றிடடா லீதெனக்கே தெனறிட் டானே.

குண்டோதரன் வாரிவாரிச்சாப்பிடுதல்.

விருத்தம்.

குண்டோத ரன்சொன்ன மொழிகேட் டிந்தக்
குடையெடுக்கும் பையனுக்கோர் மாங்காய் அன்னம்
உண்டுவரும் படிபுரிவா யென்றே சாமி
உரைத்தருளப் பணிந்தம்மை அவனைக் கூட்டிக்
கொண்டுவந்து சுயம்பாகர்க் குரைத்தாள் அன்னோர்
குறனைமடப் பள்ளியினி லிருத்து முன்னே
அன்னையிலே யிருந்தஅன்னம் முதலாக கைக்கொண்
டடுத்திட்டான் வாரிவாய் மடுத்தித் டானே.

உசாணி சாப்பு.

பல்லவி.

வாரியுண்டானே குண்டோதரன் வாரியுண்டானே.

அதுபல்லவி.

காரியம்செய்தின்ற சேடியரிற்சிலர் கண்டுவினாக்கை தெரிக்கப்பின்னும்கில
வாரியர்கண்கள் புதைக்கச்சிலரஞ்சி டாசியிற்றைகைவந்துப் பேசப்பலபல
வாரி

சரணங்கள்.

க குண்டோதரமும்சிலந்த நேத்ரமும் பார்த்தவர்கள்வெ
ருண்டோடும் படிக்கிறுண்ட காத்ரமும் தெற்றிபபல்லும்
மிண்டான குறளுறவமும் துண்டான நெழும்புருவமும் [மே
கொண்டாவுடை நெய்யைக்கலம்கொண்டு மொண்டாகுதி செய்யச்சுடர்மண்
குண்டாக்கினி போலேபசித்தழல் உண்டாய் நவத்வாரத்திலும்எழ
ணழிக் கனல்போலே நாழிக்குள் ளேவாரி வாரி

உ மேலான கைலையைப்போல் அன்னமும் சொர்ணமலைகள்
போலான பருப்பும்சித்தி ரான்னமும் கதிரவருக்கமும்
மாலாம்பல பக்ஷணங்களும் கோலார்மது சர்க்கரைகளும்
பாலாடைத் ததியின்வளங்களும் நாலாவிதக் காயும்பழங்களும்
காலாக்கினி ருத்திரன்போல்வெகு கோலாகல முற்றெவையும்பெறும்
குன்றை விழுங்கிக்கோர் சுண்டாநகி போலவே வாரி

ரு போரவி ரம்பயறென் மூட்டையும் அரிசிப்பொதிபத்
தோரவி ரம்கோதுமைக் கோட்டையும் கடலையுந்நுத்
நோர்வெல் லக்குவையும் போரார்கள் னற்சுமையும்
சேரார்பல சித்திஎண்ணெய்களும் ஏராளக் குடத்துளளநெய்களும்
போராமற் கடையிலும்இவ்விதம் ஆராய்ந்து கலத்துடனேமத
பாணப் பசிக்கொரு சோளப் பொரிபோல வாரி

குண்டோதரனுண்பதுகண்டு பிராட்டியார்கவாமியோடுகூறல்.

விருத்தம்.

ஹ்ருவனமீ கம்தனிலே கறடி உய்யவதத்
துருஞ்சுவது போற்குண்டோ தரனிவ் வஹு
பருகும்அதி சயம்கண்டெம் பிராட்டி ஐயன்
பக்கம்வந்து நிலங்கினைத்து நிற்க ஒன்றும்
தெரிசிலன்போற் குண்டோதரன்தான் உண்ட
சேஷம்உண்ண வெகுபூதம் வருவ உன்றன்
திருமனத்தின் படிநடப்பி யெனவெட் கித்துச்
சிறித்தான் நயந்துரைத்து வந்தித் தானே.

மோகனம் சாப்புதானம்.

பல்லவி.

ஐயனே சந்திர சூடா அடி பாளுன்றன் சோதனைக் கீடா.

அதுபல்லவி.

கையிற் புண் ணுக்குக் கண் ணுடியோ மெய்க்கும்
கள்ள னுமாடி விளக்கும் பிடிக்கும்

ஐயனே

சரணங்கள்

நுண்டோதரனென் றெருசிறு பூதம் குன்றுதூன்றபகஷ ணம்கறி சாதம்
ண்டது மல்லாமல சம்பாரம் சேதம் ஓதரி தெலலா முனதுவிநோதம்
ஐயனே

உய்யபூதப்படைக் குள்ளேயுரத்தில் வீரையின்னம் விடுத்தால்கரத்தில்
வய முழுதும் எடுத்துதரத்தில் வைத்து மறைபவர் விநாடிநேரத்தில்
ஐயனே மட்டும்

கேவல மாயிவ்வண் ணம் கிண்டிவிட்டுக் கேளிக்கைபார்த்தது போதுமிம்
வாவ னே குண்டோதர னேத்தெட்டு கா லாக்ஷிருந்தாறு பம்சரிக் கடமும்
ஐன

விருத்தம்.

வெட்கமுடன் தடாதகையீ துரைக்கும் போது
யிகப்பசித்திச் சுடக்குண்டோ தரனும் சாமி
பக்கம்வந்தெம் பிராட்டிசமைத் ததெலா முண்டும்
பசியாலா விதுடிக்கின் டதெனத் தாழ்ந்து
வர்க்கமுடன் முப்புரத்தைச சுட்ட தீயென்
வயிற்றிடையிற் பசியுருக்கொன டெழுந்த தோவென
றக்கணம்மை அண்டம்வெடி படவேகுவென்
றறைகின்றான் கைகால்சொர்ந் தறைகிண றுனே.

ஆக விருத்தம் (எ) கீர்த்தனை (அ) ஆக (கக).

ஏழாவது குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றும்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசர் திருவாடிகளேதுணை.

—————(0)(0)—————

உ

சிவமயம்.

பட்டாவது

அன்னக்குழியும்வையையும் அழைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

வழுதியாக் கோலம் கொண்ட மாதேவன் குறனை அன்னம்
முழுமையும் புசிக்கச் செய்த முறைமையை உரைத்தே னிப்பால்
பொழியும்வெண் தவிரோ மற்ற போனகம்நிறைந்த நாலு
குழியும்வை யையும் அருந்தச் செய்தது கூறு வேனே.

ஈசன் குண்டோதரனுக்கு அன்னக்குழிதந்து பசிநீக்குதல்.
விருத்தம்.

உலகீசன் தனதுரா யகியைப் பார்த்துள்

உவந்தன்ன பூரணியை நினைக்கு முன்னே

சில அகடு னேடுதயிர் பாஸோ டன்னம்
 சிறைத்தகுழி நாலுவரக் குடை எடுக்கும்
 தலைவனைப்பார்த் துன்பசிரீக் கென்றான் பண்டு
 ஜலதிதனில் கலக்கியமத் தெனக்கை போட்டு
 மலைமலையாய் உண்டைசெய்து வாய்அங் காந்து
 மடுத்திட்டான் தனதுபசி விடுத்தித் டானே.

தரு— புன்னகவராளி, சாப்பு.

- பன்னகபூஷணன் முன்னேபெருகிய அன்னக்குழிநாலும் உண்டான் சாமி தன்னடியார்வினை போலேகுண்டோதரன் துன்னும்பசிரீக்கக் கண்டான்
- உ இச்சைப்படிக்கேஎடுத்தெடுத்தெடுத்தும் பெல்லாம்வயிறுகவீங்கின ஹான் மிச்சத்தினாலே சிலத்திலமலைபோல் விழுந்துதன்ஞாபகம் நீங்கினான்
- ௩ தாரணிதன்னில் புரண்புரண்டதி தாகம்தாகமென்று கிடந்தான் தன் நீரிருக்கும்நிலை தேடியெழுந்து நெடுமூச்செறித்துடன் நடந்தான்
- ஆவிநிகர்வாரை நீங்கும்மடவார்போல் அம்புயங்கள்வாட விடுத்தான் நெடு வாவிசுளங்கிண றேடைமுதல்வாயை வைத்துப்பசையற மடுத்தான்
- ௫ மட்டில்லாரீரைக் குடித்துமடங்காமல் வாய்வறண்டுநா உணங்கினான் தனக் கிஷ்டமுடையகங் காதரன்சேவடி யேகெதிஎன்று வணங்கினான்
- ௬ தாழும்குண்டோதரன் தன்பொருட்டாலே தமதுதிருமுடி மீது சிதம் வாழும்பவானியையாய்நினைக்குமுன் வந்துபணிந்தா ளப்போது
- ௭ சிந்தைமகிழ்ந்து வருந்திசைமாலிகைச் செல்லியேமானதி யுருவாய் நீ இந்தமதுரா புரத்துக்கருகின் நெழுந்ததிவேகத்தில் வருவாய்
- அ என்றுமொழித்த ஜகதீசன்சேவடி ஏத்திமந்தானி தாழ்ந்து சாமி நன்றுன்அருடபடி செய்கிறேனென்று நவிலவாளமனத்தொன்று சூழ்ந்து
- ௯ அன்றுபகீரதன் தன்பொருட்டாலே அவதரிக்கச்சொன்னீர் எனையே இங் கன்றுமொருநதி யாகவென்றலவ் வியற்கையைப்போலேஎன்ருனையே
- ௧௦ சித்தமகிழ்ந்து தரிசித்தவர்பரி சித்தவர்ஆடுவார் காணும் பரி சத்தமதாடிப் பவத்தின்தொடர்ச்சி தொலைந்துகதிபெற வேணும்

சுந்தரேசர் உத்திரவிற்படி வையையாகக் கங்கைவருதல்.

விருத்தம்.

மங்கலச்சுந் தரக்கடவுள் தன்பால் இர்த
 வகையுரைத்தாங் கருள்வரத்தை வாங்கித் தாழ்ந்து
 பொங்குதரை மண்டியில்முதலாம் வாசம்
 பொருந்தியதெண் டிரைமுழங்க அதிவே கத்தோ
 டங்ககனம் தன்னிலிருந் திழிந்திப் பூவில்
 அவதரித்து வருபவன்போல் கங்கை என்னும்
 மங்கைமா நதியருவம் படைத் தெழுந்து
 வருகின்றான் வையைஎன்று பெருகின்றானே.

பந்தவராளி ஆதி.

பல்லவி.

யாகவந்தாளே கூடலருகுல வையை யாகவந்தாளே

அதுபல்லவி

வையம் மதிக்கும்கூடல் ஐயன் முடியில்வாழும்
துய்ய கக்கையேஉல குய்யும் வகைஎழுந்து வையை

சரணங்கள்

பொங்கும் அலைவன்தொடும் கைக ளாகநித்தி
லங்கன் நகையாகுத துங்க நூரைகொழுமெ
ருங்குடை இடையாக்க ருங்குழல் அறலாக
ஒண்கயல் கண்ணுகூர் மங்கை வருதல்பேரலும்

புரிமண மிகும்அகில சாந்த னத்தொடு மரவகைகளைஒலி ஆர்திடப்பெரு
வரைகளிலரைபட வாய்ந்தெடுத்தி லருகுளசிறுகுடிபேர்திடப்பொழில்
புக்குவிணைக்கலை மைக்களிற்றெக்கலை மிக்கவிசைக்கொடு நொக்கிஇழுத்தயல்
குக்கிஇணக்குப நழக்களுடைக்கரு மறகடம்மொய்க்கும ரக்கணமொக்கவே
மறிபடஅடியொடு முறிபடவிடுகளை உறுசிலைஅதனெயும் ஏறிகவ ணவைகொடு

வையை

உ பார மலையைஉதைத் தார மடுச்செய்தவை
தூர மண்ணினைவீசித் தாரு வினம்பிடுகதி
வேரை மேலாகக்கரை ஓரம் அதிலேநட்டிட
பாரை முதுகுபிளந் தாரு மலைகளோடு

பரவொலியொடுமணி தாங்கியும்தரி முறிபடஅதிவிசை யொங்கியும்படா
தருநூரைமுகபடம் வேய்ந்துறும்கட கரிவருதலைநிகர் போந்துன்கருள்
பத்தர் தமக்கருள் வித்தகநித்தன்ம திச்சடை உற்றொளிர் ரத்த மணித்தலை
வைத்துநெளித்தயர்வந்தபதத்தொகை முற்றிலுமொய்த்துபிணைநிறைநறவலி
னாவமும்எனஅதி விரைவொடுவருகதி கரைபுரள்தாஇரு வரையிறையொரு

வையை

கூ மண்ணில் படர்ந்தலாலும் விண்ணில அடர்ந்தலாலும்
வெண்ணெய் தயிரும்பாலும் மண்ணி அணைதலாலும்
வண்ண வராகம்உம்பர் எண்ணும் த்ரிவிக்காமமும்
கண்ண னாகவும்ஹரி பண்ணவ தாரம்போலும்

மதகரிபரிநதி சேர்ந்துமேவரு வதுகுடதிசையுள வேந்தர்பால்அடா
வலிகொடுபநிசெய்து போந்துமாபல வழுதியுநிகர்பெறும் ஆர்ந்ததாததி
வம்பவி மும்பனை நிற்பமொடும்பெரு வெம்புலி பண்புலில் அம்பிவ றும்கய
லும்குல வும்பிறல் சம்பிர மிகும்பயிழ அம்பதி என்பவர் தம்படை யின்புறம்
மருவி வருவதென பாவு திரவியம் திருப துடனும்அறல் பெருநி மகிமைதா

வையைநீரைஉண்டு குண்டோதரன்தாகம்தணித்துக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

வையைநதி இவ்வாறு பெருகிக் கல்லார்
வன்கவிபோற் கலங்கிப்பல் லான்ற கேள்வித்
துய்யஅருங் கவிபோலத் தெளிந்தாங் குள்ள
துறைதோறும் போய்ப்பாரந்து நிரம்பி யித்த
வையகத்தெல் லோர்களுமீழ்த் தாடி மிக்க
மாபலனைப் பெறுகவந்த மகிமை யைப்பார்த்
தையன்அருள் கொண்டுகுண்டோ தரன்சங் தோஷம்
ஆற்றினான் பெருந்தாகம் மாற்றி னானே.

பன்குகவராளி ஆனந்தக்களிப்பு.

பலலவி.

வேகவநீரை உண்டான்

பெரும் தாகமதைக்குண்டோ தரன்தணிக்கின்றான்
சரணங்கள்.

வேகவதி

■	அகலும்போற்றிடை	அடுத்து	
	தாற்றலுடனேருதுங் கையிரண்டும் எடுத்துப்		
	பகவான்செயலெடுஞ்சில்	தொடுத்து	
	பக்கமும்கரையேற நீட்டியே	தடுத்து	வேகவதி
P.	அலைமோதிக்கொண்டொலி	பிறந்து	பல
	ஆனக்கொம்பில்அரு நிதியுடன்	நிறைந்து	
	மலைபோலேநிமிர்ந்தெதிர்	சிறந்துவெள்ளம்	
	வரககண்டுதனதும தருவாயைத்	திறந்து	வேகவதி
௩.	விடைபவனநிருமணம்	காண	வந்த
	வேதியர்முனிவர்க்கும் அதிசயம்	தோணக்	
	கடலுண்ணும்கருமேகம்	நாணத்	தன்னை
	காய்ந்தவிடாயும் மறைந்தோட்டம்	பூண	வேகவதி

குண்டோதரன் சுவாமிபைத்துதித்தல்.
ம்.

சந்ததமும் வையைஎன்று பெருகும் கங்கா
ஜலம்அருந்திப் பெருந்தாகம் தணிந்த போதே
சுந்தைமொழி தெளிந்தறிவு தோனறிஅன்பு
சிறந்துவந்தா னாதவா ரிதியில் தோய்த்து
விந்தைதரும் உன்னதமாம் உதரத் தோடு
விளங்கியருண் டோதரன்அன் புருவாய் நிற்கும்
சுந்தரநா யகனநிருத்தாள் முடிமேல் கொண்டு
சூழினான் துத்தியம்செய் தாடி னானே.

மாஞ்சி, சாப்பு.

பல்லவி.

உன்றன்பாதமேசரணம் சாமிசோம சுந்தரேசனேசரணம்

அறுபல்லவி

டர்கள்

உன்றன்முடியைக் கந்தமலரயன்னை குந்தனீந்திரேனா மைந்திடெவின்னா
ண்ணக் கூடல்அண்ணல் அந்திவண்ண அந்திவண்ண அருள்நெற்றிக்கண்ணா

உன்றன்

சரணங்கள்

பருவதராஜகுமாரிமகிழும் பரபரனேகயிலை வாசா
சருவவேதங்கட்கும்மூலப்பொருளாய்நின்ற சாம்பிராஜ்ய உல்லாசா
துர்விர்த்திஅந்தகா சரணேமார்பைப்பிளக்கும் சூலதரம ஹேசா
கர்வயிகுழப்புரத்தெவ்வர்தமைஅடக்கெவ்வுலகும்ரகிக்கும்நிவ்யஹாசா
ஜகதீசா பாபநாசா பாண்டியராஜா பாண்டியராஜகுமாரிதன்மேசா உன்றன்

உ இகலும்மன்மதனுடல இலவம்பஞ்சடோல்கண்ணால் எரித்திடெம்கங்காரா
மிகவும்பெருமூர்ந்தி மதிக்கொன்றைவிளங்கிய வேணிவளர்கெம் பிரா
சகலபுவனத்திற்கும் தாரகப்பிரமமாய்த் தழைத்திலகிய நீரா [ல்நேரா
புகலும்எனதுதாப மகலும்படிக்குசெய்த புனிதாஉனக்கொருவர்சகமதி
சர்ப்பஹாரா அலங்காரா அருளதீரா அருள்தீராதளிக்கும்உதாரா உன்றன்

ந அரிபிணுடையநயனாவிர்தமதனால அாச்சிக்கப்படும் யோகா
சராசரப்பிரபஞ்சத் துக்கக்ஷிடமூர்த்தியாய்நின்று தாங்கிவரும்வை போகா
நரநாராயணருக்கு வரத்தைக்கொடுத்தவரை ரகித்தருளும் ஏகா
பிரகாசமுற்றமுழுமநிலைவெனப்பூதி பிறங்கிவிளங்கிஎழில்பரவியதேகா
விடைவாகா பேரனேகா நாரிபாகா நாரிபாகாஆண்டெப்போதும்நீகா உன்றன்

ச வையைநதிக்கரையில்இந்தரவிமானத்தில் வசிக்கும்வேத வேதா
ஐயாகவனம்பண்ணும் அடியார்தமக்கிரங்கி ஐச்வரியம்தரும் நீதா
மெய்யாமகசாலையில்தீக்ஷாபத்தினிகட்குவிபவம்கொடுக்கும்போதா பாதா
துய்யசரணங்களைஉயயப்பணிந்தவர்க்கு பொய்யிவினியமோஷத்தையருள்
கூடல்நாதா வெருவிநோதா லோகமாதா லோகமாதாமீனாகிசமேதா உன்றன்

குண்டோதரன்னுதிசேட்டகத்தில்இன்பம்

கொண்டுபலகணங்களுக்கும்தலைமைநல்கிக்

கண்டைவிழியுடன்செங்காசனத்தில்பூமி

காத்திருந்தான்இவ்விரண்டாடலும்ஆராய்ந்து

விண்டுரைப்போர்கேட்டவர்கள்படுதாதால்

மெலியாமல்சகலபாக்கியமும்பெற்றிம்

மண்டலத்தில்வாழ்ந்துபின்னர்கதியப்பெற்று

மன்னுவார்சிவனுலகில்துன்னுவாரே.

ஆக விருத்தம் சுஜீர்த்தனை ந. தரு. ஆக. 10.

எட்டாவது அன்னக்குழியும்வையையும் அழைத்தபடலம் முற்றும்.

சுவமயம்.

ஒன்பதாவது,

எழுகடலழைத்தபட்டலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

செழியனாய்ப் புவியை ஆளும் செகதீசன குறட்கா அன்னக
குழியும்வை பையும்அழைத்தக் கொடுத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
விறைவுறும் செம்பொன மாலை வேலைபுக் காட வேண்டி
எழுகட லையும்அழைத்த தினியது விளம்பு வேனே.

காஞ்சனமாலேக்கு ளெதமமுனிசமுந் திரசந்தா நமகிமைகூறல்.

வேதம்அறி யாதசுயஞ் சோதி தானே
மீனவன்என் றுறுநாளில் ஒருநாட் போந்த
மாதவரில்கெளதமமா முனிவன் தன்பால்
வந்திடக்காஞ் சனமலை மகிழ்ந்து தாழ்ந்து
மேதகும்ஆ சனத்திருத்திச் சனனம் போக்கும்
மெய்த்தவம்ஒன் றறாளுக்கவென விளம்ப அன்போ
டோதரிய அம்முனிவர் முகம லர்ந்தே
உரைக்கின்றார் விபரமதா வரைக்கின் றாரே.

அசாவேரி சாப்பு.

பல்லவி.

செய்யபொன்மாலையே கேளாய் உனக்குத் தெரியாநில் லையானுதும் கேளாய்

செய்யதடாதகைக் கண்ண ஆவாயே தேவேசனைமருகன் ஆகப்பெற்றயே [பே
துய்யமலையத்து வசன்துணைநீயே சொல்லும்விரதம்மூன்று விதமாம்கேடபா
சரணங்கள்.

■ மானதம் தானம் தருமம் நினைத்தல் வாப்கமீடுக்கம் பொறியிற் தவித்தல்
மோனமுலக்கட வுளைத்த்யாணித்தல் முதலன்றம் விதமா புணர்த்தல்
செய்ய

உ வாசிகம் பஞ்சாக்க ஶ்ரஜபமீட்டல் மாதருமங்க ளெடுத்தோதிக் காட்டல்
பேசும் சதருத்ர ஸ்தோத்ரம்பாராட்டல் பின்னுயி துபோ லனந்தமானாட்டல்
செய்ய

ங் காயிகம்சுசன் அருச்சுனை ஆற்றல் கங்கைமு தலாடல் பூவலம்வாய்த்தல்
ஆயவே கோயிற் பணிநிறை வேற்றல் அல்லாமலின்னம் அனந்தமாரோற்றல்
செய்ய [உத்துங்கம்

■ செப்பிய மூன்றுக்குள் ளேகாயி கங்கள் கிரேஷ்டம் அதில்தீர்த்த யாத்ரை
அப்பெரும் தீர்த்தம் தனித்தனிச் சங்கம் ஆனதி னுல்கடல் ஆடலே அங்கம்
செய்ய

ஈசன்காஞ்சனமாலேக்காகஎழுகடலையும்வரவழைத்தல்

விருத்தம்.

மாவிரத நெறிமுனிவர் சொலக்கேட் ஓப்பொன்
மாலேகடல் ஆடலைத்தன் மகட்கோ தக்கேட்
டாவலுடன் சுந்தரநாயகன்பக் கம்சென்
றனக்குழி ஆறுடன் குறட்கா அழைத்தோய் என்பதாய்
தாவுகட லாடவிரும் பினள்ளன் றேதச்
சுதிஒன்றே ஏழையும்கீழ்த் திசைவி ருந்தோர்
வாவியில்லின் றழைப்போம்என் றெண்ணு முன்னே
வாரிநிவு மும்சேர்ந்து வரக்கண் டாரே.

நாதநாமகிரியை, ஆதி.

பல்லவி.

வருகுதே ஜலதி வண்ணமேழாகப் பெருகுதே ஜலதி
அதுபல்லவி.

வருகிறவிசைஒலி பரவிடமதுரைத் திருநகர்தனிலுள்ள அனைவரும்காண வரு
சரணங்கள்.

க	துண்ட மதிபோல்வளை	வுண்டசங் கினககள்வாய்	
	விண்டிடிப் பலதுரை	மண்டியே ததும்ப	
	தண்டர எமணியைக்	கொண்டெறி யும்அலைகள்	
	அண்ட நெடுமுகடு	கண்ண வெடும்ப	வருகு
உ	மாணும் நகர்குளிர்ச்சி	பூண புக்குழுவில்	
	பேணும்வே தன்அமைப்புக்	கோணுமா நெனவே	
	தோணும் பொறிஅரவம்	பூணநாயகந்திரு	
	ஆணையால் அவனடி	காணவந் ததுபோல்	வருகு
ங	தேவர்கோ ணுக்கும்வச	தேவன் தனக்கும்பிரம்	
	தேவனுக் குமேஆதி	தேவன தருளால்	
	ஆவலு டன்பெரும்ச	ராவின் களும்துள்ளித்	
	தாவியே குதித்திட	வாவியில் இருநது	வருகு

விருத்தம்.

எண்ணரிய கடலேழும் வண்ண மேழாய்
எழுந்துபொற்ற மரையோடே கலந்து பொங்கி
விண்ணவரும் முனிவர்களும் ஐயவென் றேத்த
வெள்ளிஅம்ப லம்தனிலே மாறி ஆடும்
அண்ணலைப்போ லெண்வண்ணம் பொருந்தி டக்கண்
டனைவர்களும் ஆச்சரியம் கொண்டா ரீதை
நண்ணிஉரைப பவர்கேட்பேரர் போக மோகும்
நாடுவார் சிவனுலகைக் கூடு வாரே.

ஒன்பதாவது எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

உ

பத்தாவது

மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அங்கடலேழுமீசன் அழைத்தவாறுரைத்தேனிப்பால
 திங்கள் வங்கிசத்து தித்தென்னர்கோன் றுறக்கம்விட்டு
 மங்கைகாஞ்சனையோடுற்றவாரிதி ஆடிக்கூடல்
 சங்கரன்உருவைப்பெற்ற சரித்திரம்இனிச்சொல்வேனே.

காஞ்சனமாலே கணவனும்மைந்தனுமில்லாமையால் வருந்தல்

விருத்தம்

சுந்தரபாண் டியன்தடா தகைப்பி ராட்டித்
 னுணைவியுடன் வரும்பெருநீர்க் கடல் மருங்கோர்
 சந்தனம்பா டலம்வகுளம் முதல தருக்கள்
 தழைத்திடுந் தனத்திடைப்பற் பலவா யுள
 கந்தமலர் கொய்தினைஞர் சேடி மாதர்
 காட்டஇரண் டறவொன்றாய் மருவி யங்கு
 வீந்தையுடன் முகந்துபொற்சிக் காத னத்தின்
 மீதில்இருந் திலங்கினர்அப் போது தானே.

திபதை—மோகனம், சாப்பு.

க சாயிதடாதகைதன்முககோக்கியுன் தன்பொருட்டாலென்கும்பேராய் இந் த
 மாமதுராபுரம் தன்னில்எழுகடல் வந்துதிக்கின்றதைப் பாராய்
 உ ஆகையினுன்றன் அன்னையவாரிதி ஆடும்படிக்கழை என்றார் அதைப
 பாகுமொழியா னுவந்துதனதன்னை பக்கத்திலவந்துபு கன்றான்
 ஈ வாரிதிவந்த வகையைத்தனது மகள்வந்துரைத்திடக் கண்டான் மனம்
 பூரித்துத்தேவாமுதத்தைப்புசித்தது போலேபொன்மாலையுட் கொண்டான்
 கொண்டபின்தாயைத்த டாதகைவாரி குதிக்கும்ருளக்கரை மீது வந்
 தண்டைபில்குழும் மறையோருடனகடல் ஆடவிடுத்தாளப் போது
 னு வேதியர்தங்கனைக் காஞ்சனேனோக்கி விரதகெறினனக் கேர்க்க ஈவ
 கோதப்பெருங்கடல் ஆடும்விதிதெளிந் தோதவேணும்எனக்கேடக
 சு கற்பிலியிருந்தபொன் மாலையோடாய்கன் கையைப்பிடித்தாட வேணும் பின
 பபபடிக்கில்லாமல்போனால்சதன்கைதொட் டாடவும்செய்யலாம் காணும்
 தோன்றலுயில்லாதவராவின்கன்றின்வால்தொட்டாடவேண்டுதலாமே இந்த
 மூன்றில்ஒன்றற்கை பிடித்துநீராடுதல் முக்கியம்என்றேதிடத் தாமே
 சுத்தேரர்விதிமுறை ஆய்ந்துமொழிந்திடக் கண்டபின்காஞ்சனமாலே கொண்ட
 பர்த்தாவுமைந்தனுமில்லாப்பெருங்கொடும் பாலிஎனக்கினிமேலே [பெற்ற
 கூ தேனுலின்கன் தின்வாலல்லாமல்வேறு செயலேதெனக்கண்ணீர் துளிக்கப்
 பீனவிழியாளுடன்கொல்லித்துக்கித்து மிக்கமனதுதத் தளிக்க [சினற
 ட புண்டரீகன்மால் பதம்பேண்டினோர்க்கருள் புண்ணியனுக்குயிர்த்துணையாய்

கெண்டைவிழிதன தன்னைமனக்குறை கேட்டெழுந்தன்னத்துக் கிணையாள்
 வந்துகணவனைத் தாழ்த்துதன்அம்மை மனக்குறையோதிட ஓர்ந்து தெரிந்
 தந்தமொழிக்குள மகிழ்ந்துபெருந்தகை ஆணதகையோடன்பு கூர்ந்து
 கட வாசவனோடே சரியாயிருக்கும் மலயத்துவசனென்னும் மனனன் தனைக்
 காசினிதன்னில் வருகடவத்தில கருதினான்சந்தரத் தென்னன்

மலயத் துவசன் றொணுந் துருந் துவருந்

விருத்தம்

அண்ணலெனும் சுந்தரபாண டியனில் வணனம்
 அனபுரிநைந் தவர்அகத்தில நினைக்கு முன்னே
 விண்ணகத்தில இநதிரட்டு டொருங் கிருந்து
 விளகுகுசுங்கா தனமீங்கி விமான மேறி
 மண்ணகத்தில் எழுகடலவந் துதிக்கும் வரவி
 மருகிலவரும் போதுகண்டப றடைநது பெற்ற
 பெண்ணரசி யாம்பெறும்பெ மெனத்தேந்ந தனபு
 பேணினை பாணடியர்கோன் தொணி னானே

சாடேரி சாப்பு

பலலவி.

மலயத்துவசன்வரக் கண்டாள சொன்ன மலையெனக்குறை விண்டாள
 அநுபலவி.

மலையசசிதகிரிநத் வாசவனஉலகத்தில்
 நிலைபெற்றெழுநதுவரது நீம்விமான ததில மலயத்

சரணங்கள்

க சாமிதனதுசெங்கோல் பூணக் கண்டு தானதொழுவதற்குத் தொண
 மாமனெனுமுறையோர்ந் தவகைஅமைத்துக்காண
 மருகனுடனமகளும் எதிர்ந்தா தரவு பேண மலயத்
 உ அதிர்ந்தைதுபேரியு முழுககச் சேனை ஆரவாரத்துடன் விளங்க
 எதிர்ந்திடும்மகள தன்னைத் தழுவித்தழுவித்துக்க
 இமவாணைப்போலெக்காலும் குறையாமகிறச்சிபொங்க மலயத்
 தான்செய்ததவக்குறை நீங்கப் பெற்றதனகுலக்கொடியவன்ந் தொங்க
 காஞ்சனைமனக்குறை கதிர்முண்டனிப்போலவாங்க
 வாஞ்சையுடனபணிந்து வளருமா னந்தம்தேகக மலயத்
 விருத்தம்

வந்தமலயத்துவசபாண டியனைப் பார்த்து
 மனைவியுடன் எழுகடலா டிகுவி ரென்று
 சுந்தரபாண டியனசொலக்காஞ் சனைசெந் கையில்
 சோதிவிளங் கியபவித்திரம்பூண்டன்போ
 டங்கணர்கள் சூழ்ந்திடச்சங் கற்பம் சொல்லி
 ஆதிசிவ காமஎழுத் தைநதும் ஓதி

சிந்தைதனில் உலகைபொக்கப் புகழ்வுக் காலும்
தேடினார் எழுகடல்நீ ராடி னாரே.

மலபத் துவசன் சிவசாஸ்திரம் பெற்று சிவலோகம் செல்லுதல்.

விருத்தம்.

அம்புதிதில் வகையாடிக் கரை ஏறும்போ
தரனுருவத் தொழிலைக் கழுத்தும் ஓரநால
அம்புயமும் துதற்கணம்முன் னாகக் கண்டோர்
அதிசயிக்கச் சிவபுரத்தில இருந்தப் போதே
அம்பரமீ தினிலிருந்து வழுக்கீ வீழ்ந்த
ஆதவன்போல் விமானமொன்று வரக்கண் டாங்கே
தெம்பதியோ டேமலயத் துவச பாண்டியன்
தேறினான் மகிழ்ந்ததன்மேல் ஏறி னானே.
~ மத்தியமாவதி ஆதி.

பாண்டியன் ஏறினானே மலபத்துவச பாண்டியனேறினானே

அதுபல்லவி

ஆண்டவன் அருளாலே அமைத்தவிமான மீதே
பூண்டகற்புவிளங்கும் பொன்மாலையோடப்போதே பாண்

சரணங்கள்

க	தேனின்மழைதுளிக்கத் தேவர்மலர்பொ	ழிகக	
	வானிலெழும் துந்துவி மஞ்சினம்போலொ	லிக்கப்	பாண்
உ	லின்னோர் துந்துவிமண்ணில் விழுந்ததுவொன்றெண்ணிப்		
	பண்ணுவதுபோலோகை பரந்துவானத்தில்	உண்ணப்	பாண்
க	துங்கமுனிவதேத்தச் சாரங்கனதுத்தியம்	சொல்ல	
	திங்கள்வேணியில்கூடும் சிவனுலகத்தில்	செல்லை	பாண்

கழிகெழல் விருத்தம்.

பாண்டியன் விமானத் திருந்துதன் னுருவம் பண்டுபெற் தரசுபூண் டவர்பின்
பரிந்துதன் வடிவம் தருமரு மகனும் பக்கமே வியதடா நகையும்
ஆண்டவன் கோயிற் புருத்திருந் திடப்பார்த்துத் திசையித் துலகெனாம் பயந்த
அன்னையே மகனா யப்பின் மருகன் ஆகவென் னேற்றதோ வென்று
பூண்டகற் தகலான் போலவே ஐயன் பொன்னடி விடாதுளத் துணர்ந்து
பொன்முடி விமானம் தலை அடிக் கடியகண் பொருந்திட அஞ்சலித் தெழுந்து
நீண்டமே லேழு லோகமும் கடந்து செடியவன் உலகமும் கடந்து
நீசகற் தரனார் உமையுடன் விளங்கும் கெடும்சிவ லோகம்மண் ணினாரே.

படாதுகைப் பிறாட்டியார் அம் பாயநனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

சிவனுலகம் தனில்மலயத் துவச பாண்டியன்
சிறந்திடத்த டாதகைநாயகன்பாற் சென்று

தவமுணர்ந்து தனையின்றோர்க் காதி வேதத்
தனிப்பொருளின் வடிவனித்த மகிமை யைப்பார்த்
துவகைவாய்க் கடக்காமல் வெளிப்ப மும்வா
றென்குமுத மலரிலிருந் தொழுகும் தீக்தேன்
செவிஇரண்டி னிலும்நிறைப்ப தெனவே சொல்லித்
திகழத்துவாள் அறித்துநின்று நிகழ்த்து வாளே.

நிபதை— செவராஷ்டிரம், ஆதி.

- க தினதயாபரணே சரணம் சத்திய ஞானரூபாத்மகனே சரணம்
உ லோகசம்ரக்ஷகனே சரணம் மாம் பாகிமுத்திபுரேசா சரணம்
ங மறையின்முடியிலுன் ன்நீசரணம் சிவப் புறநடிக்கின்றவனே சரணம்
ச சிவன்தோ றும்வசிப்போய் சரணம் தொழில்மூலகையுட்புரிவோய் சர
டு அரிதேடியபாதனே சரணம் விதிக்கரியமுடியுள்ளோனே சரணம்
சு திரிபுரம்எரித்தோனே சரணம் இந்திராதிசரர்களதொழ அருள்வோய்
எ தக்கன்மகம்அழித்தோய்சரணம் என் தனசொ ற்குக்கருணைசெய்வோய்
அ பரமாத்மசுருபனே சரணம் லோகம்ஒருமூ ளுக்கும்நாதனே சரணம்
ஈ மன்மதனைஎரித்தோய் சரணம் அடியாள் தன்வசமானவனே சரணம்
ய அர்த்தமறி அணிவோய் சரணம் விபூநிருத்திரா ஶ்ஷத்தரிப்போய்சரண
■ பன்னகபூஷணனே சரணம் அரிதனஞலார் சகிக்கின்றவா சரணம்
கஉ சர்மாமபரதானே சரணம் பாதிஅம்மேனிகறுத்தவா சரணம்

விருத்தம்

அன்னை இவ்வா நேத்திஎன்தாய் வேண்டல் ஒன்றுக்
காழிஏழும் கணவனையும் அழைத்தா டச்செய
துன்னுருவும் மேல்நாடும் அளித்தாய் தென்னர்
ஒண்குலமி றந்ததுபார்த் துலகாளும் போல்
இன்னிலைமைக் கினிஇடைபூ நேதெ னத்தாழ்ந
தியம்பஅஃ திறிந்தையன் மகிழ்ந்தா னிந்தைச்
சொன்னவர்கேட பவர்கனிக பரமும் பெற்றுத்
துலங்குவார் எக்காலும் விளங்குவாரே.

ஆக விருத்தம் எ கழிநெடில் ■ கீர்த்தனை உ தரு உ ஆக கஉ.
பத்தாவது மலயத்துவசனை அழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

பதினோராவது

உக்கிரபாண்டியதேவர்திருஅவதாரப்படலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

கருங்கண்டன் அருளால் தென்னன் காஞ்சன மாலை யோடும்
பெருங்கட லாடிப் பெற்ற பேறுமுன் னுறைத்தே னிப்பால்
நிரும்பஅம் மன்னன் பெற்ற திருமக ளிடத்தில் கத்தன்
அரும்புதல் வனுமா வந்த அருமையை விளம்பு வேனே.

உக்கிரகுமாரர் அவதாரம்செய்யசுந்தரேசர்கிருவுளம்கொள்ளல்
விருத்தம்.

கன்னிலத்தைச் சுந்தரபாண் டியன் அனேகம்
நாள்மனுதூல் கொண்டுசெங்கோல் ஏந்தி யேதன்
பொன்னடி நீழலப்போலே யாவ ருக்கும்
புதுமதிவெண குடைநிழலைச் செய்தி யக்கும்
மன்னுயிரும் தானாகிக் கருணை கூர்ந்து
வளம்பெறவே இடைமாட்சி புரியும் நாளில்
பின்னுமொரு விளையாடல் செய்ய எண்ணம்
பெற்றிட்டான் அவ்வகைந டத்திட்டானே
திபதை—சௌராஷ்டிரம். ஆதி.

- பன்னகபூஷணனே சுந்தர பாண்டியனாகள் நாளும் உயர்
தென்னவர்குலம் வளரச்செய்திடும் திருவிளையாடல் கேளும்
- உ மாலயன்மக வான்மறைமுதல வருந்தியும்காண அரிய தன்னைக்
கோலும்அன்பருக் கெளிதிலேகாணக் கூடும்என்பது தெரிய
- ங பாண்டியனுக்கும்காஞ்சனைக்கும்தன பத்தினியைப்பெண் ஆகத் தந்து
மீண்டும்தானுமே மருமகனாகிமேதினிக்கர சாக
- ச விதிமுறைப்படி நடத்திமும்முடி வேந்தருக்குள்மேன மேலும் துய்ய
மகிசுலம்பெரி தாகஉலகில மகிமைபெற்றது போலும்
- ரு இனியும்பின்வரும் குறையைநீக்கிட எண்ணியேஅருள கொண்டு மாயை
தனைவென்றவனசெய் யும்விசித்திரம் தனைமொழிவதார் கண்டு
- ஈ இந்திரஜாலம் காட்டுவானென வேதனக்குநே ராக வளர்
பைந்தமிழ்உரைக் கும்சரவண பவனையேபிள்ளை யாக
- எ இவ்வுலகத்தைப் பயந்துளம்மகிழந் திடும்தடாதகை மாது அவள்
தன்வயிற்றில்வந் தவதரித்திடத் தான்நினைந்தான்அப் போது

தடாதகைப்பிராட்டியார் வுண்முகதேவனைக்கருப்பம்தரித்தல்.

திருஉளத்தில சுந்தரபாண் டியனஇவ் வாறு
சுந்திக்கச் சண்முகனஅவ் வண்ண மாகக்
கருவில்வரு முன்தடா தகையைச ருழ்ந்து
காத்திருக்கும் சேடியர்உன் அழகுக் கேற்ப
வருகருட்பக் குறிதழகும் திங்கள் தோறும்
மங்கலமும் காணஎங்கட் காசை என்று
அருமையுடன் பணிந்துரைக்க மகிழ்ந் ததைக்கேட்
டனபுற்றாள் கருப்பவடிவம்பெற் றாளே

கல்யாணிராகம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆளுள் தடாதகைதிவ்யம் ஆளுள் அற்புதம் ஆளுள்

அறுபல்லவி.

மேனாள் அசுரகுல காலன்னன்மறைந்ததேவ
சேனாபதி யானஷண்முக தேவனான மாவலனைக் கொர்ப்பம் ஆகு
சரணங்கள்.

க கருமணித் தூ பிவிளங்கும் செம்பொன்மலை என்னவே
திருஅமுதம் பெய்திலங்கும் செப்பினைப்போல்பின்னவே
வருமுலைசு மந்திடையும் வந்துவெளி துன்னவே
சொம்நாலவனைச் சிறைசெய்துகல்வி தேறும்வாறு கூறுவோனைக் கொர்ப்பம் ஆகு

உ பூவில்லினி யதும்திங்கள் தோறும்உண்ணத் தேடவே
தேவர் அழு தும்பன்னகர் திருஅமுதம் கூடவே
மேலியக ணங்கள் கொணர்ந் தித்தெதிர்கொண் டாடவே
நாவுக்கினிய சுவைமேல்மனம் நாடவேடர் தேடுவோனைக் கொர்ப்பம் ஆகு

ங வேதபண்டி தமுனிவர் வந்தினிமை கூறவே
ஓதமன்ன ரும்நகரூள் ளோரும்களிப் பேறவே
மாத்ருமத் தாலேகன்னி நாடெவைக்கும் மீறவே
சோதிபெருகிய வடிவேலனைத் தோகைவாகன் ஆகுவோனைக் கொர்ப்பம் ஆகு

ஷண்முகதேவர் உக்கிரகுமாரனாக அவதரித்தல்.

விருத்தம்.

கூறும்ஆ லத்தைஅமு தாஅ ருந்தும்
குன்றவில்லி அருளால்இவ் வாறு பூமேல்
தேறுதவம் புரிமலையத் துவச பாண்டியன்
செல்வி தடாதகைதிருஉ தரத்தில் நின்றும்
பேறுபெறுங் கால்பெற்ற சேய்போல் கண்ணீர்
பிலிற்றினும் செங்கதிர்போல் காத்தி வீச
ஆறுமுக ஸ்வாமிஒரு முகரு பம்கொண்
டடுத்திட்டான் அவதாரம் எடுத்திட்ட டானே.

தோடி சாப்பு.

பல்லவி.

ஷண்முக னேஉக்கிர வர்மனாகஅவ தரித்துவந் ததைப்பாரும்

அறுபல்லவி.

கண்மூன்று டையகரு ணரிதி அருளாலே
தன்மதிக்குலமன்னன் பெண்வயிற் றிலேஆதி ஷண்
சரணங்கள்.

■ மாசற்றயோகியர்உள்ளத்தைப்போல்நெடு வானம்பிரகாசத்தைஅடுக்கஐக
திசனுக்குற்றதி ருவாதிரைநாளில் இத்துவாரம்சுபம் தொடுக்கப்
பூசார்மெய்க்கும் சுபதினத்தில்புகழ் பூணம்சாம்பிராச்சியத்தைக்கொடுக்க
தேசுலவும்லக்கேந்திரத்திலேதேவ தேசிகன்தனதொளிலிடுக்க ஆதிஷண்

உ மாமறைநாலும் முழங்கஅமரர் பூ மா ரிசொரிந்துகொண்டாட உறும்
தேமலர்க்கொம்புபொல் எட்டுத்திசையிலும் தெய்வப்பெண்கள்நடம் ஆடப்
பூமகனும்நா மகனும்மனயிப் பூரித்துச்சோபனம் பாட அரி
நாழெனும்துந்துவி ஐத்தம்ஒலிப்ப தவனிடன்னோர்காதில் கூட ஆதிஷண்
ந அத்தணர்சிங்கை மகிழ்ச்சிபெருகச்சி வாகமனால்மொழிந்தொலிக்க நிவ்ய
மந்திரயாகம் புரிந்தெழும்செந்தீ வலங்கொண்டெழுந்தது ஜொலிக்கத்
தந்திகள்எட்டுடன் சேடனும்தம்பொறை தன்னை இழந்துகெக் கலிக்க வாடும்
இந்திரன்மேரு சமுத்திரராசன் இவர்கடகிடதுதோள் சலிக்க ஆதிஷண்

விருத்தம்

மைந்தன்இவ்வாறு தித்திடப்பார்த் தெம்பி ராட்டி
மலர்க்கரம்கொண் டணைத்துமுகந தவள்தன் காந்தன்
செந்தளர்க்கைக் கொடுத்தவந்து வாகைப் பாலால்
தியிர்த்தொழுகும் கொங்கையைச்செவ் வாயில் வைத்துக்
கந்தமிகும் குமுதமிசை வெண்ணி லாத்தன்
கதிர்பாப்பு வதென அளித் திருந்தாள் இப்பால்
அந்தரத்தோ ரும்புவிமன் னவரும் மேற்கொண்
டாடினார் மதுரைவந்து கூடி னாரே.

மத்தியமாவதி ஆதி

பலலவி.

வந்தார்வந்தார் ஆலவாயில் வந்தார்வந்தார்

அதுபல்லவி.

வந்தார்மலயத்துவசன் மகள்வயிற்றிலேநாடிக்
கந்தன்அவதரித்த காத்தினைக்கொண் டாடி வந்தார்
சரணங்கள்.

■ ஒதும்மாஸ்யன்இந்தான் உம்பர்முனிவர் தங்கள்
மாதரசிகளுடன் வானகத்தில் விளங்க வந்தார்
உ சோழன்சொலை முதல் சொல்லும்மன்னர் திரண்டு
குழும்இரக்கம் நாடி நி கொண்டு வந்தார்
ந திரைகடல்ஒருநா லு திவசபும்பரநது பொருகி
வருவதுபோலவே மாநகரை நெருங்கி வந்தார்

விருத்தம்.

தேவர்முனி வோர்கள்மன் னவர்கள் எல்லாம்
திருமதுரா புரந்தனிலிவ் வாறு வந்தே
ஆவதுடன் சுந்தரபாண் டியனைச் சந்தித்
தனைவர்களும் முறைமையினால் பணிந்து வாழ்த்தி
நாவில்அமு தொழுதிடமங் கலச்சொல் ஆற்றி
நற்கருணை பூண்டதடா தகைப்பி ராட்டி
சேவடியில் தொழுதுதம திருக்கை நோக்கிச்
செல்லும்போ தவரவர்கள் சொல்லு வாறே.

திபதை—புன்னுகவராளி, ஆதி.

■	வழுதியர்கோ னிடத்திற்குகன் வந்துதித்தான்	என்பார்
	பழுதும்கூஞ் சனைசெய்த பாக்யமிதே	என்பார்
௨.	அனங்கனும்கண டாசைப்படும் அழகில்மிக்கோன்	என்பார்
	கணங்கொண்டெழு வையதமும் காக்கவல்லோன்	என்பார்
௩.	மானிடர்கள் செய்தபெரு மாதவமோ	என்பார்
	வானவர்கள் வருந்திச்செய்த வான்தவமோ	என்பார்
௪.	வேள்விமறை யோர்கள்செய்த மெய்த்தவமோ	என்பார்
	தேள்விமுனி வோர்கள்தவம் கிடமுனதோ	என்பார்
௫.	தருமம்செய்த மாதவத்தின் தனபயனோ	என்பார்
	பொருள்புரிந்த தவத்தில்வரும் புண்ணியமோ	என்பார்
௬.	கூடும்இன்பம் செயததவம் கொளபயனோ	என்பார்
	கீடுமெறி புரிந்ததவ மெய்ப்பயனோ	என்பார்

மதுரைநகரத்தார் நெய்வினையாட்டுவினையாடுதல்.

விருத்தம்.

புங்கமுடன் அவாவர்கள் இந்த வண்ணம்
புகன்றுதங்கள் தங்கள் இருப பிடத்தில் சென்று
மங்கலவாத் தியமுழங்க மகரம் எவரும்
மகிழ்ச்சிகொளச் சுந்தரபாண் டியுளஅப் போது
மங்கைதடா தகையடனே மறைபோர்க் கீந்த
மாதான நீர்பெருகிக் கடலோ டொன்றத்
துங்கமுடி வேந்தர்முத லாச்சி றப்புச்
சூழினர் நெய்வினையாட் டாடினாரே.

நாதகாமசிரியை, ஆதி.

பல்லவி.

நெய்வினையாட்டுவினையாடினாரே மதுரபுரவீதியில் நெய்வினையாட்டு வினையா
அதுபல்லவி.

நெய்வினையாட்டு வினையாடினாரே சைவசமயமறி மையைக்கூடினாரே
தெய்வலோகமும்புகழாள்முகனாரே சைவடிவேற்குமாணப்பாடினாரே
சாணங்கள்.

க	முன்னவன் திருமனையும்	பொன்னடி யவர்மனையும்
	மன்னவர் அரண்மனையும்	பின்னுளவர் கன்மனையும்
	மின்னவே பளிங்கு போலே	இழைத்துவாசல்
	திண்ணைமுதல் ஒருக் காலேகொண்டாடிக்கொண்டு	
	சன்னயம்செய் துமென்மேலே	இலங்கும்பஞ்ச
	வன்னவிசித் திரத் தாலே	சிக்காரம்செய்து

கன்னல்கமுருவாழை கட்டும்கொடியிளங்க நாட்டித் துதிம்மாந்தழை
அன்னிடவேமகர தோரணங்களில் தொங்க மாட்டி இசைத்துவளர்

மன்னியகஜதர காதிசுருக்குமணி பூட்டிக் கண்டவர்கள்
தென்னாதிசயமென் றவரவர்கரைத்துப் பாராட்டிக் கொள்ளமன்னவர்
பன்னிழைஆயிரம்பொன் பட்டிடையிலையைச் ச வரித்து துராய்களுடன்
சென்னியிலேசரிகைப் பாகைமெய்க்கங்கியும் தரித்துக் கைமோதிரங்கள்
சொர்ணமுத்தாரங்கள் கடுக்கன்முதற்கொண்டலங் கரித்து இதுபல்லாமல்
இன்னமும்பலஅலங் காரங்கள்சொல்லொணுது விரித்து இந்தவிதம்கொண்
முந்நிலம்புகழமுது ராபுரி கொழிக்கப்
பொன்னுலகிதுக்கினை அலவென்று பழிக்கப்
பன்னகபூஷணன் தன்னருள் பொழிக்கத்
தென்னவர்கோன்றிரு மகள்மகன் செழிக்க நெய்

உ கங்கைமதி யைத்தரித்த சங்கரணி டத்திலுற்ற
நங்கைதடா தகைபெற்ற புங்கவம்கொண் டேயிருத்த

மங்கையர சிக ளிணங்கப் பட்டாடையைய
ருங்கில்உடுத் திக்கொண்டிலங்க அஞ்சனம்கொண்டு
கண்களுக்கெழுதி முயங்கத் திலகமுடன
பங்கயவ தன்ம விளங்க அவதரித்த

பைங்குழந்தையைக்காண வேணுமென்றாவல் படர்ந்து விலையிருத்த
குங்குமங்கஸ்துரி சவ்வா துபுனுருடன் அடர்ந்து புதைத்தெழுந்த
கொங்கைகுலுங்கமந்த ஹாசம்செய்தவர்கள் தொடர்ந்து கனிவர்க்கங்கள்
செங்கைதனிவ்ளடுத்துக் கொண்டதிவேகமாய் நடந்து இருகாதினும்
தங்கமணிஇழைத்த தோடுகுண்டலம்ஒளி வீசக் கண்டத்திலேஇ
லங்கியசந்திரஹார வஜ்ரப்பதக்கமுதல் வாசக் கொழுந்துமருத்
தங்கியஜாதிமுலலை மல்லிகையும்அணிந்துல லாசத் துடன்இருபா
தங்களில்தண்டைசிலம் பணிந்தெற்கு மகல்லென்று பேச அவரவர்கள்

வங்கணமாகவே கும்பலாச் சேர்ந்து
அறகமுடனேதிரு அரண்மனை சார்ந்து
திங்கட்குலதிலகன்புகழைஆ ராய்ந்து
மங்களவார்த்தையை மொழிந்துளம் தேர்ந்து நெய்

ங செத்திருஒத் தமங்கையர் மந்தரமொத் தகொங்கையர்
செத்தளிர்ஒத் தசெங்கையர் கந்திருவா தம்நங்கையர்
வந்ததுக்கி ணையதாக வந்தவர்தங்கள்
செதையில் மெழ்ச்சியாக ஆடவர்க்காசை
தந்துபர வசமாக இணக்கியிகச்
சிந்துகன்பா டிஅனேக வாத்தியமொலிக்கக்

கத்தயிருந்ததயி லுமும்பனிரீருமலிநு யேறும் சாந்துகளுடன்
சந்தனம்புலுருகல் துரிமுதல்களபச் சேறும் இன்னமும்பொரி
பும்னுவெள்ளரிசியும்பொடிவர்க்கமும்கலந்து கூறும் தலங்களுக்குள்
முத்திரமுனைத்தமது ராபுரவீதிகள் தோறும் சித்தசாரணர்
அத்தரர்இன்னார் வந்ததுபோலஅக லாதே உச்சாகம்கொண்டு
தந்திஅணையவரோ டொருவர்க்கொருவர்தங்கள் மீதே பொன் துருத்தியிடி

தந்திரம்செய்துவட்ட ரத்தரக்குழல்கொண்டுதப் பாதே வினையாம்போ
 தைத்துணையவனும் மாநிமாறிஆடஅப் போதே இப்படிப்பல
 விந்தையுடனேவினையாடியே நல்ல
 பைந்தொழிமார்களும் புருடரும் வெல்லச்
 சுந்தரபாண்டிய ராசற்குச் செலவ
 மைத்தன்பிறத்தமகி மையைஎங்கும் சொல்ல செய்

உக்கிரகுமாரனுக்கு சாதகாணாதி செய்ததுகூறுதல்

செய்வினையாட முநதவிதம் செய்தா ரிப்பால
 சிறைநதஇந்து வாரம்ஆ நிரைநல காளில
 தெய்வகுரு லக்கினகேந் திரத்தில் மேவத்
 தேவபாண் டியன்தனது சேய னுக்கு
 மெய்வளரும் சாதகர னாதி செயது
 மேருமக வான்சலதிக கசசம் தோற்றம்
 கெய்வதுகொண டுக்கிரவர் மனெனப் பேரிட்
 டேத்தினார் அப்படிக்கே வாழத்தி னாரே.

திபனத—ரீதிகளனை, சாப்பு.

க நிரம்லமான மதிசுலத்தில்வந்து வாழும் உக்ர
 வர்மசசெழியன் மகிமைஇனிச்சொல்லக் கேளும்
 உ கேளுடன்தாயும் தகப்பனும்பார்த்தன்பு சிறந்தார் தேகம்
 னாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாளர்நதான
 டு தங்கமணித்தொட்டில் அங்கமுடன்மகிழந் தேற்றினார் லாம்
 திங்களில்சந்தி யிதிக்கும்திருவிழா ஆற்றினார்
 ச வேதனும்மாலும் முனிவரும்வந்துரீ ராட்டினார் ஆறும்
 மாதத்திலேசுப மங்கலம்செய்தன்னம் ஊட்டினார்
 டு வேண்டுமபணிகள் தினம்தோறும்வெவ்வேறு பூட்டினார் ஓர்
 ஆண்டிந்திருவிழாச் செய்தனைவோரும்பா ராட்டினார்
 ன மூன்றுவயதில் குடுமிக்கல்யாணம் நடத்தினார் ஐந்து
 தோன்றுவயதில்லா லாறுமுதற்கொண் டெனர்த்தினார்
 எ தாரணமாகிய பூணூல்கலியாணம் முடித்தார் உடன
 ஆரணம்சாகை பதம்கனம்யாவையும் படித்தார்
 அ வெற்றிலில்லித்தையும் சத்திரவித்தையும் தெரித்தார் பரி
 மத்தகஜத்தை நடத்தல்முதலிய விரித்தார்
 பேசஅரிய கலைகள்முழுதும் பொ ருத்தினான் தேவ
 தேசிகளுள் வியாழபகவான் ருத்தினான்

உக்கிரகுமாரர் திருவினையாட்டு.

விருத்தம்.

அருமைகொண்டுகிர வருமன் இந்த வண்ணம்
 அதுபத்து நாலுநிலை களையும் நெஞ்சத்

தொருமைபுடன் எண்வயதில் அறிந்தி சன்பால்
உரைக்கரிய பாசுபதாஸ் திரமும் பெற்றுத்
திருஉருவும்பேரறிவும் பலமும் பீரத்
தெரிவையர்கண் டகமகிழ்ச்சி கொள்ள வேதன்
குருஅடிதாழ்ந் தரசினங்கு மார ரோடு
கூடிவினை யாடல்செய்ய நாடி னானே.

சுருட்டி சம்பை.

பல்லவி.

திருவிளையாடினவிபரம்கேளும் உக்கிரவருமன் திருவிளையாடினவிபரம்கேளும்
அதுபல்லவி.

திருமதுராபுரத்தில்உள்ள ஜெனங்கட்கானந்தம்துளிக்கத் திரு
சரணங்கள்.

க கஜத்தினுடனேகஜத்தை முட்டவிட்டுச்சயம் தொடுத்து
அஜத்தினுடனேஅஜத்தைத் தாக்கத்தட்டிக் கொடுத்து
இசைத்தகுக்குடத்துடனே குக்குடம்பொருத விடுத்து
இசைத்தமணிப்பலகைகான் குறுப்பாடல்செய் அடுத்துத் திரு
உ காற்றினும்கடியகுதிரை ஏறிப்போய்த்திரும்பி வந்து
கூடற்றினும்கொடியயானை நடத்திவையை அடர்ந்து
ஆற்றினும்குய்யானத்தினும் அகத்தினும்இன்பம் பரிந்து
வேற்றினேருரோமெல்லமர் வினைத்துவெற்றிபெறமகிழ்ந்து திரு
ஈ சத்தனமாக்களநிறை பொதியமலைதனை நாடி
அத்தனருடன்பிரசங்கித் தாசீர்வாதம் கூடி
கந்தயிகும் கனிஅருந்திக் களித்துஉறுமலர் சூடி
இத்தவிதம்ஐந்துமூ வாண்டுசெல்லக் கொண்டாடி

திருவிளையாட்டித்தவிதம் செய்தான் இப்பால்
தேவர்ப்பதி அயன்நெடுமால் சூழ்த்து போற்றக்
கருமுகச்சு ரனைத்தடிந்து மயிலும் வேலும்
கைவிடா மல்காக்குத வாறே போல
ஒருமுகவே வைனாகப் பருவம் மேற்கொண்
டொண்டொடிமா ரும்விழியும் மருங்கு மொய்ப்ப
வருகுமான் திருமையைத்தேர்ந் துவந்து தாதை
மனம்பெற்றா லோசனைசெய் தினம்பெற் றானே.

உக்கிரகுமாரர்சாழங்கிரிகாலகடிணத்தைச் சொல்லுதல்.

கழிசெடில் விருத்தம்.

செங்கம ஸம்போல காலும்நீண் நெருண்ட செங்கையும் வட்டமாத் தோற்றும்
திருமுழந்தாளும்துதிக்கைபோல்துடையும் திரட்சியாலிலங்குந்நிறிடையும்
தங்கிய சிறிய தாடிய வயிறும் தாழ்ந்தகா பியும்அகல் மார்பும்
தனிஇசை வினைத்தன்டுபோல் காமும் தங்கவெற்பிரண்டுகேர் தோளும்

சங்கம்முத் தெழிக்கொள் கண்டமும் செய்ய தாமரை மலர்நிகர் முகமும்
தண்ணளி பொழிபும் தீர்க்கலோ சனமும் சலந்தரம் போல்மயிர் அழகும்
அங்கமா வினங்கும் செல்வனைத் தாதை அடிக்கடி நோக்கினன் னூல்பார்த்
தறிந்தவ ரிடத்துக் கேட்கஅப் பயனை ஆய்ந்தவர் எடுத்துரைத் தனரே.

- பூண்டுவரும்புகழ்ச் சுந்தரபாண்டிய பூபதியேவலி குழும் உக்ர
பாண்டியன்சாமுத்திரிகாஸகணத்தின்பயனைச்சொல்வோமதைக் கேளும்
உ மன்னியநாசி லலாடம்புயம்ருகிழி மார்புகையடிஇவ் வாறும்
உன்னதமாக இருக்கையால்வாண வுற்றசெல்வம்வளர்க் தேறும்
நு பரர்க்கும்வரிக்கண் கபோலம்மைநாசி பரந்தநெய்யார்பிவ் வைந்தும்
தீர்க்கமதாக இருப்பதனாலே ஜயமாகுதோளில் பொருந்தும்
ச அறியவேசென்னை நாகருமுதுகிது அல்லாமல்கோசம்இந் நான்கும்
குறுகிஇருப்ப தினுலேசெவ்வம் ருபேரனிலும்வளர்க் தோகுகும்
ரு கைத்தலம்கால்கடைக்கண் இதழ்அண்ணம்குத்துடன்நா இத்த ஏழும்
ரத்தநிரமா பிறுப்பதினாலே லம்செயசுகம்மிகச குழும்
சு அம்புவிதோர்கள் புகழும்வலிஞ்சை அலலாமல்உந்திஇம் மூன்றும்
கெம்பீரமாக இருப்பதனால்தம் கேடத்தமனாகத் தோன்றும்
■ உத்தமமாகும் சிரசலலாடம்என் ரோதும்உறுப்பிவ் விரண்டும்
விஸ்தாரம்ஆனத னுலேமனுக்குள் விசேஷமாகப்புகழ் மண்டும்

விருத்தம்.

நல்லஇலக் கணமுப்பத் திரண்டும் நோக்கி
நறகுணமும் நோக்கிஇந்த ஞாலம் காக்க
வல்லவனென் நிலக்கணம்சோ தித்தோர் உக்கிர
வர்மனுக்கம் முடிசூட்ட லாமெனக்கேட்
டல்லணிகந் தரன்அவ்வாற நிரூர் தம்மோ
டாலோசித் திருந்தனன்ஈ துரைப்போர் கேட்போர்
செல்வமகப் பேறுசெளபாக் கியம்ஆ ரோக்கியம்
சேருவார் சிவனுலகைச் சாரு வாரே.

விருத்தம் ௧௨, கீர்த்தனம்ரு, தருச ஆக௨௧.

௧௧ உதுஉக்கிரகுமாரதேவர்திரு அவதாரப்படலம்முற்றும்.

உ

பனிரண்டாவது

உத்திரகுமாரனுக்குவேல்வளைசென்கொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை— விருத்தம்.

உக்கிரச் செழியனில்வாறுதித்ததை உரைத்தேன் இப்பால்
மூக்கண்எம் பெருமான அந்த முதல்மையாம் புதல்வனுக்குத்
தக்கெல் மணம்புரிந்து தனதுவேல் வளைசென் டித்து
மிக்கசெவ் கோலும் ஈந்த விசித்திரம் இனிச்சொல் வேனே.

திபதை— ஆனந்தபரவி, ரூபகம்.

- க சாமிசுந்தர பாண்டியன்செய்த சரித்திரம்இன்னம் கேளும் இந்த
பூமிதுதிக்கும் பாண்டியன்குலம் புகழ்பெருகஎன் னாளும்
உ மலயத்துவசன் தவத்திலுதித்து வரும்படாதகை மாது பெற்ற
குலமகனுடன் மகிழ்ந்துரிதழும் குலவிருக்கும் போது
ங தனதருமம கனுக்குக்கல்பாணம் தன்னைவிரைந்து செய்ய நினைத்
தினமதாசிய அமைச்சர் அறிநூர் இவர்களுடனே துய்ய
ச நிலமும்குடியும் குலமும்புகழும் நிறைந்தவேந்தரை எண்ணிப் பெற்ற
தலைமகனுக்குச் சரிஎவரென்று சார்ந்தாலோசனை பண்ணி
ரு உத்தரத்திசை தன்னிலேமண ஆர்என்றுரைக்கும் புரத்தில் பிர
சித்தமாகவே சூர்யகுலத்தில் செனித்துவந்தவன் கலத்தில்
சு வேந்தனாகிய சோமசேகரன் மெய்த்தவத்தில்வந் துதித்து வளர்
காந்திமதியைத் தம்மகனுக்குக் கலியாணம்பண்ண மதித்து
ஏகநாயகன் ஆலவாப்பிடுத் திரவிலில்வழி கூடிச் சோம
சேகரமன்னன் கனவில்வந்தொரு சேதிசொல்லிட நாடி
அ இந்நிலம்புகழ் மதுரைத்தலத்தில் இறைவனாகும்கா மென்று நினைந்
துன்மகள் காந்தி மதியைஅந்நகர்க்கு குறவுடன் தேடிச் சென்று
க மாற்றார்மணி முடிகள்இடம்மூண்டியகழற் கரண் உளந்
கேற்றசுந்தர பாண்டியமன்னன் ஈன்றஉக்கிர பாலன்
உ அவனுக்குத் திருமணம்செய்துகொடுனறாள்பொழிந்துரைத்து உடன்
கவனமால்விடை வாகனகூடல் கரத்தெப்போதும்போல் வந்து
இருக்குமுன்சோம சேகரன்விழித் திருகையுக்குவித் தெழுந்து அருள்
சரக்கும்கடவுள் கருணைஎளிதில் தோற்றியசெயல் நினைந்து
கஉ உள்ளம்முகம்கண் ஆகும்தாமரை ஒருக்கேமலைப் பரிந்து அன்பின்
வெள்ளம்பெருகச் சூர்யனுதிக்கும் வேலாவந்திடத் தெரிந்து
கங நியகன்மம்செய் தமைச்சரும்சில நிரபரும்கூடி இணங்கத் தன்னை
சுற்றியசது ரங்கமுடனே துலங்கும்பல்லியம் முழங்க
கச மங்கலம்பெறும் தன்மகளுக்கு மணக்கோலம்புரிந் தோது பல
மங்கைமாருடன் தேரிலேவைத்து மதுரைக்குவரும் போது
கடு அந்தவேளைமுன் யோசித்தபடிக் கமைச்சர்சுற்றமும் சேர்ந்து கொண்
வந்துமணஆர் நோக்கிவரவும் மன்னனுக்கெதிர் நோந்து

■ தென்னர்கோன்மக னுடையஉச்சச் செழியன்தனக்கு வேட்க முடி
மன்னர் துதிக்கும் மன்னனே உன் மகனைத்தாவெனக் கேட்க
கன கொன்றைவேணியன் களவிலேவந்து கூறினதெல்லா மொழிந்து மிக
கன்றென்றுரைக்க ஒருவர்க்கொருவர் நயப்பஆகந்தம் மிகுந்து
கஅ. தேவபாண்டியர்க் கிந்தசேஷமத்தைத் தெரியத்தானதரை விடுத்தார் விடுத்த
தாவலுடனே மதுரைமாநகர்க் கனைவர்களும்வந் தடுத்தார்

திருநகர் அலங்கரித்தல்

விருத்தம்

சோமசே கரனிந்த வண்ணங் கூடற்
றொன்னகரிற் சுந்தரபாண் டியன்பால் வந்தே
தாமமுடி வணங்கிடப்பார்த் தவனும் நேரே
தழுவிபு சரித்திருக்கை அளித் திருந்தான்
மாமதிமந் திரிமாரிகள் திருமு கத்தை
வரைந்தரசர்க் கனுப்பிஅவர் வருகு முன்னிப்
பார்மகிழும் நகரைஅலங் காரம் செய்யப
படித்திடடார் மணமுரசம் அடித்திட டாரே.

சிந்து — புன்னுகவராளி ஆதி.

■ திருமணமுரசுத்தார் சுந்தரத் தென்னவனருளியமொழிபடித்தார் டூர்
தெருவெங்கும்பந்தலிடடார் மாடங்கன பெருகியமனைதொறும்கொடிகண்ட
உ கதலிக முருகட்டினார் னானகளில விதம்வித மாகப்பொன் தக டொட்டினார்
மதிஇரவியைநிகர்த்த ஆடிகள் புதிதுபுதிதாளங்கும் பதியவைத்தார் தார்
உ மகரதோ ரணந்தொ ளித்தார் தேவரு லகமி துக் கிணையோவென் றன வெடுத்த
வகைமணிமாலைகோத்தார் பொற்குடம் தகதகென்றொளிர்மகிழ்கதுபார்த்தார்
அ கோயிலெங் குமவினக்கினார் கோபுர வாயிலும் மதிவழி கத் துலக்கினார்
துயமலர்கள்முடித்தார் பொன்னுல காயிழை மாப்பர தங்கள் நடித்தார்
ரு வாசப்பொடிகளிறைத்தார் செம்பட்டுத் துசனியா லுடலெங்குமறைத்தார்
எசனருளைத்துதித்தார் திருமண வாசகம்தெரிந்தனைவரும்கதித்தார் த்தார்
வேதிகைசமைத்துவைத்தார் வினங்குபொற்சோதிசெய்பாலிகையமைத்துவை
போதகம் அலங்கரித்தார் கதிகொளும் மாதர காநிகட் கெழில் விரித்தார்
எ விருதுக்கொடிகன்பறக்க நரகசு மேளம்உக்குமொந்தைதானம் சிறக்கப்
பெருகும் சின்னங்கள்முழங்க துந்துபி பேரிமல்லாரிமுதலாக இலங்க
அ சதுரங்க த்துடன்சேரன் செம்பியன் சாளவர்கொங்கணர் மாளவரும்
நிதிவளர் கேகையரும் சிங்களர் நேரியர் கோசலர் ஆரியரும்
■ குச்சரர் ஒட்டியரும் சோனகர் கொங்கர்கலிங்கர் குலிங்கர் களும்
மச்சரர் பாஞ்சாலர் வில்லவர் வங்கர்மராடர் தெலுங்கர்களும்
ய பின்னுள் அரசர்களும் சுந்தரத் தென்னவன் திருவடி தன்னைக்கண்டு
நன்னய த்துடன் பணிய வருகின்ற ராசர்கள் வரிசையை சொல்வேன்
கக தொட்டமுப்புரினில் தொடும்கலைத் தோலினரும்கிஞ்சுக்கோலினரும்
வட்டவாய் நீர்க்கலசம் கைக்கொண்ட மாதவரும் குண்டலக் காதவரும்
கஉ ஓமவன்னியையடக்கும்தோல்கையிலுடையவரும்புலித்தோ லுடையவரும்

மாமகம் செய்துநீற்ற நீற்றினை மதித்தவரும் நெற்றியில் பதித்தனரும்
 கூட ருண்டுகைக் கைவினரும் தண்டினில் கோவணம் வீக்கிய மாவலரும்
 கண்டிமெய்பினைபுணர்ந்து பொய்பினைக் காய்ந்தவரும் பல னுலாய்ந்தவரும்
 கசு ஆதிசை வரைமுதலாம் சைவர்கள் ஐவரை முதற்பல சைவர்களும்
 நாதன்ஜக் தெழுத்தோ தும் புண்யமெய் ஞானியரும் விபூதி மேனியரும்
 கரு அரிஅயன்முதல்வரும் இந்த்ராணை டண்டர்களும்திருத் தொண்டர்களும்
 வரிவரி யாயப்பதினெண் கணத்தின மானவரும்சித்த நானவரும் தார்
 சாயிகல் யாணத்திலே இந்நகர் தானே தனக்கொப்பாகத் தாம் அமைத்
 துமதற்கதிகமென்றும் வந்தவ ரனைவரும்சொல அலங்கரித்தனரே திரு
 காந்திமதியின் சாமுத்திரிகாலகூணத்தைச் சொல்லுதல்.

சகலரும்இப் படிமதுரை சேர்ந்து சிங்கா
 சனம்தனிலே தடாதகைப்பி ராட்டி யோடே
 அகமகிழும் சுந்தரபாண்டியனைத் தாழ்ந் தேத்த
 அனைவருக்கும் வரிசைபுரித் திருக்கும் போதே
 சகமகிழும் சோமசே கரன் பயந்த
 தையல்வனப் பனைத்தும்அறிந் துவகைபூண
 மகிமைதரும் விபாழபக வான்சோ தித்து
 வரைக்கின்றான் விபரமுடன் உரைக்கின் றானே.

திபதை—மத்தியமாவதி சாப்பு.
 ■ மாதரசாகிய காந்திமதியை உன் மைந்தனுக்குத்திருக் கல்யாணம்செய்திட
 நாதனேசாமுத்திரி காலகூணத்தின்
 கலத்தின்வகைபாராய் அததன் பலத்தின்வகைபாராய் [ப
 உ வாசம்பொருந்தி நெருங்கிமெலிந்து வணங்கி அளிபோல்குறுப்பாய்வினங்கி
 கேசஇலக்கணத் தாலேபெரும்பொருள்
 கிட்டிவரும்பாராய் கணவனைச் சுட்டிவரும்பாராய் (சென்னி
 உ தக்கமதயானை மத்தகம்போலே தரங்கொண்டியர்ந்து திரண்டெழிலும்
 லக்கணத்தாலே கணவனுக்காயிசு
 நீளத்தரும்பாராய் புலிஅர சாளத்தரும்பாராய்
 ச அர்த்தசுந்தரன்போல் மயிரகரம்பின்றிமூ வங்குலவீதி தசைத்து விளங்கிய
 நெற்றிஇலக்கணத் தால்அன்பனுக்கம்பொன்
 நேரும்வகைபாராய் ஆரோக்கியமும் சேரும்வகைபாராய்
 விளகிலக்கினை யாயிரூபாலும் வளைந்தெழிலொத்துக் குறுப்பாய்வினங்கிய
 புருவலகூணத் தாலேபதிக்குப்
 புகழைத்தரும்பாராய் விசயம் நிகழ்த்தரும்பாராய் [றுத்
 உ கூர்மதுபோல் வெருத்துக்கடைக்கண் சிவந்தகடுக்கண் இனமமவிரும்ப
 காரும்நயன இலக்கணத்தால்அன்பர்
 காரும்வகைபாராய் கலமேஉண் டாரும்வகைபாராய்
 வாசவழித்துனை ஒத்துருண்டந்தா மரையில்நிலத்தின் மலர்போல் விளங்கிய
 நாகிஇலக்கணத் தாலேகணவரு

உ.க.மோதிப்பருத்துளே சொத்திறுமார்த்த முகிழ்த்துக்கொளமும் வட்டமுமா

யோதாலகணத் தாலேகணவனுக்
 கொண்மைதரும்பாராய் அபீஷ்டத்தின் வண்மைதரும்பாராய்
 ௧௩ அண்மின்றும்புடோல் ரோமவரிபெற் றயலிம்மயிர்நரம் பன்றிமெலித்தி
 பண்டிஇலக்கணத் தாலேபிருஷ்டான்னம்
 பருகவரும்பாராய் மேன்மேலும் பெருகவரும்பாராய் (லாத
 ௨௩ சோபிதம்பொண்டு பிரதக்ஷணமாகச் சுழித்துக்குழித்து மயிர்முடிச்சில்
 ௩௪ பிஇலக்கணத் தால்அழியாப்பொருள்
 நற்றிவரும்பாராய் கணவனைச் சுற்றிவரும்பாராய் (ம்மேர்
 ௩௫ அத்திதன்மத்தகம் போலேளழில்மிருக தாமைமுதுகுபோ லேயும்படிவ
 ஒத்தரிதம்ப இலக்கணத்தால்சபம்
 உண்டென்பதும்பாராய் பதிக்கிது நன்றென்பதும்பாராய் (வகிய
 ௨௬ வாரணக்கைபோலும் வாழைமரம்போலும் மயிர்நரம்பற் றினன் கிவிள
 ணாருஇலக்கணத் தாலேபதிக்குத்
 யோகம்தரும்பாராய் தேவேந்திரவை போகம்தரும்பாராய் (பெற்ற
 ௨௭ தங்குமயிர்நரம் பிளறிச்சிறுத்ததில் சந்நேஉருகுகொண் டொத்தழகு
 செங்கைஇலக்கணம் பட்டஸதிரின்பது
 செப்பும்வகைபாராய் னூலோர்களும் ஒப்பும்வகைபாராய் (ருமுழக
 ௨௮ கேளும்உள்ளென்பு மறைந்துசதைப்புற்றுக் கேசம்நரம்பற்று வட்டம்த
 தாளின்இலக்கணத் தாலேபதிக்குத்
 தழைக்கவரும் பாராய் கலக்கள்வழைக்கவரும்பாராய் (ம்புறங்
 ௨௯ மேலும்நரம்பென் பகன்றுதிரண்டெழில் மேலிபுய்யுமை முதுகொத்திடு
 காலின்இலக்கணத் தாலேபதிக்குத்
 ௩௦ திக்கவரும்பாராய் பெருமை மதிக்கவரும்பாராய் (ம்மீரல்
 ௩௧ செங்கழுநீரிதழ போலும்நகம்பத்தும் திக்கட்பிளவொத்தயாகதெழிற்
 தங்குமதுனிக்கால் இலக்கணத்தால்பொருள்
 தந்துலவும்வாராய்கணவற்கு ௩௨ துலவும்பாராய் (ந்தகம்
 ௩௩ கோலம்புனைந்து சிவந்துமிருதுக்கொண்டு குற்றம்அகன்று சமமாத்தசை
 காலின்இலக்கணத் தாலேவல்லாண்மை
 கருதும்வகைபாராய் பதிக்குப் பொரு தும்வகைபாராய் (ணமாப்பெற்ற
 ௩௪ மாபசம்பொன்போலும் மாந்தளிர்போ லும்சி வந்துரிதம்வெயர் வற்றுஷ்
 ருபஇலக்கணத் தாலுத்தமச்சகம்
 நோக்கிவரும்பாராய்கணவற்குண்டாக்கிவரும்பாராய்
 ௩௫ வாசக்குவளை செம்பாதிரிதாமரை மலலிகைசம்பக மாமலர்போலவும்
 வீசியகந்த இலக்கணத் தாலே
 விளங்கவரும்பாராய் செளபாக்கியம் துலக்கவரும்பாராய் (வம்பேசிய
 ௩௬ பொழிலில்மாங்குயில் போலவும்பைள்ளி போலவும்வீணையப் போல
 மொழிஇலக்கணத் தலேசெளபாக்கியம்
 முழுதும்வரும்பாராய் சுபம்எப பொழுதும்வரும்பாராய்
 உகரகுமாரருக்கு காத்திமதியைக்கல்பாணம் செய்வித்தல்.
 விருத்தம்.
 தேர்ந்துகன்னி வடிவமெலாம் தெளிந்து தேவ

தேசிகன்சொற் கேட்டெவரும் மகிழ்ந்தார் ஐயன்
வாய்த்திடும்உக் கிரஞரன் வையைஆடி

மணக்கோலம் பூண்டுதிங்கட் செல்வன்போலப்
பூந்தவிசின் மீதிருக்கச் செய்து வந்து
புதுமணநீ ராடடிஅலங் காரம் செய்து
காந்திமதி யைக்கொணர்ந்து வலப்பால் வைத்துக்
கலியாணம் நடத்தியது காணு வீரே.

மோகனம் சாப்பு.

பல்லவி.

கல்யாணத்தைச் செய்வித்தாரே யாரும் கண்டுவகையிருத்தாரே
அதுபல்லவி.

உல்லாசமாச்சோம சேகரன்கன்னியை

வல்லாருடன்உக்ர வர்மனுக்குத்திருக

கல்யாணம்

சரணங்கள்.

■ பங்கயன்மா லுடனின்றாரதிதேவர் பரிந்துதவம்செய்முனி யோருடன்ஒத்து
அக்கமுடன்விர தாதிபுரிந்துபின் ஆகும்சமாவர்த்த னமும் நடப்பித்து
மங்கையுடன்சோம சேகரமன்னன் மனத்தில்கவனும் உமையுமாப்பாவித் து
மங்கலகீரால் அடியைவிளக்கி மருமலர்மாலைக் கதம்கொண்டர்ச்சித்து (து
பொங்குமதுபருக்கம்கொடுத்தபெற்ற மங்கைகையைமருகன்கைவிசேவைத்

தங்குசுபமுசூர்த் தங்கொண்டியர்ந்தக்கிர

கங்குலவுமலக்கி னம்கூடும்வேளையில்

திங்கள்குலத்தை விளக்கிடவேவரும்

சேயனுக்கென்றன் குமாரத்தியைஅரும்

புங்கவர்காணக் கொடுத்தேன்னன்பெரும்

பூமிபுகழ்ந்திடத் தானம்செய்யத்திருக் கல்யாணம்

உ வன்புறம்செங்கத்தின காலுசலைகது வயிரப்பலகை மணிவடமும்தொட்டு
தன்பஞ்சுணைகளீ ரைந்தன்னத்துவி தளித்ததிசேபைப் துதிலும் விரித்திட்டு
செம்பவளவாய்ஒளி ருமலர்க்கண்கிறந்திடச்செய்தபொற்பாவைவிளக்கெட்டு
அம்பொற்கலங்கள் சமயலுக்காகா ரைம்பதணியணி யாக அடுக்கிட்டுச்

செம்பொற்காளாஞ்சி ஏழும்பொற்கவரிஎட

டும்பொற்கிண்ணம்பல வும்பலபொட்டிதூ

றென்பததுட னும்பொன்னிழைஆயி

ரம்பட்டுப்பேழை நிரம்பமுத்துதுடன்

கொம்பனைச்சேடியர் தாமைத்தெழுதூறு

கோடியிரண்டுசெம் பொன்னும்விழைவே றும்

தின்புவிழன்று கிராமத்துடன்பேரும்

சேனமாகக் கொடுத்திடஇவ்வாறு கல்யாணம்

௩ வாத்தியகோஷம் கடல்போல்லுலத்திட வானவர்மந்தாரமாரிஎங்கும்துவ
(முத்துதாவ
பூர்த்தியாம்மங்கல வேள்விச்செழுந்தி பொலிந்துவலங்கொண் டெழுத்தெ

காற்றிசைபுரின்று தெய்வமடந்தையர் நாலிலினிங்கின்ற சோபனத்தைக்கவ
(முமேவ

பார்த்தவர்களுளல் லாம்பெற்றபாக்யம் பவித்ததென்றெங்கும் பகர்ந்துபுக

வாய்த்தஅருந்தவம் நோற்றவர்கைதொட்டி

வாழ்த்தியமங்கலம் சாற்றிக்கையோடுகை

கோத்தெரிசூழ்த்தம்மி ஏற்றிப்பொரிசொரிந்

தாற்றிஅருந்ததி பார்த்திடச்செய்தெங்கும்

பூத்தபொன்மாரி வழங்கலம்பெற்ற

பூசுரர் ஆணந்தம் கொள்ளமகிழ்த்துற்ற

சாத்திரம்சொல்லும் கிரியைமுழுதுமுற்றச்

சந்திரவம்சம் தழைக்கும்படிக்கொத்த

கல்யாணம்

உக்ரகுமாரன் பவனிவருதல்

விருத்தம்.

குலம்பெருகும் உக்கிரவர் மனுக்கிவ் வாறு

கூர்ந்திரவி குலமன்னன் தவத்தில் தோன்றும்

நலம்பெருகும் காந்திமதி யைக்கல் யாணம்

நன்மறைதன் ஒழுக்கமுறை நடத்திப் பின்னும்

சலம்பெருகும் உடுக்களும் வெண் மதியும் கோளும்

தவழ்ந்துசெல்ல ஒங்குமணி மாட வீதி

வலம்புரிந்து வருகும்போ தனேக யின்னார்

வருகின்றார் பவனியைப்பார்த் துருகின் றாரே.

திபதை — நாதநாமக்கிரியை, சம்பை.

க தேவர் புகழும்மதுரை ஆவணத்தில்வருகும்உக்கிரச்

செழியன்தனைத்தேழுவந்தார்கள்

சிலமாதர்

தாவும்கடம்கோடைதன்னில் பூஉலவும்ஒடைகண்ட

சாரங்கம்போலோழுவந்தார்கள்

சிலமாதர்

உ ஞாலிடைவருந்திடக்கண் டோலமிடுவதுபோலே

ஞாபுரங்கள் புலம்பிடவந்தார்கள்

சிலமாதர்

மேலும்அதின்பாரம்கழிப் பான்போலேஉடுக்கைகள்அ

விழ்த்திடச்செய்தாரெனவந்தார்கள்

சிலமாதர்

ந தாளொருங்கும்பாரம்கழிப் பான்போலேகவந்தாளென்று

தோள்வளைகள்கீங்கிடவந்தார்கள்

சிலமாதர்

நீளும்கண்பாரம்கழிப் பான்போலேநிறைகவர்க்து

நீதிநெறிசெய்தனனஎன்றார்கள்

சிலமாதர்

ச சேனைமன்னர்தழுவமத யானையிசைபவனிவரச்

சிங்கஏறெனக்கண்டேரைத்தார்கள்

சிலமாதர்

ஆனைமகள் தனை மணந்து வரும்குமரன்பவனிவரும்

அழகிதுக்கேசரிபென்றுரைத்தார்கள்

சிலமாதர்

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வனைசெண்டு கொடுத்தபடலம்.

சுந்தரபாண்டியர் தன்குமாருக்கு புத்திமதிசொல்லுதல்.
விருத்தம்.

பைந்தொடியார் உருகவலம் வந்தே இந்திரன்
பழிதவிர்த்த நிமலன் அடி பணிந்தே ஈன்ற
தந்தைதாய் அடிவணங்கி இருக்க அன்னம்
சாப்பிடத்தக் கோரைஎலலாம் புசிக்கச் செய்து
வந்தவர்க்கு வரிசைசெய்து விடையும் ஈந்து
வானவர்க்கும் விடைகொடுத்து விளங்கும் நாளில்
சுந்தரபாண் டியன்குமான் முகத்தை நோக்கிச்
சொல்லவேண் டியதெடுத்துச் சொல்லு வானே.

■ மத்தியமாவதி—ஆதி.

பல்லவி.

மைந்தாளெந்தன்சொற்படிசெய்வாய் புத்தியிருந்த மைந்தா

இந்திரன்கடல்மேரு

சுந்தரோசர் அடியே

இனிஉன்பகையாமுன்பு

துணைஎன்றெப்போதும்நம்பு மைந்தா

சரணங்கள்.

- க தத்திஅலைகள் அண்டம் முட்ட எழும்பியிகத
முத்திபுரத்தைச்சூழ்ந்து கிட்ட கொர்ச்சனை கொண்டு
கத்திவருகும்பெரும் கடல்போலிந்தப்பெருத்த
சத்தியினாலெறிந்த தனையடக்குவாய்பெற்ற மைந்தா
- உ அந்தரத்தவர் முடி தாழச் சேனையுடனே
இந்தநகரைவந்து சூழப் பொறுமைகொண்டு
சிந்தையிலேபகைமை செய்யவருதல்குறித்
திந்திரன்முடிசிறை இந்தவளைகொண்டெறி மைந்தா
- மண்டலத்தில்உத்தண்டம்பூணும் முடிவினங்க
அண்டர்உலகம்மட்டும் நீணும் கருவம்மிகக்
கொண்டவடமலையைக் கோபம்கொண்டெழும்நீந்தச்
செண்டினாலையடித்துச் செகத்தில்புகழ்பொருத்த மைந்தா

இந்தவிதம் மொழிந்தயில்வேல் வனைசென் டிந்தே

இதயம்மகிழ்ந் துக்கிரபாண் டியன்என் றியாரும்

அத்தமுடன் புகழ்க்திடப்பல் லிய முழங்க

அரசளித்து முடிசுவித்துச் சுமதி என்னும்

மந்திரிகத் ரோர்களைப்பார்த் திமைகண் போலெம்

வள்ளிலைக்காத் துறுவதுங்கள் கடனென் றோதி

மைந்தனுக்கும் அவர்உரைகேட் டொழுதி என்றும்

வாழ்கெனச்சந் தரபாண்டியன் வாழ்த்தி னானே.

இதுவுமது.

சந்தரபாண் டியன்மகனாக் கரசை ஈந்து

சூழ்த்தகணம் கருக்கும்பன் றிருவம் தோன்றத்
தந்துதடா தகையுடன்பொற் கோலி லுக்குள்
தான்புகுந்து மூர்த்திகரம் கொண்டான் இப்பால்
கத்தனைப்போல் உக்கிரபாண் டியன்வே தத்தில்
காடடியவா றறத்துடனில் வுலகம் காத்தான்
இந்த ஆ டலுமொழிவோர் கேட்போர் மூன்றும்
எய்தியபின் அரன்உள்கும் எய்து வாரே.

ஆக விருத்தம் அ, கீர்த்தனை உ, தரு ச, ஆக யச.

பனிரண்டாவது, உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டு கொடுத்தபடலம்
முற்றும்.

-----(*)-----

உ

சிவமயம்.

பதினமூன்றாவது,

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

பூண்டவேல் வளையும் செண்டும் பொருந்துமைத் தனுக்குத் தேவ
பாண்டியன் அருளிச் செய்த பாங்குமுன் உரைத்தேன் இப்பால்
ஆண்டுவர் திருக்கும்உகரன் ஆழிமேல் கந்தன் போலே
நீண்டவேல் எடுத்தெறிந்து நீக்கிய தினிச்சொல் வேனே.

உக்ரகுமாரன்பரிமேதம்செய்வதுகண்டுநீந்திரன் ஆலோசித்தல்.

விருத்தம்.

உக்கிரபாண் டியன் தாளை மொழிந்த வாரிவ்
வுலககெறி செய்துலீர் றிருக்கும் நாளில்
தக்கவர்கள் புடைசூழ்த்து போற்றச் செய்யும்
தருமவேள் விகளபலசெய் ததும்அள் ளாமல்
மிக்கவரும் பரிமேதம் தொண்ணூற் றாறு
விளங்கிடவே செய்துவரத் தெரிந்து கெஞ்சம்
தக்கெனவே இத்திரன்பொ றுமை பெற்றுச்
செத்தித்தான் மனக்கவலை முந்தித் தானே.

அசாபந்தி ஆதி.

பல்லவி.

இத்திரன்செய்ததைக் கேளும் சூழ்ச்சிசெய்தொரு
தத்திரம்செய்ததைக் கேளும்

அதுபல்லவி.

சுந்தரபாண்டியனுத்துக் கைமந்தன் உக்கிரன் விளங்க
அந்தமுடன்செய்மகங்கள் சிந்தையின்பொருதுபொங்க இந்நிரன்
சரணங்கள்.

■ மன்னியநாடுமென்மேலே செழிப்பம்பொண்டு பொன்உலகம் அதுபோலே
நன்னயம்பெற்றதால் மன்னில் உன்னதவேள்விகள் நண்ணி
மன்னவன்செய்தா நென்மெண்ணி தன்னுளேயோ சனைபண்ணி இந்நிரன்
உதனக்கிடர்வருகும்பினளே புத்திகெட்டொருவனுக்கிடர்நினைப்பார்முன்னே
எனக்கவலைகொண்டுகோபித் தினிக்கரவுள் ளுத்தில் மேலித்
தனித்தரங்க முடனதாவித் தொனிக்கும்வரு ணைக்கூவி இந்நிரன்
௩ தாமும்உல கேழும்சூடி அல்லாமலும்மேல் ஏழுலோகங்களும் முடித்
சூழும்உருவம் எடுத்தகேளும்மகிமை தொடுத்த
வாமும்மதுரை அடுத்தவீழாமர்செய்ய விடுத்த இந்நிரன்
வருணன்மதுரையையொத்துவளைத்துக்கொள்ளல்.

இந்நிரன்சின் தித்துரைக்கக் கேட்டு வேலைக்
கிறைவனினி வருவதறி யாமல் தானே
அந்தவண்ண மேபுரிந்து வருகு வேனென்
றுலவாய் வளப்பதிமேல் எழுந்து பொங்கி
சிந்தையகம் கொண்டிடர்செய்திட நினைந்து
திண்ணமுடன் பேயகளும்கண் ணுறவரும் போ
வந்தடர்ந்து குருடமுருட்டு வேளை பார்த்து
வந்திடான் சுற்றிலும்வளைநதிட்டானே.

பந்தவராளி ஆதி.

பல்லவி.

உத்திமன்னவன்கடு கடுத்தானே திருமதுரைநகராவனைத் தடுத்தானே

அதுபல்லவி.

சுதமகன் அனுமதி தன்னைப் பூண்டு	கதிக்க	
தனக்குவரும்கெடுத்தி தனை அறியாமல்	மிக்க	உத்தி
சரணங்கள்.		

கொந்தளிக்கும்அலைகள் அண்டகோளத்தின்	பாலே	
கொதித்தெழுந்தாழிநாளில் உலைக்கவத்தது	போலே	
இந்துமண்டலம்தொடும் கருமலைபோல்மென்	மேலே	
எழுந்துவிண்ணும்மண்ணும்பார்த்த தருண்டிடுருக்	காலே	உத்தி
வானையேகத்தியாக ஆனமகேடயம்	ஆக	
மகரங்கள் ஆனையாக அலைகள் பரிகள்	ஆக	
நீளும்நோணி இரத மாகத்தானே அ	கேக	
நீடுமவழுதியின்மேலே அமர்க்கெழுந்ததி	வேக	உத்தி

- உ வெண்மதிதன்னை ராகு விழுங்கவந்தது போலும்
மேகங்கூள் ஏழும்முன்னை மூடவந்தது போலும்
'மூன்றுமுகொண்டுமருதம் வேறெதனைப் போலும்
ஒதுதற்கொக்கும்என்ன ஏங்கிவந்து மென்மேலும் உதறி

விருத்தம்.

வருணன்இத்த விதம்மதுரா புரத்தின் மேற்கோர்
மலைபோலே வரும்போது பாதி ராவில்

இரகதஅம் பலநாதன் சித்த ரூபம்
எடுத்தெழுந்துக் கிரச்செழியன் கனவில் வந்துள்
புரம்அழிக்க வரும்ஆழி வேந்தன் ஓடப்
பொருத்திவேல் எறிந்துவெற்றி பெறுகென் நன்பு
புரிதல்லுள நகைதோன்றக் கருணை வெள்ளம்
பொழிகின்றார் முன்னிருந்து மொழிகின் றுரே.
உக்ரபாண்டியன் கடல்சுவறவேல்எறிதல்.

இதுவுமது.

கருணைவள்ளல் ஒதும்வண்ணம் உக்கிர பாண்டியன்
கனவுதெரிந் தஞ்சலிசெய் தேத்தும் நாகம்
திருமணமும் பூண்டு வக் தெழுந் தமைச்சர்
சோவெழுந் தலகிழந்த தென முழங்கி
வரும்உததிக் கெதிர்திற்கும் போதி ராவில்
வந்துரைத்த சித்தர்அந்த கண்ணமே நாடி
தருணமிது வேலைஎடுத்தெறிஎன் றோதத்
தாக்கினான் கணக்காஸ்ரீர் ஆக்கி னான்.

கல்யாணி சாபபு.

பல்லவி.

வடிவேலைஎறிந்தானே வருணன்மன வலிகெட்டுமுறிந்தானே
அறுபல்லவி.

அடல்தந்தெழுத்துழைம் ஆழிகடுக்க உள்ளத்
திடமுடனேஉக்கிரச் செழியன்விசயக் கொள்ள வடி
சரணங்கள்.

- க கழுதுகித்திராசெய்யும் இருட்டிடையிலே வல்ல
கடலுருப்பெற்று வந்த சத்தருவினை வெல்ல
பொழுதுபோக்குபதெனென் நன்புபெருகி நல்ல
பூமிக்கழிவுநீர்ப்பாய் என்றுசித்தரும் சொல்ல வடி
உ செஞ்சொல்மகம்தடுப்ப தன்றிலக
செய்தஇந்த்ரனுக்காக வந்துவலிவு பித்த
வஞ்சகருக்குகன்றி செய்தபெயர்வி பித்த
வலிஇழப்பதென்றைக்கும் உள்ளதெனறுப பித்த வடி

இந்திரசிங்க சிந்தாமணி

அகநானூறு

உக்கிரச செழியன் வேலாக் உவரையைச் செவித்துக் கூடல
முக்கணை அஞ்ஞாண் கிரகபிழை உல மழை இலலாமல
மிக்கபொன தூய்மைவந்த மீனின் கிந்தச்
சக்கர வளையால் வென்ற திகைஇனிப் புகழவேனே

**அகத்தியமுனிவர் மழைநில்லாமைக்கு காரணம்செய்துலு கல்
விருத்தம்**

கலமிருந்த உக்கிரபாண முயனபா ராரும்
நாணயிலே கிரகபிழைஉல மழை இலலாமல
நிலமிசைபைக கூழும் அமறுப பசம்புல நியதது
நெருக்கமுறறு முநநாமும் வருந்தக் கண்டு
கூலம்வளரும் மும்முடிமர னவரும் கூடித்
முறுமுனியைச் சார்ந்தரைககத் தேநது கோளின
பலநஅறிநதிப போதுமழை இலைஅம் மூலப
பாணகறிமின என அவர்க்குப் பகருவானே

மத்தியமாவதி ஆதி

பலலலி

கேளும்வேந்தர்களே மழைநில்லாமை கேளும்வேந்தர்களே
அறுபலலி

ஒடினும்உலகம்எங்கும் வாழும்அரசியலை
சேத்திபெருகச்செய்யும் பார்த்திபர்களே சொல்லக் கேளும்
சரணங்கள்.

சூரியனுடனே அம்	காரகா முன்னடக்கச்	
சக்கிரன் பினதொடர்ந்து	வககிரம்கொண்டதாலே	கேளும்
புந்தயிகும்பலத	ரங்கக்கடலைஉடை	
முண்டலகிப்பனீ	ராண்டு வரைக்கும்கண்டு	கேளும்
பின்னம் பொருள் இன்பம்	இன்னவளாக்கும்மழை	
பெய்யும்படிக்கருளிச	செய்யும்வரைகாடித்	கேளும்

அகத்தியர் சோமவாரவிரதவிதி கூறுதல்

விருத்தம்

தும்பமுனி இவைஉடைக்கக் கேட்டருந்தும்

கொற்றவரும் பாங்கனெயுந் வந்தினை

கொடுப்பதற்குத் தக்கதென வந்தினை

கொடுப்பதற்குத் தக்கதென வந்தினை

என்றெழுந்தருளியுள்ள வர்கள் அடியில்வண்ணத்தெருளும் மடிக்க (ண்டப்பூணும்
கேத்தியேவ் கிழ்ப்புரித்து வன்னம்மக கரையவன்னத் தொன்னிலுவ ரங்கன்வே
மன்றமணப் பேறுமக்கட் பேறுதெய்வ மாதரிசீபம்
வாக்கறிவு கல்விபடை நீக்கல்முத னாக இன்னும்
மண்ணரசியலும் கண்ணிவரும் பின்னும்
மனத்திலேஉவந்து நினைத்ததுவும் தரும் இந்து

■ கருதிஅனு ஷ்டிப்பதற்குப் பாதைஐந்து விதமாகத் திருந்தல் உச்சிக்
காலமருந்தவிரவருந்தவிரண்டுமகற்றல்கண்ணுறுக்கக்கொண்டிடாமலிருந்தல்
ஒருமையுட னேசிவார்ச்ச னைகன்சாமம் ஈலும்செய்து வருந்தல் இதில்
ஒன்றினுக்கொன் றேஅதிக மாருமென்ற நின்றுநோற்ப துண்மையாதி னைவது
வருடமொன்றி ரண்டுமூன்று பன்னிரண்டு வருடமுள்ள (லில்பொருந்தல்
வாழும்பான் அளவிவந்துள்த் தாமுமைஇல் ளாதகத்தில்
வாக்குமெய்யறிவோ கேக்கமதுகொ ண்டு
மண்டலத்தில்நீல கண்டனேதெய்வ மென் திந்து

சோமவாரவிரதோத்யாபனவிதிகொல்லுதல்.

விருத்தம்.

இந்துவா ரத்தில்கொற்ப தில்வகை யாகச்சொன்ன
ஐந்தினி லொன்றினுக்கொன்ற திகமா மிவகைநொற்றது
வந்ததிற் செய்யத்தக்க வண்ணமெய் யளவைவண்ணி
மூத்திடத் தாபனம்செய் முறைகும்ப முனிசொல்வாரே.

கேதாரகௌளை, ஆதி.

பல்லவி.

சோமவாரவிர தோத்யாபன விதி சொல்லக்கேளும் மன்னவோரே
அதுபல்லவி.

மாமண்டபம்ருண்டமும் வருத்து நாரிபாகனை
வளம்சிறந் துயிர்வெள்ளி களஞ்சிமும் பதாற்செய்து சோம
சாணங்கள். (முறி

■ காலெதொ டித்து நித்திர கன்மம்செய் துபுராணகருதகள் செவிக்கமுதாஏ
மாலைதொ டித்துச் சாமம் தோ லும் உமாபதியைமண்டலத் திலேபூசை ஆற்றி
மூலமந்திரம் துற்றெட்டும் மொழிக தாகுதிமுறையாய்வுமத்தியில்கொய்ணற்றி
சாலும்வில் வதனமோ ராயிரம் நாமம் சொல்லிசாமம்சாமம்தோ தும் சாத்தி
மேலும்பஞ்சாக்ஷா விதிமுறையால் அடுத்து
விளங்கும்ஐந்தெழுத்துரு வனுக்கருக்கியம் விடுத்து
ஏவாமூலமந்திரம் முதல்மந்திரம் தொடுத்து
சுசன் வேள்விமுடிவில் பூர்ணாதி கொடுத்து சோம
உ போதுவிடத்து நித்திரகருமம்செய்து விதவிப்புவிலைபதிள்முன்றுவிரித்து
யீதுவெள்ளரிசிபெய்தினிய கறிதாய்முதல்வேண்டின துக்கவந்திதல்க்ககித்து
சூதரும்பாலிப்பதி முய்துதுகினைதத்தவ அரிசிமேல்வைத்துப் பச்சித்து

உதும் சிவனடிக்கண் பனைத்து சிகரீச்சனைக் குரிய வேதியுதும்புநீர்த்து
கூதுகை, கணிஆடை முதல்அலங் காரம் பண்ணிக்
கந்தமலர் அர்ச்சனை செய்தராகு எண்ணி
பாதரசை விசிறி குடைதெகுகிணையும் மண்ணிப்
பாங்குட னேபலவும் தானம்செய் திந்த மண்ணில் சோம

௩ ஆசா னைமனை வி யுடன்ஆச னத்திருத்தி ஆடைஆ பரணைகள் பூட்டி
வாச மாமலர்கொண்டருச்சனை பண்ணிடமா வல்லவ ராகவேபா ராட்டி (த்
பூசை புரிந்தப்பிரதி மையுடன் செம்பொன்பதாதி பூமி முதலனைத்தும்சுட்டி
தேசலையும் கொம்பணி மாலைவஸ்திரம் பூண்டதேனுமு தல்தானம்செய் திட்டி
பேசும் அடியார்குற்ற முடனே அமு தருத்தப்
பெருகும் இவ்விரதமுன்மாலயனும் திருத்த
வாசவன்முதலக்கணத்தோரும்செய்தார்வருந்த
மனிதரும் செய்துபோக வீட்டைந் தார்பொருத்த சோம
விருத்தம்.

இந்துவா ரத்திலுத்தி யாபனம் செய்
தித்தவிதம் கோற்பவர் வெம் பகையும் பின்னும்
சிந்தை வருத்தமும் திந்ததா பிரம் சென்மத்தல்
செய்வினையும் திந்ததெடுத்த சென்மத்தன்னிலை
முத்துசிவ கதிஅடைவார் இதனைக் கேட்போர்
மொழிந்தவர்தம் மனைவிமக்க னுடனும்வாழ்ந்து
இந்திரனே பிரண்டுபட்டம் வரைதறக்கத்
திருப்பரென் றேஅறவோ ருரைப்பர்தாமே.

சேரசோழபாண்டியர்சுவர்க்கலோகம்செல்லுதல்.

இதுவுமது.

நும்பமுனி இந்தவண்ணம் உரைக்க மூன்று
கெதற்றவுரும் விடைவாங்கி ஆலவாய் வந்
தம்பொன்னும் புயவாவி நன்னீ ராடி
அக்கபுற்கண், மணவானன் அடியில்ப் போற்றித்
தென்புயிருந் திந்துவா ரத்தில் நோற்றுச்
செயும்பூசைத் தொழில்முடித்து வரம்பெற் றேசிச்
செம்பொன்உல கில்ச்செலவூ லோசித் துள்ளம்
தேறினார் விண்வழிக்கொண் டேறினாரே.

திபதை— ரீதிகவுணை, ஆதி.

௩	இன்னம் முனிவர்களே கேளும் கடந்தவர	லாறு	முன்று
	மன்னவரும் இந்திரன் உலகைக் குறித்தத்தரத்	தாறு	
௨	வருவத ரித்தமார் கோன்அவத் துளக்குவெவ்	வேறு	
	தவிவனைக் குத்தாழமுன் றுசனும் செய்தலைத்தான்	மாறு	
௩	அத்த னேகமும்முடி மன்னவரும் தறக்க	மீது	புருக்
	தித்திரன் தரும்பூசைத் திருமன்ன ரும்இருந்த	பொது	ச-௨

- சு மைக்கடலைச் சுவறச்செய்து விசயமாலை ரூடி நின்ற
உக்கிரபாண்டியன் இத்திர னுடனேசிக் காசனத்தில் கூடி
- டு இருந்திடக் கண்டுளம்பொ ருமைபூண் டொருபத்து நூற்றுக் கண்ணன்
அருகிலி ருக்கும்சோழன் சேரனிருவரையும் பார்த்து
- சு இங்குவத் ததியம்பு மென்றுப சாரமுடன் கேட்க இப்போ
தெங்கள் நாட்டில்மழைஇல லாமல அடைந்திடலோமென் றோர்க்க
- எ இத்திரன் மகிழ்ந் திருவர் நாடுமட்டும் மழைஉண் டாகத் தந்து
முந்தி வரிசைசெய்து விடைஅளித் தபின்னவ ரேக
- அ பின்னும் இத்திரன்பாண்டி மன்னன்பெற் றிருக்கும்பிர தாப்பும் உயர்
தன்னரி யாசனத்திற் சரியாயிருக்கும் இறு மாப்பும்
- க மேலும் தனக்குமழை வேண்டா திருக்கும் வீறும் தூக்கி சிங்கம்
போலிசூக கக்கண்டொன்றும் புரியாமலே இத்திரன் கோக்கி
- ய அழகு பெறவரிசை செய்வது போலேஒரு ஆரம் அது
பழகி அளவிறத்தோர் தாங்கி வலிஇறுக்கும் பாரம்
- க கண்ணி அதைஅளிக்கப் புஷ்பஹாரம்போல் வாங்கிக் கொண்டு கயற்
கண்ணி மகன்தனது கழுத்தில அணிந்திருக்கக் கண்டு
- கஉ ஈங்கின்று முதல்நிம்ப மாலைஅணிந்திலகும் , தென்ன ஆரம்
தாங்கும் பாண்டியனென் னுள்ளைத் தரணிபுகழுமெனச்சொன்னான்

சந்தவிருத்தம்.

■■■■■ னிப்படி யோதவும் உக்ரகு மாரண ளத்தது மருவாமல்
மாமது ரைத்தலம் மேலி யிருக்கமு மாரி செழித்திட இருநாடும்
மீசா முற்றது போலே தனக்குள மேதினி மூற்றுமெ ழிலிவாரா
மேல்மல யத்தினி லேவினை வுற்றிடு வீர வரிப்புலி முதலாக
காசமுதச் செய்யும் வேளையில் அத்தலை நாலு முகிற்கள தனில்மேய
காடி அவற்றினை ஓடி வளைத்துறு நாளை விடுத்தயர் களிதேபோல்
வீசி மறித்துட னேசிறை யிட்டதை வேக மதிச்சில ருரையாலே
வேய் விறகிற்கனல் பாயுத லொப்பென மேல்உலருக்கிறை வெகுள்வானே.

உக்ரபாண்டியனுக்கும்இத்திரனுக்கும்உயுத்தம்.

விருத்தம்.

கடல்சுவறச் செய்ததுவுந் ஆரத் தாங்கும்
கனிப்பும்முடி லைத்தனையூட் டிடும் செருக்கும்
படியிலொரு மனிதனுக்கித் திறம்பா தென்று
படையுடனீத் திரனெழுந்த கடலைச் சூழ்ந்
தடல்புரிய வத்ததுகேட் டுக்ரபாண்டியன்
ஆக்காரத் துடன்தனது சேனை சூழக்
கடுகிமத யானையின்மே லெழுந்த வந்து
கடுத்திட்டான சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட்டானே.

அசாவேரி—சாப்பு.

பல்லவி.

தேவரகணனும் பாண்டியராஜனும் செய்தாரே சண்டை

அறுபலலவி.

தேவ சேனையுடனே திரண்டெதிர்த் தொருக் காலே
காவலன் சேனையும் கைகலிக் துமென் மேலே

சரணங்கள்.

முடித்துவிண் ணவர் ஆடி ஆயுதம்பல
எடுத்தெறிந் தனர் கோடி வில்லிலே அம்பை
தொடுத்தாழி மழைபோலே தென்னன் படைமேல்
விடுத்தாரே எதி ராலே அதனைக்கண்டு
தடுத்தாப்பாண்டியன் சேனை, ஈட்டினார் பல
சரபம்வனை துக்கனை பூட்டினார் பட்டுத்
துடித்துவாணவர்சேனை களைக்க மாட்டும்
தோளும்பலபலவாத் துனைக்க மண்ணில
படுத்தக்கைகால்தலை தோளறுகதுயிர் மாயப்
பரந்திரத்தவெள்ளீரம் புதிஅடைத்து பாயப்
கடுத்தக்கூவிபுருந்து கழுஞ்சூள் செறித்திடக்
கடுவன்முன்னலிபோல் இத்திரன்சேனை முறித்திட்
களத்திலபலபல கவந்தம் ஆடவும்
காளிக் கூட்டங்கள் தாளம் போடவும்
வனைத்துப்பேயினம்சூழ்ந்து கவிக்கவும்
வாரிப்பிண்மலை யாகக் குவிக்கவும்

பொங்குதன்படை யிறக்கக் கண்டுவாசவன்
தன்களில்பெரி பறக்க துய்யபஞ்சின்முன்
அவ்வியதெனப் பறக்க வெகுண்டெய்வத்
துக்கப்படையால் வந்தக்க நினைத்துடனே
ஒச்சுக்கிரிப் படையைவிட் டேற்றினான் தென்னன்
தின்கப் படைவிட்டதை மாறீறினான் இத்திரன்
செங்கப் படைஎடுத்துத் தாக்கினான் சரபத்
தேவன் படைவிட்டதை நீக்கினான் பின்னும்
வகையுடனே இத்திரன் மோகனாஸ்திரம்போட
வழுதி வெகுண்டு ஞானாஸ்திரம்தொடுத்ததைச்ச
அக்கத றித்தித்திரன் போரில் மதிமயங்கி
அழிநினைத் தினைப்புக்கொண் டிருந்து நிலைகலங்கி
ஆடும் தயரமோ ரெள்ளம் வெதும்பவே
ஆயிரம்கண்ணம் தும்பவே
கேளும்இத்திரன் தெறிபட் டோடவும்
இத்திரவாண்டியன் பங்கில் கூடவும்

பலமிஞ்சுத் திடெவீரன் திருமதுரைத்
தலமதில் அதிகாரன் புகழ்பெருதி
நிலமிசை உயர்ஞரன் விளங்கும்சந்திர
குலம்வளரும் கம்பீரன் தன்னுடன்பி னும்
வலனைவென்றவனாரம் மேசினன் கோ
வச்சிரமெடுத்தவன்மேல் வீசினான் அதின்
வலிகொண்டெதிர்வரக்கண் டிழிந்தான் தென்னன்
"வினா ஆயுதம்சுழற் றி எறிந்தான் அது
தலையைவிடுத்தமணித் தலைப்பாருடனேபாகச்
சாற்றும்முனிவர்முன்னே மொழிந்தது நிசமாக
சொலிகொண்டுவரும்வச்சிரம் தனை அவித்திடக் ஞன்னித்
துயரத்துடனேநின்ற பாகசாசனன் சென்னி
தலங்குமணிமுடி தகர்த்துச்சிதைத்திடச்
குழங்கிதேர்ப்பர தவித்துப்பனத்திடக்
கலங்கிஇந்திரன் ஓட்டம் எடுக்கவும்
கரைத்துவானவ ருலதில்அடுக்கவும் தேவ
விருத்தம்.

இத்திரன்சன் டைக்காற்ற தோடி. வின்சென்
பிருத்தலிரு த்திரனிலுமா வலியு. தென்னன்
சிந்தைவெருண் டெறிந்தவனை தனது சென்னி
சிதைபாமல் மணிமுடிமட் டோடும் போகச்
சந்தரகா தன்கருணை தானென் றெண்ணித்
தொன்மதுரை காட்டில்மழை பொழியச் செய்வோம்
எத்தன்மே கங்கனைவிட் டிடவென் றேறலை
எழுதினான் வழுதிபெயர்க் கெழுதினனே.

இதுவுமது.

முடங்கல்வரை ந்தனுப்பிடத்தா துவர்போய்த் தென்னன்
"முன்புவைக்க அதின்வரலா நறிந் ததற்குத்
தடங்கல்சொல த்தெரித்தொருவே ளாளனென்றும்
சதமகனுக் கிஷ்டம்அவன்பிணையினுலே
அடங்கியகார் கனைவிடுத்தான் பகடு பேரிலே
அவையீண்டிந் திரன்விடையால் திங்கள் தோறும்
குடமதனல் சொரிவதுபோ லேமும்மாரி.
கூர்ந்துபெய்ய யாவர்களும் தேர்கதிட்டாரே.

விருத்தம்.

மடுக்களும் ஞானமுமாயும் வாலியும் புனலாற் பூரித்
தெடுத்தசெந் கொலும்சுரும்பும் ஈண்டப்பா ண்டியநா கித்தைப்
படிப்பவர்கேட் போர் துன்பம் புறத்தறம் முழல்வா லும் சேர்ந்
தடுத்த வாழ்க திருப்பர் பின்னே அரணுகதி ந்செல்வாரே.

விருத்தம்(யி) சத்தவிருத்தம்(க) தரு(க) கோத்தனை(ச) ஆத(கக).முற்றும்

உ
பதினந்தாவது.

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

பாவலர் துதிக்கும் கூடற் பரமனார் அருளால் உத்தரன்
தேவர்கோன். மருடம்செய்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
மாவலம் பெற்றமன்னன் வடமலை நாடிச் செம்பொன்
ஆவல்பூன் டதனைச் செண்டால் அடித்தவா றினிச்சொல்வேனோ.
கூந்தபைரவி—திரிபுடை.

பல்லவி.

கேளும் முனிவரே கேளும் கிவகதை கேளும் முனிவரே கேளும்
அதப்பல்லவி.

வாமுமுகரபாண்டியனென்னுமன்னன்மலயமுனிவர் தமக்குமுன்னமேசொன்ன
குமும் துய சோமவராவிரதம் துலங்குமன்புட னேபுரிந்த வருகக் கேளும்
சாரணங்கள்.

■ மாதரசா கியவளர் காந்தி மதிவயிற்றினில் விஜயம்பெற் தேந்தி
ஒதியங்கள் பிறக்க மென்மேலே உம்பர்கோன் ஐயர் தனைப்பெற்றும்போகே
ஐாதகரணம்செய்துபின்னாமதேயம் தழைக்கும்விரபாண்டியனென்சூட்டினான்
வேதமுதலாப் பலகலைபுணர்நதுவில் வித்தைமுதற்கந்ததனைக்கண்ணுவகையிள்

■ நாட்டினிலே வருமதேயந்து உதிமுதற்பல குளங்களும் காய்ந்து
வாட்டிடப்பல உயிர்களுமெலிய மன்னன்பொருட்கு வகைஇன்றிநிலிய
காட்டவும்பிரம கற்பமளவுமெல்லு கண்டறிந்தவர் முன்புமன்னவன்வெல்லக்
கேட்டாவினயப் பார்த்துக்கோ கிருப்பதால் கிடையாதொருவ ருஷம்மளமு
[என்றுசொல்லக்—கேளும்]

■ மக்கள்படும் துயரத்தைக் கண்டு வருந்திமீதாய்ப் போல்மன்னன் சென்று
முக்கணன் முன்பிருக்கணீர்பொழிய முனைந்துலகமெவிவந்னைமொழிய ரீதித்திட
அக்கரீலத்தைக் குறித்தனபுக் கெளரியவன் அன்பிலாதவ சொனமோனம் தொ
மிக்காமதுயராரிப் கடலிலே வீழ்ந்திரவில்தன இருக்கைவந்தடுத்திடக் கேளு
சு மன்னமுயிரைப் பசிப்பினி வருத்த ராசனநனைக் கொள்ளைகொண்டிருந்த
உள்ளமதிரா லோசனை பண்ணி உழந்துவிலக்கொ ணக்குறை நண்ணி ஆ
பள்ளி அறையைத் தள்ளியே தகித்தொரு பாரிடமாக கித்திரை செய்கையில்
வெள்ளியம்பலத்துடைபவரேசித்தவேஷம்பூண்டவன்கணவில்வந்துதித்திடக்—
விருத்தம்.

கணவில்வந்த சித்திரா சனைப்பார்த் திற்காள்

காலமழை பெய்வதரி ததனை வேண்டி

மனம்புருந்த வேண்டாம்பொன் மலைக்குக் சென்றம்

மலைச்செருக்க டங்கிடவுன் செண்டால் தாக்கி

கணிதிசேர்ச் தொருகுகையும் மலையில் உண்டு

காய்த்துனதாக் கிண்செய்துபொன் எடுத்தல்

முனமகற்றும் வாறடைத்துன் குறியைத்துப் பின்

மூடென்றார் பெரும்புகழைத் தேடென்றாரே.

உக்கிரபாண்டியன் மேருமலைக்குச் செல்லுதல்

விருத்தம்.

சித்தரித்த வாறுமொழித் தகன்றூர் தூக்கம்

தெளிந்து விழித் தெழுந்திரவி உதிக்கு முன்னே

நித்தியகர் மங்களைச் செய் தங்கயற் கண்

கோன்மல ரடிவணங்கி வலநாய் வந்து.

மெத்தவெற்றி தரும்சேனை படல்போற் சூழ

மேதமண்ட லம்தொடும்பேழ வாசல்த் தாண்டி.

அத்திசைநோ க்குச்செழியன் தேரின்மேற் கொண

டடர்ந்திட்டான் வீரமுடன் டெங்கிட்டானே.

சுருட்டி—ஆதி

பல்லவி.

கட்டதா னுக்கிரபாண்டியன் படர்த்தபொன் னலையில்லவப்

படர்த்தெடுத்துக் கொண்டு வந்தானே

அதுபல்லவி.

அடர்ந்தபேரிகை முத்தர்கொண்டடிக்க அண்டகடா கீன்கள் வெழுகை
ஆன்சஅதிர ஓசைமுதிர அரசர்களுமுன் கண்டு வரிசைதரும்பொன்கொண்டு

சரணங்கள்.

[கடத்தான்

சகரவானக் குடைமுதற்பல சகலவிருதும் நீடத் தாய்

சாமரைபல சுழற்றிடவுமெச் சரிக்கைபட்டுக்களநாட நேம

முத்தியஅந்தணர் ஆரேவசனம் மொழிந்தகுகைதகள் போட செய்ய

முத்தமிழ்க்கவி வாணர்க்கவி மொழிந்தவரவர் பாடக் கரு

மைக்கடலினும் மலையினும் நிலம்போற்கதி வினவிகச் செல்லும்

வயப்பரிசீட்டும் தேரணி அணியாகவே நெருங்கப் புலி

குக்கிழிய வாய்பரித்தேரைசெல்லுத் துமுன் னினங்கத் தனுக்

கொடியும்வெம்புலிக்கொடியும்சூழ்கயலகொடியிகத் துலங்கப் பெருகும்

தெற்குநீடலுத் தரத்தைநோக்கிச் சென்றெழுந்த தீபாலத்தாக்கி

மிக்கப்பறைகொண்டறையத் திக்குத்திசையும் மறைய

தக்கபடையும் நிறைய மொய்க்கப்புகழ்வந் துறைய மடத்தான

பத்திப்பாண்டிய நாடுகடந்து சோழநாடு கடந்து தண்ட

நாடுதெல்லுங்க நாடுடன்கரு நாடநாடு கடந்து பிர

சித்தமாள்வ தேசம்விராட தேசம்சென்று கடந்து மத்திய

தேசம்கடந்து கங்கைவளரும் காசிதேசம் கடந்து கடந்

தெத்திகெழப் மலையிடையல யோசனை கடந்து இனகம்

யாளிவின்ன்கு மனிதரண்டொண் ணுவிடம் கடந்து வந்

துற்றதாகவைந் ஆற்றியிரண்டு யோசனை கடந்து பின்

தூறஞ்ஞமலையும் பொழிலும்செறிஞ மரிகண்டற் கடந்து இன்னம்

மற்றதுபோலெண் நடங்குகடந்து வரைத்தபாரத கண்டம்கடந்து

சுற்றிக்கரியும் திரை தத்திப்பரியுத்திரை

பத்திப்படையும் திரை வெற்றிக்கொடியும்திரை

கடத்தான்

க புரிபும்புத கண்டம்விட்டுப் பிமயம்மையைக் கடந்து மீம்
புருடகண்டத்தைக் கடத்தம்புறம்போ பேமகூடத்தைக்கடந்து அரி
வருடகண்டத்தைக் கடத்தம்புறம்போய் நிஷதஇரியைக் கடந்து கிறி
வணத்திடுமிளா விரதத்திற்படையை நிறுத்தியவ்விடம் கடந்து கவத்
தருவினிருந்து வீழ்ந்திடும்பல பலகனி புடைந்து அதன்
சாறுவலமா பேரோடும்கூடும்பு நதக்கரை யடைந்து அதற்
கருகேநாது மாற்றயர்ந்தபேரின் னரணியம் அடைந்து அடைந்
தவிடத்திலுள்ள புதுமைகோக்கிச் சூழ்ந்துவந் தடைந்து துகை
வரைவிலாப்பெரு நிகிகண்டெடுக்க வந்ததற்குத்தென் பாலவக றடுக்க
கருமுதிலும் கண்டஞ்சத் திரைகட்டும் கண்டஞ்சச்
சீரபதியும் கண்டஞ்சக் கிரிபலவும் கண்டஞ்ச கடத்தயன்
உக்கிரபாண்டியன்மேருவைச்செண்டாலடித்தல்

விருத்தம்.

அடாவந்திப் படிமேரு மலைக்குத் தென்பால்
அடுத்தெமைசன் தவன்செங்கைச் சிலையே கோளும்
சுடரும்வணத் திடுந்தேவா ஸயமே என்றே
துதித்திடவும் மேர்த்துவரா திருக்கக் கண்டு
திடமிசூழ்தன் வெருளியும்அம் மலைச் செருக்கும்
திரும்வகை கருதிஅதன் சிகரம் தளனிஸ்
புடைபரத்த வாசவன்மா மெள்ளி சிந்தப்
பொடித்திட்டான செண்டதனால் அடித்திட்டானே
கல்யாணி சாப்பு.
பலலலி.

செண்டுகொண்டடித்தானே பெருகும்உக்கிரச் செழியன் மேருவைத்தானே
அதுபல்லலி.

செண்டுகுலே அடிக்கச் சிகரபந்தி அடிக்க
அண்டர்பலிலும் மாடம் அடுக்கடுக்காவெ டிக்கச் செண்
சரணங்கள்:

கருதி அசைபாந்
கணகப்பக ததுபோபோலே எழும்ப அதைவளைநத
பருதிமன் டலம்விண்டு னாயப்பொடிந்து விர்தப்
படியில் விழுந்தாற்போலே பலமணிதளும் சிந்தச் செண்
அடைகல்லா இருக்கின்ற மலையாலும் ஒடுங்கிடி
அல்லாமல் ஒருநாறு திடங்கலை நடுங்கிடத்
தடமலர்ப் பொழில்ஒரு நாலுமேசொடுங்கிடத்
தருக்கள் நாலும்அதின் வேரோடே பிடுங்கிடச் செண்
சுற்றிஇருக்கும் எட்டிக் கிரியும் எழுந்து தள்ள
சூழும்சாம்பூதம் தளம்பித்தன் நிலை தள்ள
சித்தசாரணர் முத லோகள் மனமும்தெள்ள
சேடன் முடிமணியும் சிதைந்து விளக்கம்கொள்ளச் செண்

மேருளகிர்வந்து உக்கிரகுமாரனுக்குறிதி அளித்தல்.

விருத்தம்.

செண்டுசெண்டிய வாமதக்கக் கிளம்பி மேரு,
தெய்வமணி முடிநா லும் கிரிஎடும் போல்
செண்டியெயர்ந்த திண்புயமும் சேரதி மேவும்
குடையும்பெற் றுருத்தெழுந்து காணி நிற்கக்
கண்டுசினம் தணித்திது வரைக்கும் வாராக்
காரணமே தென்கூர் வர்மன் கேட்கப்
பண்டுதனக் குளபிழையை வித்தகா கேட்
பாடுமெனவே நியாபமுடன் புகரும்நானே.

திபதை—ஆகிரி, காம்போதி.

- க வாருமையுர தேவ பாண்டியகுமாரரான் வர்த்தமானம்சொல்லக் கேளும்
நாரணியோர்கள் துதிக்கும் கயற்கண்ணி தன்னுடன்கூடலில்வாரும்
உ சேமசுந்தரக் கடவுளைநித்தம் தொழுதிந்த ருபத்தைக் கொண்டு வெரு
கேமமுடனே வருகையிலேஒரு நேரிழையான் தனைக் கண்டு
ங் காமத்தலைப்பட்ட டானடியைத்தொழு காமஸ்கேமத்தை விட்டேன விட்ட
திமைநியித் தத்தினுலேஉனதுகைச் செண்டினால் தண்டிக்கப் பட்டேன்
ச ஈசன் அடிக்கப் பாரதம்புரித்ததை எனறனுக்கில்லாமல் நீக்கச் செய்த
ரர்சனேஎன்னை ஒருபொருட்டாயிவ்ரு நாடியதென்னென்று கேட்க (சீன
மாதிரியைக்குறித்திங்குவந்தேனெனதுமன்னவன்சொல்லமுன்னாலே சொ
மாதிரிதுக்கு விருக்கினறவைப்பைஅம் மாமல்காட்டக்கை யானே
சு காட்டிய்செம்பொன் அறையைத்திறந்து கனகக்களைப்பல கோடி எடுத்த
திடத்தனது பெயராலேமுத்திரை இடப்பெயின் அவ்வகை முடி
எ மீண்டுபடையுடன் தென்திசைநோக்கி விரைகதுகடக்கும்தே ருர்த்துள்ளி
நீண்டவரையை விடுத்துமனிதர்கள் நீடியபூமியில் சார்ந்து
அ அந்தந்ததேசத்து மன்னவர்த்தங்கள் அனிகத்துடன் அன்பு கூர்ந்து எதிர்
வந்துபசாரம் புரியத்தமிழின் ன்ளம்தரும் நாட்டைச் சேர்த்து
பொன்னிலிருமும் மதுராபுரக்கோபுரம்கண்டுதேரவிட் டிழிந்து மணி
பன்னகபூஷணன் தன்னை அஷ்டர்ங்கம் பஞ்சாங்கமுடன்பணித் தெழுந்து
உ துய்யமறையோர் துறந்தோர் அறத்துடைத் தொண்டர் முதல்எதிர்வந்தார்
வையைநதியைக் கடந்துதமது மதுராபுரம்வல் துவந்தார் (வர

விருத்தம்.

மேருமலை அளித்தபொருள் அனைத்தும் அந்த
வியன்மலைபோற் குவித்தநர ரே ளோர்க்கும்
நீரமுடன் உக்கிரனிக் துலகா னுங்கால்
செகதீசன் அருளால்பாண் டியநா டெங்கும்
காருலவி மழைபொழியப் பயிர் தழைக்கக்
கண்டார்ஈ துரைப்பவர்கேட் பவர்துன்பம் தீர்க்
தாருமிக போக சம்பத்தடைத்தத் தத்தில்
அரனுலகைஅடைந்திருக்க லாகும் நானே.

ஆக விருத்தம் (சு) கீர்த்தனை (ங்) தரு (க) ஆக (ய). புகினைந்தாவது முதலும்

உ
பதினாறுவது.

வேதத்துக்குப்பொருள் அருளிச்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

மேருவைத் தாக்கி உக்கிரன் வியன்முடி மகனுக் கீன்று
சேறும் பரமனோடு சேர்ந்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
வீரபான் டியன்தன ளாளில் வேதத்துட் பொருளை ஹை
சாரணி யருக்கேன்வந் தறிவித்த தினிச்சொல் வேனே.

நைமிசாரணிய முனிவர் வேதப்பொருள் நியாமல்மயங்குகல்.

உதவமை

கண்ணிய தருக்கள் சூழும் கைமிசா ரணியம் தனனில்
கன்னுவ முனிசான் டில்லியர் கருக்கரை முதலோர் வேதத்
துண்ணிமை பொருளை ஆராய்ந் துள்ளமும் முகமும் வாழிப்
புண்ணிய குருவைத்தேடிப் பூசிக்க யோசிப்பாரே.

மோதனம்—சாப்பு.

பல்லவி.

இந்த விதம்என்ற நியாமழைமனம் ஏங்கிஇருந் தனனே
அறுபல்லவி.

சந்ததமும்சக திசனும் கன்பு

தழைக்கும்தவத்தை இழைக்க முனிவர்கள் * இந்த

சரணங்கள்.

பூதந்தன் னுத்தம்	இடீம்தமோறிப்	
புவனங்க ளோடியன்	மாலிந்திரபதமும்	
வேதத்தி னும்முதல்	உண்டானுற்போலவே	
வீயும் படிக்கூழி	காலம்அடுக்கின்ற	இந்த
வாலிரவிமூன்	கமலம்போல்சோதிமுன	
வைபகமுற்றும்	மலகுவதால்பண்டு	
போலவே முத்தொழில்	செய்திட மெய்ப்பொருள்	
புநிவிசே அருள்	பூண்டிருக்கின்றதும்	இந்த
மடிவடை நாபிக்	கமலத்திம்மேவிய	
வண்டுபோலேபிரீ	மாவந்தமைக்கும்போ	
தாஸம் அயின் தவன்	வாக்கிஸ்பிரணவம்	
அம்மத்த திவ்வேதம்	உருக்கெண்டெழுந்ததும்	இந்த

அரபத்த முனிவர் முனிவர்களதுவருத்தத்தைமாற்றாதல்.

விருத்தம்.

புங்கவமர் முனிவரித்தப் படிமயங்கும்.

போதில்அர பத்தன்னன்றோர் முனிவாக்கன்

டங்கவலர் வணங்கி உப சரித்திரிங்கால்
 அம்முனிவர் விருப்புவெறுப் பிகர்திருக்கும்
 உங்கள்முகம் வாடியதே தென்னவேதத்
 அட்பொருள்தோ ணுமலிருப் பதனல்பாங்கள்
 சங்கையற்றோம் என்றிடக்கேடி டவரைகோக்கிச்
 சாற்றுவார் மனமயக்கம் தேற்றுவாரே.

உசானி ருபகம்.

பலலவி.

கேளும் கேளும் முனிவரே கேளும் கேளும்

அதுபலலவி.

வாழும்நைமிசா ரணியம்தனில்நீத்தம் மாதவம்செய்து மகிழுமுகங்கள்சித்தம்
 ருமும்மயக்கங்கள் நீங்கும்வழிதேடி சொல்லுகிறேன்ஒரு விபரம்அதைநாடித்

கேளும்.

சரணங்கள்.

■ மாதவம்புரித் தறிவதல்லது மற்றென் றுலுறியக் கூடுமோ என்றும்
 திதை உகந்து மத்தவமும்புண்ணிய சேஷத்திரத்திலே இருந்துசெய்தக்கனறு
 ஓதும்புண்ணிய சேஷத்தரினிலுமிக உறுதியாமலிவ ஸ்தலத்திலசெய்ச்சென்று
 ஆதலாலிவ ஸ்தலத்தின்வலிஅறிந் தடுத்துச்செய்தந்தினைதொடுப்பதில்லை

கேளும்.

(கண்கள்)

உ அம்புவிபிலரிபதலியாநெனில் அகிலமனை த்தும்த னங்கமாச் சொல்லும்
 சம்புவின்தலைக்கா நிரணவிவிரங்கடைதனக்குமேலாக விளங்கியே மல்லும்
 உம்பர்மாமுனி வோர்கள்முதற்றவுத் துறுதியாலதின் பயனடைந்து வெல்லும்
 தென்புமிருந்தறம்சாஸ்திரமுரைக்கின்ற சேவன்முத்திபுரமேவிச்செய்யச்செல்

கேளும்

[அம்]

௩ அந்தத்தலத்தினிலொளிவிடும்விமானத் தருகுதென்றிசைவடபிழலிருந்து
 சந்ததமும்வழி படுமுனிவருக்குச்ச்கலவித்தையும் போதித்தருள் தந்து
 சுந்தரம்பெருகுமூத்திஉங்கடருச சுருதிப்பொருள்கண்டு சொல்லுவதுவந்து
 சிந்தைமகிழ்ந்தவன் முன்னே தவம்செய்வீரேக்கிரம்மனமெய் வாக்கதுருவீந்து

கேளும்.

விருத்தம்:

அடைவுடனீ தரபத்த னுரைக்கக் கண்ணு
 வாதிமுனி வோர்கள்அவ ருடனெழுந்து
 படிபுகழும் கூடலென்சென் றம்பொற் கஞ்சம்
 படிந்துசெவ தரிசனம்செய் தருத்திரர்களை
 வடமுமறைப் புஸ்தகமும் விழிமூன் றுமநான்
 மலர்க்காரமும் பேரதமுத் திரையும்பூண்டு
 வடநீருத்திழ அமர்ந்திடுமூர்த் திசையுமீபோற்
 ல்கையுடனே தவம்புரிந்து மகிழ்ந்திட்டாடு

தெகவினுமூர்த்திவருதல்.

இதுவுமது.

தவமுனிவ ரித்தவிதம் மறைமு தல்மே
தாமனுவெ ழுத்திருபத் திரண்டு மேர்க்கச்
சிவபத்த முனிவரனால் தெளித் தறித்து
தேள்முதல்மார் கழிவரைக்கும் நீயமம் பூண்டு
கவனமுடன் தருப்பணமோ மாதி செய்தா
காரமுதல் தவிர்ந்துதவம் புரியும் போது
மவமறையின் பொருளாதி மூர்த்தி ஆக்கு
ளாடினார் குருவடிவைக் கூடி னாரே.
புளகூகவராளி சரப்பு.

பல்லவி.

தெகவினு மூர்த்திவந தாரே

அறுபல்லவி.

விருகாத்தடியில்மோனம் வினங்கிக்கொண்டிருந்த தக்ஷி
சரணங்கள்.

எதிர்கொண்டுமுனிவோர்கள்	அதிக்க	மூப்பத்
திரண்டிலக் கண்களநம் குழையாயல	கதிக்கப்	
பதினாறு வயதெல்லு	இக்க	வேதப்
பண்பு பெருகுமறை யோன்வழி		தக்ஷி
புண்டரம் ஐந்திடம்	துலகக	காநில
பூண்டகுழையொளிகண் டிருள்வலி	வினங்க	
கண்டிருத் தாக்கமுத்	திலங்க	தொண்டர்
கலைமகைக்கும்பாச பந்தம்கண்	தொதுங்க	தக்ஷி
உரத்திலே தவனநூல்	மன்ன	வெண்பட்
டுத்தரியம்வலமா யொளிஎங்கும்	பன்ன	
கரத்தணிதோளணி	மின்னப்	பட்டி
கையுழ்தரித் திடையிற்கோ வணமது	துன்ன	தக்ஷி
வண்டுக் கொலிப்பது	போலே	செந்தா
மகையடிமேற்சிலம்பொலியும்தன்	னாலே	
தொண்டர்ம னத்திருளப்	பாலே	ஓடத்
தூத்தும் கண்டாமணிபு முழங்கமென்	மேலே	தக்ஷி
வலக்கையில் பறித்திரம்	நீடப்	போதம்
வரைத்தபுஸ்தகம்இடககரத்தினில்	கூடப்	
பலத்தமுனிவரும்கொண்	டூட	வேதம்
பாதுகையாயிரு மலாடி	கூடத்	தக்ஷி
கறைமதுகரங்கள்விஸ்	தரிக்கச்	செழும்
கமலத்தேனுண்டோளிப் பதுபோலே	சிறக்க	
மறையோசைச் செவிவழி	கிறைக்க	பத்தர்
மனவயல் ஆனந்தப் பெரும்பயிர்	வளர்க்க	தக்ஷி

விருத்தம்.

தெய்வியு முர்த்தியிந்த வகையாத் தோன்றச்
செழுமதியைக் கண்டொலிக்கும் கடலைப் போல
அகலமதாற் கண்டுவகை வெள்ளமெற் கொண்
= டமிகுநிறை உதைத்ததிரு வடியி ற்றழந்து
ரோகைநீரே பஸ்கலைக்கா தார்முடி
நிறைநதமறைப பொருளாடி நின்றே பெய்மேல்
பகைமுறும் எனமுனிவர் சரண மென்றே
பாடினார் மெய்புளக முடிஞரே.

தகையுமுர்த்தி முனிவர்களுக்கு வேதப்பொருளருளிச் செய்தல்.

இதுவுமது.

சீலமுனி வர்கள் துதிக்க உங்களாசை
செப்புலீ ரெனயாங்கள் விழையும் வண்ணம்
நூலமுழு தும்பிழைக்கும் வண்ண மாதி
நான்மறையின பொருளையுரை செய்லீ ரென்ன
கோலமுடன் பந்தவினை தவிர்க்க வந்த
நூலன்மன் மழைந்தவர்க ளுடனே கூடி
மூலவிக்கம் தனக்குருளபோய் வேதார்த்தத்தை
மொழிகின்றார் கருணைமழை பொழிகின்றாரே.

புன்னகவராளி ரூபகம்.

அந்தணரே கேளும்மறை அரும்பொருள்க	எனல்லாம்
அறிந்ததனாற் போகமுத்திக் கதுகருவிச்	சொல்லாம்
இந்தவுல கிற்சயமாய் எவைக்குமிதுத்	தன்கம்
என்றிலங்கும் தத்துவமாம் இச்சயம்பு	லின்கம்
நித்தியமாய்ச் சுருதிக்கெல்லாம் நீதியாய்மெய்ப் பொரு ளாய்	
நிச்சயமா யத்துவிதமாய் நிரும்லமாய்த்	தெருளாய்
மற்றும்நிறை ப்ரம்பரமாய் மாசுகன்ற	மணியாய்
மன்னியவிஞ் ஞானநிரா மயமாய்நூல	அணியாய்
அறையும்பரப் பிரமயிதே ஆமேன	முழங்கும்
ஆதிமறைக் குட்பொருளே அதின்வடிவா	யிற்கும்
உறையுமிந்தப் படிவமொன்றே உறுதியென்றே	கண்ணுல
ஒதியுணர்ந் தறிநுடையார்க் கொக்குமிதே	முன்னுல
ஆகையினால் வேதமொன்றே அதன்பொருளும்	ஒன்றே
அனந்தவிந்ம் சாகைதழைத் ததில்வினைந்த	தன்றே
ஏகனிவ னாக்வினையால இவ்வுலகெந்	கான்றம்
எடுத்தல்அளித் தல்முடித்தல எனும்பிராம்	கேளும்
விதியுருளாய்ப்படைத்துலகை விண்டுருவாய்க்	காத்து
மேலஅரு ளழித்திவையுல விபுதருக்கும்	முத்து

அதிபர்மா காசசரீ ராஜபடைத்	தந்தி
அந்தமிலலா லிங்கமதில் அதிலுறையும்	சோதி
அடிபின்முத் லான்மதத்துவம் ஆனஅயன்	பாகம்
அதிநடுவித் தியாதத்துவம் ஆனஅரி	பாகம்
முடியில்செவ தத்துவமாம் முக்கணரன்	பாகம்
முன்றினுக்குள் தத்துவங்கள் முனைத்தெழும்அ	நேகம்
ஆத்மதத் துவம்தனிலே அகரஉருப	பிறக்கும்
அடுத்தவித்தியா தத்துவமாம் அதில்கரம்	பிறக்கும்
வாய்த்தெவ தத்துவத்தில் மகரஉருப	பிறக்கும்
வந்திதுமுன றம்பிரணவ வடிவம்கொண்டு.	சிறக்கும்
பிரணவத்தில் காயத்திரி பிறக்கும்ஒரு	மூன்று
பிணனும்பத.பேதத்தினால் பிறந்திரண்டாத்	தோன்றும்
ய்யா தெனச்சமஷ்டி. யெனும்விவஷ்டி.	யென்னும்
இரண்டும்உல கினிலெவைக்கும் ஏதுவாக	மன்னும்
திரிபதைபிரண் டிலும்இவன்றன் திருவருளாவலி	யோசை
செப்பரிய மறைநாலும் செனித்திடும்தன்	னாலே
வருமறைநா லுக்குளிந்த வள்ளலஅரு	ளாலே
மட்டடங்காப் பிரணவமுதல் மந்த்ரமுண்டா	மேலே
சொன்னமுதற் றரகத்தில் தோன்றும்அக	ராஜ
தொடங்கும்எழுத் துக்களெலலாம் தோற்றிவரும்	கியாதி
பின்னும்அந்த அட்சரத்தில் பெருகும்செவ	ஞானம்
பிறக்கும்இவன் நடுமுதத்தில் பேசுமேகி	தானம்
கீழ்முதத்தில் இருபத்தொன்றாக் கிளைக்கும்முதல்	வேதம்
கேளும்தென்பாற் சதஉருவாய்க் கிளம்புமிரண்டாம்	வேதம்
மேல்முதத்தா யிரம்உருவாய் விளையும்மூன்றாம்	வேதம்
மேல்வடக்கில் நவ்உருவாய் விளங்கும்நாலாம்	வேதம்
அம்மறைநா லரல்வருணம் ஆச்சமமும்	நாலாம்
அறம்தீரும்யா காதிகருமம் ஆமிரண்டு	நூலாம்
கன்மவழி நடக்கச்சொல்லிக் காட்டும்முதற்	காண்டம்
கைவல்யமெஞ் ஞானவழி காட்டும்இரண்டாம்	காண்டம்
அந்தமுதற் காண்டம்செவார்ச் சனைமுதலா	நிறையும்
அவ்வினையைச் செய்யச்சொல்லி அறிவிக்கும்வா	றுறையும்
இந்தவகை யன்றியும்பின் இனியொரு	காண்டத்தும்
இவன்வடிவில் லாவடிவை யேதெளிந்து	ணர்த்தும்
வேரிலேதன் ணிரெடுத்து விட்டிவர	லாலே
மேற்கவையும் தழைத்தோங்கி விளங்குவது	போலே
பாரும்இவ னைக்குறித்துப் பண்ணும்உப	சாரம்
பய்யகன்மால் முதலெவர்க்கும் பரவுமிதன்	சாரம்

கடு சீர்த்தமகிழர் தனுதினமும் செய்தயழமு. வினைக்கும்
செலகமும்செந் கதியும்பெறச் செய்யும்சிவார்ச் சனைக்கும்
இத்தரையி னுள்ளசிவ வின்கமெல்லாம் தழைக்கும்
இச்சிவகோ சமேனவைக்கும் ஏதுவாக இழைக்கும்
சடு புரியுமறை பலமுகத்தால் புகழ்ந்தினைக்கும் கொறிபைப்
பொருதிநிறைந் தகண்டபீரி பூர்ணமாயிக் குறிசூய
கருமடிவெறி யாலும்நூனம் கதிக்கும்நெறி யாலும்
கருதரிய மறைப்பொருளைக் காட்டிச்சொன்னோ மேலும்
கருமத்தினல் ஞானமுண்டாம் கருமம்சித்த சுத்தி
கதிக்கும்சித்த சுத்தியினல் கருதும்தர்ம பத்தி
தருமத்தினற் சாந்தியுண்டாம் சாந்தியினல் யாகம்
தழைக்கவரும் கிரியையினல் தான்வரும்வி வேகம்
கடி ஞானமதாற சிவதரிச னுதிபத்தி பூசை
கற்சிவலிங்க ப்பிரதிஷ்டை கல்லடியார் பூசை
ஆனருத்ரா காமதரித்தல் அரியருகு பத்தி
அனைத்தினையும் தெரியல்ஆகும் ஆமேளன் சித்தி
கக வேதமொழி மதங்கட்கெல்லாம் வேதமேபி யானம்
விளங்கும்அதன் பின்னதேர்டரும்கூர்மிருதிகள் பு ரானம்
ஓதும்அ ததந்தினமாய் உரைக்கும்அந்த ஸமிருதியே
உண்மையினல் ஸமார்த்தமென்ப துயர்நததுமு றுதியே
உறுதியெனு மார்த்தவழிக் கொற்றமையாம் துறையே
உலகத்தினே வைதிகமென் றுரைத்திரும்பும் முறையே
முறைநெறியே மறைபுகலும் மொழிக்குள்ளிதே தீர்க்கம்
மோனமுனி வோரேயிது முற்றம்சுத்த மார்க்கம்

விருத்தம்.

தெருளிமீப்போ கமீட்டிக் கேதுவாயும்.
சிவஞான மயமாயும் நிறைந்தவேதப்
பொருளைமொழிக் திப்பொருளைச் சொல்வதெல்லாம்
பொருளிலையென் றுரைத்தத்த வழிதப்பாத
வரமுனிவர் முதுகில்மலர்க் கரத்தால்நீவி
மதுரேச னிலிங்கத்துள் மறைந்தானித்தை
உரைசெய்வர்கேட் பவர்கள்பர சிவஞா னம்பெற
றுறைஞுவார் சிவனுலகைப்பெறுவாரோ

ஆக விருத்தம் (அ) கீர்த்தனை (க) தரு (க) ஆக ௩௨
பதினாறுவதுவேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்துமுடிபுனைமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

பதினேழாவது

மாணிக்கம்விறற்படலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

மண்ணினி லுயரும் கூடல் வாழுமுக் கண்ணன் அன்பால்
கண்ணுவ முவிசாண் டில்லியர். கருக்கரை முதலோர்க் காகப்
பண்ணுதும் வேதார்த்தத்தைப் பகர்ந்தவர் றுரைத்தே னிப்பால்
மண்ணிமா ணிக்கம்விறற் றலமினிப் புகலு வேனே.

மோகனம் சாப்பு.

பல்லவி.

இன்னம் அறிந்திடுவீரே — ஐக — தீசன் திருவடியாரே

அதுபல்லவி.

(ல்

இசைமகசீத் து வரும்வீர பாண்டியன் தன்னேமருவுமவைப் பாட்டியர்க்குநிமி
மன்மதன்போலேகு மாராஉதித்தவர் வல்லைபிர்க்குக் களைபோற்கதிகைகயில்
சரணங்கள். (இன்னம்

பின்னும்தனக்குக் குலமகன வேண்டுமென் றெண்ணி . தன்

பிரியமுள்ள தேவியுடன.அங்கயற் கண்ணி .

அன்னையுடன் சுந்தரோசரை உத்தேசம் பண்ணிப் பணிந்

அஷ்டமிவிந்துவா ரம்முதல் நோற்பது நண்ணி

முன்னவனின்னரு ளாலேசிவநான்

முயன்றபின் னர்ப்பமிருந்தாள் வயிற்றினில

சின்னதொரால்மலிந் தெனமுளைத்தொரு

சேயுந்தரணியை ஆளவக துற்றபின்

இன்னம்

அத்தனிச்செல்வ மகனுக்குநான்முறை யாலே ஐத

காதிகருமம் ஈடத்திவளர்கையில் மேலே

மற்றுமொருதினம் வேட்டைக்குச்சென்றுழி னாலே மன்னன்

வன்புலிவாழ்ப்பட் டிறந்தா ளாகுண்டிப் பாலே

சிற்றிடைமன்கையர் மொய்த்தேயுரந்தனில்

செங்கையெறிந்தவர் தங்கள்வரிக்கணீர்

முத்திமுத்தாகவ ழியப்புலம்பவே

முதுரிதுள்ளவர் யாரும்வருந்தவே

இன்னம்

முந்தியுதித்தவைப் பாட்டிகுமாரர்கள். நோக்கி முழு

மோசத்தொழிந் துவேசமயமெனீ றுக்கித்

தத்திருதிரை சிதியாபரணமும் தூக்கி ராகன்

நீன்மகுடத்தையும் கொண்டொளித்தோரிடத்தாக்கி

சந்தோஷமாக இருக்க அமைச்சர்கள்

தக்ஷணமிராஜனுக் குக்கருமாதிகள்

மைந்தனைக்கொண்டு நடத்தியம் மைந்தற்கு

மாழுமுடிபு வணக்க நினைத்தபின்

இன்னம்

பொக்கிஷம் தன்னிற் புருந்தமணிமுடி தேடிப்
 பூஷணத்தோடெனில் லாமலதிகைத்துவினம் வாடி
 மிக்கபகைவ ரெடுத்ததென்றுண்மையைக் கூடி முடி
 வேறென்றமைக்க மணிவேண்டுமெயென்று நாடி

இக்காசினிக்கர சில்லாதுபாய்மாம்
 இல்லாதகப்பலைப் போலே அலையுமென்
 மக்கார் அணியும் சடையான்றனை
 அறிஞவோமென்றே அமைச்சர்யோ இன்னம்

சுந்தரேசர்வணிகராகவருதல்.

விருத்தம்.

மத்திரிகள் இந்தவிதம் ஏல்லையில்லா
 மாதிரைக் கடலிலிழுந் தாலோசித்துச
 சுந்தரனா நன்றிருச்சன் னினியிற்சென்று
 சொல்லிமுதை யிடுவோமென் றெழுந்திராசன்
 மைந்தனையும் ஏந்தியுபர் கோபுரத்தின்
 வாயிலுக்குட் புருந்தவர்கள் வருமுன னாக்கே
 அந்தயிருந் திடும்வணிகன் போல்வே ஷம்பூன்
 டப்பன்அவர்க் கெதிரேவந் தடுக்கின் றுரே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

சாமியுத்தனனே வணிகவேடழ் தரித்தேதிரிவகதனனே.

அதுபலலவி.

மாமனஅயனும்தேடும் மதுராபுரத்திலீடும்

சாமி

சரணங்கள்.

பிரகதிடையிற்சோவணம் பட்டாடை	மின்னப்	
புரந்தரன்விற்போலமாநிதி பெர்னாரம்	துன்ன	சாமி
புயதிலுக்கதிரவி போலொளி	விளக்க	
அயத்திலரத்தப்பொதிகள் அணியாக	மெருக்க	சாமி
ஓதும்பரிநூல்வலம் ஓதுங்கிடக்	காண்க	
கூறிற்றகுண்டலம்தோளீற் கதிரொளி	யோக்க	சாமி
பூணமானஅன்பு பொழிந்தருள்	பாய	
ஆரணம்தேடரிய அடிநிலம்	தோய	சாமி

திருவளரும் வணிகரைப்போல் அடிபார்க் காகத்

திருவேடம் பூணத்துவரும் பகவான் கோரே

வருகும்அமைச் சரணோக்கி நீர்ம வங்கி

வருங்கருமம் யாதெனமுன் கடந்த தெல்லாம்

தெரியமெழித் திடஅவரைப் பார்த்தே எம்பாற்
செழ்பொன்னு விரம்பத்துக் கோடி பெற்ற
ஒருமணிபோற் புலமணியுண்டென்று துன்பம்
ஓட்டுவார் தரம்தரமாக் காட்டு வாரே.
வலாகரன் மகிமை சொல்லுந்ல்.

விருத்தம்.

புங்கவமாக் கரும்படத்திற கிழக்கு மோக்கிப்
பொருந்தவிரக திருதிராதி நிகைக னெட்டும்
மங்கலமுத் தாதிசொரிந் திடமா ணிக்கம்
வைத்துவலா சுரனுடற்சின் னெமிதென் றேத்
அங்கமணி ழானதென்ன அவன்யா ரெங்கட்
கடிவரலா ழுரையுமென அமைச்சர் கேடகச
செங்கமமு மாடுளெறித் த வணிக ராயந்து
செப்பியதன் விபரமவர்க் கொப்பிப் பாரே
அடாண ஆதி.

புலலவி.

வலாதரன் மகிமைபைக்கேளும் மந்திரிமாற் வலாசான மகிமையைக்கேளும்
அதுபுலலவி.

சந்திர கலாதரன் அருளாலமர்க் களத்தெவரா லும்கசித்தல்
இலாவரம்பெற் றாழ்வரதால்மெய் எவருமணி களாபபெற்ற வலா
சரணங்கள்

வரமடைந்தெழுந்தபோதே அமர்முறித்து
வானவருளின்மீதே சென்றிவிண்ணயர்க்
கரசனுடனேதப்பாதே புரிந்திட்டத்தேர்ந்
தமரர்கோலென்றிநிலலாதே தோற்றுப்போனவன்

சாருடன்திரும்பிவந்து சூழ்கதுபோர்செய்யாமற் கொல்லத்
தருதியெவருநித்துன்வலி காசினியெவ்கொடும் செலவத்
தருகுவேண்டென்றுயவரம் தனைக்கேளென்றிந்திரன் சொல்லப்
பொருதியேனைகொடடியிடி போலோலகத்திட்டான வலா வலா

இந்திரனைப்பார்த்த முன்னாலே கண்டோர்சிரித்த
எடுபட்டோடிப்போன தாலே உன்னுடைபுகழ்
இத்தஉலகத்தினு மேலே வீணைம்போலரி
சுயும்வரமும்என் பாலே ஆகுமலலாமல

என்றுனக்கீசுனிடத்தில ஏற்றிமேவரமிருக்க
உன்றனிடம்வாங்கத்தக்க தொன்றமிலைநீ இரக்கத்
தந்திடுவதேயெனக்குத் தருவலலாமலே மிக்க
கிந்தையாம்புகழ்முடிக்க நினைப்பதெவனென்ன கதிக்க வலா

தேவர்கோலாதனைக்கேட்டுக் கையிலியாகும்
செய்யவாரம் தவசம்நாட்டும் போதலாவாக
காடுவனத்தவததை நீட்டும் ததிசுழனி

வரன்புகழுடம்பொன்றிதும் அல்லாமலென்போல்
 மாவிசயத்தாலும்தேக மணிக்ளாலுமேயி ரண்டுண்
 டாவதாஷட்டவன்மீயே * அமரநீடன்கழிக் கொண்டு
 யாவரும்புசிப்பதாலே எனக்கறம்புகழைக் கண்டும்
 ஈவதெபெருமையாமென் திசைகதளித்துவழை மண்டும்

விருத்தம்.

வலனுவந்திவ் வரமளித்திக திரணேனோக்கி
 மைந்தனுக்குத் தனதரசிக் துயர்ந்தவிந்த,
 மலையெனவே நிமிர்ந்துமகச ஈலையாயில்
 வரீதெனேயு பந்தனிந்தக் திப்பொன்னக்
 குலிசநரன கண்ணோதிக் கவுமலிண்ணோர்பைங்
 குசைக்கயிற்றூற் கட்டவும்கண் டாவம்போல
 நிலைகொளத்தேர்ந் தவன்வாயைப் புதைத்துயிர்ப்பை
 நீக்கவும்சத் தியவுலகைத் தாக்கினானே.

ஆனந்தபைரவி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமும்கேளும் அமைச்சரே இன்னமும்கேளும்

அனுபல்லவி

இன்னமும்கேளும் பசுவாம்வலாசரன்
 சென்னியின்பக்கத் திருந்துயிர்கொன்றவன்
 தன்னுடைவச்சிர வேலாசலவனுடல்
 பின்னம்படவே பிளந்தவன்செய்ததை
 சரணங்கள்.

இன்ன

இத்தகையாகும் பசுவைச் சுருதியு
 ரைத்தபடியே வபையை எடுத்துக்குண்
 டத்தெரிதன்னிலோ மஞ்செய்து தேவர்கள்
 சுற்றிலு மொய்த்து மகத்தைமுடித்தபின்

இன்ன.

உம்பர் துதிக்கும் படிக்குப் பசுவாக
 அன்புபெருகு வலனசோரி மாணிக்கம்
 என்பதுவச்சிரம் பித்தம்மரகதம்
 வெண்பலனுமுத் து மயிர்ப்பி ரேயம்

இன்ன

தங்கும்நிணம்கோமே தகம்தகைபவ
 ளங்கபமேபுரு டாராகமா விரு
 கண்களும்நீலம் இப்படிநவ ரத்தி
 னங்களுலகில் விளங்கும்விபரத்தை

இன்னம்

விருத்தம்.

மனிதனங் கத்திற்றோன்றும் மீனிகளுக் கசுத்த முண்டாம்
 எளிசுறத் தாலேவன் இறந்தபுண் ணியவான் தேகம்
 தனிவதித் ததனாம்புணத் தக்கதென் னுமைச்ச ருக்கு
 மனமழிழ்ந் ததயனுள் வடியுந்தேர்ந் துரைக்கின் றுரே.

மாணிக்கவரலாறுகூறுதல்

விருத்தம்.

ஓதரிய கவமணியும் வலன்அங் கத்தில்

உதித்திருளை முகம்பிளக்கும் ஒளிசேர்ந் திந்த

மாதலத்தில் இருக்குமிடம் சிறங்கள் சாதி

வரும்தெய்வ மொளிகுற்றம் நீக்கி நன்றாய்ச்

சோதனைச்செய் தணிவோர்க் னெய்து மேன்மை

தொடுத்துவரும் பயன்முதலாக் கேளுமே பென்

றுதியிலமா ணிக்கவர லாறமைச்சர்க்

கறைகின்றார் தொண்டருளத் துறைகின் றாரே

காம்போதி, ஆதி.

பல்லவி.

மாணிக்கவர லாறுசொல்வேன் மந்திரி மாரோகேளும் மாணிக

அநுபல்லவி.

ணணிக்கேளும் வலனுடலத்திலதோணிப்பெருகும் குறுதியிடத்தில்

உதிக்கும் கதிக்கும் மதிக்கும் விதிக்கும் மாணிக்க

சரணங்கள்.

= ஆதியில் கிருதயுகமுதல் நாலு யுகமும்வழியே மக்கம்
அங்கயிருந்தக ளம்புரம்ஹம்புரு சிங்களமிந்நாலு தேசத்திடைப் பட்டுச்
சோதியொன் பதுபிறந்தது கேளும் . தீபங்கமலக் கோபம்
ஹங்கமிகுமாது ளம்பூவிரையழல் செங்குவளைமின்மி னியுடுப்போலதிற
சாதிநா லாப்பிரிந்தது கேளும் பிரமஹதி முதலா (க்
சாதரங்கம்குரு விநதம்செனகந்திகம்.மீதகேவாங்கம்எனும் பெயர்பெற்றது
கேதமில் லாதிநகர்க்கைக் கேளும்வேதியனுக்கோ ரார்த்திரண்டுநிதம்
நீதிமன்னர்க்குநாஸிரண்டுநிறம் ஒதும்வசியன் மூவிரண்டுநிறம்
கோதில்குத்திரன் ஈரிரண்டுநிறம் வாய்க்கும் ஆர்க்கும் ஏற்கும் லோக்கும் மா
உழமுந்திய சாதரங்கம்கோபம் தழலிரலிகச் சோதம்
முளரிகோர்வினக் குக்கருவெய்தலமா துணம்விரைமலர் போலப்பற்றும்குரு
விந்தமோ செம்பருத்திசிற்தூரம் காயும்பொனமுயல ரத்தம் (ம்சென
வெளளிலோத்தம்பூதி லதம்பலாசரர் ஒள்ளியருன் றியெட் சிவிதம்கொள்ளு
கந்திகத் தின்நிறத்தினைக்கேளும் ஒளிரும்பொன்னில் வம்பூ (ம்
கருங்குயிற்சுண் அசோகமலர்செம்பஞ்சொருங்கதாருமை வண்ணமெனஹா
பிந்திய கோவாங்கநிறம் கேளும் சுந்தயிருந்த குசம்மை மலரும்
ஐந்துவண்ண மலருமொளிரும் வெநதசெங்கல் பொடியு மலிநீம்
அந்தயிருக்கொல் வைக்கவிநிகரும் ஈனும் தோணும் காணும் பூணும் மாணி
ந அருமையா யுறுதிகொண்டு கீழ்மேல் சுற்றொளிவிடல களைடு
ஆதிந்மேலுத்தம் கீழ்மத்திமப்பக்கம்அதமமென் றுருணம்குண்டறிந்துமுன
கரைசெய்சா தரங்கத்தைஅணி வோர்க்குஅன்னம்கன்னிகை முதலா
உளசுகலதா னமுப்பரிமேதவளமகமுதற் செய்பல னும்கொள்வர்

குருவீர்தம் தரிப்போர் உலக முழுதும் ஒருகுடையிலே ஆண்டு (துவர்
கொள்வர் விளங்குசென் கந்திகம்பூன்பவர் செல்வம்புகழ்முத லாம்பயனெய்
தரிகொள்கோ வாங்கத்தை அணி வோர்க்கு திருமணையிலே ந்நாளும்பாலும்
பெருகும் சாலியை மூதலெக்காலும்பரவும்பலபன் டங்கள்நாலும்
திரவியமூத லாமென்மேலும் சீரும் சேரும் பாரும் நேரும் மாணி

விருத்தம்.

பொருவிலதிம் மணிமாசு நீக்கி நன்றப்
பூன்பவர்ப்பால மற்றிருநால் மணியும் சேரும்
திருமகனும் மகிழ்ந்தொருபாற் கட்டைப் போலே
சிறந்திடுவ னுலகமெலாம் குடைக்கீழ்த் தற்கும்
அரவுசிறு தெய்வம்விலங் கலகை யூதம்
அக்கினிநோய் தரித்திரம்கூற றணுக வொண்ணப்
பெருமைதரு மெனமழுமான திருக்க ரத்திலு
பிடிக்குமையன் வசியரெனப் படித்திட்டாரே.

முத்தின்வரலாறுசொல்லுகல்.

அஃகுமல ராகவன முரைத்தே னிப்பால்
அவனியில்நித் திலம்சலசம் தலச மென்றும்
சங்கமுனில் இப்பிலே யானை பாம்பு
சாலியின் கரும்புபன்றிக் கொம்பு கற்பின்
மங்கையர்கந் தரங்கொக்கின் கழுத்தை வாய்மான்
வகுத்தீழீமிப் பதின்மூன்றில் கடையில் மூன்றும்
விங்களித்தை பிரண்டிடத்தும் பிரந்த தய்யன்
விருக்கின்றார் அமைச்சருக்குச் சரிக்கின்றோ
மாஞ்சி, சாப்பு.

பல்லவி.

முத்தின்வரலாறு ததுகூறுவேன்கேளுமே உத்தமமகதிரி மாரே.

அறுபல்லவி.

இத்தராணி முற்றமகிழ் வுற்றவலன் பெற்றநிதேக
தத்திலேசெ னித்துவுல கத்திலேமி குத்தவரும் முத்தி
சரணங்கள்.

சங்கமதில் மாடப்புற முட்டையைப்போ லேதிரகழி
தந்துவென்மை யாகவரும் பாரும்
பைங்கிளைசெ ழிக்கவுயர் மூங்கிலிலுண் டாகியது
பாரில் ஆண்க் கட்டிபோலே நேரும்
தன்கயலில் பாதிரியைப் போலேவரு குங்கும்பு
தன்னிலேபொற் கொணரைநிறம் சேரும்
அங்கமிக வுங்கருமை தங்குமெனச் சிங்கமதில்
செங்குருதி பின்கதிரி ணக்கொளிலி ணக்கச்சாரும் முத்தி

மைப்புபலி லேபரிதி போலேயொளி	தந்துலகில்	
மன்னிவரும் இந்தமணி	காணும்	
சர்ப்பமதில் நீலநிற மாகவரு	கும்வளரும்	
சாலியிலே பசுமைநிறம்	தோணும்	
செப்புமத வாரணத்தில் செம்பொனெளி	தங்கிவரும்	
செய்கையிதல் லாமல்இன்னம்	பூணும்	
இப்புலிவி, லப்பிலுறும் இப்பிலிலு	திப்பொளிப	
சுப்பியசெ முப்பனிம திப்பரைநி கர்ப்ப	மாணும்	முத்தி
பண்புதரும் வெள்ளைநிற மேவருண	தேவனெனப்	
பாரும்நீலம் விஷ்ணுதேவன்	கேளும்	
இன்பயிதும் பச்சைநிறம் காலதேவ	அருயின்னம்	
இரவிரிறம் ரூர்யதேவன்	காணும்	
செம்பிரபைசேர்த்துநிரம் போலேநிறம்	வாயுவெனும்	
தேவனாக வேபுகழ்ச்சி	நீளும்	
அம்பொனிற மம்பரமெ னும்பதிய	வன்பெயர்நூன்	
அம்புலிநிறம்பனியித் தென்பவுய	ரும்பர்வாரும்	முத்தி

கூறியஇம் மணியுடுக்கள் போலும் காட்சி
கொண்டுருட்சி திருக்கரத்தி லெடுக்கிற நிண்மை
ஊறியமா சின்மைகண்ணுக் கினிமை நேர்மை
உரைத்தருண மாறுமுள்ள தணிவோன் தன்பால்
சிறியகோய் வறுமைமுதற் றுயரம் நீங்கும்
திருமருவும் செல்வமும்வாழ் நாளு மோங்கும்
மாறுபடா தென்றமைச்சர் தமக்கா ராய்த்து
வழுத்தினார் திருநிலைக் கழுத்தினாரே.

வச்சிரவரலாறு சொல்லுதல்.

இதுவுமது.

முத்தின்வய லாறிவகை சொலித் ததீசி
முனிவனென்பும் வலரசுரன்நன் என்பும் வீழ்ந்த
தித்தரையிற் சிலசிலதே சத்திற் றோன்றி
இயம்புமணி கருக்குமுதற் சாதி யாகப்
பொத்தலிடு வதலாமல் தனக்குத் தானே
பொத்தல்செய்யும் ஊசியாத் தனிவி ளங்கும்
உத்தமவச் சிரமநிமை தமக்குத் தாமே
ஒப்புவார் விபரமுடன் செப்புவாரே.

மத்தியமாவதி, சம்பை

பல்லவி.

வச்சிரவரலாறுமந்திரி மாரேசொல்கிறேன்கேளும்

அறுபல்லவி.

இச்சகத்திற் புகழ்சிறந்த ராசர்முத லணிவப்பிறந்த வச்சி

சரணங்கள்

- கருதும்கோசல தேசத்தினிலேவா கையின் பூநிறமாய் அடுத்தது
மருவுமாதங்க தேசத்திலேவாச மல்லினகப்பூநிறம் கொடுத்தது
புரியும்கலங்க தேசத்திலேசெம் பொற்கொன்மைநிறமா எயித்தது
சொரியுமிமய கிரியினருகிற் றாயவெண்ணிறமாத் தொடுத்தது வச்சி
- ௨ இன்னமுமகா ராஷ்டரதேசத்திலே இரத்தவருணமா புதித்தது
கன்னல்செழிக்கும்சௌவீரதேசத்திலே கறுப்புநிறமாப்பதித்தது
பன்னரும்பயண்டரதேசத்திலேநீலோற் பலமலர்போலேகதித்தது
கன்னிலமதன்னிலே இந்தவிதமாகண்ணியேபலவா விதித்தது வச்சி
- ௩ மூத்தசாதிவெண்படிகம்போ லுமன்னன் முயலிரத்தம்போற்பகுத்தது
வாய்த்திமெவசிய சாதிகதளியின்மாமலர்நிறம்போல் தொகுத்தது
குத்திரசாதிரஞ்சாணியிலிடித்துச்சொலிக்கும்கத்திபோல்வகுத்தது
ஏற்றகாலும்வேதி யருக்காகுமற்றோர் இனம்போலேபூன் மிகுத்தது வச்சி
- ௪ பூருவம்குரு நிலத்துமன்னவன் பூணவெகுசெவ்வம் குவித்தது
சாருமிகலதை அறுத்துலகெங்கும் தன்பெருங்குடைக்குட் கவித்தது
பாருமிறுக்கம்பல் பூதகணதிகள் பருநோயண்டாமல், அவித்தது
ஆரும்நடுகுகிமே காலுமிறுத்தியுவை அணுகொட்டாமற்சம் பவித்தது வச்சி

விருத்தம்.

புகழமித்த வச்சிரத்தின் காந்தி பேதம்
புள்ளடிதா ரகம்புள்ளி ரேகை யென்னும்
வகையுடனெங் குற்றமது தேர்ந்து நீக்கி
மதிக்கவொண்ணு விலையுளதா யிலேச தாகி
மிகவொளியாத் தெளிவுளதா ய்ணியோர் போரில்
வெற்றிகொண்டீ செருமகளுக் கஞ்ப ளாகத்
தகைகூடபெற்று வாழ்வவரென் றமைச்ச ருக்குச்
சாற்றினார் வாரணததோல போர்த்திருரே.

மரகதத்தின்பெருமைகூறுதல்.

விருத்தம்.

வச்சிரத்தைச் சுமக்கலிக முத்திற் புணும்
மக்கலத்திற் பதித்தணியக் கூடா திப்பால
பச்சைவர லாறுரைப்போம் வலன்பித் தத்தைப்
பருத்தினங்கள் தமதிரைக்கா வாயிற் கவ்வித்
தற்செயலாய்ப் பறக்கையிலித் தரையில் வீழ்ந்து
தங்கியதோர் தோற்றமுண்டா மலாமல் வெவ்வே
றிசசகத்தி லுதித்ததுவும் புகழ்கது காண
ஏறுமையன் அமைச்சருக்குக் கூறுவாரே.

பைரவி, ஆதி.

பல்லவி.

மரகத்தைப் பாறும் மந்திரிமாரெல் லோரும்
அதுபல்லவி.

தரணிபுக முமரசர் தமக்கணியத் தக்கதிந்த மரகத
சரணங்கள்.

க காணும்அரு ணன்உதித்த முட்டையோடடை வினதைமாது
கருடனுக்கி டையில்அணிந்த மாற்றம்
பூணுமோட வனவ்ரபி லிருந்துதப்பிவீழ்ந்த திரதப
புலியில்உதித் ததிதொரு தோற்றம் திவ்ய மரகத
உ அரிஅணங்கா வரவும் அரன தோய்ந்தரிய ரகுமிரன்
ஆதிபுண்டாம் லிந்தவைஇப பார்மேல்
கருடன்களவித் திருக்கநாட்டும் டலிலுமலி நெருமிடத்தில
கதித்தெழும்கருடப்பச்சைஇ தாமே திவ்ய மரகத
ந அரியகாடம் சுப்பிரம்காள மெனும்குணமூன் நிற்காடத்தில்
ஆறுகுண மைந்துதோஷம் உதிக்கும்
தருகுணமோ ராறும்காடம் உல்லசிதம் பேசலம்பித்
தீமுத்தம்பி ருதுகமென்றே கதிக்கும் திவ்ய மரகத
ச பின்னும்காடம் அறுகிதழாம் உல்லசிதம் மெலியதாகும்
பேசலம் சாலிதுனிபோல் விளங்கும்
மன்னும்பித்த கம்மிளிச்சி றைமுத்தம் துளசியிலே
மற்றதுதா மரைஇலைபோல் துலங்கும் திவ்ய மரகத
ரு தோஷலே சாஷுவிதம்துஷ்டம் தோஷமூர்ச்சி தயிதனறித்
தோஷலேசம் மஹாதோஷம் சிறக்கும்
தேடுமெலு யிச்சைஅர ளிருவனைமு ளரிஇலை
சியியிறகைத் தாமதுபோல் நிகழ்கும் திவ்ய மரகத
நீலத்தின்மகிமைசொல்லுதல்.

உச்சரிககின்ற தோஷம் ஓரைதும்விலக்கி னாளும்
பச்சையைப் பூன்போர்நா லு பங்குடைச் சேனை யோடும்
இச்சகத் தினிற்சுகம்பூண் டண்டவாழ்ந் திருப்பூ ரப்பால்
மெச்சுமீ லத்தின்வண்மை விரித்தையன் உனர்க்கின்றானே.

கல்யாணி ஏகநாளம்.

பல்லவி.

நீலமகிமை நேளும்மைச்சரே விலையில்லாத நீலமகிமைகேளும்
அதுபல்லவி.

ஏ லுமசுர னைவலன் கன் இந்திரநீலம் மகாரீலமென்னும்
ஆலமுண்டவன் குமுத்தொளிபோலே அவனியிலேசம் பவிதமாயிய

சரணங்கள்.

6 பாரும்இநதிரன் விசுவரூபனைக் கொன்று வரும்
 பழிவிலக்கிடச் செய்யும்பரிமேத மென்று
 சாரும்மத்தி லோமப்புக்கைமுன நின்ற விழி
 தமைஇமைக்கவொண் னாமலுலகத்திற் சென்று
 ண்ருமப்பரி விழியிலேயிருந் தொழுகும்பினைநித் தியிலத்திலே
 கோவுந்ததி னுலேஇந்திர நீலமென்றொரு பெயர்விளங்கிய நீல
 உ கதிரவன் தனைத் தழுவமனைவி . பயந்து தவம்
 கருதித் தன்னுரிமுலைஉருவா நினைந்து
 பதினொளந்தெரிந் திரவிவர்க்கண் டறிந்து பெண்
 பரியும்அவரும் பரியுமாயோடித் தொடர்ந்து
 இதயத்திலம்ம னுடக்கவொண்ணுமல்லிந்திரியமே முத்துசெந்தவும்
 சிதறும்புலத்தினிடையிலேவந்துசெனித்துமாரீலமெனப்பெர் கொண்ட நீல
 உ வெண்மையைக்கலந் திருக்கில்அந்தணர்க் காகும் அருண்
 மேனியைக்கலந் திருக்கில்மன்னவர்க் காகும்
 ஒண்மையெரிபோற் கலக்கில்வைசியர்க் காகும் செம்பொன்
 ஒளிகலந்திருப் பதுசுதூர்த்தருக் காகும்
 ண்மைபெருகத் தரவருமிந்தநா ள்வருணத்தின் பேதல்தெரிந்து
 ண்மைபெருகும் அமரர்களுடன மனிதர்களுமெய்க் கனியச்சொல்லிய நீல
 கோமேதகமகிமை கூறுதல்.

விருத்தம்.

ஒதுமிந் நீலம்பூண்போர் உற்றிடு வோர்கல் யாணம்
 ஆதலா லிந்திரநீல மணியோர்பாற் பாக்கியந் தொட்
 டேதமில்லாமலோங்கும் என்றையன் மொழித்திப் பாற்கோ
 மேதக முண்டானத்தை விரித்தவர்க் குகைகீகின்றாரே.

சிஞ்சுடி, ருபுகம்.

பல்லவி

கோமேதக மகிமைகண்டு கொள்ளும் மந்திரிமாரே

அநுபல்லவி.

ஆமேவலன் மாமேல்கிணம் தாமேஇந்தப் பூமேல்

கேர்

சரணங்கள்.

க ஒளிமேவுநெய்த் துளிபோலவே தெளிவாவடி வுளவாம் கோ
 உ மேனின் நிழி தேனின் துளி போல்கின்றொளிர் காணும் கோ
 ஁ பாரும்பசு நீசின் துளி ரோரும்ஒளி யாரும் கோ
 ச மெலிதாயொளி நலதாத் திணி யுனதாம்ருணம் கலதரம் கோ
 டு மின்னும்பசும் பொன்னின் கதிர் மன்னும்பின்னும் இன்னம் கோ

புருடராகமகிமைசொல்லுதல்.

அரியகோ மேதகத்தை யாராய்ந்து பூண்கின்றோருக்
 கிருளெனவ ரும்பாவத்தேயுந் தெப்போதும் பரிசுத் தந்தை

தருகுயிபா வருக்குமென்று சாற்றினு ரய்யனிப் பால்
புருடரா கத்தின்செய்கை புகழந்தவர்க் குரைக்கி ன்றாரே

அடரணு ஏகதாளம்.

பல்லவி

புருடரா க மகிமைசேனாமே மந்திரிமாரே

புருட

அறுபலலவி

இரணியாணு னுயிசைக்குடித்து நரசிங்கம்வாயைத் திறநுதுசிரித்துத்
தரணியிற் பொன்போல் கக்குமிட்த்த சரணகபம்விழந் துதித்துக்கதித்த
சரணங்கள்.

■ கிட்டிவஞ்சுமிருள்கண டோடவே ஒளிதகதுச்சி வட்டமாக மெனீதுமாகவே
சுட்டகணகம் போலொளியனைத் திட்டவிரெரி யெனவலமந்தொள் .

இட்டுளம்கவர்ந் திலங்கும்பெருமை தொட்டுலகிலவந் தருவமெடுத்த புரு

உ வந்துபரீரி யாத்திரிமலையிலே கொடுமுடிபோ லவ னர்நதிலக்கும் வடக்குத்
மநீதரமலைச் சார்பிலமையன் இந்தமணியி னுடலமிருத்த (தொலையிலே
இந்திரனுக்கேரீ நகருமாசம் தகதுவடிமண டபமும்சமைதந் புரு

உ பத்தியுடனம் மணியைப்பூண்பரே த்னதானியசம் பததுமுதலு வளரக்
புத்தகளத்தி லேளதிர்த்திரும் சத்துருக்களை வேரறுத்தவர் (காண்பரே
வெற்றிமாலையும் சூழ்கிரொறு இத்தரையிலவல் லோர்களுரைகளும் புரு

வைநீரிபவெ ளாறுகூறுதல்.

விருத்தம்.

புருடரா கத்தன்மை மொழிந்தே மிபடால்

புரியும்வலன் கேசமிளா விருதகண டத்தில

உருவெடுத்துச் சிங்களம்கோ ரக்கம் சீயம்

ஒங்குமலை யம்மகதம் திரிகூ டாதி

பெருகியதே சம்தீபம் கடலி னுள்ளும்

பிறத்திறுதி முகிலிடிக்க நிறம்வெண் லேறிய

உருவுறுவை ரீயத்தின் மகிமை கூத்தை

ஒடுக்கின்றார் அமைச்சருக்குத் தொடுக்கின்றார்

சாவேரி, சாபபு.

பல்லவி

வயிரேயவர லாறும்மகதிரி மாரேசொலகிதேன்உளம் தேறும்

அறுபலலவி

வியனுல கும்புகழும் வெற்றிபெ ருருமா

சியனைந் டத்தும்வேந்தர்க்குந் துக்கும்வி லையிருத்த

வயி

சரணங்கள்

■ புனைவி மியைப்போலும் பொருவில்வே இலை போலும்

காணம யிற்பிடரிக்

காந்திபோ லும்நிதத்த

வயி

உ கண்ணுக்கி னிதாயுளம்

கவரும்நுணமுளதாத்

திண்ணிக்கை யுமுளதாத்

தெளிவாலிலையிருத்த

வயி

மெய்யொளி வலமிட மேலகீழ்விடக்கண்டது
செய்யஅந்தணர்முதல் தெரிந்தணித் திடவுற்ற

பவளமதிமைசொல்லுதல்

விருத்தம்.

வயிரே யத்தினவனம் புகன்றோ மிப்பால்

வலந்தசைதென் புலத்தவரை அயன்ப டைக்கச்

செய்யிடத்தும் மதுகைட வாளை மாலைநன்

* செகுத்தொழுகும் குருதிதற்கு மிடத்தும் இநதின்

சயிலமதின் குலத்தைஇற கரிந்த சோரி

தங்குமிடத் தும்வீழ்ந்து பவள மாகப்

புயவலிசேர் அமைச்சருக்குண் டானவாறு

போதித்தார் தக்கன்மகம் சேதித்தாரே

புன்னகவராளி, ஆதி.

பலலவி

செம்பவ ளவளமைபாரும்

" இந்த

அனுபல்வலி.

அம்புலி புரக்குமன்னர்க் கணிய அரி நாகும்

செம்பல

சரணங்கள்

தண்மைபு டன்மொழிந்து

பறக்கும்

கிளியின

தனமுகுபு போ லும்கொவ்வைக் கனிபோ லும்கிறக்கும்

செம்முருக்க மலர்போ லும்

நிறக்கும்

ஒளிரும்

செவ்வரத்த மீலர்போ லும் ருணவிப்ரம்

பிறக்கும்

செம்பல

இன்னமும் கேளும்கெளி

வுற்றல

திருகல

இடைபிறுத்தல் பூண்டோலே இருதலைத்

முத்தல்

பின்னும்கோ. ணல்புழுஅ

ரித்தல்

தமர்க்கண

பிசுகல்முக மொடிதல்எனும்குற்றம்அறி

வித்தல்

செம்பல

மங்கும்த ரித்திரதோய்

நீக்கும்

திருத்தா

மரைமகனும் மன்மகிழ்ந்து பெருநிதியைச் சேர்க்கும்

மங்கைமார் க்ள்தமககே

ஏர்க்கும்

தரிக்கில

மைந்தன்முதற் பேறுகள்மென் றேலும்வகதண் டாக்கும்

செம்பல

நவரத்தினங்கள் அணியும் முறைமைசொல்லுதல்

விருத்தம்.

நீடியமா ணிக்கமுத்து வயிரம் பச்சை

நீலமே த்கம்புருட ராகம் தபபு

கூடியவை ரீயமா மென்திவ் வண்ணம்.

கூறியஒன் பதுமணியின் குலம்கு ணங்கள்

நாடியவா ரம்மிகம்தெயவம் பூசை

ஊண்னுமல ராதிவெள்ளி அம்ப லத்தில

ஆடியசக் தரகாதர் வணிகரா வந்

நாற்றுவார் அமைச்சருக்குத் தேற்றுவாரே.

சுருட்டி, சாப்பு.

பல்லவி.

ஒன்பது மணிகளும் அணிபின்ற முறைமைதேர்ந்
துரைக்கக் கேளும் மந்திரி மாறே

அதுபல்லவி.

உம்பர்வேள் விவில் முந்த உரைத்தவ லன்னைதந்த
தம்புவி யில்லி முந்த ததினல்வந் துபிறந்த
சரணங்கள்.

ஒன்ப

முந்துவா ரத்திலுமாணிக் கத்தைசுருரியனாக

முளரிம லரைக்கொண்டு

சூடி

இந்துவா ரத்திலித்தி லத்தைச்சந் திரனாக

இசைத் தாம்பல் மலரினல்

நாடி

உந்தும் பெளமவாரத்தில் துப்பைஅங் காரகனென்

ரோங்கும் வாழைமலரைக்

கூடி

வந்து செள மியவாரத்தில் பீச்சையைப் புதனாக

மல்லிகை மலராலே பூசைசெய் துகொண்

டாடி

ஒன்ப

குருவாரத் தில்புருட ராகத்தைக் குருவாக

கோகன கவிதழ

நூறுதும்

பிருகு வாரத்தில்வச்சி ரத்தைச்சக் கிர னாகப்

பெருகும் செங்கழுநீர்ப்பூ

வாறும்

திரவாரத் தில்லீலத்தைச் சனியாக மந்தர்ரச்

செழிக்கும் நூயமல

ராறும்

இரவிவா ரமேதகம்இந்துவா ரம்வைரேரியம்

ஏர்க்கும்கமல மாம்பல் பூக்கொண்ட னித்து மேதும்

ஒன்ப

வச்சிர முத்திரண்டும்வே திவனாக மாணிக்கம்

பவளவிரண் மென்னனாத்

தேர்த்து

இச்சைந ரும்புருட ராகம்மே தம்வைரேரியம்

இதழான் தும் வடுபனென்

ரோந்து

பச்சை நீலமணியி ரண்டுஞ்சுத் திரனாகப்

பாரில நிற்கோர்சொல்வர்

கூர்ந்து

இச்சைத் தினில்வாரும் மெச்சும்ப டிக்கொண்டதென்

நிலைக்கும் நாணூசா தியாத் துலங்குமகிமை போர்ந்து

ஒன்ப

ஆணிநித் திலம்புச்சை இரண்டும்சத் துவருணம்

ஆகுமென் பதறிந்து

தேறும்

மாணிக்கம் பவளம்கோ மே தம்பு ருடராகம்

வயிரேரியம் வயிரம்இவ்

வாறும்

வாணிக்கே ளும்ராஜத குணமாகு எல்லால்நீலம்

ஒன்றும்தா மதகுண

மீறும்

தோணும்பவமணியின் குணமிந்த வகையென்று

சொல்லும்பொ ருளுமாய்ந்த வல்லோருரைக்குமாறு

ஒன்ப

விருத்தம்.

நலமணிபூண் விதியுரைத்தா சனத்திள மேலே
கடுவேமா ணித்தமணி வைத்தெண் டுக்கும்
தவளமுத்தா திகளைரவி மண்டிலம் போல
தகவமைத்தி ரவிமுதலொன் ப்துகோ ளாகக்
கவளமுடன் முன்னுரைத்த மலரெட் டொன்றும்
கையிலெடுத் துத்தரம்பார்த் திசை தானே
புவிபுகழும் வணிகரா யிருந்து பூசை
புரிந்திட்டார் குடதிசைபார்த் திருந்திட்டாரே.

வணிகராக்வந்தநடவுள்மறையப் பரணியுன்னுக்கு நமடிசுட்டல.

இதுவுமது.

இம்முறையாக கதிர்மணிஒன் பதையும் பூசித்

மனமகனுக் காய்சும்செல் வமுமென் மேலும்
வளர்ந்தேறக் கடவதென்றே பரிந்து வாழத்தி
அம்மணியைத் தனிவணிகர் கொடுத்தார் முன்னே
அண்டமுட்டும் இந்திரவிமா னத்தை நோக்கி
மைமும்லிகண் டனைப்பணிந்து இருகை யேந்தி
வாறெனான் வழுதிமகன் ஒங்கினானே.

திபதை— சொல்லாஷ்டாமு ஆதி.

- க பாருமீசனுக் கன்புசெய்துயர் பண்புசேர் முனிவோரே கொன்றதை
தாராமறைத்த வணிகர்மணித் தபினைகதை அறி வீரே
- உ தென்னனமைந்தனச சூழாமசைசர் திருமுகங்களை நோக்கி இந்த
வன்னமணியி னுலேஇழைத்து மாமவுலிஉண் டாக்கி (மும்
- ந குழந்தைச்சிங்கம்போ லேவிளங்கும்இக் குமரன்சென்னியில் சூட்டி என
பழுதில்லா திவன் பெயர்அபிஷேக பாண்டியுனென்றுபா ராட்டி
- ச அம்புவிபாரு மென்றுவணிகர் அகமகிழ்ந்தே; தும் பினனே உயர்
செம்பொன்னளநது கொணர்ந்தமைசைசர்க ளெனத்தவ ருமுமு ளனே
- ரு அகமலர்ந்தருள் பொழிந்தங்கிருக்கும் அரசினம்பா லன மீது அருள்
நகைபுரியும் வணிகரையங்கு கா னுமற்றிகைக்கும் போது
- க அமையும்சபையி லோருருவாக அடுத்தவணிகர் தாமே பினனும்
உமையவளர்ட னிரண்ருவாக உயர்ந்தவிலையின் மேலே
- எ தஞ்சமெனவயர்க் கருளுமுக்கண்ணும் தகழ்க்குறு வுசெவகரமுநீ புயம்
தஞ்சும்தவரைக் காக்குமாறு ஆனமெழுகர் தரமும்
- அ தெரிபவேசே வாலயத்துக்குள் சென்றுறுழையப பார்த்தார் இவரு
பரியும்உணிக ரிவரையெனறுபின் படர்ந்தசன்னிதிக் கேற்றார்
- க திகளணியும் வேணியன்மலர்த் திருவடியிலே தாழ்த்து எழுக்
தகைகருவித்துத் துதித்துபெருகும் ஆனந்தக்கட ளாழ்த்து

யி யானுமெனது டலுமென் பொருளும் யாது முனதென் னய்யா டயர்
 வானுதவுதம் கிவ்வுலகக்கைம் மாறென்செய்யு மய்யா
 கக என்றுபோற்றவும் தென்னனமகனுக் கெழில்மணிமுடி தரிக்க வெள்ளி
 மன்றவனநவ் மணிதந்தானென்று வலலவர்களுச சரிக்க
 *கஉ சிவனேமணிதந ததினூலஇந்தச் செருத்திலமகிமையேறற தென்
 புவிஅனேகநா ளாளுவானென்று புகழ்நதுபெரியோர் வாழத்த
 கரு மீதுரைநாத்நடத் திரவுபெற்றாழீர் வசனமுனிவோர் கூறத் தென்ன
 புதலவன அமைச்சருடா அரண்மனை புகுநதுசந்தோஷம் மீற
 கச வந்திருக்கையில் பரிசைநெதிரிநத மந்திராகளும் கண்டு அய்யன்
 தந்தமணியை நோக்கியேஅதி சயித்துசசநதோஷம் கொண்டு
 கரு சம்புவானவர் உடுக்கையும் கோள் தமையும்கொண்டொளி விரித்த மிகப்
 * பண்புபெருகும் நவமணியாகப் பண்ணினுரோவென றுரைக்க
 கரு துலகரும்தாளிலும் மாப்பிலும்சாமி நோளிலும்காந்தி கதிக்க அணிந
 திலங்கும் பன்னக மணியா தந்தது யாதோ வென்றுள மதிக்க
 கள தெய்வலோகத்தி லும்இம்மணிபோல தேடருமொளி அயித்தத் தந்து
 கைவருமணி பெனவேபரிசைக் காரர்களசொலலிக கொடுக்க
 கஅ அம்மணிகளை வாங்கிமயனுக் கதிகம்கலவியில் பிசுத்து வளும்
 கம்மியராலே எழிலபெருயெ கதிர்மணிமுடி சமைத்து
 கக செழியனமகனுக் கபிஷேகம்பண்ணித் திருமுடிமாலையணிநதார் சாமி
 மொழியும்வண்ணமே நாமதேயத்தை முதுமடையவர் புரிந்தார்
 உய வீதிவலம்வந தமைசசர்களுடன விமலையையச சார்ந்தார் மது
 தீதியரசர் புகழ்த்தமது நெடுமரண்மனை சேர்கதார்

விருத்தம்

* இர்தவிதமணிமுடிபு னேந்துசெருமகளபுயத் திசையஅபிஷேக பாண்டியன்
 இரதகஜதுரகமன னவர்கன்மணிமுடிகள் தன திருசரண மலரணியவே
 அநதமுடனமனுரீதி செய்துபுயலபைவசுஎழ ஆதரிக்கின்ற முறைபோல
 அருள்தகதுவையகம் தனனை இறைமாக்கிசெய் தாணியவருகின்ற நாளில
 தநதைமகிழவைப்பாடடி மைநதராகியகொழீந் தறுகண்ணரைப் பிடித்துத்
 தனதுமுடிமுதலீள வாங்கினுனொளிபரவு சந்திரகுலம் பெருகலே
 புந்தியிலுவகதிதைச் சொலவர்கேடபவகளசம் புத்திரசம்பத் தின்பமும்
 பூணுமணி ஆரோக்கிய மும்பூணடிவர்பின புராரியுலகம் புகுவரே.

ஆகவிருத்தம் உஉ கீர்த்தனையச தருக ஆக ளு
 பதினேழாவது முறையும்.

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது

வருணன்விட்டகடலை வற்றச் செய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

நதிமதி அணியுமீசன் நவமணி வழங்கிந்த
கதைசில வுரைத்தேனிப்பால் கருமையாத் தமதுசென்னி
வதிதரு முகிலையேவி மதுரைமேல் வருணன்விட்ட
உத்தியை வறப்பச்செய்த உண்மையை இனிச்சொலவேனே,
அபிஷேகபாண்டியன்சோமசுந்தரர்க்காபிஷேகம்செய்தல்.

இப்புவிபைப் புரக்கும்அபி ஷேகபாண டியன்
எசனுக்கு நிதமுமி ஷேகம் செயது
கர்ப்பூரக் குழம்பணிநது பார்த்து நீயே
கர்ப்பூர சுந்தரனென் றேத்தி வாழ்த்தி
அற்புதமா வருநாளில் மேட மாதத்
தடுத்தவரும் சித்திரைநாள் மதியம் தன்னில
நட்புடனே அபிஷேக சாமான் கொண்டு
கண்ணினுள் அபிஷேகம் பண்ணி னானே.

தோடி ஈடுபகம்.

பல்லவி

அபிஷேக பாண்டியமன்னவன் அபிஷேகம் சோமசுந்தர்க
கதிசய மாகசெய்திடும் அருளம் அறிவீரே.

அநுபல்லவி.

அபிஷேகம்பரிந்துருத்திது ஜபஹாமாதிசுருடனேசை
வாகமத்தின் முறையாகவே ஆர்க்கும்தவ முனிவோர்களே

சுரணங்கள்

எண்ணெய் நெய்தயிர் பால்மது எலுமிச்சம் கனிரதமும்
நண்ணும்கந்த ஜலமும்இடசரசுமும்ஐந்த முதமும்
தண்ணூரும் கர்ப்பூரோதகம் தருமந்திர ஜலமினமும்
நீர்ணயில் லாச்செவ்விளநீரும்பன் னீரும்பொன் னீரும்பன் னீரும்.கொண்

டபிஷேக

நல்வஸ்திர மணிபூஷணம் நற்சந்தனம் கருப்பூரம்
சவ்வாதுருவ் குமப்பூமுதற் சாத்தி அலங்காரம்
வில்வமுதலாம் பத்திரம் வெவ்வேறற் சித்தாபிரம்
சைவவட்டமும் நீர்ப்பூ தருப்பூசெடிப்பூ கொடிப்பூ முதலணிந்து அபி

தோயும் தவிர்பாஸ்தேன்குறும் சூபமுடன் திவ்வியான்னம்
ஆயும்பல கனிபகூணம் அக்காரம்சித் திரான்னம்
சாயும் தென்னவ்காய் பாணகம்தாம்பூலம்தக் கோலமின்னம்
ராயசங்கள் முதலாப்பல பாத்திரம்பூர்த்திசெய் தாத்திரைவேத்யம்செய்
தபிஷேக

சேரும் நறம்புகையும்பல திபாரா தனை நிரையும்
பாரும்மணிக் குடையும்சூரிய பாணுவெணசா மரையும்
சோராமலே கானமுடன் தொடுத்தசெய்யும் பதினாறுப
சாரமுட னேபலிலை தாளங்களமேளங்கள் காளங்கள் கோஷிக்க அபி
விருத்தம்.

சிறதைம்கிழ் தபிஷேக பாண்டிய நென்னும்
சிவபக்த சிகாமணித் திக்கும் போதே
இந்திரன்வச் சரம்தோறும் பூசைசெய் வான்
இயற்கையினு லுன்றவனவந ததனை மோக்கி
அத்தமட்டும் தாழ்ந்துபொற்றா மரைநீரில தோய்ந
தம்மலரும் பறித்துப்பூ சனைசெய் தேத்தி
புந்திவிழ்ந தவனிருக்கும் சபையில வகது
புகிருந்து பாண்டியனை மெய்க்கின றானே.

இந்திரன் வருணனுக்கு முக்கி றிற்சன் பெரிடைக றன்
விருத்தம்.

தேவர்கோன் மெய்க்கையிலவா ருணன்வந தேத்தித்
திருமுகம்பார்த் தினநினைபுற் றிருக்கும் வாறுண
டாவதே தெனக்கேட்கத் தென்னன பூசை
ஆகுமட்டும் கர்த்திருந்து மதுரா நாதன
சேவடிபூ சித்துவநத இளைப்பென் றேத்த
திரும்பியுமவ் விலிவகநதான பெரிதா மோவென்
றாவனுடன் கேட்கவிருத் திரன்மனைச்சந
கரித்தவன தின்புகழ்ச் சரிக்கின றானே
செனராஷ்ரமடி, சாப்பு.

பல்லவி.

முத்திபுரம்போலே உத்தமகோத்திரம் ஞாவுல கத்திலுண்டோ.
அறுபல்லவி

சிவ பக்தசிகாமணி என்னும்பெரும்புகழ் பெற்றுயர் பாண்டியன்வாரும் கதம்
பத்தருமேவிந் னானும் மத்திவிவேளாளம் ரீனும் முத்திபு
சரணவகள்.

மந்தரம்பெள்ளி மலைமேருவரீதி இம் மாதலங்கட்டுமுன் தோணும் அன்றி
முத்தியுத்தெம்மால அர்ச்சிக்கும்சந்தர மூர்த்திக்கிருப்பிடம் காணும் எமை
வத்தொடரும்கொடும்பழியோடுபாவங்களைப்போக்கிமுன்மாணும்வெள்ளைத்
தத்திக்குத் தர்வாச ரிட்டகொடும்சாபம் தன்னையுமாய்த்தின்னம் ரீனும் பவ
பந்தவினைபிறுள் னானும் துவாத சாந்தமெனுமிசை பூணும் முத்தி

உ அங்கயற்கண்ணைத் தெரிசெக்கில செல்வம், அனைத்துமேவந்துகை கூடும் செ
பங்கயவாலியி லாடிமுற்புத்திரசென பாக்கியமுதலாக நீடும் மூல (ம்பொற
லிங்கதரிசனத் தானேஎப்பாவமும் நிலலாமலேவெருண் டோடும் துய
க்கன்கமுதலாக ஆயிம்பலனும் கப்பலனும் தரும் வீடும் செம்
பங்கயக்கண்ணனும் காடும் மலர்ப புறகயனாகிகொண் டாடும் முத்தி

ந மூர்த்தியும்தீர்த்தமும் சேஷந்திரமும் இரதமுனறுலகத்திலும் ஒதும் சிவ
சேஷத்திரமாயிரத் தெட்டினிலும் சென்று தெழுனும் இடை யாது என்று
சூத்திரவேதா க மங்கனும் கூடித்தனித்தனியே ததுமெப போதும் புத்தி
வாய்த்த பிரகஸபதி யாலுமளகது மகிமைமொழியிக் கூடாது உறறுப
பார்த்தாலி தறகிணையேது கலம் ஸுத்தபுவந்தின மீது முத்தி

விருத்தம்

ஆலவாய மகிமைவயவா சவனசொலக் கேட
டம்புதிமன னவனுமறதப பூடியா னுலென
பாலுறம கோதரவியாதி தெய்வப
பணமுதர்க்கும் அரியதுகீகிடுமோ வென
மாலயனா லும்திராப ிறவி நோயை
மாறறுவர்க்குள நோயகற்ற லரிதோ ஆககே
நிலகண்டன செய்யுமினையா டலையினே போய்
நிஅறிவாய் எனவருணன் நிகழ்த்த வாண

மதுரைபாயுநிந் நகுணன் கடலு விடுத்தல்.

இதுவுமது.

வானவர்கோ னேயுனது சபையை நோக்கி
வருகையில்லா லொழுக்ககன் றுடனே காம
தேனுவரப் பார்த்தசகு னத்தா லிந்தத
திருமொழிகேட டேனெனறுத திரவு பெற்று
மானணியும் கடவுளவினே பாடல பார்த்து
வயிற்று வலி ஆக உறவெண்ணி வருணன் தென்ன
கோணிருக்கும் மதுரையையசூழந் தழிநீ யென்று
கூவினான அலைகடலை யேவினான்.

வியாநடை;

பல்லவி.

அடுத்தானே மதுரைமேறகடலை விடுத்தானே வருணன்
அநுபல்லவி.

அடுத்தா மக்கணியும் சாமிவ ரிப்புலித்தோல்
உடுத்தா டியவெளளி யம்பல வாணனன்பு
தொடுத்தும் நம்பகமும் பாணயுமன னனுகருள்
கொடுத்தாய்திரு வினையா டைசெசாதித்த

சரணங்கள்.

கொதித்தெழுந் துபல்பல மரங்களைவேருடனே
கொண்டுதித் தெக்கும் மறைக்கப் பருபதங்களை
அதிர்ந்தெழுந் தடியோடே பறித்துமுன்சொன்னதற
கப்பாலேளங்கெங்கும் நிறைக்கக் கோட்டையின்மேலே
எதிர்ந்தெழுந் தேயுயரும் மாடங்களிலகவாசூம்

எங்கும்திவலை இறைக்க யுகாதத்திலே
உதித்தெழுந் துவருதல் போலேவரக்கன்றோள்
னோர்களுக்கண்டு விறைக்க இவ்வகையாக
கதிர்கும்பலநுரைகள் வானைமச்சுங்கள் சங்கம்
கட்செவி கள்மகர மசசங்க ளாமை வங்கம்
பதிக்கும்ந வமணிக ளினவகளுடன் ரங்கம்
பருவதம்போலெழுந் து பயங்கரமாமுழங்க அடு

உ பிரமப்பிரளயத்திலும் அழியாதிருக்குமிந்தப்
பெரும்பதிக் கிடைத்து வந்திடும்போதே
சரணுகம்தனக்கும் வுருமோவராபோவென்று
துணிந்திருப்ப தெவ்வாறு என்றுநினைந்து
பரபரப்புடனெழுந் திதோவகனுவிடத்தென்று
பயம்பிடித்து வெவ்வேறு ஜலத்தைக்கண்டு
விரைவாயமாரமுன்னே ஓட்டம்பிடித்ததுபோல
வீதிக்குவீதி தேறும் கந்திருவார்டும்
புருடர்கின்னரர்கித்த சாரணருடன் கூடிப்
பூமண்டலத்திற்கேசரம் சுந்தரேசரை நாடிச்
சரணம்சாரணமென்று துதித்துமிகக்கொண்டாடித்
தத்தளிக்கும்படிக்கும் இரணத்திலையு டுடி அடு

க மூலமுனிவர்தொண்டர் புண்ணியவிருத்தர்முத்தர்
முதலனைவரும் பயந்து பயந்திதென்ன
காலமோகலித் துதிக்க சாலமோஅல்லதென்ன
காரணமோவென உதித்து உருந்தி
சேலையிலகரும்விழி மணவாளனேதனது
திருவிளையாடல் நினைந்து கற்பித்துவிட்ட
சேலமோகாமுன்செய்த தீவினைதானோ வென்று
திரண்டுவேதங்கள் பொழிந்து என்னென்றுசொல்வேன்
ஆலமுண்டவந்திருச் சுநரிதுமுன்னே சுந்தித்
தபயம்பயமென்று துதித்தனைவேளும் வந்தித்
தோலமிடக்கண்டரனனைஅறிந்து சிந்தித்
துள்ளம்கடுங்கும்படிக் கந்திரோத்தி லுந்தி அடுத்த

விருத்தம்.

மாலையில் இவ் வாறுததி வரக்கண் டஞ்சி
மன்னன்முன்ன ளாலமெழும் பிவரும் போதே
ஓலமிடும் மால்போலும் காலனைப் பார்த்
தோடிவரும் மார்க்கண்டன் போலும் சார்ந்த
மூலலிங்கம் தனைப்பணிந்தோ லமிடத் தேர்ந்து
முறுவலித்த ருளித்தமது முடிவாழ் மேகம்
நாலிணையும் விடுத்தாழி வறக்கும் வண்ணம்
நாட்டிஅப்பன் அவைத்திரையா யூட்டினானே.

விருத்தம்

சென்னா லு மெழுந்துததி நீரை வாயைத்
திறந்துருஞ்சம் போதீசன் அடியார் சென்ம
முக்கீர்போற் பசையறவற் றிடப்பார்த் தும்பர்
முதலோரும் பாண்டியனுமி யாரு மாங்கே
முன்னவனா டலைநோக்கி மகிழ்ந்து பாடி.
முகமலர்ந்து நிர்ப்பயமா யிருந்தா ிரித்தை
சொன்னவர்கேட் பவர்களிகம் பெற்றந் தத்தில்
தொல்வினைதீர்க் தரனுலகிற் செல்வர் தாமே.

ஆகவிருத்தம் அ கீர்த்தனைந் ஆக—கக
பதினெட்டாவதுபடலம்முற்றும்

மதுரைக்காண்டம்

முற் றப்பெற்றது.

ஸ்ரீரீனாகுபிசோமசுந்தரேசர்திருவடிகளே துணை.

உ-

சிவமயம்.

கூடற்க்கூடம்

பத்தொன்பதாவது

நான்மாடக்கூடலானபடலம்

விருத்தம்.

அரனவள ரால வாயமேல ஆழியை வருண னேவக்
கருமுகில நாலால வென்ற கருதயிரைத் தேனல் வாறே
பெருமழையே முமேவப் பிறகநான முகிலாற்றானே
அரியரான மாடக்கூடல ஆக்கிய தினிசசொல வேனே.

மதுரைபாயிழிந்த வருணன் மழையாங்குதல்

விருத்தம்.

அலைகடலமன னவனமுன்னாள் அபல யத்தால
ஆத்திரம்சென்ற திருவிழியும் சிவககக் கொபம்
நிலைகொளவுள னம்கொதிக்கக் கடலும் யாறும்
நெருப்பெழுவே ய்யாங்கியுட னெழுந்தா னிப்பால்
குலமுதிலே ழையும்கூப்பிட சித்தி வந்தும்
குடித்தெழுந்து மிகவிடித்துப் பாண்டி நாட்டில்
புலமுயரும் திருவால் வாயிற சென்று
டொழியென்று னிக்கணம்போ யழியென்றானே.

வண்ணத்தரு — சொராஷ்டிரம் ஆதி.

க திருவால் வாயிலமேலெழு முகிறகனும்கன முழக்கமாயகழ்
தரும்வாயைத் திறந்துவாரித் வறந்திடப்புவி தெரிந்திடப்பெரும்
ஜெலமுழு தும்பருகி உடலம் துகருகி
திசையும்விண ணுமதிர விசையுடன மேவி

உ விரிபாரும் பிலத்துவாரமும் கிழிந்திடக்கடி தெழுந்து மாலவரை
இருநாலும் வெடித்திடத்தனி மேருவுந்தலை சாய்வுழியில்
வெடிக்குமண் டகடாகத் தொலிக்கிணை யாகமிகத்
தடித்தந்த தத்திலிருந திடித்திரள்யீழ

க இடிகேட்டா பிரந்தலைப்பணி மணிக்கணங்களும் தெறிக்கவே திகழ்
படிதாவரும் சேடலும்முடல் நெளித்திடத்திசை பொறுத்தயானைகள்
இருக்கும்நிலைகலங்கித் துதிக்கையெடுத்தசெவித்
கிணைத்துத் துணித்துப்பெரும் துணுக்கந்தைப் பூண்ப்

ச பரும்பூசனிக் காயைப்போலவே கதிந்த ஆலிகள் உதிர்ந்திடக்கொளும்
அரும்பாரைத் துளைக்கவெளையிந டூண்களபோல்லிழும் தாரையிறசா
பதிகொளு மீனினங்களை குதிகொண டெழுந்ததெனப்
பரிந்தம் ழையிலசை சரந்துள்ளி வீழ

- டு உடுப்போலே கதிக்கும்நித்திலம் நீலம்மரசுதம் ஆடகத்துகள்
சுடர்போலும் சிவந்தமாமணி கொடிப்ரவாளமும் சலந்துகிரதிய
தும்பர் அரிவையர்கள் தம்பதி களோடுடி
அம்பலி யிலெறியும் பொன்பணி போலும்
- சு விதியாலுத் திரும்சராசரம் எவற்றையும்உரு மறைத்தடர்ந்துச
லதிசூழவை யகத்தையுண்ணத் தொடுத்தமாயனை நிகர்த்திருனடியர்
விண்ணுல சும்நிசையும் மண்ணுல சும்நிதென்று
கண்ணுழையாமலிருள் வண்ணம் தாகக்
- எ கடுகாஸ்கற நிலும்விழுந்தரண போலெகும்மென மூடவேமணி
முடிசூடிய தென்னனுமநகர் உள்ளயாவரும் நடுங்கியேயிது
கடம்பவ னத்துக்கின்று அழிம்புவருமோ என்று
கலங்கிம யங்கியும் தயங்கில லோரும்
- அ தீராத விளைக்கு இன்னமும் தெய்வமேதுனை பென்றுகொன்றையம்
தாராடும் வேணியன்சுநிதி புருசதுஇரத்ரவி மானமீதுறை
தேவதே வனைக்கண்டென செய்குவ மென்றுமுனம்
செய்திடும் விளையாடல் எசுக்கண்டராஜன
- சு விடையோனைக் கறைக்கழுத்தோ நீண்டமேருவவனைத்திடும்தனு
உடையோனைக் காலகாலனைத் தொண்டருக்கருள் அந்திவண்ணனை
வேண்டியெவ் களுக்கன்பு பூண்டிர சூதித்தருளும்
ஆண்டவ னேயென்றோதும் பாண்டியற சாக
- ய வெஞ்சாட்கொண்டடுத்திடும்துயர் தீர்க்குமுனைவ னேமுனபோலவே
முகிலநாலையும் அனுப்பிஅநகர் எலலைநா னநிலும் சூழந்துகொண்டிட
வெளிதெரி யாமலெங்கும் பொழிய முகிலேழையும்
விலக்கி விடவேவிரைந் தனுப்பியபோது
- கக திருநாலு மாடமாகி உயர்ந்ததுசுற்றும் வளைந்துசுந்துகள்
தெரியாமல் இணங்கிட்டகூ டாரமென்னவே போர்த்திடசகிவ
புரத்தி லுள்ளவரென அமைச்சர்கள் சேனைசரா
சுரத்துடனேமுன்னிலும் மிகுத்தின்ப மேவ
- கஉ மலைமேலுச் சிவில்சொரிந்தது என்னவிண்ணவர் மாடமீதுதி
வலைவீசி யெறிந்திடத்துளி உடைந்துள்ளச் சொரிந்துவாரிதி
வறட்கும் முகிலுடலம் வெளுக்கப் பொழிந்துவெட்கம்
பிறக்கத் தலைகுனிந்து கரக்கசசென்றோட
வருணனும் கண்மெனம் வெட்கினன்.

வருணன் அந்தரேசரைப் பூசித்தல்.

விருத்தம்

சுத்தமே கங்களும்பெய் திளைக்கக் கண்டே
சலாதிபனச சம்பூண்டு நடுங்கிப் பின்னும்
சித்தமதி லேயொருசந் தோஷம் தோன்றச்
செழும்பொற்றா மரைக்கரைபுத் திரெழுந் தன்னைச்

சுற்றிநின்றவயிற்றுநோ யெரியைக் கண்ட
துய்யபஞ்சு போல்மறையத் தெரிந்து தோய்த்தே
சித்தனைச்சார்ந் துறறதுபெற் றிடலா மென்றே
சேசிப்பான் விதிமுறையால பூசிப் பாளே.

சுருட்டி, ருபகம்.

பல்லவி

வருணன் பூசைபுரிந்தானே சுந்தரேசனே வருணன் பூசைபுரிந்தானே
அதுபல்லவி.

சு வருண பதுமினி யாடி வாக்குமனமெய் கூடி
திருந் திட கெக்கொண் டாடிச் சிறந்தருத் ராகூம் சூடி வருண
சரணங்கள்.

கங்கைய முனைவாணி முதலாம்நதிப் பெண்கள் பலரும் தோணி
தங்கள் குடம்நெடுக்கத் தண்ணீர் வாசம் தொடுக்க
கங்கணம் பூண்டடுக்க கையை நீட்டி கெக்கொடுக்க வருண

இன்னம் சந்தனவிழுதும் மதுவொழுகும் உன்னமலர்கள் முழுதும்
பெண்ணுடை யும்கனக பூஷணமும் அணிகப்
பின்னுள்ள தும்கற்பகம் பெருக்கமுடன்தருக வருண

ஐந்துகனியைநதமுதம் கவ்வியம்விநதை விரதையாயமுதுசிதம்
கந்தமிகுந்த தூமம் கதிர்விளக்குகள் நேமம்
சிறதைபெருகக் காம தேனுவளிக்க நாம வருண

வருணன் சுந்தரேசரைத் தோத்திரம் செய்தல்.
விருத்தம்.

வருணதே வனுமிந்தப் படிசை வாக
மந்தனிலே சொல்லியவா றியைந்து பூசைக்
கொருமையுடன் வேண்டியசா மக்ஞியம் சேர்த்
துணமையுடன் செய்துதிக்கும் வெள்ளி போலே
அருமைதந்து நிலவொழுகும் நித்தி லங்கள்
ஆயிரம்கொண் டகமெழுந்தி ரைந்து னாறு
திருநாமம் சொல்லிஅருச் சனே புரிந்து
திகழுவான் பணிந்தெழுந்து புகழுவானே.

சுருட்டி, சாப்பு

பல்லவி.

சாமிசோம சுந்தரா தழைக்கும்நீல கந்தரா

புழிமதுரை நாதனே சேல்விழிச மேதனே
மாமன்தேடும் பாதனே மன்னும்தத்வ போதனே சாமி
சரணங்கள்

அர்த்தநாரி பாகனே அழிவில்லாத தேகனே
சத்தியசைவ யோகனே தவளநந்திவாகனே சாமி

உ	காலனுக்குக் காலனே	கண்ணிலயரும் பாலனே	
	ஆலமுண்ட சீலனே	ஆதிதேவ முலனே	சாமி
ஊ	தொண்டருக்கு நேசனே	தோற்றிமும்பு தேசனே	
	பிண்டமண்ட வாசனே	பிறவித்துனப நாசனே	சாமி
ச	வரமருள்பிர தாபனே	மதனைவெல்லும் கோபனே	
	பரபிரமஸ்வ ரூபனே	பாண்டியவம்ச தீபனே	சாமி
இ	மானணிந்த கையனே	மதிமுடிக்கும் ஐயனே	
	ஞானமீயும் துய்யனே	உம்பினோர்க்கு மெய்யனே	சாமி
ஈ	இந்திரவிமா னத்தனே	இசையுமஐந்தெழுத்தனே	
	ஐந்துமாமு கத்தனே	அளக்கொண்பா சித்தனே	சாமி
எ	மழைவனைத்த நீரனே	மங்களுதாரனே	
	பொலியுங்கா க ஹாரனே	புரமெரித்த ரூரனே	சாமி

சந்தவிருத்தம்.

வருணனிசை கூறவீசன் உன துமன தாசையாது
வகையுடனே யோதுவாயெனவுமோத
மடியினும தீறிலாத உதராவலி சாதருப
மரையிலுடல தோயலால்லி லகலானேன்
அரிபிரமர் காணொதை உணையளவு காணவோதும்
அடல்புரிய லானதீது லலமாக
அணிவதடி யார்கள்பாலுன் அருளசெயழ கோவினாடர்
அதிபதிசொ லாலேகாண வரலானேன்
இருவிழியினுலேசாமி தரிசனம் தாலேகுமும்
இருவினைகள் ஆகீழி வருகோயும்
இவைகளுமலாமல்வாரும் உரியமணியாதியாலும்
இகழ்வதரி தாளநேயும் இறலானேன்
தரணிதனில் ஈழிலாத அடையவரி தானவீடு
தனைபுமுற லானதாலே கனிபோலே
தருமமுத லானதாலும் ஒருமைபுட னேகைமேலே
தருகுமிது போலேகாணல் அரிதாமே.

இதுவமக

சுலபதியிவ் வாழுகாசென குறாமி ரண்டும்
சூழித்தருள வேண்டிமெய்த தாழ்கதெ டுநது
பலவரமும் பெற்றேதன் பதிபுருந தான
பகவன்விடு டுகில்நாலும் கூட லாலே
குலவுமிசை சேருமது ரையுநாண் மாடக்
கூடலென விளங்கினதீ துயரப்போர் கேடபோர்
நிலமிசைபோ கமும்பெற்று முடிவில நெற்றி
நேத்திரன்பொன் னடிநிழலில் நிலைகொள் வாரே

ஆக விருத்தம் (பு) சந்தவிருத்தம் (க) கிர்த்தனே (க) தரு உ) ஆக ௪)

௧௦. பாடகக்கூடலாடலம் முற்றும்.

௨.

சிலமயம்.

இருபதாவது.

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

நாடுமுக கண்ணன வேணி நான்முகி லாஸ்நான மாடக்
கூடலாப் பெயரமைத்த கொளகைமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
தேடிவந் தெல்லாம் வலல சித்தராய்த் திருவே டம்பூண
டாடிய விளையாட்டத்தின அருமையை யினிச்சொல வேவே

சுந்நரசோசிந் நயாநொடுநல்.

விருத்தம்.

முத்திபுரம் தன்னில்விமா னத்துள் வாடும்
மூவருக்கும் முதலான ஆர்த்தி நாளும்
பத்திமிருந தபிஷேக பாண்டிய னுக்கும்
பட்டணத்துள ளோர்களுக்கும் அடியாருக்கும்
நித்தியகல் யாணமும்சும் பத்துமென் மேல்
நிலைகொளவும் நஞ்சநியைப் பெறவு மனபு
வைத்தவரெல லாம்வலல சித்த ராக
வருகின்றார் கருணைமிகப் பொழிகின்றாரே.

பந்தவராளி, ஆதி

பல்லவி.

மதுராபுர நாதர்வந்தாரே சித்தவேஷரா மதுராபுர நாதர்வந்தாரே.
அநுபல்லவி.

மதுராபுரவீ தியிலே அநிகரல வதனனுக்குமரிய பதம்பிலத்திற்படிய மது
சரணங்கள்.

■ வட்டமானசடையாருமாமுடி இலங்க இருகாநினி லுமதொங்க
விட்டனார்குழையின் சோதிகண்டிருள் பதுங்கத் திருநீறணி நெற்றியின்
சட்டமாத்திலைப் பொட்டெதிர்தவந் மயங்க ஒளிகுழவு மேயணி
பட்டியாலாபந்த னத்தினுலிடை விளங்கப் பெருகும் யோக
பட்டமேவிபுரம்தொட்டபூணலசுவந தட்டகையிலணிகட்டுவாங்கமுடன
மதுராபுர

உ பா தமீதணியும் வேதகிண்கிணி சிலம்பும் வ கக்கையினி லேதொழும்
சாதகும்பமய மா யொளவீச பிரம்பும் வெண்ணிறழி படவுர
மீதினெபடிக மாஸையாடிய தழும்பும் கருணரசும் பெருகிய
போதமேவுதே னுண்டெழுந் முகத்திலானபும் பொலிந்தி லங்கத்
தா துலவியசெழும்போ தந்நகரடியிலலுதுமுபடைதபா னுகையைணிந்து
மதுராபுர

புளளிமேவுகொங் வீரவேங்கையை புரித்து உடைக்கவண மாயிலை
நாளையெயிடது தோளிபடடிகை விரித்து யோகாதிச யுத்தனைக்

கொள்ளவேவலது தோளில்பொக்கணம்பரித்து உலகீன்றவ ராகிய
வள்ளலேயிவரென் றெண்ணவேஒளி தரித்து வந்ததோ வென்றா
ருள்ளபேர்பலருமுள்ளவேயுமுவெள்ளிமாலவிடையத்தள்ளிவீதியிட

மதுராபுர

(உ

மதுரைவீதியில் சித்தர்விளையாடுதல்.

மதுரைநா யகனிந்த வாறு சித்த
வடிவம்பூண் டுளநகைபூண்
மதிமுகத்தில் குறுவெயர்வு பூண்டு நீண்ட
மாளிகையுப் பரிகைமுந்நாற் சந்தி நானு
விதமுலவும் சித்திரகூ டங்கள் வீதி
வீதியிலுள் ளேயீர்தமக்கா காசு கங்கை
குடிகொண்ட தெனவுவகை கொள்ள வந்து
கூடினார் பலபலசித் தாடி னாரே.

வண்ணத்தரு. — நவரோசு.

பூங்கதம்ப வனத்துநாதரிவை பாவகுக்கொணையர் தெற்குவீதியிடை
நிலைபெற்றுமவட திசையுற்றும்பொலி
வொடுமற் றருணக் கதுபெற் றவர்பச்
சிமமடைந்துவெகு ஜனங்கள்கூடவும்
வீழ்ந்தபல்லும் நரைத்தகேசமொடு சூழ்ந்திசைந்த விருத்தர்தாருணிய
அடையச் சென்றெதிர் மொழியச் சிந்தையில்
அருள்வைத் தவர்கட கெழில்மத் தகமத்
தியில்பிரம்பைவரு டியன்புபூணுவர்
சேர்ந்தஅம்முது மக்கள்ருபமதை ஊர்ந்தவங்குத லைக்குமாரர்மிசை
வருவித்தும் மல டுகளுக்கும் தனை
யர்கன்பெற் றிடவெட் பொடிசெந் நியின்மத்
தியிலணிந்து கருணைதந்து நாடுவர்
மாதாட்சி பெற்றுவளர் பாகனார்

உ பூண்டிம்கிழ வர்க்குமேபருவ மீண்டுவந்து சிறக்கவேயவர்கள்
நனைவிக்கும் இள மையினைத் தந்தெழில்
பெருகக் கருவற் றுமகப் பெறவைத்
தொளிசிறந்த பொடிஎறிந்து மேயிக
வீங்குகொங்கை யுருக்கள்மாறியழ கோங்கிடும் புரு டர்க் குநேரிசை
வடிவொக் கும்படி செயலித் தும்புரு
டரையத் தெரிவைக் கிணையொப் பலருக்
கொடுவமைத்து வர நினைந்துமே பொருள்
தாங்குசெல்வர் மனைக்குளானதனும் ஏங்குகின்ற தரித்திராள்வனம்
அடையத்தருள மிகவிஷ்டங்கொளும்
இருவர்க் குமனப் பகைமுற் றிடமெத்
தவர்கைகொண்டு மிகவிஸ்க வேசெய்வர்

மா ல்பூட்டும் வெண்ணிலை வானனார்

க. ஆன்றுவந்தார் குஷ்டமானதறு மூன்றுகுணம் வயிற் றுநோயொடுத
லைவலிக்கும் நய னவலிக்கும் கா

னாவலிக் குமதற் றுளவுச் சிதமைத்

துகனெறிந்து விலகவும் செய்நீத ஒளி

தாழ்த்துகண்குரு நெத்தபேர்செவிடு தீர்ந்திடும்படி சித்தமேயருளி

முடவர்க்கும்முடல வளைவர்க்கும்குறள்

உருவர்க் குமவை தொலையக் க்ருபைவைத்

தவைவிரம்படியில அகனறுபோகவே

தாந்தெரிந்து படித்திடாமலிருள் ஆர்ந்தசிந்தையர் சுத்தஆமைபுள

றுவந்திக் கிளறமொழியினர்க் கும்பல

கலையொட்டிமெழித் துவுரைத் திடற

கருணைநகது பொடிவழங்கு நாயகர்

வாதாட்டமுன்னிட மாடினார்

ப வாக்குமம்பா மத்திரீதுகடு வாக்கமுந்நி னுத்திர்பூந்நி ன்

மிசைநடும் பெருவிரைவைதும் கா

கடுவனசசுழைப் பணிமத் தகம்வவத்

திருபதங்குள சுழலவும் செய்நீத புயர்

பாம்பதினபகை வற்குநேரவெளி தாம்பயந்து தடித்தமகமிடி

யொடுகைக் கொண்டுபிழிபுளற கண்டநி

சயமுற் திடமற் றவைபைக ககளத்

திசைஅமைநதி டவி டவுஞ்செய்நீத வெயில

காய்ந்திடும்பக லுக்குளே இரவில ஆநதிடும்பொருள் முற்றுமேதெரிய

வருவித்தும் பசுவினிலமெய்க்கும் பொருள்

களைமிக் கவிருட டுடைமெத தவெளிப்

படவயிர்த அதிசயங்க ளேசெய்வர்

மாமோகூ மெய்மைதரும் ஈசனார்

ப வாஞ்சையிஞ்சு மதிர்சியமா கருஷ ணஞ்சனவசியியை ஒத்தவாதவசி

அவயஸ்தம்பரி வைகனமெய்க் கும்படி

அறிவித் தவர்பற் பலசித் திணையக்

கணமிணங்க வெரு விதம்செய்தே கநி

வாய்க்ந்திடும் குதி ரைக்குநேர்கழுதை ஈண்டிவந்துரு வெக்கவே விரைய

நடையிடும் நெறி தனிலொக்கும் படி

கருதிக் கழுதைக் கிணையப் பரியைத்

திரியவித்தைபல புரிந்துமே வலி

பாய்க்தெழுந்த மதத்துயானைதலை சோர்ந்த அங்கு மினைத்தந்தினை வடி

வமதொக்கும் படி தெரிவித்தும் கடு

றுணைமற் றவனப் புலியொத் திடவைத்

துளமெழிந்தி வைகள் செய்யுந் தயாபார்

வாடுனர்க்கு முள்ளரிய தாளினார்

சித்தமதா காம்போய்க்காண் போமென் றுள்ளம்
 சிறந்திருக்கும் குறிப்பையறிந் ததற்கு முன்னச்
 சித்தர்விமா னம்தனக்கு வடமேற் றிக்கல்
 திருந்தினர் சிவயோகம் பொருந் தினாரே.

கல்யாணி, சாப்பு.

க ஆனந்தச்சித்தர் சரித்திரம் இன்னம் அறிந்துகொளும் முனிவேரே வி
 மாணந்தனக்கு வடமேற்கிருக்கின்ற வாரணம் பார்த்திருந் தாரே (ய
 உ அப்போதபிஷேக பாண்டியனதைத்திங்க ளாறு திக்கின்றதைநாடி செய்
 பொற்பங்கயத்திடம் ஆமமுதராபு ரேசன் திருவடி தேடி (ன்
 ஈ பத்தியுடனேவணங்கிப் பரதகண்ணம் பண்ணிவருககால்முன் னாலே மதோ
 மத்தர்களாகிய கிங்கரர்கூடி வரும்போ தவர்க்கெதி ராலே (பை
 ச வீறுற்றவெம்புவிததோ லிலேயோகம் விளங்கக்கடவாங்கத்தினமீது கை
 ஏறிட்டுக்கொண்டு விவயோகம்சாதித் திறுமாநதிருந்தார்ப போது
 ரு புத்திதெரியாத சித்தாளமுந்துபோ போவெனறடிக்கடி கூறக் கண்டு
 ச த்நுமசையாமல் சிப்பயராகத் தறிக்கின்றார் ஆனந்தம் மீற (ன்
 சு பின்னும்வெருண்டு நெருங்கிக் கண்கப ிம்பாலே தண்டிக்கநினைந்தார் உட
 பின்னேவருகின்றபாண்டியனன்பு பெருகவந்தணடையி லணைந்தான்
 எ நிச்சலமாக இருக்கின்றசித்தரை நெரிட்டுக்கண்ணாககண்டான் கண்டு
 மெச்சியமன்னன் திசையம்முண்டுபின் மெளமேலுமானந்தம் கொண்டான்
 ஹ தேவரீராரெந்த காடெந்தஆறும் திருநாமமேதிறத ண்டரில வந்து
 மேவியதென்ன வரும்வித்தையன் னென்று பின்வன்கேட்ட தன்பேரில்
 க நாநாதேசத்திலும் நாளுபுத்திலும் நாடிவரும் சித்தர் ஆமே இப்போ
 தானும்காசுரீர தேசத்திலகாசி அதனிலவளிக்கின்ற தாமே (சை
 ஹ மற்றுமநாதன்தனித்து விசைபபெரு வாழ்க்கைச்சித்தநிலம் பகழும்
 வத்தலமெங்கும் திரிந்துவந்தோமிகும் வந்தடுத்தோம் ஞானம்திகழும்
 கக முத்திபுரத்திலவளிக்கின்றமமானிடர் முற்றும்கிறக்கவந்ததிதோம்எனதம்
 சித்துவிளையாடல காட்டி அவரவர் சித்தித்தவாழ்வலாம் கொடுத்தோம்
 கஉ காணுமறைமுதல நாலிரண்டெட்டுக் கலையினும்எம்போலிப்பூமேல கலவி
 ஆணவம்பெற்றோரொருவருமிலையெல் லாம்வல் ளைத்தர்நா மாமே (கை
 கஈ ஈன்மெமக்குள் மனாலெபெறத்தக்கது யாதுமிலையென றுமொழிகதார்க
 பூண்டகத்தானந்தசித்தரிவ்வண்ணம்பொருந்திவிருந்தருள பொழிந்தார்

விருத்தம்.

பகவானும் சித்தரிவ்வா றுரைக்கத் தென்னா
 பார்த்தெவ்வா நிவரையளப் போமென் றெண்ணி
 மிகவுமியோ சிக்கையிலோர் உழவன் வேந்தன்
 மெல்லடிதாழ்க தொருகரும்பீச திடவே வாங்கி
 அகமிகும்வல் லவர்களிலவல் லவரே இக்கல்
 அனையயிக் கரும்பருந்தச் செய்வீ ராசை
 சகலகலா வல்லவரும் பெருமானும் நீர்
 தாமென்றான் கேட்டதீய லாமென் றுனே

கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம்.

விருத்தம்.

செல்லிலைவிடவெனில் வாறு கூறச்
சித்தரின நகைபுரிந்துன னுலெ மக்கொன்
றெலலும்வகையா துமிலலை கண்டாய் நாமே
உனதாசை தீர்த்துள வதலாற கற்ற
வல்லவர்கீ தொருபெரிதா மோவென் றெண்ணி
மனம்கொண்டு கடைக்கண்ணுல நோக்க வேயக்
கல்லாணை பக்கரும்பைக் கடித்தருந்தக்
கண்டிட்டான் ஆசசரியம் கொண்டிட டானே.

தோடி, ஆதி

பல்லவி.

கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்திய வல்லாணமையைக்கேளும்

அதுபலலவி.

கல்லாக்கலை கற்றவரிவரென்று பலலாரும்அதிக்க எல்லாம்வல்லசித்தர் கல்
சரணங்கள்

■ அடியார்தமக் கருளும்திருக்கடைக்கண் னுலெகொஞ்சம்பார்த்ததி னுலெ
மடைவாய். திறந் தாபுபோலேமும்மதம் வழிந்துபெருகிடமென் மேலே
இடிபோலதிர்த் தம்பரம். னெக்க ஏறத்துகர்ச்சனை கொண்டிட பாலே
நெடிதாடிய அநிகைகைய நீட்டிப்பாண்டி.

நிருபன்கை யிலிருந்து சுவையிருக் தெருக்காலே கல்லாணை

உ. பற்றிப்பறித் தகலும்கடைவா யிரு பாலும். சாறுவழிக் தேடா
சற்றிப்பல வரிவண்டினங்க ளுண்டு சூழ்ந்து மயங்கினுசை பாடத்
தித்திக்கக்கடித்திர சத்தையுண்டு திரண்ட அநிகைகையுசை லாட
வெற்றித்தருக் கடைந்து வெறித்தங்குதன்

மெய்நிழற் கண்டுதேறி வெருண்டுகர்ச்சனைபோட கல்லாணை

ங. மதியாமலே பரிசோதனை செய்த மன்னன்மனத்திலையம் மாற
விதிமாலுக்கும் காணவரிய திருவிளையாடலென்றுபலர் கூற
மதிசூடிய நமதுசோமசுந்தர வள்ளலோவென்றுளளம் தேற
மதுராபுரத்தனை வோரும்இவரேயெல்லாம்
வல்லசித்தரென்றேசொல்லியா னந்தம். நீதக் கல்லாணை

சித்தர் பாண்டியனுக்கு புத்திப்பாங்கியம்கொடுத்தல்.

விருத்தம்

கன்னலைக்கல் லாணையுண்ணச் செய்த சித்தர்
கடைக்கண்ணுல மறுபடிமோக கிடஅவ் வானே
தென்னவன்கண்டத்தனிமா லையைப்ப நிககத்
தெரிந்ததன்மேல் கஞ்சுகர்க ளெழுந்து சீற்றம்

தன்னுடனக் களிற்றையடித் திடக்கோ லோங்கச்
சமீபத்தி லுளவரும்கண் செவந்துநோக்க
மன்னலும்கண் செவந்தவர்மேல மிகவும் கோபம்
மன்னினுன மன்னியவன துன்னினுனே

யமாவதி சாபபு.

(குழந்து

- க தென்னவன் ஆனந்தச் சித்தரைப்பார்த்துச் சினம்பூண்டிருக்களப் போதும்
தன்னருகேநிற்கும் கிங்கார்சித்தரைத் தண்டிக்கவந்தார் போது
உ சித்தரிளகை செய்துகைகீட்டிச் செந்நிறநோரையில்லுமின்னனார் அவர்
வைத்தடிபேர்க்கவொண னுமேலே சித்திரம் மன்னியதுபோலநின்றார்
ங மன்னவனந்த மகிமையறிந்தது மகிழ்ந்துவெகுளியைமாற்றினுன சித்தர் என
பொன்ன ஓயிற்பணிந்தென்றன்விழையையப்பொறுத்திடவேனெடுமென்றேத்தினு
ச பத்தபாரதின ரன்புற்றரசனைப்பார்த்துனனபீஷ்டமேமென்றார் மன்னன்
புத்திரபாக்யத்தைக் கேட்கததமதருள் பூரித்தவ்வாடகக் கினுனார் (து
டு பா லுறுமயானேமேல பின்னும்கடைக்கணபதிகதது திக்கையினுலே பூத
மாலையகீட்டிக் கொடுத்திடவேந்தன் மழைக்கையிதபூண்டாணிப்பாலே

அவிசேஷபாண்டிபுடன் சந்திரேசனைத் தோந்திரம்சொப்பவன்

விருத்தம்

நீத்திலமா லையவேந்தன வாவரு முன்னே
நேரிருந்த சித்தர்திரு அருவம் காணுன
வெற்றிமத யானேமுனபோ லாகக் கண்டான்
வெறுவியடி யவர்க்காயிவ் வாடக செய்த
நீத்தனெதிர் சென்னுனதா டலேசசோ தித்த
நேரமெனமேற் குறித்திடா தருளவா யெனது
பத்தியுடன அபராதம் எகதி வறகுசிப
பரிசினுள்ள எழுந்ததுது புரிசின றுனே.

முகாரி, ஆதி

பல்லவி

சாமிசுதாசிவஸ்வரூபா அடியேன்பிழை சகிக்கவேணும்யோகப்ரதாபர
அதுபலகவி.

மாமுசுபுறம்புரீடும் மதுராபுரத்திலுளேம் சாமி

சாணங்கள்.

- க மத்தகஜந்திரத்தோனே பஞ்சபாண்டி நெறழிவிழியாலெரித்தோனே
பத்தர்க்கீவதிற் றேவப பசுவானட னெயெனநான் சாமி
உ பரிபூரணனே சதானந்தா சங்குநடப்பரா டரனேரித்தனே சிதானந்தா
அரியமுத்திகொடுக்கும் அருளவாரிதியேஎன்றன சாமி
ங ஆலமுனடும்பராக் காத்தோனே காஸ்தலையை மாலயலும்காணப் பெமா
காஸந்தனைக்கடிந்த கதம்பவனேசாஎன்றான் சாமி (னே
ச பரமானந்தம் தருள வவபோகா தென்னருகயித் தரணியாண்டவாவிடை
வரைஅரசுக்குமுற்ற மருக்கேழியா என்றான் சாமி (வாகா

புரத்தைச்சிரித்தெரிக்கும் தீரா நம்பி. எவர்க்கு வரத்தைக்கொடுத்தருள்
பரத்துடனே இகசம் பத்தை அருளுமென நன் சாமி (கெம்பீரா

விருத்தம்

மிக்கவனபோ டேத்திரான் மனை புருநது
விக்ரமனைப் புருநதுபனனா உலகம் காத்துத்
தக்கவரோ டம்மகனாக னெறமை ஈக்து
தழைக்கும்எல்லாம் வலகித்த ராருளோக கத்தால்
நதகதிசேர்ந் தா றையி டெதகபாண டியன்
நம்பியிதைப படிபடவர்கட பவர்களை ந்து
ஆககஅம்பா கமுமவடந்து ருன பமற்கொண்
டோங்கியந்தத் தமனுலகைக காணகு வாபர

ஆக விருத்தம் எ. காத்தனை உரு 2 ஆக கக
கலலானைக் குக் கரும்பருத்தியபடலம் ௮ ௮ ஆம்

௮

சிவமயம்

புருடந்திரண டாவது

பாணொப்பபடலம்.

அவதாரிகை --- விருத்தம்

கருத்துடன் கெரு டீசன கரும்பாகநல்ல லானைக் கெரு
சரித்திர முனாத்தே னிடபாற சமணர்பான் டியனமேல விட்ட
பெருத்தமா வேழம் தன்னைப பெருகுமுப் புரத்தை முனனாள்
எரித்தவெங் கணையால வென்ற தினியதை விளம்பு வேண்ட.

கல்யாணி, சாப்பு.

பல

விக்ரமபாண்டியன் செங்கோலசெலுத்திய விதமொழிக் திடக்கேளும்

முக்கண னு டாவரதன்
ஷடகா ஸமும்தெரி

முனசொ டுபிளமுத்
சனம்சொ த டுடணிகது

விக்ரம

சரணங்கள்

மன்னர்பலிந்துதரும்
வளர்நதுசெம்பொனமேரு
அநயாயம்செய்யும்
ஆதிலொருபவருகொண
சுதிசெய்யமணர்முத
தருமா கமப்பயிர்
ஆதிவேலினை யும்பயன்
அரசர்க்குரியமனு

க. டமுதலா
மலேபோகல்
கடா டகைய மலைக்க
டவனியெவரும் செழிக்க
லாகும்களை
தழைத்துயரச்
ஆரும்கொள்ள
வசனப்படி

மிகக
குவிக்க
மலைக்க
செழிக்க
கடிந்து
சிறந்து
உவந்து
மடந்து

விக்ரம
விக்ரம
விக்ரம

க	நித்தனிருகதிலங்கும்	நீடிய	விமானத்துக்	
	குத்தரபாகத்தில	ஓராலயம்	அமைத்துச்	
	சித்தசாமியாகிய	திருவுருவைத்	தாபித்துப்	
	பத்தியுடனிடமும்	பணிந்தெழுந்து	தர்சித்து	லீக்ரம

சுந்தவிருத்தம்.

விக்கிரம நாளிலோது கசசிககர் மீதுவீறு
 மிக்கமணர் பாதைகூடி ஒருசோழன்
 வெற்றிவளர் மாறுனோடெ திர்க்கவெரு ளாலேருது
 வித்தைகள் இலேதாளே இகலகோலி
 அக்கிரம மாகவேசெ ருத்திடவு நீலமாத்
 அஷ்டநிரி மேலும்வாழ மணர்பேரால்
 அக்கனரயி லாவெவெறு வக்கணையொ டோலேகீறி
 அச்சமறு நூதராலே விடமேலே
 சிக்கெனவே நாலிராயி ரத்தவரும் ஏகமாக
 செக்குரல்கள போலேகூடி நிரையாக
 திக்குலவு நீலமேக மொக்குமவர் மேனிபோலே
 சித்தமிருள் மூடவேய வனிமீது
 ஒக்குதலி லாததாத தீத்தொடையன் வாயிலாளி
 உத்தரவி னுலேபீலி யதனோடே-
 உட்புகவ மேமகிழநது கொற்றவனி லாவுதானம்
 உற்றுறைதல மேயினர்கள் முறையாலே
 சமணர்கள் ஆயிரார ஷோமம்செய்தல்.

விருத்தம்

மனாழிவந்த சமணர்களெ ல லாரும் சோழன்
 மாமுடிமேற் பீலிகைவைத் தாசி கூறக்
 கண்டவரை நோக்கிவசிய முன்னாறும்
 கண்டவரே நீங்குளபாண் டியன்தன் பேரைக்
 கொண்டாபி சாரம்செய் தவன்பி ராணன்
 கொன்றாலுங் கருக்கெமது நாட்டிற் பாதி
 வின்றிநு வேயம்விடநது செய்வீ ரெனறே
 விதிக்கினான் அந்நீகவர்சம் மதிக்கினாரே.

காதி, ஆதி.

பலலவி

ஆபிசாரஹோமம் செயதாரே சமணரெல்லாம் ஆபிசாரஹோமம்செய்தாரே
 அதுபல்லவி.

பாபஹே துவாம்வல்ல பாணடியன் தன்னேக்கொல்ல ஆபி
 சரணங்கள்.

க பாலாற்ற திருோத்திலே மூன்றுகாதம் சாலேலிஸ்தாரத்திலே
 கோலியோசனையிட குழியைக்கலலியவற்றுள்
 மேலும்அஷ்டகோணமா வேள்விக்குணடமமைத்து ஆபி

பொல்லா எட்டிவிடகென்னெம் நிம்பநெய்விராய் நல்லபாம்பினக நியத்
எல்லாம்முதலாகச்சேர்த் தெரிஞன்டத்தைநிறைத்து (நெய்
கொல்லாவிதம்பூண்டா கொடியபழி நினைத்து ஆயி
தங்குள்வனமும்கருக கந்தனவனம் தவசியசேர லெயும்கருக
கொங்கல ரும்புவோடை குளம்வாவியும் வெதும்ப
மங்குலும்தீயச்சிகை வளர்ந்துகுடைத் தெழும்ப ஆயி

விருத்தம்

சித்தமிருண டமணநில் வா றுவிசாரம்
செய்தெழுந்தா ஞ்சிசெயுக கா வக்ஞன டநிலை
மந்தியிலே யிருகதுநம நெழந்தா ட போலும்
மைம்மலைபோ லும்மதீ ரொழுக வாயில
குத்தியகொம் புகளிடையில துந்கனக யாடக
கோலியகாற் றெழுந்தசெவிவி ரணம் மாட
மத்தமத வாரணமொன் றெழுந்து சீறி
வரக்கண்டார் தருகருக்கெ டுக்ககண்டார்.

சமணர்வியாபாண ஆலவாய்நீது வருதல்.

விருத்தம்

மதசுலபதால ஓம் தீயவிய டெய்
வண்ணமெழும் யானையா டாந்த மணை டெய்கள்
மதுரைபு டை பாண்டியனைச் செஞக்க டீபோய்
மலலமா செய் வாயெய்விட டவர்கள் பின்ன
சதுரமுள செனையுடன் வரமுன் சென்றத்
தந்திகடும் கோடையிடி விடித்தாற் போலே
அதிர்கொளவே சுர்ச்சனையிட டொலித்தவ் வாரே
ஆலவாய்ப் புறத்துவாத்திக்குயிரே

வியாகடைய ஆத்

பலலவி

ஆலவாய் மீதினிலை சாணவாததே

வதுபலலவி

ஆலவாய்ந கரைச்சுற்றித் கோலியெழந் துமுன்னளின்
மாலயன் றடுகவரும் ஆலமது போலேயெழந் தாலவா
சரணங்கள்

அடியுளவ தாமுந்தாக லோகமடமும் காடவே
அந்தாமட மெய்ந்தெழுந்துமுடி நீடவே
இடிவிழுந்தாற போல்ஒலிக்கின தசெவியிலகடவே
எழுமேக மும்பயம்பெப் தேநிலைவிட டோடவே

முடிவில்வரும்பெருந் காற்றிருகாதினும் பிறக்க இநசுநகரம்
மடியுமோவென்றனை வோர்களுக்கும்உயிர் பறக்க மூன்றிடத்திலும்
கடகடெனவெழுநி வருமதீர்மடை திறக்க அதுசிறி
டபடெனவேபெரு மழையபதுபோலவே சிறக்க வரக்கண்டவர்

நெடியபயம் பிடித்துள்ள நீலகிரி போலேதள்ள
படியிரண்டா கவேலிள்ளப் பண்ணுமோவென் றெண்ணம் கொள்ள ஆல

உ காலைவயிற் றைக்கிழித்தன னாகுநீர் குடிக்கவே
கையெடுத்து டிக்களை உ திர்த்திடத் துடிக்கவே
நேரும்சந்திர சூர்யரைக்க ளைமாப பிடிக்கவே
நீடியகொம் பாலைணமலை தனையும் இடிக்கவே

வீரமுடையெதிர் வருவதுகண்டும னத்தில பயமிருந்தெவ
செரு ந்தெனவிழி காலைமோவெ னக்கத னுதிரு முடமிமலையை
மேருட ளை விழிநி நேருமுகையா ளதனை பதறி முன்னளிந்பெரு
வாரிநிழிபுகடையு மபத்திப்பா ள்லசு முறற் திரிக்ககண்டு
வாரணங்க ளெட்டம் வாடி மயங்கிமுடி ளீலமும் கூடி
ஒருருவ மாக்கச சாடி உலகுலவந்த துப்பால் நாடி ஆல

நு சண்டமத னாகுதியிரு காலையும் புதைக்கவே
தாராளியி டிவிழாநா டு போலுவ பதைக்கவே
கொண்டிவீறி டட்டியொருகா ளையெடுத்துதைக்கவே
கூடும்ஆதி சடனமுடி தனமணிசி லைக்கவே

ஆண்டாத்தருக்களைச் செவிவரும்கா டுறுகன முடிக்க எரிவிழியி
ரண்டினுமிருந்தெழுந் தெயலவாடபெருந் தெறிக்க அதைவிண்ணவர்
கண்டநிசாதிதெருகா காணமெ றையாய மருக்க மதநாற்றங்களை
மெண்டிமசயிலுமுள்ள யாடகன திடுக்கெ னறுவெறிக்க பரப்பத்துடன்
வண்டாரம் சமணர் வெல்ல வாதுபுரிந்துபின் மெல்ல
மண்டிவந்த தென்ன சசொல்ல வடவையனல் போலேகொல்ல ஆல

சுந்தரேசர்வேடுருவம்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

ஆனையிந்த வணகரத்திற் தாசன் கூடல
ஐயமுறுகிப்பாய் முறையிடவும் பரத்தில நின்றும்
மாநகரி ற திழக்காக வேரட்ட டான
மண்டபம்செய நாடொருசே வகளு வந்து
மாணமிலாச் சமணர்விடும் கரியைக் கொன்றுன்
மனக்கவலை நீக்கிடுவே வா மெனக்கேட் டவ்வா
ருனதொரு மண்டபத்தை வஞக்கு முனவந
கதித்திட்டாண வேடுருவும் சேத்திட்டானே.

மத்தியமாவதி ஆதி

பல்லவி.

வந்தானே சேவகலைந்தானே சோமசுந்தரன் வந்தானே

வறுபல்லவி.

வந்தானே ஒரு சசொருபோலே வான்செவிமேற்சங்கம் புட்டிமுன் னாலே
வந்தானும்புகழ்ச்சா னுமுடிமேலே மயிலி றகணிகிலம் டிடஒருக் காலே

வந்தானே.

சரணங்கள்

(து

■ வாரிதிமத்தியில்முனைத்து வரும்ரவிபோல் மருங்கிற்செங்கச்சையைவரித்
சோரிவாளிடையிற் கட்டியேபுட்டில் துலங்கமுதுகில்விசித் தணிந்துபகட்டி
ஆரும்வீரகண் டாமணிகட்டி ஆரணம்தேடும்இரு காலும்நில முட்டி

வந்தானே

(தொங்கமாட்டி

உ மேலும் த டத்தோளிலேகோட்டிச சிலைவார்பூட்டும் வில்லொன்ற திலே
பாலுறையுமையொருபா தியிலமன்ன பரந்துவளர்ந்திருப்பதோவென்று தன்ன
மாலொருபாதிபெற் நிசைந்ததோ வென்ன வன்னமேனியெங்கும்பசுத்தொளி

வந்தானே

(மின்ன

௩ கண்டு காமனும் ஆகைகொள்ள எழில்பெருகும் காலைப்பருவமொடு நள்ள
மண்டலமளந்திடு மாயன்போல்வருது வழுதிதன்னிடுக்கத்தைத் தீர்க்கரினைந்து
மண்டபத்தேறியானே தனனே எதிர்ந்து வரவுபார்க்கும்சிக்கம் போலே எழுந்த

வந்தானே

ஆனே திறந்துவிழுதல்

விருத்தம்

மாதேவன் வேடுருவம் பூண்டட் டாள

மண்டபத்திற் சேர்ந்தியானே வரவுபார்த் தெண்

மாதிரவா ரணம்நடுக்கச் சிக்கம் போலே

மாமுழுக்கம் காட்டிலிலில் நெடுநாண பூட்டி

நாதமதுண் டாக்கிஇடக் கரத்தி லேநதி

நாரசிங்கக் கணைதொடுத்தி டிடக்கால் முன்னால்

காதளவும் வாங்கிவிட அதனால் மஸ்த

கம்பிளந்தக் கரிஇறக்கக் கண்டிட் டாரே.

காம்போதி, ஆதி.

ஆனே விழுந்ததைப் பாரும் சமணர்விட்ட ஆனே விழுந்ததைப் பாரும்

அதுபல்லவி.

ஆனே தன்னுயிர் பதறி அவையவமெல்லாம் உதறி

வானில்மேகம்போற்காழி மஸ்தகம்நண்டும் சித்தி

ஆனே

சரணங்கள்.

க தெண்டுகாஞ்ஞபி வெடிக்க சேடஞயிரம் சென்னியும்சிதைந்து துடிக்க
அண்டமும்விண்டதோவென்ன ஆனையெட்டும்திடுக்கென்ன
பண்டருண்டதுபோய்முன்னம் படைத்தவீதுடனே மன்ன ஆனே

உ கரியுரித்தவன்தா ளாலே உதைக்கவிலும் காலனைப்போலேமண் மேலே
இருள்முகம்பிளந்தொதுங்க எழுமிரவிபோல இலங்க
குருதிநெற்றியிற் பிதுக்கக் குறித்தசெம்படடெனவிளங்க ஆனே

௩ புன்னெறியமணராலே சொல்லும்நெறியைப்பூண்டசோழன்கொடுக்கோ
தன்னிருகொம்பாகவெலலத் தாகுகிவந்தமரில நலல (லை
தென்னன்கோலைஐயன்உல்ல சிங்கவாளியாகக் கொலல

பாண்டியன் சமணரைத்தூர்த்தி அடித்தல்.

விருத்தம்.

மலையிலிடி வீழ்ந்ததெனக் கணைபாய்ந் திட்ட
வாயிலும்வா யிலும்குருதி சோரவே இந்
நிலமிசைவீழ்ந் திறகதவா ரணத்தைச் சூழ்ந்து
நெருங்கிடும் சனம்பிசா சுகள் பூ தங்கள்
மொலுமொலென மொய்த்திடசேனையுடன் தென்னன்
முயனறவ்வா னையின்பின்சா ரமணப் பேய்கள்
தலைதடுமாற் றத்துடனோ டத்துரத்தித்
தடுக்கின்றான் சினைசெயது முடுக்கின்றானே
நாதநாமக்கிரியை ஆதி

- இந்தவி தம்தென்னனு வந்தட்டா வமண்டபத்
திருக்கும் வீரனருள்தன் மேலே மாடவே
கந்தரம் போற்குறுத்து வந்தம ணர்படைகள்
கடுவனைக்கண்டவெலி களபோ லோடவே
உ தடிகொண் டெறிந்தவரை மறித்தவர்கைப்பீ லியைத்
தட்டிப்ப நித்துப்பின்னும் கோப மூட்டினார்
இடையி லுடுத்தபாயு முடனேபிடுங்கிக்கிழித்
தெறிந்தாற்றில்விட்டவமா னம்செய் தோட்டினார்
கூ செய்த மாயமிழந்து சேனையுடன்முறிந்து
தீராப்பாவத்திலுழங்குண் டே யொதுங்கினார்
வைதெல் லாரும்பழிக்கத் தலையானபேரும்தங்கள்
மானம்கு லைந்தோரிடத்தே யொதுங்கினார்

விக்கிரமபாண்டியன் நுதி.

விருத்தம்

வீரமுடன் சமணரையிக் கோலமாக
வெருண்டோடச் செய்தபின்விக் கிரமத் தென்னன்
வாரணத்தைச் சங்காரம் செய்தட் டாள
மண்டபத்தில் இருக்குமய்யன் தன்னை நாடிப்
பூரணமாக் கருணைசெய்தெக் காலு மிங்கே
பொருந்திவிவா யாரணத்துக் கருத்தம் சொன்ன
காரணனே என்றுசொல்லி மனத்தி லன்பு
கதிக்கின்றான் அஞ்சலித்துப் புதிக்கின்றானே

பலகரி சாப்பு

- க அட்டாள சுந்தரனோ மனமொழிக் கெட்டாமைக்கந்தரனே
உ மேருவனைத்தவனே ஷட்டா தாரமா யுத்தவனே
ந சுந்தரகலாதரனோ கருணை சிவதுவா கும்பரனே
ச முத்தொழிலுடையனே தொழும் பத்தரையாண்டவனே

௫ ஆலம்அயின்னவனே அடியார் கோலமா நின்றவனே
 ௬ சோககிவாரணனே லோக மோகன காரணனே
 ௭ சுத்தவியாதிதனே பரி சுத்தருந் போதனே
 ௮ தினதயாபானே மழு மானனியும் கரணே
 ௯ முபபுரம்சுட்டவனே அடியாட்டி தப்பறுத் திட்டவனே
 ௧ கங்கைமுடித்தவனே அயன் கவகை பிடித்தவனே
 ௧௧ ஆனையுரித்தவனே ஐகணை யோனை எரித்தவனே
 ௧௨ பன்னகபூஷணனே உயிர்நோறும் மன்னிய முக்கணனே
 ௧௩ கண்ணனதேடும்தானனே கயற் கண்ணி மணவாளனே
 ௧௪ முத்திபுரவாசனே சீவன் முத்தி தருமசனே
 ௧௫ சண்பனைமாய்த்தவனே மார்க் கண்டனைக் காத்தவனே
 ௧௬ பஞ்சபூதாதிபிகனே சாமின பஞ்ச விதமுகனே
 ௧௭ முக்குணம்போனவனே உபாய நிற்குண மானவனே
 ௧௮ உம்பர்களதேடுவோனே வெள்ளி அம்பலத்தாடுவோனே
 ௧௯ பூர்ணசதாநந்தனே பரி பூர்ணசி தாநந்தனே
 ௨௦ சமரசரக்ஷகனே வணங்காத் துறசன சிஷ்கனே
 ௨௧ கங்குலசேகரனே, முதல வம்சரக்ஷாகரனே

விருத்தம்

விககி மனட்டானசுந்தனை எடுத்தி
 வெருவாம்பெற் றலவாம்பி பிரானேந் தாழந்து
 திகளுக்கெல வாய்புகழ வருநாள் ராச
 சேகரனப் பயநதுலகாண் டிருநதா னிப்பால்
 நன்னர்விடும் கரிமலைவிற் செம்புளாகி
 நரசிங்க வடிவமுமா நியதே யித்தை
 மிக்கவுவாந் தொதுவர்கேட் பவரயீ ஷ்டம்
 மேவியிருந் தரணுலகிற் சேர்வந்தாமே

ஆக விருத்தம் ௧௦ கழிநெழில் ■ நீர்த்தனை சுதந் ■ ௨௨ வது முற்றும்.

௧௨

சிவமயம்.

இருபத்துமூன்றாவது

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்

அவதாரிகை — விருத்தம்.

சிருத்தன்சே வகளுவந்து நிகம்கெட்டசமண ரேவும் .
 பெருத்தவா ரணத்தை வென்ற பெரும்புக முரரத்தே னிப்பால்
 விருத்தராக் கானையப்பின விளங்கிய குழந்தையாக
 உருத்தரித் தாடல்செய்த உண்மையை இனிச்சொல் வேனே.

புன்குலவராளி, சாப்பு.

- க வேதமுனிவர்களே கேளும் விக்கிரமபாண்டியன்பு விக்கரசாய்
நீதிசெலுத்தையிலே புகழ் நீளும்மதுரையில் வாழுகின்றான்
- உ பாரும்ஒருமறையோன் விரு பாக்கனெனும்நாம மேற்குமவன
நாரிசுபவிரதை என்னும் நாமதேயம்பெற்ற மாமனையான்
- ங குழுவிலிலலாக்குறையால் அவர் கூர்ந்துபல தர்மம் வாய்க்கதுசெய்து
எழுமாதரைப்பணிந்து தவம்ஏற்கச்செவனரு ளாக்கமதால்
- ச கேளும்ஒருகன்னியைப் பெற்றுக் கெவரியெனதே அழைத் தில்வகையா
வாழும்வயதைத்தினில் சென்ம வனபிணிதீர்ப்பதற கண்புடனே
- ரு தகதைஅடிபணிந்து இச சனனமொழிக்க மனனம்செய்யும்
மகதிரம்பாதெனவே கேட்க மாமகள்மேலன்பு இல்கிழந்தா
- சு தேவிதனமநிரத்தை உப தேசக்கிரமத்துட னேசொல்லவே
நாவில்வலிவுறவே இ ராவும்பகலும் தேவினம்பத்
- எ தாதைமகன்தவத்தைக் கண்டு சைவஸ்தலவாசம் செய்பவனாய்
ஆதிவருணமதுக் குள்ள ஆரணமா த்யரத பூரணமாக்
- அ கமநறிவுள்ளவனாக் குலம் கண்டா லயர்ச்சியைக் கொணடிதெல்லாம்
உற்றவற்கேமகனைத் தர உள்ளத்தனிஸநேமம் கொள்ளவமே
- க கதிக்கும்பிராயமெட்டில் திருக கலயாணத்தைசெய்ய கலவதெனும்
ததிக்குள்ஒருபகலில் பிரம சாரிதிரநாம தாரிநிதம் 'பார்த்
- ய கடைதேதும்முட்டிகொள்வோன் தனன காதனிற்பிச்சைக்கு வந்திடப்
திடவேயுறமுறையார் தன தில்லாள்முதலாகச சொல்லாமல்
- கக ஒலிக்காமலமநதிரநீர் எடுத் துய்யஅவன்கையில பெய்யவுமே
சலிப்பாகபந்துக்களும் பெற்ற தாயுமநிந்துளத் தாயாசமாய்க்
- கஉ குலமும்குருநலமும் கல்வி கோத்திரமும்செய்ய குத்திரமும்
தலமும்அறியாமல் பல சாஸ்திரம்ஆராய்கது பார்த்திறுந்தும்
- கங விதியினவழிமனத்தைச் செலல விட்டுவயிணவடி பட்டனெனறம்
மதியாமலபிச்சைகொள்ள வந்த வற்குத்திருமகனைக்கொடுத்தால்
- கச சூற்றம்என்றென்னுமல் ஏன கொடுத்தானென்றோறி மதித்தாருடன்
பெற்றமகள்விதியும் வீட்டில பிச்சைக்குவந்தவன நலவினையும்
- கடு பலலோகனும்அறிய விரு பாக்கனமனத்தினி லுக்கமுடன
செல்வமிருமகட்டு ஒளி சேரும்பொன்னுலலக காரம்செய்து
- கசு மங்களமாபபிரம மண மாட்சிசெய்தக்கினி சாக்ஷிபாக
மென்கைமலர் பிடித்து யாரும் மெய்க்கமருமகன கைக்கொடுத்து
- கள சகலவரிசைகளும் செய்து தம்பதியோடவன தனபதியாம்.
நகரிற்செலவிடுத்தான பின் னடநதவன்வீட்டுக்கு வந்தபித்தான் வேத

விருத்தம்.

வறுமைபுளோன் நிதிகண்ட தென மணந்த
மகளுடன் தன இப்புகக்கண்டவனை ஈனாரர்
பிறகு வந்த கௌரிசைவக் குறிப்பை நோக்கிப்
பிரித்துவெளி வைத்திகழ்ந்தோர் நாளிப்பூட்டி

நிறைமணத்துக் கவர் ஆயலார் உறப்பி கைக்கு
 மெடுநாம தாரிகள்வந திடுவ தல்லால்
 கதைமலிகந் தரனடியார் வராதால் இன்றென்
 கண்மாசு படுவதெனக் கவலுற்றானே.

சுந்தரேசர் திருத்தொண்டராக வருதல்.

இதுவுமது.

ஆண்டவன்தன திருவடியார் த தரிசனஞ் செய்
 யாக்குறையால் துளந்தனிய இருந்திவ் வண்ணம்
 வேணமுமன மயக்கமுறக் கவுரி மினனா
 மெலிந்திருப்ப தனோக்கி மெளலி வேயகது
 பாண்டியரா யிருந்துலகை யாண்ட கூடற்
 பரமனவள குறைதீர்க்கும் பொருடட ளவ் அன்பு
 பூண்டடியார் அடிவெதும் வடிவ மாகட்
 பூண்டிடான விருத்தராகத் தோன்றிட்டானே.

மொகனம், ஆதி

பலலவி

திருத்தொண்டனாகவந்தானே சோமசுந்தரன் திருத்தொண்ட னாகவந்தானே

அதுபலலவி

திருக்கண்டத தும்பரத்தும் சூழ்தும் புயத்தும்மலர்க்
 கரத்தும் உருத்திராக்கக் கண்டுகை யைத்தரித்துத் திரு
 சரணங்கள்

வெகுநாளாந் தமையொத்த வேதமா புலதகத்தைத்
 தலைமையுட னுகைமேலே சரித்துக்கொண்டன பிறுலே திரு
 தரித்தகோ உணவுடை தளரத்தள ளாழிவடை
 திரிந்துமேனிதிரைத்துச் சென்னியெங் கும்மரைத்து திரு
 புயமீதுத்தரியந்தைப் போட்டுக்கொண்டு தண்டத்தைக்
 கையிலாந் திக்கையாலமெல்லக் கவிகையும் தாங்கிகலல திரு
 பூணலமுந் தூல்வலத்தில பூண்டசைய வுரத்தில
 காணும்விபூதிமினனக் களைத்துக் கவிழ்த்துதுன்ன திரு

விருத்தம்

விருத்தமறை யவராயிவ் வாறு வந்தது
 வெகுநாட்பட முனிபோல மயங்கி வாடி
 நிருத்தரே கௌரியினனை இருக்கை தேடி
 நெர்வாப்பார்த் தெழுந்துபச ரித்துப் பீடத்
 திருத்திவணம் கிச்சிவனை யிவரு காண
 ளன்னதவம் செய்தேனோ எனக்கேட ணெடி
 அருத்திவிடப் பசிப்பினியால் வருந்தி வந்த
 தாமென்றார் நின்பாலவந் தோமென்றாரே.

விருத்தம்.

கீழியடொன மலைவளைத்துப் புரமெ ரித்த
 நிமலனிந்த வாறுனாககக் கெளரி கேடடென்
 வீட்டைத்துப் பாயினர்காண எமர்க ளென்று
 வினம்பிடத்தீந் துனதுகையால் தொழ்முன் னாகக்
 கூடியபூட் மீத்திறந்து டோம்வே கததில
 கூர்ந்தசனம செயதளிப்பாய் எனீ ராடி
 ஆடையணிந் தலவனம்பூட்ட ககம்பி யாவும்
 ஆமைத்திட்டாள கணப்பொழுதிற் சமைத்திட்டாளே
 கலயாணி, சாப்ப.

க	மாதவமு னிவர்க்குள் சேகனும்	மகிழ்ந்து	புகழம்
	தோதயகென ரிசமையல் பண்ணி	யெழுந்து	
உ	கையிலெசெம் பிழைத்தோ டனபு	புரிந்தாள	சுரமின்
	ஐயன்யெ முந்தருளு மென்று	புரிந்தாள	
ந	ஆதரவு டனவெனியி லெவரு	வித்து	மலாப
	பாத்தம்விளக டியுளமெய வாக்கொரு	மித்து	
ப	யானியரீர் தனமுடியின ரீதெல	கொண்டாள்	பினனும்
	உள்ளமாய் நுளமைபிக் கொள்ளுவ	உண்டாள்	.
(நு)	நிகைகும்பிழந் துள்ளழைத்து டீடமேல	வைத்து	தும்
	சந்தன மபுஷ்டாசுதா பி யாலாருச	சித்து	
க	சாலமுள்ள வாழையிலே போடும்	விரித்து	அதில்
	பாலயில வெள்ளிமலை போலே	குவித்து	
எ	தகைமலை போலவேய் ருப்பு	மினைவே	பசுஷ
	வகைநிசுப துள்ளமலை யாகத்	துள்ளவே	
அ	கொயருவி போல்கொடி பக்கமும்	ஒட	அதில்
	பெயத்தேனும் பரலமுந் லானவம்	கூட	
க	இனசொல்லாமொ ழிகதுபச ரிககை	பாராட்ட	ஐயன்
	தனசெவிக்க முதமாய டிக்கடி	பூட்டடி	
ய	ஆயும்சுவை ஆயும்கையா வுடையனாள்	மேலே	விருந்தர்
	ஆயிருந்த முதருந்து வாரே	இப்பாலே	
கக	தேநியவி ருத்தநபம் தனனே	விண்டாரே	பதி
	நுறுவய துக்குமர னாக	கண்டாளே	

நந்திரோர் குழந்தைவழி வெடுந்கல்.

விருத்தம்.

அன்னமருத் தையிலபூதி கலவை யாக
 அஷ்டமா லைகளபொன்னு பரண மாக
 முன்னுளமுட பெவ்வனமா கபடயந் தோர்
 முலையில கெளரிநிறக வெளிக்க வாடம்
 சன்னையுடைத் தயலூரித் சென்றோர் வந்து

தாக்கிடுமுள இருந்தயெள வனத்தைமாற்றி
அகநிலைகாப் பணிந்துமுந் தையைப்போல மாறி
யாடினார் ஓர்வடிவம் சூடி னாரே

புனனுகவராளி, ரூபகம்

பலலவி

குழந்தை வடிவெடுக்கின்ற றாரே

அதுபலலவி.

நிதமும்—விழைந்தரணிக் கன்பசெய்து விளங்கும்முனிடோடே குழந்
சரணங்கள்

- க சுருதிமணிச்சிலம் பொலிததுக கலிக்கத்
தெண்டருளள மெனும்மலரோ டையிலிலிக் கிதது
அரியகி வானந்தத்தேன உதித்துத் ததும்பும்
அம்புயத்தி ஓதும்சிறுமுடிபெ ருவிரல சுவைத்துக் குழந்தை
உ மையணிகண ணீர்பெருக்கக் கேடும் கதறி
வாயவிட்டமு தொருசூழிய பஞ்சுண்டமல நீளும்
வையகத் தைப்படைத்து நாளும் காக்கும்
வள்ளலன்னை யையபிரிந்து கலங்குதலபோல் வாழும் குழந்தை
ங் மேலும்அடிக்கடி தாங்கிடுகித் தேம்பி
வீறிட்டமு துவிழைக்க நோக்கிபரம்மம் தொட்டி
மாலயனாதிகளவாய் விட்டு அழமா
மறைகளழக் கெளரியனபின வலையிலகப பட்டுக் குழந்தை

விருத்தம்.

மகவுருப்பெற் நீசனவினை யாடக் கௌரி
மாமியெனனும் முழுமாயக் கள்ளி மிக்க
வெகுளியுட னிம்மகவே தென்னக் கேட்க
விமலனுக்கன் புடையவனோர் தேவ தத்தன்
மகளிருட னிக்குழந்தை தன்னை பிங்கு
வைத்தெனைப் பார்த்துக்கொள்கென் றகன்றான என்னத்
திருமுமவன் கண்கலங்க வேடடைநாய் போல
சீறினான் நேர்த்தபடி கூறினாளே.

விருத்தம்

காட்டுள்சாம்பற் பூசியெனபணிமுக கண்ணுதற் கைபர்சே யினை
காத்ததாலெமக்கா காயெனவெளியே கடத்தினு ரிரக்கமற் றோர்கள்
ரட்டுமாதரவில் லாக்குழந்தையைடபார்த் திரங்கினனாலவாய்ப் பிராண
எண்ணியெகௌரி மந்திரம்செபிக்கவேயடும் குழந்தைவிண ணிடைபில்
காட்டிவெள்ளிடைமேல அரணுருவாகக் கௌரியேஉமைவடிவாகக்
கண்டவன்அதிச வித்திடத்தேவர் சுறபக மலர்மழை பொழியத்
தாட்டிகமாக நடந்தனரிதனைச் சான்றுவோர் கேட்பவர்தமக்குச்
சகலஆர்த்தியுநீன கிடுமலாலமுடிவில சக்கரன உலகில்வாழ்ருவாரே
ஆக விருத்தம் எ) கழிநெடில் (க) கிர்த்தனை (உ) தரு (உ) முற்றும்.

௨

சிவமயம்.

இருபத்துநான்காவது,

மாறியாடினாபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

கூடலெம் பெருமான் மூடபாய்க் காணையாய்க் குழவி யாயும்
வேடம தெடுத்துச் செய்த விசித்திர முரைத்தே னிப்பால்
தேடரும் வெள்ளிமனறுள் தென்னனுக் காக மாறி
ஆடிப் விளையாட்டத்தின் அருமையை இனிச்சொல் வேனே
இராசசேகரபாண்டிபன் அராசு நிர்தல்

விருத்தம்.

கன்னிலத்தை விரும்பாண் டியனதா னீன்ற
ராசசேகரபாண்டியன திறமை நோக்கித்
தன்னுடைய முடியும்செவ கோலு மீந்து
சுதுமுகன்மா யவனுலகம் தனிலு மிக்க
உன்னதமா கியசுவலோ கத்தைச் சேர்ந்தான்
குமாபகிபொன னடிநிலுவீற் றிருந்தா னிப்பால்
இந்நிலத்தை மனுமுறைசெய் தாறினோர் பவ
கேற்கின்றான் குறைவறவே கங்கின்றானே.

சாரங்கம், சாரப்பு

பல்லவி.

ராஜசேகரன் மௌலி பூண்டனனே திருவாலையாய்
சசனாடிதொழு துலகை பாண்டனனே

அதுபல்லவி.

சசனமுய பரதனுலிலை பிசைத்ததனைக்கற்கொ ணுதெனவொழித்துப்
பேசுமறுபத்துமுன் றுகலைகளும் பிரியமுடனுவத்தொருமையாகக்கற்று ரா
சசனங்கள்

க பொன்னிநாடதனில் மனனும் ஆனைக்காவில் நாளும் வாழு
புண்ணியனைத்தொழுதெந் கலைகளும்சுற்றுல காளும்
சென்னியெனும்கரி காலனிடத்தன்பு நீளும் கல்
தேர்கதொருபுலவன் தனதவையில்வந்து கேளும் எ
மனனவனுக்கெண்ணென் கலையும்பிர சங்கிக்க
வருகுமுனக்கொன்று வருகாத்து மிக்க
என்னவெனிலாடும் டாதம்நீ படிக்க
இலையே என் றுதன்னை இகழ்ந்தவனு னாக்க ரு

உ ஒதும்அறுபுல உவலனமொழியக் கண்டு மா
ஒக்கவியாசுலம் தனைமன தினிலே கொண்டு

வேதமுடியுறும் சோதிதனைநம்பி அண்டும் தொண்டர்
விரும்பியபடியே அருள்புரியும்புகழ் மண்டும்
நாதனுடைய தானுமே தெரிந்து நடிக்கவேண்டுமென் நகத்திலேநின்றது
ஈதென்குலதெய்வமாகவே பொருந்தும் எம்பிரான்கருணையேஎனஉணர்ந்து
ராச

ந. பரதசாஸ்திர பெய்களமுழுதும் ஆராய்ந்து அதில்
பகர்ந்தபடியும் நாடகமுறைமை தேர்ந்து
அருமைசோந்திடும் புலவர்களையனபு கூர்ந்து தனபாச
அழைப்பித்தவர்களுக காதரவுபுரிந் தேர்ந்து
வரிசையாகவே அவருடைய அடுத்து வஸ்திரமணிமுத லளவில்லா தெடுத்த
பரிவுடையமகிழ் நடிக்கடி கொடுத்து படிக்கஆரம்பித்திப் படிமுறை தொ
ராச (டுத்த

ராசன்ஒருகாற்றொண்டேதடிந், நல்கண்ணிராசசேகரன்வருந்துதல்.
விருத்தம்

ராசசேகரனிவகை பாவம் தாளம்
ராகமிப்பூன நின்முறையாற் பரத மெனனும்
பேசரிய நூலாராய்க் தத்திற் கூடும்
பிரகாரம் நடித்திருக்கால தன துடம்பா
யாசமிகப ஸுணடிகத் வருத்தம் வெள்ளி
அம்பலத்தில் ஒருகாற் கொண் டேந டிக்கும்
ராசனுக்கெவ் வருத்தமதுண்டாகுமோ வென
தெண்ணினுன் பிகவருத்தம் நண்ணினுனே.

காம்போதி, ஆதி

வருத்தியிருந்தானேதென்ன னுயன்மேலன்பு பொருத்தியிருந்தானேமன்ன
அதுபலலவி.

வருத்திரானமுதலும் மாயனும் தேடரிய
வள்ளலகாலொன்றேநேர்வு கொள்ளுமேயந்தோ என்று வருத்தி
சரணங்கள்

க உரியநடனாலாயதும்ஆடும்வருத்தம் தேர்ந்தும் உணராதுதருமம் ஆமா
அரியபோகமும்வீரம் கொடுக்கும்கடவுள் செய்யும் ஆடலதடுக்க லாமா
எடபடிநானசென — தடுப்பேன் அதைத் தடுப்பேன் தயர் விடுப்பேனஅன்பு
அருந்தவத்தோருளளத் தம்ருமகிமை விண்டு (தொடுப்பேனெனும்
வருந்துமேசரணமெனதுமனத்துட கொண்டு வருத்தி

உ உள்ளதடுங்கிவித்திடுகவேதுணிவென்றெண்ணியுடனேசென்றனபினுலே
வள்ளலுக்குநடவ ராத்நிரியிறகதம்ப வனத்தனுக்கு மென்மேலே
வரைவிலலாமல்—மனையாகமுறையாலொன்றுக்குறையாமலேநிறைவாகவே
மதிமகிழ்ந்தபிழை கம்செய்துமலர் கொய்து
விதியிசைந்துசாமம் நாலும்அர்ச்சனை செய்து வருத்தி

க அண்டர்பிரானடியிற் போற்றிப்புகழ்ந்துவெள்ளி அம்பலம்தனை நாடித்
தொண்டரகத்தில்மேவும் சோதியாடல்கணபுடைபம் தோய்ந்துசந்தோஷம்கூடி
கண்புனல்சோர— குழந்தை வந்ததாழ்ந்த மண்ணில வீழ்ந்த அன்பில் ஆழ்ந்து
அங்கமேவுதிரிகரணமொன்றாக் குவித்து
செநகைகரண்டுமினைத்துச் சென்னிமீதிடலைவந்து வருகதி

விருத்தம்

பாணடியர்கோன் சாமிநிரு நடம்பார்த்துனதும்
பதம் தூக்கித் தூக்கியகால நிலமீ தூனதி
சுண்டினியான் காணடிடவேமாநி யாடி
எனதுகுறை மாற்றிடுவாய் மாற்றியாநில
பூண்டவடி வானமேற்குப புறவீழந் தாவி
போக்கிடுவே நென்னுநடான நடுமுன கூடல
ஆண்டவனப் படிவலக்கா லெடுத்து மாநி
ஆடினான கருணைமிகக் கூடினானே.

ராசசேகரபாண்டியன் து 5.

வலக்காலை வீசியிடக் காலை யூனதி
மதுரேசன மாநிமடித் திடவும் தென்னன்
விலக்கரிய கவலையுடும் பாசமும் போய்
மெய்யறிவா னகதவெள்ளத் தாழந்தெ ழுத்து
நலக்குரிய கரணமொரு மூனதும் கூடல
நாதனது வேயாகக் குவிய அனபு
பெலக்கவுமே யவ்வடிவத் துடனே கண்ணீர்
பெருகிவரத் தாழ்ந்துதுதித் துருகி னுவே.

காம்போதி, சாபபு

க இந்திரனமுதல அநதார்தொடும்சுநதராசரணம் நீல கந்தரா சரணம்
என்றனுக்காகமாநிநடித்து வந்தோய் சரணம் கிருபை தந்தோய் சரணம்
உ ஏகநாயகனே அழிவிலலர்த்தேகா சரணம் சிவ போகா சரணம்
நாகபூஷண னேகயற்கண்ணி பாகா சரணம் விடை வாகா சரணம்
ந மாயனுக்காழி கொடுத்தருளியதுயா சரணம் தொண்டர் நேயா சரணம்
ஆபுமறையின் பொருள்சொலுமலர் வாயா சரணம் சம்பிர தாயா சரணம்
ச தன்னுலவிய மதியணிபுமுகக் கண்ணு சரணம் அநதி வண்ணு சரணம்
புண்ணியம்புரி யாதவரிடம் நண்ணு சரணம் அருள பண்ணு சரணம்
ரு பாலமார்க்கண்டன மேலுறும்காலகா லா சரணம் அநு கூலா சரணம்
ஆலமுனயெர் வானவர்க்கருள சீலா சரணம் திரி ரூலா சரணம்
ச வெய்யமழுவும் மானும்தரிக்கும் கையாசரணம் என தையா சரணம்
செய்யவீழ்ந்திரித்திலங்கியமெயயா சரணம் என்றும் துய்யா சரணம்
எ விரித்தைதவகண்தொடுக்குமா ரனேஎரித்தோய்சரணம் ஆனையுரித்தோய
புரத்தையோர்கணத் தெரிககவேமொளாச் சிரித்தோய்சரணம்கனகை
அத்தமாதியி கந்தபரமுானந்தா சரணம் சிதா நந்தா சரணம் (ரித்தோ)

சின்தைதனில்லி னைநதிமுன்வி னைந்தோய்சரணம் வளர்த்தோய் சரணம்
 ஓதருமறைமுடிவுறும்பரஞ் சோதியே சரணம் அனாதியே சரணம்
 வேதனும்மாலும் தேடரும்கூடல நாதா சரணம் மலர்ப்பாதா சரணம்

விருத்தம்.

இத்தலத்தி லிக்கூத்தெக் காலுமி யாரு
 மேபார்க்க நடித்துவர வேண்டு மென்றே
 கைத்தலமேந் திடஐய னவ்வா றின்றும்
 காணநின்றான் இராஜசே கரனறு னீன்ற
 புத்திரனும் குலதுவக னுக்கு மெளலி
 புனைந்திச னடிநிழலிற் கலந்தா னித்தைச்
 சித்தமுயற் துரைப்பவர்கேட் பவர்போ கத்தைச்
 சேருவார் சிவனுலகைச் சாருவாரே.
 ஆக விருத்தம் ஈ கீர்த்தனை உ தரு க ஆக கூ. முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

ஆலவாய்ப் பெருமான் தென்னன் அன்பினுக் கிரங்கி மாறிக்
 காலெறித் தாடல்செய்த காதைமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
 பாலனம் செய்யும் தென்னன் பழியஞ்சும் நெறியா ராய்ந்தன்
 பாலவன் உளத்தைத் தேற்றும் ஆடலை இனிச்சொல் வேனே.

அந்தணன்மனைவி இறந்தவாலாறு கூறுதல்.

விருத்தம்.

பார்த்திபரேத் தும்குலோத் துங்கன் கூடத்
 பரமனை த்தாழ்க் தரிவையசீபத் தாயிரம்பேர்
 வாய்க் தவனம் மாத ிலொவ் வொருத்திக் காறு
 மைந்தர்பிறந் தவரில் அநந் தருண னென்னும்
 மூத்தமகன் திறனோக்கி யுலகா னுங்கால்
 மொயகுழல்பைந் குழலியுடன திருப்புத் தூர்விட்
 டாத்திரத்தோ டொருமறைபோ னுல வாய்வந்
 தம்மானைப் பார்க்கவழி யடுக்கின றுனே.

சாபபு.

பகவான் திருப்புகழைப் பரிந்துபரிந்துகேட்டீர்	மாதவோரே	முல்லை
ககையாளுடன்மறையோன் நாடிவரும்வழியில்	மாதவோரே	
தாகமிசூமனையாள் தன்னையத்தடத்திலே	மாதவோரே	விரி
வாகும்வடதருக்கீ முடித்தவரையிருத்தி	மாதவோரே	

- க. விரும்பியுண்ணீர்தெடி வேகத்துடனேசென்று மாதவோரே அவன்
 திரும்பிமனைபாளிடம் தெண்ணீர்கொணடுவருமுன் மாதவோரே
 ச. அப்பெருவடத்தின்மேல ஆரோமுதனென்பதோர் மாதவோரே அம்பு
 தப்பியோர்கொம்பில்மாட்டித் தளர்ந்தாடியிருக்கையில் மாதவோரே (ன்
 ரு. மாதத்தின்ஈழிருக்கின்ற மடநதைகண்ணுறங்கையில் மாதவோரே காற்றி
 உரத்தாலுலைந்தக்கணை யுடனதப்பிவிழுந்தது மாதவோரே
 கூ. நித்திரைசெயுமந்த நேரிழைவயிற்நிளில் மாதவோரே கணை
 தைத்துவயிறுருவத் தனதுயிரிழந்தாளே மாதவோரே
 எ. அந்தவேளையிலில்லும் அம்பும்தொட்டொருவேடன் மாதவோரே ஓடி
 வந்துவெயிலுக்கஞ்சி வருந்தியோர் நிழலதெடி மாதவோரே
 அ. அவ்வாலநிழலைவந்தடைத்தவனினப்பாறி மாதவோரே செங்
 கைவாளியுடனிறகும் காலத்தம்மறையவன் மாதவோரே
 கூ. தெண்ணிருடனவனினஞ் செயிருக்கமனைவி மாதவோரே ஆரூப
 புண்ணீரொழுகவயிர் போய்க்கிடப்பதுகண்டு மாதவோரே
 டி. கணையேறுண்டியிர்விடும் கரணமயிலைப்போலே மாதவோரே ஆவித்
 துணையேநாளிருக்கநீ தொலைநநிதியேதென்று மாதவோரே
 கூ. கடையும்தயிர்போல்மனம் கலங்கிப்பறிவழிந்து மாதவோரே இந்தக்
 கொடியபழியாரேற்றுக் கொண்டொன்றறற்றையில் மாதவோரே
 கஉ. தைக்கும்நணையேறிட்ட சாபத்துடன்வ்வேடன் மாதவோரே தன்னைப
 பக்கம்தவிர்க்கணிபெண் பழிசெய்த்தானவனென்றே மாதவோரே
 கங. வாயில்வந்தபடிக்குப் பேசுமடிபிடித்து மாதவோரே உள்ளம்
 காயவெகுண்டவ்வேடன் கன்னத்திலடிக்கின்றான் மாதவோரே

அந்தணன் அரசன்வாசலில்வந்துமுறையிடுதல்.

விருத்தம்

அந்தணனில் வாறுமுன்றல் வேடன் தன்னை

அரசனாணையிற்றைகந்து கொண்டு மாண்ட

பைந்தொடியைத் தன்முதுகின் மேற்போட்டனை

பயோதரப்பால் குறித்தழும்சே யினையும் கண்ணீர்

சித்திடவே மார்பிலனைத் தால வாய்க்குச

சென்றுதென்னன் அரண்மனைவா சலிலே வந்து

முந்தியவிந் தவனைச்சட்டகமேல் இடபி

முறையிட்டான் அந்தோடுவன் தறையிட்டானே.

எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

- பூண்டிடுங்கிர்வேலனே முறையோ குலோந்துங்க
 பாண்டியமகிபாலனே முறையோ
 உ. மாமதிருல தீபனே முறையோ செல்வதாமரைப
 பூமகன்வளர்மாற்பனே முறையோ
 கூ. நீதிமன்னவர்சிங்கமே முறையோ நீதுழை
 ஒதியுணருந்துவகனே முறையோ

ச	சிஷ்டஜனத்தைரகழிப்பாய் துஷ்டஜனத்தைசகிழிப்பாய்	முறையோ முறையோ	தீவினைசெய்யும்
ரு	ஏற்கும்தர்மத்தை யீட்டுவாய் ஆக்கினையாதுலகாட்டுவாய்	முறையோ முறையோ	நீத்திறையிலும்
க	கீர்த்திமிஞ்சி நுநதெனன மாய்த்திடாத வரையிலே	முறையோ முறையோ	இவ்வெடனையுயிர்

அரசன் வேடனை உறுதி விசாரிக்கும்.

விருத்தம்

முறையிலும் வுறையுதராடுவ வேதனை
முழுவதும் கேட்டாலெனவா யிலினமுன வந்தே
மறவனையும் அறம்குழந்தை தனையும் கண்டு
மாண்டமனையுடனெதிரே அழுது நிற்கும்
மறையவனைப் பார்த்திரங்கி யுனக்கிச சொகம்
வந்ததே தெனநடந்த தவனும் சொல்லச்
சுறுசுறெனக் காய்ச்சியடுவ லத்தெனக் காழில
சொருகென டோனவருநதி யுருகி னென

நீதிக்கெய்யோ, ஆதி.

க	வேதமுனிவரையுங் வேதியன்சொல்லநிற்கத் வேடனைப்பார்த்திதைவெ தோதெனறுகேடகப்பணிக் கையாவெம்பி தொடுங்கியிருக்கையி உள்ள
உ	என்றன்மட்டிலேவில்லம் பேந்திவருங்கால்வெயில் ஏறிவருந்திஅத வந்துபுகுந்தேனபெரு வழியில் இருக்கும்ஆல மரத்தின்நிழலில்ஒரு தேடி
க	ஐயனையானும்கொன்ற தில்லைவறொருவர்கொன் ததுவும்கண்டதில்லைகோ தையலையும்பெறுண்டியிர் போனதால்எதிரினொரு தனமேற்சொலும்உலகம் இந்தத்
எ	இந்தப்பழிவினைந்த வாரொன்றும்யானஅநியைன் என்றவ்வேடனுரைக்கக் மந்திரிமார் பிறரும் இந்நத்கொலைசெய்திடும் வன்கணன்மெய்யுரைப்ப பின்னும்
ரு	மயிலேமயிலேஒரு இறகுக்கொடென்றால்அந்த மயிலிதகிந்துபெறல் சயிலநிகர்ப்புயனே கரும்பேகரும்பேயென்றால் தந்திரசம்கையுறல் உயர்
ள	வண்டனிவனையது போலேதண்டிக்காமல்மெய் வருமோவெனமன்னனிப் பாலே கட்டித்

- தெண்டனைச் செய்சு கொல்லி நெஞ்சி னுணிவுடைய
சேவகர்க்கு வினம்ப மேலே
- எ பின்னப்படத்தணுத்துக் கேட்கவுமுன சொன்ன சொல்
பிசகாமலே சொல்லுவ தலலாள் சாமி
- இன்னம்திரத்தெளிவீ ரொன்றவ்வேடனுரைக்க
இராஜன்யோசிக்கின்றாணி தெல்லாம்
- அ உள்ளபடிக்குச் சிகைக் செய்யஅஞ்சாமற் சொல்லின்
உறுதியும்துன்றதாகை பாலே கொன்ற
- களளனுதில்வருத்த குறிப்பும்கம்தனிலே
காணவில்லையே இவன பாலே
- சத்துருவோமிகுமோ பகையோ கொன்றடவி
சாலவழிதனிலே சார்ந்து இந்தப்
- பொற்றொழியைக்கொன்றென்ன லாபந்தனையிவ்வேடன்
பூணபானென்றுமனநி லோர்ந்து
- ய சதிசெய்தவனிவனே தானேயிறத்தியரே
தானேயின்றொருவேடன் ஆனேன் நின்ற
- கதியிலொருவிஸங்கை எய்தவம்புதப்பியிக்
காரிகைமாய்த்தோபின் ஏனே
- என்றுநினைத்தரசுனிதற்குத்தருமதூலில்
என்சொல்லுதுமிக்கோரே என்னுள் அவர்
- நன்றிபுரியும்தூலா ல் அமைமயாதுதெய்வத்தால்இந்
நாயம்தெரியத்தக்க தென்றார்
- கஉ மன்னனநிந்தம்மறை யவனை யுளக்கவலை
மாற்றிடுவேனென்றன்பு பெய்தான் இப்போ
- துன்னரிவைகடனைக் கழித்துவாவென்றனுப்பி
உடன்அவ்வேடனைச் சிறை செய்தான்

விருத்தம்.

மன்னவனில் வாறுவிசா ரணைசெய் தொன்றும்
வகைபுரியா துழந்துறும் மறையோ னைப்பார்த்
துன்னுடைய மனைவிகடன முடித்து வாவென்
றுரைத்தனுப்ப அவ்வகைசெய் தவனும் வந்தான்
தன்னரண்ம னையினவாயி லவனை வைத்துத்
தன்குடிக்கோ ருலதெய்வ மாரு மீசன்
பொன்னடியிற் பணிந்துவனைத் தேத்தி யன்பு
பொழிஇன்றான் மனத்துளைத மொழிகி ன்றானே
அரசன் அசரீரிவாக்கால் உண்மையறிதல்.

விருத்தம்.

மறையவனில் லானையிவ்வே டன்கொன் றானே
மற்றொருவர் வேறென்றும் கொன்ற தோள்

ததநூலா லும்புரியா துழன்றே னுன்றன்
அருளாலே தேற்றுகவென் நிரகக விண்ணின
நிலைவா அக தணனுடனிட மகட்டபுறஞ் சென
மேவணிகத் தெருவினிலே மணமோர் வீட்டில
உறுவதநிந் தாகஞ்செலலத் தெரியலா மென்
றொருகாக்குக் கேட்டரசன் உவா கிட டானே.

மோகனம், ஆதி

- க திருவாக்கநிந்தரசன அநதணனுடன்செட்டித்
தெருவிவிருட்டுவரக கண்டு தன்
துருமா நித்திருமண வீட்டிலொருபகதத்தில
உற்றானகிசனருள கொண்டு
- உ கருமலைபோலேபாசக கையினராயிரண்டு
காலநா தர்வந்தவரு நின்ற நம்மை
தருமராசனிடந்த மாப்பிள்ளையாருயிரைத்
தாச்சொல்லிச்சொன்னான்னேரு என்று
- ங் காயத்திலேபிணிகள ஒன்றுமில்லாமலவேருே
காரணமுமில்லாமற் கொன்றால் அது
நியாயத் துக்கேலாதென்றே அதிபொருவனிதற்க்கார்
நியாயமிருக்கின்றதென என்னால்
- ச வடதருவிலேறுண்ட கணையொதுங்கவந்த
மறையோனிலலானேஎந்த வாறு வீசிப்
படரும்வாயுவினிலே தள்ளிககொன்றதுபோலப்
படிபிதற்கும்சொலகிறென் தேறு
- ரு இக்கலியாணக்கொட்டு முழக்கத்தினாலெவருண
முசைக்கும் தும்பையறுத்துச் செல்ல அதோ
பக்கமுறும்பசுவை விடுத்திவனோக்கொலவது
பாயமென்றேருறித்துச் சொல்ல
- க் அம்மொழிகேட்டரசன் அநதணனுக்குரைக்க
ஆனலிவ்வா நிகரு நடந்தால் கேளும்
என்மனையா னுமிநற் ததுவுமப்படியேயென
நிலைவனுடனொருங் இருந்தான்
- எ கொட்டுமுழக்கத்தாலே வெருண்டு தும்பையறுத்துக்
கொண்டவண்ணம்விரைந்து தாவி வந்து
முட்டியதாலேபந்தத் திருக்கலியாணப்பிள்ளைக்கு
முடிந்துபோயிற்றங்குன்ன ஆவி
- அ பாருமணக்கோலமே பிணக்கோலமாகமணப்
பறையேபிணப்பறைய தங்கக் கொட்டக்
கூறும்கருவியார் வாழத்தொலிபோயமுதைக்
ஞாலாகவேமுடிந்து போக

- ஓரீன்கணத்திலிங்கு பிறந்திழிந்திடுமிந்த
உடலாலவருபயனைக் கண்டோர் உளளில்
பேரறிவுடையவ ரல்லாமலறிவில்லாப
பேதையர் பெறுவது முண்டோ
ய பார்த்தவேதியனென்ன காரியம்செய்தோமென்றுதன்
பாரிபோனசந்தேகம் மாற்றி உண்மை
வாய்த்தவனுடன் அரண் மனைசென்ற மச்சர்முதல
வருக்கும் அரசினது சாற்றி
கக மறையவனை அழைத்தே இன்னம் உனக்கொருவி
வாகம்பணணி கொள்ளொன்று முன்னே கையில்
நிறைய அரும்பொருளை வாரிவாரிக்கொடுத்து
நீ நடவென்றனுப்பிப் பின்னே
கஉ சிறையிலவைத்தவேடனைக் காவில்விசைக்கற்றச
செய்தவனமேலுள்ள புரிந்து மூலம்
அறியாமல்நா முன்றனைத் தண்டித்திடவும்பொறுத்
தாயல்லவோவென்று பரிந்து
கங வேண்டிம்பொருளைக்கொடுத்தவனிடத்துக்கவனை
விடுத்து நிம்பமலர் அணிநதான் தன்
தாண்டவன தன்னருளை வேண்டித்திருவடியில்
அன்புசெய்துமனநது அணிநதான்

விருத்தம்.

அநதன்னதன் னையும்வேட னையும் னுப்பி
ஐயனைத்தாழந் தென்றனுக்காப் பழிகண் டஞ்சம்
சந்தரனா னவனெனென் றேத்திப் பூசை
தொல்சிறப்பு டனெநடத்தித் திங்கில் லாமல்
இநதஉல குக்குயிரா யிருந்து வேந்தன்
இறைமாகி புரிந்திருந்தா னிதனைச் சொல்வோர்
சிந்தையிலன் புடன்கேட்போர் மாணா பாதி
தீர்ந்துசில னுலகமதிற் செழிப்பா தாமே.
ஆக விருத்தம் எ தரு ச ஆக கக. முற்றம்.

உ

சிவமயம்

இருபத்தாறாவது

மாறாக கந்திர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

பந்தம்நீத் தருளுமீசன பழியஞ்சம் நாதனாகி
விறதையா பாடலசெய்த விசித்திரம்உரைத்தே னிடபாள்
தந்தையைக் கொலைசெய்திட்ட தனையனைத் தொடர்மபாத
கந்தனை விஷதச்செய்த கதையினி விளம்புவேனே,

மோகனம், ஆதி...

- க தவமுனிவரேகேளும் குலோத்துங்கன் குவலயம் தனையாளும் நாளினில்
புலியிலவத்தியென்னும் புரத்தில் இருக்கின் மவன்
கவனித்தறியும் தன்னைக் காயும்பினம் விட்டவன்
- உ ஒருமறையோன்மறையும் நாயகி அருமைரதியும் திருவும் மண்ணால்செய்த
உருவும் இச்சிக்கும் ரூபம் உள்ளவளாக இந்தத்
தரையிற் சித்திரப்பாவை தனக்கிணையாயி சைந்த
- க பூமிழைவயிற் றிருந்து மகனென்றோர் பாவிபிறந்து துணிந்துகொலைமுதல்
தீவினையெலலாம் கொள்ளச் செய்தகப்பலிப்போலே
தாய்வருந்திவளர்க்கச் சதைக்கொழுப்பேறிமேலே (ஊம்)
- ச கோடிகோடியில்லெடுத்து அதிற்கிணை கோடிகோடிதொடுத்து அதில்பின்
கோடிகோடிவிகாரம் கூட்டியபாதனை செய்யக்
கோடிகோடிமன்மதன கூடிக்கெண்மெவந் தெய்ய
- ரு பதினாறுவயதுதிக்க காமமும் விதியும் மதியைச்சுதிக்க உள்ளத்தில்
பதியும் கெறிமுறையப் பாலேபோக திரம்ப
அதிபாவிதன்னைப்பெற்ற அன்னைதன்னை விரும்ப
- சு அன்னை பென்பவள்பாலே பதிவிரதை என்னும் மொழிமுன்னாலே காப்பாக
மன்னும் மனத்தில்நாணம் மடமுதல் நாலுமாகத்
தன்னைவிட்டகன் றிடத் தானும் ஒத் தவளாக
- எ இன்பமோசிறிதாகும் அதில்வரும் துன்பமோபெரிதாகும் கரையில்லா
அம்புதிபோல்வருமென் றறிந்திடாமற் பொருந்தி
வம்பனுணர்வுகெட்ட மாடுபோலே வருந்தி [லே]
- அ சந்ததம்மயக்கத்திலே தாயைப்பு ணர்ந்தொழுமும்செயலைக் குறிப்பா
தத்தை அறிந்தயலார் தமக்குரையாமல் மிக்க
அந்தவிசேஷத்தையுள் அடக்கிப்பேசாதி ருக்க (மேல்)
- க வேற்றொருகாட்சிக்கும் சமயத்தில் பார்த்துரையர்மற்சங்கிக்கும் தகப்பன்
ஆத்திரத்தாலுன்னேயில் கடிப்பேனெனவெதுண்டு
வாய்த்தமகன்கரத்தை மாநாபிடித்துக் கொண்டு (சொல்ல)
- யி தாய்கெடஇன்பமுறுவாய் தகப்பனைக் காய்கிலென்பவன்பெறுவாய் எனச்
தியகாமுகர்க்கனனை சௌகனுண்டோவென தெள்ளித்
தோயுமன்னையைச்சீறித் தூரப்பிடித்துத் தள்ளி (கள்)
- கக மன்வெட்டிதனைஎடுத்து தகப்பனென் தெண்ணிக்கைதனைவிடுத்து காமக்
உண்டமயக்கத்தாலே ஒன்றும் தோனாமல் தாவி
துண்டமிரண்டாய் வெட்டித் துணித்துப்போட்டான்மா பாவி தவமுனி
மாபாதகனைப்பிரமஹக்கிபற்றிக்கொள்ளுதல்.

காதகந்தா தையைஇரவில் செருந்தெ ரித்துக்

கைக்கடங்கும் பொருளையும் தா மையும் கொண் டேகும்

பாதையிலே கள்ளர்மறித் துள்ளித் தெல்லாம்
பறித்தன்னே ஐயுப்பிடித்துக் கொள இம் மண்ணில்
உதுவது தரணுண்டை ஏண்ணத் தெய்வம்
ஒன்றைபெண்ணு வுதுதிசுமாச் சிறந்து போன
தூதைபா தகத்துருவத் துடன்ம கன்பாற்
சாடினான் சாடிவந்து கூடி னானே.

சென்றாஷ்டிரம் ஆதி.

பல்லவி.

பாதகத்து ருவாய்வந்து பற்றினானே நேரவே
அதுபல்லவி.

தாஷ்டியைவெட்டி னப்பழி தர்னேவந்து சாரவே
சரணங்கள்.

பாத

க கோவெனக்கூ லிக்கரத்தைக் கொட்டிவந்த டாமலே
பாவம்பாவம் ஐயோரிழல் பாவைபோல்வி டாமலே

பாத

உ மல்லசிவ கேஷத்திரத்தில்காடவும்ஒட் டாமலே
அல்லதுயர் தீர்த்தங்கள்கண் டாடவும்கிட் டாமலே

பாத

ந கீர்த்தியிலும் நாமங்களைக் கேட்கவுந்தோ னாமலே
வாய்த்தபெரி யோரிடத்தில் மன்னிடப்பூ னாமலே

பாத

ச பிணேனசென்ற வன்கொடுக்கைப் பிடித்துவந்திழுக்கவே
வும்பகலும் தூங்கொணுமல் அடுக்கவே

பாத

மெத்தவடர்ந் திடும்பாத கத்தைக் கண்டு
வெருணடினியென் செய்வோமென றுலக மெல்லாம்
சுற்றியலைத் தறிவிழந்து மனமு முன்று
சொல்லினைக் கொண்ணுப்பா தகன் தனானே
முத்திபுரம் தனைக்குறுகிக் கொடிய பாவம்
முதுகிடவன் கயற்கணுடன் கடவு ளுன்னு
வைத்தொருவே டனும்வேடப் பெண்ணு மாக
மனங்கண்டார் அவன்வருகு முன்க்கொண் டாரே
காமந்திந்தெடுகுகுறல்.

உதுவது.

வேடனும்வே டப்பெண்ணு மாகத் தோன்றி
விளங்கியனோ புரத்வாரத் தருகோர் பொந்தில்
நாடியும்பும் விலலுமொரு பாற் கிடக்க
நாயொன்று கண்டகனாப் புறத்தே காப்ட
நீடியரு தாடல்புரிந் திடுங்கால் யார்க்கும்
நினைக்கரிய கொடியமகா டாபியிங்கே
கூடியரு தலைப்பாரென் றுமையைகோக்கிக்
கூறுவார் மாலவிடைமீ தேறு வாரே.

பத்தவரின், சாப்பு

பல்லவி.

காமமேபாவத்துக்குக் காரணமாகே

அதுபல்லவி

மாமன வியாதியை வளரச்செய் திடுசெய்தம்

காமமே

சரணங்கள்

உருவிலி யாலே	தினம்	உயிரலைப் புண்டு	மனம்	
தருவிச்செல்லிட	மினம்	தோனறவொட்டாது	முனம்	காமமே
உருடியொழுக் கம்கா	வாது	கொலைசெய்வ தற்கோ	ராது	
உடலுக்கூ னம்பா	ராது	உயிர்போவ தும்தே	ராது	காமமே
கள்ளைக்கு கத்தல்	லாது	கருத்தழிக் கவொண்	னாது	
உள்ளக்கா ணவி	டாது	உருக்கும னமெப	போதும்	காமமே
ச கொள்ளைகன்னம்	திருட்டு	கொலைகள் ருத்தல்	தொட்டு	
நள்ளுமல் லாதி	ருட்டு	நரகிற் கிடத்தும்	முட்டும்	காமமே

மாபாதகனுக்குவிமலத்திநீங்கும்வழிகூறல்.

விருத்தம்.

தையலுக்கிவ் வாறுரைக்கும் போது மாபா
தகனெருங்கி வருகையில்வே மருவம் பூண்ட
ஐயனருட பார்வையினுற் சிஸபாவம் தேய்ந்
தறிவுறத்தான் செய்ததெல்லாம் மொழித்திப்பகலும்
மெய்யுருவாத் தனைப்பிடித்து முன்றெறக்கும் போய்
விலகாமல் இங்குவந்தே னெனவுரைக்க.
வையகத்தி லிங்குவிட்டாற் தீரா நென்றல்
வன்பழிதீர்க் கக்கருதி வழந்து வானே.

அடாணு ஆதி.

க	வாராயுன்றன் பேர்சொன்னவர் வறுக்கத்துடன்	சூழ்க	என்றும்
	திராநர கினிலேவரு சேர்ந்தாற்போலே	வீழ்க	
உ	கருதிச்செய்த மாபாதகம் கழிப்போரெவர்	உண்டு	
	தருளா லுனக்கெளி திற்தீர அறைவோம்தேர்த்துக் கொண்டு		
க	விசுவாசமா யருணைய வேளைக்கெழுந்	தாய்த்து	நிதம்
	பசுமைத்தளிர் அறுகுகொய்து பசுமாடுகட்	கேந்து	
ச	சிறப்பாயு ரிம்மாநகர் இருக்கோய்கை	நாடி	வெளிப்
	புறத்தேதொட்டித்தீர்த்ததில்முப்பொழுதும்மகிழ்ந்தாடி		
டு	கங்கைச்சுடை யோன்கர்ப்பகர கத்தைவலம்	நண்ணி	உவந்
	தங்க்புரத கூணம் தூற்றியெட்ட டனுதினமும்	பண்ணி	
க	ஐயம்புகுந் தொருபோதன்னம் அருத்தல்செய்திப்பூமேல்		துய்ய
	மெய்யளித்திரு கடியாசிட்ட வேலைசெய்யிற்	போமே	

மாபாதகனுக்கு அநுகரணக்காரணம்கூறல்.

விருத்தம்

இக்கெரி நினையுளேரே டிப்பாவம் அறுமென் நய்யன்
சொன்னதற் கண்ணி யித்தத் தூர்த்தனை யளவில காலம்
துன்னிட கரகிற் போட்டெம் தொலையாப் புலிக்கி ரங்கல்
என்னெனக் கேட்க அனபுற் றேயவட் கோது வாரே

மத்தியமாவதி, ரூபகம்.

- க பழிசெய்யும்சே ராவினுமெண்ணிற் பயப்படும்பழிக் காளாய் இந்த
அழிமகன்செய்மா பாதகம்தொலை வதுமிலைஇனிக் கேளாய்
உ வாய்ப்பவேறொரு வழியுமிலலாமல மாய்வனுக்கதை மாற்றி மண்ணில்
காப்பதல்லவோ காப்பதாமெனக் கருணையகடல் மூர்த்தி
ஈ அவனிய்தொன்றுசெய்த லுக்கும்செய் யாமைக்கும்பின்னும்வேறு நன்று
கவனித்தொன்றுசெய் வதற்குமெதற்கும் காரணராகக் கூடும்
தேவரீர்நினைத் தாலெப்பாதகம் செய்தோராவினும் நல்லோர் அவர்
ஆவதுசெய்வ டுமதருள வினை யாட்டென்றுரைப்ப தல்லோ
ரு னன்றுளமகிழ்ந் தங்கயறகண இயம்பிடஅனபு நினைந்து கெடும்
கு னறிடைவளர் வேட்டுருபத்தைக் கொணமுருந்தவர்மறைத்து
மேகமறைந்த இடத்திலமின்னும் விடாதுசெவ்வது போலே நறும்
பாகுமொழியான் தொடரவெள்ளியம் பலத்திருகதாரிப்பாலே
ஆததாயியும் பார்த்ததிசயித் தாலவாயையன் கேளும் தனக்
கோதியபடிக் கேதவம்செய்ய உறுதியைப்பெற்று நாளும்
அ பண்ணிவகையில மதியம்மூன் றில பாதகமீங்கப் பார்த்தான இந்த
மண்ணியுரும் தெய்வப்பிராமண வடிவுள்ளபடி யேற்றான்

விருத்தம்.

பாதகமீகிற் கிடமறையோன் ஐயன் தாளில்
பண்ணிதேத்தும் போதரசன் முதலோர் பார்த்திக்
காதகனுக் கேளய னரிக்கும் கிட்டாக்
கருணைவைத்த தேதெனக்கண் ணீர்து னும்ப
ஓதியன்னை யைப்புணர்ந்தப் பனைக்கொன் ருனுக்
குறுபாவம் நீக்கிவி டளித்தாற் குட்டம்
ஆதிவியா தியைநீக்கல் அத்தீர்த் தத்துக்
கரிதாமோ என்றுரைத்தான் ககன்றிட டாரே.

அநதணன்மா பாதகமீகிற் கிடப்பார்த்துத் தென்
னவனுமமைச் சருமூரு ளார்மற் றேறும்
அந்தரரும் கோக்கியிப்பா தகனுக் கையன்
அருளியதுக் கேதுயா தெனவே கண்ணிர்
சுந்திடவே திருவால வாய்ப்பி ரான்றன
திருவடியிற் றொழுதேத்தி யுவந்தா ரித்தைத்
சுந்தையிலன் புடனரைப்போர் கேட்போர் பாவம்
தீர்த்துஇக பரமிரண்டும் சேர்வார் தாமே.

ஆக விருத்தம் அஃகீர்த்தனை உ, தரு ட, ஆக கூட. முற்றும்

உ

சிவமயம்.

இருபத்தேழாவது.

அங்கம்வெட்டிண்படலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

மாதவ ரேதென்கூடல் வள்ளலோர் மறையோன செய்த
பாதகம் அகற்றிவிட்ட பான்மையை யுலாத்தே னிப்பால
கோதறும் கல்வியீந்த குருவின்பத் தினியை மேவக்
காதலகொண் டவனையங்கம் கணடித்த தினிச்சொல் வேனே

சித்தனென்பவன் குருவுக்கு த்யோகம்செய்தல்

விருத்தம்.

பூதஸத்தைக் குலோத்துங்கன் ஆளும் ஈளிற
புறத்திருகது வயதினிலமுத் தொருவன கூடல்
மாதஸத்தில வந்தரணைத் தினம்ப ணிந்து
வாள்வித்தை பழககிவைத்துக் கொண்டு வாழ்வோன்
சாதகமா யவனிததிற் கற்கும் பேர்கள்
தங்களுக்குட் கரையேற்ற முணராப் பாலி
காதகனும் சித்தனென்னு மொருவன் யாவும்
கற்கின்றான் குருவுடனெ திர்க்கின் ருனே.

கல்யாணி, ரூபகம்.

பல்லவி.

குருத்தரோதினார் நடத்தைசெய்தது கேளும் கற்றுக்
கொண்டுண்டீட்டுக்கி ரண்டுநினைந்தான்என் னாளும்

அறுபல்லவி.

(குருத்

வருத்திவைத்த குருவுக்கிடுக்கத்தை மனத்திலெப்போதும் நினைத்திருக்கின்ற

சாணங்கள்

■ ஆபுதவித்தையி னாலேதன்னையாரும் மதிக்கத் தக்க
தானதனாகம் பெற்றேஆசானிலும் கதிக்கத் (த்தை
தீயவந்தானு மொருவித்தைக்கூடத்தைச் செய்துபலர்களும் கற்கவும்வாள்வி
ஆபுதகண்டு குருவினும்மேலாக ஐசுவரியம் தனக்குவந்துண்டாகக் குருத்

உ இருவராயுத விர்த்தியுமொன்றாகச் சேர்த்துக் கொள்ள
எண்ணிக்குருணரை விட்டோடிப்போம்வழி பார்த்துக்

குருபத்னிஅன்னை யென்னுமுறைமாரிக் கூடிச்சுதிக்கக் கருதிமயலயீறிச் (ளும்
செருவுறச்செய்து பெற்றதாயைமுன்னம் சேர்ந்தசுகித்தவ னுக்கஞ்சனென்

௩ எத்தனைதொந்தர வற்றாலும்பூயியைப் போலே பொறுக்
கின்றவனில்லா விடத்தவன்பத்தினி பாலை (திக்கப்

கத்திப்பரியாச வார்த்தைகள்போ திக்க ளைடப்பாவ்போ ஸவன்மோனம்சா
பற்றியடுத்தித் தஞ்சாதேரீயெனறு பதூர்ந்துபுகர்ந்தகவுவானினம்உண்டு குரு

சு பித்தியொருபகல் வந்தவன் அங்கையைப் பிடித்தான் தன்னிப்
பெருங்கதவை மெடுத்தாளிழுத்தகம் அடைத்தான் [வே
செய்ததைத்தம்புடை யான் தன்னெறியாலே செதித்துளக்காவல்பூண்டிருக்கமே
அத்தரிசுவைவிட்டப்பால் அகன்றிட அனங்கத்தினை தக்கமெக்கும்சுட குருத்

குருஉருவம்கொண்டாசன் சித்தனைப்போர்க்குவிளித்தல்.

விறுத்தம்.

சித்தனைத்தப் படிசெய்ததன் பதிக்கும் சொல்லுள்
செந்தைபிலைவத் திசையே நினைத்து சொத்தான்
மெத்தவுமே புறம்பொருவர் செய்த பாவம்
விலக்கிவைக்கும் கூடல்மகா தேவன் தானே
இத்தரையி லுயிர்தோறும் சாக்கி யாக
இருப்பதனாற் றெரிந்ததெத் தனைத்தென் டிக்க
வெற்றிபெறும் சிவக்குருப்போ லுருவம் பூண்டு
வெல்லுவான் வந்தவன்பாற் சொல்லு வானே.

பாசு, ஆதி.

பல்லவி

சித்தனெவெற்றிவான் வித்தையைக்கற்றதைத் தேரலாம்ஆமே

அறுபல்லவி

சித்தா மெத்தவில்வித்தை கற்று பெயக்கும்நிகர்

உற்று பெனும்புகழ்ப டைத்தா அல்லவோ அட

சித்த

சரணங்கள்

க காளைப்பருவம்கொண்டுக் காளிற் புயவலியைச்

குழத் திறம்பெற்றது காளைத் தெரியும் அட

சித்த

உ தாடி கரைத்துழப்பை நாடிவிருக்குமெமைக்

கூடிக் களத்திசை ராடிச்செ யிப்பாய் அட

சித்த

உ என்னன் வலியும்பெற்ற துணைநன் வலியும்காண

இந்த கசர்ப்புறத்தே வந்து சேராட அட

சித்த

குருஉருவம்கொண்டாசனுக்கும்சித்தனுக்கும்சுண்டை.

கழிகெடில்விறுத்தம்.

பத்தாருக்கெனியோ னிவைசொல்லநாலாம் பாதகன்சரியென் மொழிந்தான்
படிக்கவைத்தவருக் கிடாதுபுரிந்தோன் பாதகம்போலிருள் முடிச்
சித்தனைத்திதைக்கத் தீட்டியவான்போற் செங்கதிரு கிக்ககன் நினைத்
தின்றவன்சண்டி கையைப்பணிந்தேத்திச்சிறகதகசு கிடையிலைவத் தன்னித்
வெற்றிவாள்கேட கம்தரித்துரைத்த வெங்கனம் குறுகுமுன் தாமும்
வீட்டுபெயிடைக்கசு சணித்துவெண்ணீறும் விளங்கிடப்பரிசைவா னேத்தி
நெற்றிவிம்கண்ணும் பிறையும்காற்புயமும் சீலகண்டமுமைத் சிதழுத்து
நிதழ்த்தியருவன் பொற்குளமுறி நெற்றம்ராடில்செய்து தானே

நாகவெய்தபட்டலம்.

பத்தவராவி, சாப்பு.

யல்லவி

ஆசானுருக்கொண்ட ஐயனும்இத்தனும் அமர்புரிந்தாரே

அறுபல்லவி

வாசாமகோசா மாகச்சிவத்தடன் உன்கையைமார்பிலுத் தங்கமுடன்தட்டி
சரணங்கள் (மொர் கையிள்

எதிர்ந்துப்பின்சென் றிருவரும்கோடை இடிபோடுவர்ன் தக்கொன்றதட்
ஏந்தியகேடகத் துன்மறைந்தேயுதித் தேயொளிர்வானைச் சமுற்றியார்
மிதித்திடம்வல்லம் சாரிக்கைபோய்விசி வெட்டிலிலக்கித் திரும்பிப்பக்கம்பெனிக்
கொதித்துவீர நகைபுரிந்தேவீரம் கூறியேமாறிகே ரேறிவித்தப்படி ஆசா

உ ஓடிமுதுகிடுவார்போலேபோய்க்கண் ணுருட்டிலிழித் துவந்துதிப்பாரெழித்
தோங்கியவாளானே மார்பைப்பொனிடெய் தோதும்குறிதப்பிக் குதிப்பார்
நீடியிவ்வாறிரு பத்துவிதம்ஓதும் பெரியினிருவரும் போர்செய்திடம்போது
ஆடலேநாக்கும் அனைவோருக்கும்காண ஐயனேவெற்றி யடையும்குறிதோனை

நு தேசிகனில்லாநா யெண்ணிய கொஞ்சத்தைத் தீதாயுரைத்திட்ட காக்கைப்
செங்கையைப்பற்றி இழுத்தகரத்தினைச் சேரவேபார்க்கினறகோக்கை (பினும்
வீசியவாளானேசொலலிசொலிவை துவெவ்வேறவைகளைச்சித்ரவதைசெய்து
கீசன்சிரிச முடலுமிரண்டாக நிகரகம்செய்தியாருமெய்க்கஅவன்சாக ஆசா

விருத்தம்

கருணைவள்ளல் சித்தனைக்கொன் றகன்ற ரத்தைக்
கண்டமா ணுக்கர்பின்சென் றவனில்லாள் முன்
குருவெங்கே யெனக்கோயிற் புருந்தா ரென்றக்
குயில்மொழிகு றுங்காலா, சரன்வ ரக்கண்
மொழுண்டய சித்தனைச்சன் கரித்திரே ஆவ்
குடைக்கூணு திருவந்தோம் என்ன என்போல்
உருவெடுத்தார் வந்தவனை மாய்த்த தேயோ,
உணம்பர்கள் செயலோவென் றிரைத்திட்ட டாளே.

பு. 100.

இதுவுமது.

நாயகன் தரைக்கிலலாள் சித்தன் தன்பால்
நவின்றதெலாம் சொலத்தெரிந்தற்கண்டன் தன்பாற்
போயிறைஞ்சக் கண்மேருலோத் துங்கள் கூடற்
புரத்தவரோ டசனரு னைக்கொண் டாடித்
சேயனனந்த குணனுக்கு முடிசூட டித்தன்
தேவியுட னரனடிக்கீழ்ச சேர்த்தா னீதை
நேயமுட னோதுவர்கேட பவர்கள் பாக்கியம்
நீடியிருத் தரணுலகை காடு வாரோ.

ஆக விருத்தம் சு, சீர்த்தனை சு, ஆக

சிவமயம்

இருபத் தெட்டாவது.

நாகமெய்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கம்கைபிஷ் அணிந்த ஈசன் களத்திறசே வகனா ஆட்டுகொண்
டக்கம்வெட்டுதலைச் செய்த ஆடலை உரைத்தே னிப்பால்,
நித்தளவங் கிசுமன் னன்மேற் செல்லெனச் சாய்வேவும்,
செங்கண்வா ளரவை வெட்டும் திறமையை விவிச்சொல் வேனே.

அனந்தகுணபாண்டியன் அரசாட்சி.

மத்தியமாவதி, செம்பை.

பல்லவி.

அனந்தகுணபாண்டியராசன் தானே

அறுபல்லவி.

என்றும் — கனத்தருகும்செங்கோலைக் கைப்பிடிக்கின்றானே

சரணங்கள்

க	ஆதிநாயகனுருவம்	போலே	விளங்கும்
	ஐந்தெழுத்துடனேஉருத்திராஷ்டமணி	மேலே	
	ஒதரும்வெண்ணிற	முதலாலே	வேண்டும்
	உறுதியேபொருளென்றெண்ணிஉளத்திற்கொண்டன்பாலே	அனந்த	
உ	ஓரைத்தெழுத்தொலியிகவும்	ஓங்கப்	
	ஒளியாலும்அகத்திருளும் புறத்திருளும் நீங்கப்		
	பாரும்தன்னாடெங்கும் நலம்	தேங்க	
	பகவன் திருவேடமாக உலகெங்கும்	காண்க	அனந்த
■	சந்ததமும்சிவதரும்	கதிக்க	அன்பும்
	தாங்கியிகத்தேர்த்தொழக லாவெவரும் ததிக்கத்		
	தந்தைமுதல்முன்னோரிலும்	மதிக்கத்	தேடும்
	தலையானே நீதியைக்கொண்டாடிநலம்	பதிக்க	அனந்த

சந்தவிருத்தம்

அவனிபையனந்தகுண வழுதிமுறை கொண்டியரும் அரசியல்புரிந்து வருகான்
அகயிரு ளடைந்துசுண மதனி லுமி ழிந்தகுண வமணர்கள் திரண்டு வெருவாக்
கவலையில் முத்தியொரு புலமதில்ம கஞ்செய்ப்பது கடினகையகல்பந்த விடையே
கணமதில கழந்தகுழி நடுவிறகி னங்கனடு கனலிடையெழுத்த புகைபோல்
புவனமிசையம்பரம் தனி லுடுவி னங்கன்பல பொறிகளெனவுஞ் சிறுவே
புகலரும் கஞ்செய்ததில் நடுவினிலெழுத்தளிர் பொருதிவளர்குண்ட மதிலே
ருவடது எழுந்ததென அசரணக னென்றுபெயர் கொடுபடம்விரித்த ரவபோல்
ருவலயம் நடுக்கவொரு கமனென வெழுதவகை குறிபுடனெழுத்த ததுவே.

சமணரேவிப அசுரன் மதுரைப்ப விழுவகவருந்தல்

விருத்தம்

மதியைவகிர்ந் திணக்கினது போலே பல்லும்
வன்னினத்திப் பொறிபறக்க விழித்தெ முந்து
அதிபிசித்தி வடவையிலு மிகக்கொ திக்க
அடங்காத தாகமுமேற் கொளமுன் னின்னு
சதிகாரர் தமைகோக்கி உங்கட் காகத்
தக்கபணி யாதெனத்தென் னனையெ ற்த்து
மதுரையுடன் விழுங்கிவா வெனஅப் போதே
வந்திட்டான் அவ்வகைவ னைந்திட்டானே
சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

ஆசுரனொருவன் அம ராடவந்தனனே
அறுபல்லவி

மாசடைந்திடும்உடல் அமணர்விடுக்க நாக
வடிவதனை யெடுத்திப் படியில் ஆலவாய்மீதில்
சரணங்கள்

ஆசுரன்

க படியிலிருந் தண்டமட்டும் தோயுமுடல் தெரியவே
பல்லிடுக்கின் துணைவழியே விடம்பெருஞ்ச் சொரியவே
வடவையனல் போலெழுந்து விழியிரண்டும் எரியவே
வல்லிருள் அடைந்தருகை பென்னவாயும் விரியவே
அடரும்உழையைத்தேடி ஆர்த்துமேகங்கள்ண்டும்
இடம்பெருகியமலைக் கிணையாநிமிர்ந்துமண்டும்

ஆசுரன்

உ பாதலலோ கத்தில்பில த்வாரம்பெவளி காணவே
பாதிபுட லமுந்தநிலம் விள்ளுமென்றே நோணவே
மோதிலரும்விழியழல்பார்த்தெதிர்த்தவர்கள்நாணவே
முனைத்துயர்த ருக்கள்முதல் முகங்க்குக்கல் பூணவே
பாதபங்களில் தற்கும்புகூர்ச்சுக்கண்ங்க ளெழ்த்
திதிலகப்படடிரு சிறகும்பொசுங்கிவிழ

ஆசுரன்

ஈ பாரதுகடுங்கஆதி சேடனும் நடுங்கவே
பகலவன் நடுங்கராரு கேதவும் நடுங்கவே
சீறையரும் அஷ்டதிக்கின் நாகமும் நடுங்கவே
தென்றிசைக்க திபதியும் பார்த்துளம் நடுங்கவே
ஆறும்வக் ரதந்தத்தை அதுக்கிடுகையைக்கூடி
வீரமுடன் நகர்க்கு மேலைத்திசையைநாடி

ஆசுரன்

விருத்தம்.

அசுரன்வரத் தெரிந்தால வாயிலுள் ளோர்
அரசன்முன்போய்ப் பெரியவிட நாக மேலைத்

நிசைவினையாடல் பிண்டமுடன் விழுங்க வாயைத்
 திறந்துவரு வதைக்கொல்வா யெனவஞ் சாமல்
 இசைபமுன்பா னையையிடுத்தோர் ஏவல்தா னென்
 றென்னிமதி ருடிஇருக் கின்ற னென்று
 நிசமுடனே சன்னிதிபிற் பணித் தெழுந்து
 நிற்றின்றான் தன்குறையு ரைக்கின் றானே.

அனந்தகுணபாண்டியன்நாகத்தைச்சங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

நெடியநா ளாயடிமை செய்திப் போது
 நீசர்பாழ் பிங்ககர்மேல் விடுத்தா ரத்தைக்
 கடிவதுநின் கருணைபென்று கருது மென்னைக்
 காத்தருளிச் செய்வதுநின் கடனென் றோதி
 அடிபணித்த னுமதிபெற்று வெளியில் வந்தே
 அம்பும்விலும். ஏந்தினெமும் கொடிநின் றுமே
 குடநிசையைக் குறித்தரசன் வில்லில் அம்பைக்
 கோத்திட்டான் அரவையுயிர் மாய்த்திட் டானே
 பத்தவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

அனந்தகுணபாண்டியன் தானே வாள் அரவைக்கொன்றுசங்கரித் தானே
 அதுபல்லவி

மனத்தனில்அரனடி மறவாமலெநினைந்து
 தனத்தனியெகடத்து சாயியுபபலங்கொண் டனந்த
 சரணங்கள்

படமதால்கதிரோனைமறைத்து திக்கம் பரமெங்கும்தினியிருள் நிறைந்து
 திடமுடன் விஷப்பையைப் பிதுக்கி வக்ர கந்தங்க னையுதட்டி லதுகி

நெடுமூச்செறித்துபெரி தானவாயைப் பிளந்து
 நீபவனமெங்கெங்கும் ஒருங்காகவே வளைந்து
 தடையிலாமலெடுத்து விழுங்கவந்தது போலே
 தானவனுருமாறி வாத்தெரிந்துமென் டென அனந்த

உ கிவகமெனமுழக்கம்தொடுத்துத் தீயன திடுக்கென்றுநெடுவகில எடுத்துது
 புங்குமடிருதலைவணக்கி நாணப் பூட்டி.அக்கினிக்களை இணக்கித்

துங்கமுடன் விடுக்கக் களைகள்முழுதும் உண்டு
 தூர்த்தன்அவன்வாயாலே கழுத்துமிழ்நிடக் கண்டு
 கல்வையுநிபும்சந்த ரோசர்அடி நினைந்து
 காத்திரவடிபபதுத்தம் கடனென்றுளம் துணிகது அனந்த

உ பின்னும்பிறைவாயம்பென்றோதும் அதை விடுத்தவனுடலதுண்டாம் போ
 துன்னுமிடிபோலொலிநீட அனல் சோரியோர்ஆறுக ஓடப் (த
 பின்னும்செடியுடல பூமிதனிசை நாமுப்

பினத்துபாயும்பூர்வாளால் நெளிந்துபுவியில் வீழ
முன்னுள்வறாகும்ஆல காஸம்போலே நெருக்க
முடிவறாகும்கறை யிருன்போலேவிஷம் கக்க அனந்த
விஷமயக்கம்நீக்கப் பாண்டியன்சுவாமியைவேண்டுதல்
விருத்தம்.

பருவாய்நா நம்மடிய விஷங்கி னம்பிப்
பறந்திடஆ ருள்ளவர்கள் உறங்கினார் போல்
அகநிலைத விர்த்துவெயர்த் துடல்தி மிர்ததே
ஐம்பொறியும் தடுமாறிக் கபமே லிட்டுச்
சகலரும்நா வறண்டுமூச் சொடுங்கிச் சீவன்
தத்தளிக்கப் பார்த்தரசன் உளம் உடுங்கிப்
பகவானமுன் சன்னிதியைத் தேடி வந்து
பணிந்திட்டான அபயமெனத் துணிந்திட டானே.

மத்தியமாவதி, செம்பை.

■ முன்னவனே சரணம் ஆதி முதல்வானின்	சரணம்
இந்நகர்க்கென றும்அரசா இருப்பவனே	சரணம்
உ மூலவித்தில லாமல் வந்து முனைத்தவனே	சரணம்
ஆலமுணரி தேவர்களுக் கபயஞ்செய்தோய்	சரணம்
■ எளியவர்கள் யாவருக்கும் இரங்கிடுவோய்	சரணம்
வளரும்நெற்றிக் கண்ணுடைய வானவனே	சரணம்
ச அடுத்தவந்த சலதிதெத் தாண்டவனே	சரணம்
கடுத்தவந்த பெருமழைய கலவிடுத்தோய்	சரணம்
ரு மதம்பொழியும் வாரணத்தை மாய்த்தவனே	சரணம்
நிதம்பெருக இந்நகரை நிலைக்கவைத்தோய்	சரணம்
க நெடுகவந்த ஆபத்தெலாம் நீக்கிவைத்தோய்	சரணம்
விடமயக்க மின்றகற்ற வேணுமையா	சரணம்

விருத்தம்

தாய்வனே யேத்தமுடி மதியில் நின்று
சுதைத்துனீழ்த் திடப்பாலில் பிரைபோற் சேர
வெய்யவன்முன் இருட்போலே விஷம் கன்னூர்
மிக்கமூம் பெற்றிடலால் அனலோ ருக்கும்
ஐயமகன் தறிவுவந்து களிக்கச் செங்கோல்
அனந்தருணன் பெற்றிருந்தா னிதனைச் சொல்வோர்
வையகத்தில் சேட்பவர் மனோபீஷ்டத்தை
மன்னுவார் சிவனுலகில் துன்னு வாரே

விருத்தம் ௬ ஓர்த்தனை கூடரு ௭ சதகம் ௫

சிவமயம்

இருபத் தொன்பதாவது.

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

கடையராஞ் சமணரேவும் கட்செவி வதனைக் கூடல்
உடையவன் அருளால்தென்னன் ஒறுத்தவா றுரைத்தே னிப்பால்
மடையர்பார்த் ததற்குப்பின்னும் மாயமாப் பசுஒன் றேவ
விடையினு ளதனைவென்ற விசித்திரம் இனிச்சொல் கேளே.

சமணரேவலால்மாயப்பசுமதுனாமேல்வருதல்.

கழிநெடில்விருத்தம்.

சொலுமனந்தருண பாண்டியன்பாம்பைத் துணித்தபின் பின்வரும்சமணத்
தூர்த்தர்மா ருதங்கண் டோடுமே கம்போல் தொகுப்படைந் தோடியேபோன
பலரும்வந்திருள்போலஒரிடம்சேர்ந்து படைத்துமுன்விடுத்தவா ரணம்போல்
பாம்பையும்இன்று செகுத்தனர் இனிமேல பண்ணுதல யாதென வேரீந்து
நலமுறும்பசுவைக் கொன்றிடார் பழிக்கு காணுவார் ஆகையால் இதுவே
நனநென் இசைந்து சூழ்ந்துமுன் போலே நண்ணியே ஓர்மகம் தனைசெய்
நிலகும்பினிஞன் டத்திலோர் அசுரன் எழுகதொருகொடியவெம் பசுப போல
எநிரவரக்கண்டு பண்டுபோல் மதுரைக் கேகென விடுககவந் ததுவே

பகதவராளி, சாப்பு

பலலலி.

மாயப்பசுஎழுந் தாலவாயுள்ளோரைப் பாயபுறப் பட்டதே

அதுபலலலி

மாயத்தைநீளவும் செய்துமதி கெட்ட தியச்சமணர்கள் சேர்க்துவரவிட்ட ம.

சரணங்கள்

■	மேடையின்மேலேவி ளங்கும்கொடி	போலே	
	மேகத்தைக்குத்திக்கோத் துப்பெருங்கொம் பர்லே		
	சேடண்முடியும்பொ டியாகமண	மேலே	
	சேறிச்சின்னத்தி இட்டேவலி	இலே	மாட
உ	சாயும்மெருமூச் செறிந்து	பிறக்கவே	
	சுராசுரங்களும் ஈபோற்	பறக்கவே	
	காயும்கோபாக்கினில ளகம்	இறக்கவே	
	காலாக்கினிலுந்த தென்ன	நிறக்கவே	மாட
■	கூடிப்பறவை மிருகங்கள் வெருண்	டோடக்	
	கொம்பாசெடுத்தெறித் தேவாயுப்போற்	சாடத்	
	தேடித்தொடர்க் துபல் லோருடல்துண்	டாடச்	
	செய்துயிர்வாங்கி இடிபோல்ஒலி	கீட்ட	மா

கடவுள்கட்டளையால் நந்தி விருஷபமாகவருதல்.

விருத்தம்.

பாடுமொரு காஸன் வரு வதுபோல் மாயப்
பசுவாத் தேர்ந் தனகதருண பாண்டியன் கூடல்
ஊருளதக் கோருடன லயம்பு ருந்தே
உளக்கவலை நீற்குமுறை வேண்டக் கொன்றைத்
தாருடையோன் அருட்கண்ணுல நோக்கி நந்தி
தண்பழைத்துத் தீப்பகவைச் செருத்து வந்து
சேருவாய் எனவுரைக்கக் கேட்டவ் வாறு
திக்கினான் விடையுருவெ சிக்கின் ருனே

சங்கராபரணம், ஆதி.

பல்லவி

நந்திபகவானவநதானே பசுவைவெல்ல நந்திபகவானவந்தானே

அதுபலலவி

சந்தம்வளரும்சோம சுந்தரமூர்த்தியுளால்

நந்தி

சரணங்கள்

- க ஏமணம்எதிர்கண்டஞ்சி யேநடுக்கம் கொள்ளவே
மாமலையுமெஞ்சினத்தீ யாலமுன்று பிள்ளவே
நாமுகம்முழாவக்கடை வாயிற் றுரை விள்ளவே
வியோமமட்டும்தலைநியிர்த் தேதுழாவி மள்ளவே நந்தி
- உ நெற்றியில்நியிர்த்துநெளி வுறறகொம்பைத்துன்னவே
தொத்தியநவமணிப்பூண் மெத்தவொளி மன்னவே
சுத்தவெண்பிறையநாகம் சுற்றியதோ வென்னவே
முத்துவெண்கதிர் போலசேணம் முதுகிலொளி மின்னவே நந்தி
- ௩ சிறுக்கமாம்பிறையினகிர ணககளபோற்று லக்கவே
வெண்கவரிக்கந்தைலலா டந்தனிஸ்து லக்கவே
துக்கமுக்கட்டுநித்தி லக்களால்வி ளக்கவே
தொக்கியசதவைகபிஸபக் கக்கவென்றி லக்கவே நந்தி
- ச கண்டத்திற்பாய் புதாவசைக் கின்றதெனத்தோணவே
கெண்டைநா வசைக்கமுத்துத்தண்டையாரும்காணவே
மண்டியகிண்திணிக்கோர்வை விண்டபொளி நீளவே
அண்டரளசசிலம்புகால அண்டநாதம் பூணவே நந்தி
- ரு தாளேயுத்திறநிலம்பறித் தாசைதுளால மூடவே
நீளுமச்செறித்துகொம்பி லெகொடிபோ ஸாடவே
கோளுறுமுதுகெருத்திக் கோர்த்துக்கொண்டுகூடவே
தூளிருகண்ணழல்கொட்ட வேபசுஷுச் சாடவே நந்தி

மாயப்பசுஇறந்தது

விருத்தம்.

நத்தியிவ்வா மெழுந்துவெள்ளி மலையோர் கொண்டு
 கடத்ததுபோல் சினத்தாவை காற்றம் புற்றி
 லந்துகிழக் கதமேற்கு வடக்குத் தெற்கு
 மாதிரந்தோ றம்மாறி முடுக்கிக் கொம்பால்
 கொந்திமுது கிணக்கீழாத் தள்ளித் தூக்கிக்
 குன்றுபோ லெறித்துவினை யாடியே தன்
 சுந்தரத்தைக் காட்டமலர்க் கணைபட்டாவி
 சோர்ந்துவீ ரியம்விடுத்து மாய்த்த தாமே.

ஆனந்தபாவி, சாப்பு.

- க. மாயப்பசுமாளக் கண்டார் ஒரு
 மலையாக்கண்டணைவோரும் சுந்தோஷம்கொண்டார்
 தீயச்சமணர் பயந்தேக நகதி
 தேவன்பேருருவையி டவமலை யாக
- உ. நிறுத்தியிலிங்கதேசத் தோடே வந்து
 நீபவனேசனைப் பணிந்தான் அன் போடே
 கறுத்தகந்தரனாள் புரிந்தான் பண்டு
 காணமுருவம்பெற்றிக் கிருவென்று பரிந்தான்
- ந. அனைவருஞ்சன்னிதி யடைத்தார் பாண்டி
 அரசனும்நந்தியைத் தொழுதுபின் நடந்தான்
 மனநி லன்பருக்கருளா சுரந்தார் நத்தி
 மனமையைப்பார்த்துமை யுடன்களித் திருந்தார் மாயப்பசு

விருத்தம்.

இந்தவா மமைத்தமலை மேலி ராமன்
 இலங்கைமகர்க் கேகிடவா னரங்கள் குழ
 அந்தயிருக தம்பியனு மான்சுக் ரீவன
 அனைவருடன் வந்திருந்தா னதுகண டாங்கே
 விர்தமடக் கியமுனிவத் தாலவா யின்
 விசேஷமுரைத் திடத்தெரித்தம் முனிவ னோடே
 சுந்தரமூர்த்தியைப்பணிந்து முறைபூ சித்துத்
 துதிக்கின்றான் மனத்திலன்பு கதிக்கின் றானே.

பேராசிரியம்

இந்தவகைகொதண்ட ராமன் துதித்துயாள் எண்ணிவருகரும் நன்றாய்
 இசையும்வாமெவ்வண்ணம் அவ்வண்ணமருள்புரித் திடுமெனப்பணிய ஈசன்
 இரவிசுலராமனே கேளெந்தமக்குநேர் இலகுதென்கீழ்த் திசையிலே
 ஏகிவாரிதிசேது பெத்தனஞ்செய்துபின் இராவணனை முடிசுள்புத்தும்
 சிந்திடச்செய்துனது மனைவியுடனே அயோத் திக்கேகிமுடிபு னின்ற
 செஞ்சோல்செலுத்திவெரு ளாளினிதருத்துமேல் சிறந்தவைகூத்த மதினே

செல்வாவினிக் கவலை கொள்ளவேண்டாமெனச் செப்புமசிரி கேட்டுத்
தென்மதுரைநாதனடி தாழ்ந்துபின்விடைகொண்டு திருமனமகிழ்ந் தேதியே
சந்தவேதப்பொரு ளுரைத்தவன்சொன்னபடி தான்செய்திலந்தகையெய்தித்
தசமுகனைவென்றவன் செல்வமெல்லாம்விஷ்ணுக்களித்தெழுந்து
சந்தோஷமாயிராமேசுவரங்கண்டாங்கு சம்புகைப்புகைசெய்து
தாழ்ந்துவிடைகொண்டீயின் டாலவாய்ஐயனைச் சரணம்பணித் தெழுந்து
அந்தமுடனேதனதுசொந்தநகரெய்தினான் அனந்தகுணபாண்டியனென்போ
அருமைமகனானகுல பூஷணத்தென்னனுக் கரசுரிமையீந்து பகவான்
அடிபணிந்தரணல் கடைந்திருந்தானிதனை அறையர்கேட்பவர்கள் தமதிஷ்
டார்த்தங்கள்பெற்றுமேல் அரணுகிலேழுமுகில அடைவரென் தறிஞவீரே.
ஆக விருத்தம் ச கழிநெழில் க பேராசிரியம் ௩ கீர்த்தனை ௨ தரு க ஆக ௬

உ

சிவமயம்.

மூப்பதாவது.

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

பாவியாஞ் சமணரேவும் பசுவினைக் கடவுள் கந்தி
தேவனால் மாயச்செய்த செய்கைமுன் னுரைத்தே னிப்பால்
காவலன் தனக்காச்சேவ கம்பூண்டு மெய்க்காட் டிட்டு
மேலியோ ராடல்செய்த விசித்திர மினிச்சொல் வேனே.

ரீ திகெளளை, ஆதி.

- ௧ மாதவரேகேனும்குல பூஷணபாண்டியன் இந்த
மண்டலத்தை யாண்டுவரும் போது
சேதிராய நென்றொருவில் வேடனகங் கொண்டுசுண்டை
செய்யவிடுத் தான்தனக்குத்
- ௨ அந்தவகையறிந்துச் அந்தரசா மந்தசே
னாபதிதன் னுடனே ஆ ராய்த்து
இந்தரிமி ஷம்நமது பொன்னைறதி தந்துசெம்பொன
எடுத்தெவள வுவேண்டினும் ஈந்து
- ௩ இன்னமும்ப திதாச்சில சேனையைச்சே கரம்பண்ணி
எடுத்தெழுதித் கொள்ளச்சொல்ல அடுத்து
மன்னவன் சொன்னபடியே பொன்னைறதிதந்துளத்த
வாவடங்க வேண்டும்பொரு ளெடுத்து
- ௪ ஆண்டவன் ஆசையம்புருந் தாடகத்தா மரைபடிக்
தாலவாய்ப்பிராண்டியில் போற்றி
என்டெனத ரசனென்னும் வாறுமுடிப் பாயென்றும்பொன்
யாவும்ஐய னுக்காச்சேவ வாற்றி

இ ளான்னக்ருங் கோபுரமும் ஆயிரக்கால் மண்டப்பும்
 வஜரகோள கையும்வினை யெய்தும்
 ஆனகண்டி கையும்முத்துக் கலிகையும் கொடிநிறையும்
 ஆதியாப்ப பலையாச் செய்து
 க லின்னார்க்கா கச்சிலது வேள்வியும் சுவையாறுடன்
 வேதியர்க்கன் னமும்பீரமத் தியானம்
 பண்ணரும் துறத்தவருக் கையமும் வேறுவேறூக்ப்
 பலதருமத் துடன்செய்தான் தானம்
 சாமந்தன் அரசர்களுக்கு ஓலைமுதுதலி.

தருமகெறி யாற்றிமேசா மந்தன் சைவ
 சாதனமுள் ளோரெவரா னாழம் கண்டால்
 அரனெனவே நினைத்தசனம் அருத்திச் சேஷம்
 அருத்தியின்றைக் காயிரம்நா ளைக்கிரண்டா
 விரயிவ்வா ருகவரும் பொருள்க ளெல்லாம்
 ஈவதுமன் னவனறிந்த தறித்து பன்னாட்
 டரசருக்கும் வெவ்வேறுப் பரிசீற் தோலை
 அனுப்புவான் போல்பவந்த மாற்று வானே.
 செனராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

எழுதுசீக்கிரத்திலே ளலோர்களுக்கும் ஓலை
 அறுபல்லவி.

முழுதும்காத் திராணிக்கும் முத்திபுரே சனைவேண்டி
 சரணங்கள்

பல்லவர் கொங்கணர் வங்கர் பப்பரர் ஒட்டியர் அங்கர்
 வில்லவர் தேவவர் கங்கர் மேதினிபுகழன் கொங்கர்க்
 மச்சரநிதி கர்நாடர் மாண்டிர்காஞ்சி கர்நாடர்
 ருச்சரர் சிந்து விராடர் கொங்கணர் தன்னோடுகொடர்க்
 மகதர் சிங்களர் கலிங்கர் மதுரைகெனடா குலிங்கர்
 குகுதர் ஆரியர் தெலுங்கர் குருநாடர் வருமா தங்கர்க்

எழுது

எழுது

கெழுது

கெழுது

கெழுது

மேவியசா மந்தனெக்கும் இவைபொய் யோலை
 விடுத்திருக்கும் போதரசன்திங்க ளாராய்ச்
 சேவகர்வா ராதிருக்கத் தெரிந்து நாளைத்
 தினமுதிக்கு முன்சேனை யெல்லாம் கொண்டு
 வாவெனவே அறமுத்துரைக்க அதற்கு சைந்து
 மாறினிட மாடிவினை யாடு மாதி
 தேவனு லயம்புகுத்து சன்னிதிக்குள்
 செல்லுவான் பணித்தெழுந்து சொல்லு வானே.

விருத்தம்.

அண்ணலே யரசளித்த பொருளெல் லாமென்
 னுற்பணி கொண் டிரேவன் சேனை பீட்டும்
 வண்ணமியா தெனக்கேட்க அடியார் துன்பம்
 மாற்றுவதே விரதமாப் பூண்ட நெற்றிக்
 கண்ணனரு ளாலேசேனைகளை நாளைக்
 காணலாம் நீயுமா சைவக்கெய் தென் டு
 விண்ணிலெழக் தெய்வவாக் கறிந்தா கந்தம்
 மீறினான் தனதுகுறை ஆறி னானே.

ஆனந்தபரவி, சாப்பு.

- க சாமந்தனென்றசேனாபதிசேனைத் தாழ்ந்துதனதில்லத்துறைந்தான் இந்த
 மாமண்டலத்தை விளக்கிடும்சூரியன் மைக்கட லுக்குள்ளே முறைந்தான்
- உ மெத்த இருள்வரப்பார் த்தவனென்றுவிடியும்விடியமென் றெண்ணினுன்பரி
 சுத்தமாதித்திரை இல்லாதழிக்கடி தோன்றித்தன திருகண்ணினால் (வரும்
- ங விண்ணிலுருக்களை அண்ணாந்துபார்த்து விடியுங்காலாச்சென்றுதளரீந்தான்
 கண்ணுதல்சேனை எழுச்சியைக்காணக் கருதிபிரவெலாமளந்தான் (ன்றை
- ச ஆரணத்தேழம்பாஞ்சுடர் தாமொரு அன்பன்பொருட்டருள்பொழிந்து கொ
 தாரைமறைத்துத் திருவுருவம்கொண்டு தாமேபுரவிமேல் எழுந்து
- ரு தாணையுடன்வரக் காணவந்தாற்போலே சாகரத் தாடிஅனபாலே இருள்
 ஆனதுகளை அலம்பிவிளக்கம்செய்தா தித்தன் தோன்றிடும்காலை
- சு அட்டாள சந்தரநாயகன்முன்பணிந்தன்புடன வேண்டிக்கைஇரந்து சக்தர்
 வட்டக்கலிகை கிழற்றிடவேந்தன்மனைக்குள் வரும்போது விரைந்து
- எ மண்டியசங்குகன்னன்முதலானபிர மதகணத்தோட னேகம் பெரும்
 குண்டோதரானதி பூதகணங்களும் கோளுடைக் சரணார் ஆக
- அ கூறுமவடிவுள்கோ டாலிலித்தோமரம் குந்தம்முதலாக ஏற்க
 வாறுபடையுடன் வாயுவினம்கடி தாகப்பறம்பெய்கும் காக்க
- ஊ கத்திபிருத்திமுதலவர்புண்டரம் கன்னுதலில்அணிந திலங்கப் பெற்றுப்
 பந்திபந்தியாவ டிவாள்பிடித்துப் பரிச்சேவகராவத் திணக்க (இருக
- இ கொற்றவிடைவயத்தா னேதுய்ய கொய்யுளிக் கோலப்பரிவாக்கி மேலே
 தொற்றைச்சேவகரா மாறிகடிக்கும்ஒருவர்வந்தாரேபின் னாலே
- ஊ பல்லியமள்ளர் புரவியொலிஆரபாரத்துடன்வர லாலே எழு
 செல்லொலிமக்கமுன் னுள்ளகர்மேல்வந்து சீறியவாரிதி போலே

சாமந்தன்அரசனுக்குச்சேனைவரும்நாட்டுவிவரம்கூறுதல்.

விருத்தம்.

சேனைவரக் கண்டுனசாமந்தன் வேந்தன்
 திருவடியிற் பணிந்துரைக்க அவன்ம கிழந்தான்
 கானதொரு மண்டபத்தி லேறிச செம்பொன்
 அரியனைமீ திருந்துபகை வோரை வெலலும்

தாணவரும் சிறப்புறிக்தெத் தேயத் துன்னார்
சாற்றெனப்பொற் பிரம்புகையிற் றரித்து நீட்டி
நானிலத்தி லவரிருக்கை யொவ்வொன் றாக
நாட்டுவான் அணியணியாக் காட்டு வானே.

சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

மன்னுசேனையின் தன்னுட்டிழற்சில தென்னுலேசொல்லக் கௌய்
அறுபல்லவி.

கன்னுலர்கள் தந்நாவுக்கினி தெந்நாளும்பெற வாழும் மன்னு
சரணங்கள்

கொங்கணரிவர்ஐய சொல்லும் சிங்களர்இவர் ஐய இவர்	
அங்கரவர் கலிங்கரவர் தெலுங்கரிவர்கள் ஐய	மன்னு
மச்சரர்இவர் ஐய இவர் குச்சரிவர் ஐய அவர்	
இச்சகத்துளோர்மெச்சம்வீரர்கள்ரிச்சயமாகும்ஐய	மன்னு
பல்லவரிவர்ஐய இவர் விலலவரிவர் ஐய இவர்	
கொல்லரிவர்கள்மல்லமர்செய்து வெல்லவரிவர்ஐய	மன்னு

இன்னவா றுரைக்கவெரு தேசத் தாரை
இங்கழைத்த ததிசயமென் றரசன் சொல்ல
உன்னதரும் பொருள்முழுதும் கணக்கில் லாமல்
உதவினதால் வந்தனரென் றுரைக்கப் பின்னும்
மன்னுயிப்ப டையித்பரிமே லேஒற் றைச்சே
வகராக நிற்பவரீயா ரென்று கேட்கத்
துன்னியிஞ்ச் சேனையிலயா ரென்ற நிந்து
சொல்வதெனச் சாங்கத்தன் சொல்லி னானே.

பூரி, ஆதி.

சாமந்தனில்விதம்புகன்றான் அவர் தம்மைஇங்கேஅழைப்பியென்றான்
காமந்தனைவென்றவனபாலே வரக் கண்டரசனுவத்தன்பாலே
ஆடைமுதலளிக்கக்கண்டு உள்ளத் தைபுவிடான்பொருடடால் கொண்டு
கூடிவந்ததமர்க்கும் அளித்தான் தாமும் கூடத்தரித்துமனம் களித்தான்
ஆனவயப்பரியைஒட்டிக் கதி ஐந்தும்தனிநடத்திக்காட்டிச்
சேனையுடன்பொருதும்போது வேடச் சேதிராயன்புடலியீது
வேட்டையாடையித்புலி யாலே மாண்ட விதத்தைத்தூதர் சொல்லமேலே
ஈட்டுமுகமலர்ச்சிஅடுத்தான்சேனைக்கிறைவனுக்கும்வரிசைகொடுத்தான்

பரிசுந்த வாறுகொடுத் திடவே சேன

பதியுலத்தச் சேனையெமய்க் காட்டுத் தந்து
விரைவினிலே தங்கள்தங்கள் இருக்கை சொல்ல
விடைகொடுப்பான் போல்திங்க ஆங்கே சின்று

வால வாய்ப்பிரான் மனித ருபம்
சிறத்தசே வகருடனே மறைத்திடப் பார்த்
தரசன்னிய முறநோக்கி விதுகம் கூடல்
ஐயன்வினை யாடலென்றே அறிந்திட டானே.

இதுவுமது.

கண்டுகண்ணீர் வரப்புளக முறத்தனக் கெத்
காலும்உயிர்த் துணையாம்சா மநத னைப்பார்த்
தண்டர்பிரா னேஉனக்கே எளிதில வந்தான
ஆனதினால் எமக்கவனே யாக லீயே
உண்டெனவே வரிசையளித் துளக்க ளிப்புற்
றுலகியலைச் செய்துதென்னன வாழ்கதா னித்தைக்
கொணடுரைப்போர் கேடபவர்அ பீஷ்டம் பெறறுக்
கொளவர்பினபு சிவனுலகிற குடிக்கொள் வாரே.
விருத்தம் அ, கீர்த்தனை உ, தரு க, ஆக கக. முறறும்.

சிவமயம்

முப்பத்தொனறுவது,

உலவாக்கிழியளித்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

செழியன்முன் பரிமேறறுமோர் சேவக னுகமுன்று
விழியுளோன் மெய்க்காட்டிட்ட விதஞ்சில துரைத்தே னிப்பால்
மழைமறுத் தயர்வுகொள்ளம் மனனனுக் குலயாச செம்பொற்
கிழிகொடுத் தாடல்செய்த கீர்த்தியை யினிச்சொல வேனே.

குலபூஷணபாண்டியன் அரகா நிரிதல்.

காம்போதி, ஆதி.

பலலலி.

குலபூஷணபாண்டியன் ராஜ்யபாரஞ்செய்த கொள்கைகளும்முனி வோரே
அதுபலலலி

பலபூவெடுத்திசை பா தந்தனி	உணிக்து	
பலபூசனை செய்திடும் நடத்தையிலே	துணிக்து	குல
சரணங்கள்		

க கவிதும்வருதங்களுக்குட் சிரேஷ்டமென்	தன்பினுலே	
உயத்துசோமவர வ்ருதம்தொடுத்	தொருக்காலே	
சிவவ்ருதமுள்ளதெல்லாம் தப்பாம	லேமெனமேலே	
திரிகரணமுமொன்றுச் சேர்த்துசெய்	தானிப்பாலே	குல
என்றுளப்பசித்திருக்க அன்னதானத்தில்	மனம்	
இசைத்திடுவதுபோலே சூதர்வேதப்பொரு	ளிளம்	

ஆன்மமறையவரை பிகழ்ந்திட்டதாலே கனம்
 அகன்றும்ழையில்லாமல் போச்சுத்தென்றே. தினம் கு
 படிக்குட்பயிர் விளைப்போர் தமக்குமனம் வெறுக்கப்
 பசும்புல்லுனிகர்ணமற் பல்லுவிரும் மறுக்கக்
 குடிக்கத்தண்ணீரில்லாமல் வளங்களைல் லாம் குறுக்கக்
 கூடல்நாடென்றும்பஞ்சக் கோலம்மிகாண்டு வறுக்கக் கு
 மறையோர்க்குரியவேதம் முதல்மறந்து திருந்த
 வாணோர்முனிவோர்முதல் வேள்விசெய்ய வருத்தப்
 புறநாடனைத்திழிந்த தொழில்செய்தன்னம் அருந்தப்
 புகலும்குடியும்அவ்வா மகலும்எண்ணம் பொருந்தக் கு

விருத்தம்.

இந்நிலையா வரும்வருந்தத் தெரிந்து வேந்தன்
 இந்துவா ரத்திலம்பொற் கஞ்சத் தாடி
 அன்னையி னுழைசந்தரன்முன் பேசி
 அங்கைருவித் தனைத்துயிர்க்கும் உயிராய் நின்றோய்
 மன்றுபிரெல் லாம்படியால் நோதல் என்னை
 வறுத்துவதால் மிகக்கலங்கி யேவந் தேன்உன்
 தன்னருளால் என்ருறைநீக் கிடுவா பென்று
 தனதிருகை விரித்தெழுந்த சாற்றி னுனே.

இதுவுமது

மன்னவனில் வாரிரக்கத் தவறு கொஞ்சம்
 மனம்கொண்டு வாய்ப்பேசா திருக்கப் பார்த்துத்
 தன்னிடம்சென் நீசனருள் பெற நின்றது
 தனரீதியில் உறங்கஅவன் கனவின் கண்ணே
 பொன்னவிரிசங் கக்குழையும் திருவெண் ணீறும்
 புனைந்துசரி கோவணமும் தயக்கக் காட்டி
 அந்நிலையே சித்தவடி வம்புண் டாங்கே
 அடுக்கின்றார் சாமிசொல்லத் தொடுக்கின்ற ரே

மத்தியமாவதி, ஆதி.

வாழும் புண்டியமகிபா மணி மாலைதொடு மார்பா கம்மை
 ரூழும் பலநாளா வேண்டித் துதிக்கும்ரூல திபா
 அனகாபுலிக் கரசேஉல காண்டாய்வெரு நாளா யதி
 இனியோர்குறை உனக்குண்டதை இசைப்போம்கெஞ்சம்கேளாய்
 வீட்டுள்திரு விளக்கைவிட்டுவெளிக்குப் பந்தம் போலே விரதம்
 ஈட்டித்தினம் புரிந்தேமகம் இகழ்ந்துவிட்ட தாலே
 சதாராமக் கிசையும்சுந்தா சனமாவது மறையே இன்
 அதுவனநிற மதுபாதுகையாய்க்கான்பதம் மறையே
 மேலும்மகக் கேறும்துய்ய விடையாவதம் மறையே இடு
 காறுக்கும்து புரமாயொலி கதிக்கின்றதும் மறையே

சு	அசையாமலே தரிக்கின்றகோ ஸ்ணமாவது	மறையே	அதி
	விசுவாசமா யநிசம்முடை விழியாவதும்	மறையே	
எ	மூலமுத லாகின்றதாம் மொழியாவதும்	மறையே	கெடு
	மாலோடயன் தேடுமெந்தம் வடிவாவதும்	மறையே	
அ	மலைக்கா தேநம் ஆக்ஞாசத்தி வடிவாவதும்	மறையே	விதி
	விஸக்காஞானம் பொருத்திச்சகம் விளக்குவதும்	மறையே	
க	ஞலவும்பல உயிர்க்கும்போகம் கொடுக்கின்றதும்	மறையே	பல
	பலபேதங்கள் போக்கும்விதி பகருவதும்	மறையே	
ய	தகைகொண்டெமைப் பிரியாமுத்தி தருகின்றதும்	மறையே	வளர்
	அகிலாண்டமும் செறுத்தச் செககோ லதுவானதும்	மறையே	
பாண்டியனை பாகாதிசுந்தர்மம்செய்ய ஆக்ஞாபித்தல்.			

சித்தரிந்த வாறுரைத்துப் பின்னு மத்தச்
 செழுமறைகட் குறுதியா ஞுவரச் சொலலுக்
 கொத்தபடி கலிகோய்சிக் திடவேள் வித்தி
 யோங்கவளர்த் தெம்மிடத்தி லன்பெக் காலும்
 வைத்துயர்வே தியராலே செய்யும் வேள்வி
 மழைக்கேது வாகுரிவர் தம்மை மைந்தா
 அத்தகைமை யோரைநற்றி டாதா லிவ்வா
 றுச்சென்றார் கேட்பாயோர் டேச்சென்றாரே

பரசு, சாப்பு.

பல்லவி

பாண்டியபூ பதியே வேண்டுவாய் சுருதியை

அறுபல்லவி

பாண்டியபூ பதியே யினந்தேடிப் பலதருமமும்நாடிப் பண்ணுவாய்கீழிப் பாண்
 சாணங்கள்

க	பதம்மகம்செய் மறையோர் தமைக்	காண	
	கமைப்போல வளரப்பேணு ண்மைமையப் பூணு		பாண்
உ	தருமதூல் வழிபே மனம்	சார்ந்து	
	தழைக்குஞ்செக் கோலேந்து சத்திடம் சேர்ந்து		பாண்
க	வாசவனு தியருக் கவிந்	பாகம்	
	மறையோர்செ யும்பாகம் மழைக்கு	யோகம்	பாண்

விருத்தம்

திருவருட்கொண் டிலையுரைத்துத் தங்கப் பாளம்
 செறித்தவுல வாக்கிழியொன் றீந்திப் போதில்
 வரிபழி தனிலெவள வெடுத்திக் தாலும்
 அவ்வுளவுக் குக்குறையா திருக்க லாகும்

பொருளிறைக் கொண்டுனது ஹுமை யெல்லாம்
 போக்கெனவே யவன்கவலை நீங்கும் வண்ணம்
 கிருபனுக்குத் திருநீறிட் டகத்தி லன்பு
 நிறைந்திட்டா திருவுருவம் மறைத்தி டாரே
 குலபூஷணன்பொற்கிழியைப்பூசைசெய்தல்
 விருத்தம்.

மறைந்திடுமுன் கனவும்மன வாகத் தானே
 வணங்கியெழுந் தீசனடி போலே யம்பொன்
 நிறைந்தகிழி யைத்தலைமேல் வைத்து வந்து
 நின்றொருமு கூர்த்தமள வும்குத் தாடி
 அறைந்தகழ லமைச்சர்ப்படைத் தலைவ ராதி
 யனைவருக்கும் காட்டியறி வித்து வேகதன
 சிறந்துயர்சிங் காசனத்தி லேறறிச சிந்தை
 தேற்றுவான் கடவுளெனப் போற்று வானே.

பரசு, ஆதி

பல்லவி.

பூசனைசெய் தானே குல பூஷணன் றானே
 அதுபல்லவி

ஈசனரு ளும்கிழியைவைத் தெலகும்புகழ்ந்திடச் சங்கமுழங்கிடப்
 சரணங்கள்

வாய்கதவேதங்கள் சொலிக்கவேடல வாத்தியங்களும் ஒலிக்கவே
 ஆய்கதபூமாலை யணிகது துபதி பரரா தனையுப சாரா திகளுடன்

உ கங்கையணியும் சோமசுந்தரீக் கடவுளையெனத்திடமுடன்பணிந் (ஸமம்
 தெங்கணும்புகழ்தவகுமைந் தெழுத் தெண்ணிப்ர தக்ஷணம்பணணிந்ரிகா
 பூசனை (கும்

ங அம்பொற்கிழியையவிழ்த்தக த்ணர்க்கும் ஆவலுடனசெய்வேள விகளுக்
 தென்புடன் கொடுத்தியா வர்களுக்கும்செல் லும்கொ ளுக்கீந்தெலலைவரை
 பூசனை (யாமற்

ச அடியவருக்குக் கொடுக்கக்கொடுக்க அளவுக்குக்குறை யாமலெடுக்க
 முடிவிலலாத்பி ரமானகதம்போலே முத்திபுர துள்ளோர் திருப்தியடைக்திட
 பூசனை

விருத்தம்

இன்னவகை பூசைசெய்தக் கிழிப்பொன் னாலே
 ஈசனுக்குத் திருப்பணிகள் முதலாச் செய்து
 முன்னர்துறை யாதநிதிக் கடலை மொண்டு
 மொண்டு குல பூஷணமே கததான் பெய்ய

மன்னியதெய் வத்தருமப் பியர்க னோங்க
வாரிதியைக் குடித்துமுகில் சொரித லாலே
கன்னிகா டளகைநகர் போலே யாரும்
கதித்திட்டார் தழைத்தோங்கி மதித்திட்டாரே

புமது

கதைவளர்கண் டன்புகழைத் துதிப்போர் வையா
கரணர்மகத் திக்களைவாழ் விப்போர் தாய
மறைவல்லோர் மறைமுடிச்சொல லாய்வோ ருண்மை
வழங்குமிரு திகளுணர்வோர் முதலா நீங்கா
துறைதலினூற் பாண்டியநா டளகை போலே
ஒங்கியே வளர்ந்ததிதைப் படிப்போர் கேட்போர்
குறைவிலாநிறைந்திருக்கும் பொருளா கூறித்துவம்
கூடுவா ரின்பயி க காசி வாரே.

ஆக விருத்தம் அ, ஐர்த்தனை ச, தரு க, ஆக கக. முற்றம்.

உ-

சிவமயம்.

மூப்பத்திரண்டாவது

வளையல்விற்ப்படலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

பூதநாயகன் தென்னற்காப் பொற்கிழி யதனை யீந்தே
ஆதரித்தாடல செய்த அதிசய முரைத்தே விப்பால்
மாதிருவிளங்குஇன்ற வசியர்பெண் களுக்கா அந்த
வீதியில் வளையல்விற்த விதஞ்சில தினிசசொல வேனே.

ஈசன்காபாலியாகத்தாருகாவனத்திற்குவருதல்.

விருத்தம்

சீருயர்பா ண்டியருளபூ ண்ணன்செங் கோலைச்
செலுத்திரும் நாணயிலே முன்னுட் டெய்வ
தாருகா வனத்துமுனி மடவார் கற்பின
தகைமைதனை யளவறிந்து பார்க்க வென்றே
மாரணநெற் றிக்கண்ணற் பொடிசெய் திட்ட
மறவ னொரு காபாலி யாகத் தானே
பேருயரும் திருவால வாயை விட்டுப்
பேர்ந்திட்டான் அவ்வனத்தைச் சார்ந்திட டானே.

சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி

தேவதேவோத் தமன்தாரு காவனம்வந் தானேபாரும்

அதுபல்லவி

பூவயன்மாஸ் தேடரிய சேவடிநி லம்படியத்

சரணங்கள்

பாதபங்கயத்தின் பாலை பாதுகைதொட் டொருக் காலே
 ஒதுமன்ம தனதன் னாலே உற்றதவம் பூண்டாற் போலே தேவ
 ஒன்மதிமு கம் விளங்க உடம்பெற்கும் நீறிலங்க
 உன்மகிழ்ந்து கொண்டுத்துங்க முடனேபார்த் தோர் மயங்கத் தேவ
 வேதகௌ பினம் தாங்க மென்கனிவாய் தே மோங்க
 மாதவரீரீர்ப்பைக் காண்க மாரீசம்பூண் டையம் வாங்கத் தேவ

முனிமங்கையர்மயல்கொண்டுசுவாமியைப்பின்னொடருதல்

விருத்தம்.

வள்ளலெனு மாலவாய்ப் பெருமான் கோடி

மன்மதா திருதியாக வறகும் போதே

உள்ளரிய காற்சிலம்பி னொலியும் தே

ஒலியும்கைத் துடிபொலியும் செவிக்கே ரக்கன்

ள்ளமதைப் பிளந்துரிதை களைகதி முக்க

ஒன் டொடியா ரனைவர்களும் பலிகைக் கொண்டு

ள்ளவழிகூந் தலும்வளையும் கலையும் சோரக்

காண்கினரூர் மையல்மிகப் பூணதின் றுரே

பரசு, ஆதி

பல்லவி

மங்கையர்பின்னொடர்ந்தார் தவமுனி மங்கையர்பின்னொடர்ந்தார்

அதுபல்லவி

மங்கையைப்பாகத்தி லெப்போதும்வைத் தவன்

மாமுடிமீதொரு பெண்ணைமறைத் தவன்

சென்கையிலேதுடி பெற்றுவனம் வந்து

சேர்க்கற்றறிந்திடை தேய்ந்துதன் ளாடிய மங்கை

சரணங்கள்

க வாக்குமனத்துக்க கோசுரமூர்த்தி

மாவழுவம்பெற்ற தேவனைத் கண்ணாரப்

பார்க்கவென்றாசைமுன் பற்றிவிழுத்திடப்

பாலோட்டமாத் தாரு காவனத்தி லுள்ள மங்கை

உ இல்லிணபுறமுவந்த ருந்தவரேபிடசை

இந்தாரும்இந்தாரும் என்ற தரவுடன்

நிலலும்நிலலும்என்று சொல்லித்தண்ணீர்மிக

நீடியஒடைகண் டோடிய மான்போல மங்கை

ந கையிலவளையும் கழுவஉடுக்கும்

கலையும்கழுவத் தலையில்முடிச் சின்ற

செய்யமலரும் நழுவமல்பூண்டு

தேனைக்கண்டோமுவண் டானவைகள் போல மங்கை

புன்சிரிப்புற்ற முகம்கண்டவரைப்

புனரநினைத்தாபாணமுதல் ஏக்தி

- பஞ்சசரானுலே நெஞ்சம் துணிபட்டுப்
புள்ளத்தைக்கண்டோடும் வெள்ளத்துக்கொப்பாக் — மங்கை
வைத்தகண்வாங்காமல் பார்த்துமனம் திருப்தி
வாராமலேகமல் காரம்புரிந்துசென்
கைத்தலத்திற்சில வஸ்துக்களும்பெற்றுக்
காற்றுள்ளபோதேநெல் தூற்றிக்கொள்வார்போல — மங்கை
ஆண்டவன்தேகத்தைத் தீண்டினாற்போதுமென்
றங்கைவிற்சர்க்கரை யும்கொண்டேனத்தாசை
பூண்டிருபக்கமும் பின்பக்கமும்சென்று
புத்தமுத்ததை நொய்த்தது போற்சுற்றி — மங்கை
சாயியைக்கட்டி அணைக்கச்சமீபத்தைச்
சாருமுன்னேநெடுந் தூரம்செல்லத்தங்கள்
மாமோகத்தால்வரும் காமம்வெளிப்பட்டு
மன்னியஆனந்தம் தன்னை மனத்துற — மங்கை
பாலும்நெய்யும்புதவி ரும்தேனும்நல்ல
பழங்கள்முதலா வழங்கஅவர்மெய்யில்
சாலவும்பூமழை போலிறைத்துப்பூர்ண
சந்திரனைக்கண்ட சகோரங்கள் போலவே — மங்கை

முனிமங்கையர் சுவாமியோடு சரசவழக்காடுதல்

விருத்தம்

துய்யமுனி மடந்தையரில் வாறு சோம
சுந்தரனைத் தொடர்ந்தவர்க ளேத்தி வந்த
ஐயமுடன் கையம்பொன் வளையும் பெய்வார்
அகத்திலுறும் நானுமரை நானும் சோர்வார்
செய்யுமத னம்புடனே மலர்க்கண் ணம்பும்
திரண்டெழுந்த கொங்கைவின்மேற் சொரிய மிக்க
மையலடன் காதுபர வசமாச் சிந்தை
வாடியே சரசவழக் காடு வாரே.

கல்யாணி, சாப்பு

- காமகோடிசுந்தரரோகருணைசெய்தெங்கள் கைவளைதாரும்பெரியோடே தவ
மாமுனிமடவீரோடும் கந்தரத்தல்லோ மற்றதுள்ளதென்றறிவீரே (போரே
உ உமெப்புவெண்டாம்கையைவிடுமென்றாலுபோற்றாருமுக்கும்கலையைப்பெரி
மெத்த — இமெப்புகள்பேசுவீ ருங்கள்முகமறியில் இருக்குதல்தென்றறிவீரே
உ இளைத்தவேளைதெரித் ததவதல்போலெம திடைகண்டிணங்கீர்பெரியோரே
அது பளிச்செனயின்போலாவீருங்களுக்கிடைகண்ணுல்பார்க்கக்காணுதறிவீரே
■ இலவுகாத்தகிரிபோலானேம்பண்ணிருவளித் திளிவிடைகொடும்பெரியோ
ரே வம்பு — ருலவாமலேபேசுமடவீர்கடலிலேசென் றறங்குவதனையறிவீரே
■ கல்பேர்போலிருக்கிறீ ரல்லாமல்எவளவும் அழைக்கில்லைபெரி போசே

செய்தி— தல்லமருக்குறுவீர் கடுவில்லாமைபுக்கட தடுத்தல்லவோ அறிவீரே
 காலைவிழுந்துமிரங்காதவுமதுமனம் கல்லுக்கிணையம்பெரியோரே மிக
 மாறுமடவீரும் மாள்பின் முலைகளெல்லோ வலியகல்லாமறிவீரே (மேனும்
 எ ருதகமீர்க்கும் திவ்வதற்கையினை விடாமல் சுமப்பதே துக்குப்பெரி யோரே
 மாந்தர்களுநீர்க்களிடும்பினைகளை பெலலாம் வாங்குதற்கென்றறிவீரே [எத்தி
 அ மெத்தப்படித்தவரீர்களும் துசெப்பெதுபோல விளங்கிற்றோ தும்பெரியோரே
 எத்திப்பேசும்மடவீ ருதகன் தனக்கிணைப்போல் இருக்கிறதென்றேயறி வீரே
 கல்லாக்கலைகள் கற்றீர்கறுத்ததென்னிமித்தமுற் கந்தரமிகப்பெரியோரே
 ஆட்பாடு— புலவருமடவீர் பிதற்றுவிாதுமழை பொழிவதற்கென்றறி வீரே
 (மும்பெரியோரே கல்ல
 ய) எமைப்போ லும்விழிக்குள்ளே இருக்கும்மடவாருடன் எமைபும்சேர்த்தி
 துமதுவிழிக்குளெம்போ லேயிருப்பவரைக்கண் ணுற்றுநீர்பார்த்தறி வீரே
 கது, தெல்லுள்ளொல்லுக்கஞ்சான் போலேஉத்தரமெது செப்பினீர்காணும்பெ
 ரியோரே இது — சொல்லவெணுமோதெற்கி லிருந்துபார்த்தாற்றானே தோ

வேளையெரித் தவருடனில் வந்து வாது
 விளம்பியெமைத் தழுவாமல் விடுவீ ராகில்
 மீளவும்நீ ரவிழ்த்தகலை யுடுத்து மெங்கள்
 விரகநோ யறிந்தனபர் வெஞ்ஞா முன்னம்
 ஏளனமாக் கழற்றிவிடும் வளையென் கையில்
 எடுத்திடுமென் றனைவர்களும் வேண்ட கோக்கி
 காணவந்து வணியிடெனா மெனப்பு கன்று
 நடந்திட்டநீ தமதிருக்கை யடைந்திட்ட டாரே

காம்போதி, சாப்பு (தம

க பிள்ளைமிகையச் சடையிழ்முடிக்கும் பெருமான்மதுரையைச் சேர்ந்தான
 தள்ளமும்காணும்பிரான் கொண்டுபோகத் திருப்பவொன்னும்லேசொர்த்தார்
 உ தத்தம்மருங்கி லுடுக்கும்கலைகளும் சந்தவன்களும் துள்ளத் துள்ள
 கந்தர்ப்பன்னவா னி தனைக்கப்பசிலைதம் காய்மெங்கும்முடிக்க கொள்ள
 புத்திமயங்கி யிருத்தாரிருப்பதைப் போதமுனிவர்கள சண்டார் கண்டு
 குத்திரமாகவே பொய்த்தவராய்வந்திக் கோலம்செய்தோரியாவாளனனார்
 ச தங்களமடந்தையர்கம்பையுசாணையும் சாங்கமாகிணைப்பறிப்போன திரு
 டன்கன்னிகர்க்க ரத்திலேவழும் கடவுளையாமெனத் தோண
 ஒப்பிற்றவவலியாலேமுக்காலமும் ஓர்த்தவர்பார்த்தொருக் காலேநின்ற
 கற்புத்திரிந்தபின் னுர்களைகோக்கிக் கருத்தழிகதீர தானே
 க கன்னிபுரத்தனில் வாமுமவசியர்கள் கன்னியராகவே நீரே சென்று
 வன்னமுடனே பவதரிப்பீரெனறம் மாதவச்சாபமிட்டாரே
 எ சாபமடைத்தவ ரெங்கட்கெப்போதித்தச் சாபம்விவருமென்றேர்க்க னினி
 தீபவனேசனிகத் துங்கைதொடும்போது நீக்கிடுமென்றுரை தாக்க

அ சிந்தைதளர்ந்தம் மடந்தையர்கூடல் திருக்காரந்தனில் வாழும் மிக
அந்தமிருந்த வணிகர்கூலத்தில் ஆவதரித்தார்பின்பு கேளும் (தார்வனர்
க ண்ணுக்குளும் அடிவழிவறத்தும்பர் காட்டுள்ளபெண்கள் போல்வனர்
தென்னரும்பேதைப் பருவம்சென்றற்கு விருப்புகள்திடத் தளர்த்தார்

சுந்தரேசர்வளைச்செட்டியாகவருதல்.

விருத்தம்.

பெருந்தகைகள் வியர்கள்வந்து வளையர் வீட்டுப்,
பெண்களாய் மருங்கொசியத் ததும்பி யன்னுள்
தரும்புமுலை வளர்ந்தேறும் பருவ கோக்கி
ஆலவாய்ப் பிரான்புழைய கதைநினைந்து
கரும்புயல்மே வியனறியாத் திருத்தா ளிர்தக்
காசினிப்பெண் முடிசூட வளைவிற் பார்போல்
சுரும்பிசையும் குழல்மடலீ ரொணக்கப் பிட்டுச்
சொல்லுவார் ஆவணத்திற் செல்லு வாரே.

கௌளிபந்து ஆதி.

பல்லவி

வளையோவ னையென்றால வாய்சன்வந்தான்

அறுபல்லவி

வனமாம்வே தார்த்தம் சொல்லும் மணிவாய்திறந்து

வளை

சரணங்கள்

க கங்கைமறைத்துநீல கண்டம்	மறைத்து	உரக
கண்ணமும்மழவும் மானம்	மறைத்து	ஒருபால்
மங்கைமறைத்து விடை வாகம்	மறைத்து	செற்றிச்
செங்கண்மறைத்துச்சடைத் திங்கள்மறைத்து		
சுத்தவெள்ளை வஸ்திரம் அகரையில்	தரித்து	அதுபோல்
உத்தரீயமுமேலொ முங்காய்	விரித்து	விளங்கும்
மெத்தவெண்பட்டினையில் சுற்றி	வரித்துக்	கொஞ்சம்
விருத்தவையிசர்போல வேஷம்	பரித்து	
சுத்தன்பூச்சும்கையில் தாம்பூலம்	மின்ன	முடித்தில்
சிந்தும்குறுவேர்வையைச் சிறுககம்	துன்ன	வழித்துப்
பைத்தொடியார்கள்மேடே பட்டேணும்என்னத்		தெறித்து
வந்துநிலதம்செற்றி மத்தியில்	மின்ன	
சு கடகாக்குவிஞ்சுடகா பரணம்	அணிந்து	காதில்
குடைபும்தாளிலேபாத குறமும்	புனைத்து	முனிவர்
மடவாரிடமுன்பெற்ற வளையை	மெழித்து	தோளில்
அடியார் அணிபும்தாலை யாகச்	சுழித்து	வளை

விருத்தம்.

சங்கைவே னியனீந்த வாறு வந்த
கன்னியரே வன்கொஞ்ஞென் றுரைகரும் போது
புங்குகும் ஞாரொலிகே ட்டெடும் பூரம்
போலெழுத்து மாளிகைவாய்ப் புறத்தே வந்து
செங்கையின் பிடவருவா ரெனவே தங்கள்
திருமணத்தைத் தாம்புரிவ வருகின் றுரைக்
கொங்கைஞ்ஞன் கிடஇடைதன் னரடச் சூழ்ந்து
கொண்டிட்டார் வசியப்பெண்கள் கண்டிட் டாரே.

வளையல் அணிந்துகொண்டமா தர்கள்செய்கைகூறுதல்.

இதுவுமது

கண்டவுடன் கட்டிமுத்த மிட்டுக் கொள்ளக்
காதல்கொண்டு காணமுதல் நான்கும் நீங்க
வண்டிசையும் சூழல்சரிய மனம் உழன்று
மருவிலினை யாடலுக்கா அமையச் சூழ்ந்து
தண்டைசிலம் போகைகண்டா யாணம் காஞ்சி
தரித்திடினும் வளைகைக்கில் லாதே போனால்
ஒண்டொடியார் தமக்கழஞ்ஞ டாகு மோவென்
றுன்னுவார் வசியரிடம் துன்னு வாரே.
எதுகுலகாம்போதி, ஆதி.

ஆதிபகவன் தானே வளையோவளையென் றுரைத்
தாவணம்வரக்கண்டார் சிலமாதா
காதுடன்வர்தாரும் வேல்விழியார்சித்திரம்போல்
கண்ணிமைக் கரிமல்பார் த்தார் சிலமாதர்
தயவுசெய்தெம்கைக்கேற்ற வளைபோடவேண்டு மென்றே
தளிக்கையை நீட்டிவந்தார் சிலமாதர்
கயல்விழிகைப்பிடிக்கும் கரத்தால்விரல்கொடிக்கக்
கருத்தில் ஆணந்தம் கொண்டார் சிலமாதர்
ஐயனிடும்வளையை உடைத்துப்பின்னே றுவளை
அடுக்குமென் றுவந்தார்கள் சிலமாதர்
கைபில்வளை பூட்டுதல் போலகைபூட்டமோகக்
கடலில்லி முந்தாடினார் சிலமாதர்
அனங்கன்கண்துனைக்க வருத்தியெமக்குவளை
அடுக்குமென்றோடிவந்தார் சிலமாதர்
முன்ன்கொள்வளைநழுவல் வாங்கிவேறிடுமென்று
முடிமுத்துக்கை நீட்டிவந்தார் சிலமாதர்
வளையும்கலையும்சொரச் செய்வதில்வளைபோல்முன்
வரக்கண்ட தில்லையென்றார் சிலமாதர்

இளைபகன்னியரேகல் வளை இத்தாவென்னவெமக்

கெமகென்னுமுவத்தார் கள்

சிலமாதர்

ஏதையாதேகம்மபிரீக் கூச்சிடுவதிவ்வளை

எவ்விடத் துள்ளதென்றார்

சிலமாதர்

போதைநிகரும்தற்கள் தற்கள்கையநீட்டுவார்

போலாஹைநீட்டிமுவந்தார்

சிலமாதர்

செந்தைதெட்டையன்வளை விடுகிறும்போலாதே

தியானமா கலிருத்தார்

சிலமாதர்

தங்கலாசையைத்தாய்க்கும் தெரியாமலேஅகத்தில்

தானேம ஹைத்திருத்தார்

சிலமாதர்

தினமும்வரவேண்டுமென் றுரைக்கல்லதென்றையன்

செப்பக்கண் டென்மகிழ்ந்தார்

சிலமாதர்

புனையும்வளைக்குவிலை பெறுமெனநானைவாங்கிப்

போவோமென் னமகிழ்ந்தார்

சிலமாதர்

கீடுதோறும்வளைபோ வளைபென்றுரைக்கக்கேட்டு

விரகத்துடன்பின்செல்வார்

சிலமாதர்

கூடிவரத்தொடங்கார் உடலும்நிழலும்போலக்

கோயில்மட் டென்பின்செல்வார்

சிலமாதர்

விருத்தம்

ஒருவணிகரானவள்ளல் போய்வி மாளத்

துள்ளினிசேர் திருவுருக்காண் பித்தார் பின்னே

வருமடந்தை யரும்பலரும் கண்டு முன்னம்

லளையலிட்ட வணிகர்மங்கை பாகராமென்

நிருதபத்தில் வியத்துவகை வெள்ள மூற்றுத்

மெழந்தருமி ழியைப்போலத் ததும்பிக் கண்ணீர்

பெருகவதி லாழ்நதகளிப் படைந்தார் அந்தப்

பெரும்பதியுள ளவரும்அவ்வா றடைந்திட டாரே.

வணிகர்பெண்கள் ஐயன்மலர்க் கையால் தொட்டு

வளைபோய் மூலமவர் கருப்பங்கொண்டே

அணியணிவாப் புத்திரரைப் பெற்று வாழ்ந்தே

அந்தத்திற் சிவபரம்சேஸ் திருந்தா ரிப்பால்

குணமுடையம் னைத்தர்கன்பே றனைத்தும் பெற்றுக்

கொண்டிருந்தா ரிதையுவுத்து படிப்போர் கேட்போர்

மணமுறவாழ்க தவர்முடிவற் சிவலோ கத்தில்

மகாபுருஷர் அருநிழலில் ஓடிப்பூர் சாமே

ஆக விருத்தமும், இத்தனைவற் தருவார் ஆககண்

பட்டு விருத்தம் சுந்தரபாணம் பெருமே

செயல்பும்

முப்பத்தொன்றாவது

அட்டமாசிக்கியுபகேசித்தபட்டமும்

அவதாரிகை — விருத்தம்.

முத்தியை விளக்கும் கூடல் முக்கணன் வசியர் வீதி
மத்தியில் வளைபகர்த்த வளம்சிலை வுரைத்தே விப்பார்
பத்தியுண் டிறைஞ்சும் யகைப் பைந்தொழியாருக் கிஷ்ட
செத்தியை யுபதேசித்த திறன்மையை விரிச்சொன் றேனே.

சூந்தரேசர்தெட்சிணமூர்த்தியாகஇருத்தல்

விருத்தம்.

திங்கள்வங் கிசக்ருலபூ ஷணன்செங் கோலைச்
செலுத்திவரும் காண்பிலே முன்னு ன்னமை
தங்குமறை துதிக்கதிசைந் தால வாயில்
சத்தபா தலம்பிளந்து முளைக்கும் முலை
லிங்கமே பராபரனா கவும்பின் னுண்டாம்
லிங்கமெலாம் பரனா விளங்கு மீசன்
ஒண்கயிலை தனில்வடவா லின்பாற் றானா
உருக்கொண்டான் தென்முகமா விருக்கின்றனே.

பந்தவரானி, சாப்பு.

பங்குனி

தெகிணமூர்த் தியாத் தேவ தேவனிருத்தானே

அறுபத்தினி

பகைமாவென் ளிலைச்சுருள் பார்வதிக்கொ டித்தல்கீக்கித் தெகி
சாணங்கள்

பிருக்கிகத்திமுதலாகப்	பெருங்கணத்தோ	நுமன்பாக	
வருஞ்சனகாதியோக	மாதவத்தோரும்	முன்பாக	தெகி
தவயிருத்தவருப்பத்	தாளிறைஞ்சிக்கண்ணீர்	பெய்ய	
செவகதையாரும் அய்ய	செங்கரும்பருத்தச்	செய்ய	தெகி
தருமா கமழும்புல்ல	தத்துவஞானமும்	புல்ல	
அருமையாம்பு லுள்வல்ல	அரியபெருநீர்	சொல்ல	தெகி

விருத்தம்

தெகிண மூர்த்தியில் வாரிருக்கும் போது

தேக்கெம்கும் திருவெண்ணி தனித்துள்ளத்தலை

பகைமுடன் செவபூசா தியம் பூண்டு

படர்ந்தசடை முடித்தவய வாரி தோறும்

அகைமா லையும்தரித்தே முந்த முன்னுள்

சூறியன்டி கையறுக்கு முலையிர் திட்டி

யகமடம் எதயராறு பேரு முன்வக்

தினங்கினூர் திருவடியில் யணங்கி னூரே.

அட்டமாசித்தியடையப்பார்வையைப்பூசிக்கச்சொல்லுதல்

இதுவுமது.

வணங்கியெழுந் திருகைவிரித் தடியேஞ் சென்ம

வாரிநீரீக் கிடுங்குணு நிதியே ஸசுவக்

கணங்குலவும் ஸ்வாமியஷ்ட சித்தி யோதிக்,

காத்தருளு மெனவிரக்க மடியில் மேவும்

மணங்கமழும் சூழலிமலை மகளை நீங்கள்

வந்தனஞ்செய் தனுதினமும் துதித்துப் பூசித்

தினங்குமெனத் திருக்கரத்தை நீட்டியே யன்

பீட்டுவாரே மெழித்தவர்க்குக் காட்டு வாரே

சுருட்டி, ரூபகம்

பல்லவி.

இவனைப்பூசைசெய்கு வீரே அஷ்டசித்தியும் எளிதிலடைகு வீரே

அறுபல்லவி

நவராத ஸ்வரூபியாம்

நாமேயவளையாக

அவனைச்சித் திகள்வாரும் அஷ்டசித் தியாச்சூழும்

இவனை

சரணங்கள்.

க சித்திமுத் தியைப்பரிந்து கொடுக்கும்பாடி சத்தியென்பதுதெரிகது

புத்தியாக் குமெய்யெனன்றும் போதமுடனே நின்று

அத்வைதை வியனென்று அரியமலர்கைக் கொண்டு

இவனை

ங அகிலபுலனாதாரி நித்யகல்யாணி யுஞ்ஞாதவோங்காரி

சகலதக் கழம்போக்கும் சந்தோஷத் தைஉண்டாக்கும்

பகருமாடித்தந்தேக்கும் பரிபூரணியாய் வாய்க்கும்

இவனை

ட ஆதிசத் திரிரத்தரி வேண்டுகித்தி அருளுத் திரிபுரசந்தரி

நூறுநூறு கருமாரி பின்பு வந்திரியாய்

வேதன்மாறுதலியா விமலையென் னுறுதலியா

இவனை

இயக்சமாநர்களைப்பாறையாகச்சபித்தல்

விருத்தம்.

குருபரஞ்சோ தியுமில்வா நஷ்ட சித்தி

கொள்ளுவதற் குபாயமுரைத் தவர்மே ஸன்பு

பெருகுமனம் கொண்டுபதே சித்தா ரந்தப்

பேதையரவ் வாரறுஷ்டிக் காமற் றங்கள்

கருமவசத் தாஸ்தந்தார் பின்பக் குற்றம்

காரணமா யவர்தம்மை நோக்கி மண்மேல்

கருநிறக்கொள் கங்காகப் போவீ ரென்று

காய்த்திட்டார் சாபகப்போ நீத்திட டாரே

அடாணை ஆதி

பல்லவி.

பாறையாகப்போகக் கடவீரே ஆறபேரும் வேறேவேறேயாகமடவீரே

அறுபல்லவி

தேறும்பாண்டியராஜ்யம்அதிசே ஸ்ரீபட்டமங்கைகிராமத்தனிலே பாறை
சரணங்கள்

- மேகமண்டலம் வரைக்கும்உயர்ந்து விரித்தஇலைகளாலேநிறைந்து
சாகையோசனை தூரம்பாந்து தழைத்திடும்வட தருக்கீழ்இரந்து பாறை
- உ காயும்சருகும் பழப்பும்நிறையக் கனிகளுநிர்த்து உடலம்மறையச்
சாயும்புவிதன்சூடியறையத் தருக்கள்செடிகள்முளைத்தக்குறையப் பாறை
- க கொள்ளுமுல்லைக் கொடியுஞ்செறுத்துக் குமுதக்கார்தம்மேலே துறுத்து
உள்ளும்புறம்புத் தமத்தைப்பொறுத்து உங்களுருவம் மறுத்துக்கூறுத்துப்

சுந்தரேசர்ஸ்ரீபட்டமங்கைக்குவருதல்

விருத்தம்

பாறையாச் சபித்திடவும் இயக்க மரதர்
பயத்தினரின் கிடுவதெப்போ தெனவும் பத்து
தூறுவரு டமும்பீங்கு காலெம் கண்ணல்
தோக்கிவிச்சா பந்திர்த்துச் சித்தி யெட்டிம்
கூறுவோ மெனப்பட்ட மங்க ஸத்தில்
குன்றாக ஆலடியிற் கிடந்தார் சொன்ன
வாறுநாட் கழிந்து பின்னாற் கயன்மாள் தேயிம்
மதுரோசன் குருவடியவாய் வந்திட டானே

மாளவி, ஆதி

பல்லவி.

அந்தஸ்திர்பட்ட மங்கையிலேசோம சுந்தரர்வுத்தனனோ

அந்தஸ்திர்பட்ட மங்கையிலேசோம சுந்தரர்வுத்தனனோ

அந்தஸ்திர்பட்ட மங்கையிலேசோம சுந்தரர்வுத்தனனோ

அந்தமுடனேதணி

சரணங்கள்

- மூவிதன் டெசூமடவார் மூளுஞ்சாபந் திர்க்க
ஆவலுடன்கடைக்கண் ணாளுக்கொண்டு கோக்க அந்த
- உ கொங்கவிழ் கார்தளமெய்தல் கொடிமுல்லைகள் நீழப்
பங்கபமுதற்சூழ்த்த பாறையை சாடி அந்த
- க கரும்பா றையும்புகம்பொன் கதிர்போலொளியோங்க
வரும்பாறுமுன்னிருட்போல் வசையது நீங்க அந்த
- மாலயன் தேடவரிய மலர்ததாளநிலம் படிய
ஆலமர்த்தடியில் அருள்மழை பொழிய அந்த
- சிஷ்டர் கள்புகழ்ந்தோ துதிருவினையாடல் பண்ண
அஷ்டசித்தியும்பரித் தனுக்கிரகம் பண்ண அந்த

யட்சகன்னிகைகளுக்கு அஷ்டமாசித்தியுபதேசித்தல்

விரூத்தம்.

வாமுயிறை யோன்வாச்சா பத்தீர்த் தெட்ச
மாதர்தவக் கொழுதெனப்பன் நிருவாய்த் தாளில
தாமுவர் குகற்குமுலை யூட்டி னத்தால்
தமதுமைபோல் சென்னியில்தன் கையால் நீலிக்
கேளும்அணி மாமகிமா லகிமா வோற்கும்
கிரிமாப்ராத் திப்ராகா மியமீ சத்வம்
குழும்வசித் தவயிவையெட் டாகு மென்று
குட்டுவார் அருளபுரிந்து காட்டுவாரே.

காம்போதி, சாப்பு.

- க ஏகமனதாயிருத்தறிவீருமக் கின்னமும்சொல்வோமின்னுரே மஹா
யோகியர்க்காகினற அஷ்டமாசித்தியின உண்மையைக்கேளுமின்னுரே
- உ ஆனாலும்சின்ன வுயிர்தோறும்தாம்பரமாணுவாகி மின்னாரே சென்று
தானுயிருக்கும்சிறுமையணுமாவாத் தாமறிவீர்களமின்னுரே (ஒன்றி
- ௩ பொறைகொண்டாறாறு தத்துவத்துள்ளும் புறம்பும்விடாமல் மின்னாரே
நிறையும்மகிமை வையகிமாவென்று நிசைவிப்பீர்கள் மின்னாரே
- ச சலமிலாமலை போலிருக்கும்யோகி தன்னையெடுத்தாலமின்னுரே மெத்த
இலகுவான லம்போலேதோணுவ திலகிமாவா மின்னாரே
- ரு சாரும்பரமாணுப் போலிருக்கும்யோகி தன்னையெடுத்தால்மின்னுரே மிக
பாரம்பேர்சொத்தது வேகிரிமாவென்று பார்த்தறிவீர்களமின்னுரே
- ௭ விரும்பியுமும் பிலத்தினிலேகின்று வேதனுலகில் மின்னாரே சென்று
திரும்பியும்பிலத் துக்குவருகின்ற தீரமேவிராத் திமின்னுரே
- எ வானமீதேறப் பரகாயத்திற்செல்ல வாஞ்சித்தபோக மின்னாரே யாவும்
தானிருக்குந்தலத் தெண்ணியவாறு தருதல்பிரகாமிய மின்னாரே
- அ ஈசனைப்போல்வேழுந்தொழிலுத்தன நிசைபோற்செய்துமின்னுரே எழு
வாகியுடையோன முதற்கோள்பணிசெய்ய வாழவதிசத்வ மின்னாரே
- ௩ புட்களவிலங்கவு னரம்மனிதர்பல பூதங்களோடு மின்னாரே எட்டுத்
திக்கினருநதன் வசமாகக்கொள்கைவ சித்துவமாகு மின்னாரே

நித்தனின்த வாறுரைத்தெததமைவி டாமல்
கினைத்திடும்யோ கியரிவற்றை விரும்பா ரோளும்
இத்தரையில அவரைநிழற் போல்வி டாமல்
ஏப்போதுடி அவர்மகிமை லிநித்துக் காட்டும்
சித்தியெட்டும் தெளிகதறியும் வாரி யக்கத்
தெரிவையருக் குபதேசம் செய்தப் பேர்தே
முத்திபுரத் தனைகாடி யெப்போ தும்போல்
முறைகொண்டார் மூலலிங்கத் துறைகென்னுரே

இதழமுத.

தேவதே வேசனுப தேசம் செய்த

சித்தியைமுன் னுரைத்தபடி, தேவி தன்னைப்

பாவனைசெய் தும்மெனெம் யாணா காடிப்

பாதைசென்றும் மடவார்கள் ஆறு பேரும்

மேவரிய கயிலைலக தெப்போ தும்போல்

வீற்றிருத்தா ரிக்கதையை மொழிவோர் கேட்போர்

பூவுலகில் புலபலசித் திகளும் பெற்றுப்

பொருந்துவர் புகழ்பெருகத் திருத்து வாரே.

ஆக விருத்தம் கோத்தனை சா தமுதா ஆக கச. முற்றம்.

—0—

செவமயம்

முப்பத்திராலாவது,

விடையிலுச்சிணையிட்டபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அஷ்டசித் தியைஇயக்கக் அரிவையர்க் குபதேசித்த
திட்டம துரைத்தே னிப்பால் சென்னிக்கா வுடக்கு ஓயிற்
சட்டமாந் திறந்தடைத்துத் தம்விடைக் குறிவிட் டசன்
இட்டமா பாடல்செய்தற் கிசைந்ததை வினிச்சொல வேனே.

காடுவெட்டிச் சோழன் அராசாட்சிசுறுதல்

விருத்தம்.

சோமருல பூஷணன் கா னிலே முன்னுள்

தோன்றுமுகா திலிலேகாம் பரணச் சூழும்

தேமருவும் வனமழித்தா லபமுன் போலே

திருப்புணிசெய் தரனடியார்க் கடிமை யாகச்

சோமனா ராகிகோன் பிறைத்துக் காஞ்சித்

தொன்னகரில் வாழுமக்கா ரணத்தி னாலே

பூமருவுங் காடுவெட்டிச் சோழ னென்றே

போற்றுவார் யாவர்களும் சாற்று வாரே.

மணிரங்கு சாப்பு.

பல்லவி

காடுவெட்டிய சோழன் அரவியக் கைக்கொண்டிருந்தானே

பல்லவி

பாடுமவுண்டொலிகெசைந்தாமெய்து லாவும்

பக்கைப்பொழில்களஞழல் கச்சென்கரில்வாமும்

காடு

சாணங்கள்

சித்தனடியவர்களுந் தமனெனும்பத்தி நிறைந்துமெனெறெந்து மெத்த
மெத்தமணக்குஞ்சந்த னுதிருசழுவகை மீதிலாசைவைத் துறத்து தடிய

புத்திதெளிந்தவ ராஞ்ஞபரணமுதற் பூணுவதனை மறந்து பரி
சுத்தவிபூதிருத்தா ட்சுத்தைமெய்க்கணியாகத்
துணிந்தவயவத்தோறும் அணிந்தறிவு பிறந்து காடு
சிவனடியார்களுக்கறுசுவையோடன்னம் தினமும்பரிந்துகொடுத்துமுன்
புலனம்புகமும்ஏகாம்பரநாதர்திருப்பணி புதிதுபுதிதாத்தொடுத்து அருக்
தவமானதுசிவ விரதமல்லாமல்மற்றோர் தவத்தில்மயக்கம்பிடுத்து எழு
பவநாசர்திருத்தாளே தனக்குத்துணையென்றவர்
பாஸன்புடனேபூசா காலத்தோறும்பிடுத்துக் காடு (பண்ணி பா
வேதாமகந்தோறும் விளங்கும்பொருளினென்றுவிரும்பிச்சோதனையைப்
நாதனேபரத்தவ மாகுமெய்ப்பொருளாக காடிமனதிலெண்ணிக் கேளும்
ஆதிசிவபூசையும் ஐத்தெழுத்தையும்ரிய மாதியாகவே நண்ணி இரு
காதென்னும்வாயாரே ஈசன் கதைபமுதைத்
கருத்துக்கினிமைபென்றே திருத்தியாவுண்டிம்மண்ணில் காடு

விருத்தம்

காஞ்சிவிலே சோழனில்வா நிருக்கும் நாளித்
கம்பநதி யாடவரு முனிலோ ராளே
திஞ்சுவைத்தே னும்பாலும் கலத்துன் டாற்போல்
திருவாலை வாய்மகிமை யறிந்தப் போதே
வாஞ்சைகொண்டெப் போதுசுத்த ரேசன் தாளில்
வணங்கிடுவோ மென்றுளத்தில் அன்பு பூண்டு
தான்சயனித் தன்னினைப்பே நினைப்பார்ச் சர்க்கம்
தள்ளுவான் கிடத்துதுயில் கொள்ளு வானே
சுந்தரேசர்உத்தராவால் சோழன் மதுரைக்குச்செல்லுதல்

செம்பியனில் வாறுதுவி லும்போ தாங்கே
சித்தராய்க் கதம்பவன் காதர் தாம்வந்
தெம்பதிக்கு வரக்கருதும் அரசே ரீவே
நிலக்கணம்பூண் டொருத்தனாத் தனித்து வெள்ளி
அம்பவத்தில் வந்தெமைரீ யிறைஞ்ச வாயுன்
அகத்தினொன்றி னுக்கும்அஞ்ச வேண்டா மென்று
தம்பதிக்கே கிளர்விழித்தல் வாறு செய்யத்
தலைப்பட்டான் சிவனடிக்கு விளைப்பட டானே

கல்பாணி, சாப்பு.

பல்லவி.

நான்

காஞ்சிபுரத்தைவிட்டுப் புரம்வந்தான் சோழன் கன்னிபுரத்துக்கரு கினில்வந்
அறுபல்லவி.

காஞ்சிபுரம்பிட்டுக் கரணமொருமைப்பட்டு
வாஞ்சைபுடனிருட்டு வரக்கண்டுள்மகிழ்ந்திட்டுக்

காஞ்சி

சாணங்கள்

அன்றிருநாழமே வானாக அய்யன் அருளேவழித் துணைக் கோளாக
வருகஅன்பெனும்பரி மாமேலிசைத் திலகம்
பெருஞ்சுவனானமே பிரகாசமாய் விளங்கக் காஞ்சி
வானுத்தொடவளரும் கன்னலும் கூடத் தானுத்தெழுத்துயரும் செக்
ஆனபூமிவினிடையுழிசேரும் அனேக (நெலும்
மாநதிகளும் தாண்டி வழிக்கொண்டொருத் தனாகக் காஞ்சி
உணங்கும்செடிநெருங்கும் பாலைபுயம் கல்லும் இனங்கும்மலையும் கடுஞ்
கணம்பெற்றமைச்சர்சேனை காலாடையும் விண்டு (சோலையும்
மணங்குலையும் தம்ப வனத்தன்சொற்படி யன்றும் காஞ்சி

வையைநதிபெருகியதுகண்டுசோழன்வருந்துதல்

விருத்தம்

சோழனின் வாறுவையை நதிவ டக்குத்
துறைக்குவரும் போதுகொதித் தெழுந்து பொங்கிக்
கேழிலுருத் தருக்களனே கம்பே ரோடே
கீண்டெடுத்திப் பெருகிவெள்ளம் வரப்பார்த் தேங்கிச்
குழுவரு முடிவொருக்கா லத்து மில்லாச்
சோமசுந்த ரேசர்நிறு வடியிற் சென்று
தாமுவதம் கிடையூழி தாச்சென மெண்ணித்
தயங்கினா மிகவருந்தி மயங்கி னனே.

புன்னகவராளி, சாப்பு.

- க. மாதவரேபொற்க லத்திலுறகவை வைத்துண்ணும்போ நிறு கண்ணிர் வர
ஒதிநிலக்குவர் போலிந்ததித்தண்ணீர் உற்றுத்தடுத்தென் மெண்ணி
- உ. ஓடிப்பாம்பைத்தடைக்கடடினாற்போல் ஒடுங்கிக்குறுகுறுத்திருந்தா னிவ
நாடிவந்தித்தைவி லக்குவதா டென்று கைத்துமனம்வெறுத்திருந்தான் (கு
- க. பாண்டியனல்லாமல் வையைபுகூடப் பகைபாப்பெருகின தாலே விடிந்
தாண்டவனைத்தொழ லாகுமென்றா லதற் கட்டிவருகுமென் மேலே
- ச. கோலிமிழந்தரு ருடனைப்போற்றனித் கொண்டிராதவித்தானே இது
ஆலத்தையுண்டவன் சோதனைதானாவென் மயங்கிநகருவித்தானே
- ரு. எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்குரிமைஐக தீசன்திருவுளத்த நிர்தான்
வெள்ளத்தைநோக்கிகடுங்கியபத்தன்மெலிவையகந்நிடநினைத்தான்(வையை
கனறுக்கிரங்கி வரும்பசுப்போல்முன் கனவினில்வந்ததுடோலே வெள்ளி
மன்றுள்மடிக்கும் ஐகதீசனெடுத்த வடிவத்தைப்பூண்டாரிப் பாலை
- உள்ளுக்கருத்தினைவள்ள ஸநியுமென் னுண்மைவெளிப்படவாய்த்தார் வந்த
பள்ளத்தைநோக்கிவரும்வையைவற்றும் படிக்கருட்கண்ணை லபார்த்தா
தம்மமினைந்துருகும்சோழன்பக்கத்தில்சாரிமுன்போலவந்துதித்தார் கண்டு
சென்மக்குருடனுக் குத்தெய்வம்கணத்தத் செய்கைபோலேமனம் களித்தான்
- க. வற்றியவையைக் கரையிருக்கும்சோழ மன்னவனைக்கூட்டிக் கொண்டான
டித்தரவாசல் திறத்துகரத்துக் ஞுள்ளேயிருவரும் சென்றார் (கொன

காவெட்டிச் சோழன் துதி.

விருத்தம்.

வருத்தமுதும் சோழனியில் வகையாக் கூட்டி
வந்துபொற்று மகாதன்னி ஈடச் செய்து
பருத்தொளிரும் சொர்ணவிமா னத்துள் வாழும்.
பராபரா இயதமையும் பணிவித் திப்பாற்
சரத்தொடச ரத்தையுமீன் நனைத்துக் காக்கும்
சபராஹி யையுந்தொழ்ச்செய் திடவும் கோக்கித்
திருத்தமுடன் சித்தரைத்தாழ்ந்தெழுந்து சிந்தை
தேறுவான் மகிழ்ந்துதுதி கூறு வானே.

எதுகுலகாம்போதி ஆதி.

பல்லவி.

சாமிசோம சுந்தரப்போ கூடல்வாரும் சாமிசோம சுந்தரப்போ

சாமியடியேன் நேமகப்படியே

முடித்திட்ட்பர்

தாமனேசெய்யும் வாமனே சரணம்

சரணங்கள்

க நீளுமறையெந் நாளும்கண்டறியா

அங்கயற்கண்

ணுளிணங்கும ணுளனே சரணம்

உ சாத்திரமறை வாய்த்திடுமுனிவோர்

தங்களுக்குவே

தார்த்தமொழிந்த மூர்த்தியே சரணம்

ங பாவஉடலம் ஓய்வில்லாதெடுத்தேன

இனிமேலப்படி

மேவிடாதருள் தாவய்யா சரணம்

ச மண்ணிலிருந்து விண்ணளவுபரும்

இவ்விமானத்துள்

நண்ணிவருமுக் கண்ணனே சரணம்

இ உன்தனடியில் வந்துதாழ்த்தற்கில்

இவ்வுடனொன்றே

செந்தாமாமெனக் கெந்தையே சரணம்

விடைக்குறிலைத்திருத்தல்கண்டுபாண்டியன்சந்தேகித்தல்

இந்தவிதம் துதித்துப்பல் வரங்கள் வேண்டும்

இராசனைப்பார்த் தெமைத்தெரிசித் திடீ யிங்கு

வந்தவகை பாண்டியன்கண்டாற்பொல் லாங்கு

வருகுமென்றக் கணம்வந்த வழிக்கொண் டேகிச்

சுந்தரஞ்சேர் சித்தர்கவையை வடபால் மட்டும் -

துணையாவர் தவனுதலிற் நிறுநீ ரிட்டீச்

சிந்தைமகிழ்க் துனதிருக்கை யடைவா பென்று

செப்பிடத்தேர்த் தவனுமதற் கொப்பி னானே.

ரீதிகவுளை, காப்பு-

■ சித்தர்வளவனைச் செல்லென் தவன்மனம்	தேற்றினார்	மீன்
■ டேதரவாசற் கதவைமுன்போலவே	சாத்தினார்	
உ சாத்தியபின்விடை முத்திரைவைத்தான்	கடத்தார்	ஒளி
■ வாய்த்தபொன்மேருவி லோங்கும்விமானத்துள்	அடைந்தார்	
■ கங்குலின்கையைக் குறைப்பானேனும்	வலியாலே	■
■ செங்கரம்மீட்டித் தினகரன் தோன்றஇப்	பாலே	
■ ஈசன்விடைக்குறி வைத்திருக்கின்றதைக்	கண்டார்	கண்டு
■ வாசத்திறப்போரி தேதென்றுசுத்தேகம்	கொண்டார்	
■ பின்னுள்ளவாசல்கள் முன்றிலும்போய்க்குறி	காடினார்	காடி
■ முன்னுள்ளவாரிறுக் கக்கண்டரசன்முன்	ஓடினார்	
■ வேத்தேவடவாசல் மீனக்குறியாரோ	மாற்றினார்	மாற்றி
■ வாய்த்தவிடைக்குறி வைத்தனர்என்றதைச்	சாற்றினார்	
■ அக்கணம்மன்னனும் வந்தவ்விடைக்குறி	கோக்கினார்	துணிர்
■ திக்குறிவைப்போர் எவரென்றுளத்தையக்	தாக்கினார்	

சுவாமி விடைக்குறிமாற்றியவிபரம் பாண்டியற்குத்தொரிவித்தல்.
விருத்தம்.

இந்தவிதம் அரசனுள் முழக்கையக் கொண்
டெழுநதரண்மனைக்குள்வந்து விசாரிக் குங்கால்
வந்ததுபோனதுவொன்றும் வெளியா காமல்
மனமருண்டே யூணுமலர்ப் பாயும் நீக்கி
அந்தரணி மேற்சயனித் திருக்கும் போதே
ஆலவாய்க் கட்டவுள்அவன் கனவிற் றுமே
வந்துசெத்த ருபமுடன் இருந்தையத்தை
மாற்றுவார் உண்மைசொல்லித் தேற்று வாரே.

மாஞ்சி, ஆதி

பட்டினி.

சோழனுக்காகநாம்செய்த குற்றசெய்திவாய்நன்கு சோழ
அறுபல்லவி

வாமுக்குலபூஷணனே மாமதுரபாஷணனே சோழ
சரணங்கள்

■ ஆத்திமலர்த்தொடையான் அன்பகத்திலுடையான்		
■ அடியவர்க்கதுதினமும் அளித்துவருங்கொடையான்		சோழ
உ கச்சியிலமுன்னாலே	காடழித்தெம்பாலே	
■ பட்சமாத்தொழுதெக்காலும்பத்தியுண்டானதனாலே		சோழ
■ எந்தமடிநினைத்து	இரவில்வந்தான்தனித்து	
■ இத்தவடவாசல்திறற் தெமைத்தரிசனஞ்செய்யித்து		சோழ
■ மீளவுமேலிடுத்தோம்தானமுன்போல்தொடுத்தோம்		
■ காணமுத்திரைவைத்திட்ட தாரணஞ்சொல்லுஅடுத்தோம்		சோழ

விருத்தம்

சாயிசித்த ராகியிவ்வ ரகத்தி லுள்ள
சுரதேகம் தனைத்தெனிலித் தகன்ற பினனே
மாமனைத்தி லையமகன் மெழுகத ருண்டு
வணங்கியெழுந் துடன்குலபூ ஷணனாக் தென்னன்.
கோமகிவிட் டகன்மெனியோர் தமக்கா ஈசன்
கொண்டுசெய்த திருவினையா டலையா வர்க்கும்
வாய்மலர்ந்து வெளிப்படுத்தித் தெனிலித் துன்னம்
மகிழ்ந்திட்டான் உரைத்துரைத்துப் புகழ்த்திட்டானே.

இதுவுமது

சித்தமகிழ்ந் துடன்குலபூ ஷணன்தா ணேந்தும்
சென்கோலு மணிமுடியுற கொடையு மீன்ற
புத்திரானு மிராஜெத்திரன் தனக்கீக் தீசன
பொன்னடியிற் பணிநதுவிணனு டேடு வாழ்கதான்
மெய்த்தவத்தோ ரேயிதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
வினாறும்வனத் தாலுண்டாம் பயம கன்று
சித்தியமல் களகரமா யுபாதி யற்றே
நீடிப்பின் சிவனடியை காடு வாரே.

ஆக விருத்தம் 10, கீர்த்தனை 9, தரு 2, ஆக 11. முற்றும்.

உ

செவமயம்.

மூப்பத்தைந்தாவது

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

சுத்தரன். தனிபெயர்ந்த சோழனை விடுத்தல்வாயிற்
வந்துதா ளிதுக்கிமுத்தர மாற்றிய துரைத்தே னிப்பால்
சுத்தம் போற்றுந் தென்னன் தன்படைக் காகத் தண்ணீர்ப்
பந்தல்வைத் தருளிக் காத்த பான்மையை யினிச்சொல் வேனே.

காடுவெட்டிச்சோழன்செய்தவஞ்சனைபைக்கூறுதல்
பைரவி, ஆதி.

பல்லவி

காடுநித்த சோழனாகவந்த காரணங்கேளுமுனியோரே

அறுபல்லவி

காடுங்குலபூஷண பான்டியராசகுமாரன்
ராஜேந்திரபாண்டிய ராஜனெ லுங்கய்யீரன்.

நீடுமபுகழுடையோன், சுத்தாமூர்த்திதாளில்
நிதழும்வணங்கியர சிவசைகடத்துகளில்

காடெ

சரணாகுகள்

- க வரவரவெளிப்படை யாய்த் தானே கதம்ப
வனத்திலவருகமென்னத் தொடுத்தானே இப்பால்
உருசைகண்டபூனை உறியைஉறியைத் தாடிம்
உவமைபோலடிக்கடி அடுத்தானே ஈசன்
சரணம்பணிததுவரும் போதுபாண்டிய லுக்குத்
தரும்வரிசையனுப்பிக் கொடுத்தானே அந்த
வரிசைகளுக்கைக்கொண்டவழுதிதனக்கனுப்பும்
வரிசையும்பெற்றுத்தது வரப்போகவிடுத் தானே காடெ
- உ பின்னுஞ்சொழ்நயந்தத் தென்னனுக் குத் தனது
பெண்ணைக்கொடுக்கத்தது புரித் தானே தான
சொன்னபடிக்கவலும் சம்மதிக்கின்ற னென்று
ததுவரவந்துசொல்லத் தெரித் தானே பாண்டி
மன்னவனுக்கினைய ராஜகேசரி யந்த
வகைகண்டாலவாய்விட்டுப் பிரித் தானே அண்ணன்
தன்னையறியாமலே தானந்தப்பெண்ணைக்கொள்ளச
சதுரகைத் துடனகாஞ்சிப் பதிவரப்பரிந் தானே காடெ
- ங நாற்றிசையம்படையோ டடுக்கும்ராச சிங்கனை
காடியெதிர்சென்றழைத் திட் டானே உடன்
வாய்த்தஅரண்மனைக்குள் ளையாசனத் திருத்தி
வரிசைசெய்துபசரித் திட் டானே பண்டு
மூத்தவனுக்கிசைத்த பெண்ணைப்பின் னவனுக்கு
முயன்றுமணம்படப்பித் திட் டானே தனக்
கேற்றமருகனுக்கல் வரசுரிமை யளித்து
ராசேத்திரனைப்பிடிக்கத் தான்சம்மதித்திட்டானே காடெ

சோழன் போர்க்குவந்ததுகண்டு பாண்டியன் கவாமிமுன்

சென்றுமுறையீடுதல்.

விருத்தம்.

மருமகளு மிராசசெங்க லுடனில், வாறு
வனமெறிந்த சோழனைசைத் தமரை நாடி
முரசுறையத் திரண்டுகரி பரிதேர் காளான்
மொய்த்திடவே பெழுந்துமது ராபு ரத்தின்
அருவினிலோ நிரண்டுபோ சனைக்கிப் பால்வர்
தடைத்திடும்போ தேர்த்தரினூல் அறித்து தென்னன்
திருவாச வாய்பயன் கோவி லுக்குள்
சென்றுவரன் பணிந்துமுறை சொல்லு வானே

ஆனந்தபாவி, ஆதி.

பல்லவி

சாமிகாடெ றிந்தசோழன் றுனேயிந்த மாநகர்மேற்
சண்டைக்காரம் பஞ்செய் தானே

அறுபல்லவி

சாமிசோம சுந்தராவன் தன்னடிய னுமென் மேலே
மாகழைக்கோ துங்கவத்து மனைக்குவழக் காடல்போலே சாமி
சரணங்கள்.

முன்னேநிதி வேலையில்வந் துன்னடியைச் சார்த்தானே தன்னகர் சேர்ந்
பின்னுமுன் நிருவடியைப் பேணியடிக்கடிவகது (தானே
அந்நிலையெ னக்குதித மானவஸ்துக் களும்பத்து சாமி
உறவுபோலவேயிருந்து குளவிபோலேகொட்டினுனே உண்மைபோற்பகட்
உறையிலடங் குங்கத்திபோல உள்ளத்தில்வஞ்சகம்வைத்து [தினானே
முறைபிசகிக் கடைசியில் மோசத்தொழி லைநினைத்து சாமி
அனந்தரத்துக் குள்ளமாகப் பாவத்துக்குப் புறம்பாயே அன்றுநின்றநீயே
களவனுக்குட் கைகொடுத்த காரணம்போற்செய்தாய் முந்த
உளவனிலலா மலெங்காவ னுரழிவதுண்டோ யென்தன் சாமி

விருத்தம்.

ராசபுரத் தரனில்வா றுரைக்கக் கூடல்
நாதனரு ளாலுனது சேனை யோடே
பூசலிட வரும்வரோ டெதிர்த்த நின்று
போர்புரிவாய் வெற்றியுன்பா லுண்டா மென்னும்
வாசகமொன் றாசேகே னென்றா காச
வாணியுரைத் திடச்செவிக்கொண டன்பு பூண்டு
தேசலவும் தனநிருக்கை யடைந்தா னத்தம்
தேக்கினுன் விடியுங்கால் கொக்கி னானே
சோழனுக்கும்பாண்டியனுக்கும்உயுத்தம்.

இதுவுமது

கங்குலிந்த வாகனமும் போதா சாசம்
கண்விழிகு முனனாக விழித் தெழுந்து
புக்கமுடன நியங்கனம் செய்து ராச
புரந்தாபா ண்டியனவிமா னத்துள் வாழும்
கங்கைவே னியற்பூசை செய்தெ முந்து
கடுகிவரும் சேனையுடன சோழ ராசன்
அங்கமுடன பொரநிறகும் அமர்க்க னஞ்சென்
நடுத்திட்டான் சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட் டானே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

சோழராசனும் பாண்டியராசனும் தொடுத்தா ரேசண்டை

MAHARAJU
DR. U. V. S. IYER L.
BESANT NAGAR, MADRAS-2.

அற்புதவீ.

(காசே

சோழராசன்படை மேலுத்தாலே துலங்கும்பாண்டியன்சேனை கலத்தொருங்
குழமுலைபரவும் ஆழியின்மேலே தொடர்ந்துவந்தொருகதி அடர்ந்ததுபோலே
சரணங்கள்

பேரிதடாரிமல் லாரிகள் இருவரும் அடிக்க செயலிருத்த
வீரியம்பெரியே பட்டுக்கள் கட்டியம் படிக்க விண்ணிலிருந்து
பாலிலிறங்கிமேல் விழுதுகன்போற்கொடி பிடிக்க மனந்துணிந்து
பேரிடுவோர்புய மீதினிலேதும்பை முடிக்க நீருண்டகாள
மேகத்தைப்போலேயொலித் தேகத்திலார்ப்பரித்திடுவார் தீயிலும்கூர்
மாநக்கடுத்திடுபோல் வீரத்துடனே சிரித்திடுவார் அமரித்தறங்கள்
தேகத்தினுக்குமான் மெய்ணியாகத் தரித்திடுவார் சினங்கொண்டதி
வேகத்துடனூதட்டில்மேற்பல்லமுத்திப் பொருத்திடுவார் இருதிருத்தோர்
நங்கன்படைகெருங்கி வந்தொன்றுக்கொன்றுகைக ஸத்தார் பொல்லாதிராச
சிங்கனைதட்டக்கண்டு தென்னன்படைகொஞ்சம்ப யத்தார் பயத்ததுகண்
டங்கையறைத்துகைத் தடுத்துச்செனண்படையி ருத்தா ரப்போதுதென்னன்
கங்கைவேணியைத்திரி கரணமும்பொருந்தி னைந்தான் நினைக்குமுன்னே
கண்ணிராடன்படைதான் கொஞ்சமாகக்கருதுஞ்சோழன்படைதன்னக்குமுன்பாக
பன்னகாபரணன் அருளில்நன்றாகப் பார்க்கும்போதொன்றுனந்த மாயெதிராக

சோழ

உ பேரியொலியுமத மழையைச்சொரியும்கெசத்தொலியும் மலைபோல்வரு
தேரினொலியும்பரி சேர்க்கதுகளைத்துவரு மொலியும் மறவர்தங்கள்
பேரினொலியுந்தோளிற்புடைத்துவரும்வீரர்களொலியும் இவைகளுடன்
ஓரொலியாகவே விளங்கிமேல்வாரிதி யொலியும் அடங்கிநிறகச்
செய்யெடுப்பவருடன் செய்யெடுப்பவர் திரண்டெதிர்த்தார் மல்லயுத்தத்தில
மலைபயில்பவருடன் மலைபயில்பவர்கள்வந் துதித்தார்சுந்தரமெடுக்கும்
கலைதெரிந்தவருடன் கலைதெரிந்தவர்வந்து குதித்தார் வேலையெறிந்த
கொலைபுரிபவருடன் கொலைபுரிபவர்மிகக் கொதித்தார் மும்மதம்சீர்தும்
கரிநடத்துவருடன் கரிநடத்துவருமே கூட கத்பயினற
பரிநடத்துவருடன் பரிநடத்துவர்கென்று சாட தேர்க்களைய
கிரிநடத்துவருடன் கிரிநடத்துவரெதி ராட மிகச்சொலிக்கும்
எரியின்மேல்வரும்வாபுவெனக்கைகலந்துபோராடப் பாசத்துடனே
கூற்றெழுந்துமேல் வருகினும்சென்று கூடியொருகைபார்ப் போமெனநின்ற
ஆற்றலுடையகாலாள்கள் திரண்டு ஆலமும்வடவையும்போலொன்றுக்கொன்று

சோழ

க தென்னன்படைவிடுக்கும் வாளிக்கெதிரேதப்பித் துய்வார் உய்தவாதின
பின்னும்கிடுக்கும்அழும் விலலும்அதுக்கவேறம் பெய்வார் எய்கையிலுரம்
தன்னினுழையும்கைப்பிடுங்கிக்கொண்டுகீர்ஜனைசெய்வார் அந்தவாளிகொண
டொன்னலர்தலைகளை யரைக்கிரேபோலவே கொய்வார் சோழன்படைமேல்
சோனைமழைபோல்வாளி தொடுத்துச்சொரிந்துநின்று துள்ள அலர்வியிடுக்கும்
ஆனவம்புக்கெதிரே தப்பித்தொதுங்கிநின்று கொள்ள கெருப்புக்கக்கும்

கூனலம்பைத்தலுவிற் கூட்டியுடுத்தெரிந்து விள்ள இப்படிமுதலன்
சேனைத் தலைவர்சென்னி சேனையைத்தவிடெனத் தென்ன ரணகனத்திற்
தானாறுத்தவர்தலை தகர்ந்துமுண்டமாயுருள் வாரும் கிரிநிகர்த்த
தோளாறுத்தரமெங்கும் துளைபட்டுவிரகலு வோரும் துதிக்கையத்து
மாணுந்தரியில்வரும் சோரியோராறுகவே சேரும் அதனைக்கண்டு
கூளிகழுக்கலைக கூடிக்கொண்டிரைக்காக நேரும் இத்தவகையா [ரிட்டு
இடைவிடாமறசேனைகள் தலைப்பட்டு இணைத்தொருவர்க்கொருவர்சினத்தெதி
அடல்புரிந்துகுரி யோதயந்தொட்டு ஆக்கைநிழலடிக்குள் அடங்குமம்மட்டும்
சோழ

வேனிலின்வெப்பத்தால்சேனைகள்வருந்தியதுகூறல்.

விருத்தம்.

தென்னவன் சோழஞ்ஞே செருக்களத் தமர்செய் புங்கால்
தன்னடித்தான்யிதிக்கும் ததியிலெவ் கெங்கும்வெப்பம்
துன்னவே முதிர்வே னிற்கால் குழநீர் விரும்பிச் சேனை
சின்னபின் னவகளாகத் தெறிபட்டார் முறிபட்டாரே.

தோடி, ஆதி.

பல்லவி.

சுற்றிக்கொண்டது கிரீஷ்ம காலத்துவெய்யில் பற்றிக்கொண்டதுளக்குமே
அதுபல்லவி

சுற்றிக்கொண்டெகெங்கும் தோய்த்துகொள்ளவேயீசன்
கெற்றிக்கண்ணிலுண்டாகும் கெருப்புக்கிணையா வீச சுற்றி

சரணங்கள்

■ எந்தகதியும்நீர் மாறவே வானும் இத்தவசுருஞ்ஞே டேறவே யிக்கும்
அந்தரத்தோரும்வெப்ப பீறவே உயர் மந்தாகினியும்காய்ந்து வீறவே
ஞாலமழன்றுபிளக்க பிலத்துடனே கோலுமலைகள்பிளக்க செழித்தமலர்ச்
சோலைமரங்கள்பிளக்க இதல்லாமலும் மேலும்விண்டலம்பிளக்க உச்சிரங்
பாலுவெங்கதிர்மிகழுடவே தாகமானதெவர்க்கும்வந்துநீடவே பனர் (காண்டு
கானலைநீரென்றெண்ணியோடவே சுடும் வேனிலின்குடுடனேகூடவே
நியரைச்சேர்கல்கோரும் நியவராவர்போனே
துயரிலவுங்காற்றும் சுடும்படிக்கொருக்காலே சுற்றி

■ குஞ்சரத்தின்மதக்களீங்கவே செருக் குஞ்சினமுமகலவாங்கவே அமர்
அஞ்சிடுங்கிமன மேங்கவே தலை துஞ்சிடக்கும்கடை துங்கவே
காற்றிலுமிருந்தோட்டம் புரிந்துகதி வாய்த்தகுதிரைக்கூட்டம்நாக்குவறண்டு
ஏற்றகடைவினீட்டம் குறுதென்றல் போற்றளர்வொடுவாட்டம் பெற்றாடக்க
காய்த்தவசுனைத்தெரி லாரவே சூறை தோய்த்தகாலெனும்பாக ஞாரவே வேனி
வேந்தனெழுந்தெழுத்து சேரவே கன வார்த்தகனைதொடுக்கச் சேரவே (ங்
ஆனவிரும்மன்னரும் அமரைவிட்டுத்தறக்கத்
தானைகலந்துதண்ணீர் தண்ணீரென்று பறக்கச் சுற்றி

உ ழூரக்கமேயின் திவாமுவார் இடத் திரக்கவேசென்று சூழுவார் என
விருத்தக்கொண்டேழ்ந்துவிழுவார் ஈள்ளி மரத்தடிபுகுத்துதாமுவார் (லவேளரி
தம்மிலுமெலிந்திருப்பார் பக்கத்திற்சென்று செம்மையடையகிணைப்பார் போ
வெம்மையாலெரிமுதற்போய் உக்கிவிருக்கும் பொய்ம்மரத் தருகுறப்போய்.
ஒன்றுவரல்லார்— கரியின் நிழலுறத்தொடங்குவார் தேர் பரியின் நிழலிலேம
டங்குவார் குடை— விரியும்நிழலுக்குள்முடங்குவார் வட்டப் பரிசைநிழலுக்
குன்னடங்குவார்— செல்லிடம்வேறில்லாமல் செருக்களத்திலேநட்ட

கல்லுமுதலாநிழற் கருதியோடவு முட்டச் சுற்றி

சுந்தரேசர்பாண்டியன்சேனைக்கருகுதண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தல்.

ஓதரிய வேனிலிவ்வா நழற்றும் காலை
உயிரனைத்தும் ஈனறளிக்கும் தாய்மீ னாடசி
நாதனெவர்க் குஞ்சமனாய் நின்றேன் தன்னை
கம்பியதென் னன்படையைக் காக்க வேண்டி
வேதமது நாத்காலா அங்க மாறும்
விட்டசட்ட மாப்பீடம் எழுத்தைத் தாமேந்
தேளவென் மதிவிரித்து நடுவே வந்து
திக்கின்றான் நீர்ப்பந்தல் வைக்கின் றானே
கல்யாணி, சாப்பு.

பல்லவி

பாண்டியராசன் படைக்கருகே காடினாரே தண்ணீர்ப்
பந்தலைவத்தருள் செய்துவிளையாடி னாரே
அறுபல்லவி

நீண்டவனும்அய னும்தேடிக்காணாத நிர்த்தம்வளர்வேன் முத்திபுரநாதர் பாண்
சரணங்கள்

■ புண்டரம்தங்கிய நெற்றியும்குண்டலம் பூண்ட செவியின் மறைம்தரித்தடி
முண்டகமேசொற்றைக் கிண்கிணிகாத முழங்கப்பிலித்தோ லுடையும்விளங்க
பாண்டி. (என்றம்)

உ பார்த்தவர்கண்ணுமனமும் திருப்பப் படாமலுட் கொள்ளும்சிறுகையமு
வாய்த்தகருணைப் பெருக்கமுந்தோன்ற மறைக்குள்மறைந்தோர் அருந்தவராக
பாண்டி. (ண்டேயொருவருக)

■ கொன்றைச்சடைக்கங்கை நீராலேபூரித்த கும்பத்தைச்செங்கையிற் கொ
கொன்றாய்ப்பலர்க்குப் பலவாய்த்தமர் கொண் டொழுகவிட்டுத்தண்ணீர் த்தா
பாண்டி. கம்தலிர்ந்திடப்

சோழன்சேனைதோற்றோடுதல்.

விருத்தம்

பன்னகா பரணனங்கே வைத்த தண்ணீர்ப்
பந்துலுக்குள் வந்தடைந்து வாசந் தோய்த்த

கன்னீருண் டினைப்பகன்று வலிமை பெற்று
 ராசேந்திர பாண்டியன் தன் படைகெஞ்ச் சித்துப்
 பொன்னிகா டன்படைமே லேறிச் சீறிப்
 போர்முன்போற் செயதிடவா ரிதியு டைந்த
 தென்னவே வருந்திநின்ற படைக னோட்டம்
 எடுக்கின்றார் தமைத்தொடர்ந்து முடுக்கின்றாரே.

மோகனம், சாப்பு. (தார்

க தென்னன்படைமுதிரிக் தடித்தார் சென்னி சேனை முறித்தோட்டம் பிடித்
 பின்னேதொடர்ந்துபற் கடித்தார் பல பேரைக்கைகால்முத லொடித்தார்
 உ செப்பியசோமுனைத் தகைந்தார் ராஜ சிங்கனையுக்கூட வளைந்தார்
 கைப்பிடியாப்பிடித் துவந்தார் பாண்டி காவலன்முன்புகொண் டிலந்தார்
 கூ பாண்டியன்சோமுனைக் கண்டான் மோசம் பண்ணும்தம்பியுடன் கின்றான்
 மீண்டிருவோருடன் சென்றான் கக்கை வேணியன்முன்புரைக் கின்றான்
 ச உத்தன்சுருத்தினுக் கேட்கச் செய்வ தோதவேணுமென்று கேட்க
 சிந்தைக்கொத்தபடி யாக்கச் சிட்சை செய்யென ஈனைவர்க்கும் தாக்க
 டு ஆகாயத்திற்சொன்ன தறிகது மகிழ்க தய்யன்றிருவடி பணிந்து
 வாகாஅண்மனை புருத்தான் ஜய மகனம்பாடவே உவந்தான்

விருத்தம்.

சோமுனைஇவ் வாறுவென்ற வனையழைத்துத்
 தய்யப்பரி யானை முதல் அளித்துன் னூரில்
 வாழெனவிட் டிராசசிவ கனையழைத்து
 வரும்பொருளிற் சிதைத்து வேறு வைத்துக்
 கேழிலகும் இராசேந்திரன் வீற்றி ருந்தான்
 கேட்பரிதோ துவர்பசிதா கத்தி னாலே
 குமுதலற் றிசைவியை முதலாப் பூண்டு
 தொல்வினையற் றரனுலகிற் றுகங்கு வாரே.

ஆக விருத்தம், அடிகீர்த்தனை டு, தரு, ச, ஆக கச முறறும்.

-----0-----

சிவமயம்

முப்பத்தாறாவது

இரசவாதஞ்செய்தபடலம்

அவதாரிகை — விருத்தம்.

அத்தன்பாண் டியர்கோன்சேனை யதனிடைத் தண்ணீர்ப் பந்தல்
 வைத்தவன் தன்னைக் காத்த மகிமைய புரைத்தே னிப்பாற்
 பத்திபூண் டாமுநாட்டியப் பாலையா னொருத்தி தன்பாற்
 சித்தம்வைத் திரதவாதம் செய்தவா நினைச்சொல் லேனே.

பொன்னையாளென்னும்ருக்ரகன்னிகையின்தன்மைகூறல்

விருத்தம்

கன்னிலத்தை ஷிராசேத்திரன் ஆளுங்காஸத்
நாட்டிலவையை மருங்கிற்று வணமென ரேனும்
அங்ககரி லுற்றசரா சரமி லிங்கம்
ஆகநினைத் துடுக்கநுங்கோள களும்வி லங்க
மன்னிவளர் கடவுளைச் சூ ரியனித்திராதி
வானவர்கூ சித்துவர மடைந்தா ரநத
முன்னவன்கோ யிற்கடிமை பூண்டொ ருத்தி
முறைகொண்டாள உளத்திலன்பு நிறைகின் றாளே

ஆனந்தபைரவி, ஆதி

பல்லவி

கன்னியொருத்தியவள தன்னொழக்கமுமுள்ளக் கருத்தையும்சொலக்கேளும்

பொன்னையாளென்றுபேர் பூண்டத்தலத்திலீசன்
சன்னிதி யிலெப்போதும் தளியெடுக்கின்ற ருத்ர கன்னி
சரணங்கள்

க	வண்டிசையுக்குமுள்ள அண்டருக்குமன்	பாலே
	மயக்குறவா தரிப்பான் கடலமுதினைப்	போலே
	தண்டுமொழியாள்வினை கொண்டிசைந்தொருக் காலே	
	காணம்பண்ணுவாளின்னம் கேளும்மென	மேலே ருத்ரகன்னி
க	பரதநூலிற்சொல்லும் படிக்கிசைந்	நாடுவான்
	பைந்தொடியார்சலமும் பெருமையுஞ்	சூடுவான்
	அருமையாம்பையரில் மிகுத்தெழில்	கூடுவான்
	அல்லாமலொழுக்கத்தால் அவருக்கும்	நீடுவான் ருத்ரகன்னி
ந	மன்னிவரும்நாள்தோறும் விடியுமுன்	எழுவான்
	மாதேவனை நிறைத்து கன்னீரில்	முழுவான்
	அன்னபூரணிக்கன்பன் அடியினை	தொழுவான்
	ஆதரவுடன்விர தமா	யொழுவான் ருத்ரகன்னி
ச	ஆண்டவனுக்குமுன்னே நாட்டியம்	பொருத்துவான்
	அடியாரேபொருளாக அர்ச்சித்து	வருத்துவான்
	வேண்மெறுசுவையுண் அருத்தியே	நிருத்துவான்
	மிஞ்சியதைய மம்கொண்	டருத்துவான் ருத்ரகன்னி

சுந்தரேசர்பூவணநகரில்கித்தராகவருதல்

விருத்தம்.

ஏமையன்பை புலகறியப் பூவ ணேசன்

இரணியத்தாழ் தமதுருச்செய் பென்ற வட்கூத்

தீர்ப்புத் தெரிந்தவகை கருவாற் செய்து
தனக்குள்ளே நோதும்வரும் பொருளனைத்தும்
நேமமுடை யடியார்க்கு லால்மிந் சாதால்
நினைத்துமுன்னம் பொற்கிழிதென் னனுக்கீர் நி
மாமதுரே சனவேண்ட அவ்வா நேயு
வணங்கிற் சித்தராய் வருகின ருரே.

மத்தியமாவதி, ஆதி

பல்லவி.

சுந்தரர்வந்தனரே சாமிசோம சுந்தரர்வந்தனரே
அதுபல்லவி.

சுந்தரமிகும்பு வணம் வாழுமேமை பரிந்து
சுந்தரமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்
சுந்தரங்கள்

க	துய்யபூதியணித் தெழில்பரவிய	மெய்யும்	
	கையிலிழைப்பையும் காட்டிக்கொண்டாள் செய்யும்		சுந்தரர்
உ	கட்டுவாங்கமலர்க்கையிற்சுரித்து	யோகப்	
	பட்டமிடைவிற்பகப் பரிந்தேமையாள	முன்பாக	சுந்தரர்
ங	உடையுட்கோவணமும் ஒழுங்காயசைந்	திலகப்	
	படிமமாய்ப்பூண்டு பதுமமுகம்	துலகச	சுந்தரர்

பொன்னையாள்சித்தருக்குத் தன்மனக்குறைபாடுகூறுதல்
விருத்தம்

சுந்தரரில் வாறுபூ வணத்தில் நோன்பு
தொடுத்திருக்கும் பொன்னையாள மனைபை நாடி
வந்தனவில் லாமலங்கே யமுத ருந்த
வருமடியா ரோடொருவ ராகக்கூடிச்
சுந்தரமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்
சுந்தரங்கள்
புந்திமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்
சுந்தரங்கள்
புந்திமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்
சுந்தரங்கள்

வசந்தபைரவ

சுந்தரரில் வாறுபூ வணத்தில் நோன்பு	இருத்தார்	அங்கே
வந்தனவில் லாமலங்கே யமுத ருந்த	கடத்தார்	
சுந்தரமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்	கென்றார்	அமுது
புந்திமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்	யென்றார்	
சுந்தரமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்	தொடுத்தார்	அவனை
புந்திமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்	விடுத்தார்	
சுந்தரமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்	சென்றார்	
புந்திமிகும்பு வணம் வாழுமேமை வெழுத்து சுந்தரர்	புகன்றார்	

௮	அந்தமொழி யேமையழிக் தக்கணம்	வந்தாள்	பல
	பத்தமகத் திமேச்சித்தர் பாதம்	பணிந்தாள்	
■	சித்தனடி யாரென்றெண்ணியுள்ளங்	கனித்தாள்	கனம்
	அற்றவருக் கீர்க்கியபாத்தியா	முனித்தாள்	
■	எத்தவஞ்செய் தேனிற்குற வென்று	கூர்க்கினால்	மொழிந்து
	சித்தர்மேனி யும்அழகும் சேர	நோக்கினாள்	
அ	புன்னகைய ரும்பசின்மஞ் சலிசெய்	திட்டாள்	சித்தர்
	தன்னகம் கிழந்தருளும் கண்வலைப்	பட்டாள்	
■	அய்யாவுள்ளே வரலாமென் றன்பு	பொழிந்தாள்	அடியேன்
	உய்யவுமக் கேற்கச்செய்வே னென்று	பரிந்தாள்	
ய	ஏமையிந்த வாறுபச ரிக்கத்	தெரிந்தார்	சித்த
	சாமிவவன் மேலேயருள் கோக்கம்	புரிந்தார்	
■	உன்னிடைபைப் போலுன்போ முகினில்	நல்லாய்	கொஞ்சம்
	என்னகார ணத்தினால்இ லாத்தது	சொல்லாய்	
கஉ	கூறெனச்சித் தவருவம் கொண்ட	மெய்யனே	கேளும்
	வேறொருருறையுமெனக் கில்லை	அய்யனே	
■	எக்கனையன் திருவுருத்	தங்கத்தினாலே	செய்யத்
	தங்குமாசை யாற்கருவு ருச்செய்	தேன்மேலே	
கச	என்கையிலே நாள்தோ றும்வ ரும்பொரு	தன்னால்	தொண்டர்
	தங்கள் பூசைக் கேசரிக்கட் டுதென்று	சொன்னாள்	
கடு	எண்ணியப டிமுடிக்கக் கங்கை	யணிந்தார்	என்ன
	பண்ணுவாரோ வென்றுமலர்ப் பாதம்	பணிந்தாள்	

விருத்தம்.

சித்ததைத்தாழ்ந் தேமையிவ்வா றுரைக்கு மின்சொற்
 திருந்தியதே னெனச்செலிக்கே றிடவ ருந்தும்
 புத்தமுதைப் போலவனன் பதுதித் திக்கப்
 பூரண னந்தமுடன் கருணை கூர்ந்து
 முத்தநகை யேயினமை யாக்கை செல்வம்
 மூன்றுகீர் மேலுதிக்குஞ் சூயிழி போலே
 மித்தையெனக் கண்டறித்து சிவதர் மத்தை
 விரும்பியிழைத் தாயெனப்பின் விளம்பு வாரே

சித்தர்நவலோகங்களைக்கனகமாக்கி அளித்தல்.

அதிகமாம் சிவதருமந் சிவார்ச்சனைநற் சிவபூசை அடியார் பூசை
 இதனிலொன்றுக் கொ டும் ஆனதறித் தடியார்க்கே யீந்தாய் பின்னும்
 மதியணியோன் திருவுருவ வகாண்கினைத் தனையதற்குள் மனையி லுள்ள
 உதவியில்லா நவலோகம் யாவுமிங்கே கொடுவாவென் றுரைத்திட டாரே.

ஆனந்தபைரவி, சாப்பு.

க	சாமியித்த வாறுரைக்க ஏமை	மகிழ்ந்தான்	திரு
	மாமனைக்குள் ளதிவேக மாதப்	புகுந்தான்	
உ	வங்கஞ்செம்பிரும்புவெள்ளி	பித்தனைதார	உள்ள
	வெண்கலை தம்பலவும்	குதிர்குதிரா	
க	தேயுமிடை யாள்பரப ரென்றெ	டுத்தாளே	கொண்டு
	போயிருக்கும் சித்தர்முன்கல் லென்று	வைத்தாளே	
ச	வைத்தபல்லோ கத்தையுமவெவ் வேறு	குறித்தார்	கேளும்
	சுத்தரீறெடுத்ததின்மேற் சித்தர்	தெறித்தார்	
ரு	இத்தைநீவி ராவெரியி லிட்டெடு	பொன்னும்	எடுத்த
	தத்தையேகொண் டசனனுச் செய்யெவ் று சொன்னார்		
க	இன்றிரவுக் கிங்கிருத்த முத	ருந்துவர்	காண்ட
	வின்றபடி செப்திடம னம்பொ	ருதுவர்	
எ	மண்டிருள்பு ளருமுன்போ மென்று	புகன்றான்	நில
	கண்டரம்மொழிக்கிசைத்தி டாம	லகன்றார்	
அ	மானேகூடற் சித்தர்யாமென் றோதி	மறைத்தார்	மறைந்து
	போனபின் மதுரைஎம்பி ரானென	றறிந்தான்	
க	வாய்த்தவரே கச்சிதித யர்ச்சியைப்	பூண்டான்	கவலை
	மாற்றினாரென தேபெரும கிழ்ச்சியும்	கீண்டான்	
ய	சித்தர்சொல்லைப் புத்திபூர்வ மாக	நினைத்து	வன்னி
	மத்தியிலே வைத்தனன்பல் லோக	மனைத்தும்	
க	சசனடி யையடைந்தோர் காட்சி	யைப்போலே	எல்லாம்
	மாசகன்ற சொர்ணமய மாச்சொ	ருக்காளே	

விருத்தம்.

சித்தர்சொன்ன வாறுலோ கங்க ளெல்லாம்
செம்பொன்னு வினைத்திடலால் ஏமை நோக்கிச்
சித்தமகிழ்ந் துருவிலா னுருவஞ் செய்து
திருவழிகைப் பார்த்துச்சத் தானே வென்று
பத்தியிருக் தள்ளிமுத்தம் கொண்டுள்ள பிற்
பழகியபி ரானாகப் பிரதிஷ்டை செய்து
நித்தமுதல் டுத்திச்சின் னுளவாழ்ந் தின்பம்
நிறைந்திட்டான் சிவபதத்தி னுறைந்திட்டானே.

இதுவுமது

அய்யனைச்செய் தேமையந்நா யகன் கபோதைத்
தள்ளிமுத்த மிட்டககக் குதியுஞ் சொன்ன
செய்யகா ரணக்குறியும் கொண்டு செம்பொன்
திருமேனி வேறுகி விளங்கி காலாம்
பொய்யுகத்தோர் தமக்கேர்க்கத் தக்க தாகப்
பொருத்திரின்றார் இக்கதையைப் படிப்போர் கேட்போர்
வையகத்தி லேதுயா மகனறின் பத்தை
மன்னியிருந் தாணுகிற் றன்னு வாரே.

ஆக, விருத்தம் அ, கீர்த்தனை உ, தரு உ, ஆ உ. முற்றும்.

சிவமயம்.

மூப்பத்தேழாவது.

சேரழினைமலிவிலீட்டியப்படலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

பொன்னின யானைக் கரகப் புராந்தகன். இரத வாதம்
தன்னையான் செய்து வந்த சரித்திர மூராதே னிப்பாற்
சென்னியை மலிவி லாழ்த்தித் திருவடி தம்பும் பாண்டி
மன்னின யமரிற் காத்த மகிமையை யினிச்சொல வேனே

ஆனந்தபரவி, சாப்பு.

- க அருந்தவர்களே யாண்டுகாடா சாட்சியைச்செய்து வரமும் ராஜ
புரந்தரபாண்டியன் சிவனுலகத்திற் புருந்திட்டான் பின்பு கேளும்
அவன்மகனிரா ஜேசபாண்டியன் அனுதினமும்அன் பாசே கதம்
பவனகாதனைப் பணித்தவனியைப் பாலித்தானே இப் பாசே
ராஜகம்பீர னென்றவன்மகன் ராஜ்யம்வகித்தின் றானே திராம
தேசமென்றிலும் ஈசனைத்தொழிச் சிவபரதில்லைசெய் தானே
பாண்டியவம்சப்ர தீபனென்றவன் பாஸகனெருக் காலே புலி
ஆண்டகேகாள் இருந்தானுல கடைந்திட்டான்அதின் மேலே
புரந்தரசித்தன் அவன்மகனிந்தப் புலிவகித்திசை பூண்டான் நலம்
பொருத்திடும்அகா மாஸியாவரும் பூண்செய்துல காண்டான்
பத்தியிருந்த பாண்டியவம்ச தாகனென்றவன் பாண் சொல்லும்
இத்தரணியில் யாரையும்சிவ பத்தராத்திய சேவன்
எ கருத்துதுஞ்சந்த ரேசபாதசே கரனென்றவன்கு மாரன் வெரு
திருத்தமாகவே புலர்புகழ்த்திடச் சிவபத்தியிருத் தீரன்

விருத்தம்.

பத்தபரி பாஸனஞ்செய் அந்த ரேச

பாதசே கரபாண்டிய ராச நென்போன்

பத்திரதம் னூருளை ஈரைத் தூறு

பரிபதின விரங்காலாள் இவர்கட் காச

எத்தனைபொன் சிலவாமோ அதுபோய் மிச்சம்

இருந்தபொருள் அனைத்தும்விமா னத்தன் நாடிச்

சென்றுவாய் விளங்குசின்ற சிவனுக் கேற்பச்

செலுத்துவான் புண்ணியத்தை வலுத்து வானே.

காம்போதி, சாப்பு.

- க இங்நிலத்தைப்பாண்டி மன்னவர்கோள்வகித்தாண்டான் கூடற்
பன்னகபூஷணன் தன்பணிக்கேயன்பு பூண்டான்
கண்டுகைவச்சிரமு முமுதலாபா ணங்கனும் சந்தர்
மண்டமடமீம் வளர்த்துயரும்கோபு ரங்கனும்

க.	அல்லாமலின்னம் அநேகவிதஞ்செய்து	கோக்கினுள்	கணக்
	கில்லாமலேபணி பெல்லாம்புதிதாயுன்	டாக்கினுள்	
ச.	யத்தசிரோமணி பென்நிவ்வுகத்தின்	மீது	புசுழ்
	பெற்றுத்தருமப் பயிராவனர்த்திடும்	போது	
டு.	தென்னவன்சேனைச் சிறுமையைச்சோழன்	தித்தான்	அவன்
	தன்னுடனேயம் ராடமனத்திலநி	னைநதான்	
ச.	ஆவனுடனேயோ ராயிரம்வரம்பரிக்	ருகதான்	ஒரு
	சேவகளுக விருதணிநதுகொண்டெ	முநதான்	
ள.	கூறியநால்வகைச் சேனைப்படைபுடன்	கூழினுள்	கடல
	சீறியருவது போலேமதுரைமேல	காழினுள்	
அ.	மாடிவருவத நித்துதென்னப்பயக்	தோழினுள்	கங்கை
	ருடிமுனறனகுறை சொல்லிப்பணிநதுமன்	றுடினாள்	
க.	உன்பலத்தாலுல கான்வதநியாமல்	மண்ணினுள்	அவன்
	தன்பலத்தாலென் தனசேனையைலேசாகவெண்ணினுள்		
ய.	காவிரிகாடன் பெருஞ்சேனையோடென்தன்	பாலே	வட
	வாவனல்போலே வனைநதரென்றோதவின	மேலே	
ஊ.	புத்தமதிலநாம்வ ருவோஞ்சயமுனக்	குண்டாம்	என்றோ
	உத்தரவீசன ருளலளமுத்திடக்	கண்டான்	

விருத்தம்

வானிலெழு மொழிகேட்டு காதன் ருளில
வணங்கிமுக மலர்க்துவகது முரகியகைச
சேனைகள்சூழக் திடாடுவே பரிமேற் கொண்டு
செப்பரிய சோழமன்ன னுடனே மேவும்
தானெயிலும் கடலுடனே ராறெ திற்கும்
தன்மையைப்போ லெதிர்க்கஅவர் தங்கட் கெல்லாம்
மீனவர்கோன படைகூடற்போல் தோன்றிற் றுககே
மேலேதான் ஈசனருளாடே தானே.

சுந்தரேசர்வேடுருவம்கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்

தென்னவர்கோன் சேனையைப்பார்த் தித்த வண்ணம்
செய்யியர்கோன் சேனையதிர்க் திருக்கும் போது
வண்ணமிரு மேருமலை விலை தாக
வாகுகா னுகநெடு மாலம் பாகப்
புன்னகைவென கணலாகப் பூண்டு முன்னுள்
புரமெரித்த ஆலவாழ்ப் பெருமாள். ருனே
முன்னலரைசெயித்திடவே டுருவம் பெற்றும்
குதித்திடான் அமர்க்கனத்திற் குதித்திட டானே.

க. 100 ம

மத்தியமாவதி; ஆதி.

பல்லவி.

வேடுருக்கொண்டுவந்தானே தென்னனுக்காக வேடுருக்கொண்டுவந்தானே
அறுபல்லவி

நீடிய அரிபிரமர் கூடியதேவர் முனிவர்

தேடியவென்றியம்பலத் தாடியதேவாதிதேவன் வேடுரு

சரணங்கள்

க. வேதமேபரியாவிற்கு ஏறியேழுமீ துமயிற் றேகைதுலங்கக்
காதிசுனிதந்தத்தோடின காந்திமதிபோலே மின்ன
ஒதரும்வெண்முத்துமாலே புரத்திலுடுக்களோவென்ன வேடுரு

உ. அகிலதலைப்பாருஞ்ஞாடி தங்கக்கடகம் முன்கையில்லு லங்கமாட்டித்
தில்கள்வங்கிசுத்தர சன் சேனைக்கனு கூலனாகச்
செங்கதிர்க்குலத்துதிக்கும் சென்றிக்கொருகாலனாக வேடுரு

ங. ஆலமுண்டதுமுன்னுலே கழுத்தில்தங்கி மேலெங்குங்க லந்தாற்போலே
நீலமேனியுஞ்சிவந்த நேத்திரமுட னடுத்திக்
காலவன்னிபோற்கர்ச்சித்துக் கைவிலொருவேசெடுத்து வேடுரு

விருத்தம்

தேவதே வோத்தமனிவ் வாறு வேடத்
திருவுருவம் பூண்டுபொன்னி நாடன் முன்சென்
ருவலுடன் சார்த்துலம் போலே கர்ச்சித்
தார்ப்பரித்தா விரம்பரிக்கு மட்டும் நீயோர்
சேவகனென் நேரினைத்து வத்தா யல்லோ
செப்பவொண்ணுப் பரிக்கொருசே வகன்பா மென்று
கோவயிருந் துரைத்ததிடி போற்கா துக்குள்
கொண்டிட்டான திடுக்கெனவே நின்றிட்டானே

மத்தியமாவதி; சாப்பு.

- க. மாதவரேகூடல்வாரும் லோக நாதன்மகிமைகையக்கேளும்
ஒதரும்வெண்பரிமேலே வேடுருவுடன்சோழன்முன்னுலே
- உ. மின்னலிலங்கிடக்கூடிச் செல்லும் மேகத்தைப்போலவேநாடி கைவிற்
சொர்ணமயவேலைபெடுத்தான வலம் சுற்றியேபுக்காரித்தடுத்தான்
- ங. ஆவிரம்வார்க்குத்தானே வீர னுமென்றெண்ணியிருந்தானே நோக்கிக்
காயம்சேக்கமென்மேலே பயன் கைக்கொண்டினியிவ்வேலாலே
௩. மாளுவதிற்குமெய்யாமே நம் வல்கப்பெல்லாம்பொய்யாமே கொல்லும்
ஊழிதேயென்றெருக்காலே வெருண் டோட்டம்பிடித்தானிப்பாலே
௪. காமனைவென்றயின்மறைந்தான் துண்மெழுதியின்றோடிக்தான் சோழ
மாமன்னனோட்டத்திலுமாற்றான் பின் வருகிறுனாவென்றுபார்த்தான் (ம)
௫. வேடம்மறைந்த துக்கண்டான் பயம் விண்டான்வருதியைக்கண்டான்சுன்
கூடன்னவும் தூத்தினுன் பயம் கூர்ந்தமதுராபுரத்தினுன்

எ காற்றொன்றுமுடுக்கலாலே அதைக் கண்டெரிசாடினாற்போலே
ஆத்திமலர்த்தொடைருடினான் பிற காலேதூத்தமுன்னோடினான்
அ மாகதர்க்குள்விடைந்தெழுந்தான் பச்சி மத்திசையகழில்விழுந்தான்
தானதுதேர்ந்தகஞ்சுழந்தான் பரி தன்னுடன்கோழனும்வீழ்ந்தான்
க தினதயாபாங்கதிக்கும் அருள் செய்வதினாற்கடலுதிக்கும்
ஆனபோலெழுந்தான்தென்னன் அதில் ஆழ்ந்தபோனான் கோழமன்.

விருத்தம்,

சென்னியிந்த வாறுபிலத் தளவு மாழ்ந்த
செழுந்திடங்கில் ஆழ்ந்தவிந்து போனா னிப்பாற்
பின்னவன்தேர் கரிபரிபூண் கெலிநி றைக்கும்
பேழைமுத லானதெலலாம் கவர்ந்து கூடல்
முன்னவனுக் கேற்றவணி யெல்லாம் நலகி
முத்திபுர நாடரசாண டிருந்தா னித்தைச்
சொன்னவரும் கேட்டவரும் பகையை நீகொ
சுகமனுபித் தாணுகில் துலங்கு வாரே
விருத்தம் ஈ கீர்த்தனை க, தரு ஈ ஆக ய முற்றம்

— — — 0 — — —

சுவமயம்

முப்பத்தெட்டாவது.

உலவாக்கோட்டையளித்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

சம்புவே வேந்திச் சோழன் நனைவகழ் மடுவிற் தள் ளி
நம்புயி னவனைக் காத்த கலஞ்சில துரைத்தே னிப்பா ளு
பின்புழ வோர்க்குள் மிக்க பெருமையும் அறனும் டுண் ட
அன்பனுக் ஞாலவாக் கோட்டை யளித்தவா றிணிசொல் வேனே.

நல்லான்வரலாறுகூறல்.

விருத்தம்.

படிபுகழும் புடிசோழ சுந்த ரோ
பாதுசே கடினாண்டு வருகன் லெள்ளைப்
பொடியனியும் பரமனுக்கா ரணத்தி னுச்சி
போல்விளங்கும் ஆலவா யுறையு மேழிக்
கொடியுடைய வேளாளர்க் றுள்ளே கீர்த்தி
கொண்டறத்தி னெறிதவறா தியற்றி னானும்
அடியார்க்கு நல்லானென் றெங்கும் பேருள்
ஞானெ ற்பான் பத்தியிருத் தவனென் பானே

தோஷ சாப்பு.

பல்லவி.

கல்லாண்டியார் க்கு நல்லான் அவன்குணம் அல்லாம்பெருமக்கெனும்.

அறுபது

கல்லாண்டியார் க்குள் நல்லான்

அறத்திற்கும்

நல்லானகீர்த்திக்கும் கல்லா

னெயருக்கும்

நல்லான்

சாணகன்.

1. இலலறத்திற்கு நுபுருவாயிசைத்	தொத்த	
2. திழைமார்க்கு துதிக்கும்படி	மெத்த	
3. கல்லதருமகீர்த்தியெனும்பே	குறற	
4. காயபியைத்தனக	பெற்ற	கல்லான்
5. பலலேருமதுவ ரும்பலததின	முகதப்	
6. பார்த்திபனுக்கிதை ஈகதுபினமி	குதத	
7. தெல்லாப்பொருள்களும் சேகரித்து	வகத	
8. ஈசனடியாரைப் பூசைசெய்து	வகத	நல்லான்
9. சாமியடியார் வெருபேர்களுக	கணனம்	
10. தன்னையறுசுவை தன்னுடனே	முனனம்	
11. நேமமுடனே யருகதசெய்து	பின்னம்	
12. நேரிழையாளுட னேபுசிப்பா	னின்னம்	நல்லான்
13. துய்யவிபூதிருத் திராட்சத்தையெய்க்	கொண்டு	
14. ரூலதானபூசைசெய்துபொருள	மொண்டு	
15. செய்யவடியாருக் கீயும்நலன	கண்டு	
16. தெண்ணீர்மணற்கேணி போலேகிதி	மண்டும்	நல்லான்

நல்லான் இல்லாமைபால் வருந்தியது.

விருத்தம்.

பத்தருக்கு கல்லானிவ வாறெக காறும்
 பரிந்துதவும் நான்வளங்கள் குன்றி குறும்
 சித்தமது மாறுபடா நென்னுந் தன்மை
 திண்புவிபில லாவருக்கும் தாட்ட வேண்டி
 மெத்தஅவன தன்வயலில் விளைவு குன்றி
 மெலிவுகொள்ளும் பழக்கால வாயில வாழும்
 வித்தகனும் எம்பெருமான கருணை கொஞ்சம்
 விலக்கினான் அவன்மனைசகக் கலக்கி குணே

கீலாம்புரி, சீம்பு.

பல்லவி.

இலலாமையடியார் க்கு நல்லான்கொண்டானே

அறுபது

இல்வாழ்க்கைத் துணைநலம்பூண் முசைத்தடியார் தமக்குதவப்
 பல்வாழ்க்கைதருமீசன் புரிசோதனை

பாலே

இல்லா

சாணங்கள்

தெனாவிருத்திருநாயுமென்று கடன்வாங்கிவாங்கித்தொண்டர்
 தம்புனைகுன்றவரம் அன்புடனே சென்று
 தினமுங்கடன்கிடங்காமல னடுத்திரத்தந்துக் குறுதி
 செய்யவகையில்லாமல் மெய்யையொறுத் தானே இல்ல
 கொடுப்பவசேவினைவுங்கடன் கொடுப்பவகார்ப்பும் தடுக்கில்
 குவலயத்திலதைலக்க எவருண்டென் மென்னி
 ஆடுத்தவர்கள் துன்பகளைந் தடியார்க்கசன மருத்தும்
 அந்நியமந்தவுடப்பட்ட தென்னசெய்யோ மென்றே இல்லா
 அடியார்க்கசனமூட்டி யல்லாமலுண் னாத
 அருத்தவத்துக்குயிர்த்துணையாம் தருமசீலை யுடனே
 முடியா தபட்டினியாக் கிடந்துநெஞ்சும்புண் னாக
 மூண்டபசித்திமிதவும் ஈண்டியுடல புருக இல்லா
 உமுவார்க்கமுருகிருந் தொண்டலென்பது குறைய
 உலையிலிட்டமெருகுபோலே உருகிப்பா தலிதது
 அமுதுதீராப்பொறிக்குத் தெய்வமேதுணை யாமென்
 மரியவியிற்றைபபசியா லெரியக்கட்டிக் கொண்டு இல்லா
 னுறுமணந்தேணிபோலே தருமமேசெயந் தருமென்
 மலகிதுள்ளபெரியவர்கள் உரைத்தமொழி பொய்யோ
 கூறுபீசன்பண்ணுந்திருக்கூத்துக்குகாமென்ன செய்யுக்
 கூடுமென்றறிந்துமுகம் வாடியினம் வருத்தி இல்லா

நல்லான் சுந்தரேசரைத்தன்வறுமைநீக்கவேண்டிதல்

விருத்தம்.

இல்லான் தன் னுடனடியர் ருக்கு நல்லான்
 இந்தலிதம் வருத்திரொந்தே நிலைமை சற்றும்
 இல்லாத் பெரியுடம்போ டிருத்தும் மண்ணில்
 இலிப்பெறும்பே நேதுளதென் தேகிப் பட்ட
 தெல்லாந்தும் மய்யனுக்குச் சொல்லிப் பின்னே
 இயவுவிகா யொழிப்பதுவே கரும மென்றம்
 கல்லாருங் கந்தரன்முன் னடைந்துக் கத்தை
 அடுக்கின்றான் பணிந்துசொல்லத் தொடுக்கின் ருனே.

ஆரபி, திரிபுடை

பல்லவி.

வந்துசொல்வாய்

அறுபல்லவி.

அந்தரத்தவருய்யநஞ்சமு தாகவருத்தியமெய்ப்பனே
 உன்தனடியவர ிசக்கிடைபூறு யென்தன்வயல்கினை வய்யனே கு
 னைத்தலிதமென்ன துய்யனே வந்து

- க உப்யும்புகைகடன் கொடுக்கத்தகைவர் ஒருவருயிற் றாடினனாத்தினேன்
வையுத்திலே கடன்கொடுக்கின்ற வல்லவரிருக்கும் ஊனாயும் புகழ்
செல்லும் அவர்குடிப் பேரையும் வந்து
- உ ஈட்டும்மதிநதி ஈட்டிமெய்யனே என்ருக்கடன்கொடுப் பிள்களைக்
காட்டிடாவிடில் மனைவியோடுயிர் கழித்திவ்வுடற் றகைமமாற்றானேன் தருமங்
களைச் செய்வா தருறை பாற்றுவேன் வந்து
- உ ஈவில்லாமலே புலிக்குப்பாரமா இருக்குந்தேகையப் போலவே
பூவிலென்னையும் ஈகையில்லாமல் புல்லனுக்குவது ஞாயமோ சாமி
அல்லதிதென்ன ஞாயமோ வந்து

விருத்தம்.

தொண்டருக்கு நல்லானில் வாறு வேண்டச்
சோமசுந் தரக்கடவுள் அருளி னாலே
அண்டமதில் ஒருமொழியே னாளர் மன்னு
அரிசிப்பை யொன்றுனகத் தமைத்தோ மத்தைத்
கொண்டபூ சித்ததில்லான் தோறு மொள்ளக்
குறையாதன் பருக்கீர்தே பறத்தைச் செய்திம்
மண்டலத்தில் வீற்றிருந்தென் மலர டிக்கீழ்
மன்னுவா யெனக்கேட்டு மகிழ்த்திட டானே.

நல்லான் அரிசிக்கோட்டையைப்பெற்று தருமங்கள் செய்தல்.

இதுவுமது.

இப்படியே யத்தாத்தில் உரைத்தி டத்தேர்ச்
தின்பமடைத் தடிபார்க்கு நல்லானவேதச்
சொற்பொருளைப் பணித்தில்ல மடைத்து முன்னுள்
தொகுத்ததலப் பயன்றிரண்டு தோன்றிற் றென்ன
ஒப்பிலைபர்க் காணருளும் கதியைப் போலே
உலகறியக் கோட்டையப்பார்த் தரிவை யோடும்
அப்பொழுதே பூசனைசெய் தரிசி னைக்கொண்
டடுக்கின்றான் யாவருக்கும் கொடுக்கின் றானே

பாசு, ஆதி.

பல்லவி

அடியவர்க்குநல் லான்கிவனருள் அரிசிக்கோட்டையைத் தனக்குலவாத
ஆஸ்தியாக்கொண் டறஞ்செய்து மகிழ்ந்தானே

அறுபல்லவி

படிபுகழும் தருமசீலயெனும் பத்தினிதன்னுடன் நித்தமூர்தப்பாமல் அடி
சரணங்கள்

முாமதிருநெஞ்சோமசுந்தரர் தாமளிக்கின்ற கோட்டையை கன்
முனையிருத்தசத் தன்னுபுகைசுடர் புனிமலருடன் தினமுமருச்சித் தடி

உ. வழக்கப்படிக்குவிளக்கமாமடி. இலுக்குமதற்குவேண்டும் பல (ழம்—தடி
வகைப்படுங்கரு. விகட்டுமேயது விசைப்படுத்திக்கொண்டகத்தினில்மகி
க. கொண்டசைப்போலே தொண்டர்களுக்கும் பண்டிதர்மறையவர்க்கு மன்பு
கூர்ந்தைம்புலத்திலார்த்தவர்க்குளம் வாய்தெவர்க்குமீததறுதின மடி

விருத்தம்.

அன்பனடி யார்க்கினியா னிந்த வண்ணம்
அனைவருக்கும் வேண்டியதிக தளகே சன்போல
தன்பிரிய மனைவியொடும் புத்திர பெளத்திரர்
தங்கனொடும் சுற்றத்தார் தமர்க ளொடும்
அம்புவியில இன்பமுடன் வாழ்ந்தந் தத்தில்
அரணுருப்பெற் றுனிதனை யறையோர் கேட்போர்
இன்பமடைந் தல்லலகன் றிசையைப் பூண்டே
இருகிலத்தி லுபாநியந்மே யிருப்பர் தாமே.
விருத்தம் எ. கீர்த்தனை ச, ஆக கக முற்றம்.

—0—

உ.

செவமயம்.

மூப்பத்தொன்பதாவது,

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

காமனை பெரித்தோன் றெண்டர் களுக்கினி யான்றுன் பத்தைத்
தாமறிக் துலவாக் கோட்டை தகதவா றுரைத்தே னிப்பால்
தேமலர் முல்லைத் தாரார் சிறுதகை வணிகற்
மாமனா வழக்கு ரைத்த மகிமையை யினிசொர லவேனே.

தனபதியின்செய்திகுறுதல்.

விருத்தம்.

தென்னவர்கோ னுனசுந்த ரேச பாத
சேகரனில் வுலகாளும் காளிற் கூடல்
தனனிலுறை வணிகருக்குட் குபேர னெப்பாம்
தனபதியென னும்பெயரோன் னுனைவி யாகும்
அன்னகடை சுசீலையென்பாள அவளோ டில்லத்
தகமகிழ்ந்து வாழ்ந்திடுநாள மைந்த ரில்லா
தின்ன லுடன் இருவருமக் குறையே மேற்கொண்
டெண்ணினார் மனவருத்தம் னண்ணி னுரே

பெலகரி; ஆதி.

புது-...

பல்லவி.

பெரு...

தனபதிசெய்திகேளும் தவமுனியோரே

பெரு...

அதுபல்லவி

புது...

தனபதிபோற்செழிக்கும் சம்பன்னனாக்களிக்கும் தனபதி

சரணங்கள்

- பிள்ளைப்பேறில்லாமையாலே பெருமைமுன்றிமென் மேலே
உள்ளத்தில்தொந்தொருக்காலே ஒண்டொழுதன்மனோன் பாலே தனபதி
- உ தங்கைகளைத் தாம்பெற்ற நனையனாகக்கொண் டெற்ற
மங்கைகைக்கொடுத்தான்சுத்த மனையாளவாங்கி மிகுத்த தனபதி
- கண்டுகைசட்டியும்பூட்டிக் கைவளைகுண்டலம் மாட்டித்
தனையையாரொணும்கூட்டித் தலழக்கசெய்தான்சீ ராட்டி தனபதி

விருத்தம்

தனபதிசுத ததிலில்லா தவனா னாலும்

தன்மனையா ளிடத்திலுஉற்ற வாஞ்சை யாலே

அனுசையிடத் தனுதினமும் பூசல் செய்ய

அவனொமொரு நாள்கோபித் தனனா லிந்த

மனமடிமுச்சி யேனவிளங்கும் பிள்ளை யிலலா

மாபாலி யுனக்கிருமை வரும்பே மெலலாம்

எனதருமை நனமகனா ளன்றே வென்றே

யேசினுள் நோந்தபடி பேசி னாளே.

தாயத்தார்தனபதியின்பொருளெல்லாம்அபகரித்தது.

இதுவுமதி

தங்கைவித்த வாறுரைக்க வெட்கம் பூண்டு

தனபதியின் நெருசென்மத் துக்கா னாலும்

அஞ்சுழத்தைப் பேறடையத் தவஞ்செய் வோமென்

றயன்பொருளெல் லாமருகன் தனக்கே யாக்கி

மங்கையுடன் சென்றன்பின் வராது கண்டு

வலிமையினால் இலலாத வழக்குப பேசிப்

பங்குடைய தாயத்தார் அரீத மாக்கைப்

பற்றினார் பொருள்முழுதும் சுற்றி னாரே.

சாயேரி; ஆதி.

பல்லவி

பாரும்பாரும்தாயத் தார்கள்மிகுந்து தன் பதிமுதலைக்கொண்டாரே

அதுபல்லவி

பாரும்வினாநிலம் அடிமையா

பாணம்

பசுக்கள்வமணிகள் கணக்கிலலாத

தனம்

சேரும்பெட்டிகன்புறவும் இழந்துகண்ணீர்

வழக்கச்

சிறுகரித்தபுடிபொலே சேயும்தாயும்

துடிக்கப்

பாரும்

சரணங்கள்

(ராளே

■ அகதிக்குத்தெய்வந்துணை யுலலாலவேறுண்டோவென் றணையும்மதுப
அகமெலிந்ததேழைசொல் லம்பலமேறுமோவென்றூலவாயர்முன் னுலே
புகழ்மடியவர்க்கோர் ஆதாரமாவிகளும் புண்ணியாவெனப்பணிந் தன்
சகமதற்குத்தகதைதா யாவீர்எங்கட் கண்ணையும் (பாளே
தகப்பனும்அன்றோவென்றே முறைகூறவொருக்காலே பாரும்

உ என்மகளைபெணக்கு முன்னோனமகனிலலாமல்எவரும்காணத்தகுதியாகவே
தன்மகனாகப்பெற்றிப் பாசேகாணிபொன்மனைசகனமும்எங்கள்வச மாகவே
கன்மனககொண்டளித்து மனைவிபுடன்றவத்தை நாடிச்செயவேனுமென் றே
வனமையினுலேதாயத் தார்களவைக ளெல்லாம் (கவே
வவ்வினொன்றுசொன்னான் பின்னுக்கூர்மையாகவே பாரும்

ஈ ஒருத்திகாணெனக்கய்யா ஒருமகனிலவென்றுமஓதறியாளேழையுல்லாமலே
கருத்தறியாதசிறி யோனென்கருக்குவேறு களைகளைத்தாங்குவாரில் லாமலே
வருத்தமுற்றோமேயுயிர்க் குயிராய்நிறைந்தோயெந்த வரலாறுங்கா னுவாய்
அருடகடலேநீயன்றி யாரிருக்கின்ற ரொன்றே (சொல்லாமலே
அடிபணிந்தோதிவீழநாள அகம்வேறுசெல்லாமலே பாரும்

தன்பொருளைத்தரும்படிவணிகமகள்ஞாநிகளைத்தடுத்தல்.

விருத்தம்.

அடிபிடிவழக்காச் செய்ததா யத்தார் அரும்பொருள் கவர்த்திட வருத்தி
அண்ணையும்மகனும் சாமிமுன் னுரைக்க அவரரு ளாலுறன் கிடுங்கால்
விடிவரைஞாநி களைமறித் தவையில் வேத்தன்மே லாண்பிட் டிருத்தவ்
வேளைவந்துனது வழக்கைகாம் தீர்த்த விடுகிறே மெனக்கரு வதனில்
வடிவுறுமறையோன்போலுரைத்தகன்றார் மழிந்தெழுந்தெளிவருத் குத்தெய்
வந்துணையெனப தறித்தன னெனநு வணங்கிவந தகம்புருந் துரைத்த
படியெழுந் திசன் கொயிலமுன் பணித்த பலர்களும் டுக்கப்பொ திகளின்
பக்கம்வந்தெமதுபொருள்களைக் கொடுத்தப்பாலேபோமெனத்தடுத்தனனே.

கௌளிபந்து, ஆதி.

உல்லவி

அன்னியாயம்செய்து கொளுந்ஞாநி களெயெம்டொருளைத்தாரீர்

அறுபல்லவி.

மன்னவனுனை தன்னையெயிட்டேன பின்னொருபக்கமும் செல்லவுமொட்டேன்
அன்னமு தலாப்புசிக்கொட்டேன் அன்னி

சரணங்கள்

■ அடியெடுத்தொருபால்நாட்டக்கூடாது அடுப்பிலேநெருப்புமுட்டக்கூடாது
படியவாச லும்தாண்டக்கூடாது அன்னி (சார்வீர்

உ அழுக்காறுடையவர் ஆகவேசேர்வீர் ஒழுக்கமிருததர்மம்ச் சபைக்குள்ளே
உழக்குத்தீர்ந தபின்அப்பாற்போவீர் அன்னி

சுந்தரேசர்வழக்குத்தீர்க்கமாமனாகவருதல்

விருத்தம்

இத்தவிதர் தடுக்கையில்லா திகள்வதுக் கொண்
 டிழுக்குரையால் வைதுதள்ளி யடித்தோட் டெங்கால்
 வந்துதர்மச் சபைமுன்னே முறையோ வென்னு
 மாதரைக்கத் தெரித்தறத்தார் அவள்பின் னோடே
 தந்திடுஞ்சே வகளுடனே சென்று மாற்றார்
 தன்மையழைத்துக் கொண்டுவந்தான் வரும்போ தாங்கே
 புத்திதனி னாவையாய் பெருமா னன்பு
 பூண்டிட்டான் தனபதிபோல் தோன்றிட டானே.

மோகனம், ஆதி.

பல்லவி.

மாமனாகவந்திட்டானே வழக்குத்தீர்க்க மாமனாகவந்திட்டானே
 அதுபல்லவி.

நெமிதரனுமல ரயனுத்தேடரிய மாமதுளாயில்வளர் சோமசுந்தரமூர்த்தி
 பரசு, ஆதி.

■ துங்கமரங்கா திருகுண்டல	மின்ன	வரைநிகர்த்த
தோளிசைக்கதம் பளப	ளென்ன	இருளகற்றும்
கங்கைமுன் கைவினொளி	துன்ன	உருத்திராட்சக்
கண்டுகை திருக்கழுத்தில்	மின்ன	மதுவைபுண்டு
பங்கயத்திதழிது நங்கும்வண்டுகள்		போலே
தங்குமணிமோதிரச் செங்கைவீடுமென்		மேலே
தங்கையையும்சேயையும் தள்ளிவிட்டோர்முன்		னாலே
சிக்கவேறுபோல்வீறி லக்கடந்தன்		பாளே மாம
உ திருமுகமாகுத்தாமரை	வாடிப்	பிள்ளைக்குச்சதி
செய்ததரபாதிகள்மேலே	பூடி	உடனேதமக்
குளிர்ந்திரும்கன்மேலே	காடித்	தண்ணளியயர்
துளமெழும்பிதனைமிகக்	கூடி	நீதிதெரிந்த
அரசனில்லையோபெரி யோரில்லையோ		சிறந்த
அரசனசெங்கோலுக்கொடி தாச்சோறுல்கள்மொழிந்த		
உரியதெய்வமூக்குடி யோடிப்போச்சோ		டியர்த்த
தருமமும்போச்சோவென்று தருமச்சடையில்		முந்த மாம
பாதகத்தாயா திமார்கள்	கண்டு	விம்மிதமுடன்
பகட்டுமனவலியிழந்து	பண்டு	நீர்த்தவழக்க
நீதமாச்செய்தோமென்றுள்ளம்	பிண்டு	அச்சமுநாணும்
கெருங்கிபேதமைவிழுங்கக்	கொண்டு	கட்டுவிழிக்க
ஆதாவுடனேதம் மருமகனை		நெரிட்டுச்
சோதரிபுடனுரைத் தேதழுவிக்கை		தொட்டு

வேதியர்சாமகானம் ஒதுதல்போல்வாய் 5௮௪

ஆதுலாரைந்தோ அந்தோவென்றேகூப் 9௮௫

மருமகனைத்தழுவி அழுதுவருந்
விருத்தம்.

மாதலன்போல் வந்தசுந்த ரேசன றுளில
மைத்தனும் தா யுங்கண்ணீர் சொரிய கீழ்த்தெம்
தாதையே பென்றலறி யமுகு மையன்
தடக்கையா செழித்தனைத்துக் கட்டிக் கொண்டு
ஆதரவோ டவர்தமைத்தம் கண்ணீர் வெள்ளத்
தாழ்த்திமகன் தனைப்பார்த்தென் னப்பா வுன்றன்
ஒதரிய பணியெல்லா மியாவா கைக்கொண்
டுய்கின்றார் என்றாரைத்து கைகின் றுரோ
ஆகிரி; ஆதி.

■	பாலனையுன்மார்பிற்சரப் பணியெங்கே	காணேன்	
	காலணிச்சிலம்புஞ்சுதம் கைகளுந்	காணேன்	
உ	பட்டையரைஞாணிடைவில கட்டவும்	காணேன்	சொர்ணக்
	கட்டியமுகத்தசையும் சுட்டியுந்	காணேன்	
ஊ	யின்படுக்குண்டனஞ்செவி தன்னிலே	காணேன்	பள்ளை
	தன்பணிகளைக்கவர்த்தென் பெறுவரோ	காணேன்	
ச	அஞ்சாதேவேறென்றுக்கும்ம னஞ்சலிக்	காதே	கொடியம்
	வஞ்சகர்வழக்கிழந்து மறைவாரிப்	போதே	
ஞ	மித்திரரிடத்திலவஞ்ச கத்தைச்செய்	தேனோ	கமபு
	வைத்தவர்பொருட்குமாறாட் டத்தைச்செய்	தேனோ	
■	காடியேற்றோர்க்கிலுயென்றே யூழிவிட்	டேனோ	கடவு
	கூடியவாங்கியுஞ்சிலர்போல் தேடிவிட்	டேனோ	
எ	ஏலேலென்கம்பொருளைப் போலேமென்	மேலே	தமமத
	தாலேயீட்டும்பொருள்வரும் தன்னுன்மென்	மேலே	

விருத்தம்.

மைத்தன்மனந் தேற்றியீ சனைக்கும்பிட்டு

மாணிக்கக் தேற்றிவிற்கும் வணிக ரேறே

அந்தரணி பன்செங்கேரல் துண்ணாற் கட்டும்

அறத்தட்டில் ளாவென்னும் துணைகாவிட்டு

இந்தஅற வோராலெம் வழக்கு மாற்றா

ரியறமும்ஒழக் குத்துக்கித் தெரிவா பென்று

சுந்தரனாக் தனபதிலேண் டிடவே மாற்றார்

சொடுக்கிஞர் சபையிலுள்ளோர் கடுக்கி னாரே.

வணிகர்காம் தனபதிபென்றுமுறைபோடடையாளம்சொல்லல்.

ஒருவியாக் கிரமன்னுன் கூறக கெட்டே

புளங்கடுக்கித் தருமசபை யுற்ற சான்றோர்

இருவர்வழக் கையுமேற்கொண் டனுவர் தித்தாய்க்
 திவற்றில்லா திகள்வழக்கே இழுக்கென னேத
 வெருலியவ ராடுடுத்த கள்ளன் போலே
 விழித்தவநிற் சிலர்கள் தன பதியல் லென்று
 திருமுறுகாயப் பேசியடை யாளக்கேட்கச்
 சேறுவார் மத்தனைக் கூறு வாரே

மோகனம், சாப்பு

பல்லவி.

முறையோடே அடையாளம் மெழிந்தார்

அதுபல்லவி

மறையின்பொருளுரைக்கும் மதுரைநாயகன்செறி முறை
 சரணங்கள்.

■ தந்தையன்னை மாமனும் மாமி தாயாதிமக்குமுன் னுண்டானோர் ஐரும்
 மைந்தர்களுடன் பிறந்தோரும். பந்து

மனைவியைமுதலான அனைவர்கள்பேரும் முறை

உ குலமுறைநடத்தைசொரூபம் நிறக் குடிப்பிறப் பளவோசை வரும்லாப
 தலைமுறையோர்கள் பிரதாபம் சத்தியம் (லோபம்

தயவுதாட்சண்ணியம் பயம்பச்சாத்தாபம் முறை

ஈ செல்வம்வயதளவுதாரம்தொழும்பெய்வபத்தியொழுக்கம் தருமம்விஸ்தாரம்
 கல்விநினைமைதீரம்பட்டம்

காணிநலமைபெமை முதலாக்கெம்பீரம் முறை

அடையாளம் இந்தவண்ணம் உரைத்திடக் கேட்
 டரியதன் பதிவணிகர் இவர்தா மேயென்
 றுடையதுரைத் திடத்தாயத் தார்வ முக்கில்
 ஓரமடைந் தரசனெறுப் பானென் றெண்ணி
 னடையிருந்தில் லுக்குப்போய் வருவே னென்றும்
 நான்குளத்துக் கேகியிதோ வந்தே னென்றும்
 இடையிலிவை மாருதன்கண் டெழுமே கம்போல்
 ஏகெஞ் சிதைந்தொனித்துப் போகி னாரே

இதுவுமது.

ஞாதிகள்கீழ் கிடச்சபையோர் தனப திக்கே
 நற்பொருள்முற் றும்சேர்த்தா வணம்வ னாரந்தாங்
 கோதிடப்பின் னதைவாங்கி மைந்த லுக்கீர்
 துலகசன் மறைந்திட்டான் சுத்த ரோச
 பாதசே கான்மெழந்தி சனைப்போற் றித்தன்
 பாலகனம் வரகுணற்கு மகுடஞ் சூட்டி
 நாதனடி சேர்ந்தனனீ துரைப்போர் கேட்போர்
 கலம்பொருந்திச் சிவனுலகில் நண்ணு வாரே

ஆக விருத்தம் 10, கழிபெயல் 5, கீர்த்தனை 10, தரு 5, ஆக 30. முற்றம்.

சிவமயம்.

நார்பதாவது

வாகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

முதலிடை யீழில் லாத முக்கணை வணித னாதி
எதிர்வழக் காடி வெற்றி யிசைத்தவா றுரைத்தே னிப்பால
பகிவா குணனைச சூழும் பழிதொலைத் தால வாயில
கதிதரும் சிவலோ கத்தைக் காட்டிய திண்சொல யேனே

வாகுணபாண்டியன் அரங்காட்சி.

விருத்தம்

நிஷ்டையிலே முக்கணைபால அன்பு ஸூணி
மெறியறிந்து தவஞ்செய்முனி வோரே கேட்பீர்
இஷ்டமிரு மிசமான னீரவி யிந்தோ
டெரிவானம் நிலஞ்சலிலங் காலென் றோதும்
அஷ்டமூர்த் தியின்வடிவும் தானா யோங்கும்
ஆவாய்ப் பிரானைமன மெய்வாக் கொத்துச
சிஷ்டர்புகழ் வாகுணபாண் டியன்முக் காலும்
சிந்திப்பான துதித்தடியில வந்திப் பானே
முகாரி ஆதி.

பல்லவி

வாகுண பாண்டியன்புனி யாண்டான் மகுடஞ்சூழ வாகுண

அதுடலலவி

வரமிகவருளும்சந் தரபாதசேகரபாண

டியனுத வியபுத லவனெனுந் திருவுள

வாகுண

சரணங்கள்

வேதமு தறகொண்டொருக் காலே உளளகலைகள்

ஒதிபு ணர்ந்ததறிவி னாலே பலகாரிப்பமுடி

நீதிதவிராமலமென மேலே செய்கையாலமலர்

மீதிவ் வளரயனைப் போலே விளங்கிப்பினனும்

பூதலமன்னவர்தன் பாததொழுவியும்

சேர்தலினாலேபுரு கூதனிலுந் துலங்கும்

வாகுண

புகலுங்கற் புடைமையைச சூழப் பங்கயமலர்

மகளிரைப் போலகெறியில் நீடி வருமிலலாளோ

புகடபோக முறைமையைக் கூடி வாழ்கையினாலே

முதிலவண்ண னுமென்றிசை மீடிச் சித்திப்பினனும்

மிகவெழிப்பரவிய மகிமைவி னாலிரதி

மகிழும் இவனுக்குநிகரோவென விலங்கும்

வாகுண

உ முறைமாரிக் கொண்டெப்போதும் தோற்றி இகல்புரியும்
 பொறிகா னுதிபகை மாற்றி மொழிதப்பாமல்
 அறிவாஸ்தும் அமுணரும் கீர்த்தி கொண்டதாலெங்கும்
 சிறையுமீ சனென்றியாரும் ஏத்திச் சொல்வதலலாமல்
 சிறைவுதருமெய்யொளி பெறுவதினாலுலகில்
 கறையிருள்கடிபகல் இறைபவன்போலவிளங்கும் வரகுண

ச சாதகச தூதகப தாதி பெலம்பெற்றோங்கும்
 சிதியிலகு பேரனிலும் சியாதி பூண்டுதெளிகத
 மதிமான னுதினமும் பாதி மதியணிந்தே
 மதூராபு ரேசன் அடி மீதில் பத்தியுடனே
 சிதமுந்தொழுதுபல துதிகள்மொழித்தறிவு
 முதிர்வுவந்துகூடப் பதியில் சிதம்பலிளங்கும் வரகுண

விருத்தம்

மேதினியிவ் வாறாண்டி வரும்காலோர் நான்
 வேட்டையின்மேற் சாதலகொண்டா ரணியஞ் சென்று
 போதகம்பெய் புலியேன முதலா யாங்கே
 புக்குவிசல் குகனோடத் தூத்தி மாலைப்
 போதளவும் வார்சிலையில் கொடுங்கு ரம்பைப்
 பூட்டியனே கம்பேட்டை பாடி வேத்தன
 வாதனிலுன் கடும்பரிமேல் ஆச வாய்கரு
 வருகின்றான் மனத்துவகை பெருகின் றானே.

ஆனந்தபைரவி, ரூபகம்.

மதிஞலசிகா மணியெனத்திகழ் வரகுணன்வேட்டை பாடித்
 வனவாம்பரி தனிலேமன மகிழ்கதேகூடல் காடி
 கதியுடன்பாரும் வழியிலேதாகம் கடும்பசிகடை யாலே
 கையாபொரு மறையோனுறன் கையிலேயவன் மேலே
 அபமடிசுடு வுரத்தில்கவக்கவே யாருயிர்இறத் தானே
 அறியாமலே தனதாத்திரு அரண்மனைபுகுத் தானே
 உயிரகலுமல் வுடலைக்கண்டுரி யோர்விடியமுன் னெடுத்தார்
 உலகாள்பவன் தலைவாயிலந் தோவென்றிடத் தொடுத்தார்
 அதையறிந்துதென் னவன்மன துளத் தருண்டமைச்சரோ டிடுத்து
 அறவோர்கையில் பொருளீந்துகர் மாதிசெய்ய விடுத்து
 சதிதரும்பழி தனைநினைந்தகம் தனில்வெகுதய ரடைந்தான்
 சாரும்மந்திரி மாறும்பர தவிக்கவுள்ளு டைந்தான்

வரகுணபாண்டியன்பாபசாந்திசெய்தல்.

விருத்தம்

வரகுணனில் வாறுவலைப் படுமான் போலும்
 வன்னிதனி னேவிழுகத வெண்ணெய் போலும்
 உருதல்கண் டுமைசனாபுரே சிதர்கள் சூழ்ந்தே

ஓகோஹிப் பழியறியா மையினால் வந்துன்
அருகுறலா விதுநீங்கும் வண்ணஞ் சாந்தி
அதிவிரைவிற் செய்யவேண் டுமென வையைக்
கரைதனிலோர் சாலையெடுத் துடனே செய்யக்
கருதினான் யாவருடன் பொருதி னானே.

துசாவந்தி,

பல்லவி.

பாவசாந்திபண்ணினானே பிரமகத்தியாதி பாவசாந்திபண்ணினானே
அதுபல்லவி.

தேவதேவரீலகண்டன் சேவடிபணியும்பொண்டன்
காவலர்தமக்குமிண்டன மாவாகுணவுத் தண்டன்
சரணங்கள்

பாவ

வேதியர்க்கன்னமாராய்ந்து அறுசுவையோ டேதினத்தின முயிந்து
பூதனம்பசுத்தொடுத்து ஓதுமுறைமையெடுத்து
ஆதரவுடனெடுத்து ஹேதுநீனைந்துகொடுத்தப

பாவ

அகமருஷணத்தினாலே திலம்கெய்யோமம் சகலமுஞ்செய்துமென்மேலே
புகழ்மைக்கல் வியமுண்டு வகைபலதானமும் கண்டு
நிகரில்லாப்புக்கழைக்கொண்டு தொகைவிலாப்பொருளை விண்டு

பாவ

மூவருருவாகவாமும் அரசைநிதம் ஆவலாய்வனைந்துகேளும்
கோவிருகெரம் பிஸ்ரீர்பெய்து ஆவலோடன்னிருண்டுய்து
பூவறுகுதேடிக்கொய்து ஆவினுக்கருந்தச் செய்து

பாவ

வாகுணபாண்டியனைபிரமகத்தியிழத்துக்கொள்ளுதல்
விருத்தம்.

சாந்தியிந்தவாறுமுறை யோடே தக்கோர்
சாற்றுதலுக் கிரண்டுபங்காத் தனத்தை யீந்து
வாய்ந்துசெய்தும் அம்மகா பாவத் துக்கு
வலிரீங்கா மையினாலே மேலிட்டேடிக்
காய்ந்தநெய்யிற் பற்றியிதி துமந் தன்னைக்
காட்டியறு லெழுந்தவகை ட்டாலே தோன்றி
வேந்தனரு கேயுருவத் துடனே வந்து
விடக்கண்டான தன்னைவனைந் திடக்கண் டானே.

கல்யாணி, ஆதி

பல்லவி.

தத்திக்கொண்டுபிரம கத்திவாகுணனைச் சுற்றிவந்துகேளும்நற்றியே

சுற்றித்தலைமயிரிவி ரித்துப்பு கையெழுழு
கத்தைக்கொடுவக்கிராதந் தத்தையளித்துத்தத்தித்

தத்தி

சுரணங்கள்

- முன்னே சென்றுப் பின்னே முடிக்கும் இருபக்கமும்
மோதிரிழல் போலேகூடக் கூட அடிக்கும்
முறுக்கும் வீசையைத் தொட்டே யுறுக்கும் குகைபோலவாயைத்
திறக்கும் கெக்கலிகொட்டிக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக
முதிர்ந்தமலேகேருவந்தத்திடி அதிர்ந்ததெனவா றெலியும்செய்திவை தத்தி
- வாரும்பின்னா பென்று சொல்லும் சீக்கிரத்திலே
வன்பழிதா வென்றுவாயை வாயை மெல்லும்
வாங்கும் பெருமூச்செறித் தோங்கும் வெகுதூரத்தில்
காண்கும் பக்கத்திலேவந் தோங்கும் கையைபெறிந்து (ம் தத்தி
சிறந்தவொருவன் முசுலங்கொண்டுகை அறைந்தமுதுபின் கையுஞ்செய்தின
- மீட்டிவந்து கையைப் பிடிக்கும் இழுக்கும்விடம்
கெம்பிக்கெம்பி வந்ததம்பிப் பல்லை கடிக்கும்
கேளுந் திசைகள்தோறும் சூழும் உருப்பிசகித்
தாழும் நெருப்புப்பொறி வீழும் கண்ணையுருட்டிக் (தத்தி
இனம்பியெழுமூன் படரும்பிள்குதி கொளும்பெரியமை யுடலோடிவ்வகை
பிரமகத்திநீங்க வரகுணபாண்டியன்சாபியைவேண்டுதல்

வலியபழி சூழ்த்திடத்தென னவன்மா சுண்ட
மணிபோலும் பாம்பினவாய் மதியைப் போலும்
மலமுறத்தேர்ந் தந்தணர்பார்த் தாசே யுன்றன்
மஸ்தகத்தில் விதித்ததற்கா லவாய்ப்பி ராணை
வனமுறநா ளொன்றினுக்கா பிரத்தெட் டெண்ணி
வருகிலிது நீங்குமென்று ரந்த வானே
வினகுமென்றோ ரந்தணனீ ரார்து நாளில்
விதித்திடக்கேட டய்யன்முன்போய் விளம்பி னானே.

எழுதுகையாணி, ஆதி.

பல்லவி.

போலேயென பாதகமும் போக்கடிப்பாயே

அதுபல்லவி.

(துபோலே

மா லயனோ டோலமிடும் கோலத்தைக்கண்டு நஞ்சையுண்டு காத்திர்பண்டு அ
சுரணங்கள்.

- ஆதியிலே வேதியன்மா பாதகம் திர்த்தாய்
பின்னுக்காத்தாய் கதி சேர்த்தாய் அதுபோல
2. இத்திரனைத் தொடர்ந்தபழி சிந்திடவீயே
எதிர்த்தாயே தொலைத் தாயே அதுபோலே
■ அண்டியமார்க் கண்டனுக்காச் சண்டன்முன்றின்றுய்
உதைக்கின்றோய் ட்சணம் வென்றுய் அதுபோலே

விருத்தம்.

வருத்திமன்ன னிவ்வாறீ னாந்து வைகல்
வணந்திடப்பார்த் தய்யன்விண்ணின் தாசே பெம்மைப்
பரிந்துநிதம் வளைவதற்கோர் அசுவ மேத
பலனிலுமேற் கொண்டோம்பிப் பழியோ வென்றால்
விரிந்தபடைச் சோழன்அமர்க் கடுப்பான் நீயும்
வெகுண்டெழுந்த வளைத்தாரத்திப் பிடிப்பாய் போற்சென்
றிருந்தெமையாம் அருச்சிக்கும் தலஞ்சென் ருற்போம்
என்றுதான் சொன்னதுவாக் கொன்று தானே.

காம்போதி, சாப்பு.

- க தேவதேவனருட்பெற் றேவாகுணத்தென்னன் பணிந்தான் பணித்
தாவலுடனிருக்கை மேலியிருந்துமன துவந்தான்
உ சிலநாட்சென்றபின்சோழன் சலதிபோற்படையுட னெழுந்தான் கூடல்
தலமீதுபாண்டுகா வலன்மேலமர் புரிய வளைந்தான்
ங அந்தவகைதென்னன் றிந்தமர்புரிந்துவி லக்கினன் பெருஞ்
சிந்துவினுக்குளொரு மக்தரமெனவேக லக்கினன்
ச கலக்கச்சேனையுடனே மலைத்துச்சோழன்முதுகிட டோடினன்தென்னன்
வலுத்துக்குதிரமேற்சென் றாரத்துப்பிறகேபற்றிச் சாடினன்
ரு நிறையும்மலர்களி ரு புறமும்துலங்கும்பொன்னி கூடினன் புதழ்
நிறையுந்தைமதிப்பூசத் துறைகண்ணிளமகிழ்ச்சி குடினன்
க புண்யதேசமும்மேலும் புண்யதினமுநோக கண்டான் கூடப்
புண்யத்தலமுந்துய்ய புண்ய காலமுந்தெரி இன்றான்
எ சங்கற்பவிதிமுறை யங்கத்துடனேமொழிந் தாடினன் மனச்
சங்கையறவேலகு அங்கத்துடனய்யனைத் தேடினன்

வாகுணபாண்டியன் துதி

விருத்தம்.

மாநதிதோய்ந ததன்தெற்கா லயத்தின் றே
வாசல்கடத் துட்புகத்தன பழிபா வங்கள்
ஆனதுடன் புறங்கிடக்கச் சுருதியாம் வன்
டதுபுறஞ்சூழ்ந் தரற்றமரு திடையில் வாழும்
தேனைவிழி வாயங்கார் தருந்தித் தாழ்த்து
தியடுத்த நவரீதப் பாவை போலே
நானுருகிச் செயலுரையற் றுணர்வாய் கின்று
சாற்றுவான் வாகுணன்றேந் தேத்து வானே.

ஆனந்தபைரவி, ஆதி.

பல்லவி

நிதூபாநிதியேசரணம் என்குந்தோடர்பு ழிபாலந்திந்தோய்சரணம்

அறுபல்லவி வளர் கிருபா
கிருபாகிதோஜத சபாபதியே தொண்டர் உபா திரீக்கிமீம்ஸ்வ ரு பாமருதில்
சரிணங்கள்

பராபர புராதன ஹரா ரூல பாணி கொன்றை வேணி நாக
தராசோமசே கரா திரிபுர ஹரா சங்கரா சுந்தரா மருதில்வளா கிருபா
வேதாவுந்தாமோதரன்விண்ணுதா தியென் னும்விண்ணவர்கள் நன்னரிய
பாதாஉமைநாதா லீலாலிமோதா சுபோதா நன்னீதா மருதில்வளர் கிருபா
மாஸாப் பலனூலாய்ந்திடு மேலார்புகழ் மாயிகுந்தசாமகான
லோஸாபத்த பாலா கால காலா னுகூலா திமூலா மருதில்வளர் ருபா

இப்படிக்குத் துதிக்கநெடு இலுமென் பத்த
ரேறேஜீன் வாயலிலே பிரமச் சாயை
நிற்பதநிற் செலவேண்டாம் மேனவாயால்
நீங்கிங்கூ டலுக்கேகென் றுகா சத்தோர்
சொற்பிறக்கத் தெரிந்துமரு நினைவ னோந்து
சூழ்ந்தவாய் தோறுமடிக் கழுவீழ்ந் தேத்திப்
பொற்புறுமேல வாயல்செல்வான் தன்பே ராலே
புதிதாக்கோ புரந் தென்னன்புனை வித் தானே.

திருமணிக்கோ புரமுதலாத் திருப்பணிமென் மேலே
தென்னவர்கோன் தனபெயராற் செய்தெழுந்திப் பாலே
பரவியதென் றிசைகுறித்துப் பயணம்செய்தன் பாலே
பரன்கோவில் வழிதோறும் பணிந்தேயொருக் காலே
புகழ்பெருகும் மதுரையென்னும் பொன்னகர டைந்தான்
போக்கரிய பழிதொலைத்த புண்ணியனைப் பணிந்தான்
வகைவகையா மேறகட்டிசா மரைதுவசன் கவிகை
மாமுடிகோ ளகையணிகள் வஸ்திரங்கள் சிலிகை
பத்தியுடன் இதுமுதலாப் பரிந்துபரிந் தீந்தான்
பார்புரகதே யாறினொரு பங்கெடுத்த வாழ்ந்தான்
அத்தனடி யாரறவோ ரனைவருடன் அடுத்தான்
அரணபுகழைச் செவிக்கமுதா யனுதினமு மடுத்தான்
விருத்தம்

வழுதியில்வா நிருக்கையில்வே நாக மாதி
வழுத்துவதிற் பெரிதுருத்ர லோக மென்றே
மொழிவதுகேட் டப்பதியைக் காண வேண்டும்
மோகமுடன் சேல்விழிகா யகன்முன் சென்றே
எழுபவரீம் சியவடியார் சூழ நீலீற்
நிருத்திலகும் சிவபுரத்தைக் கண்டுன் பாத்தி
தொழுவதற்கோர் கருத்தெனக்குண் டென் னு ஓரால்லத்
துணிகின்றான் அன்புடனே பணிகின் னுள்ளே

வாருணனுக்குச்சிவலோக

இதுவுமது

வாருணன்வேண் டியபடிநஞ் சிவலோ கத்தை
மதுரையிலே காட்டிவைப்போ மென்றே அய்யன்
திருவுளத்தி லோர்த்திடுங்கால் கோடி திங்கள்
திரண்டுதித்தாற் போலுதிக்கச் செய்து கா தன்
பரிவுடனந் தியையழைத்தெம் பாலன் புற்ற
பாண்டியற்கு நமதுலகைப் பண்பாக் காட்டென்
மருளினா ளந்தவண்ணம் னந்தி தேவர்
ஆக்சுவற்கு விதிப்படியே யறிவித் தாரே.

மத்தியமாவதி, சாப்பு

- க சுருதிமாலயன் தேடியுங்காணாத சோதிர்மயானந்த மாகவிளங்கிய
பருதியாளுஞ் சிவபுரத்தைபுற்றுப்
பாண்டியனே நேராய் மனத்தன்பு பூண்டதனைப் பாராய்
- உ பத்தைத்திருபது யோசனைவாசிக்கும் பங்கயப்பூவிதழ்நா ருயிரத்துடன்
நீத்தஞ்செழித்திருக் கும்மலரோடைகள்
நீடுவதும் நேராய் பலநதி யோடுவதும்பாராய்
- உ சுரும்பிசைக்கினை யாகவேதாரத தும்புருவேழிசை கூடியவீணைகொண்
டிரும்பும்நீரா யுருகவிசைத்தின்ம
இன்னிசையும்நேராய் மொழிதின்ற நன்னிசையும் பாராய்
- ச பொன்னரவிந்தத் தடமும்மாதகப் பூஞ்சோலையும்அமு தவாலியும் ஒளி
தன்னில்மிருத்திருள் ஓட்டிடவானவர்
தங்கும்பதம்நேராய் சிறந்துவி ளங்குமிதைப்பாராய் (யும்)
- ரு இலங்கும்பாற்கடல் போல்நீரகழு மெயிலும்பொற்கோபுர மும்மணிவீதி
துலங்கும்கொத்தள மும்நிரையாகிய
சூழிகையும்நேராய் உயர்கதிமெ மாளிகையும்பாராய் (ள்தொடும்)
- ஈ வெம்பியநால்வகை யுண்டியுமாடலும் வீணையும்சாந்தும்பொன் னாரமும்நா
ஐம்புலத்துக்கும் விருந்தாகவேகொண்
டருந்துவதைப்பாராய் சித்திரம்போற பொருந்தியதைப்பாராய் (யும்)
- ர தங்குமுருத்திர மின்னாருடன்றூத்திரர் சார்ந்திருக்குமுயர் மாளிகைப்பந்தி
புக்கயிருஞ்செல்வ முங்கவலையில்லாப்
போகத்தையும்நேராய் அவர்பெற்ற யோகத்தையும்பாராய்
- அ புண்டரீகாட்சன் பதயிதுவேதன் புரயிதுருத்தரத் தலைவர்பதியிது
ஏண்டிசையிலுள்ள காவலர்தங்கி
இருப்பதிதுநேராய் மனதில் விருப்பமுடன்பாராய்
- ஈ அமித்துநீராடி வெண்ணிறணிந்தர னுலயம்என்று விளக்கிமலர்கொய்து
தொடுத்தானபுகழ்க்கட்டுவந்திக்கு
சுங்கித்தின்றுநேராய் ஸாலோகத்தி ருக்கின்றதைப்பாராய் (டிய்யனை)
- டி சித்திபூண்டிள்ளும் புறம்புமொன்றுகவே நேகாடசோபுசாத்தோடேமும்

பத்தியுடன் கரணங்குவித்தர்ச்சனை
 பண்ணினவர்கேராய்ச் சாமிபத்தை நண்ணியதைப்பராய் (க
 ௧௧ காற்றினால்வன்னியை மூட்டியிடையில் கலைநடுப்பாதை யெழுமதியி
 " ண்றமுதுண்டு நம் மீசன்வழிவை
 உளங்கொண்டவர்கேராய் சாமிப வளங்கொண்டதைப்பராய் (க
 ௧௨ பகவன்மூலம் மகம்செய்தவேதியர் பாரிலர்நீர்ப்பத்த லாதியாம் தர்
 புகழ்மறந்து நிராசையினாலே
 புரினின்றவர்பாராய் வினையைப் பிரிசின்றதைப்பராய் (க
 ௧௩ உறுநிலை மெய்யினரைந்தெழுத் தோதியநாவினர் ஈசன் புகழ்தே
 முறைமையுள்ளவர் வினைவலியை
 முடுக்கவந்தோர்பாராய் இங்குவந் தடுப்பதனைப்பராய்
 ௧௪ தவளநீறட்ச மாலைபணிந்தவர் தங்குறியும்குல மும்குறிக்காமலே
 சிவனென்றெண்ணும்அன் பாஸேபிறவிதோய்
 தீர்த்தவர்க்கேராய் இவிடத்தில் சார்ந்ததனைப்பராய் (தின்னமுண்டி
 ௧௫ தொண்டருக்காவன செய்தோரானெனத் தொண்டரைப்பூசை
 தொண்டர்பணியே தவமாயுயர்ச்சியைச்
 சூட்டினவர்கேராய் எழுந்திங்கு நாட்டினதைப்பராய் (ய்வித்
 ௧௬ ஆலவாயீசனுக்காலயஞ்செய்வித் தணியவும்செம்பொற் பணிகளும்
 ஞாலத்தையாண்டிங் கடைத்தவ்வன்வந்தி
 ராசர்களும்கேராய் நமதய்யன் நேசமுற்றார்பாராய்
 வாகுணன்சிவலோகநாநரைத்தரிசனம்செய்தல்
 விருத்தம்.

நந்திலேத் திரங்கொண் டிவ்வண் ணஞ்சிவ லோகங் காட்டிச்
 சிந்தையில் அன்பு பூண்ட திருத்தொண்ட ரெதிர்வந் தேத்த
 அத்தமா தியிலான் முன்சென் றறியென விபிக்கத் தென்னன்
 வந்துமா முடிமேற் செங்கை வைத்தவ னெதிர்கண் டானே,

தோடி ஆதி

பல்லவி

தேவதேவேசனைக் ககண்டானே கண்டுமெழந்து
 தென்னர்கோணைந்தல் கொண்டானே
 அறுபல்லவி.

கூவுமறைசைவாக மாநிலமுவம் ரீடக்
 கொண்டிருபக்கத்திலும் நின்றவந்தேத்திக்கூட
 ஆவதுடன் தம்புரு நாரதரிசை பாட
 அரம்பையராடத்தேவர் பதங்கிடையாமல் நாட
 சரணங்கள்

தந்திமுகமைந்தனும் தாருகனைப் பொடித்த
 கத்தனுத்தக்கனவேள்வி கலைத்தவீரபத் திரானும்
 தந்தம்முடிமாலைத்தேன் றுளறிந்தித்தத் தொழுது
 புத்தியாகுநின்றெவந் புணிநிலைசெய்து நித்தித்

- உ தொங்குந்தானையொதுக்கித் துணைக்கைகொண்டுவாய்பொத்திப்
பங்கயன்மால்தங்குறை பகர்த்தையொதுக்கிநிற்க
அங்கமுடனின்றிராதி யஷ்டதிக்குப்பாலரும்
கங்கிலின்றுதாஞ்செய்யும் காரியக்குறைசொல்லாத் தேவ
- ங தண்டும்வளைதடியும் தரித்துப்பல்லையதுக்கி
மண்டும்பைசாசத்தலை வரும்ல்லாதொருகோடி
சண்டனஞ்சவேஞலம் தாங்கிப்பூதருங்குடி
கொண்டலைவாசலிற் குவிந்துகாவலாய்நிற்கத் தேவ
- ச சித்தசாரணர்கந் திருவர்கருடர்தோளில்
வைத்தயாழினர்வான வர்தானவரியக்கர்
உற்றமாதவநாக லோகர்கிங்கரின்னம்
சுற்றயோகியர்முதல் சூழ்த்தெல்லோரும்பாவத் தேவ
- ரு இருவினையதுத்தெம்மை விரட்சிபெனத்தமனபிற்
பெருகிவருங்கருணைப் பேரமுதையானந்த
அருவிவரும்விழிவா பாதுண்டுடல்குளிரத்
திருமுனிவர்சங்கர சிவனென்றேதிமுழங்கத் தேவ
- சு தாயவரத்தப்பாமற் றொழுதுவேண்டுமியாவர்க்கும்
ஈயும்வரன்முறையால் ஈந்திடத்திசெப்போதும்
தாயுமையாள்முகத்திற் றவளநகையரும்ப
ஆயிரங்கதிர்வீசம் அரியாசனத்தின்மேலே தேவ

விருத்தம்.

வாகுணனிவ் வாறுசிவ லோக நாதன்
மலரடிகண் முறைஞ்சியுரோ மம்சிலிர்ப்ப
உரைகள்தடு மாறிடவே கருணை யாகும்
உத்தியிலன் பாறிழுக்க மிதந்து போகிக்
கரைபிறந்த வானந்த புண்டி புண்டி
கரணமுமைம் புலன்களுத்தன் வசமாக் கிக்கொண்
டரியபே ரன்புடம்பு பூண்டு தன்னே
ராக்கணடான் பின்புபண்டு போற்கண் டானே.

இதுவுமது

பின்புமது ராபுரமாக் கணனிர்கண் டெம்
பிராட்டியுடன் பிரானும்பண் டிருந்த வண்ணம்
பண்புயர்சந் தாமர்த்தி யாக்கோ யிற்குட்
பதித்திருக்கப் பார்த்திசன் அருளால் வந்த
தன்பெருமை யாய்ந்துவகை மனங்கொள் ளாமற்
றனதன்போ முசைந்துவெளிப் பட்டாற் போலே
கண்புனல்த தும்பிடநாக் குழறத் தாழ்ந்து
கதிக்கின்றான் அஞ்சலித்துத் துதிக்கின் றானே

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

அரகாசிவனே யாண்டவாசரணம்
புரகரவுரகம் பூண்டவாசரணம்
ஆலவாய்வினங்கும் அண்ணலேசரணம்
மாலயன் அறியா வள்ளலேசரணம்
என்னைவந்தருட்டும் இடுபழிமாற்றி
அன்னைபோற்கருணை அளித்தவாசரணம்
கண்டிடாச்சிவலோ கந்தனைக்காட்டி
பண்டுபோலருளும்கரு பாசிதேசரணம்
முடிவிலாநாகில் மூழ்கவைக்காமல்
அடியனுக்காரன் பளித்தவாசரணம்
தொல்பிறப்பேழும் தோற்றம்நாலாகும்
பல்பிறப்பகற்றும் பரமனேசரணம்
உலைவிலாவினையே றொதுக்கியேசந்திர
குலமதைவிளக்கும் கோவேசரணம்
அங்கமாயடியார்க் கருள்சிவபுரத்தை
எங்களுக்கறிவித் திசைத்தவாசரணம்

விருத்தம்

ஏத்திநின்ற வரகுணன்ய் யனுக்குப் பொன்பூண்
இசைத்திருந்தா னெனக்கேட்டம் முனிவோ ராங்கே
வாய்த்தரும்ப முனிவனைப்பார்த் தன்னுள் இந்திரன்
வன்பழியன னையைப்புணர்ந்தப் பனைக்கொல் பாவம்
தீர்த்ததென் மதுரையிலே நடந் திருக்கத்
தென்னவன்றன் பழியையிடை மருதூர் தன்னில்
போய்த்தணித்த காரணமியா தென்று கேட்கப்
புந்திமகிழ்ந் ததின்விபரம் புகலு வாரே

இதுவுமது

குன்றைவில்லி தனதடியார் பாத கத்தைத்
கூடலிற்செய் யாதொழுகும் படி நினைந்து
வென்றிவர குணப்பழியை மருதூர் தன்னில்
விலக்கிவைத்தா ரென்றிடக்கேட் டகன் களித்தார்
அன்றுதொட்டு மதுரைசிவ புரமெனப் பேர்
ஆனதிந்த லீலைநைப படிப்போர் கேட்போர்
கொனறபழி பாவமகன் மமரில் வெற்றி
கூடியிருத் தரனுலகில் நாடு வாரே

விருத்தம் யௌ, அகவல் ௧, கீர்த்தனை ௬, திரு ௪, ஆக ௨௭, முற்றும்

காற்பத்தோராவது;

விறகுவிற்றப்படல

அவதாரிகை—விருத்தம்

மறுவனா கண்டன் பண்ணி மன்னனுக் காஸ லாயில
முறையினால் சிவலோ கத்தைக் காட்டலை மொழிக்தே னிப்பால்
பொறையிலும் பத்திர னுக்காப் பூமிசை கடந்தா னாகி
விறகுவிற் றுடல் செய்த விசித்திர மினிச்சொல் வேனே.

ஏமநாதன்மதுரைக்குவருதல்.

விருத்தம்.

இத்தாணி முழுதும்வர குணத்தென் னன்கோல்
ஏத்திமக வான்போலே விளங்கும் காளில்
உத்தரத்தி லிருந்தேம நாத னென்னும்
ஒருவீணு கானவல்லோ னென்றெம் கெங்கும்
மெத்தவெற்றி கொளும்விருது பட்டுக் கூற
மிகவீறு டனேசோழ னிடத் திருந்து
சித்தனகுன் பெற்றமன்னன் சடையிற் செலல
நேர்ந்திட்டான் மதுரைநகர் சேர்ந்திட டானே.

மத்தியமாவதி, ஆதி.

பல்லவி

ஏமநாதன் வந்திட்டானே பாண்டியராசன் கோமனை புருந்திட்டானே

அநுபல்லவி.

பூமியிலுள்ளமன்னவர் மாமிருஞ்சபையிற் சென்று

மேன்மையாப்பெற்றபரிசை யேமிகப்புகழ்ந்துவந்து

ஏம

சுரணங்கள்

க எழிலுடன்வீணையெடுத்துத் தழுவியேசு ருதிசட்டி

ஏம

வழுதிகாதி ஸ்யின்னியை பொழிபும்அ முதம்போகுட்டி

ஏந்

உ தென்னவன் மகிழ்த்தமுடி தன்னையசைத் துப்புகழ்ப

பொன்னியை மணிப்பூனாரம் உன்னதமா கப்பெற்றிட

ஏம

ஈ ஆனைகுதி ரைகள்முதல் ஆனபரி சுகள்பெறு

மானமேற்கொண நிகரனத்தில் வல்லவாப லர்கள்முது

ஏம

விருத்தம்.

ஏமநா தன்வக் தேவமு தியின்பால் இசைந்திசை புரிந்துசம்மானம் (வில்
ஏற்றொரு விடஞ்சென் றிசைவலார் தம்போல் இல்லென்ச் செருக்குறு
கோமகன் தனது பத்திரனை யழைத்துக் கூர்ந்தேம நாதனுக் கிணையாக்
கொண்டீர் பாட வல்லனோ வெனவுக் கூடல்கா யகன்றிரு வருளால்
யாமிசை பாடி யவன்விரு துடன்வீ றிழத்திடச் செய்குவே மெனவே
இனியிசைகாணப் பாடலா மெனத்தேர்ந் தில்லில்வக் திருத்திடும் போது

மாமணிவீதி வீதியா வந்த வாணர்கோன் தமரிசை கேட்டு
வரும்பெய ருரைக்கும் வன்மைபா லுளத்திங் மலைத்ததி சயித்திருந் தன்னே.

சுந்தரேசர்விறகுவிற்கவருதல்

விறுத்தம்

பாணர்கோன் பத்ரனில்வா றறிந்து நாண்ப்
பாடிவெல்வ தெவ்வகையென் றெண்ணி யன்பு
பூணுமது ரேசனைத்தாழந் தடியேற் கின்று
பூக்கருளை செய்வாயென் றிரத்தில் வந்தான்
நீணும்வருத் தத்துடன்வந் திரக்தோன நெஞ்சில்
நினைந்தவண்ண மேமநா தனைச்செ யிக்கத்
தோணியொரு விறுத்தவடி வம்பூண் டன்பு
தொடுக்கின்றான் விறகுசுமை யெடுக்கின் றானே

பரசு, ஆதி

பல்லவி.

விறகோலிற் கெனச்சொல்லிக்கொண்டு வீதியில்வந்தான் தொண்டர்
வேண்டும்படிக்கே யருளும்திருவால வாயில மர்த்தான்

பிறையணிமுடி வருந்திடச்

காம

பெரியதென்றும் உலர்ந்ததென்றும் பின்னும்
திமநாநின்றே பெரியுமென்றே சொல்லித்
திண்ணமுடன்நாலாம் வர்ணவருப் பெற்று

விறகோ

சாணங்கள்

■ தலையிலணியும் வெண்பிறையிது தானே வென்ன இடை
தனில்வலப்பக்கத் தொருகொழிவானைச் சொருகியின்ன
கலையழுக்கடைத் தரையில்விளங்கக் கஞ்சன்திருமாஸ்தே தாகமம் தேடிய
நிலாடிக்குப் பழஞ்செருப்புத்தொட்டு வண்ணமயிற்றோகையின்னே செருகியே

விறகோ

உ. இழிசலாயொரு பழயுகள்கினை போர்த்தி ஸங்கத் தோளிற்
கேளும்புராதன மாயொருவீணையை மாட்டித்தொங்கத்
சூழையணிந்திடும் இருசெவியிலும் குண்டலம்போற்றிக் கின்பபசுங் காயும்
தழையுக்கேசம் சரியச்சுமையடைதன்னைக்கொடியாலே பின்னி வைத்தணிந்து

விறகோ

ஈ. செறிந்தவிர்தனம் எடுப்பவன்பேரல்லான் சென்னியதுங்க பின்
சென்னியினேகெழு தாயிப்பங்கி பறிந்து பிறங்கி
சிறந்தசோதி மாலைபைத்தமது திருவரத்திரு பாலுமணிந்துகொண் டவைத்து
டறைத்தகங்கக்கும் மெய்புகழைமன்கைக்கும் அழிந்திடாமல் திருமுடிமேல்

விறகோ

ச ஆக்கையினத்தா காரயில்லாமல் என்புதோணக் கண்டோர்
அகக்கனித்தன்பு தோன்றியேவந்தி ரங்கிக்காண
ஏர்க்கும்திருவ தனத்திலேவெயர் வெழும்பமலர்வாய் குவித்தொலியிட்டு
வாக்குமனத்துக்கெட் டாததிருத்தானை மாநிலப்பென் தவத் தாலேமுடி சூட
விறகோ

நு எடுக்கவரிய சமைக்கன்கொண்டி னைப்பினுலே மெள்ள
இறக்கெடுமூச் செறிந்துகற்சுமை தாங்கிமேலே
அடுக்கமடுநீர் குடித்தலைச்சூ டாற்றியிருகரத் தாலுமடிக்கடி. (விறகோ
எடுத்தெடுத்தெடுத்தேத்தி யேந்தியிந ஈயாமணியாக வேலிலையச் சொல்லி
விறுத்தம்.

இந்தனயிவ் வாறுசுமத் தடுத்துக் கேட்போர்க்
இசையாத விலைகர்ந்தே ராச வீதி
சந்துமுடுக் குள்தோறும் சென்று சென்று
சதுமுகன்மால் தேடரிய முக்கண் மூர்த்தி
புநதிமகிழந திசையிவ்வெலும் ஏம நாதன
புக்கமனைத் தலைக்கடைவா சலையே நாடிச்
சுந்தையுவர் தித்தனமூட் டையுடன் வந்து
சேர்ந்திட்டான் மாலைவரத் தேர்ந்திட் டானே.
கெண்டை, சாப்பு.

க	நீலக்கழுத்தன் விறகுசுமையை	றக்கினான்	அப்போ
	மாலைப்பொழுதென்னும் மங்கையுருவம்	ரக்கினான்	
உ	தங்கணவன்பிரி வாற்றாமையாற்கண்ணீர்	வடிய	செய்ய
	புங்கயங்கூம்பப் பருதிமேலுக்கடல்	படிய	
ங	மங்கைமனான் வருமுன்னழைப்பது	போலே	வாயைச்
	செங்குழுதங்கள் திறக்கமதிவர	மேலே	
ச	வணமுனர்தம்பேடை வாய்த்தேனருத்தியே	படுக்க	வந்து
	தண்டாமரைப்பள்ளி யிற்சயனித்துக்கண்	படுக்க	
ஸ்	வானரக்கூட்டம் மரத்தின்முழைக்குள்ளே	யொருங்க	
	ஆனினங்கன்றுக்கி ரங்கிமனேதோறும்	கெருங்க	
ஈ	ஒதியவோலைக் கணக்கொலிக்கின்றது	மோயச்	சேரும்
	காதலர்நெஞ்சத்திற் காமனெரிகளை	பாய	
எ	புட்டிகள்வாய்ப்புதைத் துப்பேடைதன்னுடன்	விளங்க	இரு
	புட்சமதாலே யனைத்தினகூட்டிலவந	திணங்க	
ஆ	கூலியவாரிதி யாகும்புக்கும்படம்	முடம்	பூமி
	தேவிதுயில்வது போலேயிருள்மெள்ள	கூட	

விறுத்தம்

மாலைவரத் தெரித்தொருபால் விறகைக் கொடுத்தி
வைத்தடுத்த திணையிற்சார்ந் தினைப்பறத் திக்கொண்
டேலும்வீ னையெயெடுத்தப பாடினான் கேட.

கேடமோ, தனம்இசைபா, நிவரியா நென்றோ

ஆலமுண்டேனை முன்னேவந்து நீபா ரொன்றுன்²
அரிபிரமன் மூத்தறனக்க கிமைபாட் கொள்வோன்
ஆலவாய்ப் பத்திரனுக் ககிமை யானென்
தறதன்முன் தொண்டருளத் துறைகின் றுனே.

சுந்தரேசர்வினா கானம்பண் ணுதல்

பத்திரன்கீழ்க் கற்பவர் அனேகம் பேரால
பாட்க்கேட் டியானும்சில பாட லானேன்
புத்தியிலலா வெனேனோக்கி வயது மூத்தாய்
புரியுமிசைக் காகாயென் தவனி கழந்தான்
இத்தொழில்பூண் டெனதுதரம் வளர்க்க லானேன்
என்ன இசை வளந்தெரிந்த வேம நாதன்
சித்தமுழந் தினியொருகாற் பாடென் றேறாத்
திரும்பியும்அவ் வரதயன் செப்பு வானே.
ஆனந்தபரைவி, திரிபுடை

பலலை

வினா கானம்பண்ணி னானே ஜெகதீசன் வினா கானம்பண்ணி னானே
அநுபலலை

கோணுமலே தந்திரியோடிகை கூடையிற்றுளிர் கொண்டதிலவண்டுகள் (வினா
பாணூர்ந்திமெ நா தமுந்தனித்தனிப் பகுத்தறிவோரும் அறியாமல் மயங்கிட

க¹ உதரங்குழியல் அமுமுகக்காட்டல் ஓங்கும்புருவம் கோணலத்தையாட்டல்
பகியுமிடறு தடித்தலகண்ணாட்டல பற்களதெரியும் படிக்குப்பாரா ட்டல (ரும்
இதுவன்றிவாயக் காத்தலெனச்சொல்லுமிவ் வெட்டுமவ யவத்தொழில்லாவை
அதுசெயிரதப்பட்டககணடியாவரும் அமரர்களைப்போலேயிமைக்காமற்கேட்க

கானம்

உ வெள்ளைமந்த மாயமுமோசை வெடிருரல்முகக் கடைத்தல்கீழே மோசை
உள்ளம்மெரிந் திரட்டிக்குமோசை உரைக்கும்மெழியைக் கடைத்தபேரோசை
விளையும்பெருமூச்சோடலினைத்தலிசை விதமாகும் தள்ளலென்றிவையாமெட்டு
பூர்வியபாடல் தொழிற்கும்தம்மீககியேஉசுதமுசுத மாகமதுவொழுத

வினாகானம்

மந்திரமத் திம்தாரமினைந்து வாகுடன் தள்ளல் துக்கலகண்டறிந்து
சிந்தைதிருகதி மேலிவதுதெரிந்து சிறப்புடனா ராயத்துளம் கிழ்கதி
உத்தியிலிருக் தெழுமிசையோடமு தொழுகவேபாட லோசையும் வழுவுமல்
அந்தமுடனே விருந்தெனக்கதுகொண்டி பாருமருந்தித் துதிககவருள்புரிந்தி

சு பாதபக் கருஞ்சலிக்காமல் பருப்பதத்தரு விபஞ்சலிக்காமல்
ஓதமிருக்க மதுஞ்சலிக்காமல் ஓய்கிறந் தியுஞ் சலிக்காமல்
வேதனுமா லும்பரமானந்த வேலைபடிய விண்ணவர்கோனுடல் (வினா
லவிழி போலவே காதுகள் விளக்கப்பெற்றே மிதியே பென்று வகுந்தி

விருத்தம்

சந்தமூட் னிந்தவண்ணம் காணம் பண்ணிக்
சுராசுதமூட் திணைபுகதன் மயமா யாக்கிச்
சின்னையுமல் சுமுமுருக வேம நாதன்

செவிவழியா லைம்பொறியும் புருத்திடச் செய்
தந்தநியி ஷந்தனிலே பத்ரா னேவல்

ஆளாகவுத்தவரைப் போதும் பேலே

இந்தனபா ரத்துடனவ் விடம்விட டும்மென

நேடுஞர் பழயவடி வாடு னாரே

ஏமநாதன்பாயந்துஒட்டம்விடித்தல்

இதுவுமது

செழித்தவள்ளல் மறைந்திடப்பார்த் தேம நாதன்

சின்னையனந் தெழுந்தருணடித் தேவ காணம்

வழுத்தியது முக்கணனே யல்லால் வேறோர்

மானிடரா லாமோவென நதிச யித்துப்

பழுத்தகிழ மகனபாட்டிப் படியா னுலப்

பத்திரனபாட டெப்படியோ வென்றே குழுகத

குழுக்களுக்குவ குலைகுலை திட சத்தைக்

கூடினான் இருளவழிக்கொண் டோடி னானே

நாதகாமகசிரியை ஆதி.

பல்லவி.

எடுத்தானேயோட்டம் ஏமநாதன் விடுத்தானேயோட்டம்

அனுபவலவி.

மடக்கியபலகலை அடக்கிய பேழையும்

தொடுத்தபணிப்பேழையும் எடுத்தவன்மனியே எடுத்தானே

சரணுகள.

க உற்றியனீணைப் விழந்துவெடுத்தது சுற்றிலும்வைத்தவி டத்திலேகிடக்க
முறறியமானமும் உற்றிடும்அச்சமும் பறறியிழுத்திட உத்தரம்நோ கி
எடுத்தானே (கயராக

உ கலிகையொருவழியும் சிலிகையொருவழியும்கவரியோர்வழியுமாக் குவிகை
சவரியோர்ஓர்வழியும் அபியோர்வழியும்உகையிழந்துபா தவித வித்
எடுத்தானே (தலைய

பாணபத்திரன் துகி

விரைத்தேம நாதனில்வா நகனாண் கூடல்

விமலனன்றே பத்திரன்சொற்பனத்தில வந்து

பரிந்துவிர கெடுத்தான்மன் அடிமை யென்றே

பாடினோள் தேவன்களாரு னென் னா கூறத்

தெரிந்துகொள்க கரியசொற்கேட்டு மென முத்து
 செங்குதினோர் னுதிக்குமுன்னு ஸங்குசொற்குதன் பு
 சார்த்தமகற்பு பெருநுள்யடிவையிற் கண்ணுற னானத்
 துணிந்தெழுத்து பணிநிரற்கிச் சொல்லு வானே.
 ஆனத்தகையிற் சாப்பிட்டு
 பல்லவி

இத்தகோவந்தென்சாயி அடியெனஞ்ஞற விரக்கவந்தென்சாயி
 அனுபலலன

மதிக்கொழந்தையணியும் மதுராபுரநாதனே
 கதிக்குமெதற்குமூல காரணவுனை நாடி
 சரணங்கள்

- க காரிருள்ளெருங்கிய கானகத் தழிக்கவோ
 காஷ்டம்பிளந்துகைக்கொப்பளித்துநோவெடுக்கவோ
 ஆரணத்தரும்பொருள் மொழிந்தசெவகனி வாயாக்
 அடியென்முலமாயிழி வானசொல் விடுக்கவோ
- உ லீண்டவன்முதலான சகலதேவருந் தேடி
 நிகமமாகியகிரிச் சிகரங்களுந் கூடி
 காண்டறியவொண்ணாநின் கமலத்தாள்கடற் துள்ளம்
 காலவெனனெ. லும்பாத்தேய வோவிரைந்துனைத்தேடி
- ங இசைகொளும்விதிக்கும் எட்டர்தமுடி மேலே
 ஓச்சமாகவிறகு சமைசமகதொருக் காலை
 தச்சனடித்ததலை வாசல்தோறும் திரிந்து
 உச்சிசுழியவோமான் நச்சிவத்ததுன் பாலே
- ச ஆதிபுமுடிபும் கடந்தாநின்றமெய்ஞ் ஞான
 ஆனந்தபோத்தித்தியானநாமய மான
 சோதியதனைமறைத் தொருமனிதனைப் போலே
 சமைசுமந்துடில்லருந் திடவோவுரைக்க

கன்னிபுரே சனைத்துதித்து வந்து பத்திரன்
 கடிவலனைப் பணித்திடப்பார்த் தேம நாதன
 தஞ்சையழை பெனத்தநதர் போய்க்கா னுமல்
 சார்ந்துவிசா ரித்திடகேற் றிவ்கி ருத்தான
 பினனெயொரு கிழவனித் தனஞ்சு மந்து
 பெயர் பெருகும் பத்திரனுக் கடிமை பென்றே
 பண்ணிசைவீ னையெயேத்துச் சுருதி கூட்டிப்
 பாடினான் எனசெவ்வொசொல லாடி னாரே

இதுவுமது.

பாடியபின் னடத்தறி யோம்இன் னைக்குப்
 படிந்தோட்ட மெடுத்தானென் றிடக்கேட் டொற்றர்

ஓடியா சனுக்குரைக்க அனுமான் தீதான்
 குற்றிருக்கும் பத்திரனை கோத்தி என்னு
 பேழ்பிழைத் தேமனா தன்போம் வண்ணம்
 பிரயத்தினம் பிதாதுசெய்தா பெனவுங் கொன்றை
 குடியருளாலேகடந் ததெனாம் கொல்லுத்
 தொடுக்கின்றான் மன்னனைத் தாழ்ந் தடுக்கின்றனே.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பு

மன்னவாநேற் றுன் மலரடிவணங்கிப்
 பன்னகாபுரன்ன பதம்பணிந்தெனது
 குறையிரத்திருக்கை கூடிநானிருக்கக்
 கறையிருளினிலென் கனவில்வந்தீசன்
 சாடியுன்பொருட்டிந் தனச்சுமையெடுத்து
 வாடியுன்மாற்றான் மனைப்புமடைந்து
 வீணையெடுத்து மீட்டியாம்பாட
 நாணமுற்றேம நாதனெழுநென்
 நின்னவாறுரைத்தே பேகினன்விழித்தென்
 மன்னவாநடத்த வகையிதென்றுரைக்க
 ஒற்றர்கள் போய்வந் துரைத்த தும்பான்
 பத்திரன்கண்டசொப் பனமுமொத்திடத்தோர்ந்
 திறுந்கூடல் எம்பிரான்செய்த
 குதெனத்தெளிந்து தொல்புவியாள்நோன்
 பத்திரன் அன்பையும் பகவான் அருளையும்
 உத்தியாலியோசித் துவனுடனெழுந்து
 மதுரைநாயகனை வணங்குகின்றேந்தீசர்
 சதிருடன்பாடும் தனதுபத்திரனை
 மத்தமாமீதில் வாத்தியமொலிக்க
 வைத்துமாநகரம் வலம்வரச்செய்து
 மனமுலந்தித்தல் வரிசையும்செய்து
 தனதுமுகிழைத் தரண்பன்பின்னும்
 அழியுந்முதலா ஆட்கொளும்தேவன்
 உரியநும்மாள் வுருடுவெடுத்தகத்தே
 உககுறைமுடிக்க வுற்றனன்தலை

வோரும் ஏவலாளுமக்கே

லன் ஆண்டவரீரே

இதியவடியேன் உமக்குநா னினிமேற்
 றொன்முறைவழக்குச் சொல்லலாவதுவோ
 எனமனக்குறையொன் றிருக்குதின் முமுதல்
 வேதநாயகன்பால் விரும்பிரீபாடல்
 ஓதுதல்கடனென் றுரைத்தனுப்பினேன்.

விருத்தம்.

காவலனும் பெற்றிழை நூலையாவும்
கற்றறிந்த நாவலர்மா னவர்பா வர்க்கும்
ஆவலுடன படுந்தின்று வரிசை வர்க
அடுத்தவரும் சுற்றித்தா ருடனும் சென்றது
மாவரிசை பெற்றிசைவல் லார்கள் சூழ
மனமகிழ்ந்து பத்திரனிற் புருந்தா னித்தைக்
கூவுவர்கேட் பவர்அயிலு டியபா ளுக்கைக்
கொள்ளுவார் அரணுகில் ளள்ள வாநே
ஆக விருத்தம் கட கழிநெடில் க அகவல் க ளீர்த்தனை டி தருக ஆக உடு

—

நாற்பத்திரண்டாவது.

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்

மானனிமதுராதன் வருமேமநாதன் மண்ணைக்
கானமார்த்திசையால்வென்ற கதைசிலதுரைத்தே னிப்பாற்
சேனை சூழ்சேரனுக்குத் திருமுகங்கொடுத்தப் பாணர்
கோனவன்மனக்குச்செம்பொன் கொடுப்பித்த நினைச்சொல்வேனே

பத்திரன்பலருக்கும்பொருள்வழங்கல்.

விருத்தம்

வரகுணபாண் டியன்காளி லேம நாதன்
மதமடக்கும் பத்திரனந் நாட்கொண் டேதன்
அரசனுடை திருமணியிற் சென்று பாடு
வதனைவிட்டிந் திரவிமா னத்துள் ளாமும்
பரமன்கோ பிலைத்தேடி நிதமுஞ் சென்று
பணித்தேத்தி முக்கூலும் பாடிக்கொண்டு
வருகையிலே யாவருக்கும்கொடுக்கி விரும்புச்
வைக்கின்றான் தினம்பிரதிக்கொ டுக்கின்றனே.

மாஞ்சி, சாப்பு.

பல்லவி

பத்ரன்கொடுக்கத்தொடுத்தான்கேளும் பாடும் பாணர்முதலனை வர்க்குநாளும்
அறுபல்லவி

இத்தொழிலையல்லாமல் மற்றோர்தொழிலும்தனக்

கேதுவில்லாமலீசன் பாதம்தனிற் பணிந்து பத்ரன்

கசரணன்

தன்பால்வறுமைபின்புண் டாகக்கண்டான் கூடந்

சாம்பழர்த்தியுடனே சொலிக்கொண்டான்

திருமுதங்கொடுத்தபடலம்

அன்புக்குரியவன தந்திசெந்து பாண்டி அரசன் தன் அரண்மனைக்குட்புகுத்து
 செம்பொன் அறையின்பொருள் திருடிப்பாடும்போதெல்லாம்
 முன்புகாணிக்கைவைக்க முடிப்புமுடிப்பாவாங்கி பத்தர் (நான்)
 உ மெய்ப்பாபரணங்கள் தனைச்சிலநான் துய்ய வெண்ணாமரைப்பிடி கனைச்சில
 செய்யபொத்தலைவனை கனைச்சிலநான் சொர்ண சிம்மாசனத்தகட்டினைச்
 பையப்பையவே இர்தப் படியெயித்தெடுத்தய்யன் (சிலநான்)
 மையநிசெவனையில் வழங்கவழங்கவாங்கி பத்தர் (சொல்லாமல்)
 ௩ வாய்நதபொருள்தருவோ ரலனாமல் வேறே மனிதரொருவருக்கும்
 காய்த்தொருப்பினிலிட் டேபுகுத்திப் பல கண்டதுண்டமா ககறுத்திச்
 சார்த்தவர் இரத்தவர் தனகைபார்த்துண்பவர்க்
 கீத்துபிறர்க்குமாறு தீத்துக்கவலை தள்ள பத்தர்
 விருத்தம்

பத்திரனிப் படிக்கொடுப்பக் கொடுப்போன் பின்னப்
 பரிசுமறுத் திடலாசே போய்ப்போய்த் தாழ்த்து
 சித்தமுழந் தொக்கலுட னென்க வாடிச
 சிறுமையடைந் திருக்கஅவன் கனலின் கண்ணே
 சித்தராய் வந்தரசன் கோசர் தன்னில்
 திருடியளித் தனமுன்போல எம்பா லன்பு
 வைத்தவனீ தறிகதிடில்காப் போர்க்குத்தண்டம்
 வறுமெனவே மொழித்துபின்னும் மழுத்த வாரே

பக்கிரன் திருமுதங்கொண்டுசேரன் நகர்க்குச்செல்லுதல்

இதுஅமுது
 காவலுமுத் திரையும்பு ணரணம் நிற்பக்
 கவிரதுகவர்க் தீத்தகன்வன் சேர னென்னும்
 காவலன்பே ராலேயொரு திருமு கத்தைக்
 கலியாக வரைத்தளிப்போ மெனஅவ் வாரே
 மேவுமறைப பொருளுரைத்த வாக்கினாலே
 விளம்பியவா மெழுநிசு துடன்மறைத்தார்
 சூவலுடன பத்தர்விழித் தெழுந்தா னத்தம்
 அடைகதிட்டான் அப்படியே நடந்திட டானே.
 சாவேரி, சாப்பு

பல்லவி.

சேரன்மாடக்குறித் தெழுத்தன்பத்திரன் திருவாலையோனைப் பணித்தான்
 அதுபலலவி.

பாரும் திருமுகத்தைப் பட்டாடைமேல்வைத்து
 காரிபாகனகோயில் வலம்வந்தநிவேகமாச் சேரன்
 சரணங்கள்

அலைகடலேபுகை பேர்சேர ணும்சிலமகன் தனக்குமென் மேலே
 மலையேழுமைகளாக மாமுத்திசெழுதம்
 திசைமாகவேயித்தச் செகத்திப்புத்திறத்த சேரன்

உ. நன்மைசேர்திருமகனாக்கழும்பீதிமூலாதபோர்மகனாக்கழும்
தென்மொழிவடமொழிச் செஞ்சொல்மகனாக்கழும்
தர்மமகனாக்கழும் தப்பாமலே சிறந்த சேரன்
படர்ந்திடுமருதமும் முல்லைபுயம்பெய்தல் அடர்ந்தெழுங்குறிஞ்சியும் கொங்
கடத்துபலவின்சனைக் கனிகாலில் இடறிட (புயும்
கடத்துகடத்துமாலை காடிடையிற் சிறந்த சேரன்
விருத்தம்.

திருமுகம்பெற் றெழுந்துசே ரன்பு ரத்தைச்
சேர்த்தொருநீர்ப் பந்தலில்வத் திருந்தா னன்றே
இரவினில்வந் தவ்வரசன் கனவிற் கூடல்
எம்பிரான் தனதுசித்த யடிவங் காட்டி
ஒருமையுடன் நமதுதிரு முகம்வாங்கிக் கொண்
டுன திடத்தில் இருநிதியம் பெறவெம் பாலநின்
றருமைபுடன் பாடிவரும் நமது பத்திரன்
அடுக்கின்றான் எனறுபின்னும் தொடுக்கின் றானே.

பத்திரனுக் கரும்பொருளிக் ததிலே கத்தில்
பயணஞ்செய் தனுப்பியென மறைந்தார் சித்தர்
கொற்றவன்மன் னுறக்கமகன் றமைச்ச ரோடே
கூர்ந்திரவில் கண்டகன வுரைத்த போதே
முத்திபுர காதர்திரு முகங்கொண் டிங்கு
முயன்றுவந்த தாரெனவே துந் ராலே
வித்துவா னிருகருமிடந் தெரிந்தை யத்தை
விண்டிட்டான் கண்ணுரக் கண்டிட டானே
கல்லியாணி, ஆதி.

பல்லவி.

கண்டானே தீரன் சுவாயிழீ முகம் கொண்டானேசேரன்
அதுபல்லவி.

தண்டளித் திசங்கிய தண்ணீர்ப்பத்தலிலே
தத்திரிக்கிழவன்மன் செந்திருக்கரத்திலே கண்டான
சரணவகன்.

■ தேடித்தேடித்தனது சேனை காவனருடன் சென்றெதிர்கொண்டுவந்து காடி
(சீருடிப்
நிரிகரணமுமொன்றாக் குவித்துச்செங்கைக்கமலம் சென்னிலிலமெல்லிளங்க
பாடிப்பாடித்திருக்கூத் தடியாடித்தடிபோலப் பணித்துபணித்துமுன்னே நீடி
பண்ணுத்தவப்பவனென் றெண்ணித்தேனையருந்திப்
பாண்மிழற்றுமவண்டுபோல் தானுவத்துகொண்டாடித் கண்டான
(கொண்டு வந்து

உ. செங்கவிரண்டும்விரித் தேங்குவாங்கித்தனது திருக்கணனிலொத்திக்
தேடுமுழிவதும் பூமாலைப்போலவே திருமுடியிலே பணித்து

காற்பத்துமூன்றாவது.

பலகையிட்டபடலம்

அவதாரிகை — விருத்தம்

கூடலெம் பெருமான்பத்திரன் குறையினை யகற்றச்சேரன்
மடொரு திருமுகத்தை, வரைந்தித் தரைத்தேனிப்பால்
கூடலோ ரிரலின்பு கூர்ந்தவன் நனைபிருத்த
பாடுடன்ப் பலகையிட்ட பான்மையை யினிச்சொல் கேளே

பத்திரனுக்கிடையூருகமழைபொழிதல்.

விருத்தம்.

வரகுணன்நா னையிசேபத் திரன்சே ரன்பால்
மாநிதியம் பெற்றுமது ரேசன் றுளில்
திரிகாலும் பணித்தர்த்த சாமத் தும்போய்த்
தினம்விடையின் பின்னின்றே படிப்பா னோர்நான்
இரவினிலம் பிகைதிருப்பன் லியதைக் கையன்
எழுத்தருளும் போதிடையூ ரேதற் றுளும்
வருவதுக கறியவினை பாட்டால் மாரி
வரக்கண்டான் எங்குமிருள் தரக்கண் டானே.

பந்தவராளி, சாப்பு.

பல்லவி

மழைசொரியலையில் அப்பனைவத்திக்க வநதானேப்தான்

அனுபல்லவி

தழைப்புமாலையன் தேடியுகொன்றையத் தாமனுக்கன்புசெய்மாழனிவோர்களே

மழை

சரணங்கள்

■ தடித்தினுலிநு கண்கள்பிதுக்கச் சாருத்திசைதெரி யாமல்மயங்கத்
தடித்துக்கொண்டு விடவாய்ப்புயங்கம் சோர்ந்துசுருண்டு நடுக்கிப்படுதற்க்

மழை

௨. வரைவிறகரித் தோனேவலானே வருணன்முன்னுள் முடிக்கமென்மேலே
வாவிடுத்த முகிலேழும்போலே உளைத்துகொண்டதெ னவொருக்காலே

மழை

௩. ஆழியைத் தாக்கியெடுத்தொருயிக்க ஆகாயத்தன்னிந்தவிழ்த்தையொக்க
வீழும்பெடுத்தாரை பெங்குங்கதிக்க மிக்கவிருப்புத்துண் டோலேதடிக்க

மழை

௪. கல்லார்மனம்போல் அகம்புறம்மூட காணுமுன்பின்னும் இருபாலுமூட
அல்லாமத்தேமேலும் தோனாமல்மூட அங்கத்தெரியாம லேயிருள்மூட மழை

விருத்தம்

மழையினால் நனைந்ததுபூ மாரி யாக

மகிழ்ந்துதிருக் கோயில்வந்தி சனைப் பணித்தே

அழகுடைய வீணையிழ்த் திடவத் தின்பின்
அம்புயத்திற் சாத்திசென்று சதிகுட் தேங்காந்
பழுதகலும் தத்தியொலி மழுக்கச் சேந்திற்
பதமழுந்தக் குறுக்குவலி வாங்க மீன
விழிமயிலோ டப்பனத்தப் புரத்துள் வந்து
மேனவயிற்பத் திரன்பாடி விளங்கி னானே.

இதுவுமது

இத்தகையபாப் பாடுமிசை செவிக்கே றுங்கால்
எம்பிரான் கருணைகொண்டம் பரத்தில் நின்று
பத்திரா கெனக்கூப்பிப் தன்மேற் தங்கிப்
பாடுகென்று மணிப்பலகை யிடப்பார்த் தான்கே
பத்தியுடன் சாமிசொலுக் கஞ்சி யப்பொற்
பலகையின்மேல ஏறியிசை பாடிப் பின்பு
சித்தமுங் தவிடம்விட்டப் பலகை தன்னைச்
செங்கைதனில ஏகதியில்லிற் சேர்த்திட டானே

பூரி, சாப்பு

சாமிதிருவடி பணித்தான் பத்திரன் தன்னிருக்கைதாடி நடந்தான்
மாமேகம்மின்னுடன் நீங்கஅகல் வானம்பிரகாசம்பெற் றோங்க
முன்புமுனியாலேவறந்த போது முத்தும்மணிகளும் நிறைந்த
அம்புதிபோலவே புடுக்கள் உதித் தம்பரத்திலொளி விடுக்க
தியவிருள்வலி யிழந்து ஓடச் செங்கதிரோன் விழித்தெழுத்து
ஆயிரம்மைவிரித் தோதும் திரை யாழிசைதிவரும் போது
இத்தகையானும்சம் பணனன் இசை ஏற்கும்வாருணத் தென்னன்
பத்திரன்அய்யனைப் புகழ்ந்து மணிப் பலகைபெற்றது தெரிந்து
தன்னுடம்பத்திரனை வாழ்த்தி சாமி தந்தபலகைமே லேற்றி
பட்சமுடன்அன்பை என்னி கூடல் பரவிவனையென் றென்னி
ஆனகைமணிப் பூனும் பொன் னுடைநிலந்தொகை நீனும்
மாநிதியத்துடன் தத்தான் னல் வரிசையானடத் திவித்தான்

விருத்தம்.

பகவானுற் பலகைபெற்ற பத்திரனுக்கிப்
படிவழுதி வரிசைசெய்யப் பெற்றுக் கோயில்
அகமடைந்து நாற்காலும் வணங்கி யில்வந்
தருமைதிருநதான் இப்பால்ராச ராசனுக்கே
மகிபுரப்ப தீதுவா ருணன்சா ருபம்
மன்னிடவே சிவபுரஞ்சேர்ந் திருந்தானித்தை
புகலுவர்கேட் பவச்செல்வம் செளக்கியம் வாழ்நான்
பொருத்துவர்பின் அரனுலகில்திருத்துவாரே
ஆக விருத்தம் 6, கிர்த்தனை 3, தரு 3, முற்றும்.

—❦—

நாற்பத்துநூன்காவது

இனசவா துவென்றபடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்

இதையவன் பாணபத்திரன் இசையைக்கேட்டவர்க்குத்தாமே.
நிறைமணிப் பலக்கயீந்த நிலைமையை யுரைத்தேனிறப்பால்
மறுபடி யவன்மன்கற்பின மகிமைசேர் இல்லாள்தானேர்
விறலியை யினசவாநாடி வென்றவா நினிச்சொல்வேனே.

விருத்தம்.

ராசரா சத்தென்னன் செங்கோ கேட்தும்

நாளிலவன் நேவியஞ்ச னுட்சி பென்பான்

நசனுக்கன் புடையபத்ரன் மனையா னுக்கும்

இதையவனுக்கன் புடையயொரு இசைவல் லாட்கும்

பூசலிசையா லுறவே நிறைவல் லானிப்

புறத்திலிருந் தழைக்கவவள் புரிந்த வண்ணம்

மாசகலும் பத்திரையைச் செபிக்க வேண்டி

மன்னனொரு விறலினை வகுவித் தானே

சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

க	இராசராசபாண்டியன்சுழ நாட்டுமின்னை	வருத்தினுள்
	ஆசையோடவன்மேலன்புற் றுதரவோ	மிருத்தினுள்
உ	வத்தவளரசனிரு மலரடி	வணங்கினுள்
	பத்தமாவெக்கவிப்புடன் பாடுதற்	கிணங்கினுள்
க	வல்லகிமீட்டிச்சுருதி வகைதெரிந்து	கூடினாள்
	சொல்லுமேழிசைபுடனே சேர்பிதமாப்	பாடினாள்
■	பாடினிகானத்தில்தமன் பதிந்தரசன்	தோககினுள்
	கூடியவன்மேலேமையல் கூர்த்துமதி	போக்தினுள்
ரு	பத்திரையைநீரம்முடன்பாடாய் பகர்த்திடென்று	கூவினாள்
	உத்தரங்கேட்டதக்கவ னுரைத்துனக்கு	மீறினாள்
■	நாமவனுக்குச்சார்பாக நவிலினும்வி	டாமலே
	நீமடிபிடிவழக்கா நிறுத்தடியெ	டாமலே
ள	நாலுபேர் முன்றலினுனித்து மாணமதுன்	டாகவே
	மேலும்வாயில்வத்தபடி விளம்புநீமின்	டாகவே
அ	என் னுள்ளித்தவனை யிருக்கைசெல்லென்	தனுப்பினுள்
	நன்றாநைவந்திடென்று ராசராசன்	விறுப்பினுள்
க	கற்புளபத்திரையையழைத்தக் கணம்அவட்குச்	குதினாள்
	இப்போதொருத்திபாடவந் திருக்கிறுளென்	ரோதினாள்
ய	இக்கவளுடன்பாடுதற் கேற்குமோவென	துரைக்கவே
	கக்கைவேணியருளுமென் கற்பும்நிறைத்	திருக்கவே
■	பாடிவெல்வேனென்றுசொல்லி பத்திரைபிற்சென்றிருத்தனன்	இருத்தனன்
	காடியவனைவிடுத்து ராசராசன்	

விருத்தம்

மற்றகாள் விதலிபிரு வரையும் பாண்டி
மன்னனழைத் திசைகேட்டு மூன்னீ ழத்தில்
உற்றவன்பத் திரையைப்பார்த் திகழ்தது வீணைக்
கோதியதூல் முறைப்படிபுத் தாங்கள் சொல்லி
மற்றெனுடன் பாடுகிலலை பாடில மெத்த
வழுவுணக்கா மென்றரைக்கக் கேட்டுக் கற்புப்
பெற்றாயரும் பாடினியாற் கவளைப் பார்த்துப்
பேசுவாள சபையதிய ஏன வாளே

இதுவுமது.

பெருக்கமுதும் கலவியும்வா தின்மே லூக்கப்
பெருமைபும்பல லோர்விரும்பும் அழகும் பூண்ட
செருக்குடைய நின்னெடுமன னன்முன் வாது
செய்யும்பூ சலுக்கெதிர்கா னலகேன் கண்டாய்
தருக்கமிடு முன்போலமா னம்விற் றுண்ணும்
தாடியரே யுனக்கெதிரா மெனக்கேட் டாககே
வினாக்குழலா ளிருவருக்கும் ஞாயஞ் சொல்லி
வினக்குவான் போலரசன துலக்கு வாளே
பகடுவராளி, ஆதி

க ஈசன்மகிமையை யுங்களிதயமுவந்து கேட்டீர் மெய்த்தவோரே ஈச
ராசனிருபாடி னிககுமிராசிபோல வினக்கியபின்மெய்த்தவோரே
உ பாடினியிருவரையும் பாடுங்க னென்றுமொழிந்தான் மெய்த்த...வெற்றி
ருமுனவருக்கினைத்தோர் தொண்டுவேலை செய்வதென்றான் மெய்த்தவோ
உ மன்னவன்சபதமீர்த வண்ணமுரைத் திடக்கண்டி மெய்த்தவோரே ஈசன்
தன்னிலிருந்து வந்தவன் தலைபுப் போடுடனேமெய்த்தவோரே
ச வீணைஎடுத்தேழினசயில மீட்டிப்பா டத்தொடுத்துமெய்த்தவோரே முடி
பூணுமன்னவன்செவியில புத்தமுதெனச்சொரிந்தான் மெய்த்த வோரே
டு பத்திரையெனும்பாடினி பாடத்தொ டுத்துவந்து மெய்த்தவோரே சவப
யுற்றிடும்பலர்கள் கா தி லும்மமுதம் போற்சொரிந்தான் மெய்த்தவோரே
உ தென்னவன்மனக்குறிப்பி தெனறறியாம லவகுள்ளோர் மெய் த... பந்தா
தன்னுடைகா னத்வதத்தானே சகலபேரும்புகழ்த்தார் மெய்த்தவோரே
எ பின்னுமரசன் விதலிபிரசங்கத்தை மெய்த்தக்கண்ணி மெய்த்த... மண்ணிற்
கொற்றவன்சொல்லும்படிக்கே கூறுவதியன்பல்லவோ மெய்த்தவோ ரே
அ ராகமதுவுண்டமன்னன் உன்னுதிதரியாமலே மெய்த்தவோரே இன்றைக்
கேடுகாணக்குவருவீர் என் றவர்க்குத்தரவீன்றான்மெய்த்தவோரே
உ பாண்டியன் றன திசையைப் பரிந்ததேபரித்ததாம் மெய்த்தவோ...எண்ணி
மீண்டவிதலிபஞ்சனை மீதிலாகக்கொணமுருந்தான் மெய்த்தவோரே

விருத்தம்.

பத்திரைவர் தாடிபஞ்சென் றய்யன் பாதம்

பணித்துகண்ணீர் சொரியத்தென் னவனாக் கோல்கொண்
 டுத்தலத்தை பாளும்பாண் டியனென் தன்பால்
 இவைகேட்டக் கிரமஞ்சொலப்பின் யாருஞ் சொன்னார்
 சத்தியமா யுரைப்பவரே ரென் திரக்கத்
 தையலே நாணவெவ்வா யெனவின் னின்றோர்
 சத்தமெழுந் திடத்தெரிந்தி சனை உணங்கித்
 தனதுமன மகிழ்ச்சி இருக்கை தனிலவந் தாளே

இதுவுமது

இருக்கையிலே மறுமான்முன் னூடபோல மினனார்
 இருவரையும் அழைத்தரசன் பாடக் கேட்டுப்
 பெருக்கமுடன் முதனூற்றி சொன்ன வாதே
 பேசிடத்தோர் தவைஞரும்அவ் வாதே சொன்னார்
 மருக்கமமும் குழலான்கற் புடையாள பாண்டி
 மன்னவனை கோக்கிநி நிலைமை னுலைய
 திருத்தழுட னுக்கதுணர்ந்தோய் கேளா யென்று
 செப்பிடவாக் கறிவுடையோர் ஒப்பி னாரே.

சௌராஷ்டிரம், ஆதி

பலலவி.

மகராசராசபாண்டிய மன்னனேரிசம்சொல்லாய்

அதுபலலவி.

செகமெங்கும்மனுவழியே செககோலசெ லுத்திவரும் மகராச

சாணங்கன

- ஈசன்முன்போய்ப்பாடுவோம் இருவர்பாடலுந் துக்கி மகராச
 உ இன்னவன் வென்றானென்றும் இவள்தோற்றுப்போனானென்றும் மகராச
 ■ அனியாயமீயேசொன்னால அவையோர் சொல்லக்கேட்பானேன் மகராச

விருத்தம்

கற்புமிகும் பாடினியிவ் வாறுணைக்கக்
 காவலனப் படியேசெய் வோமெனக் கேட்
 டுற்புகுத்தி நுந்தனர்பின் னானவேத தன்கே
 யிற்புகுத்த மைச்சரிசை வலலார் தம்மோ
 டற்புதமண டபத்திலிருந் தவரைத் தூதர்
 அழைத்திடவே பத்திரையை யாமே வின்றறக்
 கெப்படியும் வென்றிடலா மெனலக் கைப்ப
 டுனிவகதான் பேரவையந் தனிலவந் தாளே

ஊர் - ஊர்

ஆய்த்தரிய கற்புளபா டினியின் னேபேர்

அவையிலவந்தாள் ஆங்கொருவா வலர்போற் றுடல்
 வாய்கதபிரா னஞ்சபையில் ஸந்துற் றுன்முன்
 லாதபா டினியிசைபா டக்கேட் டாங்கே

சார்த்தவர்கள் ஒன்றுமுரைக் காதிருத்தார்
தவயிரும்பா டினிவீணை தன்னைத் தோளிக்
ஏகதியிசை யோர்த்தால வாய்ப்பிராணை
யேத்தினுள் பலர்புகழ வாய்த்தி னானே
ஆனந்தபைலி, ஆதி
பல்லவி.

சாமிபுன் தன்மகிமைநென் டெத்தவிதம் சாத்திரமுடிபுமய்யா

அதுபல்லவி.

சாமியகிலசரா சரத்தும்பொதுவாய் ரீயே
சாட்சியாபிருத்தரசாட்சிசெய்துவினங்கும்

சாமி

சரணங்கள்

க அங்கைநீரும்பத்திரமும் ஏந்தியுனையர்ச்சித்தோர்க்
கரியயனீர்திரபத மருள்செய் தளிப்பாயுன்னைச்
செங்கைவிலேகபாஸம் தரித்துபவதிபிட்சார்
தேகியெனநிரந்தாபெண் தோவாக்கென்னசொல்வேன்

சாமி

உ மாதரைக்கண்மையக் காதவர்க்கேவீடென்று
வாய்த்தமறைப்பொருளை ஆய்த்துமொழித்தாய்நீயே
பாதிபுடற்பெண்ணுரு வாசினுயென்றுபிறர்
பழித்தாலவர்க்குவதல் எடுத்துநானென்னசொல்வேன்

சாமி

ஈ மாயையிடமாச்செல்லும் விருத்திவலியடக்கி
மன்னுயிர்க்குமுத்தியை யருள்வாய்தனிவள்ளலே
நீயேமுத்திபெறுவார் போலேவிரதயோக
நெறியடைதாயென்பாருக் குறுதிநானென்னசொல்வேன்

சாமி

ம்

இடவவா கன்னமதுரைப் பிராணை (நாதி)

இசைநூலி லோதும்வண்ணம் பொருந்த வாய்ந்து
பிடறுலீன் காள்விழியி னைக்காள நட்டம்
வெளிப்படாள் புருவமேல் நியிராள் கன்னம்
துடிக்கொளாள் பத்திரைமா லிடர்கா துக்கோ
சார்செலிக்கும் காவில்வினை யமுத மாக
அடைவுடன்பா டிடக்கேட்டுக் குறுக லத்தை
யார்கதிட்டார் மண்டபத்திற் சார்த்திட டாரே

இதுவுமது

தென்னவன்கை தவனெனும்பா மத்துக் கேது

தெரிவிப்பா னகவிசை பாடக் கேட்டும்

முன்னுரைத்த படிமொழிய நினைத்தி ருந்தான்

முக்கணம்நன் னருளால்அவ் வெண்ணம் நீங்கத்

தன்னிதய மகிழ்ந்துபொது வாக நோக்கித்
தவயிரும்பா டுனிதானே வென்று னென்று
சொன்னதுகேட் டத்தவண்ணமேச பைக்குள்
தோற்றினார் யாவர்களும் சாற்றி னாரே.

பூரூ

■ பான்டியன்சாட்சிசொல்லிவிப்பாலே ஈழப் பாடினிதிருக்கழுத்தின்மேலே
ஈன்டியதவப்பாடினி மாது தன்னை இருத்தெனவே இருத்தும் பேசுது

உ ஆண்டவனாகும்நாவலன்கண்டான் கண்டதற்புதமற்புதமென்றீதென்றான்
(பயந்தான்)

பூண்டவைகாணமின்போலேமறைத்தான் யாரும் புகழ்ந்தனர் தென்னன்கண்டு
க அய்யன் திருவிளையாட்டி தென்றார் மிக ஆச்சரியங்கொண் டெவத்து நின்றார்
துய்யவடிபாசன்பையும் நோக்கிச் சோம சந்தானருள் திரழும் னாக்கி

■ தங்கன்கண்ணினுலேநீர் துளித்தார் ஆனந்தம்பெருகும்வாரிதி குளித்தார்
இலங்கைப்பாடினிமேலிருந் தானே மன்னன் இரங்கிவித்தவளுக்குமுன் னுலே
ஆனிமுத்தாரங்கன்முதற் றெழுத்தான் செம்பட் டாடைவரிசைகள்மிகக்கொ
நானியெயின்மபாடினிக்குத்தான் உவகை நண்ணிட்சிலவரிசைதந்தான் (முத்த
கூ காவலர்போலேவந்துரையாடிப்பின்னே மறைநதுவிமானத்துக்குள்ளேகூடி
தேவியோடிருப்பவரைப் பணிந்தான் துய்ய செம்பொ ருமுதற்கொடுத்தவா

விருத்தம்

(தான்)

மைப்புகண் டனக்கிவ்வா நீந்து வேந்தர்

வலியெல்லாந் தெய்வத்தின் வலிமுன் னில்லா

தப்படித்தெய் வஞ்செய்யும் வலியெல் ளாடும்

னவன்வலிமுன் னில்லாதென் றுரைப்ப தெல்லாம்

கற்புளபா டுனியிடத்தி ட கண்டோ மென்று

காவலன்வீற் றிருந்தான் துய்யப்போர் கேட்போர்

இப்புவியில் ஆபத்துநீக்கி வெற்றி

எய்தியிருத் தரனுலில் உய்கு வாரே

ஆக விருத்தம் ௧௧; கீர்த்தனை ௨; தருநா ஆக ௧௬. முற்றும்.

—*—

உ

நாற்பத்தைத்தாவது;

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப்பயல்கொடுத்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

முன்னவ னருளால்கற்பின் மொய்குழல் தனக்குமாரும்
மினனையின் னிசைவாதாடி வென்றவா றுரைத்தேனிப்பாள்
பின்னக மிரங்கிக்கட்டிற் பிறங்கிய பன்றிக்குட்டிக்
கன்னையா முலையீத்தாவி யளித்தவா றிசைச்சொல்வெனே

விருத்தம்.

மகராச ராசனுல காணும் லாளில்
வைபவத்தித் தென்கரைவில் குருதீர்த் தத்தில்
மகவான்விண் ணவரேத்த வால முண்டு
மணிமிடற்றில் சாட்சிபா வைத்தோன் வியாழ
'பகவான்மெய்த் தவஞ்செய்ய வேவ ரங்கள்
பரித்தீர்த்து குருநாத னெனப்பேர் பூண்டு
ககவாகன் அயன்பரவ விளக்கும் லாளிற்
காணுவீர் மனத்திலன்பு பூணு வீரோ
ஆனந்தபரவி, ஆதி.

■ முக்கணனுக் கன்புடைய முனிவர்களே	கேளும்
மொழிந்தகுரு தீர்த்தமென்னும் முதுநகரில	வாலும்
2 தக்கவனோர் வேளாளன் தன்பெயர்சு	கலனே
தனதுமனை யான்சுகலை தன்னொடுவாழ்	பவனே
௩ அவர்களுக்கே ராறுமைநதர் அழகழகாப்	பிறந்தார்
அருமைபுடன் வளர்க்கையிலதாய் அப்பனுமி	றந்தார்
4 அலியவேபின் வேடரைச்சேர்ந் தரியவனம்	புகுந்தார்
அக்நிரமஞ்செய் தொழுதிபிரண் டறுவருமி	குந்தார்
௫ இத்திறனகொண டொருபுதர்க்குள் ளேயவர்கள்	சென்றார்
இந்தரனுக்கா சான்றவமக் கிருந்தியற்றக்	கண்டார்
6 கைத்தலங்கொட் டிச்சிரித்துக் கலவைர்மேற்	பெய்தார்
காயமதி லேயமுத்தக் கருதித்தவஞ்	செய்தார்
௭ தவமகிமைக் கிடராகச்செய் சல்லியம்தெ	ரிந்தார்
சாதித்தொழில் மறந்துழலவோர் தகைகள்மேற்சி	னதார்
௮ அவனியுழு வோரோபன்றி யாவீரென்று	சலித்தார்
அப்பனுமன் னையுமிறத்தே யலைவீரென்றைந்	தலித்தார்
■ இப்படியாச சலித்திடப்பன் னிருவரும்ப	யந்தார்
எக்களுக்கிச சாபந்தீர்வ தெப்போதென்று	பணிந்தார்
9 மைப்படியுங் கண்டனிரு மலரடியை	கினைத்து
மாகோபம் தணிந்தவர்மேல் மனநிரக்கம்	புகைத்து
■ உமக்குமது ரையிலவளரும் ஒருவன்வகதே	யன்னை
புருவெடுத்தது லைப்பாலிக ஆயிரளித்துப்	பின்னே
■ அமைச்சர்களாச செய்வனதென்னன் அருகினிலே பன்னுள்	
அமைந்த தறபின் சிவனுலகை யடைவீரென்று	சொன்னார்

பாண்டியராசன் வேட்டையாடுதல்.

விருத்தம்.

குருமொழிகேட் டவிடம்விட்டப் பன்னிரண்டு
குமரர்களும் குருதீர்த்த மெனயீ னருக்

கருகில்வனத் துள்ளபன்றிக் கெல்லாம் வேகதன்
ஆக்குதுங்கோ ஸப்பேடை வயிற்றிற் சென்று
நுநுளையப் பிறத்திருக்கும் நாளிற் றென்னர்
கோனொருகூட் படையுடன்வேட் டையைக்குறித்துத்
திருவால வாயைவிட்டவ் வனத்தில் வந்து
தேடினான் மிருகவேட்டை யாடி னானே.

பந்தவராளி, சாப்ப.

பல்லவி

வேட்டையாடினதைக்கேளும் பாண்டியராசன் வேட்டையாடி
அதுபல்லவி.

வேட்டையாடினதைக்கேளும் காட்டகத்தன்னிலேவாழும்
வெம்பலிகலைமானேனம் ரும்பலா த்தற்கும்நிதானம்
வேடர்கள்தெரித்துகொண்டு ஓடிவந்துரைக்கக்கண்டு
வேட்டைக்காரரெல்லாம்கூடக் கூட்டமாகவிரந்தோடி
விஸங்கினத்தையொதுக்கி மலங்கநிலைகலக்கி
வெருட்கொண்டவிசாட்டி யுருக்குவலைபைக்கட்டி
வெற்றிமாலையேன்சூடச் சுற்றிலும்படைநாட
வீரமுடனே துணிந்து வாரணத்தின்மேலிருந்து

சரணுகள்.

சுற்றிலுமுழக்கம்வாய்த்து மெத்தவொலித்திடப்பார்த்துச்
சொலிக்கக்காய்ச்சியவேலை வலுக்கப்பாய்ச்சினுற்போலே
துளைக்கச்செவிக்குட்பட்டுக் களைத்தசளம்போல்நட்டுத்
தோல்விவந்ததெனப்போட்டிப் பார்வையனெகமாக்காட்டிச்
சூரமிகும்புலிக்கூட்டம் தீரமிகும்பன்றிக்கூட்டம்
சொக்கிவிழுமாண்கூட்டம் மிக்கவேயாத் தில்நாட்டம்
குழறிப்பவர்புண்ணுலே கேளுமவைகளின்மேலே
தொனிக்கும்விவமணியாட்டிக் குனித்துக்கவிற்பைமாட்டிச்
சுடுகளைதாக்கிவிட்டார் கெருக்குமாண்கள்
உடைப்பண்ணக்கிவிட்டார் காலதலைமூளை
தொண்டையிலும்வரும்ரத்தம் மண்டியோடுவதல்லாமல்
தும்பமிருகத்தின்சொரி அஷ்டகெசங்கள்
பட்டதுபோலேவாரிக் கொண்டபெருகத்
தொப்பெனவேவிழுத்துவா யைப்பிளந்தாலியொடுங்கத்
துடிக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் கண்ணியப்பலகால்
கடிக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் பொறிகலங்கிச்
சொக்கிவிழுத்துபயம் தேறகியோட்டமெடுக்கத்
தொடுக்கும்சிலதுமிருகங்கள் பக்கத்திலேவந்
தடுக்குஞ்சிலதுமிருகங்கள் வலையைத்தாண்டித்
துள்ளிவிழுக்கையில்நாட்கள் வெள்ளென்றுகடித்துப்பினனே

தொடரச்சிலுதுமிருகங்கள் ஓடவும்பின்னே
அடரச்சிலுதுமிருகங்கள் இப்படியாகத்
துணித்தவீரர்களவேலாம் துணிக் திறத்ததுபோகச்
சொச்சமுள்ளிலுமிருகங்கள் வலைக்குட்டலை
வைச்சதங்கேசிலுமிருகங்கள் சூழ்ந்துவலையைத்
தொட்டிருந்தபேரவிட்டு எட்டியிருக்கின்றவாழ்மேல்
தொத்திலுமுஞ்சிலுமிருகங்கள் சிவிராடேயே
திர்த்துவிழுஞ்சிலுமிருகங்கள் முட்டிவலையைத்
துளைத்தகலும்புலிகளா துளைத்தகலும்வராகம்
துளைத்தமிருகமனேகம் அதனைச் சற்றி
வளைத்தவீரனேகம் பின்னெதொடர்ந்து
சொல்லினுங்கழுத்துச்சாழிக் கொல்கையில்விழுந்தமிருகம்
தொல்கசொல்லிமுடியாது தப்பிப்போனதின்
வகைசொல்லிமுடியாது மதியையிரு
துண்டமாப்பிளந்துகொளவிக் கொண்டதுபோற்கொம்புடைய
துங்கவினகாதுகளிலே வேலாந்ருத்தி
வாங்கிடவேயதனிலே இருகதுத்தீரம்
சுரந்துகொடுமலையில் பரந்தவெரிபைப்போடல்
தொணுமகலடவியெங்கும் அகத்தப்படியே
காணும்கெடும்புடவியெங்கும் வீரரொலியும்
துடியினொலியும்வாளால் மடியுமிருகவொலியும்
சொழிசொடாய்மாநொலியும் அதனைத்தொடர்ந்
தொடுகின்றநாயொலியும் ஆகாசத்திலு
தொனிகருக்கருமேகத்துக் கிணைத்துவிளங்கும்போது
தொற்றிமேலத்திசைவிடே பானடியுள்ளிப்
பாற்றவந்திருக்கையிலே அகதவனத்திலு
சூகரங்களுக்கிறைவன ஆகவேபுதருக்குள்ளே
தொய்த்தபனறியைநாடி பூலபாறியம்
செர்ந்தொருயிர்க்கக்கூடி எங்களரசே
சுவஸ்தமாயிததவனத்திலு இத்தனைநாளிஹுமொரு
தொந்தரவுக்கண்டறியோம் உன்னதிராலே
சொந்தனையுகொண்டறியோம் இடப்போதொவென்றாலு
துப்யமதிருகமன்னன் அய்யனேசேனையுடனே
தொணியிருகவேட்டையாடுனா விலலைவளைத்து
நாணிதுக்கிககணைசாடினான் பலமிருகங்கள்
தொலைந்துபோனதல்லாமல வளைந்தெங்கள்மெய்யெங்கும்
துளைத்ததென்னென் றுசொல்லோம் நமதுகூட்டம்
இளைத்ததென்னென் றுசொல்லோம் என்னுபணிகது
சொல்லவன்களித்துப்போரில் சொல்லவும்தென்னுபாடிஓயக்
கொல்லவும்ஆமர்க்களத்திலு வெல்லவும்நினைத்துவர

வராகமெல்லாங்கூடிவந்து
வந்துரைப்பதனைகோக்கிச்
மக்கையாம்பன் நியைப்பார்த்து
வைத்துநீயிங்கேபொருந்து
வங்கிஷத்தாசனேரிஸ
வாகுபெலமுடன்வெல்லப்
மாரிமுலமரம்விண்டு
வாகுயிராவிட்டகன்று

வருத்திரின் றுரைத்தமுது
கரைத்திடும்படிதேமுது
ஸமத்தரைப்பிரித்தப்பாசே
மகிழ்ந்திருவருமேற
புகழ்த்தெசசரிக்கைகூறப்
வற்கவராகும்திரண்டு
வழுதிபடைமேற்சிற
விதிகளிற்பொறிதுற
வரிவிவவனைத் துமள்ளர்
மாணடதங்கேசிலதேனம்
பூண்டதங்கேசிலதேனம்
வாரிவாரியாப்பொருகும்
மறிந்ததுசிலதேனம்
சரித்ததுசிலதேனம்

வழுப்புமுளைபறிந்து
மடிந்ததுசிலதேனம்
ஒடிந்ததுசிலதேனம்
மன்னவெகொன்றிடக்கண்டு
மண்டியேபடையிற்பாய்ந்து துணிந்துசெய்த
சண்டைபொன்னசொல்வேன்காய்ந்து பணிகளெல்லாம்
வணசுமர்வெறிபிடித்து
மள்ளரிற்சிலைமுடித்து
துள்ளவேசிலைரைமுடித்துக்
வனையுலகொம்பினுலெற்றித்
வாயினுலெஇரத்தங்கக்க
சாயவேயுதைத்துகோக்கச்
மரணவலிப்பெடுத்துக்
மாய்த்தாசேசிலபேர்கள
காய்த்தாரேசிலபேர்கள்
மஸ்தகம்பிளந்தபேரும்
வலக்கைகளாற்றடேரும்
சிலைக்கைகள் அற்றபேரும்

வராகராசனைப்பணித்த
சின்னையெக்களிப்போகேக்கி
நங்குழந்தைகளைக்காத்து
இத்தொலையிவ்வுறும்இந்து
இங்குவிட்டெழுத்துபொரிஸ
போருவேனென்னுசொல்ல
பிரிவதுமுண்டோவென்று
தேகமிருக்குமோவென்று

கணவனுள்ளம்
மனைவிவேண்ட
அந்தமுள்ளபரிமேலே
வராகவீரனைப்
பல்கைச்சாதி
நுற்படையாகவேசென்று
மன்னவர்கண்டு
வருகுமுன்னே
சொரிபு, கனைகன்பட்டு
உரத்திலம்பு
தேகத்திலிரின்று
சொரியோராறுகவோட
மணிக்கூடல்கள்
எனபுதகர்ந்து

எழும்பவொண்ணாமல்மண்ணில
சேதுகர்முதல்
இப்படியாக
பின்னுள்ளபன்றிவெருண்டு
நெஞ்சிலெபடபடத்து
முண்டமாயுடல்
கெதசனைபுடல்
துனையமார்பிணைகுத்தி

சாரமெங்கும்
கரணம்பொட்டுவிழுந்து
நெஞ்சுபிளந்து
இதுவல்லாமல
கைத்தலம்பிளந்தபேரும்
தனித்திலவரும்
துடைகளற்று

வாழ்காள் சிதைத்தபேரும்	ஊழ்காள் மைத்தபேரும்
வாள் களொடித்தபேரும்	மலைகள் போலே
தோள்களொடித்தபேரும்	காலொடித்தோரும்
மன்னி வில்மரங்கள் பட்டு	தன்னு விரகதுமுன்னே
வைப்பினிலே விழுவோரும்	சிலசிலர்கள்
சூப்புறவே விழுவோரும்	பலவிதமாய்
வாதை கொண்டிப்படிச்சேனை	சேதம்வரக்கண்டாசன்
மத்திரியில் சிலபேர்கள்	மனக்குறிப்ப
றித்தெழுந்தார் சிலபேர்கள்	வெகுண்டெமன் போல்
வல்லிருப்புலக்கைவீசித்	கொல்லுகவிருதுபேசி
வரக்கண்டேனவீரன்	கர்ச்சனைகொண்டு
சரக்கென்றெழுந்துதீரன்	கூடலெறிந்தும்
மானியிருந்தபெண்டன்	சேனை யெல்லாம் போச்சு தீனி
மான்வதுபெருமைபென்று	தப்பிப்பிழைத்துப்
போவதெகருமென்று	மொழியப்பார்த்து
வல்லகலைதன் தெரிந்தும்	நலனறிவுபெற்றிருந்தும்
மாதா பிடுவென்பதெல்லாம்	பேதைமையாகும்
ஆதலாலீசொன்னதெல்லாம்	உனதனுக்கேற்ற
வண்ணமுரைத்ததல்லாமல்	எண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாம்
மண்ணினிலிழக்காவந்து	கண்ணிடெமன்றேயுரைக்க வேட
ஏனராசனுக்குச்சொந்த	மானபெண்ணென மொழிந்த
தெண்ணியிருக்கங்கூடித்	தண்ணிருண்கைவிந்தாடி
இடையிற்சென்றொருஏனம்	தடையினறிச்சலபானம்
இனித்துன்பதுசாரகம்	தனித்திரன்மியராகம்
ஏரிருண்கைவிற்சிக்கம்	சாருமோகமதுத்துங்கம்
இப்படியிருக்கவுன்தன்	சொற்படிஉடக்கவெத்தன்
இருதயந்தணிபுமோ	பெருவீரத்தணிபுமோ
என்பலங்கண்டறியாமல்	முன்பின்னை புங்குறியாமல்
ஏராதவார்த்தைசொன்னால்	வகைபோடொக்கல்
பாராமல் மொழிந்தாலென்றும்	ஆகிலுங்கேளும்
இந்துருமன்னன்வீரன்	சிலத்திடவெனக்குத்திரம்
இல்லாமற்புலியீது	அவனையோடும்
வெல்லா திறத்தபோதும்	கடல்வனைந்த
இத்தரையுள்ளவரைக்கும்	பொய்த்திடுமுடம்பொழிந்தும்
இசையுடம்பழிந்துண்டோ	சித்திலம்போலே
தீசையெங்கும்பரவுமன்றோ	ஆனதாலேவீ
இங்கிரென்முறைத்தகற்றி	நல்கையெனத்ததைநிறுத்தி
எரிபறக்கலேகொதித்துப்	பாண்டியனுக்குச்
சரிவாகவேருதித்து	வராகவீரன்
இந்நிலந்தனைத்துப்பிலம்	தன்னைவெளியாக்குகியிர்

தெழும்புந்துகளினாலே விண்ணமறைக்கக்
 இளம்பிவந்தெதிராலே வரவும்விஸ்ஸை
 எடுத்துவளைத்துக்களை தொடுத்துப்பெருமனழபோல்
 இலக்காகவெய்துகொரிந்து விடக்கண்டுள்ளம்
 மலைக்காமல்முறித்தெழுந்து சிலகணையை
 எம்பிவாயினாலேப சும்புல்லெனவேகடித்
 தெறிந்ததுசிலகணையை காலாற்றேறப்த்து
 முறித்திடச்சிலகணையை வாலினாலே
 இன்னமுள்ளகணையையும் சின்னபின்னமாநொறுக்கி
 எதிர்கொண்டுவிளக்காய்ந்து மனம்பொருமல்
 மதிருலத்தவனேர்ந்து ஆனையின்கையில்
 இருப்புலக்கைகொடுத்து வரக்கண்டுபன்றிவீரன்
 இடிபோல்முழங்கியொலித்து துதிக்கைபினர்
 திடவேகொம்பினுற்கிழித்து விடக்கண்டுதேர்
 ஏறினேமியைச்சுழற்றிச் சேறிவிடவுமகற்றி
 இரதக்காலிலேபாய்ந்து தகர்த்துடைக்க
 பரிபினமீதிடலையாய்ந்து தென்னவனவேலை
 எடுத்தெறிந்துமுன்னே யடுத்தப்பரிவில்விமரந்
 தேகிக்கொம்பினுற்குத்தவே குடலசரிந்து
 போகப்பரியைமொத்தவே தென்னவன்பொறுத்
 திப்புவிபிசெருதித்து கைப்படுமிருப்புத்தண்டால்
 இரத்தநீரொருக்காலே பெருககடுச
 சிரத்திலடிக்கமேலே மணியிழைத்த
 இன்றிரவிமானத்திலேற அந்தரர்பூமாரிநூற
 இருந்திருசெவிருளிர தேவகானம்
 புரிகதிடமனமினிரப் புத்தமுதுண்டு
 இத்திதம்பெருகும்தெய்வ மன்கையர்களைத்தடவி
 இணங்கியுவகைகூழ்ந்து விண்ணுலகுள்ள
 கணங்களுடனேவாழ்ந்து இருக்கும்போது
 எண்கணவன்மாளவிக்கே தங்கிவிற்பதுகற்போ
 என்னுவராகப்பெண்கதி அமர்புரியக்
 கண்டுதென்னனைஎம்பிரமிக்க பெண்ணினத்துடன்
 இறைவர்க்கமர்புரிதல் அயனல்லவென்றுசேனைக்
 கெசமானெனவேசிறந்தரன் சற்சரனென்போன்
 விசைகொண்டதனைவிரைந்தான் அவனுடனே
 எண்ணமில்லாமெசுண்ணடை பண்ணியவன்றனைமண்ணில்
 இறந்திடச்செய்யும்காலே அவன்கையிலே
 சிறந்ததொண்டத்தினாலே இம்மெனவோங்கி
 ஏறடுத்தலையிலடித் தகனதுவுமாண்டவி
 மானமேறிக்கணவன்பால் வானுலகிற்சென்றிருக்க வேட்டை

விருத்தம்

வழுதியிந்த வகையேட்டை யாகச் சென்றான்
 வாகம்விழுந் ததமலைபா நின்ற தப்பேர்
 மொழியலாச் சந்துதெரீதே ததிறந வத்தை
 முயன்றுபலர் வீடகைந்தா ரென்று சவ்வா
 நிழிவான ருகாரூ பக்குன் தினமேல்
 இனூத்தவஞ் செய்தகா ரணியிசீ தென்னப்
 பழங்கதை யெடுத்தம்மா தவர்கட் குக்கும்
 புத்திலுதித் தெழுத்தமுனி பகரு வாரோ.

அடாணு, ரூபகம்.

1. மாதவரோகித் தியாதரனெரு வன்கையில்வினை கொண்டே யவன்
 ஓதியபுலன் தியன் தவத்தினுக் கூறுகப்பாடக் கண்டே
2. பன்றியாகவே சபித்திடக்கண்டப் படியேசாபத்தைப் பெற்றான் பெற்
 றென்மென்கிந்தச் சாபம்மீக்குவ தென்றவன்பின்பு னாத்தான்
3. தென்னவன்வந்து நின்வனத்திலே செநிலைம்கெல்லா மழியச் செய்து
 உன்னைமாய்த்திடப் பின்னில்வருவம் உறுமென்றம்முனி மொழிய
4. அத்தவாரேவத் திறந்துபண்டு வடைந்தானபுண்ணியத்தாலே பண்டி
 ருத்தலிஞ்சயன் னாகமாகவர் திசையயம்மலை மேலே
5. வாகசமாகவே துறந்தவர்கள் வம்புரிவரெக் னாரும் மது
 ரோசரும்அத்த மலையிலேயுலக தினங்குவாரின்னம் கெளம்
6. ஏனவீரனும் பெடைபோடவனத் தேவிதத்திட்ட போது தனி
 வானபன்னிரு குருண்புத்தவித் ததச்சொல்லிமுடி யாது
7. லாடுத்தாய்முலைப் பாலைவேட்டுனம் னைந்துமிழை விரும்ப மெய்
 வாகுவெம்பசி மிதவருத்திட வருத்திவெயிலால் லெடிதும்ப
8. தேவதேவன்வி மானத்திலேறிச் செலவிழியுடன் வந்தான் அந்த
 மா வனத்தனித் தன திச்சையாகே மெழுக்தாடல்செய்தி ருத்தான்

விருத்தம்.

கூடியிவ்வா ருடையவர் ஆறி ரான்சி
 குருண்களும் உருத்திடஞ்சென் றின்றான் கோலம்
 குகுளக் கண்டடைதம் அன்னை யென்றோ
 சுற்றுதலும், சுத்துதலும் பசியால் மிக்க
 வாகுதலும் பார்த்திரங்கி முலையித் தேன
 வகல்முடி மட்டாகச் செய்த கன்றர்
 காடியிதோ துவர்கேட்போர் சாப தாபம்
 செப்பதனறி யாறுவதெற் சுடுப்பித் தாமே

கூகவிருத்தம் 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

நாற்பத்தாறுவது.

பன்றிக்குட்டிக்களைமுந்திரிகளாக்கியபட்டம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்

பன்னகா பரணன்பன் றிப பாஸர்பன் னிருவர்க்காக
அன்னையா முலையீர்தாவி யளித்தவா றுரைத்தேனிப்பாஸ்
பின்னவர் களையமைச்சாப் பிறங்கிடச் செய்தந்தத்தில
உன்னருந் சிலலோகத்தி லுறச்செயத தினிச்சொலவேனே.

அங்குபற்கண்ணி சுவாநிபை ஓர்சந்தேகம் கேட்டில்.

விருத்தம்

திருமுலைப்பா லீந்தபிரான்மதையப் பன்றிச்
சேயர்கள்பன் னிருகதிரோ னுதித்தாற் போலே
பருவதத்திற் றேனறிப்பல கலை ளாய்ந்து
பாங்குறவீற் திருக்கும்கால் கூடல வாமும்
ஒருவனருள் மனமையொரல் வகையாத் தோற்றும்
உயிரனைத் துக் கும்பொதுவா விருக்கு முன்மை
இருநிலத்தி லியாவருக்கும் தெரிய வேண்டி
ஏர்க்கின்றள் அங்கயறகண் கேட்டின் றுளே.

மோகனம், ஆதி

சாமீபொரு சந்தேகம்திர்க்கவேணும் சாமீ

அறுபல்லவி.

நேமிதரனும்பரமேஷ்டிபுங்காணரிய நித்தியானந்தபரி பூரணாகுமென்தின்சாமீ

சுரணங்கள்

சுகலோகநாதனு விளங்குந்தேவரீர்தாமே

சரிக்குமிருகக்களையும் சிருஷ்டத்திரிபைப்பூமேல்.

அகலமததின்புகம் அதில் அஷ்ட அதமமிருகத்தின்போகம் போலே வேஷம்
பகவனேநீபெற்றத்தப் பன்றிக்குட்டியிம்மேலே

பகலமதாகவே வந்தபூமேல்.

ரக்ஷண செய்துருண் சட்டவளித்ததென்ன

சாமீ

உ தஷ்டமிருகாதியாலே புண்டாருந்துன்பக்களைத்

தெலேக்கும் பொருட்டா வேட்டையாடும்பணைதினை

இஷ்டமாயும்மாலே யேர்ப்பாடா இருக்கக்காண்பதாலே உலகத்தில்

திட்டமாய் தவிர ராஜதர்மமன்றோநீர் செப்பியதீதியும் ஒப்புமைபாவிருத்

திப்படிச்செய்யானபு றப்பட்டமூலமென்ன

சாமீ

வேட்டையினாலேதுஷ்ட மாயிருகக்களைக்கொன்று

விஜயம்பெற்றோர்க்கதஞல பாபமேஇல்லையென

நாட்டுவழக்கிறுக்க உமதுகையில்நண்ணியிருகமும்இருக்கத் தருணைப்பாஸ்

ஊட்டியவைகளுக்கல் விலக்கறிவகற்றி உத்தமனேபரதத் துலமாயிய

கர்த்தனேபொருள் வைத்ததுசொலுமென்தின்

சாமீ

சுவாமி அம்மையை நோக்கிச் சொல்லுதல்.

வீருத்தம்

ஏத்தியிவ்வாழ்மங்கயற்கண் கேட்கும் போதே
இவ்வுலகிற் பலபலவே தாக மாதி
சாத்திரமெல் ஸாம்பநம்மைச் சுகல சீவ
தயாபரணன் றுரைத்துமுறை யிடுகை யாலே
பூத்திருஞ்சே தனமசே தனமி ளண்டும்
பொருந்தவிசா ரிகளுக்கால் அபேத மாக
வாய்த்திருப்ப தானைத்தும் சரியென் றேற்றில்
மல்லுவார் கருணைசெய்து சொல்லு வாரோ

பலகரி, ஆதி.

பல்லவி

அங்கயற்கண்ணியே அறிந்திடுவாயே

அறுபல்லவி.

சங்கைநிகர்க்கத்தரி சாம்பலிநிரத்தரி அங்கயற்
சரணங்கள்.

அன்னை போய் விட்டதினாலே அழிபடுகொல்லமேலே
கன்றும்வெய்யிலாஸமுன் று காட்டிற் றனியேயமுன் று
காயுமேன்க்குட்டிகளுக் காயுமாய்முலைகொடுத்துச்
சேயிலுமதிசமாக வேயருள் சார்த்தளித் தோம்

அங்கயற்

எல்லையில்லா தபலமும் எண்ணெழுத்தறிநலமும்
வல்லமையம்மெஞ்ஞானமும் வழுதிக்கபிமானமும்
வந்திமைச்சராகவேயி ருத்துபல்வளம்பெருக்கி
அந்தமில்லக்கணத்தி னைத்திருக்கவேயளித்தோம்

அங்கயற்

யாவருக்குந்தேகம்சொத்தம் எப்படியப்படிக்கெதம்
பூவயன்முதலனேகம் பொருந்துஞ் சீவன்கள்தேகம்
பூங்கமிருந்தஅவய வங்களைப்போலேஸ்தாவர
ஐங்கமவடிவாமுல கெக்கணம்பிரியமென

அங்கயற்

குருவுக்கபசாரித்து கோலமாச்சாபத்தைப்பெற்றுத்
நிரிவததுமறுத்துத் தீரும்பொருட்டியாமடுத்த
செப்பினைமுலைப்பாஸ்கொடுத் தெப்போவத்தூகிப்பாரோ
அப்போதீருமென்றவர னுக்கிரகப்படிாக்கித்தோம்

அங்கயற்

சுவாமியின்கட்டளைப்படி பாண்டியன்செய்தல்

இதுவுமது

பராபரன் பராபரைக்கிவ் வாறு தேற்றிப்
பாண்டியன்சொற் பணத்திலவந்து வேந்தே கேளாய்
பராகமலை தனிணாநி ளுண்டு பேர்கள்
ஸராசமுல மாபுநிவுந் திருப்போர் தம்மைச்

சராகமா புன்விடத்துக் கழைத் தமைச்சி
தங்களாச் செய்குவென் முகிரப்பத் தேர்த்து
காதிபன்கண் விழித்தெழுந்தவ் வாறு செய்ய
காடினான் மனத்திலன்பு. ருடி ன்னே
சௌராஷ்டிரம், சாப்பு.

பல்லவி.

பத்தபராதினர் சொற்றவிராமலே பாண்டியன்செய்தானே
அறுபலலவி.

சுற்றிவிளங்கும் அமைச்ச ருடனேதன்
சொற்பனத்திற்கண்ட அற்புதத்தைச்சொல்லி பத்த
சரணங்கள்.

அந்தமலைக்கே யமைச்சரைவிட்டுடன் காண்டு கோல
மைத்தரைக்கூட்டிவரக்கண்டுசந்தோஷம் பூண்டு உன்ன
இந்தைமகிழ்ந்தவர் தாழ்ந்திடுதல்பார்த்தன் பீன்று
அந்தேயவர்களை மந்திரியாச்செய்தின்னம் வேண்டும்
விந்தையாகப் பலநல்வரிசையும் மென்மேலும்செய்து த னக்குப்புகிய
மந்திரிபெண்களைக் கல்யாணம்செய்வித்து வைத்துலகைக்கும் பிரசித்தமாக
பத்த (விண்ணம்)

நாராதுடற்கு முயிரொன்றைமெனச் சேர்த்து தலைபம்
கோவரினும் மதிபோலொளியுடன் கூர்த்து
பூராமனத்துடம் பாடுடனாவினை சாத்த என்றுந்
பேராதகலிப் பயன்போல்கிழ்ச்சிதத் தேர்த்து
காராவின்பாறுஞ் செந்தேனுக்கலந்தன்ன கற்றோரும்குமதிநுட் பருமர் கிசு
சீராருஞ்சொல்லால் அயலார்களுக்கேடகச் செப்பிப்பிறர்சொற்பயனைக்கவர்
பத்த (த்திடப்)

சேர்த்ததிகாரம் படைத்தோமென்றேயகம் படைபார் வலல்
வாய்ந்திடுமக்களைப் போலொதுங்கிப்பணி சடைபார்
வேத்தன்பொருளை விஷம்போலநினைத்ததை படைபார் தியைச்
சார்த்தவர்போலக லாதனுக்காநெறி யுடைபார்
காய்த்தபராதப்பொருளுடன்சத்தருக் களைவென்றுறுபொருளையுஞ்சேராமலே
ஆய்த்தருக்க ளிறுக்கும்பொருளே அரசனுக்கேடமீம் பொருளாகச்செய்திடப்
பத்த

தம்மனக்கொள்கை தனைத்தம்முளக்கொண்டு பரிந்து தய்ப
நிம்மலமானகண்ணாடி நிறுத்தோனே தெரிந்து
தன்மமுடனிருத் தாலநிலாள்வினை புரிந்து
தர்மமாகவிருத் தாலத்தக்காரியத்தில் பிரிந்து
அடிமுறைபுரான தழக்குள்ளவாக்கமும் ஆயிபுரீக்கும் படிக்குவருகிலும்
இன்னமினத்தாழி நினைத்தாரகளைத் தனைக் குற்றமுத்திரிகளாபு பெற்ற மகிழ்ம்
புத்த (திடப்)

விருத்தம்

மக்திரியாப் பன்னிருபேர் கருயில்வாறு
மாதருமம் புகழ்கை விசும் ஈன்கும்
அந்தமுடன் மன்னனுக்குப் பெருகச் செய்தே
அத்திகத்தில் சிவனுடைடைத்தர் தென்னன்
இத்திரலோ கம்புருந்து வீற்றி ருந்தான்
இக்கதையைப் படிப்பவர்கேட் பவர்கள் உல்ல
ம்மந்தர்மனை வியைப்பெற்று வாழல் திருக்கன்
மாற்றியத்தீத் தாறுலதில் மன்னுவாரோ
ஆகவிருத்தம் ஐ கோத்தனை = ஆக அ முற்றிற்ற

உ

சாற்பத்தேழாவது:

கரிக்குருவிக்குப்பதேசஞ்செய்தபடலம்.

அவதாரிகை—விருத்தம்.

ஆண்டவன் வராகச்சேய ராணபன் நிருவர்த்தம்மைப்
பாண்டியத் தமைச்சராகப் பண்ணிய தரைத்தேவிப்பால்
வேண்டிய பாரத்துவாச விகைத்துக் கருடகண்ணோக்கம்
பூன்மேல் திரோபதேசம் புரித்தவா நிவிச்சொல்வோனே

கரிக்குருவியின்வறலாறுகூறல்

விருத்தம்

மகராச ராசபான் டியன்வின் னூட்டில்
வாழ்த்திருத்தான் அனின் த மைந்த னூனூன்
தருமான அனபெலத்திற் சிக்கம் போல்வான்
சத்தருவே டமர்க்களஞ்சென் நடுபேர் செயலான்
சுருணபான் டியனெனப்பேர் பூண்டோ னிசுத்த
தொல்லுகை யாண்டியரு னின்ற காவின்
பகவனடி யாரேகேட் பீரென் தன்பு
பரிக்கினுரர் ஓர்கதையுச் சரிக்கின் றுரே.
செஞ்சருட்டி ஆதி.

பல்லவி

மாதவத்தைச்செய்ய மாமுனியோரே கோரும்

அறுபத்து.

பூததைதொருவன்வெரு புண்ணியமெசெய்தான்முன்னே

மா

சாணனுகள்

க ளுனமுக்கிலைதுபாடி இயற்றியதம்

மறத்தான்

ஆனதாற்கரிக்குரிதி யாகவத்து

பிறந்தான்

மா

க கோமுதலுமன்மோத கண்டபடி

புடிக்கை

பேதமெங்கும்இரத்தமாகச் சென்னியானே

முடித்த

மா

புட்களுக்களுள்ளெளிதாய்ப் புரத்தன்வர கறிங்கி
 புட்கெவனத்துட்டுட்டானே புறநய்த்தேச மொடுங்க மாந
 பாதையிலேவிருக்கும் பாதபத்தின் மேனே
 ஏதுசெய்வோமெனவேங்கி இருத்ததுஅன் பாசே மாந

மதுரைக்கலக் கின்மூன்றியம்குறல்

கிருத்தம்

கரிக்குறுவி யாப்பிதத்தில் வகுத்திக்
 கார்த்தொரு மாத்திருக்கந் திருவெண் ணீழும்
 திருத்தமுடன் கண்டுகையும் தரித்துக் கொண்டு
 தீர்த்தயாத் திராகுறித்தம் மாத்தின் டீழே
 வகுத்தமுடன் ஒருமுனிவன் கடை தளர்த்து
 வத்திருக்கும் போதுவழிச் செல்வோர் பார்த்தெப்
 புரத்தையீர் குறித்தெழுந்தி றெனக்கேட் டாங்கே
 புக்கின்றார் தமக்கவரு கைக்கின்றாரே

காம்போதி, செம்பை.

பல்லவி

நவந்தனைச் சொல்வென் காணும் நீங்கள் நால்வரும் இக்கிருந்து கேட்கவே
 அறுபல்லவி

காண்வதகா ரியயிரநாணிலமெங்குஞ்சுற்றி நான்
 கரணங்கள்

க. கண்மைதரும் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தியிப்புவி மேனே
 தொன்மதுரைபொருகமகஞ் சுந்தரோசன் போலே
 மும்மகிமைபுஞ்சேர்ந்த முனைப்பநரித நூலே
 என்மன்கனித்ததன்மேல் இச்சைகொண்டொருக் காலை நான்
 ஐரிடத்தீர்மூன்று முள்ளதுவாககோக்கச் சென்று
 பாரிடத்திக்குவிலமுதல பார்த்ததுமில்லை நெய்ந்து
 சேருவதுமையிம்மூன்று மொருமையுடன் நின்ற
 பேருலவமதுபோலே பிரிததலையா தென்று நான்
 க. அக்கதம்பவனநாநன் அப்படையோர்க்கை மாடுக்
 கைக்கனிபோலேமன்திற் கருதும்பொருள் தயாடு
 முக்கியமாச்சேவனுடன் முத்திகொடுக்குமி யோடு
 பக்கமுள்ளவை மறுமைப் பயன்மருவதா கேடு நான்

கரிக்குறுவி ஆலவாய்க்குவருதல்

கிருத்தம்

புதுரைமா மெமையையோர் முனிவ் னிந்த
 வகையுரைக்கும் போதினந்த மாத்தேசந் கொம்பித்
 புதிவிருக்கும் கரிக்குறுவிக் கிறிவு வந்து
 பட்டியாத் தான்சனித்த வகையும் பின்னும்

உதயமூர் ஓதாதுமேர்ந் திச்சென் றுத்த
 ஒழிப்பதற்கே விதுபோல்வே நினை வென்ற
 மறிவினாள்ந் தோருநதி யாத்தன பத்தை
 மறத்தெழுந்த தடனா வாட்டுத் தானே
 யமுனாகவாணி, சாபு.

மல்லி

கரிக்குருவிபறத்துவந்த காணத்தைக்கேளும்
 அறுபல்லி
 கருக்குன்மறைந் திருக்கவிட்டுக் கருக்குஞ் சென்மமொழிக்க
 சாணங்கன

க. கீமேலர்க் காடுத்தனளிக் கூடல்கக் தேடித்
 உ. கணகக்கஞ்சப் புன்லிற்றுய்ப் மனமுற்றுடல் லணக்கக்
 உ. அங்கவற்கண் பங்களை வலங்கொண்டு தறிக்கக்
 விருத்தம்

பறத்துவந்திப் படிமூன்று காட்ச வர்ண
 பதுமினிதோய்க் தண்ணிலைஞ்சுத் திருக்கும் போதே
 அறம்பெருகும் அங்கவற்கண் பணிந்து கோக்கி
 அவயனேயிக் கரிக்குருவி செய்யும் செய்கை
 திறத்தெனக்குத் தெரிபவுரைப் பாயென றேறாத்
 திருத்தமதின் செய்திபெயலாம் முறைபாற் கூறிச்
 சிறத்தபத்தி பூண்டதைக்கண் டதின்மே வன்பு
 தேக்கினார் கடைக்கணனா ளகோக்கி னாரே

இதுவுமது

காட்டமினெங்க் காமல்வைத்துப் பார்த்து முக்கண்
 தூதன்முன்னு ளொருமார்க்கண் டனக்கா யன்பு
 காட்டியழி யாமையளித் தெமனைக் காங்கத
 ஞானமித்திஞ் சயமக்தர் முபதே சிக்கச்
 கேட்டவுடன் புல்லுதிவு லீங்கிப் பின்னும்
 கேளாமத்தக் குருவியிரு வினைய கீக்க
 ஓட்டரிய கவையொழித் துளத்தி சேயன்
 புதித்தெழுந்து துதித்தறிவு வந்து தானே
 மத்தியமலையி சாப்பு.

க. தேவாதிதேவா சாணம்சாணம் ஐக்கிசனே	சாணம் மயினி
தாவா ஐக்கம்ம தோறுமிளங்கிப தற்பாசனே	சாணம்
உ. என்னரிதாருஞ் சகலவுபிர்க்கும் இறைபவனே	சாணம்
வெய்யித்தொகைந் தறுமலர்க்குய வேணிபனே	சாணம்
உ. ஒத்தென்புண்ணிய பகனாகவேய்க் துதித்தவனே	சாணம்
காதுகிரோமணி யங்குத்தகண்ணி மனவானனே	சாணம்

- சு பூமிவிலேகை பெனியோர்க்கீர்க்கத்தைப் பூண்டவனே சரணம் மிகத்
 திமைமையெய்தின் னுமென்றாயிரட்டைச் செய்திருக்காய்சரணம்
 கு இம்மைமீலிமீமீத்தி ருமுபதேசித்த மென்றருவே சரணம் மேலும்
 மும்மைபுசன்மை யடியைப் பெறசெய்த முக்கண்ணனே சரணம்
 சு ஆவின்கெடுத்தனக் கையாவொருருந்தையான தண்டே சரணம் ஆது
 தியபறவைபெல ளாமென்றிதத்தன்முத்தல் தீரவேணும் சரணம்
 ன மாவனத்தேடித் கால்தலைகாணாத வலவனே சரணம் என்னை
 னாறுபெருமேசு மாமெனிகைகொண்டு கம்பிவந்தேன சரணம்

கழிசெழுகு

- சு கரிசூரி இது திகேட் டெம்பிரான்பட்டி கருக்கெலாம் வலியருதெனப்பின்
 கழைபனித்தடியென் மரபினுக்கெல்லாங்கதித்திரும், வலியெனப்பதெனத்
 திரித்தமெப்போ தும் கீசொன்னமதிரும் தனைசொல்லிச சொல்லியாக்
 தள்ளவுக்கருகை செய்தடியேற்குத்தாவென விரத்திடக்கண்டு (யைத்
 திரியெழுத்தாசை முடித்தவம்மனுவைத்தெய்வத் திருமுசத்தமுடன்
 சிறத்திரோத முனறுடன் திரட்டசுசெப்பிய குருமொழிகேட்டுக்
 குருவிதனருளும் தனக்குளபெருமைகூர்வலி யானெனும்பெயரைக்
 குவையம்புகழ் சிறத்திரபெருகைக்கொன்றடி சிழைடைத்ததுவே

விருத்தம்

இக்குருவி தானடைந்த வரத்தை யொக்கல்
 எலவையும் எளிதினுறப் பெறலால் மண்ணிற்
 தக்கதொரு வன்வாழ்க கிணையும் வாழ்த்து
 தழைக்குமெனும் பழமொழியை வினக்கிற் திப்பால்
 முக்கணனுக் கனபிரிபோல் எளியோ ரிவ்வா
 முதிர்ந்தன்பு பூண்டவர்போல வலியோ
 இக்கதைகேட் பவர்படிப்போர் இகபோ கத்தை
 எய்திவிருத் தரணுகில் இருப்பே தாமே
 விருத்தம் எ கழிசெழுகு || கீர்த்தனை உ தரு க ஆக கஉ முத்திற்று,

புனைபுனை

உ

செவமயம்

சார்பத்தெட்டாகது,

நானாக்குமுத்திகெட்டுத்தபடலம்.

அவநாரிகை—விருத்தம்.

பத்திசெய் திரும்பட்டிக்காப் பணனகா பரணன்மத்திர
 செத்தியித் தருளிக்காதத செயலினை புரைத்தெனிய்ப்பாற்
 புத்திசொர் திறைஞ்செஞ்ஞம்மு பொறறுமோர் ஈகாந்தத
 முத்தியித் தருளிக்காத முறைமையை விவிசொன்னெழை

விருத்தம்.

அம்புலியைச் சுருட்டியாண முயன்றே லேத்தி
யாண்டவரும் காணவில்லை வையை உடம்பு
தெயுலத்தொர் புரத்தினெவர்க் கும் நீ ராடச்
சிறந்தாழ்ந்து நீர்க்கிடைக்கே உகனது தய்ய
அம்புலியைச் சுருட்டியாண முயன்றே லேத்தி
காணத்தய்யொன் தோறுமுண்டி ருந்தார் காண
பின்பொருத டாகக்கத்தி யவிடம் விடப்ப
கேட்கொருவ னத்தலையி ன்செர்கத் தாமே.

காபி, சாப்பு.

பலகவி.

ஒருகாராவிருத்த தடம்விட்டெழுத்ததர்பின்
உற்றுக்கொருமுனிவோரே மனத்திலன்பு வைத்துக்கொருமுனிவோரே
அதுபலகவி
ஒருகாண்மழைபற் றவ் வோடைநீருமற்றுத்தன்
விருமையும்வரப்பதா லே வரக்க மேலை ஒருகாரை
சாண்கன்

சித்தமுழந்திரையை விரும்பியிருந்தான் வி தீர்த்தகமெதுபு ண
மெத்தப்பெயுடனே உறாதுவருவழியை மீ தாருவனவகாணச்
சுந்தாண்டதக்கலிற் றெயுருவிவராகெழுத்தகலலை காண
சத்தியநெறியுடைபோர் இரக்குமோராசசிரமம்

தனதுகண்ணுக்குத்தாண அறிவுஞ்

ஒருகாரை

உ. அத்தவணத்திக் ஒருகூப்பிடுகாரம் அளவுசுதர மாசுச்
சுத்தாயிருந்ததிபா மடமுற்புத்ததயய் துலங்கொள்புண்ணக
சுத்தனமகிலேக்கை மருத்தம்பாநிரிவாசச் சணபகமும்அச்சோகப்
பைத்தருக்கஞ்ஞமு கநிலிவோருவா வியைப்

டாத்தகருவாநோகத் தன்டசீரீக்க

ஒருகாரை

ஈ. பிணமும்அவ்வாவிவின பெயர்பணயோதயமென்று பிரகரும சண்டேசத்த
துளவிலுருகுமடெட் டைலிலுலாமவெருதும் பச்சாணவயதன் திர்க்க
மணலுக்கதமலர்க்கள செரியுத்ததடாகத்தினவரம்பிவிருதுகாக்க
யின்னுமாதவாராயும் போததினலிண்கள

விவக்கவகொளவதைப்பார்க்க துர்மதுகீக்க

ஒருகாரை

விருத்தம்

காரைவிருத வாறுவினக கிம்மல் வாவி

உக்காரவில பசியுடன்வக் திருக்கும் போதக்

நீரதனிற் றெய்த்ததோய் தாடு மேலோர்

கெஞ்சுடைதோட புறம்புதன் வதன்மேல் வீண்கன்

பகரும்வினை யாடக்கண்ணித் தவத்தோர் மெய்விதி

பரிசீரீக்க எத்தவஞ்செய் ததுவோ வெண்பேற

சூருமினாக் கம்பின்ன தென்றே
அகமநிகே மிகவறிவுத் தகைத்த நானே

நாரைதிருவாலவாய்க்குவருதல்.

இதுவகுது.

மனம்வெறுத்தான் இருக்கையில் அத் தவந்தோ ரத்த
வாழ்புகுத் தேறித்தய கருமம் செய்தே
வினாடனே பச்சிமத்தோர் மனம் பத்தில்
இருந்தீசன் மனமையையாட்க் திருக்கும் போது
புணருகில் சுற்றிவருவ விடத்திற் கூடத்
புரணமுடாத திருப்பதகேட் டறிவு வந்து
தனிகளும் திருவாக வாதைத் தேடித்
தனணம்அக வாவைந்த தனைச்சொல வேனே
பெலகரி, சாபு.

பல்லவி

பறத்தெழுத் தொருநாள் டத்தெழுண் டதுகனும்

அதுபல்லவி

சிறத்தமுச் சிறப்புடன் செழிக்குங்கூ டலையுப்

சரணங்கள்

- சிற்றறிவுபின்வாங்கத் திவினைப் பாசம் கீக்கப்
புத்தெளிவுத் தோங்கப் போதக்கொண்டினைத்தெவகப்
- உ கனகத்தா மரையாடக் கரணமொன் ருகக் கூட
■ சிறறுவரவிட்டோட மதுரேசன் பக்கம் ராட
- அன்புலா வென்றிழுக்க அறிவுகூர்ந்த கதிககத்
தனபிற விசெக்கத் தனியிருத் து தியாக்க

நாரைசுவாமியைத்துதித்துவரப்புகேட்டிக் காள்ளல்.

விருத்தம்

பறத்துமது ராவில்லாரை வந்தோர் பட்சம்

பகவானைப் பூசைபுரித் தரித்த நாளித்

செந்தொறறு மரைபடியும் போதந் தீரீந்

செழித்தியனை கணையருத வினைத்தவ் வெண்ணம்

மறந்தீசன் அருள்கருதி பிறக்க வாக்கே

மதுரேசன் வந்துனக்கு வெண்டும் கன்மம்

அறந்திரெவா வெனக்கேட்கத் தாழ்த்தெ ழூரே

அதுதுதிக்கும் வண்ணமினி யறிஞ வீரே

புண்குவராளி, சூதி.

பல்லவி.

வாத்தாக்க டாகும்செய்யப் பூணும்

அதுபல்லவி.

சுரதாமும்உன்னடியென செஞ்சிறுதெனும்

சரணங்கள்.

■ உன்தன்பிற வித்துயரம்	மாற அடியேன்	
உன்தன்செவ ஸோகத்தில் கந்துய்த்துகடைத் தேற		வரம்
உ இன்னமென்ன வேண்டுமென்று கேட்டாய் அடியேன்		
தன்னையுமோர் பொருளாகத் தயவுசெய்துகாப்பாய்		வரம்
■ படைத்த படைபுகியுமென் னாமல் இத்தத்		
தடத்திலுள்ள மீனினத் தைத்தானெடுத்துண்ணாமல்		வரம்
■ எப்படியீ னித்தடத்தில் லாமல் அடியேன்		
செப்பியதற்குப்பழுது தேவரீர்சொல் லாமல்		வரம்

வரமிரக்கும் வண்ணமளித் திசன் சென்றுன்
மனமெழுவதே மாரைசா ரும் பெற்றுச்
சுராகளையு மழைமொழிய விமான மேறித்
துசதுபியாக இடத்தில் கணத்தோ டொன்று
அரணுகில புக்கிடீர் காருரு சீகன்
ஆடகததா மரையிசன்று முதற்கொண் டகலை
உரைசெய்க்கேட பவ சருவா பிஷ்டமும் பெற்
றோதருவார் அரணுகைக் காணருவார.
ஆக விருத்தம் ஈ கோத்தனை கூஆக கூ. முத்தம்.
கூடற்காண்டமுத்தம்.

—(0)—

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

காற்பத்தொன்பதாவது.

திருவாலவாயானபடலம்.

அவதாரிகை — விருத்தம்.

சேலருக தியகாராக்குச் செவனூல கதனைக்கூடற்
பாலகோ சன்னிதிட்ட பான்மையை யுரைத்தேனிப்பால
ருலமீ துயருங்கீர்த்தி நான்மாடக் கூடலதன்னை
ஆலவா யாகசெய்த ஆடலையினிசொக வேனே.

சகராஷ்டரம், சாப்பு

வாருஞ்சிந்தைமெய் வாக்கொருகிகக மாமதகையில்
பாருருருண பாணயனுக்குடபிச பாணயனபெயர்
சித்திராதன் சித்திரபூஷணன் சித்திரத்தவச
சித்திரவரமன் சித்திரசேனன் சித்திரவிக்ரமன்
காரும்
கேளும்
பிளையும்
பிளையும்

முத்திபுரோசர்சித்தராய்வருதல்.

விருத்தம்.

கைத்தலத்தைக் கூபியித்தப் பதிக்கு மூல
காரணனை பலச்சுளமிக் கிருக்க மூன்றே
வைத்துநகரணமத்திருநத வம்பு காணேன்
மந்தநனை யெனக்கறிக் காட்டென் றோதப்
பத்தபா தினர்விமா னத்துள், நின்ற
பாண்டியன் புக்கெளிய ஆகத் தொன்றிச்
சித்தர மகாமண்ட பத்தின பக்கஞ்
செர்த்திட்டார் கருணையிக் கூர்த்தி டாரோ.

தேர்ம சபு.

பகவதி

முத்திபுரோசர்வந்தார் சித்தரேவம் பெற்றருளிப்புகிர்த்தார்

அதபகவதி

பத்தியடன்றாலும் டக்கானும் தேரீம்

சுத்தசசித்தரானந்தத் தன்மயமா தேரீம்

சரணங்கள்.

க	கீளும்அடியே கடிஞத்திரிமாந்	தூண்க்	
	தொளர்ப்புகடக கெணமா	மினன	முத்தி
உ	ஒரகும்புணல உரகத்தினூ	தககக்	
	காத்திருண்டமும் கடசெவியாற்	ஞெகக	முத்தி
க	பக்கயதநாள்நினை கிணியும் டாம்	பட்டு	
	அங்ககததொழுகாத் தாலும்புண்டன்	டட்டு	முத்தி

விருத்தம்.

சித்தர்மகா மண்டபத்தில வந்து நின்று
செவகையணி பாவவா உரையப் பார்த்தே
இத்தலத்தக் கெடுகிலேழு திகழு கீதாட
டெற்றிடவப் சம்பு ணிர் தடியன டெர்கோண்
தேதமமா விசுகசம் விளகரும் வணனம்
உளதருளசெய் யெனவிர்தவ் வரதவைப பெறதுக்
சித்தமநிழற் தக்கருக் கெடுகில காட்டச
சென்றதநின் வுபாயினிச செபபு டுவனே.
பண்டுபொல்பட்டணமசமையுத்தல்.

இதுவுமது

கீடடிசையிற திலையவைத்து உகம்க குந்தது
விடத்துவக வாலவா யினபல வவதக
காட்டியக கெடுகிலயறி வித்து முண்டாம்
கவகணமா விடசசித்தர் மவததா ரிபபல

தாஷ்டகங்கொண் டத்தனமே நகருண் டாக்கச்
சக்கரவா ணர்கையகழ்ச் செடுத்த வந்து
கோட்டையாக் கிணதுபாஸ் செய்ய வெல்லை
கோலினன் வழுதிவடி வேலி குளே.

கலயாணி, ஆதி
பல்லவி.

பட்டணம்பண்டுபோ லேவக்சிசசேகர பாண்டியனனமத்தனனே
அதுபலலவி.

அஷ்டமூர்த்தியருளும் அடையாளத்தில்கணார்துண

சிஷ்டர்புகழ்துரைக்கும் திருவாலவாயென்னும் பட்டணம்

சரணங்கள். [மேற் ௧]

க தென்பிலிவங்குந்திறுப் பரங்குணமும்பட்டக்குத் திசையிலிடல்க்குன்றமு
திக்கிட்டுலகக ரமுகழிழக்குத்திசையிற்செழிக்கும்பூணைமரும் பார்ச்
மிக்சிவனவெயி ககமியணமுருங்கியவாயல்களுக்கெலவையகவே (குள
சகரவாண கிரிகிணையாக்கக னைத்துவெழுந்த மந்தகனவ்ளங்கிடப்
பட்டணம் (டபாதிக்களும்

உ மெத்தவுயர்க்கிழ்க்கொத் தளா களும்மேவங்கொடிமேடைகளும்பலமண்
தெற்றியுந்படல கோபுரங்களும். உ சிசநரசாலையும் ஸ்ரீநரசாலையும்
உசதமசாதி புசிக்கலமைத்திசைநரசாலைய முச்சுதயிவழத்தொள்
பித்தியுமெததவிசைநரசாலையகடல்புறமாளிகைகடெற்றவ்ளங்கிடப்
பட்டணம்

உ அத்தணர்வீதியும் சூத்திரியவீதியும் அந்தத்தணவியர் வீதியும்
பித்தயவ்ளாளர் குடியிருக்கும்வீதியும் பெருகயினம்பட்டணவீதியும்
சுத்தமகிவ்ளாதரவேடல கததகயிவ்ளவ்ளாதரவேடல
அதரபோம் புரத்தவ்ளவ்ளால கததனைகேரோழில தந்துவ்ளங்கிடப்
பட்டணம்

பட்டணம்

விருத்தம்

பட்டணயிவ் வாமமத்துக் குடிய நேகம்

பணம்பால நிகரத்தால வாயெனப் பேர்

அஷ்டதிக்கும் சொலலவிகைத் தய்யன் மெய்க்கா

பாணயிகைத் தாதிருல சேகரன் போல

"சிஷ்டர்புகழ் வங்கெஷ்ச கரணப் பெற்றுத்

திருமுடிசூட் டிக்கீர்த்தி பூஷணன் றுன்

கிட்டரிய சிவனுலகை யடைந்தான் சொலவோர்

கேட்பவர்க்குப் புத்தியுத்தி கிடைக்குக தானே

ஆகவிருத்தம்; கழிநெடிலக, கீர்த்தனை, நற்கு, ஆக, கக. முற்றம்.

செய்யம்.

ஐம்பதாவது.

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

சுந்தரம் பேரற்றுகதென்னச் சாபொழுட் டாகநிலை
கந்தரன் மதுரைக்கெலை காட்டிய துரைத்தேனிட்டால்
வாதமர் புரித்திசைழ மன்னவன் பகையை வெணவச்
சுந்தரப் பேரம்பெய்த சூழ்ச்சியை யின்ச்செய்கவேனே.

சோழன்பாண்டியனோடு சண்டைக்குவருதல்.

விருத்தம்.

வக்கெடுசு கரபாண்டியன் னுடைக்குள் னேகா
மகனும்பு மகனும்பாசி மகனும் கூடித்
தக்கெகம் பெறவாழ்வந் திருக்கும் லாளிற்
ருணையுடன் வந்தெதித்தோர் கருக மாத்தி
மக்கலவா எகையப்புணை விக கிரமச் சோழன்
மதரையின்மேல் அமர்புரியப் பொன்னி யாற்றின்
கங்கிலநி கங்கடலபோற் குழ ளெஞ்சிற்
கருதினான் எழுந்தவர்து பொருதி னானே.

பூரி ஆதி.

பலகவி.

சோழன்படையுடன்வந் தடுத்தானே மென்னத்
தூண்டத்தைசெய்யத் தொடுத்தானே
அதூபலகவி.

சூழம் பாரிதும்வாசம் தோயுமா ருடனே

வாழந்திருக்காவிரி மாநதியின்பக்கத்தில்

சோழன்

சாணங்கன்.

க செல்லுஞ்சுதரங்கத்தைக்கடி உத்தரத்திசையிலிருந்துவந்துகடி

மலையுஞ்சேறையுடனே மகிழ்ந்துபோனேமீறிப்

பலலியங்களுள்ளிக்கப் பரிசுதிரைத்தி லேறிச் சோழன்

■ துண்டுதுண்டிட்டடைகண்டருந்து சினம்தோர் றிட்டாண்டியகாட்டிப்பு
சுடைக்கெழிபிடிமா ருபிடிபெனபது போலுடி [ருடை

மணகுகுறும்புப்புக மாட்டைக்கொண்டுமென்மேலும் சோழன்

■ மலர்மலியேரிப்பாடையுடைத்துக் கூடல்மாக்கர்க்குருவதடுத்த

பலபண்டத்தைபுகடுப பாதைகடையுப்பறித்துக்

கலகம்பினைத்துப்பயம் காட்டியமர் குறித்துச் சோழன்

விருத்தம்.

இன்னவா மமர்க்கடியிட்டதுதென் னனகேட்

முனைத்தாழ்க் தெழுந்துசென்னி பகடையோ டுத்தித்

தொன்னகர்மல அமர்க்கெழுந்தா னவன்போற் செனை
குழியெனக் கிழையென நிரக்க விண்ணின்,
துள்ளதுசெ னையுடனம் புரிவாய் நாம்சை
தனக்கநதவி செய்தவெற்றி யன்ப்போ மென்றே
முனைவனசொன் னதுகெட்டல் கண்டுகு செய்ப
முறைகொண்டான அரண்மனைகூறு தவநகன் குணே.

சோழனுக்கும்பாண்டிாணுக்கும்சண்டை.

இதவமது.

சிறச்சீருக்கை வந்திதனைன் இறக்கச் சோழன்
செனையுடன் இடமென தாண்டிக் கூடற்
புதத்தனிலே போகழி போயே குழ்த்து
போர்புரிய வந்திடத் திரர்க் தநிலே கத்தோ
டகதத்தின்பல் லியமுழங்கத் தேரிம்மேற்கொண்
டக்கமுட னெழுந்தரச் சினத்த சீற்றம்
கிதைச்சீருவர் படைஞர்களும் ஒன்றுக் கொன்று
கேரிடவர் கைகலந்து டோரிட் டாரே.

தோழ—ஆதி.

பல்வலி.

பொன்னிகாடவனும் கன்னிகாடவனும் போர்செய்யத்தொடுத்தாரே

ததுடவலி.

என்னசொல்வேன்வகம் புரிச்சங்க முழங்க
ரதகெசுதரகப தாதிகள் இணகை
வன்னமேயுடரி புண்டதேநின் மேலே
வரைநிகரும்புயதநிக மையுணடொருக்காரே பொன்னி
சரணககன்.

சையமொத்ததோரும் தோருககரிபரித்தலைவரும்சனையும் தன்னவே
வையகைத்தபடைபல விகித்ததுயினனு மகமும்மகமும்மேர்த்துநினைதென்ன
வையுலவியவடி வேலரும்வேலரும்வரிவிகலரும்விகலரும் முன்னவே [வ
செய்யமுனைவாரும் காரணம்கிக்கத் துடன்செங்கமெதூத்த துபோல் மன்ன
எய்யமுயத்தோடா வீதங்கைதாக்கு மொலியம் [வ
இரதம்துணைக்கந்திசுரயோலியியினை மொலியம்
பையகைத்திகழந்து கரக்கம்வீர சோலியம்
பகலியத்திடுலியம் வீரமணி யோலியம்
பகமொலிகளும்மேது பாடகன் துலிக்க
மலசுருயிலியம் மதியும்போகசொலிக்க பொன்னி

2 தடிக்குஞ்சுறபத்துக்கினை யாககெளித்துகொண்டே

தொங்கும்செங்குதுதிக்கை யாடவே
தடித்தகீருண்டாரை மேகத்துடனேமேகம்
தாக்கிடுபடோடுகொண்டுக்ககரன் யாடவே

இடிக்கின்றயாகவீரிட்டிருப்புகக்கொண்டெறித்
நிகழிமூக்காப்போக்கோரி யோடவே
அடுத்தவிழும்பெஞ்சினம் புண்டமதயானைகள்
சூவிமதுகைம் கடவே

எடுத்தெய்தவெங்கணைபை விலக்கிவார்திரும்ப
எய்யும்வாளிதம் மார்பும் தோளும் தனை நீரம்ப
விடுத்தவராண்மைகொக்கி வந்துகைகெய்யும்ப
வேலெறித்திடவரும் விசைகண்டதனை முன்ப
வெற்றியடிவாணயெடுத்தெறித்துரைத்த
மத்தியிலேதுண்டுபடுத்திடவே கறுத்து

பொன்னி

பித்திராமலிகு கோருடனும்வருகும்
பெரும்படையுமொத்தம் கொள்ளவே
அந்தவேணியிசென்னிக் குந்தாதேசத்துள்ள
அரசர்துணையாவத்து என்னவே
இதவுலகழிக்கும் வானிடுகெருதைக்காற்
மெழுத்தநியைகத்துடன் தன்னவே
சிந்துவன்னிவந்தது போலெகெருண்டெநிரத்
தென்னன்படைமுறித்து வின்னவே
பத்திபத்தியாவீர் வானும்விலு மிழக்கட்
பருககிரதகெஜ தூகமும்போய்த் தவிக்க
இத்தவிதமாகவே வழுதிவலிக னொக்க
இழக்கத்தெரிந்ததொழன் இதயத்தனிலே மிக்க
இன்பமடைத்துவாகை பும்புனைந்துகவங்கொண்
டெடுத்தித்தக்கமுழக்கத் தொடுத்தசையிடுக்கப் பொன்னி

விருத்தம்.

இந்தவிதம் வேந்தரிரு கோரும் போர்தெய்
நிருக்கைவிலே தமதருட்போல் குளிர்ந்த தன்னீர்ப்
பகதரைவத் தன்னிழ விருத்த மோடை
பகித்தியுமுன் பகைவிதைக்க வந்தாப் போலே
அதவன்ன மேயொருவே டர்சன் போல்வந்
தாருலத்தில் முழுவதென் னன்பாற் சொம
கந்தரா பகன்செனைத் தலைவ குகத்
தோற்றினுன் அவன்ருறையை மாற்றி னுனே.

காம்போதி, சாபு.

க. மேருமலைபைவிலகாகவனைத்திடட வேட்வனைத்தகிலஎடுத்தான் அதில
நெயர்கந்தா நென்னுதனன்குமத்தத் திப்பியவாளிகள் தொழித்தான்
உ. வெற்றியடைநோமென் மென்னம்பெருஞ்செழு வே கதென்குதேனை
ழிதே குறி வவத்தனெககனை துணகலியத்திது மாப்புப்புது னுண்பு. போதே

உ அக்கணையொவ்வொன்று நூறு நூறுவீராரூபிகாபுனைக்கண்டு மலைத்
திக்கணையொன்றினுக் கிவ்வலியாதென எண்ணியனுமானுக் கொண்டு (அதிலு
ச அந்தமுனைவாளி தன்னைக்கொணர்கென்றதைவாங்கியாசித்துப்பார்த்தான்
கந்தரமென்ன வரைந்திருக்கக்கண்டுசோழன்மனத்தையம் தீத்தான் (சோழ
ரு தென்னனுக்காவையப்பன் றுணைசெய்தசெய்கையென்றேயச்சத்தாழ்ந்து
மன்னனுமீண்டு உடந்தான் டக்கையில்மாதவரோகேளு மாப்பது

■ உத்தரதேசத்தி லுள்ளதருக்கரும் ஒட்டியரும்அடுத்தடுத்து அமர்க்
குற்றதுணையாக நாககலிருக்கையில் ஓடுவானேனென்று தடுத்து (இந்தப்
பொருக்குவந்துபின் போரினுடைந்தோடிப்போகுதுள்ளதனமான மெனனும்
பாருக்குளான்மை நிலைக்கும்படிச்சண்டைபண்ணத்திரும்பென்று சொன்னார்
சொல்லவுஞ்சோழன்பெரும்படைதென்னனைச்சுழும்படைமேல்மப்புகிர்தார் தர்
வெல்லலாமென்றுவெவ்வேறுகச்சொல்லினும்வேகமாகக்கண்ணொளிர்த்தார் (ம்
க குன்னையமுன்னுளில் வளைத்ததுபோலவிலைக்கூர்ந்துவளைத்ததிலு மினனும்
வாளி ஒன்றுதொடுத்தவர்எய்தசமீபமாம் ஒட்டுக்குகீக்குள் பினனும் (த்து
■ பத்தம்பினாவிய ரஞ்சுதூரங்கத்தைப்பாருகொடிக்குள் ளை சிதைத்தான் ப
பத்தம்பினாற்பதி லுபிரமங்கத்தைப் பாரிதகணத்துக்குள் வதைத்தான் (வே
■ ஆபிரகம்பாலநா ருபிரமங்கத்தை அச்சதரிமிஷத்திற்செய்ததான் வெவ்
லுபிரமங்கத்தை கணக்காகவேசுதூரங்கப்படுகளை மடுத்தான்

சுந்தரப்பேரம்பினால்சோழன் ாலைமடிந்துபோகுதல்.

கிருத்தம்.

சுந்தரப்பேரம்பினாவே டுருயம் பூண்ட
சுவாமியிவ்வா நெய்திடலாற் சோழன் செனை
சித்துசித்தாப் புயங்களும்தாள களும் சிதைந்து
சொஞ்சிதைத்து தும்பைமா லையுந் சிதைந்து
வத்திராத செசுதூரகம் களும் சிதைத்து
வல்லவர்கள் மாண்டபடு களத்தை காடிப்
பந்திபந்தி யாகவரும் அனைக பூதம்
பருந்துகன்மொய்க் கின்றதினியப் பகரு வேனே.

மத்தியமாவதி, சாப்பு.

பல்லவி.

சுந்தரப்பேரம்பி னுலமடிந்திட்ட கித்தையை யென்னசொலவேன்
அதுபல்லவி.

சித்தையிலன்புறம் தென்னவன் றன்னுடன்

வந்தெதிர்ந்தசோழ மன்னன்படைமுற்றும்

சாணககள்.

சுந்தர

(முட்டை

ஆயிமுன்செல்லத் தாலும்மிமன் டலத் தாறுகச்செல்வது போலம்ப
கூவியெழும்பிசீருந்தலையுடக்கைகொட்டிக்கவந்தவருக்கடித்தானவகொட்ட
மேலிபெத்தநீழிவட்குளேர்மெய்நிற்கவேலாறகுறையுடனகுந்திக்கொடை
வெட

கோவமுடனே விழுங்கிப் பறக்கடி கொண்டு உறுதிச் சுவத்தங்கமார் தட்டப்
பூவிலிருநிலைசேர்ந்து விழுத்திடப் புணர்ந்தொன்றுக்கொன்று வாய்க்ருதப்பினை
நீவரகாணும்வத்தேனென்றித்திட கோடுத்தெழுமப்பிப் பாடிக்கூத்திட (கத்திட

சுந்தர

வரிணையாகப்பருத்துகழுகாதி மாய்ந்தோரைக்கண்டுகார வாய்த்ததென்று வக்க
இருசெறா லுமோதியடிப்ப திருபா லும் தூவட்டம்விசுவதொக்கக் (விழ்க்கவ
குருதியாற்றில் பிதக்கும்தேரைப்பேயின்குட்டிகள்குழங்கியொவ்வொன்றுக்க
தருமுத்தியிலோடுங்கப்பல்களைச் சாய்கருமகாம்போல் சூச்சுதென்றுரைக்க
ஒருபக்கங்காகம் கத்தியிழுக்கவே ஒருபக்கம்பருத்து கொத்தியிழுக்கவே
ஒருபக்கம்பூதங்கள் பற்றியிழுக்கவே ஒருபக்கங்குளிகள் பொத்தியிழுக்கவே

சுந்தர

■ தொங்கியகாதேழுநதமகவாலே துடைப்பமதாகப் பதமேபுராகச்
செருக்கமேயுலக் கையாகவநிற் செனிகின்றித்திலை கந்தன்னிலை மாகத்
தங்கமுதும்மத்த கமேயடுப்பாச்செஞ் சோரிசெருப்பாக்கன் னங்கலக்கனாக
பங்கமில்லாத செயலட்சுயிக்காண்ப படுகளம்மடைப் பள்ளிக்கிணையாதச்

செங்குருதியாற்றைப் பிணத்திலு லடைத்துச்

செறித்தன்னும் பெயைக்கண் டேதத்தகக்குடைத்து

பொங்குஞ்சோரியையோர் பூதம்வாய் மடுத்தப்

புசிக்குவையுண்ட பூதம்போ லடுத்தச் சுந்தர

விருத்தம்.

சுந்தரார மக்கிணையாற் சோழ னுக்குத்

துணையாகத் தவருளட்டி மாத்தைச் சார்ந்த

சுந்தனமும் தீப்பட்டாப் போலே மாய்த்தார்

தங்களைக் கங்கழுகோ டலகை சேர்ந்து

அவத்துவெவ்வே நிரூத்திதெல் லாசன்

மதிமயங்கித் தப்பிநின்ற பனோடே

சுந்தவா கணக்கண்ட மேகம் போலே

கடுகெதல் தவனிடுக்கை கண்டிட் டானே.

கலியாணி, சாப்பு.

■ பொன்னிலாளகடன் ஒழிப் போய்த்தன்னிடம் புருத்தான் னுளி

மன்னியிற் கொண்ட வேடர் மன்னக்கண்டு கருத்தான்

■ முத்திரிற்கும் தென்னன் மலர் முகம்பார்ந்தருள் புரிந்தான் கொஞ்சங்

மத்தலாசஞ்செய்து வேட வடிவத்துடன் மறைந்தான்

■ வழுதிவெற்றிமாலை பூண்டு மதயானமே லேறி வரி

விழியார்கள் மங்கலமேர் திட வியத்தார்வத்து தேறி

■ வித்சேவகவேடம் பூண்டு விசயந்தந்த மூர்த்தி தமக்

கண்ணமேசிறப்புப் பூசையாதிநிறை வேற்றி

■ மாமேருவிற்றுகுரு வென்ன வரிலிலுட னுத்தான் நிரு

காமமேருதியுட ரம்பும் கையெஞ்சாத்தி பிழைக்கச்

சுந்தர

விருத்தம்.

ஐக்கை யகனைப்போற்றி யேயறம் பெருக்கும் வம்ச
சேகரத் தென்னன்செங்கோல செலுத்திவாழ்த்திருத்தாணித்த
மாததை படிப்போர்கேட்போர் மனத்திலேவெண் டெதுதித்தி
யாருமல் லாமலத்தத் தாணல் கடைகுவாரே

ஐக்கை விருத்தம் அசேர்த்தனைக தருஉ முற்றம்.

—(0)—

சிவமயம்.

ஐம்பத்தோராவது,

சங்குப்பலகைதந்தாடலம்

அவதாரிகை—விருத்தம்.

செய்யுளே ருவையகைத்தோன் சுந்தரப் பெயரம்பெய்த
தென்னன் பங்கமா தறிட்ட செய்கைமூன் னுரைத்தேனிப்பாற்
பின்னயன் சங்கததார்க்குப் பீடமீத் தவரேடெப்பப்
டன்னுமுத் தமிழ்விளக்கும் பண்பினிப் பகருவேனே.

கலியாணி, ரூபகம்.

- க கங்கையெனியன் தனக்கன்புசெய்யக் கருதுவீரவன் றாளில் தொழும்
- வ வங்கிசேகர பாண்டியனின் தவையம்புரக்கும் காளில்
- உ விதாதாகாசித் துண்துண்துணை மெல்லியருடன் வந்தான் வந்து
- ப பிதாமகனன் தொடுசியலிங்கப் பிரதிகைடெய்ச்செய்து வந்தான்
- க அத்தலிங்கத்தின் சத்திதிபிலே யாசுவமேதிக மென்று காமம்
- ச தத்தொருதீர்த்த முன்னுசெய்ததின் சார்பிலேவளன் மிகாண்டி
- ச ஆனந்தவனன் தன்னிலைபிரண்டுவமேதருசெய் திகைத்து
- த தானத்தஅசுவமேதித்தீர்த்ததினென்சான்ற தக்காவமேமுத்து
- டு சரஸ்வதிகாயத் திரிசாஸித்திரி தம்முடையனும் போது மிக
- க வரப்பிரசாதத்தை புனடயமுவுக்குள் வாணியென்னுஞ்சொல மாறு
- க ஒருவிஞ்சைமட மா தின்காணத்தை புற்றுக்கேட்டற்கு நின்றான மற்
- திருவருடனத் தீர்த்தக்கையிலி னாரிமுருகன் சென்றான்
- நீல மாமகன்வரு காமமாலிரு மங்கையருடன் கூடித் கொண்டு
- மாயிருந்தன பிரதங்காணஞ்செய்து வந்திருக்கையில் காடி
- பாபிவந்தென் தனையன் திஸ்ரானம் பண்ணலெதென வெருண்டு சொல்ல
- சேரமுன்தன்மே லிருக்கையிள்ளைம ிவெருண்டதே தென்று
- மடமயிதிசீ வெருண்டதற்காக மன்னுலகத்தின் மேலே காற்பத்
- தெட்டவதாரமணி தராய்ப் பிறத் திவையென்றானிப் பாலே
- கலையகன் படித்தயனைப்பணிந்துன் காதலியகா னிருக்க இத்த
- திருவிளையாணி வாய்ப்படிசெய்தல நீதிதாருவென்னுரைக்க

கக ஆளுவனானுரு வாழுதலெழுத் தைம்பத்தொன்றி வெண்னாறு எழுத்
தானநித்திலத் தன்னி னுன்னவர் பாருமுயர்த்திக் கூறும்
கக புலவராகவே யவதரித்திசை பூண்டுருநிலில் னாமல் என்றும்
கக கைமையுடனே யிருத்தபின்னம்மை ஓயாவீதல னாமல்
கக அகாரத்தோறும் கலந்துவாதத்தி னுலேதானாக விளங்கும் முதல்
கக அகாரத்திற்று மாதியாவே ஆலவாய்தனி லிலங்கும்
கக எம்பிரானொரு புலவராச்சங்கத் திசைப்பலகையிற் பன்னாள் காத்பத்
தொன்பதாம்பெய ராயிருந்தவி ஆதலவாரொன்று சொன்னார்

விருத்தம்.

வேதனாரைக் கின்றவண்ணம் எழுததென் னாறும்
வெவ்வேறு னானிடரா யவத ரித்தே
ஒதரிய வெடமொழிதென் மொழிதொட் டாராய்ங்
தடையவனைப் பூசைபுரிக் தன்பு பூண்டும்
மாதலத்தில் அங்கங்கே போய்ப்போய் வென்று
மதுரைவந்து சேர்த்திருக்கும் போது லோக
காதொரு புலவனென வேளும் பூண்டு
காடியன ரிருக்கைவந்து கூடி னாரே.

சங்கப் பாவர்கள் சங்கமண்டபத் தில்வந்திருத்தல்.

இதுவுமது.

வந்தவரென் னாறுபுல வரையும் பார்த்திம்
மாதலத்துக் கெங்கிருத்த வந்தி ரென்னச்
சிந்தைமெழத் திவரங்கன்விஞ் சையரின் குடிகம்
சிறப்புறவக் தோமெனக்கேட் டசன் றுனிச
வந்தனைசெய் திடவேண்டும் கருவி ரென்று
வழுத்திடீ ரென்னவின் திக்குஞ் சோம
கத்தாரா வன்னையர் கென்று காதத்துச்
குமுத்திட்டார் சாயிருன்போய்த் தாழ்த்திட் டாரே.
பத்தவராளி, சாப்பு.

பக்ஷவி.

நீர்வரைமெட்டுப் பேரும்ஒருகம்புந் தேவத்திருத் தனரே

அதுபண்ணி.

முவர்த்துமுலப் பொருளைப்பணிந்தபிந்தேவப்புலவரைத் தேடிக்கர் னாமக்கள்
சாணக்கள். (பாடி)

கி விண்ணபனக்கும் விமானத் துன்னாடிவிளங்கும்பொருளைத் தனித்தனி யே
எண்ணரிதாரும்பிரமா னந்தம்பூண்டு ஏத்திவனைதபணிதெழுத்துமிண்டு னா
கபந்தமிழாருக்கட நகரைநனைப் பார்த்தவன்வந்திசசேகரன் முன்னே ன்ரு
வித்தையுடனேபிர சங்கம்பண்ணிப்பண்டு மிக்கஅவன்வெருமானஞ்செயக்கொ
க ஆண்டவன்கோயிதுக்குவடமேற்றி கங்கொருகங்கென் டபமுண்டாத்திப்
பாண்டியனீந்ததி லேயிருப்பீரென்னபகத்திட்டப்பெற்றதத் தப்புடியெமன்ன கால

சுந்தரேசர்சங்கப்பலகையோடுவருதல்.

விருத்தம்.

காவலரீய் வாறுசங்க மண்ட பத்தில்
கண்ணிடப்பர்த் தகம்புழுங்கிப் பண்டாங் ஞன்ன
பாவலர்வல் தடக்கடிவா தஞ்செய் தாற்றப்
படாமல்முடிபு னதுமிழ்து ஞன்றிப் போகத்
தேவதே வனைப்பணித்தெந் கஞடன் வாறு
செய்யஅடிக் கடிவருவார புலமை துக்க
மாவலஞ்சே ரொருபலகை யருள்வா யென்று
வாழ்த்தவொரு புலகரைப்போற் றேற்றி னாரே.
சௌராஷ்டிரம், ஆதி.

பல்லவி.

ஆலவாய்ப்பெருமான்சங்கத் தார்முன்வந்தானே

அறுபல்லவி.

மா லுடன்மால்தேடரிய மா வடியையப்பூவிலேவைத் தாலவார்ப்
சரணங்கள்.

- க பாடும்பத்திரனுக்குத்தானே பலகையைத்தந்தோன தம்மை
காடுத்தொண்டர்க்கியாவிட்டால் நியாயமல்லவென்றுநினைத் தால
உ சத்தமாங்கத்திற்றலைப்பா கொழுங்குடன்கட்டிக் கொண்டு
அஸ்தகடகமுதற்கொண்டாபாணம் பூண்டெழில்பெற் றால
■ னாலமுலையா யனா ிரண்சொ ணதாஇரு
பாலுமொத்திந்துவினிலும் பண்புசேர் பலகையுடன்

விருத்தம்.

சாமியித்த வாறுவந்துக் கணையோத் தோர்குச்
சாணிரையி வளர்த்திருக்கை கொடுக்கு மித்த
மாமணிப்ப லகையுங்கட் களவு கோலா
மன்னுமிது கலைவாணி மனளி யென்று
காமகனா யுருக்கொளுநா வலருக் கீந்தான்
கற்றே ஞதியனை வோருங் கைக்கொண்
டேமணிவி மாணமதை வளைத்து சங்கத்
திருக்கின்றார் மனமகிழ்ச்சி பெருக்கின் றாரே.

புலவர்கள் நாற்பத்தெண்மரும்சங்கப்பலகைமீதேறுதல்.

இதுவும்.

கதைவனர்க் தானித்த விதத்த ருஞ்சங்
கப்பலகை வான்மெண்ட பத்தில் வந்து
கதைபொருளும் வாசலிசுந் திடுமீபு மாலை
சங்கத்தங் காத்தியிசுந் பொன்பட் டடை
முறைபுடனே சாத்திரமும் அப திப

முதலீரெட்டுபசாரத் துடனே ஸூதித்
திதையவன்சொற் படியதினமேல் கந்தே ரன்முன்
னேறிடப்பார்த் தியாவரும்பின் னேறினாரே.

அடாணு ஆதி.

பல்லவி.

பலகைமேலேறினாரே உளருஞ்சங்கப் பலகைமேலேறினாரே

அதுபலகை.

கலைமதியையணிபும் உதம்பலனேசு னொரு

புலவன்போலேவழகம் ஸூதிநவநகரெடுத்த

பலகை

சரணங்கள்.

பலகைபுமுணுகத் பாவலரனை

வர்க்கும்

இனகுமுறையேயேறி யிருக்கவிடம்

கொடுக்கும்

பலகை

பொருதுஞ்சொல்லிற்சுருந்திப் புலவொர்க்கெலலாயிலங்கும்

கருதும்பொருள்விரித்துக் காட்டும்நூலுபோல் விளங்கும் பலகை

ஓதும்பைந்தயிலழக்கத் தோரினமதம் வினைக் கும்

வாதுசெய்வொர்க்கவநதால் வந்தோர்சமை யளகரும்

பலகை

கூடிஉசொற்பொருளின ருற்றயிலலாமல

நல்ல

பரடலதனித்தனியே பரித்தனையோருஞ்

சொல்ல

பலகை

சுந்தரேசர்சங்கப் புவர்யுன்வருகல்

விருத்தம்.

பலகையின்மே லிருகதுசங்கத் தார்வெவ் வேறு

பாடலசெய்தொன் றுக்கலந்து கிடக்கும் போது

பார்மொழிய மாண்பொருளும் வேறு வேறு

பாடுதெரி யாமலவ ரொன்றுக் கொன்று

தலைமயனி என்பாட லீனை பாடல

தானெனவே மாறுபா றிறுமடே தாங்கே

கலமருளு மீசன்முன்போற் புலவ னாக

நாடினார் சைகம்வதது கூடி னாரே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

சாயிவந்தாரேன சைகத்திற்றானே

சாயி

அதுடல்லவி.

சாயியோர் புலவன்போ லேமண்ட பத்தனிலே

மாமொழியும்பொருளும் தாமாருககூடல்வளர்

சாயி

சரணங்கள்.

காவலர்கள் மொழிந்த டாவின்னக்களைக்கொண்டே

ஆவலுடன்முன்னிடஞ் செவடிநெழக்கணங்

சாயி

துபதமிழினிசை தேயம்பாடலினவகை

யேயறிந்தவரவர்க் கேயெடுத்தாக்கொடுக்க

சாயி

- சங்கப்புலவர்களித் தெக்களுடனேரீரும்
தங்கிவிருப்பீரென்றி கங்குத்தவிசெடுத்த சாமி
மன்னும்பாவலரென்னும் தன்னுமணிகேலே
மின்னும்பகமணி பென்னம்வீற்றிருக்க சாமி,
கழிகெடும்.

மதுரைபாடகஜேர் பாவலன்போலேவருகவென னுதகாவுளரும்
வணங்கிடவுமது பாட்டு வகின்றுண்வத்திட வவரவர்கவியின்
விதமறிந்தெடுத்தித் திடககளித்திககோர் வித தவா னுதவெறகளுடன
விளங்குவிடொன்று சனத்திருத்திடஅவ்விஞ்சையர் குழ்முணியாகக்
கதிர்விடும்பேர பகமணிடாச்சங்கத்திலவீற திருக்கவங்கியசே
கான்றாவங்கிசெரு டாமணிதனை பிக்காசினிக் கரசனாசெய்து
சதிருடன்கிவலோ கத்திலுற்றனனிதனைப்படிப் பவர்களேகெட்பவர்கள்
சகலபாக்கியபோக்கியம்பெறுவாராற் சுககாலுலகிலவாழ்ருவாரே
ஆகவிருத்தம் 1, கழிகெடும் க, 3, கோத்தனை ச, 3, தரு க, 3, ஆக முற்றும்.

ஐம்பத்திரண்டாவது.
தருமிக்குப்பொற்கிழிபாளித்தபடலம்.
அவதாரினக—விருத்தம்.

அக்கா வணிக்தொன் சங்கத் தார்களீத் திருக்களீத்
தக்கதோர் பலகையீகத் சரித்திர முரைத்தே விப்பால்
மிக்கவும் வறுமையாலே வேண்டிய தருமிக் குச்செம்
பொற்கிழி யளித்துக்காத்த புதுமைகைய விவிச்சொலவேனே.

விருத்தம்.
வங்கிஷ்ரு டாமணிபாண டியன்செத் கோன்மை
வகித்துவரும் காணவிலே மதுரா காநன்
பங்கயன்கன டறிவாத முடிக்கேற் பச்சென
பகமகதா ரககாத்த மூல்கை கொனதை
பங்கயமல் விகைபுன்னு கங்கு ருத்தை
பாதிநிக விளமுதலாச் செழித்தசெ செய்து
மங்கனஞ்சேர் சனபகம் தனமென் றும்பேர்
வைத்திடப்பாத்த தியாவர்களு மொய்த்திட டாரே.

சாசாஷ்டரம் சாபு.

க பாருமுனிவர்களே வங்கிஷ்ருடாமணி பாண்டியனா லு காணும் வாசம்
சேரும்பல்மலருட மெருகாதனஞ்செழிக்கச செய்திருக்கைவிநீடுகளும் (பல
உ மணியுளரும்வதகத்தன் கொணடொழுதியமலர் மணமெங்கும்பார்த்தோர்க
வணமுள்களம்மலர்மதுவைக்குத்திகசையவழுத்திவழுத்தித் தனக்க(தெய்வ
நு) மங்கனப்பெண்ணப்போடுது சனபகம்புண்புலினை காசாஷ்டேழப்பட வோதும்

புங்கவருத்தவருத் கண்ணின்முகைத்திடப் பூத்துவிளங்கும் போது (என்
 சி சித்திரமாசூழ்ச்சிதரா பெளர்ணியியும் செருத்தினத்தினத்தத் தென்
 றத்திப்பிராசாதன் திருமேனிக்கபிஷேகம் முயன்றுசெய்திடத் திதாதித்து
 இ பத்தியுடனேகொம்புத்தேனும்தவிரும்பெய்யும் பாறுக்கவியமும் பரிந்து
 கத்தம் மெத்தவுளசத்தனம்புனிசீர் குறையையன்மெய்யுளிர்த்திடச்சொரிந்து
 திவ்வியவஸ்திரமுடன்திவ்வியாபாணமும் திவ்வியமறமும்சாத்தி இன்னம்
 கவிரிசெய்யுடனே பதினாறுபாசாரமும் கடத்திமுறைசெய்யு தேத்தி (சீத்த
 எ சண்பகமகரெசித் தாய்த்துமாலைதொடுத்துச் சகதீசன்முடிக்கணித்து
 சண்பகசுந்தர னென்றொருதிருகாமம் தன்னாமொழித்து பணித்து (தா னன்பு
 தன்னாயுறமுள்ளோர் சண்பகபாண்டியனென்றுச்சரித்துப்புகழ வாய்த்
 தன்னுடன்கிளங்கிப் படித்தினத்தினஞ்செய்த சந்தோஷத்தட லாழ்வரான்

விருத்தம்.

சண்பகபாண் டியனெனும்பெர் கொண்டில் வாறு

சண்பகச்சுந்தர னடியை வழுத்தும் காளில்

பெம்புமனி தருக்குதவி செய்யுந் தென்றல்

மென்காற்றும் வேறெரிளங் காற்றை வேண்டப்

பம்பொழிதும் பின்பெரிளஞ் சோலை வேண்டப்

பங்கவவாயியுழற்றோர் தடத்தை வேண்ட

அம்புவிபும் பின்பெருதண் மதியை வேண்ட

அசித்தமுதிர் வேணிவர வறித்திட டானே.

கழிசெய்தல்.

பங்கவங்கனாசி யேந்தவண்டுகள் பாடமாக் குயில்குழுவோங்கப்
 பைக்கினிமெழ்த்து மங்கலம்வழுத்தப் பார்த்தயர் தாழ்வானேத்தந்
 துங்கமாவசத்த ராசனக்குளிர்பூஞ் சோலையில் முடிபுனைத்திடுப்பத்
 துபவாஞ்சுத்திர காதமண்டபத்தஞ் சோலை விடத்துமங்கையர்கள்
 கொங்கையிலிடத்துக் கூபிரிடத்தும் கோலமா டத்துடிக்காமல்
 கோடையால்வருத்தி முடிவிடங்காணக் கூடல்வாழ் னுமத்தர்கன்றோடு
 மங்கையருடனே விண்ணுலகினிலும் வளர்த்து மிப்பொழில்நாடி
 வந்தகமெழ்த்து சித்திடமத்த மாமுத லேவினத்தனவே.

சவுராஷ்டிரம், ரூபகம். — எச்சரிக்கைமாதிரி.

க	மதயானை பின்மேற்கண்டா வம்போற்	செல்லுவாரும்	தமிழ்
	தெரும்பரிமேலேமத யானைபோற்	செல்வாரும்	
உ	செல்லுமிரலியைப்போற்பரித் தேர்மேற்	செல்லுவாரும்	காவிரி
	கல்லென்றுசுழம்பொலிக்கக் கால்விசி	செல்வாரும்	
ங	செய்யமதன் துணைபோற்பரி மேலே	செல்லுவாரும்	மகரீக
	கைபோலகைகோத்தராய கனுடன்	செல்லுவாரும்	
ச	பிடியானை பின்மேலேயொரு பிடிபோற்	செல்லுவாரும்	மிகக்
	கடிக்கொன்மலரான்போற்சிவி கையின்மேற்	செல்லுவாரும்	
டு	அன்னம்போலேகடத்துபுன்னை யரும்பீழல்	செல்வாரும்	ந்தகன்
	வன்னமுலைகுலங்கிடத்தே மாரீழல்	செல்வாரும்	

செரித்திட்டுத் துள்ளேழுமா தவித்தீழல்

சேர்வாரும்

கூர்வெல்லிழியாடத்தாகழ மலர்கீழல்

சேர்வாரும்

விருத்தம்.

கங்கைநாழி தருமாநீர் தனவ னத்துள்

வந்தமலர் கொவ்வலினை யாடத் தோகை

பைத்தொடியார் கத்தலைக்கா ரென்ற காடிப்

பார்த்தவர்கள் களைக்கணையென் றஞ்சி யோட

அத்தியிலும் அவருருமாந் தளிரென் றெண்ணி

அடுத்தியில் அவர்மொழிகேட் டொதுங்கி

கத்தமலர் கொழும்போதாந் தாசன் வந்து

கண்டிட்டான் ஆச்சரியம் கொண்ட டானே.

புன்னகவராளி ஆதி. — கொண்டிச்சித்துமாதிசிரி.

கேளுமுபவனத்தில் பாண்டியன் இட்டிமனை விபுடன் இஷ்டம்பெற வாழுமுப்பிரகையின்மேல் ஏறியு அத்தவ்வனத்திலுள்ள விதைபைக்கன் டிருதவமழித்திருக்கும் காற்செக தீசனிடத்தினுக்கும் காமமுடன் வருகுவயல்வியியான் பரிமள வாசனைகுடிக்கோளும் கேசமுதல் அலங்கரித்திருக்கையிலே காஞ்சன அம்புபரீருடன் சம்பந்தித்து இளங்காற்மல்கயற்கன் கேசத்தி லேயுள்ளவாசமுஞ் சேரவெழுந் தாசன்தனக்கெதிரே வருகும்போ தகூர்வானஞ்செய்துற்றுப் பார்த்திம்மணப் வருயிளங்காற்றுக்குண்டோ சேர்க்கையால் வகத்திதென்றம னத்தனிலே சினைவெல்லவாசனை யா என்மெண்ணி கிர்னவிக்கும்படித் தருதினேதன் மனைபாள் கருங்குழலில் பெருந்திய வாசனையக்கண்டு யேரேசனெடுவப் தார்த்தினமெனது மனத்தள்ள அய்யமறிந்துபாடல் செய்யவலகோர்த் தேரோசிரம்புகம்பொன் தொகைசரி யொத்தவேகடடிய பொற்றிழியை. (த னவெர்மொழித்து கைவிற்கொன் டேகிசைக்கத் தன்னொர்முன் னாகவ ன்நிபயம்ண்ட பத்தில் தம்மனத் துக்கமுடனேகடடித் தாக்கினனே கேளுப்

தருபிசுத்தரோசர்முன்தன்குறையைச்சொல்லிவேண்டேல்.

விருத்தம்.

கருந்திழியைத் துட்டெச்சுந கத்தார்வெல்லே

ருயத்தாசன் கழுநிழி க்கொவ் வாமற் பாடி

இருந்திமம்போ தாதிசை வரிதுடித் தோன்

சுன்றதக்கை தாயுமிலைநன் தருமி பென்போன்

பெருத்துமணஞ் செய்யமனத் தாசை கொண்டோன்.

பூவயன்மால் தேடுமது ரோசன் முன்போய்

வருந்தியும்தன கலியோடப் பணித்து சொக்க

வந்திடடின் டன்குடைமொழித்திட டானே.

ஆனத்தபவிரலி சாபு.

பல்லவி.

சுரவரனே திரி புதரனே சகல காவரனே

அறுபல்லி.

வரமருளுக் கயற்கண்ணிபாகனே மதுரைமாமக ரிங்வுளர்யோகனே (சேன)
அருவுருவாய் வினங்கும்வைபோகனே அண்டின்பேர்க்கரு ளும்விடைவாக
சரணங்கள். (சேன)

■ தந்தையுடைய மெனக்கிணைமெய்யனே தக்கமணஞ்செய்ய வேண்டுமெய்ய
சொதையிலேதுயர் கொண்டுமென்றெனலை தீர்க்கவுணைபல்லாலை வேறு
சரவர [செயலில்லை]

உ வேதாகமங்கள் முடியப்படிக்கினும் வினம்புமக்கெறி தப்பாமல்கிற்றினும்
ஒதுயில்வாழ்க்கை தெறிநீர லாமலவெல்லும் உன் தனடிக்கரு களுவேனோ
சரவர (சொல்லும்)

■ புலியில்யா துத்தெறிதவனே நிருபபூழியனுள்ளத்திலெண்ணத்தெரித்தொ
ரு கலியகரத்துளனகருத்தரவேணும் கருணைவாரிதியெல்லிசைபூணும்
சரவர

விருத்தம்

தருமிவித்த வாரிரதே கேட்க வய்யர்

■ தன்னைருள்செய் தொருபுலவ ளாக முன்வந

தரியதமிழ்ச் சொற்பொருள்சேர்க் தொருபா டற்செய்

தருளிஞா ரதைப்பண்ணிதே யாங்கிக் கொண்டு

பெருகிதிபெற் தவன்போதசக் கத்தார் முன்போய்ப்

பெருமைபுடன் கீட்குடயா வர்களும் பார்த்துப்

பொருளுஞ்சொல வளமுமல்லல கல்ல வென்று

பூஷித்தார் மிக்கவுஞ்சக் தொலித் தாரே.

இதுவுமது.

தக்கலியை யரசன்முன்கு வலர்சொல் லத்தன்

தக்கருத்துக் கொத்தலினுற் தலைய கசத்தே

அக்கணமா பிரம்பொனியித் தயிழ்மொ ணர்ந்த

அத்தணற்கே திடுமெனச்சகம் கத்திற் றோன்றும்

பொற்றெய்யை யதுக்கலில்லிக் லெனகற் கோன்

பொருட்குற்றம் இக்கவிக்குண் டென விசக்க

முக்கணன்பாற் தருமிபென்போன் நிரும்பி வந்து

முறைபிட்டான் நெஞ்சமுரைத் ததைவிட் டானே

சுமராவட்டாம், ஆதி.

க ஆதியகையற்கண்ணி பாகா பிசக் கியாதிகொள்ளுமிடவ (சேன)

உ உன் தன்செய்யுணைக்கொண்டு போனேன சங்கத் தெந்தையெதன்புருதரை

உ பாவினமென்றுபுகழ்த் தெர்த்தார்

ச என் துடன்அனைவோருமெழுந்தார் பாணடி மண்ணிடத்தினைமொழிந்தார்

பொற்றிழிநனை யெனக்கேதான அதைக் கைக்கொளளும்போதுகேனேந்தான்

நிலவநிலென சொலித்தயுத்தானதேவர்சொ லுங்கலிக்குக்குற்றதொழித்

மெத்தப்படுவா லுன்னுங்கலை கையைப் பற்றிவிழுத்துவிட்டாப்போகேதான்

அ செய்யும்படிக்குக்கவி நீயே பாடி அய்யாவெனக்குக்கொடுத்தாயே
 குத்தமுள்ளகலியைச் சொன்னால் கதி யற்றவெனக்குப்பல நென்கும்
 ி வறுமையினாலுழந்தேன் மெய்யா உன்னால் பெறுபொருளையிழந்தே னய்யா
 எவர்க்குமேலானவனேனேனேனும் உன்னை கவிக்குக்குற்றம்சிறைவாரமும்
 கஉ பாரிலுள்ளசிறந்தறிவுள்ளார் சொன்னால் ஆளுகவிமறிக்க வல்லார்
 இதைஇகழ்ச்சியுள்ள தாமேயல்லால் எந்தனுக்கில்லைபிற்பப் பூமேல்

சுந்தரேசர்சங்கத்தைநாடிவருதல்.

விருத்தம்

தருமியில் வாறுசிறதை தன்னிலநோ யுழந்திரக்கச்
 சுருதியும் பொருளுமான சுந்தர மூர்த்திசங்கத்
 திருமணி மண்டபத்திற் சென்றிட வெழுந்தப்போதே
 ஒருபுல வரைப்போலேவந் துரைக்கும்வா றதிக்கின்றனே.

மத்தியமாவதி சாபு.

பல்லவி

வந்தான்வந்தான்பகவான் சங்கத்தைநாடி வந்தான்வந்தான்பகவான்

அறுபல்லவி

வந்தானேமோலுக்கும் செந்தாமரையோலுக்கும்

முகமதைதோளவெளி வந்தோர் புலவனாக வந்தான்

சரணகதா

க காதினிலொளிவிளங்கக் குண்டலம்முணி கழுத்திற்சென்டினையக
 மோதிரங்கையிறதலகை மேனியோரூபம் முழுதுவகொண்ணகொண்டுகை

ஒதருந்தியிழைகல லோனென்குநிகெற்பி

மீதுபுண்டரமாயிருள விலககவெளிப்படுத்த வந்தான்

உ அகதிதலைபாக்கணிகது சிறகதபொற டடாடையிடையிறபுனைகது

அககமுடையினசகது களாசியுடன் அடபபையேகலர் சுமந்து

கங்கிலையேழுத்துக் கவிக்கொண்டுநிறுதறத்

தககப்பிகுயமைதத சாமரங்கள் சுழற வந்தான்

க அரிபன்றியுருவெடுத்துக் காணுதென்ப தறியப்பன்றிருவிடுத்து

சுருதிமகிமைபடுத்துப பாதுகையாகத தோனபவழிந்ருபுத்தப்

புரியுமனுமொழியைப மோலேதகவியிக்க

அருமையென்பதுசககத் தாரறியத்தாவிக்க வந்தான்

விருத்தம்.

பொருந்தியில்வா நீசனொரு புலவ வேடம்

பூண்டசைகத் தாரவைசேர்க தெநிரே நினதம்

செருதவரை கோக்கிபெருதக கவிக்குக் குற்றம்

யாரியம்பி யதுவெனற சேன நானே

திருந்தமொழிக தேனென்று செருதந்

நினகவிக்கு யாதுகுற்றம் எனவரு சாதுன

அருத்தமிழக கர்த்தன ஷண்புண் டெனந்

அடுக்கின்றன வாதுசெய்யத் தொடுக்கின னுனே.

கலியாணி, சாபு தரு

- க ஆதிகலிபாடலுக் கீர்த்தனாஷ்டணையுண்டென்
றதைகின்றபலவோநற் கீரணே இக்கு
நீதுஷிப்பதும்அதை யாம்பூஷிப்பதும்கலவி
றொறிபெற்றோரறியட்டுங் கீரணே
- உ ரோசத்துடனேயெகத விதமாயிகழந்தாயென்று
தவலவந்தாய்கலி வீரணே வளர்
கேசத்தினுக்கியறகையாகவாசனையிஸ்ஸே
கேளும்ஆதிகலி வீரணே
- ங பதுமினிவினுடைய கேசங்களுடையவாஸம்
பரித்திருப்பதனைநற் கீரணே உல
கதிலெங்கும்பிரசித்தமா விளங்குவதுன்னுலென்
அறியத்தகவிலைநற் கீரணே
- ச கேளாய்பத்திவினிசாதி யாகும்ஸதீகளுடைய
கேசவாசமும்கலி வீரணே லாசம்
குழும்மலர்முடிப்ப தாலேவந்ததல்லாமல்
சயவாசம்இலலெகலி வீரணே
- ரு தேவஸ்தரீகளுடைய கேசத்தினுக்கும்வாசம்
செயங்கையாலேதானேநற் கீரணே அதுவும்
பூவாசனையினுலே யல்லாமலியற்கையைப்
புகைக்கூடாதுகலி வீரணே
- ஈ ஆனற்பத்திவினிடேவ ஸ்தரீ இவர்கள்கேசம்
அனுக்கெதமுடைத்தென்று கீரணே அது
முனுலெர்கத்தினுள்ள வல்லவாணவரும்
மொழியதறியாயோநற் கீரணே
- எ ஏனடிக்கடிவீணப் பேசுறும்மணயத்த்
கியற்கையெயிலெகலி வீரணே நமும்
தெனெழுதியபாரி ஜாதமஸர்கஸ்துரி
செயறகைகொண்டுதானகலி வீரணே
- அ மொழியும்பத்திவினிடேவ ஸ்தரீகேசத்துக்கும்குதறம்
மொழியத்துணிந்தாயோநற் கீரணே கயம்
கிழியானகேசத்துக்கும் துஷ்யம்ஸசமுண்டானு
விளம்பிடலாமடகற கீரணே
- க கயறகணணிசுசமும் மகதாரமுதலவாசம்
கலந்ததுதானகலி வீரணே அநின்
செயறகையிலலாமல்விருகதநானுலவாசம்
செனித்துவிட்டுமகலி வீரணே
- ஐ நிருககாளத்தியிலளுடைய பூவகோதைக்கும்வாசம்
செயறகைதரேனெமொழியாய் கீரணே தெயக
மருக்கமமுமலரின் செயறகையினுலலவா
வாசனையிலலெகலி வீரணே

விருத்தம்.

மீட்டுமித்தப் படிவாதஞ் செய்கே ரன்மேல்
 வெஞ்ஞெட்டின் செற்றிக்கண் திறத்து கொஞ்சம்
 காட்டலித்தக் கண்போலா பிரக்கண் மெய்யிற்
 காட்டினுமுன் கவிஞர்மம் குற்றமே பென்
 மீட்டியுரைத் திடும்போதல் விழித்தி யானே
 பெரிச்செய்தத் தம்பொற்று மறையிற் வீழ்ந்தான்
 பாட்டிரைத்த சுந்தரன் த ஸ்ரீமே முக்த
 பண்டிருத்த படிநிலைமை கொண்டிட டானே

இதுவுமது.

முத்தியுரே சன்மறைத்தான் றருமி யெனபோன
 முடிப்பையறுத் தரசன்பால் சிகழ்ந்த நோதி
 வைத்திடவு மவனையா சனத்தி லேறறி
 மதரேச னுக்குவகை வரும்பொ ருட்டாய்
 பத்தியுடன் பூசனைசெய் தம்பொன் பூமி
 பாண்டியனீர் தவருடனே பரிவாய் வாழ்ந்தான்
 இத்தையுரைப் பவர்கேட்போர் துயர்போய்ச் செல்வம்
 எய்தியிருந் தரணுகினை இருப்பர் தாமே

ஆக விருத்தம் யக கழிசெய்ய க கீர்த்தனை உ தரு டு ஆக கக முற்றம்.

—(*)—

உ

ஐம்பத்துமூன்றாவது.

சிறினை ந்கரைப்பெற்றிராபடலம்.

அவதாரிகை.

செக்கரஞ்சுடையான்சைவச சிறுவன்மேலுருள்புரித்த
 தக்கொற்கிழியீந்திட்ட சரித்திரமுரைத்தேனப்பால்
 பொற்கமலத்தடாகப் புன லுறங்கோன்மன்னை
 அக்கரையேறசெய்த வாடலையினிச்சொலவேனே.

சங்கப் பிலவர்க, ந், நரேசரைக் துநி, ந், பூரிவெண்ணுதல்.

விருத்தம்

மண்டலம்வல் விஷ்ணுடா மணியா னுவகால
 மகாதேவ னெற்றிலிழித் தழலா லம்பொற்
 புண்டரீ கத்தடம்வீழக் திரவருவரேப்
 புலவனில்லா திருபபதுகளை மெம்பொ றுமலை
 அண்டர்பிரான மனைக்குறுகிக் கயிலையைப் பெர்த்
 தகதருமருள் புரிந்நவா யெனத் தகதரு
 மண்டபத்தி லாவகசேல கோருஞ் சிறை
 மதிக்கின்றார் பணிகெழுந்த துறக்கின் றுபே.

ஆனந்தபிரலி ரூபகம்

பல்லவி.

சரணம்சரணம்சரணம் தப்பித்ததைப்பொறுத்தவன்

சந்தாபத்தைத்தீர்த்தருள் சுந்தானேசத்தமும்

சரணம்

அனுபல்லவி.

அரிபயனுக்கும் தேடக்கூறாதவ னுயெசச்சிதா னந்தசையருப்பே தன் சரண
நிசுமதுரபு ரத்தனேவேதத்தின் சென்னியின்மேல்நடத் தன்னைச்செய்யுமுன்

சரணங்கள்.

■ அங்கயற்கண் வல்லவனே அனுதினமுத்தொழுத்தொண்டர்

தங்களுளத்தேவசிக்கும் சந்திரகலாதானே

கங்கைவளர்வேணியனே கருணாபொருதிய

மங்களகரனேக்ருமலனே அரகரனேசம்போ

எங்கள்சபைபரபில்லா தீட்டுங்குடிபோலே காட்டுதய்யாவுந்தன்

சரணம்

௨ இத்திரலிமா னத்துன்முனைத் திருப்பவனேசுபதேலே

கந்தரனேசெறுக்கற்றைக் காலாலுதைத்தவனே

அத்தரந்தானவர்மனித ராநியர்ச்சிக்கும்பதார

விந்தமுடையவனேவிபு வேகாமஹானேவினனம்

இத்தலில்லாலியுபோல் எங்களவயம் விளங்குதய்யாவுந்தன்

சரணம்

௩ சுகமதிலமுன்னுதித்தவனே தற்பரணசருவக்குனே

சுகமதனையருள்வனே சோமசுந்தரேசனேவன்னி

பகலவனிந்துவிநியாப பரித்தோனேபல்லுவிர்க்கும்

இகபரத்தருகும்பிரபு வேலிட்களனேகேட்டும்

புகழும்ஞானமில்லாக்கல்வி போலேசங்கமானதாலேயய்யாவுந்தன்

சரணம்

ஆனமாமியவனத்துள் ளரிபோலேமறைத்தவனே

வாரணத்தோலபொரித்தவனே வாழும்பித்தியானத்தனே

பூரணனேயாமுண்ட புண்ணியனேபிடத்தித்

சாரும்மலிகைபாகனே தருமானியைத்தரும்போகனே

காரும்நாயகமணியில்லாக் கண்டுகைபோறசைக்க கொண்டதய்யாவுந்தன்

௪ பல்லுவிர்க்குத்தாயுத்தகப் பனுமாருமுனதுகருபை

நல்லவைநியவைபுரித்தார் நாமியின்பதுன்பமும்

மல்லுவராகையினுன் வாங்கியத்தகருவிதன்னை

சொல்லினநினைவுன்விழிச் சுடரால்வெறும்பியிப்பிறழ

அல்லலகத்திடுகெங்க ளயயாபொறுத்தருள் செய்யவேனுமுந்தன்

சரணம்

விருத்தம்.

பாவலரில் வாறுதுதித் துறை ருட்கன்

பார்த்திடவுங்கோன்னே ரிசைவென் பாவால்

ஆவல்கொண்டக தாதிபுரைக் கின்ற னென்ன

அங்கயற்கண் ணுடன்பொற்று மரைக்கன் கிற்போய்

மாடுகைத் தோனகநாதியைக்கேட் டுன்னம்

மகிழ்த்தடியீர் தன்பரைக்கங் கேற்றல் போலங்
காவலர்வேண் டியவண்ணம் அயனகைப் பற்றி
கற்கரையேற் றிக்கருணை காட்டி னாரே.

இதிலுமது.

கைம்மரை லபந்திக் கரையேற் றிட்ட
கருணை நிறையத்தாழ்த் தங்க யற்குன்
அம்மைதிரு வடிவிழந்தாழ்த் தெழுந்த ஆழ்த்தே
பன்புடனே நன்மைதி மைகளி ரண்டும்
இம்மைவிடே காணலா மென்றுப் போனே
விபத்துவோக் கிடருமனபுன் கொடுத்த வாறு
கண்மனத்தோ டொருசெய்யுள் செய்து கீரன்
காடுவாள் மகிழ்த்துதுதி பாடு வாளை

புன்னுகவா னி ஆதி தரு.

க	திருவாலவாயிலுள்ள சிவக்கொழுத்தே	சரணம்
	வரிபரவுங்கயல்விறியம் மையேபுனது	சரணம்
உ	தக்கன்மமழித்தபெருக் தகைபுடைபோய்	சரணம்
	கற்குணஞ்சேர் தன்டிக்கருள் காடிச்செய்தோய்	சரணம்
ங	ததுலிபகா லனைக்கா லாற் கடித்தவனே	சரணம்
	இறுவனுக்கா பிணைசெடுவொன் செழிக்கச்செய்தோய்	சரணம்
ச	சலத்தரன்மெய்கிழியாழி தரித்தவனே	சரணம்
	வலத்தருமாரணையரிக்கா மகிழ்த்தனித்தோய்	சரணம்
ஈ	முலாற் றிடுமீழ வயன் றலையை வகுத்தரிந்தோய்	சரணம்
	சொந்த லபுடன் முடிதரிக்கச் செய்தவனே	சரணம்
ஊ	புரம்பொடியச் சிறு கைகையைப் பூண்டவனே	சரணம்
	சரணம்புகும் மூவர்க்கருள் தந்தவனே	சரணம்
஋	பொருமதனங்குணரைப் டிபாழ்த்தவனே	சரணம்
௮	இரதிபொருட்டுவிரவனுக் கீந்தவனே	சரணம்
அ	சேர்ந்தடர்வோர்சிரத்திருஞ்ச் சிகையிலவைத்தோய்	சரணம்
	கூர்ந்தெலிக்காழுவுலகும் கொடுத்தவனே	சரணம்
க	உன்கயிலேபேர்த்தவன்றோ னுறயிதித்தோய்	சரணம்
	பின்பவள் பூசனைக்கெதிரோ பேணிநின்றோய்	சரணம்
ஐ	பருங்கைமதயானைபுலி பன்றியரிமான்யீன்	
	இருக்குறளாமைபுரிந்த விகல்கடத்தோய்	சரணம்
கக	குரங்கரவமெழும்பவைன் கோழிகழுதேரை	
	கருஞ்சூரிநாரைக்கொங்கி கருணைசெய்தோய்	சரணம்
கஉ	முடிப்பிழைசொ ளுமென்தன்மெல் முனிந்தவனே	சரணம்
	அடியுன் றன்சொல்மாண்பைக்கேட் டாண்டவனே	சரணம்

அண்ணையையும் அய்யனையும் இவ்வாறேத்த
அவ்வகைநா வலரும்வெவ்வேறுத் துதிக்க
இன்னருளே ரணுக்குதலி நீமுன் போற்சென்
நிலங்குமண்ட பத்திருப்பா யென்று வேதம்
சொன்னதிரு வாக்காலே கருணை செய்து
■ ருபமறைத் தார்மறைத்தித் திரவி மானம்
தன்னிலமர்ந் திருக்கநா வலர்க ளொன்றாச்
சார்ந்திட்டார் சங்கம்வகது சேர்ந்திட் டாரே.

இதுவுமது.

உறவே னுங்கவிரு ருடனே சங்கம்
உண்ணிமண்ட பத்திருந்தான் அதை யறிந்து
பொற்கிழிவை யத்தணனுக் கீந்து வேத்தன்
புராரியடி பணிந்துபல வரிசை செய்தான்
இக்கதையைப் படிப்போர்கேட் டறிவோர் யாரும்
இகபோகத் தனையடைந்து சுத்தாத் மாவாய
முக்கிபமா கியசிலலோ கத்திற் சென்று
முக்கணன்சே வடிநிழலில் முளைப்பர் தாமே.

ஆகவிருத்தம் ■ கீர்த்தனை ■ தருக ஆக அ. முற்றும்.

— — — (*) — — —

உ

ஐம் . டி. துமரன்காவது.

கிரணுக்குஇலக்கணமுபதேசிக்கப்படலம்.

உவதாரிகை.

பனிமயணிசென் பொற் பங்கயத்தாழ்ச்செரன்
தனையெனகரையேற்றிட்ட டித்திட்டுரைத்தேனிப்பாற்
பினுமவற்றிலங்கனத்தென் டெருத்தியுக்கியகுற்ப
முனிக ளுணர்ந்தத்செய்த முறையினிப்புகுவேனே.

ஃம்.

சுண்பகடாண டியனாழிற் கூடல் காதன
தளதாக்கி னைப்படியே போய்ச்சுங் கத்தார்
கும்பலுடன சங்கமண்ட பத்தைச் சேர்கது
கொண்மறந் ரணமனக்கோட் டகநீர்க் துள்ளத்
தன்புநிலந் தியுமனத்த னாகி முன்னே
புய்யாவை யாலுரைத்த பிழையா ராய்ந்து
பின்புமுககா லுனகோயிற் செல்ல ஆக்கம்
பெருகினருன தினம்பணிந்து வருகின் னுனே.

MAHAMAHOPALU.
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-5

மோகனம் ஆதி.

பல்லவி.

சரணம்பணிந்துவந்தானே நற்றீரனத்தக்கரணமுடன்னிதந்தானே

அதுபல்லவி.

சரணந்தனதுகுற்றத் தன்மை தனைப்பொறுத்த

திருவாலவாய்முனைத்தசிவக்கொழுந்தினைமெத்த

சரணம்

சரணங்கள்.

■ வாய்க்குத்தன்றுயர்சாடி மாலயனாறுங்	கூடித்	
தீர்க்கப்படாதத்தேடித் தீர்த்ததனைக்கொண்	டாம	சரணம்
உ நெற்றிலிளங்குக்கண்ணினை கொடுப்பாறுழந்திம்	மண்ணில	
பொற்றாமரையின்மண்ணீர் புருந்துபிழைத்த	தெண்ணி	சரணம்
க பத்தியிகவும்நீண்டு பணிந்துபணிந்து	பிணை	
நித்தயிப்படிவென்றும் சிவமம்தன்னைபே	பூண்டு	சரணம்
- அங்கபற்கணம்மைசுவாமியைப்பார்த்துச்சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

கலக்கமறக் கீரனின்வா றொழுகும் போது

கதம்பவன கந்தன்மகிழ்ந் திவனுக் கினனம்

இலக்கணம்வா ராமையினால் வழுச்சொல நற்சொல்

சென்பதறி யான்மயங்கும் மயக்கந தனை

விசக்கும்வகை யாய்ந்துதமிழ்க் கேளவி யுள்ள

விதரணிக முடையவரார் யாராக் கொண்டு

சொலத்தருமென் றெண்ணிடத்தேந் தங்க யற்கண்

துணையழிற் பணிந்தெழுந்த சொல்லு வாளே.

சங்கராபரணம் ஆதி

பல்லவி.

அய்யனே கருணைசெய்யும் மெய்யனே

அதுபல்லவி.

கைவியிற்சு ராற்ச கலமுந்தெரிந்தனை

தய்யநதன் னெழுந்தாரம் ஆருனர்க்கவலமுள்ளன

னய்யனே

சரணங்கள்.

- பண்டைகுருந்நெள்ளப் பருட்பத்த்திலேயன்பாற்

கொண்டகீமலிபன ருலிசதய்நூடனே

அண்டர்சனசாந்நார் அரியதவருங்கூடித்

கொண்டிருக்ககயிலாதக் குவலயந்தாங்காமல்

அய்யனே

- உ உற்றவடகீழெனலை யொயிங்கத்தென்மேற்கெலலை

மெத்தொருகோதிக் கிண்ணோர்கன்பணிந்துளக்

கொத்தவெய்யாநாயகே பதச்செய்திடவிடுககில

இதயரணிகிலைகரும் என்முமொழிந்தும்போ

தய்யனே

- நிலநீந்தய்யனகந் திகாராகயும்சாழ்கககத்

தலைகியுள்ளனகந் தாநாக்கயும்விளங்கும்

அலைகடலைக்குடித்த அகஸ்தியமுனிவனை
மலையாசலத்திலவைத்திம் மண்டலமிற்றுத்தம்போ தய்பனே
தெக்கணத்தனிற்றமிழ் சிறந்ததாகையாலங்கே
புக்குமனிதரெல்லாம் புகழநததமிழ்தெரிந்த
தக்கவனென்றென்னைச சார்ந்தகேட்டுலரைக்க
லக்கணத்தையம்முனி நாயுடனைக்கேட்கும்போ தய்பனே

அகத்தியமகாமுனிவருதல்

கும்பமுனிக் கிலக்கணம்மீ யருளிச் செய்யக்
கொண்டினடி யென்றுகாண் பதெனக்கேட்கத்
தென்புலியில கதம்பவனந தன்னி லெம்மைத்
தெரிசனஞ்செய் வாயெனஅவ் வாரம்பெற் றெதித்
தம்பதியோ டேபொதியத் திருக்கும் அம்மா
தவனுளத்துக் கிசைநததே லவனுல் ஈம்மை
நம்புமியற் கிலக்கணத்தை புணர்த்தென தன்னை
மலிலஅவ்வா தய்பனெண்ண வவன்வந் தானே
"அசாவந்தி ஆதி.

பல்லவி.

கும்பமுனிவன்வந்தானே தமிழ்க்குரிய கும்பமுனிவன்வந்தானே

அநுபல்லவி.

சம்புரினைக்கின்றவண்ணம் அம்புலியோர்கள்புகழும்
தென்புலியிற்பொதியமே னும்பெரும்பதியிலின்று கும்ப
சுரணங்கள்

சிறதையிலன்புமிருநது வந்துஆனந்தம் கதித்து
அந்தமாக்கராகுவித்துத் தனதலைமேலஅஞ் சலித்து கும்ப
அருத்தமிழதேர்ந்தொருக்காலே பெருகதவலிமான மேலே
இருத்தமனைவிதனபாலே பொருத்திடவான்வழி யாலே கும்ப
செகைககாலுடனேரீடி அககபற்கணனுடன் கூடித்
தங்குமாலயத்தையத்தேடித் கங்கையெணியைக்கொண்டாடி கும்ப

மாமுனிவன் இந்தவிதம் வந்துகூடல்
வள்ளலைத்தாமுத் தருகிருக்கும் போது செம்பொற்
முமாராதோயந் தெப்போதும் போலே கீரன்
சன்னிதியில் வாத்தெரிந்தம் முனியை நோக்கி
மாமுனக்கோ தியதமிழி லகக ணத்தை
மலிற்றிவனுக் குன்வாக்கா சென்ற நோயும்
ஆய்மருகது மாணவர்கொல லிடக்கேட டவ்வா
முக்கினுன அலுன்மடிக்கடி நீதி னுனே

இதுவுமது.

புறமொழிவி ரண்மேத மேழும் ஈறு
பொருளுயிரண் டழகுமுத்தி யொருநா லெடமும்
உறவிளக்கிக் குற்றமீ ளரகதம் நீக்கி
யோர்த்தாதி நூலமுறைகோ ளுக்கோ துக்கால்
குறுமுனியைத் திருக்கரத்தாம் நடவி யுள்ளம்
குளிர்த்திடச்செய் தவற்றுவெண டியபல பேறும்
குறையறவீடு திருக்கையிற்செல லெனவுத் தாரம்
கொழித்திட்டார் விமானததுள் ளடுத்திட டாரே.

காம்போதி சாபு தரு.

- மன்னும்பொதியத்துக்கு வந்தாந்மமிழமணக்கும் வாக்கினுனே அதின்
பின்னங்கபற்கண்ணிதன் பெருமானறிருமுகத்தை கோக்கினுனே
உ உனதுவாக்காலிவற் குணர்த்திடாதேனென்று நாழ்க்கின்றனுளே குறு
முனியினுணர்த்திய முறையெனக்குரையென்று கேட்கின்றனுளே
க நாளுமவழி...மேவான் கற்பொருளளிப்போனமச் சரமி மகதோன் இன்னம்
கேளுஞ்சொன்ன மொழியைக் கேட்டுடெப்போனநற்...ணஞ்சிறந்தோன்
■ இச்செய்கையுடையவர்க் கேயுணர்த்துவதற் றுணைய...லே கோன்
மச்சரத்தினுலென்முன் வா துபுரியக்கண்டோ மாகையாலே
ரு சாட்டுவகுறுமுனியால விலகச்சொன்னுமென்று சாற்றினுளே அனதக்
கேட்டுளத்திலமகிழ்ச்சி கிணக்கக்கவலையெவிட்டேத...னளே
■ கற்றகோன்முனசொன்ன கவிசள முழுதுமாய்குதபார்க்கின்றனுளே மொழிக்
குற்றங்களுக்கும்நத்தைத் கூடாமையுறகண்டய்யம் நீக்கினுளே
■ குற்றமுள்ளமனது குறுகுறுத்தியுவது போலேதானே கோன்
அத்தனாடனேவா தாடும்பிழையசெய்த தாலேதாடன
அ அறபலித்துவானுகு அகிகெறுவம்வருமென்று தேர்ந்திட்டானே ஈ
திப்புவிவிலுரைப்ப தெனக்கேசரியாகுமென் றோர்க்கிட்டானே
க அண்ணல்திருவகுகே யபாரதம்பண்ணின திககினுலே பெற்றிக்
கண்ணெரியாலநெஞ்ச கமுஞ்சுடத்தெரிகததென நேமென்மேலே
உ திதுபுரித்திடாது செய்தாற்படாதுபடும் செய்ககபோலே இத்தப்
பூதஸத்தளவலலோர் புகலும்படியாச்சதென றெருக்காலே
கக்...கைத்தமருந்தளித்துக் கமீம்பிணிபகற்றிடும் வாறுபோலே தன்
புத்திதெளியும்படி போதித்ததெண்ணிமகிழ்க தான்படாலே

பூதநா யகனருளால் அகஸ்திய னுலே

போதிக்கப் பெற்றதமிழ இனக்க ணத்தை

ஆதரவு செய்துசங்கத் தாட்குக் கோன்

அகறகிழ்ச்சி கொண்டதனைப் போதித் தய்யன

பாதபங் கயமபணித்து சங்க மண்ட

பகதனிலெப் போதுமபோல இருத்தா னித்தை

யோதுவர்கேட பவர்களபுரு டார்த்தம் காண்கும்

ஒருவருடனபெற் றனுபவிப்ப ருண்மை தானே

ஆகவிருத்தம் எ கோர்த்தனை நட தருக் ஆகயக் ருசுவதுமுற்றம்.

சங்கத்தார்கலகம் தீர்த்தபடலம்.

உ

ஐம்பத்தைக்காவது.

சங்கத்தார்கலகத்தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை.

குறுகணையோணைக்காய்க்குத் தூலவாயபயிராண தென்னாலை
அங்கமோடேநாடுநீர் கருளியதுரைத்தேனியபாற
சங்கநாலவர்கள்நாடும் தமிழையாங்குமனனாபு
புங்குளிகலத்தீர்த்தபட புதுமையையினிசெசொலகேனை

சவுராவதாரம் பூரி காபு

■	பூமிவைவனிலை குடாமணி ராணசுயன்	ஆனும்	மொது
	மாமுனிலேவர்க்கள் நீர்மனமுலகது	கேனும்	
உ	வதுவெறுகவெண னுறுபுலவரும்	தாமே	தமிழ்
	கூறியொன்றுககொன்று மாறுபாடாகவிப	கூடும்	
க	கோலாயநகம் துமுது னுலெலகக் கயச	கொண்ட	தந்தை
	பாலைமொழி தாமதன் னுலெலெளியாகு	மென்று	
ச	முன்னேமுடலதுலைச சொன்னருமுன் ன	நண்ணி	டலர்
	பொன்னமுதாழ்ந்தவன் றனனைமிகத்துதி	பண்ணி	
ரு	தென்னுடர்கையாகுகளா யுணர்செயயுகதமிழ்	பொருதி	அதில
	நன்றிதுதித்து யென்றுகேறுடாக	துகதி	
க	காடடியுதிருமு தோடடியுவாயென்று	வாழ்த்து	சொல்லக்
	கெட்டதெலகமுணர்நீ தீடடியுநெறதிகனை	முத்தி	
எ	லாலலிககத்திருந தோலமிந்லொர்முன	னுதித்து	வீதவான
	பொலிலேகேக்கருக கொலமுடனகந்து	குதித்து	
அ	கதியளிககுமிப பதியிலெவெரு	தனிகளை	தன
	பதியென்னும்புகழ் அதிகமாபபெற்ற	பணிகளை	
க	உத்தியாநிப பதினியோடொருக்	கால	தவம்
	பெற்றபயனகையந துற்றதுடோலவர்	பாடல்	
ய	சனமுகின் தவத் துணமைதெரிந்தவ	தரித்தான	ஒரு
	மனமதன்போலமுகத் தனகையுன்னோன்றமிழ்	புத்தான	
க	ககலககவிமுமு தும்கொண்டவனிமம்	மொழிந்தால்	அவன்
	நன்குணர்ந்தால்பெருகும்விளங்குமென தறவைதான		

நிருததம்.

சங்கரனின் வாறுவர்க்க ஐம் னெங்கள்

தமிழைக்கேட டெவனனமிப பாட லுக்குள்

நன்குதிவ கறிநிடுவா னென்று சங்க

காவலாகேட டிடஅவனுக் கேற்கச் சொலலும்

தவகுபொரு னுஞ்சிறக்கிற் புளகை கொண்டு

தலையசைத்துக் கண்கள்லகீர் சொரிவா னுங்கள்

வலகலகம் தீர்க்கதிமென தரைத்தம் மெனபுற

மறைந்திடாண் மூலலிகத் துறைத்திட டாண்.

புன்னுவராளி சாபு.

■ ஆதிசுவ குருமொழியைக்	கொண்டார்	சங்கத்
தார்கள்தவணிகனிலம் சேரநடக்	இன்றார்	
உ ஓதரிய குலமணியைக்	கண்டார்	அன்பால்
உடனழைத்துப்போகிச்சங்கத் தடமண்டபஞ்	சென்றார்	
உ பொன்னுசனத்தினியிசை	வைத்தார்	நதிய
புமாலைசுதெனத்தால அவனையருசு	சித்தார்	
■ முன்னாக விரகத்துமேசன்	கத்தார்	தாங்கள்
மொழிகததமிழ்அனைத் தயும்அன பொழுதிடப்ப	டித்தார்	
டு சிலர்பொருளை விகழ்ந்துசொல்லலை	மதித்தான்	சில
சிலர்மொழியைவிகழ்த்தனுட் செம்பொருளைத் துதித்தான்		
■ சிலர்மொழியும் பொருளையும்பு	கழ்ந்தான்	சில
சிலர்மொழியைப்பொருளுடனே சேரவேயி	கழ்ந்தான்	
■ சிலர்மொழியில இரணமுன்பழக	கண்டான்	சில
சிலர்மொழியில இருகிணமையும் தேர்கதகத்திற கொண்டான்		

விருத்தம்

இத்தகைய சூகனென்போன சங்கத் தார்கள்
இயற்றியிழைல வாமனங்கொண்டதற்குள் கீர்ன்
சுத்தகவி ஸன்பாணன் இவர்கள் சொல்லும்
உரைக்குடலம் புளகடைத்து தலைநுலங்கி
முத்துமுத் தாக்கண்ணீ ரொழுக முத்து
முதல்நிறுப்பா னெனமொழியும் பொருளுத் தாக்கிச்
சித்தமது வந்தறிவித் திடவெல லோரும்
தேறினார் தம்மிலிகல மாறினாரே.

இதுவமது

சங்கநா வலிகலில் வண்ணம் மாறச்
சகலரும்மூ கனமகிழாத தமிழோர் மூன்றும்
புகழ்கியும் பாடலுக்கே நிலை மாகப்
புகழ்கதுரைத்தங் கவரவர்கள் பனுவ லாய்ந்தே
சங்கையற வுலகிலதைப் பெருகச் செய்து
தவகளதவகள மனதுமகிழக் திருந்தா ரித்தை
நன்னுணர்வர் கேட்பவர்தம் மரண காலம்
பிச்சுமற்றே விரகுதுகதி ணணு வாரே.

ஆகவிருத்தம் ■ நகு உ முற்றும்.

ஐம்பத்தாறாவது.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்

அவதாரிகை.

கம்புவோர்க் கருளுங்கடல் காயகன் சங்கத் தார்மேல்
அன்புவைத் திகல்மாற்றிட்ட வதிகைய முரைத்தேனிப்பால்
பின்புதம் புகழையோதம் பெருமைபூண் டவிடைக்காடன்
தன்பிணக் குத்தீர்த்திட்ட சரித்திரம் இனிசொல்வெனே

விருத்தம்

உம்பர்கோ னுக்குவரும் பழிதீர்த் தம்பொன
உலகளித்த சோமசுந்த ரேசன் னுளில்
அன்புடனே சண்பகத்தார் தொடுத்தச் சாத்தி
அனுதினமும் வந்தனையூண் டடிமை செய்யும்
சண்பகபாண் டியவேந்தன் அநதி கத்தில்
சதுமுகனமால் தேடரிய சிவலோ கத்தில்
இன்பமிகும் செலவமடைந் தானக தத்தை
யெற்கின்றன வினைவலியை நீக்கின்றனே.

மத்தியமாவதி ருடகம் தரு.

- சண்பகத்தெனனன் னகதிமெபிர தாபருரிய மன்னன் அவன்
- தனபின்வஞ்சித் துவசன்ரிபுமர்த் தன்னெனுமொரு தென்னன்
- உ மதிமுஞ்சோழவம் சொந்தகன்சேர வகிசாந்தகன் தேசம் புகழ்
- திகழும்பாண்டியவன் சிசேசன்வஞ்சி சிரோமணிபாண்டி யேசன்
- ௩ குலத்துவசன்வஞ்சி பூஷணன்புகழ் கொண்மயர்சோம சூடா மணி
- கலத்தின்மிகுத்த குலசூடாமணி ராசசூடாமணி கூட
- இனம்பூபசூடா மணிசூசைபாண் டியனென்றைமூவர் பிறந்தார் இப்பு
- வனம்புகழவே நெறிமுறையோடும் மண்டலத்தனிற் சிறந்தான்
- இனமாவந்தவந்தங்களுக்குட்கு சூசைபாண்டியனென்றைப்போன் இலக்
- கணமிசைப முடகசூசைகன்டக் காசினிபுரந் திருப்போன்
- செப்புமபா முய டு ககடருமெலலை நெரிந்தவனாத் தானே சங்கம்
- ஒப்பியிட உககா கெகப்பேர்த் திவை யே உகவாழந்தான்மென். மேலே

கழிசெடி.

கதித்தீர்த்த பூசை பாண்டியன்மிகவும் கற்றநிற தோனெனக்கேட்டு
கபிலனுக்கன்ப னுயிலடக்காடன் கருதிய மன்னன்மேற்பயிழால்
மதித்தொருபாடல் செய்துவந்துரைக்க மனத்தினிற் டொருமையினுலே
மெழிந்தகேட்டோன்றும் மொழிந்திடாமையினுல மானம் எனதுபுத்தள்ள
அதிர்த்தெழுந்திசை முனபுதென்னவனமேல் அருந்தமிழ்ப் பாடியானுரைக்க
அஃறிணைக்கிணையா யிருந்தவமதித்தான் ஆனதால் அகலாவுருவா
உதித்தவனையையும் பொருள்வடிவ; னுனைபும் அவமதித்ததலால்
ஒச்சமென்சனக்கே தெனமுனிந்தினைருசி புடனெழுந்தவனடத்தனனே

விருத்தம்.

வெங்கோபம் பிடித்திழுக்கக் குறைமொழிந்து
மேவுமிடைக் காடனுக்கும் கபிலனுக்கும்
மங்காமல் மூத்துவகை விளங்க ஞான
மயமான விலிங்கவுரு மறைத்தெழுந்து
தங்காத ஸக்கபற்கண் ணுடனே அய்யன்
தரைமீது நடந்ததுங்கோ விலங்கு நேரே
சிக்கார மானவட பாலில் வையைத்
தென்பாலோ ராலயத்திற மறக்கின் றானே.

எதுகுலகம்போதி சாபு தரு.

க அய்யன் கூடலமெய்யன் தனதங்கயற்கண ணுடன் பங்கயச்சேவடி
மரபு நடந்துயயவையை கணனித்தெனகரை தன்னிலோராலயம் (வழி
உ கணடான் நிலைகொண்டான் இடைக் காடன்சுவகத்தார்க ளோடிசன்செல்
சென்றா நடக்கின்றார் அங்கு செல்விழியோடய்யன் மேலிவிறப்பதைப்
ந பார்த்தார் அன்புபூத்தார் அந் பாடியனவரும்கூடியிருக்கையில் (கத்தை
சு கார்த்தாலையிலவாழ்த்தார் முக் கண்ணனைத்தெரிசனம்பண்ணப்போய்லிற்
சு காணு தொன்றும்தேயுணாமலே கண்ணிர்வரத்துயர் கண்ணிமனதுகொம்
புணைக் கொடி போல்வாவறண டோடியரசனைத் தேடியவர்புறம்
பு வந்தார் பதிபிரிந்தாலும்புறம் மங்கையைப்போற்றிறுமங்கையைக்கீங்கிய
செந்தாமலாயுதானபோ லும்தெனமதுரைநகர் வண்மையும்கண்டுடன்
சு அரசன் முன்னேமுறைசெய்திட அஞ்சிமனநயிக்கஞ்செய்யவேவந்தது (க்க
பரிவாப்ப பணாத்தொருவாய்த் திருப் பள்ளிதிருக்கோலம் கள்ளித்தெரிசி
எ டோனோம் புகலானோம் எனனும் புங்குக்குப்பல லிங்காவருபத்தை
தாளே காணோமேனோ என்று சாற்றாராசுவகா தேற்றியது
ஆர்ந்தான் கண்ணிர்சேர்ந்தான் பொற்சிங் காசனத்திலிருந் திசை
வேந்து தனபத்தாழ்ந்துவெடிகுவிழுமரம்போலே தாழ்விழுந்தயிர்
சு ஒடுங்கத் தேக்கநடுங்க மண ணுருவாரம்போலே தரையிற்கைகாலசை
பு வடங்க அறியியங்கவெழுந தங்கைகுவித்துவ ருகைண்ணீர் வெள்ளத்திற்
யு குளித்துத்தளித்து என் னா சூற்றம்செய்தாலும்பொறுத் தருளாமற்பொன்
மலேக்கோ டங்கயிலைக்கோ டன்சிலபுத் துக்கோ வலமையிலலவேதத்
கக தலைக்கோ மெந்தநிலைக்கோ அய்யன் தல மாததனடோ டின்னைநினைப்பவ
ளத்தோ எந்தவிடத்தோ எனக்குற்றதெய்வமேயெங்கு திறையே எனதய்யா

விருத்தம்

தென்னன்வெருந் திடச்சிலாநக கடைந்து வையைத்
குதுண்டாலோ டாகாயிலிலைம் மயன் செற்கண்
தணுடன்நா வலஞ்ஞா விளங்கும் வண்ணம்
சு த்றிடக்கெட டக்கலமசு ஸத்தாழக தேதி
அன்னிலைசென தம்மையுடன் அய்யனேக் கண
டானந்த வாரிதியி லாழக தெருது
பொன்னடிதாழக தனபுருக்கும் கண்ணிர் வெள்ளம்
பொழிபிழ றான காக்குழறி மொழிகின றானே

கக குதிரையொலியும்வாத்ப நோஷமும்வீரக்கை
கோண்டுவருவாரொலியும் திசைசெவிடடைக்க
மதாரைக்கரைக்காத வழியில்வாதத்தெரித்தநீ
வாதபுராதர்முன்சென் றோதிடுவோமென்பார்

விருத்தம்.

மைத்தருமா தருமில்வா றுரைத்தோட் டத்தில்
மாநகரிற் சிறையிருக்கும் வாத ஆர்
மூந்திவந்து கைகயரும்ப வமைச்ச ரேறே
முழங்குதல் வருவது போற் பரிக ளெல்லாம்
அந்தமிகுக் கோட்டைவா சலில்வத் திப்போ
தடுக்கலா மிதனையுமன் னவன்முன் சென்று
சிக்கைமகிழ்ந் தாரையுமனக் கேட்டெ ழுந்து
தென்னன்முன்போய்ப் பரிவரத்தைச செப்பி
வாதஆர்இரங்குதல்

பரிகள்வாத் தறிந்துகைக்க டகம் தெறிக்கப்
பாண்டியன்நன் னருகிருக்கும் அமைச்ச ருக்கு
வரிசைசெய்து கோட்டைவா யிலின்பக் கத்தோர்
மாடமதி லிருந்துபரி வருதல் நோக்க
அன்வினையாட் டாற்சிறிது நேர மாங்கே
அகலம்வரா தறித்தமைச்சர் மேல் வெகுண்டு
அரியதன் டனைமுன்போற் செயலா சாவென்
றுத்தினார் சிறையிலிருந் தேத்தி னாரே.

புன்னகவராளி ஆதி.

பல்லவி.

எத்தாய்சுத்தரேசா மிக
ஏதழுடன்சிறியே னோதியதுதெரித்தஞ்
சாதேயென்றுமொழியா திதுணக்கறனோ

எந்தாய

அநுபல்லவி.

செகதாமரையோனும் தேடும்
சீலநெறிதந்தனு கடலஞ்செய்தாயெனறமிழ்
மாகுபங்கேகரித்த நீலகந்தரனே

எந்தாய

சாரணங்கள்.

என்சொல்லமாஞ்செயலும் நின்ன
தென்றுமேபண்டுகைக் கின்றதுமெய்யெனில்
அன்றுபோலெனறனமுன் இன்றுவாராயோ
உகஞ்சனமாலும்தேடும் அந்
கயலவிழிபாக்கனையன் பயமுறும்வேகாபில
டயஞ்செய்யாநிருப்பதுன் தயவினுக்கழகோ

எந்தாய

எந்தாய

- காதாவேதவேதம் அய்ய
காயனிலங்கடைய ஐயபாலிக்கன்புதர்
தாயொருபொருளாச்செய் தேயென்பணிபுங்கொண்ட எந்தாய்
ஈ ஈசாகூடல்வாசா பாலி
என்னுடனுமுயிரும் நின்னதேயாயிருக்க
இன்னவேனையிம்மோனம் தன்னைச்செய்தியுலாருண டெந்தாய்
விருத்தம்.
- வருந்திடும்வா தபுரேசர் செவியி லேங்கும்
வச்சரத்துக் கார்த்தூரம்போல் காளஞ் சின்னம்
பரிந்தொலிப்ப தேறச்செந் துளெ ழும்பப்
பார்த்தமைச்சர்த் கரசன்நிக வரிசை செய்து
விரித்தகதி ரோன்பரிபோற் பரிகளும் மேல்
விண்ணவர்போற் டாகருடன் வருகத் தேர்த்து
புரந்தரன்போ லாவிரம்சேத் திரம்பெற் றுலும்
போதாதென் றுளத்திலெண்ணம் பொருந்தி னுனே.
மோகனம் ஆதி.
- க பான்மையன்பரித்தலைவ ரீண்டிடக்கண்டமைச்சரைப்
பார்த்திவரில் யார்பெரியோ ரென்றான்
ஆண்டவனடிக்கடிமை பூண்டவர் தாமறியோமென
றனைத்தமறிந்தவல்லோர்பு கன்றார்
உ அண்டமனைத்தையும்தாங்கு இன்றவர ிந்தாதாரம்
ஆதியவேதக்குதிரை மேலே
கொண்டொருகாலத்துமசை வின்றிமனம்வாக்கிறியாக்
கோகனத்ததாளசைத்தன் ளு பரவே
■ வாசமாயிருக்கும் ஆசா பாசமகற்றுங்கைபாற்றம்
வாசிபூண்டபாசம்பற்றிக் கொண்டு
தேசமகிழுகதென்னன்மூன் னேசநீதிவிசேவத்தெம்
தேசிகடையிற்கொஞ்சம்பா ரென்று
ச ஐக்கதிமுதலகடத்தும் புங்கவமன்னவையோர்
அன்றியண்டரும் கண்டும யங்க
துங்கமுடனனுமசைவற் றென்குமர சக்கினறவல்லோர்
சுருதியரம்பரியசைத்தி லங்க
டு சுற்றியகணகாதரும் தத்தம்பரியைகடத்திச
குழகதிடக்கண்டுமன்னவ னோதும்
இத்தனேபேறிற்றலைமை பெற்றவராரெனசைசக
திசன்க்காட்டியின் றார்பீ போது
■ பாஸோசனன்கடைக்கண னுலேபார்க்கவடிமயவழிப்
பாண்டியன றன்னேமறகது கின்றான்
மேலவா முகத்தவதக்கண்டன பாலேகைக்குவித்துத்தலை
மீதிசேவைத்துக்கும்பிடு கின்றான்

■ ஆரணப்பரியிற்றங்கும், காரணனாகியேயாலே
ஆக்கரசனாகியேயாலே தோண
வீரமாமபரித்தலைவர் னேரேரும்பிட்டதையெண்ணி
மீண்டரியாசனத்தேற

கழிமேழல்.

(சர்

வெடநிறகுத்தென னவன்முகம்பார்த்துன்வியன்பொருள் முழுதநின் னமைச்
வியாதெமகருஞ்ஞழை தவர்க்குமீதலினால் விண்ணவர்க்கலாலகரர்க் கிசையத்
தக்கதன் னானம் அற்றிடும்பரிகள் தமைக்கொணர்ந் திருவந் துறவால்
சுழிதியிலகயிறு மாறியின்றேயுள் றன்னதாக் கொள் ளுகா னையெனறு
வைக்குதல்குதிரை வாணிகம்செய்தலவழக்கமன றனக்கும்எங் தமக்கும்
வழக்கிலையெனனக் கேட்டிளமகிழ்த்துமத்திரித் தலைவரைப் புகழ்த்து
நிற்குமன்னனுக்குக் கயிறுமாறிடுமுன் சிகமமாம் பரியின்மே விருத்த
நீதியோர்மொழித்த பரியிலக்கனத்தின்பெரிமுறை சொஸத்தொடம் கினரே

மத்தியமாவதி சம்பை.

- வைத்துயருநீருளம்புமுக தளிர் போலேகாக்கும்பல்லின்
வரிவிரண்சிமொத்தபரி யிடவமது வென்பார்
செற்றிலித்தாரமும்குக் கோணவதனமும்குமி
நிறம்போலகொய்யுனையும் ஒக்கலகோடகம் தென்பார்
உ அமரில்வாளால்முகத்தில வெட்டிடினதுந்தானெதிர்சென்
தைங்கதியும்செத்தம்பரி தனையிவளி வென்பார்
விமலவெண்ணித்தத்திடையில் கறுப்பமைத்தரீண்யோர்த்து
விளங்கிவிருக்கின்றபரி தனையினி வென்பார்
க கழுத்திற்றெய்வமணிவினங்க அட்டமங்கலம்பஞ்ச
கல்யாணமுன்னபரி தனைக்குதிரை வென்பார்
தழைத்துவெண்மையுங்கற்பூர் முதல்வாசஞ்செர்ந்துசெங்கம்
சங்கஞ்சாரம்போலொலிப் பதனைப்பரி வென்பார்
■ காலுகா லும்ஒன்று போலவேகடைத்தெழித்து
நாட்டினதுபோலுர்த்த நின்றெழும்பும போ
மேலிருக்குஞ்சேவகன்றன் காலினுளடவகிக்கதி
மெய்க்கடையுடையபரி தனைக்கத்துக மென்பார்

விருத்தம்.

தொடுத்திவகை பேர்விளங்கும் பரிசுளாதம்
அருவமுங்கோட்டையுத்தாண்டுத் துணிவு முண்டே
எடுத்திருகால் வந்தனதின் பகையடக்கும்
என்றுமறை வாம்பரிச்சே வகருரைத் தங்
கடுத்தபரித் தலைவர்முகம் கோக்கிடப் பார்த்
தலைவருக்கிச் சித்துவத்து பரிசு ளெலகாம்
முடுகினர் அநையநிக துவகை யாற்றில்
முழுகின்றார் வேந்தனென வாழுகின் றுளே.

சுந்தரேசர்மறைப்பரிபாடத்துதல்.

இதுவுமது.

பார்த்திபனின் வாறுபரி நடத்தல் கண்டு
பக்கத்திறு குழந்திறுக்கும் அமைச்ச ரேற்றைப்
பார்த்தகையா முடியசைத்து மந்த காசம்
பண்ணினான் அகமகிழ்த்தா னந்தம் பொருக
வாய்த்திறுக்கும் போதுதெய்வப் பரிமா மீதில
மன்னிவரும் அரிபிரம ருகளுள் கிட்டாத்
தீர்த்தனடி பார்வினை யைத் தீர்க்கு முள்ளத்
திடத்தினான் தனபரியும் நடத்தி னுணை.

ஆனந்தபரவி சரபு.

பல்லவி.

கடத்தினார் மறைப்பரிசீல மிடற்றினார்

கடத்தினாரிடு சாரியும்வட்டமாய்எடுத்தகோட்டைபோல் வீதியெங்குமொரு
திடப்பரியேகி லைகின்றதே வெனஅடுத்ததித்துவி தெத்தேர்கணத்திற்குள கட

சரணங்கள்.

முன்னமொருவம்ச சேகரபரண்டியமன்னவன்வேண்டு துக்காகத்தன்னைகயிற்
முன்னுயனை யைவிட்டுத்திருவாலையப் பொன்னகருக்கெலலைதனைக்காட்டினு
வருணபேதப்பரிசுளும்வீதிக்குள் அரவெனப்பின்னிசசுற்றியதுகனைநிற்போல
புரமெனும்பெண்ணுக் கணியும்பன்மணிக்கரவனைபோற பரிபகவுஞ்சுற ம கட
பைந்தொடியுமர்க்களிமுத்தனியோற்சுண்ணம்சுற்றியவீதியி டைவிற்பரிமுற்றும்
இத்திரலோகத்தவர்க்குதுகந னுண்டவெழுந்தமொற னாளிபோலுந்தொளமுதி

குதிரைகள் கொண்டு வந்ததேசுக்ளைவிவரித் தல்.

விருத்தம்.

அண்டரும்ஆலவாயுள் ளார்களும்கிழலீல
கண்டன்வேதாசுலத்தேமும் கூவலனைமுன்வந்திக்கு
மணடியபரிசுளிறத மண்டலத்துண்டாம்தேசம்
கண்டதின்விவரமெனையும் கண்ணெனமொழிகின்றோ.

சுவரவட்டம் சரபு.

பல்லவி

தென்னுவுன்றனுக் கீகபபரிசுகொண்டதசங்களைககளாய்.

அறுபல்லவி.

நன்னுவுளரெல் ளாரும்புகழந் திடகற்றவத்தினபயனுஉற்றிசையைப்பெற்ற தெ

சரணங்கள்.

கலியாணதேசத்தி னுள்ள நிகதப்பரிசுசமீரதேசத்தி னுள்ள தித்தச்சுவம்
பல்லவதேசத்தி னுள்ள தித்தென்துமபாஞ்சாலதேசத்தி னுள்ள தித்தூகம்தென்

உ வங்காளதேசத்தி லுள்ள திக்கொய்யுணைமாவதேசத்தி லுள்ள திக்கோட அங்கதேசத்தி லுள்ள திக்கனகூட்டம் ஆரியதேசத்தி லுள்ள திப்பாடலம்— [கம்
உ மராடதேசத்தி லுள்ள திகதஜிவுளிமகததேசத்தி லுள்ள திக்குலிங்கம்
விராடதேசத்தி லுள்ள திக்கந்தர்வம் வில்லவதேசத்தி லுள்ள திம்மண்டலம்—
ச கலிங்கதேசத்தி லுள்ள தித்தவன்னிகாம்போச தேசத்தி லுள்ள தித்தவாசி
ருலிங்கதேசத்தி லுள்ள திந்தாயம்ருகுத்தேசத்தி லுள்ள திந்தக் கொக்கு [ரம்
டு சீனாதேசத்தி லுள்ள திந்தக்கிள்ளைதேவங்கதேசத்தி லுள்ள திந்தக்கோ
சோனாதேசத்தி லுள்ள திந்தவாசி ஷாஸ்திரதேசத்தி லுள்ள திந்தாகம்— [தேசி
ஸ் சாஸ்திரதேசத்தி லுள்ள திந்தக்ஞாபதம்சவராஷ்டிரதேசத்தி லுள்ள திந்தத்
கோளாயப்பிரதேசத்தி லுள்ள திக்கோரம்மேகையதேசத்தி லுள்ள திச்சமலம்—
எ ருச்சாரதேசத்தி லுள்ள திககண்ணுவம்மேகாசலதேசத்தி லுள்ள திந்தகம்
மச்சாரதேசத்தி லுள்ள திவ்வத்திரிவைநற்பதேசத்தி லுள்ள திப்புரலிதே
அ கொண்ணதேசத்தி லுள்ள திந்தாரங்கம்ருகுதேசத்தி லுள்ள திக்குரகதம்
வங்கதேசத்தினி லுள்ள திச்சைநவம்வால்லீகதேசத்தி லுள்ள திக்குதிரை —

• ஸ்ரீநாகம்மாசுட்டஸ்தாபி •
விருத்தம்.

தேசதேசத்திலுள்ள பரியும் வேறு
திவாந்தரத்திலுள்ள பரியுங் குனநில
வாசமா யிருக்குகின்ற பரிய முநாதன்
மங்கிரியீக திமும்பொருட்கா ரணதது னாலே
நேசமுடன் கொண்டுகள் வந்தாய் வேந்தே
மீமதிழகது கேளிகத வாம்ப ரிககுள
ராசர்களுக் கேற்றவிலக் கணங்கே னெனறு
ரணணி ஆயயன போதனையைப் பண்ணு வாரே
கப்பல.

பூண்டபுக ழீண்டுவனம் மதுரா புரத்திலிருந் தரசாநாம்
பாண்டியும் சிபதியே குதிரைப் பரிட்சைசொ லலக்கேளுமானு
முருகு

இக்கழிம்பரிவினொரு பரிசமயம்வந்தால
எழுததுவனேகோட்டையுட னகழியுத்தாண்டும்
மெய்க்கவிழிநுழையாவி டத்திலுமநுழையும்
வெள்ளியெலாம்போனதே வழியாகமேவும்
மிக்கவும்படுவந்த போதினெநியமம்
வேண்டா துதின்துத வென்னிலுமின்னிலும்
ஒக்கவருசெட்சணம் பூண்டதொருகுதிரை
ஒருவனிடத்திலவக துறையுமேயாகில
தக்கபூமகளெறந் தளவிலாகிதியும்
சாலுமனகேசனைப் போகவேசெழிக்கும்
நிற்கரியகீர்த்திபல மேனமேலுமேங்கும்
நீனிவத்திலிதுமுதலாப் பூண்டலைச்செய்யும்

சீருலவும் சிறமுமெய்யில் சுழியும்சிறத்திருக்கும் லெட்சுணமும்
பாரிலிதை புடையவர்க்கு வருகும்பலமுஞ்சொல்லக் கேளுமென்று

முருகு

வெள்ளை பொண்ணிறஞ்சிவப் புக்கறுப்பென்னும்
விளம்புகா க்வண்ணமுள ளதுகேறுவேறுய்க்
கொள்ளவேகலப்பு வண்ணமுமொன் றுஇவையின்
கூடையிலிந்தாரமாய்ச் சொல்லுவோங்கேளாய்
வெள்ளை முத்திகதுபால் சங்கீபணிபோ லும்
வெண்பரியுஞ்செம்பஞ்சு மா துளம்போ லும்
முள்ளிலவுமலராக் குப்பலாசும்பு
முள்ளுருக்கையின்மலா போலேசெம்பரியும்
புள்ளிமயிலகோகிலம் வண்டிகருமேகம்
போலவும்விளக்கிவரு குக்கரும்பரியும்
ஒள்ளெரியுஞ்செய்யகோ ரோசனையும்போ லும்
ஒத்தபொற்புரியடன வகுத்தவிநகானகும்
கள்ளிவத்திற்குற்ற தின்னமுங்கேளாய்
சூற்கா க்முக்கம்வா லுரஞ்சிரசிடெட்டிம்
தெள்ளியவெண்புற்றி ருத்தா லதற்குத்
திருகாமம்அஷ்டமக் கலமென்பதல்லால்
துள்ளும்காற்காலுமுக மும்வெள்ளைசேரில்
சொல்லுவாரதைப்பஞ்சு கலயாணமென்றும்
வள்ளலேசுழிவளங் கேளுகண்டத்தில்
வலஞ்சுழியிருக்கிலது தெய்வமணியென்பார்
தள்ளரியவீப்பரியுடையமன்னனுக்குச்
சகலமனகளமுஞ்சும்பத்துமுண்டாரும்
தொள்ளையிருநாசுமார் பந்தலைமுகத்தில
சுழியிரண்டும்கெற்றி ருதுவசனத்தில
வள்ளமாபொய்வோரு சுழியுமுண்டா கில்
வல்லவாரதைத்தா வர்த்தமென்பார்கள்
கொள்ளரியதானபரி மார்பிலவலமாகக்
கொண்டகாற்சுழியும் பத்திலொருசுழியும்
உள்ளதானுலதை புரிவத்ஸமென்பார்
உடையவன்சர்வர்த்த மும்உடையனான்
விளகிதேனெற்றிதனி லிருமுன்றுகா லு
விளக்கிடும்சுழிகளவல மாணபரிபெற்றோன்
பிள்ளைகள் தனதானி யங்களும்கிறைத்து
பேராதசத்துருக களைபுஞ்செயிப்பன்
கிள்ளைசெவிமுலத்தில் இருசுழியிருக்கில
கிட்குமாபரணமுத லதையிடவமென்பார்
கள்ளமிலலாததற் சுழியுடையதாடுக்

கதிபஞ்சோபதே கப்புஷ்டியுடனே
கொள்ளுவாருக்கித்த வாறுபணருளுத்
குதிரைகள்வந்துள்ள வேயனவின்லாமல்

பாண்டிய

தொல்லுலகிற் பரிக்குமெய்யிற் கெடுத்தல்சுழியிருக்கில வறூர் தயரும்
மல்லும்அவயவத்திரமும் உயர்வுமவயதஞ்சொல்லக் கேளுமன்னு

முருகு.

கண்டமையத்திலிரு சுழியுள்ளபரிதன்
கர்த்தனாக்களவிலாத் துணபயிமுமரணம்
உண்டுசெயுமுதுகணைக் காலினுளவாசின்
உடனே துன்பம்நிகள பெத்தனமுழுவருகும்

பண்டுள்ளமேலுதட் டிற்சுழியிருக்கில
பரியதைபுடைத்தான வனரூய்மரிப்பள
ரெண்டிருமுழந்தாளி லேசுழியிருக்கில்
நிகளபத்தனம்வதன துக்கமும்வருகும்

கெண்டமிருபக்கத்தி லுஞ்சுழியிருக்கிற்
கிலிபிடிக்கும்மிகவி யாதிபுண்டாகும்
பிண்டுமுற்கா லடியி லேசுழியிருக்கில
வெய்யபரிக்கொண்டலேசு மாணனவதைக்கும்

மண்டலாதிபனேயிச் சுழியுடையபரியை
வாசிகள்நிறைந்திருக் கின்மலாயத்தில
கொண்டுபோய்க்கடடிகளயா வும்டமுதுவருகும்
கூறுவோ டிப்பரிசு எங்கொன் றுமில்லே

மண்டிலத் துக்குப்பி ராயநாஸெட்டு
மறமதற்கிடையிலே யவஸ்தைபத்தாகும்
அண்டுவருமோரோர வஸ்தைக்குமுன்று
ஆண்டுமாதம்ரெண்டு பனிரண்டுநாளும்.

கண்டிடிவ் ஆறுதெயசு நடுவில்விசேஷம்
கடையிரண்டுமுதல் ணடு மத்திரிமமதாலும்
செண்டுலையபரியககு லம்னுய்யர்கது
சிறத்திருந்தநா லுத்த மப்பரியதாகும்

விண்டதனிலவருகும் பதினாறககி
விளவடியு தமத்கிமப் டரியென்பதாகும்
தண்டியுதலவாஸரண் டககுலமீக்கித
தா ழும்புரவிதனனே யதமமெயலாகும்

திண்டிதகூர்மகெறவி செகனயிம்முன றும்
திண்ணமுடனேபெருத் துக்கா ண்டுவனும்
சண்டபயிரசண்டே நாககுதடிக்கடைவாய்
தாமிநதமுன்றுமிருது வாயக்காணவேணும்

மண்ணோரோமம்பிடரி மயிர்வாலிமூன் றும்
 மன்னவனேமெலிதாவி ருக்கவும்வேணும்
 துண்டமொடுகத்தாம் செங்கையிம்மூன் றும்
 சொல்லுமழகாய்நீண்டி ருக்கவும்வேணும்
 பிண்டுமூக்குக்காது முதுகுஇம்மூன் றும்
 பெருமனாபுக்குதுதி யுக்காணவேணும்
 மணடைமுகம்நேத்திரம் பெருத்திடவும்வேணும்
 வகையுடனிடொத்தபரி யிங்குண்டனேகம் .

பாண்டிய

பலவருணங் களில்வெள்ளை கலக்கிற்பரியுடையோன் பெறும்பலனும்
 வலுவமுதின திரங்கனும் கிறியிவகைவகையாக் கேளுமன்னு

முருகு.

எந்தவிதவருணபே தங்கள்மிகுத்தே
 யிருக்கிலும்வெள்ளைபதி லுற்றிமேயாகில
 அந்தவன்னப்பரி உலந்துபுச்சேப்
 பசுவத்தினுரமாவ துதரமாவதினே
 அந்தயிசைத்தசெவ் வண்ணமதிருக்கில்
 அளவிடாப்பாக்கியபோ கஞ்செய்கதருகும்
 முத்தியோதியதல மிரண்டிலும்வெள்ளை
 மொய்த்திருக்கின்றதனை வைசியகமென்பார்
 மைந்தரைத்தருகமுது பிடரிவிவ்வெருப்பு
 மார்பிலேயுளவெருப் பானத்தமருளும்
 கந்தாமதிலவெருப் புப்பொருள்கொடுக்கும்
 கருதுநீமுகவெருப் புச்செய்கதருகும்
 சுந்தரந்தருமுதுகி லேயுளவெருப்புச்
 சுகங்கொடுக்குமிடது பக்கத்திலவெள்ளை
 சுந்தானமுஞ்செவ்வ முத்தழைத்தோங்கும்
 தனதானியந்தரும் வஸப்புறவெருப்பு
 வித்தைதருவா லவதன முதுகுஇம்மூன் றும்
 வென்றத்தபரிவெற்றிமுத லானதைத்தருகும்
 உந்திமுதல்முகமுளவும் ரவிபோற்றிவந்தே
 யுற்றிபின்பக்கம்பெ றுத்தருதினைக்குச்
 செருநிருநிலைமநதபகல வைதிகமெனும்பேர்
 சிரசுமுதல்உபிடம டுகுகும்வெருத்து
 பித்தியபுறவகிறி பேலேசுவநது
 பிரந்தருநிரைககிரா வவதிகமென்பபேர்
 உனதனகுகோதியி லக்கணயிரண்டும்
 உள்ளபரியமுபெ ந்த தாலோபந்தெனவும்
 வநதுநின்றலோப ருத்தம்லையெனவும்
 வகையொலித்தாலோசங் கஞ்சரபசிக்கம்

கத்தரம்போலுமுள் ளந்துணித்தாலோ
கண்டரவம்போலும் வேகத்தினாலோ
கத்தவாகன்புவி ரூர்க்குமுயலம்பு
கண்டரவங்களி று மான்மனதுபோலும்
தித்தியெனக்கூத்தில் நடமகன்போலும்
சேவடிநடக்கிலரி வாணம்போலும்
கத்தமோகருநெய்தல் அநிலசந்தமெனவும்
கண்கொண்டுநோக்கினு லோசிக்கமெனவும்
சந்தமிரும்வதனமோ குலமகன்போலும்
சந்தனம்புஷ்பமா லேயிவிச்சையுடனே
இத்தவகையுள்ளதனை யுத்தமப்பரியென்
றியம்புவாப்பரியேத மெல்லெகண்டோர்கள்

பாண்டிய

உத்தமலக்ஷணமில்லா றுரைக்க வேந்தன்
உவந்துகரிப் பரிக்குமணிச் சதங்கை பூட்டிக்
கொத்தவிரா ரஞ்சுந்தத் துபதிபம்
கொடுத்திறைஞ்சிப் பூசையுந் தெதிரே நிற்கக்
கைத்தலங்குப் பிக்குடற் பிரானே நோக்கிக்
கயிறுமா றியேவாழ்த்திப் பரிகொடுத்தான்
முத்தொழியைச் செயற்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
முத்தொழிச் செயற்பெய்தும் தெரியா முக்கண்

- க முத்தொழியைச் செயற்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
பெற்றுப்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
உ மாயவாமபு விதியை செயற்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
பேரயவைபெய்தும் தெரியா முக்கண்
க மன்னவன்முத்தொழியைச் செயற்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
வன்மையிஞ்ஞாந்தம்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
ந அன்கதனைப்பரிவிட்டி றுக்கொங்கிக்கொண்டெழுநிலை
கவல்கடையமுத்தொழியைச் செயற்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
டு கையுறையுபபரிவிட்டி றுக்கொங்கிக்கொண்டெழுநிலை
தேறிடமன்னவன்முத்தொழியைச் செயற்பெய்தும் தெரியா முக்கண்
உ இரத்தவிறைஞ்சியுபபரிவிட்டி றுக்கொங்கிக்கொண்டெழுநிலை
கையுறையுபபரிவிட்டி றுக்கொங்கிக்கொண்டெழுநிலை

விருத்தம்.

பரிகளேப்பாண யுயனுக்கிவ் உண்ண மீத்து
பரித்தலேவ ருடனய்யன மறைந்தா ளிப்பால்
இருமைக்குக் குணையான வமைச்ச ராரும்
இருபிறப்பா ளருக்கேற்ப வரிசையித்து

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

பரியுமித்து ருவவேத்தன் கதிரோ னுச்சி
 பதியும்தோ தெழுந்துசெம்பொன் னாலே செய்த
 திருவளரும் மாடநீ ளாண்ம னைக்குள்
 சேர்ந்திடான் மனக்கவலை தீர்க்கதிட் டானே.

இதுவமது

மனத்துயர்தீர்த் தரசனாண் மனைக்குட் சென்றான்
 மந்திரிமார் களுமகனாரர் பரிசு ளாக்கம்
 தனைத்தெரிய வந்ததெரு மகன்றார் வேதச்
 சைந்தவமேல வந்தவிரான் கோயிற் சென்றத்
 தினத்தினிற்றும் புரிந்தவினோ யாட்ட னைத்தும்
 சேலவிழியோ மிராததுமென்று திருநதா வித்தை
 நினைத்துரைக்கின றோர்கேட்டுோர் செல்வ மெனமேல்
 நீடியிருந் தாணுலகை நாடி வாரோ

விருத்தம் யிஷ கழிநெடில் க, கீர்த்தனை ச, தரு ந, கப்பல் க, ஆக நக முற்றும்

அறுபதாவது

பரிபொருத்திப்பாடலும்.

அகநானிகை. — விருத்தம்.

இப்படிபுகழுங்கூடல் ஈசன்சம்புகத்தைக்கொண்டு
 மெய்ப்பரிபாகச்செய்த விசித்திரமுறைத்தேனிப்பால்
 அப்பரி நரியாகக்கஞ்சு டனமசைர்மேலாசன சிற
 அபகோதேவனைவையெய்ந் தித்திணிச்சொல்வேனே.

யிறுத்தம்

அரிமருத்த மடியை நனக்கு மந்திரி
 யானவன்னை டனகவாத் திபமு புகை
 மெய்யியாத் தானேருந்த திடயின டுதள்
 வந்தெந்தமட கலையுத துச்சு த
 வரிசையும்பெற் றுடைய டனத தோடும்
 மகழ்ச்சிகொண்டு வேதியர்தம் மிடத்தி லுளபு
 புரிதலுடன் தமதுநீரு மனைக்குள வந்து
 பொருநதிட்டார் இவனைநனைர் திருநதிட் டாரோ
 ச, ராஷ்டிரம், ஆறு

க வாதுபுர நாதர்திரு மரளிகையில நாயுனர்
 ஓதுஞ்சுற்றத் தாருநட்டிள னோரும்வந்து கூடினார்
 உ தொந்தமோடுபசரித்ததுச ருழந்தவர்கள் செப்பினார்
 ஸ்ரீவந்தவானைவருக்கும் வரிவசசெய்த னுடபினார்

௩ மூத்திபுரகாதனை முக்கணன்றம் மீதினே
வைத்தருள் செய்தத்தையெண்ணி மகிழ்ந்திருக்கும்போதிலே
ச எனசொல்லேனையுமய்யன் ஈவருக்குத் தோணவே
மண்சுமந்தாடல்புரியு மகத்துவமுந் காணவே
௫ சூரியனநரிவேம்பரித் தூரிகேகத்தடைந் தனன்
வாரிதியாடிவிரைவில் வருகுவெ ண்ணிகடந் தனன்
௬ காதுகத் தூளியா லண்டல் களங்கமுந் தாலவை
சுமநினைகயாருந் தூசுலே தானுறுடைப்பான்போலவே
௭ தண்கடலில்நவமணி ச ருமெருத் மரணுமே
வெணமதிரழைத்தெழ்தூதாசுமேற்குமரையக்கேருமே

பரிதாபியாக்கியாபடலம் துன்பித்தம்.

விருத்தம்.

மாதவத்தோ ரேகேனும் டுத்த வாயாம்
வாதபுர நாதர்மீழ்ந் திருந்த டுப்பால்
பூதலத்தை வாழ்மன்னன் மந்து மத்திற்
புரத்தபரி பாவமிருட் கால்வக துற்ற
போதிலிலே பன்னகம்வெண் மதிக ரகதை
பொற்சுடையிற் தரித்தபிரான் வினையாட் டாசே
ஹரிய பரிகளாத் தனியே முன்போல்
* ருவமெடுத் தியோசிப்ப துணரு கீசே.

புறந்தககவிப்பா சாபு

நரியோசிக் கி னுதைத்	மீகனும்	முன்னே	
பரிகளாயிருகதுபின் பண்ணிருச்	குழும்		நரியோசி
சுங்கொலி பிண்பாறை	யோடிரும்	கேசுந்	
சரிபவிட்டரிவைப் பூர்வஞ்சுலொட யும்			
கொங்கைத் தடிதடிமு	மொடியும்	காணு	
குளிரககேட்டருககா திற் கென்னென நுசொலியும்			நரியோசி
தகைக்கேசரும் பரியுந்	கொண்ட	காலிற்	
றம்புசுவகிலிமுத லாறமுடக் குண்டு			
பகலெலலாம்சுமைபோடே	சுழன்ன	இப்போ	
பண்டுபோலானது விதிவல	தென்ன		நரியோசி
காட்டிலே திரிகதோமே	நண்ணி	இயத்தக்	
கவலையொன்றறியாம லிருந்தோ ம்கண்ணிப			
பூட்டெலலாநதுண்டாகப்	பண்ணிட	போடபெ	
புலருமுன்னெ முந்தோட்டம் பிடி போமெனதெண்ணி			நரியோசி
வயற்புலையகுகுக்குள	கிறையும்	உள்ள	
மணயுந்நண்டைத் துண்கா மலியலிழையும			
பயறுகொள்கடல்புல	கிறையும்	இதைப	
பசுப்பாடாண்டென நு மந்துரதுண்டிழை			நரியோசி

விருத்தம்.

கரிகளித்தப் படியோசித் தொன்றாக் கூடி
கருளோர்வேத் தனைச்சேர்த் திருப்போர் கண்டால்
தரியலராய் நமைக்கொல்வர் விடிய முன்னே
தப்பியோ டிப்போத லதுவே நல்ல
கருமமென்று மனநதுணிந்து உயிர் கடநீள்
கயிற்றுடனே பறித்தமுனை நடுநீள்
சரியாகச் சுவடுபாழ் பறத்தெ னு
சார்ந்துமொன் றுச் சந்தித் தனைச்சொல்வேனே.
நரிகள் ஏழ் பிபாநாநி னுள்.

தாமது

பாரும்கரி யனைத்த மங்கொன் றாகச் சேர்ந்து
பண்டிருநத பரிசுடடக தனிப்பு குகது
கூரியபல ளுலுதாங் கனைக்க டித்தக்
குடல்பறித்துண் டதினண்டக களைப்பி டுங்கிச்
சேரியுண்டு மூளைவிட்டெ ழும்போ தாககே
தூரக்காப பலருதக்கம் தெளிகதெ ழுத்த
சாரிவிட்ட பரிசுடலலாம் கரிக ளாகச்
சாடிவெருண் டோடிவிடத் தாங்கண் டாரே.

சங்கராபரணம் சாபு.

பல்லவி.

அருத்தவர்களேகேளும்கரிகளெ லலாம் வெருண்டோடினைதப்பாரும்

அதுபல்லவி

அருத்தவர்களேகேளும் பெருந்தம்வாய்த்தில்வாழும்
அயத்தலைவரைக்கண்டு பயத்தைபுளத்திற்கொண்டு
அதிவேசத்தோடெழுநது மதிமருண்பிவிழுத்து
அரசன்மா ளிகைக்கிப புரமுழுதினுதக்கி

அருத்த

சாணங்கள்

தத்தியொலியுங்கடுகதேர் கததுகவொலியும்வாததியம்
தழங்குமொலியும்தமிழ் முழங்குமொலியும்வாணர்
தகவொலியும்பினனும்வி ளங்குமொலியும்மறையச
சரிக்கும்வீதிகள்நோ றும் கரிக்குரலாகமதிட
டாண்டியோடுஞ்சிலகரிகள் சாணவாசல
துண்டியோடுஞ்சிலகரிகள் இதுவல்லாமல
சலதாரைவியழியா யுலவாமலெதுழைந்து
சாடுஞ்சிலதுகரிகள் ஏடுவயழி
தேடுஞ்சிலதுகரிகள் முடங்கன்கொண்ட
சம்புகமுழப்படைத்துதென்புதப்பியவொரியும்

பரிநரிபாக்கியபடலம்.

தடங்குங்குருட்டுநரியும் வியாதிக்களாலே
 பொருங்குங்குருட்டுநரியும் ஓடிப்போகச்
 சத்திலிலலாமற்குதிரைப் பத்திலிற்றிடக்கக்கண்ட
 தடபுவந்தார்சிலபேர்கள் பிடிப்போமென்று
 கிட்டிலந்தார்சிலபேர்கள் உந்தவர்களைத்
 தாழவிழக்கடித்து வீழுமிரத்தங்குடித்துத்
 தட்டியோடுஞ்சிலநரிகள் தடுப்போர்க்காலோ
 டொட்டியோடுஞ்சிலநரிகள் கீழேழிட்டுநது
 தாளெடுத்தோடவொண்ணாமல ஊனைவிட்டழுதிரங்கித்
 தத்திலிழுஞ்சிலநரிகள் வீடேறிக்கு
 தித்துவிழுஞ்சிலநரிகள் இன்னமுங்கேதனும்
 தங்குஞ்சித்திரகூடத்திலும் துக்கமணிமாடத்திலும்
 தாவஞ்சிலதுநரிகள் மரக்கொம்பிலே
 மேவுஞ்சிலதுநரிகள் சதுஷ்பாசுகைகள்
 தன்னுறக்கம்போய்விழிக்கவன்னமழாரம்விழிக்க
 தழைக்குநகோழிகள்விழிக் மதுகாசுகைகள்
 விழிக்கலுதிமம்விழிக்க ஊனைவிட்டு
 சதைபுருக்கலுரும் உதரப்பிபிவினாலே
 தலிக்குஞ்சிலதுநரிகள் அடிக்கனைக்குட
 பலிகுஞ்சிலதுநரிகள் அடிக்கடுக்காச
 சட்டிபாளையையுருட்டிச் சட்டச்சோறுடன் குழம்பும்
 தனித்துண்ணுஞ்சிலநரிகள் குட்டிகுருடன்
 இனித்துண்ணுஞ்சிலநரிகள் வாசலமுற்றத்தில
 சுகததம்படர்நதிருக்கும் முகநிரிக்வுகாடிமுதலாம்
 தறிகுஞ்சிலதுநரிகள் அடிவேரோடே
 பறிக்குஞ்சிலதுநரிகள் வாயைமுகரும்பைத்
 தாறுமாறுநககடித்து நாரியதேனாகுத்தட்டல
 தடிக்குஞ்சிலதுநரிகள் மனதுவந்து
 மடிக்குஞ்சிலதுநரிகள் உபையருநதி
 சாரகஞ்செம்மறிகுடாய் வாரணங்காடையுதலாச
 திக்குஞ்சிலதுநரிகள் அபையருநதி
 மதிக்குஞ்சிலதுநரிகள் மாயைமுன்னிட்டடுத்
 தடம்புயலீரர்கள் தொடர்நதிடபலலாலே
 தைக்குஞ்சிலதுநரிகள் வாயைவைத்துக்கு
 டிக்குஞ்சிலதுநரிகள் ஆடுமானகோழிச்
 சத்தமுஞ்ஞாள்சுலேக்கும் சத்தமுநதுத்துவோகள்
 சத்தமுநரிக்கூப்பாடங்க கொற்றுளமயாகஇப்படி
 விருத்தம.

மண்டியசம் புகைகளிகத வகையு ரொங்கும்
 மலைத்தோடிக் கோட்டைவா சனைத் திறக்கக்

கண்டனைத்தும் இம்மெனவோ முப்போய் நீண்ட
காரிருளாம் வனந்தேடிப் புகுந்த திப்பால்
அண்டர்பிராண றொண்டருக்கா மண்சு மப்பான்
அவனடியை வருடவருவதுபோல் வேண்டிக்
கொண்டிருநூற் றைந்துகையும் நீட்டி வெய்யோன்
குதிக்கின்றன கீழ்கடல்வா துதிகளின றுனே.
அதவல.

சிவனடிக்கன்பு செய்யுமுனிவோரே
கவனமாக்கேளும் கதிரவனெழுமுன்
பரிப்பத்தியாளர் பயகதிதெவ் விதமா
புரைப்பதென்றச்சத் துடனெழுந்தோடி
அரசனைத்தாழந்திவ கையநேற்றுவந்த
பரிகள்முன்னிருந்த பரிகளுக்கெமனா
நரிகளாயுதித்திந நகரெலாஞ்சுற்றி
அரணியநதேடி யடைந்தவென்றுரைக்கக்
கோவமார்த்தழலமேற் கொண்டு கண்சிவக்கக்
காவலன் முகத்தைக் கண்டவரோதுங்க
அமுதமுட்கொளும்வா யாலமுண்டதற்குச்
சமமதா முதனான் சார்ந்தவாசிகள் கண்
டகமதிமுதவன்பின் நாளவைரியாக்
'ககனமுற்றதெனக் கண்டுளம்வருகதி
அருகினிலிருக்கும் அமைச்சரைப்பார்த்தெம்
பொருளெலாம்வாத புரனெனுந்திருடன்
கொண்டுபோய்க்காட்டில சூடல்முதற்பிடுங்கி
புணடுமெதிரிகதே யுழலுஞ்சம்புகத்தைக்
குதிரபாசசெய்து கொடுத்ததென்சொலவேன
மதிவலோரோயிம் மாயஞ்செய்தவனை
யாதுசெய்திடலா மெனவதற்கொன்றும்
ஓதிடாதமைச்சர் உற்றியும்போது
வாதபுரேசா வந்திடத்தெரிந்தப
போதுகண்சிவத்து பொறியெழுகோக்கி
கம்பொருளமுழுதும் ஞாயமாக்கொடுபோய்
வெம்பரிகொணர்ந்து விட்டனையனேறு
கூடுமன்னவர்கள் குறைநினைவேற்றி
நீடியகீர்த்தி நிலைத்திடத்தக்கோர்
உன்றனுக்கிணையெவ் வுலகுளா ரெனச்சி
னநதுபாண்டியர்கோன நவ்னநிடக்கேடமுப்
பரிகளுக்கெனன பழுதெனவாத
புரட்சொலககுற்றம் புகலவதற்கிடமே
தந்ததோத்திரியிலுன னுலவரும்புகள

முற்றமேசரியாய் முயன்றுகூப்பிட்டு
முன்புளபுலி முழுதையுக்கடித்துச்
செம்புளசோடத் தின்றெதிர்வநது
மனித்தரைக்கடித்தும் மாநகர்கலங்க
வனத்தினிலோடி மறைந்ததாலமைநீ
கண்ணினுக்கிமைபோற் காரியமொழுதப
பண்ணியேகாலம் பார்த்திடும்புகம்போல
எமக்குள்பொருள் கள் யாவுகீகவரவோ
அமைச்சனாகவேவத் தடுத்தனையன்றிப்
பிரமவங்கெடுத்திற் பிறநதனமென்றோர்
பெருமைபூண்டரிய பெயர்தரிந்தாய்நீ
நீவினேசெயத்தான் செனித்ததோவென்று
காவலனிவகை கடிந்துரைத்தனனே

விருத்தம்

இறைமகனிப் படிவாத புரர்மேற சீறி
யிவனைவெளி யிற்கொடுபோய் உருத்தஞ் செய்து
குறையாமல் ஈமதுபொருள் முழுதும் வாங்கிக்
கொள்ளுமெனக் கேட்டுடனுட யினிவு புண்ட
மறவரை மனைவெடுத்துக் கதிரோன் றன்னே
வல்லிருள மத்திழுத்துப் போனாற் போலே
அறியுந்த உரைக்கொணர்ந்தவ் வண்ண மேருழந்
தடுககின்றார் கொடுமைசெய்யத் தொடுகசின் றுரே.

செய்யுள்

நடுப்பகலில் வாதபுரே சரை நிறுத்தி
ரவியைப்பார்த்த தணனாகப் நிற்கச் செய்தே
யெடுபுளகல் வினையெடுத்த நெற்றிமேல வைத்
திருகையிலும் கொடுத்துச்சே வகாபக் கத்தி
அடித்துவிழி பொறிந் தகக வெருண்டு சீறி
யுடையிலே ஈகுகெனலே பயந்து வீழ்ந்து
துறத்தல் லாபம் இல்லாதனைக் கூவித்
துயாகக்கூட முழுதழுந்து துதிக்கின றுரே
செய்யுளாட

பல்லவி.

நாதவேசு கூடல நாதவேசு

ஆளு ஸகல.

நாதமுடிவினி லாடுகதாளனே டாடகனாமெனே படணிகொண்டவேத நாதவே

சாணவகள்.

வேதமுடிவில மைகதுதிக்குகதனிப்

போதனேபோதமுத தாண்டியபூரண

நாதவே

- அய்யனேயென்னுள் தன்புருவாகிய
மெய்யனேயெனறனை மேலவைத்தகைய நாதவோ
- ௩ சீரடியாளையெ மனைவெனறதுய்யனே
ஆரணக்குதிராமே லேவரும்சேவக நாதவோ
- சு அத்தனேமூட னாமெனையாட்கொண்ட
பித்தனேபொய்யைமெய்யாப் போதிக்குஞ்சித்த நாதவோ
- ௫ மத்தனென்னுளந்தெளி வித்தருள்தேசிக
மூத்தனேமவுள மூர்த்திமயசுந்தர நாதவோ

விருத்தம்

ஈசாவென் றழைத்திரங்க ஸய்யன் காதுக்
கேறவும்அவ் வாதபுரர் மகிமை யாவும்
தேசாருஞ் சபையிலே றவும்பின் னுத்தம்
திருமுடிமண் ணேறவும்வி மான மீதிற்
ருசாளோ டொருங்குவந்தி யேறவுஞ் சித்
தையிற்நினைந்து வையையைப்பார்த் தாழிநாட் போற்
ஈசாமற் பெருகெனவப் படியே வெள்ளம்
கொண்டெழும்பக் கண்டவர்கள் கூறு வாரே

காதநாமக்கிரியை திரிபுடை.

- ஓகோநிந்த வேகவதியின்பிர வாகயிக்குந்து வேகமுடன்கரையை (கன்
புடைத்துக்கொண்டி போவதென்ன சொல்வோமென் றுரைத்தார்சிலபேர்
மாகமுனிபழங்க்கூறும்சிதறவ னேகமாக்கூறும்வாழைசாலியும்
வாரிககொண்டிகடுகிடமோக்கிமன மலைத்தார்சிலபேர்கள்
- உ அரவிசுதமோ ராயிரமாமலர் திரையுந்தியே பரவியும்வருதல்கண்
டாகண்டலனை மேனிபோலவிளங்குதென் றரைத்தார்சிலபேர்கள்
மருமூலையும்சீலமுங்கனன னும் பொருதிவருதலாயிரம்வில்துடன்
வருமாரனுக்கினைசொல்லலாமென வகுத்தார்சிலபேர்கள்
- பங்கவமுகம்மீர்தரக்காஞ்சிவெண் சங்கமுதலாக்கவ்சிலெறிநலும்
பைந்தொடியாருக்கினை சொல்லலாமென்று பகர்த்தார்சிலபேர்கள்
பொருகியதென் டாலதயிர் பெய்கறும்பு தஞ்ஞயிரத்தத்துடன்கலந்தோடுவது
புணரியையுலரகற்றலோசெலவதென்று புகன்றார்சிலபேர்கள் (ண்
- ச அருகுள சிலவீடுகளைக்கடலினை நிரையினிலமயக்கலம்போலேதூக் கிக்கொ
டா ஸவாய்மதினையும்தள்ளியுட்புகக்கண் டருண்டார்சிலபேர்கள்
பொருள்சொமணியீதியுலகரிபரி நிராசாலையும்தெருவி லும்போய்த்தாவிப்
புஞ்ஞிட்டக்கடலேவாது விட்டதென்று புரிந்தார்சிலபேர்கள்
- ௫ சிலர்மக்களையெடுப்பவரும்சில சிலர்மக்களைத்தேடியகப்படாமல்
தெருவீதியிலருழந்தாய்குழந்தையென்று திரிவார்சிலபேர்கள் (ரோரிடம்
குலமங்கையைபிடித்திழுத்துக்கொண்டொரு தலமெங்கேயென் றோடுவ
குறும்பபுகை னுமலேநிலை குலைத்தார்சிலபேர்கள்

- க ஆடையாபரணதிகள் தனையெடுத்தோடியேபத்திரம்பண்ணிடச் சிலர்கள்
ஐயோ நமதுபொருளை மறந்தோமென் தலைத்தார் சிலபேர்கள்
கீழமானிகைமீதினி லநிலை தேடுகின்றவர் இவர்கர் முழுமோ
கிலைக்குமோவென மூக்கின்மேல் விரல்வைத்து நின்றார் சிலபேர்கள்
- எ ஒரு அநிசயம்கேற்றுப்பரிசுரியாத் தெருவெங்குமோ ப்பார்த்ததல்சைமலு
றுரெங்கும்புனலோடவுமானதென்னென் றுகைத்தார் சிலபேர்கள் (மின்
வருமுத்திமன்னவன்பண்டுபோலித்தத் திருமகனினமேல்வெகுண்டதோவ
மன்னவன்கொற்கோணியதோவென்று வருத்தார் சிலபேர்கள் (லதுகம்
- அ கண்டைவிழிபாள்பக்கன் விளையாட்டோ வென்றொன்றுக்கொன்றிதையடை
கதம்பவளேசனையன்றியாரொனப்பு கலுவார் சிலபேர்கள் (ப்பவரயாரொன
குண்டோதரராயிர்தேகிருத் துண்டா லுமிதடங்குமோவெனக்கும்பல்
கும்பலா கின்றமுலைக்குமுலைசொல்லிக் கொள்வார் சிலபேர்கள்
- க ஆபிரமுகக்கங்கையைச் சடையினி லேயடக்கியசெய்கைபோலடங்குவ
தல்லாமலிதின்வெகுளியடங்குமோவென் தலைத்தார் சிலபேர்கள்
துபவரவாதவூரையொறுக்கின்ற தியவர்தமதகத்துள்ளபொருள் தேடிச்
சொல்லாமலேயோடுதல்பாருமென்று சொல்வார் சிலபேர்கள்

விருத்தம்.

மாநகரிப் படிமொழிய வாத ஞா
வள்ளத்தமை யொறுக்கின்ற மதவ ரோடிப்
போனதுகண் டாலவாய்ப் பிரான்கோ யிருகுட்
புகுத்துமுறை கூறியிசை பாடிப் போற்றி
ஞானசுக வாரித்தோய்த் தோவி யம்போல்
கண்ணியிருத் தாரிதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
ஆனபல பூயியும்பெந் தான்வண் ணத்தை
யடைத்துசெவ னுலகிருப்ப ரறிஞ வீரே.

ஆக விருத்தம் யி அகவல ௩ கீர்த்தனை உ தருக ஆக ௧௧. முத்தித்து.

உ

சிவமயம்.

அ தபத்தொன்றாவது

மண்சுமந்தபடலம்

அகநாடிகை விருத்தம்.

பாலசோசனன்றொண்டர்க்காப பரிசுனைகரிகளாக்கி
மேலும்வெகவதியோங்க விதித்தவாறுரைத்தேனீப்பாற்
கோவமா முழயின்மேலே கூடைமண்சுமந்துமேனி
மேலடித்தழும்புடகாண்ட விசித்திரமினிச்சொல்வெனே.

வைபயநதிஉடைப்படைத்தல்

விருத்தம்.

சித்துவிடைப் படுக்கலம்போல வெள்ளத் தாலே
திருவால வாய்படுக்கத் தெரித்து வேந்தன்
மந்திரிகள் தமையழைத்தின் நேயு டைப்பின்
வாயடைப்பீ ரெனவிடுத்தா னவர்கள் வாய்கதே
அத்தகியி ஷம்மதார புரலீட் டினமேல்
அளந்துபறை முழக்குவித்தா ரதுகேட் டோடி
வத்தனேலோர் கனத்தக்கட் களத்து நீக்கும்
'வண்ணமே யுடைப்படைக்க ளண்ணி னாரே.

சாணி, சாபு.

பல்லவி.

உடைப்படைத்தனரே யடைத்தெற்கும் திடப்படுத்தினரே

அதுபலலவி.

உடைப்படைக்கக் குடியிருக்கின்றவீ டொட்டுக்குவீதித்த திட்டப்படைக்கண்டு
சுடைப்பில்லாமல அவரவர்க்குவி தகனனநீருள்ள ஜனகன்களெல்லாங்கூடி —
சரணகன்.

க கூடைமண்டெட்டிகள் ஏகதிவருவாரும் குதிவரமாம்சு மத்துகருவாரும்
கீழோத்தழை யும்கைக்கோ ளுகொண்டு நேர்கதுவரு வாரும்
கோடிஜெனகன்களொருமிக்கவேகூடம் கூடிவருவது வாரிதியைத்தேடி
ஒடிவருமேகக் கூட்டங்கள்டோலவே
ஒத்துக்கரைவெட்கும் மொய்த்துக்கொண்டேவிரை துடை

உ பரிந்துத்திற பேருமுருட்டியபாம்பைக்கிடத்தித்த ழைகள்நிரப்பியே
வருகுவோரும்த ரத்தாமாநின் துமணவெட்டு கின்றோரும்
பாபரப்புடன மன்சுமப்போரும்பின்பற்றிநடவென்ற தட்டிகரு வோரும்
விநிகராவிற் துடுமெனவேகொட்டி
வேடிக்கையாகவே பாடிக்கொண்டேவிரை துடை

உ கடமேனையைத் திரும்பவுடைத்திடக்கண்பெயந்துவை யைத்திஅன்னையே
தொட்டினியினி விட்டிடுவாயென்றேசொல்லித்தொழு வோரும்
வெட்டுவாய்நாடி யவாவருக்குள்ள வீதப்படிக்கேய டைத்தெழுத்துதிசை
யெட்டினி லுஞ்சென்று முட்டிடவாயொலி
பிட்டுப்பறை முழக் கிடக்கொண்டேவிரை துடை

விருத்தம்.

ஆலவாய் வீற்றிருப்போர்க் காகக் கூலி
யாளாப்பல் லோருமுயன துடைப்பு வாயில
வேலைசெய்யும் போதிலவ்வூர்த் தெனடீ முள்ளாள்
விருத்தையாள நகரத்தொருததி யானை பர்க்கும்
சாலவுமெய்த் தவப்படை யகடவாள் பெற்ற
தாயினார் குத்தாயை நிகாவாள் யார்க்கும்

மாலளிக்கும் பிட்டுவிறுந் கழிப்பாள் ஈமம்
வந்தி ஆ ளிலையெனவ ருந்தி னாளே.

இதுவழி.

வணைத்தமெய் புடனோகாந் தாண்டு மூத்த
வத்திநாள் தொறுஞ்சமைக் கின்ற பிட்டை
உளந்தனிலீ சுணைத்தியாணித் தருத்தி விற்கும்
உறுதியெ தவமாக்கொண் டொழுது வாளுக்
களத்தொதுக்குத் தனதுபல் கடைக்கக் கூலி
யாளகாப டாமல்மன்ன னொறுப்பா ளென்றே
தளர்க்கினினை செய்வோமென் தெண்ணி யென்
தவிககின்றாள் இரண்டுகையுந் குலிக்கி ன்றாளே.

கண்டை, சாபு

க	மூவர்தமக்கு ம தலாவிளங்கிய சுத்தரேசா	பிரம்
	தேவனுடன்மாறுந் தேடியன்காணுத சுத்தரேசா	
உ	பிட்டுவிறுந்நி பிழைக்கின்றபேனதயேன சுத்தரேசா	இந்த
	மட்டிமுனது வலிகொண்டிருக்கின்றேன் சுத்தரேசா	
க	இச்சாவிவற்ற இடையூறினைக்கேளும் சுத்தரேசா	மன்னன்
	தன்னுணைகொண்டென்னைத் தனடிக்கிலென்செய்வேன் சுத்தரேசா	
ச	சாந்ததோருயிலலை தமருமெனக்கிலலை சுத்தரேசா	இங்கு
	வாய்கதனுணையிலலை மக்கள்கருயிலலை சுத்தரேசா	
ரு	இன்பமெனக்குற வென்றவருயிலலை சுத்தரேசா	எனக்
	கன்பென்றைப்பதற காருயிலலையிலை சுத்தரேசா	
சு	துன்பமெனைச்சுற்றிச் சூழ்கததனஞ்சோம சுத்தரேசா	கொழு
	கொம்பினைபூணுக் கொடிபோற்ற விக்கிறேன் சுத்தரேசா	
எ	உற்றதனைபெனக் குன்றையல்லாதிலலை சுத்தரேசா	கான்
	தத்தளிக்கின்றது தர்மமோவெனதையே சுத்தரேசா	
அ	அண்டர்க்கும்காணரி தாடியவள்ளலே சுத்தரேசா	தொழும்
	தொண்டர்க்கெளிமையில தேற்றிவருஞ்சோம சுத்தரேசா	
க	வாளரசுன்னதர் வகுதுகிருமுன் சுத்தரேசா	கூலி
	யாளாவத்தேவலசெய் வாருக்கென்செய்குவேன் சுத்தரேசா	

விருத்தம்.

வத்தியிதப் படிவருதிக் கூலி யானும்
வரக்கானே னென்றகண்ணீர் வடிக்கப் பண்டு
தத்திடும்பிட்டிகுகறிய வாக்கி புண்டு
தற்குக்கும் பொருடரிவைய கதியாத் தோன்றி
வந்திடுகைக் கையையபிரிவாற் றுமை பூண்ட
வணக்கானக கயறகணவஞ் சித்தசு சோம
சுத்தராதம் முருமறைத்தோர் கூலியாட் பேசை
தோறறினா அலந்துவரை மாற்றி னுரே.

சுந்தரேசர்கூலியாளாகவருதல்.

அடாணு ஆதி.

பல்லவி.

சோமசுந்தரர்வந்தாரே கூலியாளாகச் சோமசுந்தரர்வந்தாரே

அதபல்லவி.

மாமனரோனுத்திரு மாலுமுனிவர்களும்

காமனுத்தேடரிய கன்னிபுரத்தில்வாமும்

சோம

சரணங்கள்.

க கத்தலாகவொருபழித்துணியதழக்க

டைத்ததனையிடைக்கணிந்துதொளிமழக்க

டைத்தமன்வெட்டியுஞ்சுமடதுசுமந்கபா

லத்தனைக்கொண்டுசெய்கவிழ்தகூடையுந்தாங்கி

சோம

உ தொண்டர்மகாசெப்தரிகநினைமுதுமுமை

அண்டையிலிருந்துநின்றவமுதுமிக

உண்மேடங்காப்பிடுகொண்டவசெனத்தாயைக்

கண்டுபாலுண்ணவெளிக்கண்டுமருமுதைபோலே

சோம

க கோலமறைமுடியினமேலேகடக்குமிரு

காலும்கிடைத்தொடவிசாலவீதியிடைபிற்

கூலிகொடுத்தென்றனைவேலைகொள்வாருண்டேயவன்

கோலமறைமுழுகைபோலேகூப்பிடடுக்கொண்டு

சோம

விருத்தம்

கூலியாட்போலேவந்திவீட்டுவாசந்

குறுகிவந்துவேலைகளுணைடோவென்றையன்

ஒலமிடக்கேட்டவனாருலத்தைமாற்றி

உடனேதாரித்திரனபொனமழையைக்கண்டாந்

போலேமகிழ்ந்தருட்பெருகித் தனபால்வந்த

புண்ணியனைபழைத்தெனக்காஅளந்துநீக்கும்

சாலநெடுங்கரைசுமத்தித் தாலாமோநீ

தானெனக்கேட்டப்படிசெய்யவேனென்றாரே.

சுந்தரேசர் பிட்டுண்ணுதல்.

இதுவுமது

வத்திசொற்கேட்டசுன்னுயெநீசொன்ன

வண்ணமடைப்பேனகூலியதங்கியதென்றான்

தந்திடுவேன் பிட்டுனக்கென் றுளதற்குச்

சம்மதித்துயிகப்பசித்திச்சுடமெலித்தேன்

சித்தியதெல்லாங்கொழிப்பாயதனைமுன்னே

தின்றுபசிநீக்கியினைப்பாற்றிக் கொண்டே

உந்தனுடைகரையடைப்பேனெனக்கேட்டல்வா

தூட்டவையனருத்தியினைப்போட்டிமுனே.

தோடி, சாபு.

பல்லவி.

அருந்துகின்றனனே பிட்டையாய் அருந்துகின்றனனே

அறுபாடலி.

திருநதவேவத்தி பரிததள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவென்று வருகதியளிக்க அரு
சரணங்கள்.

க கூர்ந்துடைவிரித்தெந்தினைநென வொர்ந்தவளன்பும்வாய்தொறுமித்த—
உ கன்னயமுடன் அனனை முலைப்பா லதன்னிலுமினி தென்னவேமகிழ்ந் தரு
க ஒதருங்கூடல் நா தனனை வர்க்கேதருமென வொதிவாய்மலர்க் தரு
க கோலமுடன பா லகைத்தகைத் தா லமுண்டவாய் லுவத்துகொண்டரு

விருத்தம்

அரியபிட்டுண் டன்னைபிதா லிலலாக் கூலி

ஆளாக வருமெனக்கோ ளனனை யாபுன

கருணைகொண்டென னினைப்பொழித்தா யினியுன் வீதம்

கரைசுமத்தி வருவேனென் றெழுநத வையைக்

கரையனுநித் தம்மைவாதி வானென டையடிந்

கண்டெழுதித் தமதுபொய் வத்தி ளானென்

றுகாமனத்தா லனக்கரிப பகவா னுள்ளத்

தவக்கொறுன் கரையனடக்கத் தவக்கொ றுனே

அடாணு சாபு

க உடைப்படக்கத் திருலாலவா யுடையானறொழித்தானே வேலை
கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று கருதிக்கும்பிட்டானே
உ மண்டுவெட்டுவானம்மண்ணை வாரிக்கூடைசிறைப்பான் தூக்கிக்
கொண்டுநடக்கையினெகனக் குதென்றெகொடையினைமட்டான
பாங்காப்பின் னும்வா ரிமண்ணைப் பரித்தெழுநதுருட்டான் கூடை
தாங்காதெனச் சமுகைக்கீழே தானே தள்ளிவிட்டான்
ச அசையாச் சமையி வக்கிச்சம டதனைக்கொடுபசிறைதாநா தலைக்
கிசையச்செய்து பிண னும்வகித் தேதிக்கரைசொரிகதான்
ரு கலியத்திரிகடையிப்படி நடக்குமண்ணைச் சமுகத தங்கம்
மெலியக்காஞ்செவகத்தலை மீதிவைவெழுந்த
க கண்ணதேடியறியாமலர்க் காலிலாத்தஞ்சுரநது செவ
வண்ணமுதகடந்தெயொரு மாதத்தடியிலிருநது
எ அககபற்கண்ணம்மையறி யாமலுருமாறி திசை
மங்கையைவிண்குமனை மகிழ்ந்தேயினைப்பாறி
அ அரியகக்கைமுடிவைககூடையனைமேலவைக்கொறுன் அரு
அருவாசதமதுவகதனை புணர்நதுதுயிலகின்றான்
க அந்தமாமேரீடிய வாலமாமென்னை சுற்றி
வத்துவைசெய்வோர்முனி வாராகவேதுனை
இ சுத்தருபங்காட்டுதலேபாற றுயிலகிபெழுந்தான் புர
தத்துவசாமம்போலின்னிகை தனைப்பாடிமகிழ்ந்தான்

கக தாமரைகைத்திவையேலை தன்னைச் செய்பவடப்பான் உடன்
 பூமேற்சுற்றிவளைத்துக்கொடு போட்டுமென்குவிப்பான்
 கஉ தரைமேற்குதிப்பான் னுளேழச் சேருடுப்பாய்த்திவையன் மீள்
 உருவாண்மதோன்மத்தனென் வந்திழுன்வாய்த்திவையன்

ஆந்தரேசர்வேலைசெய்தவ்ஹோல்விளையாடுதல்.

விருத்தம்

மெத்தவமே வேலைசெய்து மெலிந்தான் போலே
 மெய்வெயர்க்க மீண்டுவிந்தி முனசென் றுந்தன்
 பத்திதெரிந் தடைத்ததிசுப படியாஸ நோர்தேன்
 பரிதவினியும் பிடடளியென் றுரைததா னனபு
 வைத்தவளப போதிலும் பிட்டை யீததான்
 பாங்கியகை யும்வாயுங் கொதிக்க வையன்
 'சித்தமமிழர் திருமுடிம் மாறி மாறித்
 தின்றுடைப்பின் வேலைசெய்யத் திரும்பினுனே

மணிநாடு சாபு.

பலலலி

திரும்பித்திரும்பிவிலாக நாதனபண்டுபோலவேலை செய்பவத்தபின் கேளும்

அறுபல்லவி.

விரும்பிவிரும்பிவந்து தரும்பிட்டினுவகது
 வேடிக்கைபாக்கவே பாடிக்கொண்டுவந்து
 சரணங்கள்

திரும்பி

பிட்டகடவாயில்கிரம்பக் கொட்டிக்கொண்டுமென்றதி

பெலவான்போலேவெட்டுவான்

கேளும்

வெட்டும்மண்ணைக்கூடையில வாரித்தலைமேற்றுக்கி

வேற்றுப்பங்கிசெல்கொட்டிவான்

ஓங்கிக்

கொட்டுமுன்னுடைப்பகட பட்டதறிந்துகளி

கூர்ந்துபுயத்திலைத்திவையன்

தன்

விட்டகின்றவர்களைக் கட்டியனைத்துவந்து

விடுகொண்டுவந்து திடுதிடுவெனவினனம்

திரும்பி

சேர்த்தமண்ணினைச்சுமக தாற்றாமற்கூடையுடன்

திடுக்கெனவீழுகதுதுடிப்பான்

போலே

ஆற்றிக்விழுத்துக்கி யவதிப்பட்டிக்கொண்டிபோ

யப்பாறகூடையையபிடிப்பான்

பிடித்

தேற்றகளைமேலறி யீர்த்தகூடையைத்துக்கி

பெய்த்தோக்கியோகையடிப்பான்

வாய்த்தலைச்சுமகடப போர்த்துக்கட்டுவான்பின்னும்

மண்ணினைச்சுமகதிவ் வண்ணமாகவினனம்

திரும்பி

- க. உரத்தமண்ணினச் சுமத் துடைப்புவாயிலேகடை
புடனேவீழ்த்தியெக்களிப்பான் பர
பரத்தனையெடுப்பான் போலேசெதிர்குதித்துப்
பய்த்தலையினிற்குளிப்பான் ஒரு
மரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு மிதந்துகரையிலேற
மாட்டானபோலே தத்தளிப்பான் மிக்
வரைத்தசுழியிலகப் படடமிழைதுளியி
துகரையேறி வித்தையாகவின்னம் திரும்பி
ச. மண்வெட்டியைககழலச் செய்வானதறஞ்செறிய்
வைக்கத்தெடியெயெடுப்பான் கன்றாக்
கவ்விடத் துணையிலவைத திறுகிப்பெருமூச்செழக
கரையில்தினைநைப்படுப்பான் தானும்
செவ்விறகும்பிட்டுண்டு பிறர்க்குக்காரியகெடத்
தின்னுமென தள்ளிக்கொடுப்பான் மிக
கவ்வுஞ்சுவ்வுமாப்பேசிக் கரத் தடனகரந்தாக்கி
கபுரிந்துபல வகைதெரிதின்னமும் திரும்பி

விருததம்.

முத்தொழிலை நடத்திவினை யாடலு செய்யும்
முக்கண்ணில் வாயுவனை யாடும் போது
பத்திபத்தி யாகச்செ வகர்திரணம்
பரிச்சாந்த தனைமுழுது மொப்ப நோக்கிப்
பத்துறு றிளம்பிடைகண டானுக் குள்ள
பகைடைப டாமைதெரிந் தவளாற கூலி
பற்றினவன யாரெனவந் தோடித் தேடிப்
பார்க்கினாருந் தோவறது நோக்கின் றாரே.

சேவகர்கள் சுந்தரேசரை ஆரோவென்று ஐயுறுதல்.

இதுவமது.

சேவகர்பார்த் தேனடரபல் தோர்பல் கெல்லாம்
திடம்பெறவே யடைக்கலித்தப் பங்கு மட்டும்
பாலனி தின்னமடைக் காத தென்ன
வென்றிடபே சாமலிற மாப்பும்; வீதும்
மேலியிருக் கைழிற்பெருக்கா ரடுத்த பகைன்
விரிகரையைப் பறித்திழுத்தே யோடக்கண்டு
தோவமுடன் மாறுகொண்டை யன்மே லோங்கிக்
கூசுவார் பயத்தவர்கள் பேசு லாரே.

மோகனம், ஆதி.

பலலவி.

ஆரோ வெந்தபூரோ வறியோயிவ னாரே

வெகு — பேராளுக்கும் எனவிய நோரான்மட்டுக்கும்வேலை
பாராமனெமக்கு நோர் சித்திநைதிவன்

ஆரோ

சரணங்கள்.

■ பித்தனோபெய்பிடிக்கின்ற மத்தனோவகதியைத்தெட்டும்

எத்தனோஜாமப்புரியும் சித்தனோவலலாமலிவன்

ஆரோ

உ ஆடியமைநதனோவிசை பாடியமைநதனோசெல்வம்

நீயிற்றுத்தமிழ்நா வடியமைநதனோவிவன்

ஆரோ

க மாநனும்விரும்புகின்ற பேரழகுடையஅலகன்

காரணக்கூலியாளாகப் பாரிலார்மதிப்பதிவன்

ஆரோ

■ அய்பனோவடியனாகும் அய்பனோவெக்காலும்வேலை

செய்யறியானென்பதனை மெய்புரைக்குகின்றதிவன்

ஆரோ

வந்தியாள் வேலைசெய்யாததை அரசனுக்குத்தொரிவித்தல்.

விருத்தம்.

கோற்கைய ராணசே வகரில் வாறு

கூறியிவன் கூலிபுங்கொண் டான்கணக்கில்

தாக்கல்செய் திடவுமொழித் தான்பின் வேலை

தன்னையுஞ்செய் யானைகஞ்சொன் னாறு மச்சொல்

பார்க்குள்மலை மேலறையும் தறியே யாகப்

பண்ணியே பராமுகஞ்செய் கின்ற னித்தைச்

சீக்கிரத்தில் மனைவன்முன் னுரைப்போ மென்று

செல்கின்றார் பணிததனைச் சொல்கின் றாரே.

மாஞ்சி சாபு.

பலலவி

தென்னவர்சிகாமணியே அடியேமெங்கள்சேதியைக்கேளும் சாய்

அறுபல்லவி.

இச்சிலத்தாமன்னவர்க்கு மன்னவனெயன்னசொல்வோம்

தென்ன

சரணங்கள்.

■ ஆடிவெகுமோடிபுடன் பாடிதடமாடிவினை

யாடியிரைத்தோடியும்வா யாடிவினைநாடுகிறான்

தென்ன

உ இத்தககார்த்தனில மைநதவர்கள் தந்தமக்க

னத்தடியவதுகை ப் பவந்திபடகடைத்ததில்லை

தென்ன

க வேள்லழகானவகதி யாளரசர்க்கானெயன்

னனைவிலவேலைபொன றும் மாளவிலலை கேளுமெங்கள்

தென்ன

விருத்தம்.

மிகசுவைசே வகர்சொலககேட் டமைச்சரோடே

விரைந்தரசு நெழ்த்துவையைக் கரைதோ றும்பார்த்

தக்கபாரில வந்ததன்பு கடைப டாதரல

அந்ததகரை களுமியுயப பார்த்துக் கோபித்

திக்கிரையை யடைப்பவனெங் கெனக்கைப் பற்றி
இழுத்துவிர்தோ றும்மொளிக்கும் திருடன் தன்னைப்
பக்கமுறுங் கோற்கைய ரிவன்றான வந்தி
பங்கடைப்பா னெனறுவிட்டுப் பகர்கதிட் டாரே.

சுந்தரேசரைப் பாண்டியன் பிரம்பாலடித்தல்

இதுவுமது

எண்ணரிய சராசரமெல லாகத மக்கே
இசைசுதவவ யவங்களாப் புண்ட நெற்றிக்
கண்ணனொரு கூலியாட் போலே நிற்கக
கண்ணுபாண டியுளறனைப் பிரம்பா ளோங்கிப்
புண்ணணுகும் படிக்கவனை முதுகில வீசிப்
படைத்திடவாங் காரமுடன் தலைமேற கொண்ட
மண்ணாதனைக் கூடையுடன உடைப்பிற் போட்டு
மறைநதிட்டார் உலகமெங்கும் சிறைநதிட் டாரே.

காம்போதி

பாண்டியனடித்திட்டானே பிரம்பாலோங்கிப்

பகையனமா லுதேடரிய சங்கரனநடுமுதுகில 'பாண்டிய

அனுபலலி.

பாண்டியனுக்குங்காதல புண்டமனை விவர்க்கும்
வேண்டியமைநதருக்கும் ஆண்டலமைச்சருக்கும்
பரவியவீரபிகுத்தோருக்கும் டிரமதிசேமுடி பெறறோருக்கும்
பதிநதிடப்பரி மீதினிலுஞ்சுட அநிர்கதிடக்கரி மீதினிலும்படப் பாண

சர லா வகள்.

க ஆதவனுக்குததய்ய சீதமதிக்குபிசைந்

தோதறுவகோளகளுக்கும் ஆதிபுநிக்களுக்கும்

ஐகதிபுநிக்களுக்கும் நாலுவிதஞ்சி நகதபேதகளுக்கும் இதுவல்லாமல
அறுவதமா ளுசமயத்தோருக்கும் பெருமுனிவோர்களத வததோருக்கும்
அண்டருக்குமெனமேலுமழந்திடத் தொண்டருக்கும்வ்வாதேயெழந்திட பாண

உ புலகமனிதர்களகெ ணககளுக்கந்தானவர்

தவகளுக்குமுணமைவி ளவகுஞானிகளுக்கும்

புளளயிருகவகளுக்கும் எழம்புமுதல நாளியசரவகளுக்கும்அசரமாரும்
புலலுமரவகொடி யானவெவைக்கும் மலலுதரகதனில வாழ்சிசுவுக்கும்
புண்படத்தனியேபுடலகநறிடக கம்பமுறநிட வேயிக் கொந்திடப் பாண

ந ஆரணனுநதுகி தாரணனும்வெளுத்த

வாரணனுயிடுதனைவ காரணமெனறவர்கள் (சித்தசாரணர்க்

அருணங்கொண டேககமபிபுக்க மடுமுதுகில பிரண்டககாய் போலேதடிக்கச

கடிபடமெய்யினி லேபுறுபுண்ணில் தடவினகையின ராதவேதண்ணி
அவ்வவந்தம்மிலே காட்டிமயங்கிடெ இவ்விதமென்றறியாதுதயங்கிடப் பாண்

விருத்தம்.

ஈசனெவ்வு யிருத்தானு வதுவு மன்புக்

கெளியவனென் பதுக்காட்டத் தென்னன் கோலாஸ்

வீசிடக்கொண் டொருகூடை மண்ணைக் கொட்டி

விரைத்தொளித்தான உடனுடைப்ப டைதது போக

மீசுரமாக் கோற்கையர் வந்தி முனபோய்

வெளிவாவென நிரூககமது ரேசன தனை

கேசமுட னெண்ணிமுன்வக தாவென் கெனறே

கின்றிட்டாள் என்னசெய்தா னென்றிட்டாளே.

பாண்டியன்சந்தேகம்நீங்குகுந்தேசர்ஆகாயவாணியாகக்கூறல்.

வந்தியிரன் கிடவய்ய னருனா லோலி

மாணமுடன் கந்திகெணத் தவர்கள் வகதே

அத்தார்பூ மழைபொழியத் தாயே வாவென

மழைக்கவதி லேறியர னுலகைச் சேர்ந்தான்

வததொருவன் கூடைமண்போட டொளிரத துஞ்சால

வாய்சியிர்கத துவகதனமேற் மழும்பும் கோக்கிக்

சிகதையிலா சங்கைகொண்டம் மன்னன நேறத

தேற்றுவான் விண்ணிலநி டுறு சாறறு வானே.

அசாவேரி, ரூபகம்

பலகவி.

பாண்டியராசனேகெளரூசெய்தி பகர்வோம்நமதன பனுக்குசேனே

அதுபலகவி.

ஈண்டும்பொருளனைத் துமனபு டுண்டவா தலூரன்யோகித்

தெமக்கும் ஏமைச்சுமக்கும் தொண்டர் தமக்கும்மலிழக் தளித்தா னளித்தான்
சாரணங்கள்.

க எத்தமைப்போலமைந்தவா தபு ருளனையொருக்காலே விலை

கிறுக்கியேகாலிலமறுக்கஞ்செய்திடப் பொறுக்காமலதனானே

கிகதைபா னசம்புகதகனை யீட்டி நினக்குப்பரிகளாகவேபுகககூட்டித்

தந்திரூட்டிலகதப்பரிகள முத்தியுள்ள வடிவமெடுத்தச

சாடிவெருண்டோடி வனதேடிச்செலல விடுத்தோம்விடுத்தோம் பாண்டிய

உ தொண்டனைப்பின்னும் தண்டனை செய்யக்கண்டதனை மரமேறமேறும்அதைத்

துடைக்கவேயருள அடுத்ததுமேவையை புடைக்கக்கடைக்கணபார்த்தோம்

தொண்டுவகதிததெயிட்டருகதிக கரை சுமத்தமாமேயாள கப்பொருகதிச

சென்றுதாய்போலநிறைவவனை இன்றுகமதுபெருகததில

சேர்த்தோம்துயர்தீர்த்தோம் சொல்லவாய்த்தோ மிவைகாத்த்தோம்காத்தோம்

க இத்தனையும் நடந்தியதும் பத்தனாகாததாமே செய்த
 உலா னறும்வாதஞ் நாதநிந்திலானே உந்தன்
 பாஸ் வைத்திருக்கும்பன்
 சென்னமாண பயமொழிக்கின்றகண்பன்
 உத்தமன்தவத்திலேயி ருத்தவன்காண்களகடி
 ஒற்றம்புறப்பற்றும் அகப்பற்றுஞ்சேரவொழித்தோன்ஒழித்தோன் பாண்டி
 ஏதமகலும்வாதஞ்ரர ஆதரவுடன்றேடி அவர்
 கெப்படிமனம்படியேந டப்பியன்புடன் கூடி
 வேதமோதுகின்றவழியிச்சின்று விளங்கியாபுசூரணமாகக்கொண்டு
 கோதகன் றுதிசெய்து பூதலத்திற்செல்வவாரி
 குளித்தமனங்களித்துஅன்பறகளித்துமண்ணிஸ்வாழ்வாய்வாழ்வாய் பாண்டி

விருத்தம்.

விண்மறைத்தி சன்மொழியக் கேட்ட ருண்டு
 வேந்தனதி சயித்தவ்வா நெங்குந் தேடி
 மைம்மலிகண் டன்கோயில புருத்தி ருக்கும்
 வாதபுர நாதரைக்கண் டடிவ ணங்கி
 இம்மகியான் டருகரில் மூழ்கு மென்றத்
 கிகபாத்துக் கேதவாந் தவப்பே நென்னச்
 சென்மவினே யொழிக்கமருந் தானீ ரொன்றே
 செப்பித்தான் அன்புடன்சி றப்பித் தானே.

இதுவுமது.

அறியாம லுமக்குறான் செய்த டொக்கான்
 களைத்தமரீர் பெருத்தமுன்போற் காவல்பூண்டு
 மறைவலரோ பாண்டிய ரொன்றி ரக்க
 மண்ணுசை மறுத்தவர்மன னவனைப் பார்த்துக்
 சிறுகைகபுட் கொண்டுக வான்போ லித்தத்
 தின்புவியை பாண்டியீர் நிருப்பீ ருங்கள்
 கறைமலிகக் தரையுடும் வண்ண மேநி
 கழத்தியீர் என்றவர்பு கழ்த்து வாரோ.

ஆனந்தபாவி சாபு.

க உத்தமனேயுனைச் சார்ந்தேன் சார்ந்
 துவகியலமறைகெறி யிண்டுமாராய்ந்தேன்
 உ சித்தசுததியுண்டாகக் கண்டேன் கண்டு
 தேவர்க்கும்அரிதான சிவபத்திகொண்டேன்
 உ பத்தியாலமையையையொறுத்தேன் பிர
 ருசுவாழ்க்கையிலவரும் துன்பத்தவெறுத்தேன்
 எ சத்தியபபொருளின்புறத்தேன்
 சாணத்துக்கடியையாக தனமையும்பெற்றேன

மாமத்தாக்கயிலை கூறும்

மேரு

மலைவாரணசிமு தற்றலம்தோறும்

தாமேதின் தருளசெய்து வாழும்

சுக்

தாமூர்த்திகருணைபெற் தேவின்னங்கேளும்

உத்தமனே

விருத்தம்

வாதபுர நாதரித்த வண்ணம் பாண்டி

மன்னையா தரித்துக்கண் வாரி யோர்க்கு

வேதகெறிப் பொருளை விரித் துரைத்துக் காட்டும்

விமலனனு மதிப்படிக்குத் தில்லை பென்னும்

மாதலத்துக் கேகவேண் மீமீ ரூஞ்சம்

மதித்தனுபப வேண்டுமெனறு மொழிநது கூடல்

நாதனைத்தாழ்க தேத்திவிடை வாங்கிக் கொண்டு

கடாநிடத்தேந் தரசனும்பின் றொடர்கதிட் டானே.

பாண்டியன் தான்செய்த அபாரத்துக்கு வருந்தித் துதித்தல்

இதுவுமது.

அருமையுடன வாதபுரர் பின்னே வருத

அரசனைநீர் நிலலுநிலலு மெனந டக்க

ஒருகூப்பி டளவுபின்சென தடிப ணிகதே

புத்தரவு பெற்றால வாயில வதது

தருமநெறி யங்கயற்கண் மணுளன முன்போயத்

தான்பிரம்பு கொண்டடிக்க முதுகு காடும்

கருணைவெள்ள மகம்மிதைநது வாய்கொள ளாமற்

கதிகின்றுன பணிந்தெழுந்து துதிக்கின ருளே.

முகாரி ஆதி.

பல்லவி.

அறிவாமற்பிரம்பு லடித்ததும்பொறுத்ததோ அருமைத்திருமேனி

அதுபலலவி.

அறிவின் றியொருவன்வில்லாற் சூறிகொண்டடித்ததழும்பும்

பிரவொருவன்கல்லாலெறிக துறுகின்றதழும்பும்போலே

கர்த்தனே யெவரும்பிரசித்தனே மெத்தவம்

மத்தலுநியகலையென் சூழநறிவினா லபுனமே

அறி

சரணங்கள்.

க மாலயனமுதற்நேவரும் மேலள வில்லா வுயிரும்

புரமமுதுமுனது ட்கா லமா கவகா ணடா யமெருபிற்

கணபன வகதிவண ளானே யுனபோய

புண ளுனன கருமபட்டற் றுன வண ளுன யக பண ளுயலனை

அறி

உ லாககருமரு தின்ருண மி ன்கருமதுபோ லென்தனன்

ன கருமருநற் கவம மு னைகணபதவரதபுருசா

- உனதனை எப்போதுந் சிந்தனை செய்யும்
 ருத்தவனெனறியாமல் தொத்தவசெய்துமுனைனை
 பாறியன்னை வடிவான நாதனை விதபாத்தின்
 ணையமெனக்குண்டாக வாதபுரேசர்வதனன்போல
 ஈட்டினார் காவல்பா ராட்டினார் புகழை
 நாட்டினாரவர்மேற்கோபம் பூட்டியேயுதித்துமுனைனை
 சித்தனைபொல்லாதமாயா விருத்தியாலமயங்கியுனதா
 பத்தலையே ஐத்ததைப்பொ ஐத்துநாநிலீழ்காமல்
 ஐயனே கூடல் மெய்யனே அடியேன்
 உய்யுமா நான்சிரம்பச் செய்தவென்றாயேயுநாறனைனை
 ௫ உனதனடியார்மகம்பு ரிகதருளமுதினும்
 ருத்தயதூரம்பிட்டை உந்தியவள்தந்தெகராலும்
 அன்னையே யில்லாவுன் றன்னையே உளர்க்கும்
 அன்னையாநின்றனென்பது முனைமுனைராமதுன்னனை
 ௬ தொண்டனினம்பிள்ளைக்கறி யுன்றிருகணசுவேடன்
 கொண்டளித்தஊனும்பரை மண்டியவநதிபிட்டும்அ
 ருத்தியே மனம்பொருந்தியே அனடர்
 சிந்தனைதீர்க்கவெளிநில வநத்தறியாமதுன்னனை
 சம்புகங்களைகருதிர க்கும்பலாநடத்தியானத
 ரும்படத்தைமுடிமேலே சுண்புடனறந்ததாத
 ரேசனே பாபநாசனே சுவேன
 பாசமறுத்திடவநத ஈசனெனறியாதுன்னனை

விருத்தம்,

அன்புடனே துதித்தரசன சுதத ரேசந்
 காபாண முதலீதது வாழுநாளில
 முன்புபெருந் துறையவர்க்கும் தொண்ட ருக்கும்
 முன்னளித்த பொருள்பலவாய்த் தழைப்ப தேபோல
 அம்புலியைக் கண்டபெருவ கடலைப் போலே
 அளவில்லாச செல்லம்நாள் தோறு மோலகப்
 பின்புசெக ளாநில ஐயம் புதலவன் றனனைப்
 பெறறிட்டான் தனைநான்மி சூத்திட்டானே.

வாதபுரேசர் சிதம்பரத்தில் சுமாரிஸாநொச்சித்தல்.

இயங்குமது

அரிமருத்த வனமகனாக லைமல மிதநே
 ஆனலகில் விதமுத்தா னட்டால் வாந்
 புரமுனிவா பழுதகலம் பாடல் செயது
 புகுநதுடல் பதமதா மம் புகழ்ந்து செயிந்
 தருமஹமயார் செயுகத்தந்ப புலகமே லோகவி

யண்டலுக டண்டுகெடு வரைபோற் றேன்றத்
தருமநெறி வளம்பெருகும் திலகை வந்த
சார்க்கிட்டார் மனத்திலைபு கூர்ந்திட் டாரே.

கலியாணி, ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரந்தனிலேவாதபுரர் சிறந்திருந்தனரே

அறுபல்லவி

சிதம்பெருகுநீரு மாலயந்தேரிய

சித்தன் திருமல சித்தன் திலகை வளத்தன் அருளியகர்த்தன் தனிவளர் சிதம்ப
சரணங்கள்.

■ தேகமயிர்க்குச்செழு வீதிவீதிகள் தோறும் சென்றுதொழுதாலயத் தேடி
சென்னமரணமாரும் பஞ்சக்கொருவன்னிபோற் சிறக்குஞ்சிவகங்கையி
பாகம்வளருமையவளநாடிப் பார்த்துமகிழத்திருக்கூத்தாடி. (லாடிப்

பேகநாதன் சிற்றும் யோகாதிசயங்கள்

மகன் வெம்பவ நாசன அம்பல வாசன்றெண்டர்கள் நேசன்றனிவளர் சிதம்ப

உ முன்புகுருந்தடியில் வந்துபதேசம்செய்த மூர்த்திநிசவடிவமீட்டி

முகமலர்ந்துவாயு மலர்கதுதனைவரவென்று மொழிவதெனவேகுறிகாட்டி

அம்பலத்திச்சிற்றும் நிலைகண்டு அவகைகுவித்துத்தலை மேற்கொண்டு

அம்புலியிற்பணிந் தன்புருவமாகி

அய்யன் நீரணி மெய்யன் மழுவுடைக் கையன்னடமிடு அய்யன தனிவளர் சிதம்

க வசிபரவியபிர மரம்போலேபுண்டீக மாமலாதனிலவி னாகதென்றும்

மன்னிநிறைபுஞ்சிவா னந்தமாகியதேனை வாரிக்கண்ணாகும் வாயாலுண்டும்

திருவாசகமதுதனைப்பாடித் திருஉடமடிவன் னியைக்கூடி

புருகும்வெண்ணெய்போலேயன் புருகவணங்கிச்சிவ

யோகனபெண்வளர் பாகன்வென்விடை வாகன்றிவ்விய தேகன்றனிவளர் சிதம்

வாதபுரேசர் சிவயோகத்தில்திருத்தல்.

விருத்தம்.

மறைதேடும் நடேசனைததமுந் தருளாற் பச்சி

மச்சிகையி லேதினிலை வனத்தைத் தேடிக்

குறையான உருவாமோ கைவந்த மூத்தின

கொடுவாளால் பெற்றிகாணக் காட்டை வெட்டித்

திருமுறுமா தமாரும் நிறைதி ருத்திச

சிலையாடும் விவதகா விவதத தருன்றிர் பாய்ச்சி

புறமுறா னந்தருதம் வினைகதி டக்கொண

டருத்தருள் சிவ வாகம் பொருத்தி னாரே.

எழுனுகலயாணி சாபு

பல்லவி.

வாதபுரகாத திலகை வளத்தன் திருத்தாரே

அறுபல்லவி.

கீதன் லோகநாதன் நனக் கோதுகின் தவாதே

வாதபுர

- க விவத்திபலருவங்கெளலலாம் கலக்காமலவநதுரிஞ்சு
உ ஆமாடுகளதாமீனதகா றுமோவெனநக்க
ங கருணைக்கடலுருவத்தொழி திருவுறமதுபோலே
ச கண்ணுலவருநதண்ணிரைபுள னுண்ணத்தெரியாமல
ரு தேகஞ்சலிக்காமலிவ யோகஞ்செய்துவகது

வாதபுர
வாதபுர
வாதபுர
வாதபுர
வாதபுர

மாதவஞ்செய திருகங்கவிதபுத் தர்களதி ரண்டு
வாததுதிலலை மூவாயி ரதத ரோடே
வாதமெழு நாளவரை யறுதக நோகதி
மலைக்குமடி யார்களைவல ஸாத ஸூர்
நாதலைக்கொண முனிவாது செய்வீ ரெனறு
மலிந்து சன மறையவெழுந தவ்வா தேயப
போதவர்கள் கூப்பிடக்கேட் டவரவே றெனறும்
புகலாம லேதவத்திற் பொருகதி னுரே.

இதுவுமது

பேசாது கணமுகை யோர்வ ரூதப
பினனுமவர் கனவிலவநீ சனமா ணிக்க
வாசகனென நழைபுயின்கள வருவ ரொனார்
மறுபடிபு முதககமொழிந தவ்வா தேபோயக
கூசாமல சென்றவார்மா மததைச சொல்கிக்
கூப்பி றமுன வெழுநதுவதம் டலத்திற றுழகது
மாசகனற கனகமண்ட டத்தில வகது
மலையவர் குழந திடவிருகது மகிழகதத் டாடா
புனனுகவராளி ஆதி

- க ஆசையறுத்தமாணிக்க வாசகசுவ பி திலலைமூ
வாயிரவா குழநகடவீற திருநதார்
ஆசகலம்புத்தராமபி சாசுகள ஸுசமுகத்தில
ஆடுகளபோகடவ விழித்திருநதார்
உ. வ்கள தெய்வமுந்தாலையும் கம்பிகொரெய தும்பயனும
இதுவீரன நநநணர்கோனமொழிநதார்
தவகளதெய்வங்க டசியனு மானமுத்தேசத்தாற்காணத்
தககதெனறுவ ததார்நீத்யழிகதார்
ங. கைதவர்சொன்னமுன்னும்ம ஹஸடிவா னுவா தித்தக
காட்சியின திவேறென திள்மையாலே

ஐயுறுமுன்கள்கோனாதி செய்தமுன் துமனுமான

அளவைக்கடனகர்தென்றரிப்பாலே

ச சாவதேமுத்தியென்பார்பூ தேவர் பிரானசொற்கொண்டெவ்வி
தத்தினாலிவ்வெலவாரொன்றெண்ணியே
ஆவதுகூடியொன்றாலிவ் கெம்மைவெலவும்பார்ப்போமென்ற
மரநதவித்தார்மகதகாசம்பண்ணியே

ஞ ஆரணவகளை ஸளவை யாற்சாராந்சிவதமொழி
பாலளக்கொண்ணுவொளியார்போதும்
சிருபரெங்களிதையும் பூதியும்பிரித்துக்கண்டு
தேர்த்திடகூடாதென்றார்ப்போது

க உவகளீசனுக்குநகிரு நீற்றுக்குமு மபத்தியெவ்வா
துவமைசொல்லுமென்றபுத்தர்புகளாரர்
சங்கையமகாமுரைப்போம் நீங்கள்தோறமபிணனுமக்குத்
தண்டனை கூறுமென்றார்மெய்கண்டார்

எ இககெனக்கலலாலைபிடை யிடமெமையரைப்பதுவே
புத்தர்கள்தாமேயிகைசாதோவகினார்
முக்கண்ணன்பருலகத கோமயத்தைவாங்கியக்டே
முதெரிவிட்டுச்சிவக்கவாவகினார்

அ நித்தயிப்படிவிளங்கு மெககளய்யனமேனிபூத்த
நீறுவாமெனசகையவகாத்தார்
வைத்திடத்தெரிந்துபுத்த ரானலுடர்கள்தமது
மானமுமுள்ளவயிருநதோற்றார்

க இரணவிதம்புத்தர்தோறம தெனறதறிநின்பமாமென
தேபொருட்சொழனமனத்திலோர்ப்புதான
தன்னுடைத்தவந்தாற்பற்றி ஆமைமகனைக்கொண்டிசி
தம்பரநதேயுவகதவருசெய்ததான

ய யாவர்வென்றாலுமெனமகளை ஸ்மமையைத்தீர்த்தோரேவென்றோர்
என்றவரைக்கமனமிக்ககொண்டார்

ப பாவிளமணியைமுதலு முன்றற்கம்பினைதெனதேதோ
பண்ணவுமுன்களீவகாமகண்டி

கக வாசகப்பெருமானுமுன்கொள தெனமகளைமுகத்ததீரோ
மம மெல்லுமெனதரசனவற்றாரை

காசினிபுகமுங்கூடல வாசனமுநினைத்தருட

வ்யுமைப்பெண்ணைப்பார்த்தார்

விருத்தம்.

அன்புடன மண்ணிக்கவாசகர்க்குடையகண்ண

ணுக்கொகை கட்டெண்ணியத் திப்பா மவகாலச

செமபியனதனை மகளுமை மாறிப்பாடத்

தெரித்துசிவ னேயெவர்க்கு மருளென் றெண்ணிப்
 பின்புயர்மு வாயிரவ ருயிற் றுழ்த்து
 பிறகுபுத்தர் கனைக்கற்கா ணத்தி லாட்டி
 அம்பலத்தில் நடேசனைத்தாழ்ந் தேத்திச் சைவ
 னுனினுன் தனதிருக்கைக் கேகி னுனே.

இதுவுமது

புத்தரையிவ் வாறுவென்று வெருநான் வாத
 புரோசர்வா சகமாலை சாத்திப் பூசை
 பத்திபுடன் செய்துபின்பு சபையி லாரீம்
 பரமனடி நிழலிலடைந் தறிவா னந்தச்
 சித்தருவந் தொடுகலந்து நினளு றெங்கும்
 சிவனருளை வெளிப்படுத்த வந்தா ரித்தைச்
 சித்தமகிழ்ந் தரைப்பவர்கேட் பவர்பூ லாபம்
 சிறந்தபத்தி லாபமுஞ்சேர்ந் திருப்பர் தாமே.
 ஆக விருத்தம் உள், கீர்த்தனை கக, தரு ச, ஆக சஉ. முற்றும்.

உ

அறுபத்திரண்டாவது.

பாண்டியன்சுரம்தீர்த்தபடலம்.

அவதாரிகை விருத்தம்.

சொந்தனில் மண்கமந்து திருவால வாயோன் றேனைப்
 பொருளதும்வா சகரைக்காத்த புதுமையை யுரைத்தே னிப்பால்
 திருந்துசம் பந்தராலே திமைசேர் கூனபாண்டியன்
 சுரந்தணித் தடிமைகொண்ட சூழ்ச்சியையினிச்சொல் வேனே.

அடரணு சாபு.

க	பூதலத்தைச்சக நாதவழுதி	முனிவரே	புகழ்
	பூணடுலகாண்டு சிவலோகஞ்சென்றுன்	முனிவரே	
உ	ஒதுமவன்புதல் வன்வீரவாகு	முனிவரே	அவர்க்
	சூற் றதிறுமகன விக்கிரமவாகு	முனிவரே	
ந	ஆங்கவனமைந்தன் பரங்கிரமவாகு	முனிவரே	அவர்க்
	கதையிருஞ்சேயன் சுதந்தரபாண்டியன்	முனிவரே	
ச	தாங்குமவன்மகன குங்குமத்தென்னன்	முனிவரே	அவன்
	தனையனாகும் கருப்பூரத்தென்னன்	முனிவரே	
ரு	மற்றவன்பாலகன் கருணயத்தென்னன்	முனிவரே	அவன்
	மைந்தன்னுமபுரு ஷோத்தமத்தென்னன்	முனிவரே	
சு	உற்றவவன்மகன சத்ருசாசனன்	முனிவரே	வலி
	யோங்குமவனமகன் கூனபாண்டியன்	முனிவரே	
ள	நானிலத்தைக்கூன பாண்டியனதுங்கி	முனிவரே	பொன்னி
	காடன்மலைநாடன தனனை யும்வெளது	முனிவரே	

அ	மூன்றுகாழித்தன் குடைக்கீழடங்க	முனிவரே	தானே
	முறைபுரிந்து வருகைவிற்கேளு	முனிவரே	
■	பொன்னும்பணிபுந் கரிகளுயீந்து	முனிவரே	பண்டு
	போலவேசேரன் தன் காடுகைக்கொண்டான்	முனிவரே	
ஐ	மன்னுத்தனது மகளைக்கொணர்ந்து	முனிவரே	சோழன்
	மாமணஞ்செய்து கொடுத்துமலலாமல்	முனிவரே	
கக	பின்னுமனேகமெய் யாபாரணங்கள்	முனிவரே	தான்
	பெற்றவமைச்சரை புத்துணையாக	முனிவரே	
கஉ	தென்னவனுக்கிடு மா கக்கொடுத்து	முனிவரே	தன்
	தேசத்திலெப்போதும் போலவீற்றிருகதான்	முனிவரே	
கங	பொன்னியரசன் மகளுடன்வகை	முனிவரே	இகை
	பூணுஞ்சுததீம மத்திரிவைப்பார்த்து	முனிவரே	
■	மன்னவமேவுத் தனக்கமைச்சாக	முனிவரே	செய்திக
	காணிலத்தைத்தென்னன் காத்துவரையில்	முனிவரே	

கழிகெழுள்

கூனபாண்டியனின் வாறுலகாண்டி கொணடிருக்கைவிற்கமணப்பேய்
கூறியவழியிற் சிககிலவினையும் சூலமுறையொழுக்கமும் விட்டான்
ஆனதற்கன்னி காடுமவ்வாறே அமணப்பேய்ப்பூதிகா தனம்
ஐதியாஞ்சைவ சமயமுதனிலே தாகமவகளும்கெறி சூறையது
போனபின்னவகை பின்மனையாளும் புகழ்பெறும்அமைச்சனுந் கொடிய
பொய்யமணர்கள்மாண் டருமறைமொழியெய் போலிவங்கிடுமென வருகதி
மேனிமேற்றிருநீ தணித்திடாதவராய் மெய்யரசன்சார்பிலே நின்ற
மிக்கவுக்கவலை பூண்டுமாமதுரை விமலனமுன்பணிகதுரைத் தனரே.

ஞானசம்பந்தர் வரலாறு கூறல்.

விருத்தம்.

வேதமதின் பொருளையம ணரைப்போ லெனகோன்
வேடம்பூண் டறிவிழந்தான அவனை மீட்டுன
பாதமஸ்த கமஹகொளவா யெனத் தொழுதகாற
பாருமொரு மறையோனகனை டிகைபு மெயயிற
பூதியும்பூண் டருசிலவர நீரா ளொண்ப
புண்டரிக புரத்திருகது வகதிட டேமென
ரோதிடவாங் கேபுதுமை விருகரு மாசில
உரைபுமெக்கட கெனக்கெடக வரைக்கின் றுரே.
ஆனகதபரவி ஆதி. :

பலகவி.

கத்தனஞான சம்பந்தராவுதித்து வந்தபுதுமைகேளும்

அறுபலகவி.

அத்தணர்சீகாழியில மைகதளவபாதசேவர்

மைகதனெனவாமூரீச கந்தானுளினுடே

கத்தனே

சுரணங்கள்.

க பாஸுரரியன்போலேயுதித்தார் வயதுமூன்றில்
மாவிடவமேலீசன் உமையொடங்குத்தான்
ஏறுமுலைப்பா லுடனினைத்தான் ஞானத்தையனை
கோலவள்ளத்திலேந்திக் குடியெனக் குடித்தார்
காலுவேதமாதிரிபல னுலையுமேராய்ந்துமேவி
சாஸுபுராணங்களுமென் மேலுணராதமுணர்ந்து கந்த

உ ஞானநாயகன் ஞான வகலநதான் கலந்ததனால்
ஞானசம்பந்தரென்று திருநாமமொழிந்தார்
ஞானநாமகள்நாலிலமைந்தான் அமைந்துவேத
ஞானலான்பொருள் மூற்றும் தமிழாய்த்தளந்தார்
மானணிதலங்கள்தோறும் கானவரிசைகளுடன்
தெனெழுந்தென்சொல்லமாலை பானலக்கொண்டோதிச்சாத்தி கந்த

ஊ நித்தனருளா லொளிகீழ் விளங்கிய
முத்துயானமும் முத்துப்பந்தலங்கூடி
பொற்றாணம்படிக்காசுநாடிப் பெற்று
உற்றுமறைதொழும்கேயிலடைக்கப்பாடி
வெற்றிவிருதுடன்சீவன் முத்திபுராநாதன்செம்ப
தத்திலேதொழுகவிரைத் தித்தலம்வருவார்தேடி கந்தனே

மாமறையோ னுரைத்திடக்கற் புடையாளோட
மைச்சருமன் நேயமணப் பேய்கீழ் கித்தம்
கோமகன்மெய்ப் பூதிகா தனத்தைப் பெற்றுக்
கோலமுறக் கொண்போ கெதிபெற் றுப்போல
ஏமகிழ்ந்து தங்கள்பெய ராலே னுலை
எழுதியத்த மறைபவர்கைக் கொடுத்தனுப்பிச்
சோமசுந்த ரேசன்முன்போய்ப் பணிந்தா னெதம்
குடிஞர் தமதிறுக்கை நாடி னுரை.

ஞானமும்பந்தர்மயமுடையதுவருதல்.

அருமறையோன் றானேசம் பந்தர் முன்சென்
தல்லவாலை காட்டிவா சிக்கும் போது
குருமந்தர் திருவடிக்கே யடிமை யான
குலசபிதைதென டரிட்டுவிண்ணப் பமிகெடு முந்தே
அருளிவாது சமணரா மிருனை மாய்த்தெம்
அரசனுக்குப் பூதியிசைத் ததைநாட்டோரும்
மறவிடவே கருணைசெய்ய வேண்டு மெனநே
வரைந்திருப்ப தறிதெழுந்து வருகின் றாரே.

கல்யாணி ஆதி.

பல்லவி.

ஞானசம்பந்தசுவாயிவத் தாரோ வந்ததுபாண்டிய
ராஜன்மனைவிமந்திரியுல கேட்டுவந்தாரோ

அதுபல்லவி.

வானதிரவேமூரச வாத்தியமொலிக்கமுத்து
மணிக்கவரிசுழற்ற மணிக்கவிகைகிழற்ற
மணிப்பந்தலிலேமூத்து மணிச்சிலிகைவிழற்று

ஞான

சரணங்கள்.

■ புன்சமணிஞானகற்றுஞ்சோதி யாகவேயீசன்
பொருத்தியதலந்தோறும்பொப்பாடலோதிச்
சென்னிதனனாட்டைவிடுத்து தென்னவனாட்டையடுத்துச்
சேற்கண்ணுடனே திரி நோக்கனிருக்குங்கூடல்
பார்க்கவேண்டுமென்றதி சீக்கிரத்திலெழுத்து

ஞான

■ சுத்தவிபூதிருத்திராசனம்பூண்ட தொண்டர்கள் பலர்
சூழ்ந்துநின் நாகாவென் நகுள்வேண்ட
ஒத்துமுத்துப்பல்லக்கினமே லுற்றிடுதல்பாற்கடலமேல்
உதித்தெழும்பியபிறை மதிக்கிணையாகவொளி

■ கதிக்கவெவருங்கண்டு துதிக்கும்படிஎழுத்து

ஞான

க. பொத்தகைச்சமணரெண்ணம்மாறத் தமக்கழநன்னே
போரும்பரிசனத்தார் விருதுகூற
மற்றுளபரசமய வாரணத்துக்கோரிய
மணத்திமிரங்கிழிய முனைத்தருளியனெனக்
கனத்தபொன்னெடுஞ்சின்னந் தொனக்குமோசமுழங்க

ஞான

விருத்தம்.

காமனைவென் நவன்மைத்தர் வருங்கால் கேரே

கண்டமண ருத்தேவைத் தொழுக வந்தால்

ஏமகிழ்ச்சி யெதுகின்ன மேதின் கேவீ

நேதுலகியி யாராவெனநீ ரொனத் தழிக்கத்

தாமரைதூ லாற்கட்ட மத்த வேழம்

தடைப்படுமோ வென்னவவர் தடையை நீக்கி

மாமதூர புரநாதன் கோயிற் குள்ளே

வகதிடார் அய்யனைப்ப ணிகதிட் டாரே.

இதுவுமது.

மதுரைநர் தனைப்பணிநதே முத்து சூழ்ந்து

வஞ்சகரா வியசமணர் நெறிக னெல்லாம்

சிறைபட்டேவ வாதுசெய்யக் கூறறை வென்ற

பித்தவன் யெனைக்குறித்துப் பதிகம் பாடி

யமுவக் தருளடைந்து திரும்பி மீம்போ
தெதிராவா ஓசமுனி கண்டு வேண்டப்
புதுமையுடன் சம்பந்த ரவரில லத்திற்
பொருத்திட்டார் அமுதுசெய்திருத்திட்டாரே.

மோகனம்

- க முக்கணனுக்கனபுசெய்யும் தக்கவர்களை சம்பந்த
மூர்த்திகூடற்கூர்ந்தது கேட்டுப்
பக்கமுள்ளகிரிதோறும் புக்கவிருநாலாயிரம்
பாதகரும்வந்துகூட்டம் டோட்டு
- உ முத்தமிழ்வல்லவரைக்கு நித்தாடனோம்புரிந்த
மூதெரிக்கடவள, களைக் கூவி
பேருக்குமொரு சந்துருவாக்கவந்தவன்
நக்கையெய்ப்படசித் துவரவென நேறி
- ஊ தக்கனமகத்திற்கை போன அக்கினிபகவானஞ்சுத
தாங்களையக்கினியைக்கொண் டோறும்
மிக்கவிருட்டிலொருவ ருக்குகதெரிபாமலனா
வித்தகாமடத்திலவைகளும் போது
- ச மன்றுயேபுகையெழும்பத் தொண்டாரநிறதுவைதிக
வாரணத்துடனமொழியுந காலை
தண்டமிழ்மதுரைகீல கண்டனைப்பாடியரசன
தன்னைபிடிக்கக் கீழ்தார் மேலே
- ரு வெவகனவெந்ததரசன அங்கமநனிவெப்பற்றி
மேலெழந்தார்பாணந்து ளாகப்
பங்கமுறுஞ்சந்தனமு டன்கலவையும்படுத்த
பாயலுஞ்சருகெழுந்த போக
- ௯ சோழன்மகளுநதுணையாச சூழும்த்திரியுமிக்கத்
துன்பமடைந்துபணமுத ராலே
கேளுமனேகமருந்து தாமுமையிலுமற்செய்தும்
கினைத்திடுஞ்சார்த்தணியா தாலே
- ௭ ஆதலாலிகபரமற் நேதுமற்றசமணரால்
ஆனமட்டுக்கும்வருந்திப் பார்த்தார்
மாதவவஸத்தா லுமற நேதுவிதத்தா லுநதிர்க்க
வருத்தமெனதுளககவலை யேற்றார்
- அ ஒற்றையாழியனநனவநதி சத்துமன்னன்மருகளை
உற்றுநோயவந்ததற்குத் தானே
பத்தியுடனையாயிரம் கைத்தலமுநகொண்டுதொட்டுப்
பார்க்கவந்தது போலுதித் தானே
- ௯ அநறவேணையினிலைசை வந்தணிப்பயிர்க்குமேலி
யாமிருவரும்மன்னவன் முன்னாலு

இத்தனோய்க்காழிநின்ற வந்திருப்போராஸையன்றி
 யாவரா லுந்தீராதென்று சொன்னார்
 டி ஓதிபசைவர்வகதாஸவி பூதியிட்டுப்பார்ப்பதெமக்
 கேர்க்குமோவென்றரசன சொல கின்றான்
 ஏதுவித்ததா லுஞ்சர மேதணித்ததா னுற்போ தும்
 யாதுறுதிகண்டொரபு மெனறார்
 ஆகிலவரையெனதன்முன் னாகவழையுமெனக்கண
 டாலவரையயலங்கா ளுஞ் செய்து
 வேகமாகவேசகல லோகநாதருக்குமைந்தர்
 வீற்றிருக்குமடத்தில்வங் தெய்தி
 கஉ கற்புடையவனும்நீதி பொப்புமத்திரியுடன்பண்டு
 காதினாஹு னாமுதத்தை யுண்டார்
 செப்பமாயன்றுகண்ணாஸி ரப்பவுண்டிருவருமாச்
 செவடியிலேவணங்கு கின்றார்

பாண்டியன்சுரந்திரி க்கருனாசம்பநந்தர்வருதல்.

விருத்தம்

மத்திரியுங் கற்புடைய வனாயிவ் வாறு
 வணங்கிடப்பார்த் தமணரையென் றோரே யிங்கு
 வகததே தெனவேதச் செல்வர் கேட்க
 மகத்தான புமதருளால் குறையே தெங்கட்
 கெனதையே புமதருளால் எம்வேத் தன்மேல்
 எழும்பியவெஞ் சுரம்பிடித்த தாகையாலே
 உந்தமது கருணையினால் ஒழிப்பீ றொன்றே
 புருகின்றார் தமக்கிரங்கி வருகின்றாரே
 சிஞ்சருட்டி, சாபு.

பல்லவி.

வழுதிதன்சுரந் திரி க்கருனாசம் பந்தமூர்த்திவந்தாரே

அதுபல்லவி.

வழுதிதன்மனே விபுமத்திரியும் மொழியும்வண்ணமேகருணைபுரிந்து வழுதி
 சுரணங்கள்

க	முத்துப்பலக்கின்மேலையிருந்து சுற்றிலுமறைமுழங்கக்கூன	வழுதி
உ	சுத்தவியூதிருத்திராசுந்தரி தீத்தடியவா கெருங்கக்கூன	வழுதி
உ	வாயலதோறுகதுபமுடனே மணிவிளக்கருகவோங்கக்கூன	வழுதி
ச	தோயநிறைந்தபூர்ணாகும்பமும் துவசைகருடன விளங்கக்கூன	வழுதி

விருத்தம்

வசவசிகா மணிசபையில மாடி வந்தா

சனத்திருந்து நோக்கமுக மலர்ந்து வந்த

தெய்வவடிவெயென்னோய் அகநறி யுகத்தம்

திருப்பணிகொள வீரனெனென நிரக்க நோக்கிக

கைவரும்பீ வியப்புமுங்கி யன்வ ஸப்பா
கத்துளநோ பிலரையும்ந் மெமையுந் தீர்க்கச்
செய்வதுவே கருமமெனச் சொல்லக் கூனத்
தென்னவனும் அப்படியே செய்மென் றுனே
ஆனந்தபரவி ஈபகம்.

க தென்னவனசொல்லு முன்னம்சமனா ரென்னுங்கயவ ரீண்டிச்
சேகரமாய சொகையதி லேகமுடனே வேண்டி
உ மன்னியிலிதன்னினுலையம் மாணனமேற்றுடைத் தாரே
மத்திரித்தசெ லத்தனை யும்வி ரைந்துமேலிதைத் தாரே
க எரியிலேநெய்யைச் சொரிவதுபோலே சுரமேலிடக்கண் டாரே
எவளவெனு மிலுவி லலாமல்மிக்க கவலைபெற்றிருந் தாரே
ச திருஞான ஸ்ரீநீரீற்றையள்ளித் திருக்கையிலெடுத்த தாரே
தியவரது மாயமீதென லேவதைத்ததிந் தாரே
ரு தேவதேவன் தன் கோயிலுக்குள்ளே மேலியவர்க்கு நேரே
தென்னியமடைப் பள்ளிசசாம்பலை யள்ளிவாருமென் றுரே
க காவலன்றன தேவலரவ்வா றுலலாக்கொணர்ந் தாரே
காயும்வழுதி நோயகதறிட லேகைக்கொணரீணர்ந் தாரே
எ மந்திரமும றுந்துமெனச்சம் பகதர்கரணன் கூடி
மாதேவனானலி ஸ்தியாடபகழ்க் தேவ ஸ்பபதிகம் பாடி
அ தகதரசனஅவ கந்தனிலி ஸ்வம்தாபசசர வேகம்
சந்தனதலைத்தறி மிந்ததுபோதற ணிகததுவலை பகம்

லிருத்தம்.

புரவலன்பே யமணர்தொடத் துன்பும் ஞான
பூரணர்தொட டதனுலவெப பொழிந்த வின்பும்
இருவினையின பயன்பாற் றெரிநதய யாவென்
னிடப்பாகச சுரமுநதீர்த் தடிமை கொள்ளக
கருணைசெய்வீ ரொனவிரக்க நீறு தொடடவ
கையாலமுன் போதறொடுமுன பழய கூனும்
சுரமும்போய்க் கடைகதெடுத்த மணியைப் போலே
துகைகிணை சுந்தரனு லின்னகி னுயே.

இதுவுமது

சவுரநரபாண டியனாக வவனை ஞான
சம்பகத மூர்த்திபரி சத்தால மோக்கால்
உவகதருளைக தெழுத்துபதேச த்தால மேனி
யொண்கமகொணடி சமணர்மெறி யகனறீ நிலைய
பவதொலைககும் சைவசா தனததைப பெற்றான
பரிசுத்தனை யுரைப்பவர்கேட் பவர்மெயஞ் ஞானம்
குவிதவினை வலிமலைகோர் குலிச மாகக
கொளளுவார் ஆரணுகில நளனு வாரே

ஆகவிருத்தம் யி கழிசெய்க க கோத்தனை நு தரு நுஅந் தள முதறம்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்துமூன்றாவது.

சமணரைக் கழுவிவற்றியாபடலம்.

அவதாரிகை, விருத்தம்.

வழுதிவெஞ் சுரத்தைக் காழி மறையவ ராற்றீர்த் தீசன
பழுதகை திருநீ றீகத பண்புமுன் னுரைத்தே னிப்பாஸ
குழுவுடன வா கித் தோற்ற குண்டரைப் பினனுந கூர்த்த
சேறச் செய்த கதையினி வினம்பு வேனே.

வழுதிமனையா னுமகதி ரியுமொ ருமையா விசந்து
மகிமைமிகு காழியந்த ணைகாடி
மலரடியிலேபணிந்து எமதரசனோயுமங்க
வனவுமிலவாகவுஞ்செய்த துபோலே
இழியுமமனையிவகு குழுவினுடனேயதஞ்செய்
திடவமெமதாசையென்று சொலமேலே
இசையுமவரோடிணங்கி மதுரைவளரீசன்முன்பில
இணையடிவிலேவணைக கியமனையோ
அழிவுசெயவேனுமுர்தம் அருளசெய்கெனவே தநீவி
அறையுமவகையெநஞ்சிறைத சரிதானே
அரசனுடனே மொழிந்து கயவருடனேயெதிர்த்து
அகமகிழுவீர்த்ருவிந்த கழுவேறி
விழுவரெனயெவினின்று மொழியவுடனேயிறைந்தி
மிகமனதிடையுவகது மதுராளில
விபலரசனோடுணர்கது சரியெனவுமோதவகது
விரிமனையிடேலிநுத்து மகிழ்வாரே.
சமணமாநர் நாம்கண்ட கனவுநிலைகூறல்.

விருத்தம்.

இப்படியே சித்திருக்க வமணா ரிஸ்ஸத்
தேந்திழைமாந் அழலசிதந நோக்கித் தென்னன்
வெப்பதற்று மலையொருமைந தனுக்குத் தோற்றீர்
வேகதனும்பு தியையணிநதுவ கையி கழந்தான
வைப்பிலுமக் கிருபபட்டம தெனவே காழி
மறையவரை வாதிஸவெலவ வெழுந்தார் பின்னும்
கைப்புணுகுக் கண்ணடி யோயாவ கண்ட
கனவுநிலே கேளுமெனக் கழறு வாரே.

சங்கராபரணம்

பலகவி.

கண்டகனவினைக்கேளும் குண்டரேயாடிகள் கண்டகனவினைக்கேளும்
அறுபலகவி.

கண்டகனவையென்னென்று விண்ணிரைக்கலாகுமென்று கண்ட
சரணங்கள்.

- க அநதமிருந்தநம்பள்ளி யுத்திருவிளசங்களுஞ்சி
தந்தசுடையறும்பீற னிகதமெய்பறும்சூலஞ்சு
மந்தவருகைகண்டிணம் கந்தாரும்புலித்தோலபு
கோந்தவருமாகச்சிலர் வகதுவகதுலாவும்படிச் கண்ட
- உ தண்டசேகோபுணங்கட்டிக் கொண்டவருஞ்செகைகயிற்
மண்டலதரருத்தொங்கும் குண்டுகைக்கைபருகதலை
முண்டமானவரும்பீல கண்டனாதையெசொல்லிக்
கொண்டுவருகோருமிக்கு மண்டுவகதுலாவும்படிச் கண்ட
- க மத்தகெசமொன்றுவந்து சுற்றிவளைகதுளமது
பத்தரானவர்களைத்து ரத்திமுடுக்கிப்படிப்பவ
னத்தையுமிழித்துவண்டி னத்தையெழுப்பிப்பிண்டியைச்
சுத்தமாவேருடனேப ித்தெறிவதுலாவும்படிச் கண்ட
- ச மூவிடைக்கழுப்பத்தி லேவிழந்துங்களுக்குயிர்
போவதுகண்ணோங்களும் ஆவிதமொறிமெத்தக்
கூவிமார்பிலடித்துக்கொண் டேவிழியில்லீர்பெருகப்
பூவணிபுக்குழல்சோரப் பூவில்லீழ்த்தழவுகாங்கள் கண்ட

சொப்பனங்கூ நிக்கரிபாம் பாவையேவித்
தோற்றமும்முன் னோர்கன்பட்ட பாடுக கண்டிர்
இப்பொழுதோர் சிறுவனல் வலிவிழத்தீர்
இன்றைகல் கன்றலவென் றுரைத்துப் பின்னும்
கைப்பிடித்து மிழுத்திடப்பெண் டர்சொற் கேட்டல்
காரியமன் நென்றுரைத்தாழ் வழிபே செல்ல
அற்பர்கள்பச் சொத்திமுன்ம பூரஞ் செல்லல்
ஆவதுபோல் டடக்கமறித் ததைரு வாரோ.

இதுவுமது.

தடுக்கையிலே கடகென்றீர் உமக்கு நாசம்
தலைப்படுமென் றரிவையர்கள் சபிக்கக் கண்டும்
கடக்கையிலே பட்டிமுதற் தடுக்கப் பார்த்தும்
நான்மாடக் கூடல்வந்தோ ரிடஞ்சே ருங்கால்
விடைக்கொடியோன் றனைவணங்கி ஞான பூர்ணர்
மீண்பிலரும் போதுமறித் தமணப் பேய்கள்
அடுத்தாசன் முன்சென்று சனத்திற் காழி
அத்தணர்வீற் றிடப்பொறுக்கா தமைகின் றுரோ.

காதலம்மக்கெரிவைய ஆதி.

- பாருஞ்சமணர்களை ஸ்ரீமஞ்ஞானபூர்ணரைப்
பரிசுசம்பண்ணத்தொடுத்திசை யொழிந்தார்
நேரும்மழலையில் னம் திரவுமிலகைமந்தன்
நீயோளங்களுக்கெதி ரொன்று பழித்தார்
- உ கொம்பிற்குக் கையெறப்பளம்பழம்மிழுநின்ற
கொள்கையல்லாதுன்வித்தை மிக்கதோ வென்றார்
நிம்பமாலைவனைத்தொடும்பிணிதித்தோமென்றோ
நீகர்வத்தையடையத தக்கதோ வென்றார்
- ங உக்துமீர்வண்டுஞ்சென்று ருந்தோறுமெழுத்தாக
உண்ணியதுபோலுந்தன் வித்தையெ யென்றார்
செதுமசாம்பலேவி மந்திரமுமருந்தும்போல்
தெட்டித்தென்னன்னரத்த னித்தையெ யென்றார்
- ச எங்கள்மகதிரத்தையும் உங்கள்மந்திரத்தையும்
ஏட்டிசெழுதித்தீயிற போடுவ தென்றார்
அங்கிவிசேலகைமற் றங்கிவதெவன்றதென்
தல்லாதவர்களினத் தோடுவ தென்றார்
- டு 'இக்கூடலிலேசெய்யத் தக்கதன்றிசனில்லா
விடத்திற்செய்வதெயெங்கள் காரியம் என்றார்
பக்கத்தொருதலத்திற் புக்கிருந்தகாமவாதம்
பண்ணிச்செயிப்பதுவே காரிய மென்றார்
- மண்டிகதர்ப்புறம்போய் மண்டலாதிபன்முன்னே
வன்னிலிட்டால்வெளி யாமென் நெழுந்தார்
தண்டிற்சண்டைக்குப்போனால் நெண்டுகொண்டென்பதென்
சமணப்பெயர்களின் துபார்ப்போமென் நெழுந்தார்
- எ பட்டணத்தாக்கணவத்தில் வீடமாபொருகுழி
பறித்துச்சீத்தலைப்புலை யார்பா ஈட்டினார்
கட்டுக்கட்டாகவிற கிட்டெரிமூட்டித்தக்கன்
காரிகையார்வயிற்று மிட்டு மூட்டினார்
- அ காவினுயினரையன் செடைபிகழ்த்திகழ்ந்து
நாமெசெயித்திடலா ருமென் நெண்ணினார்
ஆபுஞ்சம்பந்தரெண்ணி ஈவிரத்தொண்டர் குழ
அரசனுத்தெவியமைச் சொடு நண்ணினார்
- ங தன்பாறுருந்தியெயெ ழும்பியோடுங்கன்றின்பின்
தாயம்பசுத்தொடர்கத துபோல் கடினார்
அம்பலத்தாடுமீசன் றளபின்னை செல்வழிக்கொண்
டக்கவற்கண்ணியோடும் வந்து கடினார்
- ஐ தண்ணுரும்பச்சோலையில் எண்ணுபிரம்பேர்களும்

- தங்கன் மஃதிரககோபெவ் வேறு குறித்தார்
திண்ணமுடையோகம் பண்ணுதல்போகெரியும்
தீயிடையிலக்யோலை யாவும் கிறைத்தார்
- கக கூடுமெரியிலிநி மேடலைத் துங்கரும்பின்
கோதையெரித்துசாம்பலாக மோக்கினார்
வாடுமுதத்தேயுள்ளம் குடெழும்பிடத்திகக
மர்க்கத்தார்கண் டிரிந்த மானம் போக்கினார்
- கஉ சத்தியவேதப்பொருளுரைத்தபுஸ்தகத்திலே
சம்பந்தமுர்த்திகன்கயிறு சாத்தினார்
பத்தியுடனமுத னித்தவண்ணபேர்கண்டு
பரியாயவ்வேட்டைபவ்வெரியிற் சேர்த்தினார்
- கஉ நீரிலிட்டதுபோல ஈமருவப்பாண்டி
நிருபனுத்தேவியும் கைச்செலும் கண்டார்
சோலினங்குருளுன பூரணகர்ப்புகழ்த்து
சிக்கையின வில்லா வானத்தன் கொண்டார்
- கச அத்தவேட்டைப்பண்டுபோல் அத்தணர்கோன்கொளப்பார்த்
தமணர்குறும்பாடுகள் போலே கத்தினார்
சிக்கையுழ்த்துதங்கள் மானமிழ்த்துபின்னும்
தென்னன்சைபெரித்திடப் பித்தறினார்
- கடு இன்றெம்பசசேலுகள்வே கின்றதல்லாமலே
எழுதியிட்டவோலைமாத் திரம் கொடுப்பினால்
கன்றிலேகாமல்ரீரில் நின்றவண்ணமானால்
கற்றகுதுவித்தையா மென்று செப்பினார்
- கஈ இன்னம்பெகவதிரீர் தன்னில்விடுவோம்பிட்டால்
எதிர்க்குமேடெவல்லுமே டாமென் நிழித்தார்
துன்னுங்கடலுநோக்கிச் செல்லுமேயெயினித்
தோற்கும்துலையாமென்ற மணர் மொழித்தார்
- கஎ வெற்றியடைத்தவர்க்கு மற்றவர்களடிமை
வேலைசெய்வதென்ற மணர்கள் புகன்றார்
செத்தமகிழ்த்துவேத வித்தகருங்களுக்குத்
தெண்டயிதுவோன்றாக் கேளுமே பென்றார்
- கஅ மாயைன்றேடரிய ரீலகத்தானருள்
வலியாலேயாமுங்களை வென்றதே பென்றால்
குலமுடைபகழுமேசெயுங்கலைபெல்லாம்
துக்கிப்போட்டுவிடுவ தெம்வழக் கென்றார்
விருத்தம்.
- இத்தலிதம் வரையறுக்கச் சமண சவ்வா
ரிணக்கினாரும் உலிப்பட்ட தஃத நித்தே

மத்திரிதச் சர்க்கள்பலரை யழைத்து வை
 மரத்தாலே ஞானமுனைக் கழுச்செய் வித்து
 வந்தரசன முனப்பாட்டக் காழி வாழும்
 மறையவர்பார்த் தினிப்பூதி சாதனம் பெத்
 னைதெழுத்து மோதிவினை யகற்று வீரன்
 தழைந்திடக்கேட் டமணர்வெருண் டழைதின் றாரே.

இதுவும்து.

வன்னியில்முன் வென்றனமே சலத்தில் யாதாய்
 வத்திடுமோ வென்றெமைப்பார்த் தன்பாய்ச் சொன்ன
 திக்குலைவிட் டகலீ நினைத்த தன்றி
 இனியும்வா தினைப்பரிதற் கேது வாகப்
 பன்னகமும் எப்புமணி லோர்க்கா ளாள்
 பசுவே சொன்னதெனச் சமணர் கூற
 அக்கிலையே வையநதி பெருகிப் பொங்க
 வதன்கரைவத் தனைவர்களும் அடுக்கின் றாரே

- க நாகபூஷணனுக்கன்புண் டாரினகரேசமணர்
 காலிரண்டாபிரம்பேரு மடுத்தார்
 வேகமாமத்திரித்துவையை வேகமவித்தேடுமுதி
 மீண்டுமுன்போலையநீரில் விடுத்தார்
- உ ஆரணமேசத்தியமானும் காரணனெதய்வமானும்
 ஆற்றுகிறேரேசெல்ல வேண்டிப்
 பூரணஞானசம்பந்தர் நேரேபதிகம்வரைந்தப்
 புனலிலிட்டுவீற்றிருத்தா நீண்டி.
- ஈ ஆலவாய்சன்கருணை யாலேபாசம்பற்றியிழுத்
 தாலெனவேடுதிரேறக் கண்டார்
 கோலநிழந்தவர்விட்ட காலிரண்டாபிரமேமும்
 குணகடறசேரக்கண்டுள்ளம் பிண்டார்
- ச நீடியனானசம்பந்த ரேடுதிரேறத்தெரிந்து
 நிரச்சரான்மலர்மழைபொ ழித்தார்
 நாமியதொண்டரானந்தம் கூடவுமமணர்க்குள்ளம்
 நடுகதிபேதுயர்க்கடல மிழந்தார்
- ரு மன்னவனுக்கற்புடைய மன்னவனுவஞ்சுலதர்ம
 மத்திரியும்பார்த்துநடிக்கி ன்றார்
 அக்கிலைதொண்டர்சம்பந்தர் பொன்னடிபணிந்தம்பரத்
 தம்பரமெறிதுபிடித் தின்றார்
- சு நின்றமானமநாணம்போய்க் குன்றியவமனொங்கன்
 கெறியழித்துதோறறதனூல நீரே

மென்றவரானீரென்றெதிர் சென்றுரைக்கப்பார்த்தக்காழி
வேதிவான்புடனோக்கி னாரே

சமணர்களுக்கழுவேறுதல்.

விருத்தம்.

கடைக்கண்ணாற் சம்பந்த மூர்த்தி யினனம்
காணுவோ மென்றவரைப் பார்த்து நீரேன்
கடுக்கடித்து கூர்வாளால் இறத்த போதீர்
கமதீச னடிக்காளாப் பிழைப்பீ ரென்ன
மூடுக்கிழந்து மூக்கிழந்து அமண ரான
மூடர்க்கேட்டருஞ்சிறிய மைந்தா லெக்கட்
கடுக்குமோ நீயுரைத்த தெனவே கொட்டம்
அடக்கினார் கழுவேறத் தொடக்கி னாரே.

அடாணா, ரூபகம்.

பலலவி.

கழுவிசேறினா முனை முகசுருகக் கழுவிசேறினார்

அறுபல்லவி.

கழுவிடனேச மணரெனும்பொய்வைமொழியுமிருகா ளாவிரவரும் கழு
சரணங்கள்.

க நிலைகொளுமான முடையோர்தக்களே உலியவேயேறி யுவிப்பதைத்திடக்
உ துய்யபூதிகண் டுகையணிகதவர் கையிறுதாக்கித் தூக்கியெறிடக் கழு
உ ழுதருஞ்சீடர் பவந்துசிலர்வி பூதிவணிகது பிறப்பைவென்றிடக் கழு
ச ஈட்டும்நீறுகிட் டாதவர்பசு மாட்டின்னகோமயம் உரிப்புகிடக் கழு
டு மற்றிம்மூன்றுகிட் டாதவர்பூதி செற்றியுடனே நெற்றிதாக்கக் கழு
சு பாசமறுக்குங் கோமயத்தினைப் பூசும்நெற்றியில் செற்றியொற்றிக் கழு

ஞானசம்பந்தர்வடுகாணச்செல்லுதல்.

விருத்தம்.

சீடர்களல் லாமல்மற்றோ கழுவி சேறிச்
செத்தவரைச் சூழத்துகரி காய்கா கறகள்
கூடிவந்து பிடுகுபுணைக்கண்டு தெனனர்
கோன்காழி வேத்தரைத்தாமுத் தெதிரே நிச்சென்
றோடியவன் னீரிஸ்டட டெடென் கேசென்
அறறதென கமதீசன் அருளா லினதெம்
ஏடுவரு விப்போமென நெழுத்து ஸையை
வினகரைநோ டேநேர்மேற கினிறசெல் வாரே.

உசாணி, ரூபகம்.

பலலவி.

செல்லுகின்றனரோ யமணரை வெல்லுகின்றனரோ

அதுபற்றி.

செல்லும்வழியிலே	கொல்லியினையெய்க்கும்
வல்லவரைக்கண்டிவ்	வெல்லியினையெய்க்கும்
மல்லவன்தோயென	மல்லவரையெய்க்கும்
இல்லையெனவவரீ	எல்லவருஞ்சொல்லச் செல்லு

சாணக்கன்.

எத்தலிதத்திலும் இத்திடத்தோர்வி செஷ்டதெரியெனச் சித்தைகொண்டிலே
கந்தரன்புகழ்ப் பித்தபதிகமொழித்தமிழிலும் மித்தாநன்புபுரித்து

செல்லு

பாட்டன்மேலநான் பூட்டிமான்விலவத் காட்டந்நபம்புகுரிட்டக் கண்டன்புபா
ராட்டித்தாழ்துசுற்றிக் கோட்டியெழிர்நிற்கக் கோட்டரசன்சேனைக் கூட்ட
செல்லு (முடன்பா

கண்டநகபுத்திரிபுண் டாமும்விளங்க தொண்டர்கன்பாவி பெண்டுகளையும்முழ
தண்டாணகனி கண்டுநிலினைமேம் கொண்டிதமதேடு கண்டிலிகார்த்து

செல்லு

விருத்தம்.

பாதையிலே கண்டவில்கத் தீச னூற்றுப்
பத்தமதி கண்டவத் தணராத் தோன்றிப்
பூதியெழித் தெமக்கினைய மைத்த னாகப்
பொருத்தவா பெனச்சாத்தி நிக்க முன்னுள்
குதருமெஞ் ஞானமுனித் தோனெனத் தாழ்க்
அற்றெனதே ழுங்குவத்த தெரித்தோர் நீரே
குதலிநா ழுத்தருநா மெனச்சி காழி
அத்தணர்கோள் தெட்கவவ நறையின் றாரே.

இதுவுமது.

இனிபும்வெரு கன்னெழி டந்தோ றுஞ்சென்
நிசைபாடிப் பின்னம்வீ டடைவா பென்று
தனியெய்க் தாதமொழித் திம்மென் நெய்ப்
தணராக வகதபக வான்ம நைத்தான்
தனிஅடனே ஞானபூ ணராவ் வேட்டைக்
காவலற்குக் காட்டக்கண் மெவ்ந்து தாழ்த்தே
பெனதுபுகழ் பொறுத்தருள வேண்டி மென்றன்
பீண்டினுர் காமியென வேண்டி னாரே.

அடாணு ருபகம்.

க	முன்னவன்மலர்ப் பொன்னகதொழு முனியரேபுகச	நீளும்
	தென்னன்சம்பத்த நின்னருக்கொண்டுசெய்ததின்னமும்	கேளும்
உ	சாட்டியவிலவக் காட்டியென நீசனுக்கன்பி	ஞான
	நீட்டியவொளி காட்டியபுகும்ப கேளுங்கோவிது	மேனே

- மண்டபங்களுக் கொண்டலைத்தொடு மாமதீன்களுஞ் சமைத்தான்
 விண்டலத்தொடு கின்றகொடும் வீதிக்கோர டகமத்தான்
 ■ அத்தகான்முதல் எத்தகாளுமே டகமென்றதற்கு உமம்
 வத்ததாலிங்கி னசத்தலிங்கத்தை மன்னவன் கண்டி கோம்
 ■ பூண்டமணைத் தீண்டியபாகம் போட்டிட்ப்புல ச புரித்தான்
 வேண்டியக்கேயோ ராண்டசம்பத்த வித்தகருட னீருத்தான்
 ■ அக்ககன்றுவி ளங்கியதிரு வாலவாய்க்குது செத்தான்
 தங்கியசெங்கம் பொத்தமெஞ்ஞான சம்பாத்தருடன் வாழ்த்தான்
 ■ சிலநினைமிருத் தொருநினைம்பட திசைவிளக்ககே உண்ணி
 பலலிங்கம்கள ஆதலமெங்குஞ்சென்று பாடவேண்டுமென் தொண்ணி
 அ கண்ணிபுரேசன் தன்னைபங்கையத் கண்ணிகட்டினிற் தெருத்தார்
 கண்ணலகா மன்னகேபெற்று ஞானபூரணர் உடந்தார்
 ■ அரசனும்கற்பு கடலகளுத்தனி உளமச்சனுகுட உட்க
 பிரிதலைநினைத் தருகிவின்படும் பிங்குருத்திருன் னீடுக்க
 ■ தம்பிண்ணவரும் உண்புளவரை சம்பகதசுவாயி காண்டு
 அன்புநீக்காத பண்புடன்பூதி அணித்துகண்டுகை பூண்டு
 ■ சத்ததம்நீக உத்தரன்றிருத் தானேபேர்க்க ளென்றம்
 சித்தையிகேம உத்திடாமைபைச் செட்பிரிக்குமி னென்றம்
 ■ அருள்புரிந்தவர் உட்ககமம்மொழிக் கஞ்சிமூகரும் னணித்தார்
 திருகனரும துரைக்கருக்குத் திரும்பிவத்துகத் திருத்தார்
 விருத்தம்.

ஞானசம் பத்தரெனு மதமா வத்து
 உடரிய கதம்பவனத் தனிலே உண்ணும்
 ஈனமுறுந் சமணரெனுத் தருக்க னைக்கின்
 டெடுத்தீ றுக்கியவள்ளித் துத்தித் தென்னர்
 கோனவனுக் கட்டிக்காய்ப் பூதி கொண்டு
 உனுடன் கெட்டருத்தித்தத் காழி சேர்த்தார்
 மாநிலத்திற் இடைபுடைட்டோர் கெட்டோர் போகம்
 மன்னியிருத் தரணுவகித் துணறு காசே.
 ஆகிறுத்தம் கக கழிசெய்தல் உகாதனை உதருக ஆகசக முத்தம்.

அதுபத்துவாண்காவது.

வன்னியுக்கணறும்இலிங்கமும்அழைத்தட்டெம்.

அகதாரினக.— விருத்தம்.

முன்னகன்றிருச்சம்பகத மூத்தநிலாநசபணரைக்கர்
 தன்னியகமுடு வத்திட்ட லுத்திரகுரைத்தேனட்டாலை
 மன்னியகணிகக்கண்ணி பணத்திரலச்சாக்கியான
 வன்னிகுபயில்ககத்தந்தை அருவந்தநீன்கசோக்கேனே.

மேகனம்

- க திருமாமுனிவோரே யதிருவீர் ஒருகூதையநீரே கடற்புறத்
தொருநகரத்திற்குடி புள்ளவொருவணிகன்
திரவியகதனக்கொலை செய்பவொன்றுத்தனிகள்
- உ மைத்தரிஸ்ஸாமையாலே கற்புள்ள பைத்தொடியோடன்பாடலே பலதர்மம்
சிறுதையுடனுவதது செயதுபிட்டுனொருமாத
வருதுதிக்கக்கண்டனன் மரிழ்ச்சிருக்கின்றபோது (மணம்)
- உ அவன்மருமகனென்போன் கூடலிற் பவனமுடையோன் மூன்போர்மா
ளவருமறிக்கிடச்செய் திருப்பவர்க்கேமுயன்று
தவமுணர்கதுபொற்றபெண தனனைக்கொடுப்பென்று
- ச பஸெத்தங்களுமறிப மொழிநதவன சிஸசிஸ்தினத்தீழிய ணுழவினை
வலியினால்லயநத வணிகனுயிரிதக்கத்
தலையியும்துணிந்தவன் தன்னுடனேயிறக்க (செய்தியை)
- டு பரிமிருவோர்க்குமறித்துசெயத்தரும் கடனைபெத்துக்கள் முடித்து அச்
உடனெமதுரைககர் உற்றமருகற்கோலை
விடுக்கக்கண்டதிறந்தீடும் விவரமறிக்கிப்பாளே
- க இத்திணத்தெனக்குரிய மாமனே பென்னவிழிர்சொரியக் கரைந்தபின்
தன்னிருபபிடம்விட்டுத் தனிவழிகொண்மொமன்
தொன்னகரத்திலவந்து தோன்றினுமூலத்தாமன்
- ள மாதுலன்மனைபுகுததான் கினைஞர்வத் தாதரலோதவிருத்தான் ஒருவைகல்
காழலியோடெழுந்து கதம்பவனத்தைகண்ணி
மாதிருமணஞ்செய்யும் வண்ணமனத்திலெண்ணி
- ஊ கேளுமாமனீட்டும் பொருள்முற்றம்ஆளின் தலையிலகீட்டு வகைகொண்டு
சூழும்பரிசனமும் தோகையுந்தானுமாக
நீளுமொருவைகலில் செபுத்தாரம்பேகமாகத்
- க துக்கமுடனேகடந்து வருகையிற் செங்கதிர்வானமதைத்து இருட்டக்கண்
டிங்கிருதுபோவோமென் நேமனதில்நினைத்து
புங்கமிருகததிருப் புறம்பியத்திலிருந்து
- டு கோலுக்குமுன்னாடி புகழ்மிகும் கூவகநீரிலாடி அங்குற்ற
மாவலங்கொண்டதொரு வன்னிமரத்தின்பக்கத்
தாவலோடன்னஞ்சமைத் தருத்திவிருத்தார்மிக்க திருமாமுனி

விருத்தம்.

அத்தலத்தி சன்கோயில் மருங்கி லேசாரித்
தவ்வணிகள் உறங்கையிலுழி வினையி னுலோர்
பாத்தலோர் கக்கடித் திறந்தா னத்தப்
பைத்தொடிகண் டவன்பாஸீழ்த் திரங்கிரண்டு
கைத்தலங்கொண் டரத்திலுறைத் தழுது சோர்த்து
கணையேறுண முதுமையில் டோல்வாய் விட்டு
முத்துமுத்தா கக்கண்ணிர் ஒழுக வோங்கி
மொழிகின்றான் தனியேநின் றமுகின் னுனே.

தரு கெண்டை, சாபு.

க	எத்தன் னாயகனெ யென துகண்மணிபெயென	பிராணகாதா	என்
	தா னைதன் னுவித் துணை மருகாவென நன்	பிராணகாதா	
உ	செய்யவணி தக ஞலமணிபெயென் நன்	பிராணகாதா	ஒரு
	பையர வினவாபிற படமு தந்தாயோ வென	பிராணகாதா	
உ	தேகத்தைவிட்டு சிழலிநுட்பனனோ	பிராணகாதா	நாக
	லோகத்திமின்னுரை கதநீடந்தாயோ	பிராணகாதா	
ச	விண்டலத்துளள மின் னுரைத்தழுவுகோ	பிராணகாதா	என்னை
	மண்டகத்திலிவிட்டு கஞ்சித்தேககாமோ	பிராணகாதா	
ரு	தென்புலத்தம்மாளைத் தேவியுடனகண்டு	பிராணகாதா	அவர்
	தம்பெருகதோளுறத் தழுவிப்பணிகதாமோ	பிராணகாதா	
சு	உன்னுடனேநானும் கூடவாராமலே	பிராணகாதா	கீ
	தன்னந்தனியெசென் நென்ன பெற்றுயோ வென	பிராணகாதா	
எ	உற்றவரிசை மருமகனுனதால்	பிராணகாதா	என்னை
	பெற்றவர்கோறற பயனவகவந்தாறதோ	பிராணகாதா	
அ	இருந்தவிதன்ம் வருமென்றேழுண்டோகள	பிராணகாதா	மாயந்த
	தத்தோகிரிய பவனிதுடோதுண்டோ	பிராணகாதா	
க	பெற்றவன்றேயுளக் கொண்குனைவியாய்	பிராணகாதா	பல
	சுற்றத்தார்முன்செய்க்வித் துணைவியுடன்மாயாதான்	பிராணகாதா	
ய	அப்படிப்போலெந்த னுருபிர்கீபோக	பிராணகாதா	காணி
	ருப்பதுருபமோ சின்பின்னெவாராமல்	பிராணகாதா	

விரூத்தம்

அரியதுணை விழந்தவன்றி லெனகோ ருக்கால்
 ஆதவன்றோன் றிடவீசன றலந்தோ தருசென்
 தருமைபுடன் பாடிவரு குஞ்சம்பந்தர்
 அத்தலம்வத் தொருமட்டுசென் றிதவெலாக் கேட்
 டருகிவருவ கன்னியைப்பார்த்த நியாபென்த் தாழ்க்
 தாநிழுதல் கடத்ததெலாம் எடுத்தோ தத்தேர்க்
 தாவுகடித் திறந்தவணி கன்மெய் பெறகும்
 அருமருந்து வடிவாப்பார்த்த தருள்கின ருரே.

கழிவெழல்

வேதியர் தக்கோன் அருட்கண்ணைத் திமிருள
 விஷங்குதித் துறங்கிவக் தவன்போல
 வீய்த்திடும் வணிகன் எழுத்துகன்னியுடன்
 மெல்லடி பணிந்துகிற் ருக்கால்
 மாதுலன்மகளா விரூத்துதன்னன்பன்
 மாண்டபோ திலுமவன் சீவன்
 வத்தபோ திலுமெய் தின்றுடாக்கற்பின்
 மகிமைபார்த்த துனதமான்பெண்ணைத்

தாதுமூல்தைத் தாமனேகொண்டு
 தனிவழி நடக்கொணுதித்தத்
 தலத்திசைநானே மணஞ்செய்தேகெனவென்
 தமர்களுஞ் சாட்சிபு மின்றி
 பாதுசெய்வதெனக் கிணறிதுவன்னி
 இலிங்கமூஞ் சாட்சியாச்செய்யென்
 நின்னருள்பொழிப அவ்வகைமணஞ்செய்
 தேவிடை கொடுத்தனனே

பூரிகலியாணி, ஆதி.

(ரத்தான்

பூமணஞ்செய்து வணிகன் நடந்தான் திருப் புதம்பியம்விட்டாகவாய்வந்தம்
 மாமன்மகனைவேட்டதெரித்து கிணைஞ் வந்துவாதிடக்கண்டின்புற் திருத்து
 தன்பொருள் மாம்பொருளுஞ் கூட்டுவாணிகத்தனைச் செய்தனகேசைபோலி
 இன்பமுடனேயிருக்கும்போது மக்களை இருவரும்பெற் றவனரும்போது (டடி
 மூத்தவன்பிள் னைதுஷ்டர்கள் நீடி இளையமொய்குழல் மகனுடனே காடி
 வாய்த்துவினை யாடலசெய்யுந் காலைஇளையான கைத்தனைச் சீறிவழித்தார் மேலே
 பெற்றவன்மூத்தான் கைத்தரைவைதா ளதற்குபதலியான மூத்தவன்வைதான்
 எத்தலமெச் சாதியார்க்குப் பிறந்தாய் யோவர்காண மணஞ்செய்து ஐந்தாய்
 என்னைவனுக்காகைகொண்டெய்தாய்தா சித்தேதுவாயும்வீ துமென் றுசினத்தார்
 அங்கிமுன்மணந்ததுன் டோவென்றான் சாஷிபாருணக் கொப்பியென்றுபு கன்று
 புங்கமாஞ்சம் பந்தரரு ளாலேஎந்தன்புருடன்புதம் பிவந்தன்பாலே [என்றான்
 லிங்கம்வன்னி மரக்கிணறின் முன்னஞ்செய்துகேருமுனது சாஷியென்று சொ

விருத்தம்.

இளையாள்சொற் கேட்டுகைகத் திதுபோல் கேர்த்தி
 இலையுமணத் துக்கெற்ற சாஷி சொன்னாய்
 வளமிகுமச் சாட்சிகளிற ருதிக்கு மாகில்
 மணஞ்செய்த துண்மைபென மூத்தான் கூறத்
 தளர்வொடுமேல் விரல்வெரித்து வயிற்றில வைத்துத்
 தனதுகண்ணிர் ஓடவிதன் துடிக்க காணல்
 கொளவழுது தெய்வமேயென் செய்வே னென்று
 கூறினான் மனதுதடு மாறி னுளே.

விருத்தம்.

அன்றைபிதா மாய்த்தெரி பேணுக் காரான்
 டன்றொருவ னிகனுக்கம் மாளுத் தோன்றி
 உன்னிவழக் குரைத்திரிமை யளித்தோ னேயென்
 றுணவுறக்கம் நீக்கியம்பெற் கமலத் தேய்த்தன்
 மென்னைமகிழ் நன்மணத்த தற்குச் சாட்சி
 பென்னசின்ற தாருவுக்க பமுரீ யும்வத்
 தித்திலைகா வாவிடின்பா னிறப்பே னென்றே
 ஈசன்முன்வத் திறைஞ்சிமொழித் தேத்தி னுளே.

அடனா ரூபகம்.

1. மாதவரேகணிகன் சின்னமனையான் அன்பிறுசேல கரைத்
தே தல்கண் டெரியாதா லவையுடையான் அருளாளே
2. முன்னுளிற்செய்க் லிய சாட்சிகள் மூன்றும்பாருங்காண அலவ
தன்னுள்வந்துதிருக் கோவிந்தசேனத்தனித்தோண
3. அப்போதினையான் மூத்திரும் அரிவையுடனசேர்ந்து தொண்டர்க்
கெப்போதுக்கருணை பெய்திரும் ஈசன் மூன்னேதாழ்ந்து
4. வன்னிணைநிலிங்கம் எத்தன்மணத்திற்சாத்தியுடைய தனை
மூன்னேபரேனையுரைக்கக் கண்டுமூத்தாள் ஈணமலைய
5. எனகேயுள்ளதருவுக ணைநிலிங்கத்துடன் விளக்கச் சாட்சிக்
கெவகேவந்தவதிசயங்கண டெல்லோர்களுமயங்க
6. அண்ணலிடத்தன்புக் கற்பின திசயமுறகொண்டு கெத்திக்
கண்ணினையாட்டுச்செய்த கருணையையுங்கண்டு
7. பூத்தாகரோர்வாகறும் புகழ்ந்தானந்தத்தாழ்த்தார் கேளும்
மூத்தாள்மட்டுத் துன்பக் கடவுளாழ்ந்தியதிாழ்த்தாள்
8. ஒதும்கணிகன்மூத்த வளுடனே சினத்தாளே பொல்லாப்
பாதகத்திவளமென்று பழித்துச்சொல்லிமேலே
9. பழுதத்தவள் தனை வினாப்ப பழுதுரைக்கப்பட்டாய் எனத்
தழுவுமனையனையான் அல்லெனத் தன்னியிகழ்த்திட்டான்

விருத்தம்.

இன்னவா தறித்தினையாள் கணவனைத் தாழ்த்
நிரகதேவது கற்பைநிறுத் தினன்மாற் றானன்
பன்னையில்கை வெணக்கண்ணை யாலுள் ளானும்
அவளுமுயி ரும்உடலும் பேசலகாழ் வேமென்
இன்னலகன் நிருவரும்அன் புற்று வாழ்த்தார்
இவர்களுடன் உசியர்கே ளுஞ்சி றந்த
தென்னசொல்வேன் பதினாறு பேதம் பெற்றே
ஈசனடி தொழுதுவீர் நிருத்திட்டாரே.

நிருவாண வாய்க்கடவுள் வினையாட் டெல்லை
தெரிந்துகூ ளுரைத்தபடி கடத்திற் றோன்றும்
வாமுனிவர் வசிஷ்டாதி முனிவர்க் கோதி
மகிழ்த்துருகு பாணையும் கவற்கண் பாகத்
தொருவனையும் நினைந்துபா உசம டைத்தே
புண்மைபா னத்தமுணர்ந் திருத்தா ரித்தை
புரைசெய்வர் கேட்பவர் சொடுப் பேதம்
ஒத்தவாழ்த் திருத்துமுத்தி யுறவர் தாமே.

ஆகவிருத்தம் 3 கழிசெய்க் க தரு ச ஆக கஉ கச வதுமுற்றம்.

அறுபத்தைந்தாவது.

அருச்சுனைப்படலம்.

அவதாரிகை.

மங்கைநனமணச்சாட்சிக்கா வன்னிகூலமிலிங்கம்முன்
தங்கியதுரைத்தேனாகும்ப சம்பவர்தமையாகுள்ள
பங்கவமுனிவர் பூசை புரித்தவருடனே கூடற
சங்கரனமுன்பேய்ப்போறதுஞ் சரித்திரமினிச்சொல்வெனே.
விறுத்தம்.

ரூம்பமுனி தமைமனையா னுடனே சினைத
கூர்சுவசிலை டா திகள அர்ச் சித்துக் கூடல்
எம்பிரா னுடனேக்கேட் டெங்கள் காதுக்
கிசைந்ததுபோல் கண்களிப்பக் கண்டி னைஞ்சி
இன்பமுற வேண்டுமென மகிழ்தெம் மூன்றத்
தெண்ணியவா றுரைத்தொன் றுரைத்தவ் வாறே
அன்புடனடோய்க் கண்டுதெரி சனஞ்செய் தேத்த
லாமென்றார் இருகணஞ்செல வேமென் றுரே.

இதுவுமது.

மங்கலநாட் களர்க்கவகை யாயுக் காசி
வள்ளலைத்தாழா வடம்புலனும் மதுரா நாதன்
பங்கயத்தான சம்பவமுத னைதது மோதிப
பணிததுடன் சம்பவமுத னைதது கொண்டு
புங்கவதெய் னவநைக்க னுதத வத்தோர்
பொருதுவனக தீர்த்துதி லோக்கி லோக்கிச
செவகைகுவித் தாகாச மார்த்த மாகச
செவதுவா தமக்கஸதியர் செவலல வாரே

காதலாமக்கிரியைநிறிபுடை.

[ர்பன்

■ பாக்கைக்கொல ராமனுக்களுள்விரு பாக்கன்ரலரிதெரிவீழ்த் திரம்தோ
டெண்ணியபடி மாரியபிரப்பினும் இதுபுரிசைசம்பாரும்
• தீர்க்கமுடைய பசுவின்செவியிலிங்க மூர்த்தியுருவ மாயினோ னிரவினில்
திருத்தேர்டுததுக்கோ கர்ணமெனும் திருத்தமீதுபாரும் (ரோட்டிய
உ கங்கைத்திவின களாவினீர்கார்த்திகைத் திங்களிர்கார்த்த திகைவிற்றே
கறைக்கத்தான் வளர்சொமநாதமெனும் கனத்ததினைப்பாரும்
அங்கமுடனே வேடனெச்சிலையுண்ட சங்கரன்வளர் காளத்தியீதிட
வடிபெடுத்தாடிக் காளியைவென்ற திருவாலங்காடிதுபாரும் (பவான்
க மாமரத்தினமீழ் ஒருத்திதவஞ்செய்காஞ்சி யாமிதுமால் காத்தலைச்செய்
மலாடிபுசித் தேத்திசின் றிடத்திருமாற்பேரிதுபாரும் (ருக்கு
மாமநாமெழு பிெய்லகடத்தகொன்றாத் தாமனசக்கைகூட்டிய பதலே
மறைபோதிய திருவோத்து சொனும்வளர்பதிவிதுபாரும்

- ச காதுமுடிபுக் கொலமும் அன்னமும் காணருஞ்சடர் ளளாண் ளுமலையிது கழுவுருக்கொண முருவர்களோர் குநீருக் கழுக்குன்றிதுபாரும் (உல் மேலும் அழி யாமுதுருதாயி தாலமுண்டோன அநகாசுரனைக்கொக்கோ வீரட்டமிது புரமெரித்தோன நிகை வீரட்டமிதுபாரும்
- ரு நித்தன்மெழும் தாடுகதிர்லையிது நித்தவர்புத்தி பெறுமா ளுரிது கிகமங்கள் ளாலும் பூசைசெயும்வெதா ரண்ணியமிதுற்றப்பாரும் இத்தரையி தரிபடனமுதற்பிரள யத்திறவா மலேசைகதீசனரேணி யேற்றியவா நிரண்டுபெயர் பொறாஅம் இதுசீங்காழி பாரும்
- சு மேவரிவசம் பாதிசடாபுக்கள் ஆவலுடனே பூசைபுரியவாரம் ஈரதருளும் மருத்துமைபுள் ளிருககும் ளே ளுரிதுபாரும் பார்வலுமி லாகப்புகிக்கும்மா யூயிதுமக் கோமுறணிவர் பூசை பண்ணுநீருக் கோட்டியீதம் பூசைபணுத்தீர்ப்புரம்பாரும்
- ள பானல்வெள்ளை நைக்கொம்பினை ஈனமுதற் தாருகன்முறித்திடப் பணிந்ததைப்பெற்ற திருவெண்காடிதுதிருப் பனாநாளிதுபாரும் குடி ஆனை முகத் தசரணைக்கொண்டகை சாணைன்பூசை புரியுஞ் செங்காட்டன் யாமிதுசெய்ந் தூய்வனடியிலவே ளுசசித்த திதுபாரும்
- அ மதித்தமிழ்ஞ்சிறு வனைத்தொடர் காலனை யதைத்தவனவளர் திருக்கடலூரிது வாரணத்தோ லுரித்தணியரண வளர் வழுவுரிதுபாரும் விநித்தவனீக் திருகைகலம்பெற்றான் மதித்தகணடிபூர் வீரட்டமிதுமெற்றி விழிபாலனங் கனை யெரித்தகொறுக்கைவீரட்டமிது பாரும்
- க மாமனுக்கசத் தலைநகைமருமகள் றுமுறைபதி பரியல்வீரட்டமிது வளவிற்குடிவீரட்டஞ்சலாதனை மய்த்ததிப்பதிபாரும் மிது மாமண்டககண்ட லிங்கம்கிணறுவன்னி தாமதுசுடசி சொலும்புடம்பிய வழுதிக்குப்பிரம கத்தியைததிர்க்கும் இடை மருனரிதுபாரும்
- ஐ வத்தாமகந்தோறுமாலுர்பாவம் மய்த்திடுகைக்கை வளர்கும்பகோண ஈனறவற்குப் தேசம்பரியும்திரு வோகமிதுபாரும் மிது கோதாமர்ச்சிக்கும் மா லுக்காழிகொடுத்தோன் வய்த்திடுமவிழி மழலைவீ சிலைகொண்டேவம் புரியுமையாறெனும் செம்பதிவிதுபாரும் (தயர்ச்சி
- கக சிலத்திகெசம்பவனாமகள்மாதவன் நலந்தருந்தவஞ்செய்தருள்பெறுகின்ற திருவானைக்காவ லிதுமகிமைபெறாகும் திரிசுகிரிபாரும் பலந்தருமிதி லாடியபேர்வினை தொலைத்திடப்பெருகியபொன்னிவீதிரு பா லுமறையோர்கள் நிறைநிலைக்கும்பண் புறுமிதுபாரும்

விருத்தம்.

இக்கதிமுத் தாாமென விளக்குஞ் சோணு
முதுதறக்கம் வழுக்கிமண்ணில வீழ்த்த தொக்கும்
தென்னவரீரா டதிதுறம் உணகது நெணைச்
செய்வகதி சிறுவாய்க்கா லெனத்த டாகம்

சின்னகீர்க் குழியெனக்கே தடிபுல் சென்னச்
செழிக்கின்ற வானமஞ்சள் எனவ யற்கள்
மன்னியே னைப்பாத்தி பெனவுக் தொறும்
உகைபதிவீர் எனமுனிவன உருக்கின றுறே.
இதுவுமது.

பலசிதமால் கிரிகன்பாதி பகதி யாகப்
பைகுகளீசெம் போத்தாமயி லுன்ன மித்தப்
புகமிசைவெவ் வேறிருககும் உகையே போகப்
புட்களசிறு கெனத்தோற்றப் பாத்திவ் வாறு
நயமிஞ்சுந் நாட்டுளம் சண்டு சென்றே
உயனக்கன விருத்தருத்தி மீண்டுமேலின்
டகைழிக்கொண் டேயலமாச்செனறள் ளன்பு
தருகுமார் பலமுனிவர் வருகு வாரே.

விருத்தம்.

பாண்டியநாட தெத்தகைகண் டால் வாயின்
பக்கம்வகது வையையையபார்த் திறைஞ்சி யாடி
நீண்டவன்போ லுயர்க்கதகோ புரமுன் றுழந்து
நியமமுட னுட்புகுந்து விதி தோறத்
வேண்டியே பணிதெழுது கோயிற் செனறு
விதிமுறையால் பொற்கமலம் படித்தே யனும்
பூணடுததி புடனெழுத்தைத் தெண்ணி யாரும்
புகழ்த்திடவே பலமுனிவர் மகிழ்த்திட டாரே.

அரளிவர்கள் அபிஷேகம் செய்தல்.

இதுவுமது.

சித்தமுவர் தகஸ்தியரை முதலே ரெல்லாம்
தோகதுசித்தி விகாயகனை பணிதெ முத்து
தத்தியஞ்செய் தங்கயதகண னம்மை தாளிற்
றொழுதுதகன் அபுகொதெ தருளை வாங்கிச்
சுத்திபுடன் சோமசுத் தாலிங் கத்தைத்
தொழுதகன்றா காமோழித் தடுத்த காளிற்
பத்திபுட னெழுத்தொழுக்க முடைமை பூணி
பரிசின்னார் அபிஷேகம் புரிசின் றுறே.

காம்போதி, சாபு.

பல்லவி.

(சே

பூரணபிஷேகமுன்னுள் ஆறும்வருணன்போலேசம்பூரணமாச்செய்துமகிழ்த்தா
அறுபல்லவி.

ஆரணனாம லும்வெள்ளை வாரணனுத்தேந்திரு
ஆலவாபிலேவளரும் முலவிற்கத்தனக்குச்சை வாகமப்படியே யோகமுனிவர்
அனேககுமாரகலே யெகமாரக்கூடிப்
பூரண

சரணங்கள்.

கெத்தமிசூத்தபிஸமுமோ காரதகொவியமும்முஞ்சா முதமும்பூவின
 நெருமும்பா லுத்தபிரும் மதுயமிட்சுவினாஸமும்செரொறுமிச்சக்கவிவிரத
 புநிமநிழைதினீருந் சந்தனக்குழம்புமிருகமரமும் — கருப் (மும்
 பூநற்குழம்பும்பனி நீருமபிமதிரித்த கொழகசகீரும்குத்திர சதமும்
 பகநியாய்நின்றயிரம்பே தககள் திரண்டார்ப்பதபோல்
 பத்திபூர்வமகமெப்பாக் கொத்துருதநிரூக்கமுதல

பண்ணுடனேமொழி தெண்ணரியதுகி

வண்ணனாகும்மொழிக் கண்ணனமெய்குளிர

பூரணபி

உ பொன்னிழைவஸதிரமும்நூலும் மின்னுமணிப்பூஷணமுஞ்சாத்தி வரசு
 பூர்ணகந்தமும்பச்சைக்கமபூர்ஞ்சவ்வாதுகுஞ்ருமப் பூமுதலாமவாசவர்க்கஞ்
 மின்னுமஷமாஸுபொளி துணனுமுத்தமஸுமுதலசாத்தி கொணறை (சாத்தி
 மாஸுதம்பமாஸுவிஸ்வ மாஸுபிருவாசுதி முதல்மாஸுவெவ்வெறுததொந்திதுச
 அண்ணகுபம்மெய்தபிர்பால மின்னுஞ்சித்திராண்னம்அபூபம் [சாத்தி

ஆயும்பகூணக்கனிதேன பாயசம்தாம்பூஸமுதல்

அக்கமுடனபொற்க ஸக்கரிஸகககரகேதநியமுத் துக்கமகச்செய்து பூர

உ அர்க்கிபபாத்தியாசமபீபம் சங்கரதம்நறுமாரகை வேத்தியம்நூ

பாதிதிபாஸத்தியாடி சோதிவேன்கவரிருடை ஆலவட்டம்நிர்த்ததேதம் வத்திய

முக்கியவைமு காக்கினியிச்செய் மிக்கவும்பூரணகுதியைப்பணிப் பூசை

முற்றும்புத்திமறைபு னைத்தமனுவாபிரத்தால் மூவிஸைவிஸவார்ச்சகேசெய்

தக்ககருபபூரீப முகநியதெரிசனஞ்செய்து [தெண்ணித்

தஞ்சமஸர்க்கமஸர்க்கொண் டஞ்விசாத்திக்கருணை

தத்திமிமொஃப்ப ணிதெமுத்துசேம சுததரலிக்கத்தின் சிந்தையிலுப்பப் பூ

விருத்தம்.

கும்பமுனி உசிஷ்டாதி முனிகோரன்பு

கூர்ந்திவ்வா நபிஷேகம் செய்து காசத்

தண்புனலும் நறுமஸரும் காத்தி ஸேகநித்

தாக்கன்செய்த பூசனைபின் பாயனை வெள்ளி

அம்பலத்தி ஸாமெமயன் காத்தி லீந்தே

அனைவர்களும் தத்தஸேமந் செவ்வக கூப்பிக்

கண்புனலூ நிச்சொரிய நின்ற னகதன்

கதிக்கின்றூர் நடம்புரித்து திககின்றோ.

பாசு ஆதி.

இத்திரன்பழி தொலைத்தருள்சோம சுத்தராசரணம் வெள்ளைத்

தத்திபின்சாபம் தித்தருளீஸை கத்தராசரணம்

உ கண்ணம்போட வியைப்புரங்கண்ட வண்ணஸேசரணம் கயர்

கண்ணைத்தென்னன்பெண் னாகத்தந்தமக் கண்ணனேசரணம்

வேண்டுத்தடாத ககையமணந்துல காண்டவாசரணம் தவம்

நீண்டதொண்டருக் காடித்தருள் பூண்டவாசரணம்

- ச மொழியுங்குமட்க சனத்தரும்மெற்றி விழியனேசரணம் அன்னக்
குழியும்வையையும் அழைத்தருள்தேவச் செழிபனேசரணம்
- ஞ சத்தசாகர மாயிக்கையழைப் பித்தவாசரணம் மாம
னைத்தருவித்திருவருமாடஇ சைத்தவாசரணம்
- சு குகளைபுகிரச் செழியனுத்தத்த பகவனேசரணம் திரு
மகனுக்கரசும் படைபுயித்தலு முகவனேசரணம்
- எ ஓசைபுதறி வறக்கவேலவிடப் பேசுவோய்சரணம் உளர்
வாசவன்முடி தகர்க்கச்செய்தருள் ஈசனேசரணம்
- அ கூத்தமேருவை புடைக்கச்செய்தருள் பூத்தவாசரணம் வே
தார்த்தமுனிவர் கருளிச்சம்சயம் தீர்த்தவாசரணம்
- க அரண்மகற்கு மணி கொடுத்தருள் அரகாசரணம் கடல்
வருணனுப்ப விலக்கியதிரி புரகாசரணம்
- ய கூடலானமாடக் கூடஞ்செய்தருள் நீடுவோய்சரணம் தேவர்
தேடரும்வலவ சித்தராய்வினை யாடுவோய்சரணம்
- கக மாகலாணைக்குக் கரும்புகொடுத்த யோகனேசரணம் கக்ஞப
பேய்கள்விரிங்க ரியைக்கொல்லுநாரி பாகனேசரணம்
- கஉ விருத்தனகுமரன் பாலனுய கருத்தனேசரணம் தென்னா
விருத்தமறிந்து மாறினடித்த கிருத்தனேசரணம்
- கஉ ஓதறும்பழி வஞ்சிமேல்லோக நாநனேசரணம் மகா
பாதகந்தவிர்த் தருளுகதிரியா நீடுனேசரணம்
- கச குருத்தரோடுபைச சிவதத்துவிரப கரித்தவாசரணம் படம்
விரித்தகொடிய நாகமதைச்சய கரித்தவாசரணம்
- கரு மாயப்பசவை வதைத்தருள் தொண்டர் நேயனேசரணம் நலம்
தோயுமெய்க்காட்டிட்டுருமப்பத்தச காயனேசரணம்
- கக நித்தமாமூல வாக்விழித்த சித்தனேசரணம் உளை
விற்றுவணிகத் தெருவினாமுப்பிர சித்தனேசரணம்
- கஎ சித்தியோடுட்டும் இபக்கமாதர்க்கு கைத்தவாசரணம் மீன
முத்திரையழித் திடவமுத்திரை வைத்தவாசரணம்
- கஅ தென்னன்படைக்கு நீர்ப்பத்தல்வைத்த முன்னவாசரணம் ருத்திர
கனலிக்கிரதவாதஞ்செய்தருள் மன்னுவோயசரணம்
- கக வாய்த்தசோழனை மடுவிலவீட்டிய மூத்தவாசரணம் உ.க
வாத்தன்னலெப்பை கொடுத்துத் தொண்டனைக் காத்தவாசரணம்
- உ மருகனுக்குமா துன்னெனவழக்குவாசெய்தாய்சரணம் தொழும்
வரகுணனுக்குச் சிவலோகக்காட்டும் பவஹாசரணம்
- உக அடுத்தபாணனுக் காகவித்தன மெரித்தவாசரணம் இசை
தொடுத்தசோனுக் குத்திருமுகம் கொடுத்தவாசரணம்
- உஉ பத்திரனுக்குப் பலகைகொடுத்த கர்த்தனேசரணம் சபா
மத்தியிலிசைவாதுவென்றிடு முத்தனேசரணம்
- உஉ பன்றிக்குப் பாத்தத்தருள்செய் இன்றவாசரணம் அவை
மன்னன்மக்கிரியைப்பாட்டுத் தொண்டனைக் காத்தவாசரணம்

உச	கரியகுருவிக்குப்பதேசஞ்செய்த தரியினசரணம்	அன்பு
உரு	புரையும்நாரைக்குச் சிவனுலகருள உரியனேசரணம்	சோழன்
உரு	தங்குமாஸவாய் நகர்க்கெலிலைகண்ட கங்கனசரணம்	
உரு	பங்கமுடச்சு தரப்போம்பெய்த தங்கனசரணம்	
உரு	சங்கததாரகுக்குப் பலகையீந்தருள் சங்கராசரணம்	மிருத்
உரு	தங்கத்திதியத் தருவிக்களித்த புங்கவாசரணம்	
உரு	ரோணைக்கரை யெம்பியபரிபூரணசரணம்	தமிழ்
உரு	தேருமிலக்கணமதறிவித்த காணசரணம்	
உரு	நாசிஞ்சுங்கத்தார் கலகத்தீர்த்தருள் நீடுவாய்சரணம்	இடைக்
உரு	காடன்பிணக்குச் தீர்த்தருள்மதி குடுவோய்சரணம்	
உரு	ஓதநீர்க்கடல் மகரம்பிடித்த நீடுவாய்சரணம்	தய்ய
உரு	வாசுதேவருக் கருவியருந் தானேசரணம்	
உரு	சம்புகங்களைப் பரிசுளாகிய சம்புகேசரணம்	பீள
உரு	வும்பரிகளை மரிசுளாகிய மம்பினசரணம்	
உரு	தொண்டிக்காமன் சமத்தடிவடுக கொண்டவாசரணம்	உனை
உரு	வுண்டவழுதி சரமகந்துகஞ் சுண்டவாசரணம்	
உரு	சமணரைக்கழு வேற்றியகூடல் நிமலனேசரணம்	கற்
உரு	பமைவட்டருமச் சாட்சியமுத்த விமலனேசரணம்	
	விருத்தம்	

மாலயனுல் காணரிய கடவுள் நாமம்

வடிவுருண் மிலா திருகதி முனவென உன்பு

சிலமிசு மடியார்க்கா விருநா லெட்டுத்

திருவினையா டலேசெய்த படியெத் துங்கால்

மூலலிக்கத் திருத்தருக்கெண் டெழுத்து சும்ப

முனிவசிஷ்டா திகளைப்பார்த் தெமைப்பூ சித்தம்

ஞாலமுள்ள தலங்கருவிக் குந்தி ரம்பி

சமக்குவகை யச்சதெனதே வலிலு வாரே.

கழிநெழல்.

முன்னவன்கருணை புத்தகஸ்தியமா முனிவனைவருகென வனமுத்து
முளரியங்கரத்தைச் சென்னிமேல்வைத்துமுதுகினைத்தடவியெக் தனமேநர்
மனனுரீயேயுன் மனைவியோவுமனேவர் மனமையாவருக்குள தரிதாம்
வரமுனக்கொன்றும் இலையெனவிலிற் றடிவுடனிருத்தன னிப்பால்
தன்னதுபெயரால் ஒருசிலவகைம் தாபிக்கவலிஷ்டாதி யோரும்
தங்கள்நாமத்தால் இலிங்கமுண்டாக்கித் தனித்தனிபூசைசெய் தேத்தி
மின்னிடைக்கயற்கண் ணன்பனைமூன்று வேளையுத்தொழுதுவந் தாங்கே
மெய்த்தபோவனமுன் டாக்கியம்முனிவோர் மிகமகிழ்ந் ததில்வதித்தன

குதமுனிவர்திருவினையாடற் றாணசர்வணத்தின் மனமைகூறல்
விருத்தம்.

DR. U. V. S. IYER LIBRARY

BESANT NAGAR, MADRAS-90

க பா தகத்தில்கா பா தகம்பஞ்சமா பா தகமோயெய்பா தகங்கற்புள்ள
மா னையழிக்குன்றபா தகம்வீட்டிநீ வைக்கின்றபா தகமா தியாகும் பா தகமும்
ஓதருஞ்சீவவதைமுதற்பா தகம் உன்னரும்பா தகமெலலா முதிக்குன்ற (புத்தரு
ஆதவனைக்கண்டவல்விருட்டோலோடும் அல்லாமல்வலலாண்மை நல்லாண்மை

மதுரா

எ திவினைபிற்பெரியோர்களைநித்திரைவினைபுற்றுத்திரைநிறவாசியனைபும்
திவினையும்புண்ணியத்தைக்கெடுக்கின்ற திவினையும்மழக்கோருஞ்சொலும்திவி
ஆவலினாலொருவன்ருடிகையக்கோளி னுலகெடுக்கிறதிவினைகளைல்லாம்
கோவத்தைக்கண்டதவம்போலவேயோடும் கொணர்வெருண்டுதிரண்டோட

மதுரா

[வுந்தரும்

முனிவர்கள்சுந்தாமரின்செய்தகம்செய்தகம்.

விருத்தம்.

வெளரிமலைநீதிவிருக சிவகைமீசன்
வினாயாட்டின மகிமைபெலா முனிலோர் தங்கட்
குள்ளபடிபுரைத்தவரோ டெழுநது குதர்
உவகையடைந தாலவாயத் தலதவதச சொகுது
களாவிழும் மொழ்கமலம் படிந்து சித்திக்
கணபதியைப பணிந்துகயற கலாததாழ்க தாதி
வளாளைக்கண் ஁தறஞ்சிபா கமத்திற சொல்லும்
வண்ணம்விரை தபிஷ்கம் பண்பு வாரோ

காம்போதி ஆதி

பவலவி.

திருவாலவாய்க்கடவுளுக்கடிகழ்கம் செய்தார் குதர்முதலோர்

அநுபக்ஷவி.

திருமா டும்விதியும் தேவர்க்கதிபதியும்அருமைபானவே தாகமங்களும்தேடும்
பெருமைசேருமனபர்க்கெளிமைபிற்குணக்கூடும் திருவால

சரணங்கள்.

க கந்தமிருகத்தயிலமும்பருசுவயமும்முதமுதமும்புருதமும்பா லுந்ததியும்
செகதேனும்புருதமும் அருணக்கனிநீருதெவனநீருதகமும்வாசமிருந்த
சந்தனங்கலுதமுதம் புத்தவகக்குடத்தன்னிலை மந்திரதீர்த்தமும்முததிரகு
சிகைதவாக்குமெய்யும் சேர அன்புபெழிசது (க்தமுதலமொழித்து

திருவால

மேலுமின்னுடையுமபொன்னா லும்அணியும்வாசம்கோலும்சந்தனமுமெக்காலு
தெலும்குங்குமப்பூவும்சா லும்வச்சுநர்க்கங்கள் [கப்பூரம்செவ்வா

ஆலமெய்குளிர அன்பா லும்சாத்திருத்திராண்ட மாலைவலமாலகொன்றாம
காலுவிதபகூணம் அன்னப்பாபுசமத்தாம் (மேனனிமலைபூட்டா

பூமமுதற்பலவும்பொருத்தந்நவேத்தியஞ்செய்து

திருவால

க. எண்ணிரண்டாளுமுடசாரம் செய்தோமததீவயநண்ணிப்பூர்னாகுதிவிஸ்தா
தண்ணம்விவ்வத்தளமா விரம்மகதிரஞ்சொல்லி (ரம்—ஆகப்புரிந்து
எண்ணியரிச்சித்துக்கருப்பூரம் தீபத்தெரிசித்தண்ணாஅந்திவண்ண செற்றிக்
கண்ணாற்றுகுபை பண்ணுவாயெனப்படணித்துகாநகுவித்திவ் (கண்ணா—கடைக்
வண்ணமேபுட்பாஞ்சலிமனுமொழித்துகொடுத்தத் திருவாண

விருத்தம்.

வேதவிதிப் படிமூல லிங்கத் தக்கு
மெய்குளிரச் செய்தேத்தியகஸ்திய ராதி
மாதவரை யுத்தரிசித் தெழுந்து வெள்ளி
மாமலையச்செர்த் துசுவ கெக்கையடி
மாதுமைபா கனைப் பணிர்தோ ராயிரக்கால்
மண்டபத்திற் சூதரையம் முனிலோ ரெல்லாம்
மீதமுடன் பூசனைசெய் தேத்தி யன்பு
மீதுரை மிகமிகக்கொண் டாடினோ.

வாழிவிருத்தம்.

சேருயர்யீ நாணிசுத்த ரோசன் வாழி
சித்திலிநா யகன்முருகன் நத்தி வாழி
சுரிருதொண் டர்களடியார் பலரும் வாழி
இகதிராதி தேவர்முனி வேர்கன் வாழி
தாரணியீ தறக்களிற்பம் சைவம் வாழி
தருவளருத் திருநயத்தில் உளருத் கிர்ஷ்ண
பாரதிசொல் லியகேர்த்த னையச்சொல் வேராம்
பரிசுத்தனைக் கேட்போரும் வாழி வாழி

ஆகவிருத்தம் கக கீர்த்தனை க கழிமெழல் க தரு உ ஆக கக முற்றம்.

-----(*)-----

திருவிளையாடல்நாடகம்முற்றுப்பெற்றது.

—...0(—

ஸ்ரீமீனாநிசுத்தரோசர் திருவடிகளே துணை.

